

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר

תּוֹרַת הַזֶּהָר

הַמְתַּרְגֵּם בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ

הַמְנַקֵּד

מִהַתַּנַּא הָאֱלֹקִי רַבּוֹ שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

תְּקוּנֵי הַזֶּהָר

חֵלֶק ב'

תְּרַגּוּם קֹל וְנַחֲמֵד לְמַעַן יִרְוֶיךָ חֵלֹמֵד בּוֹ

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

בעיה"ק בית שמש תובב"א

אלול תש"ע לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות,
לכל החברים וידידים, ולכל אחד ואחד מישראל,
לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

לזכרון עולם בהיכל ה'

ספר

תיקוני זוהר הקדוש המחולק לשנה

נדפס לזכר נשמת

מאיר צבי בן דויד ז"ל

יהושע זאב בן צבי אהרן ז"ל

חנה בת שמואל אהרן הלוי ע"ה

בנימין חיים בן משה יהודה ז"ל

שמואל זאנוויל בן יצחק דוד שטרן ז"ל

ישראל דוד שווארצבוים ז"ל

שלמה בן אהרן ז"ל

פרומא שרה בת ישראל ע"ה

ישראל בן שלמה ז"ל

ת.נ.צ.ב.ה

הקדמת תיקוני זוהר

בפתח התיקון

י'שמחו ה'הורים ויגילו ה'בנים שזכינו לכבוד יום ההילולא של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ע"ה, אשר ביום הזה נהגו לעשות התגלחת (חלאקה) לבנים שיחי', הוציאו לאור מפעל הזוהר העולמי, ספרי תיקוני הזוהר ב-29 קונטרסים, כל קונטרס מסיימים ללמוד לערך 20 דקות, וכשמחלקים ל-29 אנשים גומרים בערך בכ-20 דקות את כל תיקוני זוהר, וכל אחד שלומד מצטרף עם הכלל ומסיים יחדיו, ונחשב לכל אחד ואחד כאילו סיים כל התיקוני זוהר הקדוש. וכך כל אחד שיעשה תגלחת לבנו שיחיה, יכול לקבל בחינם סט כזה, ויחלק ל-29 אנשים שילמדו לזכות בנו, וכך יזכה בס"ד שבנו יגדל לאילנא ברבא. וכן כל מי שבנו נכנס לעול תורה ומצוות במזל טוב, יכול לעשות הסגולה הזאת שיגמרו יחד 29 אנשים את תיקוני הזוהר לזכות בנו, ובזכות כחו של התנא האלקי בודאי יצליח בכל דרכיו. – ועוד כל מי שמחזן את בנו או בתו או שעושה כל שמחה גם כן יכול לקבל את הסט ויגמרו 29 אנשים את תיקוני הזוהר לזכותם. – וכן כל מי שרוצה לעילוי נשמת הוריו או קרוביו או אחד ממשפחתו ללמוד זוהר, יכול לקבל את הסט ויחלק ל-29 אנשים שיגמרו את תיקוני הזוהר, ובודאי יהיה עילוי גדול לנשמתם. – וכל בית מדרש שרוצים לגמור את תיקוני הזוהר בשבת (או בחול) יכולים לקבל את הסט, ויזכו לקרב את הגאולה במהרה, ויזכו שרבי שמעון בר יוחאי בעצמו ילמד עליהם זכות למעלה. כעת יוצא לאור מספר מצומצם על ידי תורמים שתרמו, כל הקודם זוכה.

ניתן לקבל בכל מוקדי החלוקה של מפעל הזוהר העולמי, ובמספר –054

8436784

למוד בספר הזוהר הקדוש לעלוי נשמת נפטרם מסגל ביותר לתקן נשמתם ולהעלותם למקומם העליון ולהצילם מפל דינים. – "כדאי הוא רבי שמעון לסמן עליו בשעת הדחק", שבזכות שלומדים בספרו של התנא האלקי רבי

הקדמת תיקוני הזוהר

שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן, נישע בכל הנצרך לנו. – תבת "ורפאתיו" עולה בגימטריא (703) כמנין שמעון בר יוחאי (703), כי בזכותו נמשכת רפואה לאדם. – ועל ידי זה ישפע שפע רב בכל העולמות, ראשי תבות רשב"י, שהעוסק בתורתו יזכה בסייעתא דשמיא לשפע רב רוחני וגשמי. – וזאת למודעי, שספרים האלו מתר ומצוה לכל אחד להדפיס כמה שרוצה באילו שפה ולשון שרוצה, וכל המזכה את הרבים זכותו עומדת לעד וזוכה לבנים צדיקים. ובגדל כח זכות הרבים של העוזרים והמסייעים למפעל הקדוש הזה, יזכו לראות מיוצאי חלציהם רב תענוג ונחת דקדשה, עד אשר נזכה בקרוב שייערה השם עלינו רוח טהרה, ונזכה לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו בכל פחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, ויתקים הבטחת הרע"א מהימנא "בהאי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי" בביאת גואל צדק במהרה בימינו, אמן.

המוציאים לאור

וְהִיא רְבִיעִית לְאָבוֹת וְרְבִיעִית לְשֵׁלֶשׁ חֵיֹת, וְהִיא
 דְּמוּת אָדָם, וְלֹא אָדָם. זֶהוּ שְׂכֵתוֹכ וְדְמוּת פְּנִיָהֶם
 פְּנֵי אָדָם, אֵלֶּא מָה זֶה אָדָם? יו"ד ה"א וּא"ו ה"א.
 שְׂכֵת בּו שד"י, יְהו"ה הוּא רֵשׁוֹת תִּיחִיד, רְחִבּוֹ
 אֲרֻבָּעָה וְנִבְחָו עֶשְׂרֵה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, י' שֶׁל
 שד"י פְּנִיָה אֹת שֶׁל שְׂכֵת וַיְמִים מוֹבִים, י' נְרִמּוֹ
 בּו עֶשֶׂר סְפִירוֹת.

הָרֵשֶׁם תְּהֵא הוּא לְבֵן הַמְּלָךְ, אֲבָל לְעַבְדֵי שֶׁל
 הַמְּלָךְ הָרֵשֶׁם שֶׁלוֹ שד"י, מִהֲצַד שֶׁל אֹתוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר בּו כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְכוּ, וְמִי הוּא?
 מִמַּטְרוֹן, שְׁעוּלָה לְחֶשְׁבוֹן שד"י, וְהוּא אָדָם קִטָּן
 בְּדְמוּת שֶׁל מַעְלָה, וְזֶהוּ אִם כְּבָנִים אִם כְּעַבְדִּים
 וְכוּ.

מִי שֶׁרֵשֶׁם שֶׁל אֲרִיָה בְּחֹתְמוֹ, הוּא לְבֵן בְּפָנָיו. מִי
 שֶׁהוּא בְּחֹתְמֵ שֶׁל שׁוֹר, הוּא אָדָם בְּפָנָיו. מִי
 שֶׁהוּא בְּחֹתְמֵ שֶׁל נֶשֶׁר, הוּא יָרֵק בְּפָנָיו. מִי שֶׁהוּא
 בְּחֹתְמֵ שֶׁל דְּמוּת אָדָם, הוּא שֶׁחַר בְּפָנָיו, כְּמוֹ
 שֶׁתּוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַר כֹּה שֶׁחֹרָה אֲנִי וְנִאֲוָה.

שְׂיִמְנֵי כַחֲתָם, זוּ הַתּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ תּוֹרַת
 אֱמֶת הִיְתָה בְּפִיהוּ, וְהִיא כְּלוּלָה מֵעֶשְׂרַת
 אֱמִירוֹת שֶׁהֵם י', וּמֵעֶשְׂרֵה דְבָרוֹת שֶׁהֵן ה"ה, וְמֵה
 זֶה תּוֹרָה? ו' הַכּוּלֵל שֵׁשֶׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית, עַל לְבָדָּ
 - זֶה שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִים בְּחֻשְׁבוֹן ל"ב,
 שֶׁתְּלוּוִיִּים בּוֹ, שֶׁהוּא ו' פְּעָמִים טוֹב, וְכֵה נִשְׁתַּלֵּם
 (ו') הַשֵּׁם שֶׁל אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת שֶׁבָּהֶם נִבְרָאוּ
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ וְכָל מֵה שֵׁשֶׁשׁ בָּהֶם, וְזֶהוּ הַסּוּד שֶׁל כִּי
 יוֹם נִקָּם בְּלִבִּי, לְכ"י עוֹלָה אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם. וַיְכַלּוּ,
 שִׁבְעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ, וְעָלוּ
 נֶאֱמַר לְלִבִּי גְלִיתִי, וְלֹא־יָבִרִי, שֶׁהֵם מְאֹתִים אַרְבָּעִים
 וּשְׁמוֹנֶה מִצּוֹת הַתּוֹרָה, לֹא גְלִיתִי, וְכִי־יְכַלּוּ תִּזְוֶה,
 (ה' בְּשֵׁשֶׁי שֶׁהוּא בּוֹ, וְזֶהוּ וַיְהִי (דף סז ע"א) עָרַב וַיְהִי בְּקֶר יוֹם הַשֵּׁשִׁי, שְׁוֹ) הַח'
 שֶׁל הַשֵּׁשִׁי הִיא הַמְּלָכוֹת הַשְּׁבִיעִית, וְהִיא נִקְרָאת
 ע"ב, וְכֵה רוֹכֵב ו' לְגֹאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ שְׁכָתוֹב
 הִנֵּה יְהו"ה רוֹכֵב עַל ע"ב קָל, מִשּׁוֹם שֶׁהִיא הַכָּלֵל
 שֶׁל שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת שֶׁתְּלוּוִיִּים מֵהֶם שִׁבְעִים וּשְׁנַיִם
 שְׁמוֹת וְנִכְלָלִים בָּהּ, וְכִנְגֵד שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת נֶאֱמַר
 בְּוִיכְלוּ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים שְׁבִיעִי, וְזֶהוּ הַסּוּד שֶׁל שְׁכ"ת,

ב"ת ש, שָׁהֵם וַיִּסַּע וַיָּבֵא וַיֵּט שְׁנִבְלָלִים כְּב"ת,
 בָּאוּתוֹ זְמַן הָלָה זְכוּת אָבוֹת, שְׁמִיּוֹם שְׁנִחְרַב בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ, הָעוֹלָם נִקְרָא תַּחֲוֹ וְכַהֲנֹ, מִשָּׁם וַאֲיִלָּךְ
 הַתְּקִיּוֹם הַכְּתוּב אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִכְנֹה, חֶסֶד
 עוֹלָה לְחֻשְׁבוֹן שְׂבָעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת.

וְזֶה הַסּוּד שְׁנִקְשָׁר הַשְּׂבִיעִי בַּיּוֹם הָרֵאשׁוֹן, וּמִי
 הַשְּׂבִיעִי? זֶה צְדִיק הָאוֹת שֶׁל שְׁבַת וַיָּמִים
 מֵזְבִּיחַ, וְסוּד הַדְּבָר - חֵי יְהו"ה שְׂכָבִי עַד הַבֶּקֶר,
 וְזֶה הַבֶּקֶר שֶׁל אֲבֹרָתָם, אוֹתוֹ שְׁנֵאמַר בּוֹ וַיִּשְׁכַּם
 אֲבֹרָתָם בַּבֶּקֶר, וְהוּא הַחֶסֶד שֶׁלוֹ, מִשׁוּם שְׂבַח־חֶסֶד
 תְּהִי נִתְקַן הַכֶּסֶף, שְׁחֵיָא נְפִילָה, וְהוּ שְׂכַתוֹב וְהוֹכֵן
 בַּחֶסֶד כֶּסֶף, וְבוֹ תְקוּם, וְסוּד הַדְּבָר - וּבַחֶסֶד עוֹלָם
 רַחֲמֵתִיָּה, וְכֹל הַסְּפִירוֹת נִקְשָׁרוֹת בְּיָמִין, מִשׁוּם
 שְׁעָלִיו נֵאמַר מִיָּמִינוֹ אִישׁ דָּת לָמוֹ, מִיָּמִין נִתְנָה
 תּוֹרָה, בְּגִלְלָה זֶה מוֹלִיד לְיָמִין מִשָּׁה זְרוּעַ תַּפְּאֲרָתוֹ,
 וְבוֹקֵעַ הַיָּמִים שֶׁל הַתּוֹרָה מִשָּׁם, מֵה' שֶׁל אֲבֹרָתָם,
 לְהִיּוֹת לוֹ בַּה שֵׁם עוֹלָם, וְכֵּה הַשְּׂתַלְמָה ה' שֶׁל
 מִשָּׁה, שְׁחֵיָא בְּמִשְׁבוֹן לְגַבִּי אֲבֹרָתָם בְּמִשָּׁה, שְׁחֵיָא

את התורה, עד שיפדה את בניו, וסוד הדבר -
 בימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

וסוד הנאלה הוא בחותם הוה, שעליו נאמר כי
 בשמחה תצאו ובשלום תוכלון, בשמחה
 עולה לחשבון אר"ן שהיא אדנ"י, ארון הברית,
 ארון כל הארץ נקרא, פרט לאות ש' שהוא שלש
 מאות, והם שלשת האבות שהתחברו עמה,
 ואותיות בשמח"ה הן מחשב"ה, ש שלשה אבות,
 פחמ"ה ה"ן, והיא השכינה שאין לה יחוד אלא
 במינה, כמו שאותיות ה"ן, ונעשו עשרה ונעשו
 מאה, כמו שהשכינה כלולה כל העשרה וכל
 המאה, והינו מה שכתוב הן ליהו"ה אלהיך
 השמים ושמי השמים, וסוד הדבר - הן אדנ"י.

ובשלום תוכלון, ש שלשת האבות, ו"ו שני
 משיחים, מ' ל"ב של ובשלו"ם עולים
 לע"ב, וזהו שנאמר ושבתי בשלום אל בית אבי,
 שמחה היא, שנאמר בה לך אכל בשמחה לחמך
 ושתי בלב טוב יינך, זה יין המשמר בענביו, ועליו

נֹאמֵר סוּד יְהו"ה לִירָאיוּ. יִין טוֹב זֶה צְדִיק, שְׁנֹאמֵר
 בּוּ הַצְדִיק אָבֵר, וּמָה זֶה אָבֵר? אָבֵר אוֹתוֹ הַמַּעֲיָן,
 וְנִשְׁאֵר נִחְרָב וְיָבֵשׁ, בְּבֵית רֵאשׁוֹן וְשֵׁנִי.

קָם תְּזַקֵּן וְאָמַר: אֲדַנִּי עוֹלָה בְּמַחְשָׁבָה וְלֹא
 בְּחֻשְׁבוֹן, וְעָלְיוֹ נֹאמֵר ה"ם כָּל בְּשָׂר מִפְּנֵי
 יְהו"ה כִּי נִעוֹר מִמַּעוֹן קִדְשׁוֹ, יִתְעוֹרֵר בּוּ כְּמוֹ
 שֶׁהִתְעוֹרֵר מִשְׁנָתוֹ, וְחוֹר לְשָׁנָתוֹ עַד שִׁיתְעוֹרֵר
 יְהו"ה שֶׁהוּא רַחֲמִים, לְקַיֵּם בּוּ וּכְרַחֲמִים גְּדוּלִים
 אֲבִקְבִיעָה, גְּדוּלִים נִקְרָאת מֵצַד שֶׁל הָא"ל הַגְּדוֹל
 שֶׁהוּא חֶסֶד, וְהַשְׂכִּינָה עוֹלָה בּוּ לְהַקְרִיא גְּדוּלָה, וְבוּ
 וְדַאי סוּד תִּנְאָלָה, כְּמוֹ זֶה: יו"ד ה"א וַא"ו ה"א
 יְהו"ה, וַא"ו בּוּ סוּד תִּנְאָלָה, שֶׁהוּא רְשׁוּם בְּשֵׁם שֶׁל
 ע"ב, שֶׁהֵם זֶה"ו אָנִי זֶה"ו, רָאשֵׁי תְבוֹת וַא"ו,
 שֶׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁנִּתְּנָה
 מִיָּמִין.

נִשְׁאֵר יו"ד ה"א ה"א שֶׁעוֹלָה לְחֻשְׁבוֹן שְׁלֹשִׁים
 וּשְׁתַּיִם, וְהוּא ב' מִן בְּרֵאשִׁית, ל' לְעֵינֵי כָּל
 יִשְׂרָאֵל. וְעוֹד, הֵיא שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִים שֶׁל

מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, שְׁעָלְיוּ נְאֻמֵּר כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי
 וְשָׁנַת גְּאוּלַי בָּאָה, וְהַשֵּׁם שֶׁל ע"ב הוּא וַיְכַל"ו, בּוֹ
 נִשְׁלַם סוּד הַגְּאֻלָּה, וְעָלְיוּ נְאֻמֵּר לְלִבִּי גְלוּתִי, שֶׁהוּא
 חֲשָׁבוֹן וַיְכַל"ו, וְכוּ הַתְּקִיִּים הַכְּתוּב אֲמַרְתִּי עוֹלָם
 חֶסֶד יִבְנֶה, וְכִמוֹ שֶׁיֵּצְאוּ מִמְצָרִים בְּסוּד שֶׁל שְׁבָעִים
 וְשָׁנִים שָׁמוֹת, כִּךָּ יֵצְאוּ בָּהֶם בְּשִׁינְגָלוֹ בְּאַחֲרוֹנָה,
 בְּאוֹתוֹ זְמַן חֶסֶד יְהו"ה מְלֹאָה הָאָרֶץ, וְעָלְיוּ נְאֻמֵּר
 וְחֶסְדִּי מֵאַתָּד לֹא יִמוּשׁ וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמֵתֶיךָ,
 וּמִשׁוֹם זֶה שָׁבַח דָּוִד אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגִלוּת,
 שֶׁהִיא שְׂאוֹל, בְּחֶסֶד תְּהִי, כִּמוֹ שֶׁנְּאֻמֵּר כִּי חֶסֶדְךָ
 גָּדוֹל עָלַי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׂאוֹל תַּחֲתֶיךָ.

וְאִם אֲמוֹת ^(דף סז ע"ב) הָעוֹלָם דוֹחֲקִים אֶת יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר
 מִדְּאִי, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס עַל ד' מִן חֶסֶד,
 שֶׁהִיא דָלָת בְּגִלוּת, וּמִתְקַיֵּם בּוֹ הַכְּתוּב בְּמָרָם
 תַּחֲחִיל יִלְדָה, וְשְׁבָעִים תִּבּוֹת שֶׁל הַמְזֻמּוֹר יַעֲנֶךָ
 יְהו"ה בְּיוֹם צָרָה, הֵם כְּנֶגֶד שְׁבָעִים שָׁרִים, שֶׁהֵם
 הַצִּירִים וְהַחֲבָלִים שֶׁל הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיוֹנָה
 וְהַתַּחְתּוֹנָה, שְׂאוֹתֵיזוֹת ב' נִקְרָאִים בּוֹ פְּלִמְרִין
 גְּדוּלִים, זֶהוּ שְׁכָתוּב גְּדוּלִים מַעֲשֵׂי יְהו"ה, וְהַקְּדוֹשׁ

ברוך הוא נקרא בו גדול, כמו שנאמר גדול
אדונינו ורב כח, ובו עולים ישראל לגדלה.

ובשכינה נאמר הנה מקום אתי. באותו זמן
התקנים בזה הכתוב גדלו ליהו"ה אתי,

וזכה (ובו) נאמר בקדוש ברוך הוא באותו זמן כי

גדול אתה וגומר, ובו עושה גדולות עד אין חקר,

וזהו חס"ד, בו ויכלו, ה' בשש"י (ובו ויכלו בהשש"י), משום

שבו ה' של אברהם הולך אליה ו', מיד יתעורר

י"ה לקרב. זהו שכתוב כי יד על כס י"ה, ושש"י

הוא האלף השש"י, שביעי יסוד, בו נכללו והתיחדו

שש ספירות. זהו שכתוב ויכלו השמים ובארץ,

זה הקדוש ברוך הוא והשכינה שיהם ו"ה, יום

השש"י, משום שעליו נאמר כי כל בשמים ובארץ,

והרגומו שאוחז בשמים ובארץ, וזהו כ"ל, ועליו

נאמר וכל צבאם, מה זה צבאם? שני עמודי

אמת.

ובו נקראו שלשת האבות שביעיות, כמו שנאמר

ויכל אלהי"ם ביום השביעי, וישבות ביום

השביעי, ויברך אלהים את יום השביעי. ויברך
 אותו מצד של ברכה, ויקדש אותו מצד של
 קדשה, וישבות בו מצד של היחוד, וזהו ויכלו,
 שנכללו בו שלשת האבות, שהם פסוד השם של
 ע"ב, כמו בן חסד נקרא גדול, משום שהוא הכלל
 של ע"ב תבות, גבור"ה הכלל של רי"ו אותיות
 שיש בשם של ע"ב, העמוד האמצעי, שהוא ו'
 בולל הכל, וזהו סוד ויעבר יהו"ה על פניו, ע"ב
 רי"ו יהו"ה, על פניו, מה זה פניו? פניו זה וא"ו,
 ג מדות הרחמים, שנאמר בהם וברחמים גדולים
 אקבצה, גדולים ודאי מצד של החסד, שהוא
 הא"ל הגדול.

והכל נכלל בשביעית שהיא מלכות, השביעי ה'
 ודאי, בכל השביעיות כלולה, והיא ה' של
 יום הששי, יום זה צדיק, עליו נאמר והיה יהו"ה
 למלך על כל הארץ וגומר, הוא יום הששי, ויום
 השביעי היום של כל הימים, ועליו נאמר שכבי
 עד הפקר, וזהו פקר של אברהם, שפתוב וישכם
 אברהם בפקר, וישכם לגאלה, ובו הפקר אור,

שֶׁנֶאֱמַר בּוֹ וְתוֹרַת אֹר, וְזֶהוּ הָאֹר שֶׁנֶאֱמַר בּוֹ
וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר, וְהוּא פָּסַח זְרוּעַ יְמִין,
וְבוֹ עֲתִידִים לְהִנָּאֵל.

דָּבָר אַחֵר, שְׂיִמְנֵי כַחֲוָתָם עַל לִבָּהּ, הַפְּסוּק הַזֶּה
נֶאֱמַר עַל הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא בְּגִלּוֹת. לֹא כְּתוּב
חֲוָתָם, אֲלָא כַחֲוָתָם, בְּאוֹתוֹ חֲוָתָם שֶׁל הַגּוֹשְׁפִּינָה,
שֶׁהִיא חֲוָתָם אֲמֵת, וּבָהּ (וְזֶה) חֲתָמְנוּ לְחַיִּים, וּמִיָּהוּ
הַחֲוָתָם הַזֶּה שָׂבוּ יֵשׁ חַיִּים? אֲלָא זֶהוּ עֵץ הַחַיִּים
שָׂבוּ בְּנֵים חַיִּים וּמְזוֹנּוֹת יוֹצְאִים, עֵץ וַדַּאי, אוֹתוֹ
שֶׁנֶאֱמַר בּוֹ עֵץ הַחַיִּים מִהַלֵּךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה,
וְהָעֵץ תֵּזֶה הִיא ו', מִהַלֵּךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים זֶה ה',
הַחַיִּים הֵם אָב וְאִם שָׁהֵם י"ה, י' הִיא חֲכָמָה, וּמִנֵּין
לָנוּ שֶׁנִּקְרָא חַיִּים? כְּמוֹ שֶׁנֶאֱמַר וְהַחֲכָמָה תִּתְּחֶה
בְּעֵלְיָהּ, ה' בּוֹ הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה. מִנֵּין לָנוּ שֶׁנִּקְרָאת
חַיִּים? כְּמוֹ שֶׁנֶאֱמַר עֵץ חַיִּים הִיא וַדַּאי, וְשִׁנְיָהֶם
כִּי חַיִּים הֵם לְמִצְאֵיהֶם.

וְהַשְּׂכִינָה הַתְּחִתּוֹנָה רְשׁוּמָה בַּחֲוָתָם תֵּזֶה, שֶׁהוּא
חֲוָתָם אֲמֵת, וְכָל צִיּוּרֵי הַחֲוָתָם תֵּזֶה

הם רשומים בה, להודיע שהיא הציור של העמוד
האמצעי שהוא אמת, אךם (והו) תחותם שלו יו"ד
ה"א וא"ו ה"א, הוא חותם בו לתיים, ומפנו
יורשים פני ישראל פנים תיים ומזונות, תיים מצד
של האב והאם שהם י"ה, פנים מצד (דף סח ע"א) של
העמוד האמצעי, שעל (ועל) שמו נקראו ישראל
למטה פני בכרי ישראל, והוא ו'. מזונות מהצד
של ה', שהוא המוציא לחם מן הארץ, ובזמן
שיורשים מפנו שלש (שתי) תדרגות הללו שכלולות
בשמו, נקראים למטה ישראל פני הקדוש ברוך
הוא, כמו שנאמר פנים אתם ליהו"ה אלהיכם,ם,
ובזמן שיורשים ישראל משמו של הקדוש ברוך
הוא שלשת אלה, פנים תיים ומזונות, נאמר בהם
כי עזה כמות אהבה, קשה היא ממיתה הפרדת
הקדוש ברוך הוא מבניו. ומנין לנו שיש הפרדה
בין הקדוש ברוך הוא ובניו? פאן מוכית, כי אם
עונותיכם היו מברלים וכו', וקשה היא ממיתה,
ועליה נאמר כי המות יפריד ביני ובינך.

וּבְזֶמַן שִׁישְׂרָאֵל מִקְיָמִים אֶת מְצִוֹת הַתּוֹרָה
 בְּאַהֲבָה, קָשָׁה כִּשְׂאוֹל קִנְיָהּ, שְׂמִקְנֵי
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל סַמְא"ל וְעַל נִקְבָּתוֹ, שֶׁהֵם
 גּוֹרְמִים לְאָדָם מִיָּתֵהּ בְּתַטְאִיהֶם וְגוֹרְמִים לוֹ לְחַטָּא,
 וּמִשּׁוּם זֶה עֲתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְפַל מֵהֶם
 נִקְמָה וּלְהַעֲבִירָם מִן הָעוֹלָם, שְׂסַמְא"ל וְנִקְבָּתוֹ הֵיא
 מִיָּתֵהּ, שֶׁהֵיא לִילִי"ת, מִלְּאֵךְ הַמְּוֹת, יֵצֵר הָרַע,
 שְׂנִקְבָּה הֵיא עִם הַזְּכָר, וְזָכַר עִם הַנִּקְבָּה, וְזֶה מִנִּין
 לָנוּ? הַכֶּתוּב מוֹכִיחַ, שְׂכֶתוּב בְּעֶצְבוֹן תֵּאכְלֶנָּה.
 אָדָם חָטָא עִם נִקְבָּה, נִתֵּן לוֹ יֵצֵר הָרַע נִקְבָּה, חוּה
 חָטָא עִם זָכָר, נִתֵּן לָהּ יֵצֵר הָרַע מוֹזָכָר, וְעֲלֶיהָ
 נֵאמַר בְּעֶצֶב תִּלְדִּי בָנִים, וְזֶהוּ כִּי עֲזָה כְּמֹוֹת אֶהְבֶּה
 וְכו'.

וְעוֹד כִּי עֲזָה כְּמֹוֹת אֶהְבֶּה, אִם יִשְׂרָאֵל יַעֲרֹו אֶת
 הָאֶהְבָּה חַוּוֹ קָדָם חַוּוֹמֵן, צָרִיכִים לְהַעֲרִיחַ
 בְּרֵאוֹי, וְאִם לֹא, אֵל יַעֲזְרֵנוּ אוֹתָהּ. זֶהוּ שְׂכֶתוּב
 הַשְּׂבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבְאוֹ"ת אוֹ
 בְּאֵילוֹת הַשָּׁדָה וְגוֹמַר, שֶׁשְׂבַעְתָּה הֵיא שְׂלֵא שׁוֹרָה
 עַל הַכֶּסֶף עַד שְׂנוּטִל נִקְמָה מִעַמְלֶךְ, שְׂחַלֵּל שְׂתִי

אותיות שהן י"ה, שיצא מן מילה מ"ל י"ה, ומשום
זה כי יד על פס י"ה, וזו א.

וכשמגיע הזמן לנקם ממנו, ושלחבות איש
יוצאות מי"ה הזו, כמו שנאמר
רשפיה רשפי איש שלחבת י"ה, והן השלחבות של
איש ואשה, ושם א"ש א"ש, ושם י"ה. איש כמו
שנאמר יהו"ה איש מלחמה, שנוטל נקמות
מפרעה ומעמו, אשה זו שכונה, שנאמר בה מצא
אשה מצא טוב וגומר.

דבר אחר שימני בחותם, כ"ח ת"ם, כ"ח זו
השכינה העליונה, כ"ח מ"ה מן חכמה,
ועליה נאמר ועתה יגדל נא פח אדני, ת"ם זה
ישראל שלמעלה, שעל שמו נקרא יעקב תם, כמו
שנאמר ויעקב איש תם, ומשום שהוא דמות של
חותם האמת של מעלה, נאמר בו תינן אמת
ליעקב, ומי שמשתדל בתורה שנקראת תורת
אמת, דיוקנו תקוק למעלה באותו חותם אמת,
ומי שמשקר בה, באלו הפיל את התורה למטה.

וְהוּ שְׁפָתוֹב וְתִשְׁלַךְ אֶמֶת אֶרְצָה, וּבְאוֹתוֹ זְמַן נוֹפֵל
 דְיוֹקְנוֹ וְחוֹתְמוֹ לְמַטָּה, וְנוֹפֵל מִזֶּלֶו, וּמִסְתַּלֵּק אוֹתוֹ
 כַּח מְפִנּוּ. בְּאוֹתוֹ זְמַן סַמְא"ל וְכַחוּ, שְׁהֵם חַיּוֹת
 וּבְהֵמוֹת וְעוֹפוֹת טְמֵאִים, רוֹדְפִים אַחֲרָיו. וְהוּ
 שְׁפָתוֹב וַיִּלְכוּ בְּלֹא כַח לְפָנָי רוֹדֵף.

אִם שָׁב בְּתִשׁוּבָה, שָׁב אֵלָיו אוֹתוֹ כַּח, שְׁהִיא
 הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה, בְּאוֹתוֹ זְמַן מִתְקַיֵּם כּו
 וְאַתָּן אָדָם תַּחֲתִיךָ וְלֵאמִים תַּחַת נִפְשֶׁךָ. מַה זֶה
 אָדָם? חֲרִי פִרְשׁוּהוּ אֵל תִּקְרִי אָדָם אֵלָּא אָדָם,
 וְלֵאמִים - וְלֵאם מְלֵאם יֵאֱמִין. בְּאוֹתוֹ זְמַן הָאֵמָה
 שֶׁל יִשְׂרָאֵל יִתְחַזְקוּ (יִתְגַּבְּרוּ) עַל הָאֵמָה שֶׁל עֲשׂוּ בַּחִיל
 שֶׁל הַכַּח שְׁהַתְּלַבֵּשׁ בְּשִׁבְעַ תִּבּוֹת שֶׁל מַעֲשֵׂה
 בְּרֵאשִׁית, עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנָה אוֹתִיּוֹת הַשְּׂכִינָה
 הָעֲלִיּוֹנָה, שִׁבְעַ תִּבּוֹת כְּלוּלוֹת בַּשְּׂכִינָה הַתַּחֲתוֹנָה.

וְהַכ"ח תְּהִי הוּא סוֹד שֶׁל עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנָה פְּרָקִים
 שֶׁל עֲשָׂר אֶצְבָּעוֹת, שְׁפָתָם וְתִיָּה כְּאֲשֶׁר
 יְרִים מִשָּׁה יְדוֹ וְגַבְר יִשְׂרָאֵל, וּמִשׁוֹם זֶה פִּרְשׁוּהוּ
 זְכוּרָנָם לְבָרְכָה, לְמִי נוֹשְׂאִים כַּפֵּיָם? לְרוֹם

הַשָּׁמַיִם, שְׁצָרִיךְ לְהַעֲלוֹת הַכַּחַת הַזֶּה לְחֻכְמָה, וְזֶהוּ
 רוּם הַשָּׁמַיִם, וְזֶהוּ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א שְׁשׂוּרָה
 בְּעֵשֶׂר אֲצָבָעוֹת עַל הַכַּחַת הַזֶּה, וְהוּא חֻכְמָה, כ"ח
 מ"ה, וְהַכַּחַת הַזֶּה נֹאמֵר עָלָיו וְאֲשֶׁר כַּחַת כְּהֵם לְעַמֵּד
 בְּהִיכַל הַמִּלְאָה, לְעַמֵּד בְּתַפְלַת הָעֲמִידָה. בְּהִיכַל
 הַמִּלְאָה סֵתָם זֶה אַדְנ"י שְׁעוֹלָה לְחֻשְׁבּוֹן הַיֵּכָ"ל,
 וְהַכַּחַת הַזֶּה הוּא הַסּוּד שֶׁל יְהו"ה אֱלֹהֵינּוּ
 (דף סח ע"ב) יְהו"ה, כּוּז"ו בְּמוֹכַס"ו כּוּז"ו, וְעָלָיו נֹאמֵר כָּל
 הָעוֹנָה אֱמֵן יְהִי שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ בְּכֹל כַּחוֹ,
 שֶׁהוּא כַחַת שֶׁהַתְּלִיבֵשׁ בְּשִׁתֵּי זְרוּעוֹת, שֶׁהֵן חֶסֶד
 וְגִבּוּרָה, וְצָרִיךְ לְהַעֲלוֹתוֹ לֵי, שֶׁהוּא רוּם הַשָּׁמַיִם,
 וְלְהוֹרִידוֹ לְו, שֶׁהוּא שְׁמַיִם, שְׁעָלָיו נֹאמֵר וְאַתָּה
 תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, כְּשֶׁמּוֹרִידוֹ אֶל הָעַמּוּד הָאֲמֻצְעִי
 לְגֵאֵל בּוֹ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּנֵיו, כְּשֶׁמַּעֲלָה אוֹתָהּ לְרוּם
 הַשָּׁמַיִם שֶׁהִיא י', לְהֵל נִקְמָה מֵעַמְּלֵק.

וְזֶהוּ וְהִיא כְּאֲשֶׁר יָרִים מִשָּׁה יָד"ו, וְהִיא יָד ו',
 וְהוּא יו"ד, וְהוּא י"ה, וְאַחֲרַי כֶּף יוֹרֵד הַכַּחַת
 הַזֶּה לְוָא"ו, שֶׁהוּא י"ג מִדּוֹת הַרְחָמִים, לְגֵאֵל אֶת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁנֹּאמֵר וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים

אֶבְרָאָה, וְכ"ח בְּיָמָיו הָיָה הַשְּׂתָלָם וְנִעְשָׂה א"ם,
בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן כִּי הָיָה הִיָּתָה א"ם כָּל ח"י, וְזָהוּ ח"י
הָעוֹלָמִים, שָׁבוּ הַתְּמִלָּא וְהַשְּׂתָלָם בְּח"י בְּרָכוֹת
הַתְּפִלָּה.

ה"א ה"א תְּלוּיִים מִן שְׁנַיִם ה"ה, שָׁהֵם ה"א ה"א
בְּחֻשְׁבוֹן י"ב, וּמֵהֶם תְּלוּיֹת אוֹתִיּוֹת
בְּפוֹלוֹת, וְהֵם תְּלוּיִים מִשְׁנַיִם ה"ה פְּשׁוּטוֹת, וּבְהֶם
עוֹלָיִם לְחֻשְׁבוֹן י"ד, וְזָהוּ כִּי י"ד עַל כֵּם י"ה, וְכֵן
וּא"ו י"ג מְדוּת שְׂתָלוּיֹת מִן ו"ו פְּשׁוּטוֹת, וּבָה
הַשְּׂתָלָם י"ד, וְזָהוּ יָד לְיָד לֹא יִנָּקָה רָע, זֶה עֲמִלְקָה,
לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה נוֹטֵל נִקְמָה מִמֶּנּוּ, נוֹטֵל נִקְמָה
לְמַעַלָּה בְּי"ד, וּלְמַטָּה בְּי"ד, וְזָהוּ הַנֵּחַ י"ד יְהו"ה
הוֹיָה, ו' ו' ה"א (ו' וְה"א עִם ו') וְה"ה הֵם כ"ח, יו"ד כ'
וְתְלוּיִים מִן יו"ד פְּשׁוּטָה - הָרִי עֲשָׂרִים וְאַחַת,
בְּחֻשְׁבוֹן אֱהִי"ה, וְהַכֹּל עוֹלָה לְאַרְבָּעִים וְתִשְׁעַ פָּנִים
שֶׁל תְּתוּרָה, כְּמוֹ כֵן כ"ח שְׁהִיא שְׁמוֹנָה וְעֲשָׂרִים,
אֱהִי"ה שְׁהִיא עֲשָׂרִים וְאַחַת - הָרִי אַרְבָּעִים וְתִשְׁעַ,
וְהַכֹּל יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, יְהו"ה יו"ד ה"א וּא"ו
ה"א מ"ה, יְהו"ה ד' עוֹלָה לְאַרְבָּעִים וְתִשְׁעַ.

הַלְבוּשׁ שֶׁל יו"ד - חֶסֶד, הַלְבוּשׁ שֶׁל ה"א -
 גְּבוּרָה, הַלְבוּשׁ שֶׁל וָא"ו - תְּפֹאֶרֶת,
 הַלְבוּשׁ שֶׁל ה"א - מְלָכוּת, נִצַּח הוּא הַקָּשֶׁר שֶׁלֹּא
 עִם חֶסֶד. וְהוּא שְׁפָתוֹב נְעֻמוֹת בְּיַמִּינָךְ נִצַּח. הוּד,
 הַקָּשֶׁר שֶׁלֹּא גְבוּרָה, הַצְדִּיק, הַקָּשֶׁר שֶׁלֹּא הָעֵמוּד
 הָאֲמֻצָּעִי, שְׁנוּף וּבְרִית נְחֻשָׁבִים לְאַחַד. הַמְלָכוּת
 הִיא הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלָהֶם, הִיא שְׁלֵמוֹת הָעֲלִיוֹנִים
 וְהַתְּחִתּוֹנִים.

כִּתְרַ עֲלִיּוֹן זֹהִי שְׁלֵמוֹת שֶׁל חֲמֻשִׁים שְׁעָרֵי בִּינָה,
 וְזֶהוּ שְׁלֵא נָתַן לְמֹשֶׁה, שְׁעָלֶיךָ נֶאֱמַר נָתִיב
 לֹא יִדְעוּ עֵיט, וְעָלֶיךָ אָמְרוּ וּכְרוֹנָם לְבָרְכָהּ, בְּמִפְלֵא
 מִמֶּךָ אֵל תִּדְרֹשׁ וְכו', מִשׁוּם שֶׁהוּא מְקוֹר שְׂאִין לוֹ
 סוּף, וּבְמִקּוֹר שְׂאִין לוֹ סוּף מִי יָכוֹל לְהַשְׁיג וּלְמַצֵּא
 לוֹ (סוּף)?

קָם תִּזְקֵן וְשֹׂאֵל: וְלָמָּה נִקְשָׁר נִצַּח עִם חֶסֶד כְּמוֹ
 שְׂבִיבָתָנוּ נְעֻמוֹת בְּיַמִּינָךְ נִצַּח, וְכֵן הוּד עִם
 גְּבוּרָה? אֵלָּא שְׂמֻשׁוֹם שְׂבִיבָתָנוּ תִּזְמִין, אִינן בָּהּ אֵלָּא
 שְׁלֵשָׁה פְּרָקִים, וְכֵן בְּשִׂמְאֵל, וּמִשׁוּם כִּךָ נִקְשָׁר שׁוֹק

יָמִין, שְׂיֵשׁ בָּהּ שְׁלֹשָׁה פְּרָקִים עִם זְרוּעַ יָמִין
 לְהַשְׁרוֹת בּוֹ ה"א, וְכֵן זְרוּעַ שְׂמָאל עִם שׁוֹק שְׂמָאל
 לְהַשְׁרוֹת בּוֹ ה"א, וְכֵן גּוֹף וּבְרִית הֵם ו' ו', וְשׁוֹרָה
 בָּהֶם אֵשׁ הָאֵם, וְנִעְשׂוּ י"ג, וְא"ו, יו"ד שׁוֹרִים
 בְּעֵשֶׂר אֲצַבְעוֹת שֶׁל הַיָּדִים וּבְעֵשֶׂר אֲצַבְעוֹת שֶׁל
 הַרְגָלִים, מִשּׁוֹם שְׁתַּחֲלֵת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ מִתְחִילָה
 מִחֲכָמָה שְׁהִיא בְּאֲצַבְעוֹת.

כֵּתָר עֲלִיּוֹן שׁוֹרָה בְּרֵאשׁ הָאָדָם, שְׂשֵׁם הַמַּחְשָׁבָה
 הַנְּסַפֶּרֶת, וְכִמוֹ שְׂמַחְשָׁבָה הִיא סְתוּמָה, כִּי
 הוּא נִסְתָּר, אֵין סוֹף נִקְרָא מִבְּפָנִים, כֵּתָר עֲלִיּוֹן
 מִבְּחוּץ, כֵּתָר הָרֵאשׁ הָעֲלִיּוֹן, אַרְבַּע יְסוּדוֹת הַגּוֹף
 שְׂפָהֶם שׁוֹרָה יְהו"ה, וְזֵהוּ כֹל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמי
 וְלִכְבוֹדֵי בְּרֵאשׁוֹתֵינוּ יִצְרָתֵינוּ אֵף עֲשִׂיתֵינוּ, בְּרֵאשׁוֹתֵינוּ זֶה
 הַנְּשָׁמָה הַקָּדוֹשָׁה, שְׁהִיא עוֹלָם הַמַּחְשָׁבָה, יִצְרָתֵינוּ
 זֶה רוּחַ מְדַבֶּרֶת שְׂמַמְנָה תְּחִיּוֹת (תְּחִיּוֹת) מְדַבְּרוֹת,
 עֲשִׂיתֵינוּ זֶה הַנְּפֶשׁ, שְׂשֵׁם עֲשִׂיָה, שְׂשׁוֹרָה בְּמֵאֲתוּם
 אַרְבָּעִים וְשִׁמּוֹנָה מְצוּוֹת. (דף סט ע"א)

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר

תּוֹרַת הַזֶּהָר

הַמְתַּרְגֵּם בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

הַמְנַקֵּד

מִהַתַּנָּא הָאֱלֹקִי רַבּוֹ שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

תְּקוּנֵי הַזֶּהָר

מחולק לשנה | חלק א

תְּרַגּוּם קַל וְנִחְמָד לְמַעַן יִרְוֶיךָ הַלּוֹמֵד בּוֹ

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

בעיה"ק בית שמש תובב"א

אלול תש"ע לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות,

לכל החברים וידידים, ולכל אחד ואחד מישראל,

לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

לעילוי נשמת

מרת הינדע לאה, מנחם מוניש וחנה בר"ב יצחק אהרון
הרב צבי יצחק, נטע מאיר, מלכה דבורה בר"ב גבריאל הכהן

ספר הזוהר הקדוש חב"ל ישראל ד"ה דינמי עם לשון הקודש – ממוקד מופסק ומחולק לקטעים מסודר על הפרשיות

תקון עֲשָׂרִים וְשֵׁשׁ

בְּרֵאשִׁית, בְּרִי"ת א"ש, בְּרִית זֶה צְדִיק שֶׁנִּקְרָא
 כָּל, הַקָּשֶׁר שֶׁל כָּל אִבְרֵי הַנּוֹף, ח'
 שֶׁהִיא שְׁמוֹנֶה יָמִים, הֵם שְׁעוֹר שֶׁל שַׁבָּת, שֶׁהוּא
 אֶלְפִים אַמּוֹת לְכָל צֶדֶ, לְשֹׁמֵר בָּהֶם אֹת שַׁבָּת.
 כְּמוֹ כֵּן הֵם שְׁמוֹנֶה יָמִים, הַתְּחוּם לְקַבֵּל בָּהֶם אֹת
 בְּרִית וְלְשֹׁמֵר אֹתוֹ בָּהֶם, שֶׁלֹּא נַעֲשֶׂה כְּאֹת
 הַבְּרִית חֲלוּל.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבִא, יוֹם אֶחָד הָיִיתִי הוֹלֵךְ אֲנִי
 וְרַבִּי יוֹסִי, וּבֵא בְּנֵי שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא הַזֶּקֶן
 מֵאֹתוֹ הָעוֹלָם בְּדַמּוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהוֹדִימוּ לָנוּ
 בְּדַרְךְ כְּמוֹ שֶׁמְחַמֵּר עִם שְׁנֵי חַמּוּרִים, וְשָׂאֵלֵנוּ, מַה
 זֶה אֵת שַׁבָּתֵתִי תִשְׁמְרוּ וּמִקִּדְשֵׁי תִירָאוּ? וְאָמַר
 הוּא דְבָרִים יְפִים, אֲכַל עִם כָּל זֶה רְצִיתִי לְשִׁמְעַ
 מִפִּיךָ. אָמַר לוֹ: בְּנֵי, וְדַאי שַׁבְּרִית שְׁקוּלָה לְשַׁבָּת,
 וּמִשּׁוּם זֶה (בְּרֵאשִׁית יֵרָא שַׁבָּת וְכו').

תיקון עשרים וארבעה

בְּרֵאשִׁית, יר"א שֶׁבַע"ת, (ובת) שֶׁבַתוֹתֵי תִּהְיֶה יִרְא, יר"א תוֹר"ה, יר"א בְּרִי"ת, כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ שְׁמִירַת הַבְּרִית, שְׁלֹא יִכְנִיסֶנָּה לְרֵשׁוֹת זָרָה, כְּמוֹ כֵּן צָרִיךְ אָדָם שְׁמִירַת שַׁבַּת, שְׁלֹא לְהוֹצִיא מִרֵשׁוֹת הַתִּיחִיד וַיִּכְנִיס לְרֵשׁוֹת הַרְבִּים. רֵשׁוֹת הַתִּיחִיד הֵיא הַשְּׂכִינָה, רְחֹבּוֹ ד' וְהֵם יְהו"ה, וְנִבְּהוּ עֲשָׂרָה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, רֵשׁוֹת הַרְבִּים נִחַשׁ אִשְׁתּוֹ זְנוּנִים, סָם שֶׁל אֵל אַחַר שֶׁהוּא סַמָּא"ל, וְהוּא הַכֶּלֶל שֶׁל שְׁבַעִים אַמּוֹת, וְהֵיא חֶלְלָה זוֹנָה, וּבַעֲלָה הוּא חֶלּוּל שַׁבַּת, וּמִשּׁוּם זֶה מִי שֶׁמוֹצִיא מִרֵשׁוֹת הַתִּיחִיד לְרֵשׁוֹת הַרְבִּים תֵּיב סְקִילָה.

הַעֲרוֹב הוּא הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, וְכוּ מִטְלָטְלִים מִבֵּית לְבַיִת, שָׁהֵם שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה וְתַחְתּוֹנָה, וְעֲלִיָּהֶם נֵאמַר אֵת שַׁבַּת־תִּי תִשְׁמְרוּ, וּמִקִּדְשֵׁי תִירָאוּ זֶה מִקִּדְשׁ יו"ד, אֹת שַׁבַּת, (זו בְּרִית), שֶׁצָּרִיךְ לְשַׁמֵּר אֹתוֹ בְּבֵת זְנוּנִים, שֶׁהֵיא תְּקַדְּשָׁה שְׁלוֹ, הַבְּרָכָה שְׁלוֹ, שֶׁעֲלֶיהָ נֵאמַר וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֵת יוֹם

השביעי ויקדש אותו. ויברך זו ברכה, ויקדש זו קדשה, ולשניהם היו יוצאים הראשונים לפני הכלה והיו אומרים פעמים פאי בלה פאי בלה, באותו זמן קול חתן וקול בלה.

ועוד מקדשי באות יו"ד, משום שאין קדשה פחות מעשרה, וצריך לברכם ולקדש אותם בקדוש על תיזן בשבעים תבות של קדוש, וויב"ל"ו כחשבון בני"ן, וצריך לומר סברי מרנן, ואותם שאומרים ועונים לחיים, משום שנקשרו בעץ החיים, ולא בעץ המות, שהוא נפן שבו חטא אדם הראשון, ואחד אמר חטה תיה, ואחד אמר נפן, והכל אמת.

שבעה מינים הם, חטה ושעורה נפן ותאנה ורמון וית שמן ודבש. חטה ושעורה וחרה נתבאר, וצריך לתור אחריהם, חטה תרי נתבאר, שעורה שמוציא ה' מהשעור שלה, נפן סחטה ענבים ברשות אחר, ועשה יין נסו, ונעשה העץ של טוב ורע. תאנה לוקט תאנים קדם ומנם קדם

וְשֶׁהַבְּשִׁילוֹ, כִּי נִלְקַט הוּא מִן הָעוֹלָם קֶדֶם זְמַנּוֹ,
 וְזֶהוּ סוֹד מִי שְׁגוּרִים שְׂיָמוּתוֹ בְּנִים קֶדֶם זְמַנָּם. זֶהוּ
 שְׂפָתוֹב לָמָּה יִקְצַף הָאֱלֹהִים עַל קוֹלְךָ וְחַבַּל אֶת
 מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, וְסוֹד הַדְּבָר - לְשׂוּא הַפִּיתִי אֶת פְּנֵיכֶם
 וְגוֹמֵר, וּמִשׁוּם זֶה לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהו"ה אֱלֹהֵי"ךָ
 לְשׂוּא. רְמוּז, בֶּן זֹמָא חָטָא בּוֹ, אֲכַל רַבִּי מֵאִיר,
 תּוֹכוֹ אֲכַל קִלְפָתוֹ זָרָק, שְׂהַקְלָפוֹת הֵן אַמּוֹת
 הָעוֹלָם, יִשְׂרָאֵל הַמַּחַ פִּינִיחֶם. בֶּן כָּמוֹ זֶה, הַשְּׂכִינָה
 הִיא פְּרִדָּם ^(דף סט ע"ב) בְּנִלוֹת, וְהִיא מַחַ מִבְּפָנִים, אֲגוּז
 קוֹרְאִים לָהּ, כָּמוֹ שְׂאָמַר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ אֶל גִּבְתֵּי
 אֲגוּז יְרֵדְתִי, וְהַשְּׂכִינָה הִיא פְּרִי מִבְּפָנִים. זֶהוּ
 שְׂפָתוֹב כֹּל כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה מִבְּשִׂפְצוֹת וְזֶה
 לְבוּשָׁה, וְהַקְלָפוֹת הֵן פְּמָה רְשִׁיּוֹת נְכַרְיּוֹת, וּבְשִׂפְתֵי
 הִיא מַתְּשֵׁשֶׁטֶת מִן הַכֹּל וּמַתְּלַבֶּשֶׁת בְּלְבוּשִׁים יָפִים,
 וְכֵן צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, לְהַתְּחִידֵשׁ בְּשִׂפְתֵי
 בְּלְבוּשִׁים יָפִים, וְכֵן לְטַעַם בְּשִׂפְתֵי מִכָּל הַמַּאֲכָלִים
 הַטּוֹבִים, כִּי לְקַשֵּׁר וּלְהַרְיֵק בְּרָכוֹת אֵלֶיךָ מִכָּל
 הַסְּפִירוֹת, וְשִׂתְּהִיחַ מִשְׁקִית מִכָּלֶם.

וְצָרִיךְ לְקַיֵּם בְּהַ עֲנֵנִי, שֶׁהוּא צָדִיק שְׂוֹצֵא מֵעֵדֶן,
 שֶׁהִיא בִּינָה, הָעוֹלָם הַבָּא, לְהַשְׁקוֹת אֶת
 הַנֶּזֶק, זֶה הַשְׂכִּינָה הַתְּחַתּוֹנָה, וְהָאֹר הוּא ו' שְׂוֹצֵא
 מִן י"ה, וְהוֹלֵךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, שֶׁהֵם חֲמֵשׁ
 סְפִירוֹת, וּמִגִּיעַ לְצָדִיק לְהַשְׁקוֹת מִמֶּנּוּ אֶת הַנֶּזֶק
 שֶׁהוּא ה', וְעַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ
 וְדַבֵּק בְּאִשְׁתּוֹ וְגוֹמֵר.

וְכֵן בְּרִית מִלָּה הִיא כְּמוֹ אֲנָזוּ, צָרִיךְ לְשַׁכַּח אֶת
 קְלָפוֹת הָעֶרְלָה וְהַפְּרִיעָה, וְלְהַעֲבִירָם מִשָּׁם
 וּלְגַלּוֹת אֶת הַמַּחַ מִבְּפָנִים, וְזוֹ אוֹת בְּרִית, וְזֶה עֵץ
 חַיִּים, אֲבָל הַבְּרִית שֶׁהִיא בְּעֶרְלָתוֹ וְאִין בּוֹ פְּרִיעָה,
 עָלָיו נֵאמַר וּמֵעַן חֲדַעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ,
 כִּי בַיּוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, מוֹת - בְּעוֹלָם
 הַזֶּה, תָּמוּת - בְּעוֹלָם הַבָּא.

וְעוֹד הַלֵּב הוּא אֲנָזוּ, וּמִי שֶׁשׁוֹכֵר קְלָפָתוֹ, שֶׁהוּא
 יֵצֵר חָרָע, עָלָיו נֵאמַר לֵב נִשְׁכָּר וְנִדְבָּה
 אֱלֹהִים לֹא תִבְוָה, וְנִסּוֹת הַלֵּב שֶׁהוּא שָׁלֵם
 בְּקַלְפוֹתָיו וְלֹא נִשְׁכָּר, עָלָיו נֵאמַר תּוֹעֵבַת יְהוָה

כָּל גְּבוּה לֵב, וְהַשְׂכִּינָה לֹא שׁוֹרָה עָלָיו, וּמַצֵּד
הַקְּלָפוֹת נִקְרְאוּ בְּנֵי אָדָם עַרְלֵי לֵב.

וּבְשִׁפְתַי, גִּיהֶנֶם לֹא שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם וְלֹא הַמְּנִים
שָׁלוֹ, בְּגִלְלָל זֶה צְנִיחָה לְיִשְׂרָאֵל לֹא תִבְעֲרוּ
אִישׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשִּׁפְתַי, וְאִם אָדָם
מִבְּעִיר בְּשִׁפְתַי, אֹמֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲנִי הֵייתִי
מִכְּבֹה אֶת הָאִישׁ שְׁלֹא תִשְׂרַף, וְאַתֶּם מִבְּעִירִים
אוֹתָהּ? אַתֶּם תִּשְׂרְפוּ בְּגִיהֶנֶם, בְּגִלְלָל זֶה לֹא תִבְעֲרוּ
אִישׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם, וְאַפְלוּ בַגּוֹף, וְיָמָּה הוּא
הַגִּיהֶנֶם בַּגּוֹף? הַכְּבִיד שָׁכַח הַמְּרָה, שֶׁהוּא גִיהֶנֶם,
סֵם הַמְּוֹת, סֵם שֶׁל אֵל אַחֵר, תִּרְבוּ שֶׁל מְלֶאךָ
הַמְּוֹת, וְעָלְיוֹ נֵאמַר וְאַחֲרֵיתָהּ מְרָה כְּלַעֲנָה, תִּדָּה
בְּחֶרֶב פִּיּוֹת.

וְצָרִיךְ שְׁלֹא יַעִיר (לְעוֹרָה) עֶצֶב וְקִטְמָטָה מִצֵּד הַטְּחוּל,
אֵלָּא שִׁיחָהּ הַלֵּב שְׁמוֹר מִכָּלֵם, שֶׁהוּא
שִׁפְתַי שְׁמוֹר, וְהַמַּחַ וְכוּר, וְצָרִיךְ לְקַבֵּל אוֹרְחִים
שֶׁהֵם מְלֶאכִים, הַעֲלָמִים שֶׁל הַנְּשִׁמָּה תִּיתָרָה,

שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיזָה וְנִפְשׁ יִתְרָה, שְׁהִיא
הַשְּׂכִינָה הַתְּחִתּוֹנָה, וְהַאֲוֲרָחִים שִׁיּוֹרְדִים עִמָּה.

וְצָרִיכָה הָאִשָּׁה לְתַקֵּן נֵר בְּלֵיל שַׁבָּת לַיָּמִין,
וְנִחַשְׁב לָהּ כְּאִלּוּ תִקְנָה מְנוּחָה בְּדָרוֹם
וְשִׁלְחָן בְּצַפּוֹן, וְעֲלִיהֶם נֹאמֵר הָרוּצָה לְהַחֲכִים
יְדָרִים, הָרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יְצַפּוֹן, וְהֵן שְׂכִינָה עֲלִיזָה
וְתְחִתּוֹנָה, הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיזָה מְנוּחָה לְדָרוֹם, צָרִיךְ
לְתִקְנָהּ, מִשׁוֹם שְׁשָׁם חֲכָמָה, וּמִשׁוֹם זֶה הָרוּצָה
לְהַחֲכִים יְדָרִים.

וּבְאֹתוֹ בֵּית שְׁמוֹצָאִים דִּיכָה זֵו מְתַקְנַת בְּסִדּוֹר
הַזֶּה, מְנוּחָה בְּדָרוֹם וְשִׁלְחָן בְּצַפּוֹן, וּמִטָּה
בֵּין צַפּוֹן לְדָרוֹם, אֹמְרִים הַמְּלָאכִים הִלְלוּ
שִׁיּוֹרְדִים עִם הַשְּׂכִינָה, שְׁהִיא הַנְּשָׁמָה הִיתְרָה, אִין
זֶה מְקוֹם הַדְּיוּט שֶׁל עִם הָאָרֶץ, אֵלָּא הֵן מְקוֹם שֶׁל
רְצוֹן בּוֹ מִלְּפָנֵי יְהוָה.

הַשִּׁלְחָן צָרִיךְ לְתַקְנֵוּ לְצַפּוֹן, וְהַשִּׁלְחָן הִיא שְׂכִינָה
הַתְּחִתּוֹנָה, שֶׁנֹּאמֵר בָּהּ כָּל כְּבוֹדָה בַּת
מִלְךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבָּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה. מַה זֶה זָהָב?

זו גבורה, שנאמר בַּהּ מִצָּפוֹן זָהָב יֵאָתֶה. ממשפחות זהב, שני עמודי אמת. מטה למערב בין צפון לדרום, לתקנה אל העמוד האמצעי, שנאמר בו בְּנֵי בְּכָרֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְבֵית שְׁלֹא מִתְּקֹנִים הַתְּקֹנִים הִלְלוּ בְּלֵיל שַׁבָּת, האורחים אומרים, זו לא דירה של ישראל, שנאמר בַּהּ וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת ^(דף ע ע"א) הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרְתָם, לְדֹרְתָם כְּתוּב חֹסֵר, מלשון דירה, וְכָל הַתְּקֹנִים הִלְלוּ צָרִיךְ לְתֵקֵן בְּלֵיל שַׁבָּת, שְׁהִיא מִמַּשׁ אוֹת בְּרִית מִיָּלָה.

אֵמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: וְכִי בְּרִית הַמִּיָּלָה לְכָל בְּנֵי הָאָדָם הִיא שְׁוּחָה? אָמַר לוֹ: לֹא, שְׁבְרִית מִיָּלָה לְרַשָּׁעִים, הָעֶפֶר שֶׁתֵּקֵן בְּכָלִי הוּא מְזוּז לְנַחֵשׁ שְׁהַפְרִיד מִמֶּנּוּ, זֶהוּ שְׁכָתוּב וְנַחֵשׁ עֶפֶר לְחִמּוֹ, וְדָם הַבְּרִית הוּא הַמְּזוּז שֶׁל סַמָּא"ל, שְׁהוּא רוֹצֵחַ, שְׁהַפְרִיד מִמֶּנּוּ, וְסוּד הַדְּבָר - אִם רָעַב שֶׁנֶּאֱדָר הָאֲכִילָהוּ לָחֵם וְאִם צָמָא הִשְׁקָהוּ מַיִם.

לְבִינֹנָיִים נֶחֱשָׁב בְּרִית הַמִּלָּה הַעֲבַרְתָּ דָם וּבָשָׂר
 בְּקֶרְבָּן, זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְזִבְחַתָּ עָלָיו אֶת
 עֲלֹתֶיךָ וְאֶת שְׁלָמֶיךָ, לְצַדִּיקִים וְדָאֵי, בְּמָקוֹם
 הַמִּלָּה וְהַפְּרִיעָה שׁוֹרָה יְהו"ה, וְזֶהוּ וּמִבְּשָׂרֵי אֲחֻזָּה
 אֱלו"ה, וְעֲלֵיהֶם נֵאמַר וְאֵמַר לָךְ בְּדַמֶּיךָ חַיִּי,
 לְצַדִּיקִים (וְכֵתוֹב גַּם אֶת בְּרִיתְךָ שֶׁלַחְתִּי אֶסִּירֶיךָ מִבּוֹר, שְׁחֹא גִיחֵנִם).

תקון עשירים וחסמשה

בְּרֵאשִׁית זֶה הַתּוֹרָה, זֶהוּ שְׁפָתוֹב יְהו"ה קִנְנִי
 רֵאשִׁית וְרַבּוֹ קָדָם מִפְּעָלָיו מֵאֵז,
 מֵאוֹתוֹ מָקוֹם שֶׁנֵּאמַר בּוֹ נָכוֹן כְּסֵאֵךְ מֵאֵז, וּבַתּוֹרָה
 יֵשׁ שְׁתֵּי מִצְוֹת, אַחַת וְהַגִּיטָה בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה,
 וְהַשְּׁנִית שִׁתְּיָה לְמִלְךָ סֵפֶר תּוֹרָה, שְׁהוֹלֶךְ עִמּוֹ
 בְּכָל מָקוֹם. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְהִיטָה עִמּוֹ וְקָרָא בּוֹ כָּל
 יְמֵי חַיָּיו. לָמָּה סֵפֶר תּוֹרָה לְמִלְךָ? מִשּׁוֹם שְׁחֹא
 אֵינּוּ מִלְךְ אֵלָּא מִצַּד הַמַּלְכוּת, וְצָרִיךְ שִׁתְּיָה לוֹ
 עִמּוֹ בְּכָל מָקוֹם סֵפֶר תּוֹרָה, שְׁחֹא תֵּעָמֹד
 הָאֲמֻצָּעִי לְקֹשֶׁר בּוֹ אֶת תְּקֵדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם
 שְׂכִינָתוֹ, וְסֵפֶר הַתּוֹרָה הוּא תְּדַרְגָּה שֶׁל יַעֲקֹב,

שָׁנָאֵמַר בּוֹ וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, וְסִפֵּר תּוֹרָה כִּדְ צָרִיךְ
 לְהִיזוֹת תָּם בְּלֹא פְסֻלָּת, וְאִם סִפֵּר הַתּוֹרָה חָסֵר
 בְּמָקוֹם שֶׁל מְלֵא, אִו מְלֵא בְּמָקוֹם שֶׁל חָסֵר, אִו
 אִוֹת אֶחָת תְּסַרְחָה אִו יִתְרָה אִו מְחַלְפֶת, סִפֵּר
 הַתּוֹרָה פְּסוּל, הוּא אֵינּוּ כְדָמוֹת סִפֵּר הַתּוֹרָה שֶׁל
 מַעֲלָה.

כְּמוֹ זֶה הֵם חֲמֻשָּׁה בְּנֵי רֵאָה, כְּמוֹ שְׁחֲמֻשָּׁה
 חֲמֻשֵׁי תּוֹרָה, וְחִוְרְדָא כְּמוֹ שְׁוֹת הַסִּפֵּר
 שֶׁהוּא סִפֵּר יִשְׂרָיִם, אִם אִוֹנֹת חָסֵר אִו יִתֵּר אִו
 מְחַלְפֶת, הוּא כְּבֶשׂ פְּסוּל, וּמִי שֶׁעֹוֵבֵר עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ
 עֵבֵר עַל הַתּוֹרָה וְחֲמֻשָּׁה הַחֲמֻשִׁים שְׁלָה, שְׁחֲמֻשָּׁה
 בְּנֵי רֵאָה וְחִוְרְדָא הֵם שֵׁשׁ, זֶה ו', כָּל מִי שֶׁעֹוֵבֵר
 (עַל זֶה, כְּאֵלוֹ עֵבֵר) עַל זֶה.

וְחֲמֻשָּׁה דְבָרִים הַמְּפַסְדִּים אֶת הַשְּׁחִיטָה, (כָּל מִי
 שֶׁעֹוֵבֵר עֲלֵיהֶם), כְּאֵלוֹ עֵבֵר בַּח' מִן יְהו"ה,
 בְּבִנְיָי תֵרָאָה צָרִיךְ שְׁלֵא יִהְיֶה בָהֶם סְרָכוֹת,
 שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה סְרָכוֹת הֵן, מִי שֶׁעֹוֵבֵר עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ
 עֵבֵר עַל בְּרִית שֶׁהוּא ח"י הָעוֹלָמִים, וְהַסְרָכָה הוּא

סם המות, הם של אל אחר, שהוא סמא"ל,
 עליה נאמר רגליה ירדות מות, בכל מקום
 שנסרבת, הורגת, ובנפי ראה הם בנפי החיות,
 וצריכות להיות פרודות מלמעלה. והו שפתוב
 ופניהם ובנפיהם פרודות מלמעלה, אם הם
 בחבור, מרפה, ושתי אמות (אונות) הן בראה, ובחן
 יש בנפיהם, חמש אונות ונרדא, ועליהם נאמר
 שרפים עמדים ממעל לו יש בנפיהם יש בנפיהם
 לאחד, ששה הם מהצד של האות ו', שהוא ספר
 התורה.

הארון של ספר התורה זה הכים של הלב, והיא
 איש בוערת, ואם לא בנפי תראה
 שנושבים עליו, הנה הלב שורף את כל הגוף,
 ואותה האש שהיא דם העורקים של הלב, הרוח
 נושבת אחריו בעורקי הדם, ובכלם מתנהגים
 אחריו, והו שפתוב אל אשר יהיה שמה הרוח
 ללכת ילכו וגומר, ובשעולה הרוח מן הלב
 (דף ע ע"ב) על הדם האש בוערת, נאמר
 בנפש אני ישנה, ובשיבא הרוח אליו נאמר ולפי

עַר, וְזֶהוּ נִפְשֵׁי אֹוִיתֶיךָ בְּלִילָה אַף רוּחֵי בְּקֶרְבֵי
 אֲשַׁחֲרֶךָ, וּבְשִׁתְּבֹא הָרוּחַ לֵלֵב שְׁשָׁם הַנֶּפֶשׁ, נֹאמֵר
 בּוֹ קוֹל הַיּוֹדֵי דוּפֵק, דוּפֵק עַל שַׁעַר הַלֵּב שֶׁשׁ
 דְּפִיקוֹת, לְהוֹדִיעַ שֶׁהוּא הוּא שְׁיִבֵּא אֶל ה' (ד), שֶׁהוּא
 הַנֶּפֶשׁ, וּכְהֵם עֲשָׂרָה, וּבְכֵלָם בְּפִינֵם. זֶהוּ שְׁכַתוֹב
 בְּתַחֵי לִי אַחוֹתִי רַעֲיָתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי שְׂרָאֲשֵׁי נִמְלֵא
 טָל.

וּבְתַקוּן שְׁמוֹנָה עָשָׂר, (וּבְתַקוּן זֶה שֶׁשׁ אֹוִתִיּוֹת) שֶׁהוּא
 בְּר"א שֵׁי"ת, הֵם רְמוּזִים כְּמוֹ זֶה: בְּתַחֵי
 לִי בָאוֹת ב' שֶׁהוּא הַשַּׁעַר, אַחוֹתִי בָאוֹת א', רַעֲיָתִי
 בָאוֹת ר', יוֹנְתִי בָאוֹת י', תַמְתִּי בָאוֹת ת', שְׂרָאֲשֵׁי
 נִמְלֵא טָל זֶה יו"ד, הַנִּקְבָּה שֶׁל אֹוֹת ב', קִנְצוֹתֵינוּ
 אֵלּוֹ שִׁשֶּׁת הַצְּדָדִים, שֶׁנֹּאמֵר בָּהֶם שׁוֹקֵינוּ עֲמוּדֵי
 שֵׁשׁ, וְהֵם הַדְּפִיקוֹת, בְּמוֹלִיךְ וּמִבִּיא אֶת מִי
 שְׂאֲרַבְעַת הַצְּדָדִים שָׁלוֹ, וּמַעֲלָה וּמוֹרִיד אֶת מִי
 שֶׁהַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ שָׁלוֹ, וְשִׁשֶּׁת הַצְּדָדִים הֵם שֵׁשׁ
 הַסְּפִירוֹת, וְהַדְּפֵק עוֹלָה וְיוֹרֵד בָּהֶם בְּאֲרִיכוֹת שֶׁל
 חֶסֶד כְּמוֹ זֶה תְּתַקִּיעוֹת, בְּשֶׁכֶר שֶׁל הַגְּבוּרָה שֶׁהֵם
 שְׁבָרִים, בְּמַהִירוֹת שֶׁל הַעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי שֶׁהוּא

תְּרוּעָה, בְּחֶסֶד גְּבוּרָה תִּפְאָרַת הֵם עוֹלָיִם, בְּנִצָּח
וְהוּד יְסוּד הֵם יוֹרְדִים.

וְכֻלָּם דוֹפְקִים לְשִׁכְנָה שְׁהִיא סְלָם, שָׁבוּ שֵׁשׁ
דְּרָגוֹת, וְזֶה הַלֵּב, וְבוֹ מִלְּאֲכִי אֱלֹהֵי"ם
עוֹלָיִם וְיוֹרְדִים, שְׁהֵם הַדְּפִיקוֹת שֶׁל הָרוּחַ, וְאוֹתָם
הַשֵּׁשׁ עוֹלָיִם לְעֵשֶׁר, וְזֶה י', הֵן קִשְׁר"ק קִשְׁר"ק
קִר"ק, עַד שֶׁנִּכְלְלוּ בַּעֲשָׂרָה זְכוּרוֹת וּבַעֲשָׂר
מְלָכוּת וּבַעֲשָׂרָה שׁוֹפְרוֹת, שְׁלוֹשִׁים עוֹלָיִם מִמַּטָּה
לְמַעְלָה, וְשְׁלוֹשִׁים יוֹרְדִים מִמַּעְלָה לְמַטָּה, וְכֻלָּם
עוֹלָיִם לְשִׁשִּׁים, שֵׁשׁ פְּעָמִים עֵשֶׁר, בְּשַׁעוֹלָה הַדְּפִק
בְּחֹזֶק שֶׁל הַגְּבוּרָה בְּהַתְּנַבְּרוֹת, הוּא הַדִּין הַקָּשָׁה,
בְּשַׁעוֹלָה הַדְּפִק וּמִתְרַפֵּא, תְּחִלִּי יִתְרַפֵּא, שְׁחֵרֵי
מַטָּה כְּלָפֵי חֶסֶד.

קָם הַזְּקֵן שְׁנִית מֵאוֹתָם רָאשֵׁי הַיְשִׁיבָה, וְאָמַר:
מְנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, תְּרֵי הַפִּימָנִים הִלְלוּ הֵם שֶׁל
תְּחִלִּי בְּנֵלוֹת, בְּשַׁחֲדָפֶק מִתְקַצֵּר וְהַנְּלוֹת מִתְקַצֵּר,
תְּרֵי מַטָּה כְּלָפֵי גְבוּרָה בֵּית הַדִּין הַגְּדוֹל, וְהַמְּנַפֵּחַ
מֵרְאִים לְמִשִּׁיחַ וְלְשִׁבְטִים, וּמִשׁוּם זֶה נִשְׁפָּעָה אוֹתָהּ

חֹלָה בְּגֵלוֹת לְיִשְׂרָאֵל, אִם תְּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ,
שָׁלֵא יִהְיֶה בְּמַהֲירוֹת, אֲלֵא עַד שֶׁתִּחְפֹּץ.

וְאִם הִדְפַק מִתְאַרְךָ, הֲרִי מִשָּׂה פְּלִי חֶסֶד, וְעַם
כָּל זֶה הַחֲלִי בְּגֵלוֹת מִתְאַרְךָ, וְאִם הִדְפַק לֹא
אָרֶךְ וְלֹא קָצֵר, הֲרִי מִתְעוֹרְרִים רַחֲמִים לַחֹלָה
בְּגֵלוֹת, שֶׁהִיא הַלֵּב, וְלְעוֹרְקִים שְׁלָה שֶׁהֵם בְּנֵיהָ,
יִשְׂרָאֵל, וְזֵהוּ הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, עָלָיו נֶאֱמַר
וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים אֶקְבֹּצֶךָ.

וְעוֹד, בְּשֶׁהִדְפַק הוּא כְּמוֹ תְרוּעָה בְּמַהֲירוֹת, דַּחֲק
אַחַר דַּחֲק, מְיָד תֵּבֵא תְנַאֲלָהּ. וְעוֹד, אוֹתָהּ
חֹלָה, שֶׁהִיא הַלֵּב, בְּשֶׁהָרוּחַ אֵינָה נוֹשֶׁבֶת אֵלֶיהָ,
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם,
הִיא לֹא דוֹפְקֶת בְּעוֹרְקִים שְׁלָה, וְכֵלָם חֲשׂוּבִים
בְּגֵלוֹת כְּמוֹ מַתִּים, וְנֶאֱמַר כֹּהֵם בְּמַחֲשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי
כְּמַתִּי עוֹלָם, וּמִשׁוּם זֶה בְּגֵלוֹת אֲנִי יֹשֵׁנָה, וְהִיא
חֹלָה בְּגֵלוֹת, וְכִפָּה רוֹפְאִים תִּלְמִידֵי חֲכָמִים
מִשְׁתַּדְּלִים עָלֶיהָ עִם כִּפָּה בְּשָׂמִים וְרִיחוֹת שֶׁל
שׁוֹשְׁנִים, תְּפוּחִים וְאַגְזוּזִים וְרַמְזוּנִים, וְלֹא חוֹזְרֵת

אליה הרוח בהם בגלות בחלי שְׁלָה, והדפּק לא
 חוזר אליה, עד שיבא הרועה הנאמן האהוב שְׁלָה,
 שנאמר בו הרועה פּשׁוּשִׁים, ומביא לה תפוח
 ושם בְּחַטָּה, ומריחה בו, ונודעת אליו. זהו
 שְׁכַתוֹב מְנַחֵם מְשִׁיב נְפָשֵׁי. מִיד חוֹנְדֵת הָרוּחַ
 והדפּק אליה.

באותו זמן משבחת אותו, כְּתוּב בְּעֵצֵי הַיַּעַר בֵּן
 דודי בין הפנים וכו', ואחר כך יבנים לָגֵן
 ומוציא משם רמונים, ונותן לה מעסים הרמונים,
 ולוקט אגוז ושזר (דף עא ע"א) תקלפות, ונותן לה המח
 מבפנים, והיא אוכלת ושותה מעסים הרמונים
 ונרפאת, וזהו שאמר הכתוב אל גַּת אגוז ירדתי.
 בינתים הנה בא הנָשֵׁר, הנָשֵׁר הגדול בעל
 הפנים, ונותן שלשה קולות, ועולה להרים. אמר
 רבי שמעון לחבריו: בּוֹדְאֵי שְׁנַמְצָא רְצוֹן לְמַעְלָה,
 ורחמים נמצאים לשכינה וישראל בגלות, שוֹדְאֵי
 שלש חיות הן בְּמַרְכָּבָה, אֲרִיָּה שׁוֹר נָשֵׁר, וּבְכֶלֶם
 אין רחמים בְּנָשֵׁר, ומשום זה אמר לְיִשְׂרָאֵל
 ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי.

בִּינְתֵימִים הִנֵּה הַנֶּשֶׁר בָּא אֵלֵיהֶם פַּעַם אַחֲרַת, וְהִכָּה
 בְּכַנְפָיו עֲלֵיהֶם, וְהָרִים קוֹלוֹת וְעָלָה לָהֶר. אָמַר רַבִּי
 שְׁמַעוֹן: בְּוֹדֵאֵי שְׁחֹא מִכָּה בְּכַנְפָיו עָלִינוּ וְעוֹלָה
 שָׁם. אָמְרוּ לוֹ: עָלָה, וְחָרִי אֲנַחְנוּ אַחֲרֶיךָ. עָלוּ בָּלָם
 אַחֲרָיו לָהֶר, וְהוּא עָלָה לְמַעְלָה עַד שְׁלֹא נִרְאָה.

לְפִי שָׁעָה חָרִי הַנֶּשֶׁר בָּא, וְשָׂתִי שׁוֹשְׁנִים בְּפִיו,
 וְזָרַק אוֹתָם עַל (יְדֵיהֶם) רֵאשִׁים (עַל יְדָיו). מִיַּד שְׁמַח
 רַבִּי שְׁמַעוֹן שְׁמַחָה רַבָּה. אָמַר לָהֶם: חֲבֵרִים, בְּוֹדֵאֵי
 שְׁמַחָה הַזֶּדֶמְנָה לְשִׁכִּינָה שְׁחִיא חוֹלָה, שְׁחָרִי אִם
 שׁוֹשְׁנָה אַחַת נָתַן בֵּינֵינוּ, לֹא הִיָּתָה זֹו רְפוּאָה,
 מִשּׁוּם שְׁשׁוֹשְׁנִים רְמוּזִים בְּנֶגֶד בֵּית רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי,
 שְׁשִׁבְעַת תְּקוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֹא יִכְנַס זֶה בְּלִי זֶה,
 וּמִשּׁוּם שְׁזָרַק שְׁנַיִם, זֶה רוּמֹז עַל שְׁנֵי שׁוֹשְׁנִים,
 בְּעֵת זֹוהִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְאִזְ צָרִיךְ לְפַתַח עֲלֵיהֶם
 כְּמוֹ שְׁחֵינֹו.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: אֲנִי לְדוּדֵי וְדוּדֵי לִי
 הַרוּעָה בְּשׁוֹשְׁנִים. מַה זֶה שׁוֹשְׁנִים? אֵלֹא
 הַשׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיזָנָה, הַשְּׁכִינָה הָעֲלִיזָנָה, וְהִיא קְרִיאַת

שְׁמַע שָׁל שְׁחַרְיַת, וְשׁוֹשְׁנָה הַשְּׁנִיָּה שָׁל קְרִיאַת
 שְׁמַע שָׁל עֲרַבִּית, הַשְּׁכִינָה הַתְּחִתּוֹנָה, זוּ לְיָמִין וְזוּ
 לְשִׁמְאֵל, הָרוּעָה בְּשׁוֹשְׁנִים זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי,
 וְהַשׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיוֹנָה שָׁל קְרִיאַת שְׁמַע שָׁל שְׁחַרְיַת,
 שֶׁהוּא בְּקָר, הַיָּמִין שָׁל אֲבָרָהֶם, יֵשׁ לָהּ חֲמִשָּׁה
 עֲלִים, וְהֵם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה,
 וְשִׁלְשָׁה עֶשְׂרֵי עֲלִים מִבְּפָנִים אַח"ד, שִׁשָּׁה אֲדָמִים
 וְשִׁשָּׁה לְבָנִים, וְהַשׁוֹשְׁנָה שְׁנִכְלָלֶת בָּהֶם הָרִי שֶׁלֹּשׁ
 עֶשְׂרֵה בְּחֻשְׁבוֹן אַח"ד, וְכֵן שׁוֹשְׁנָה בָּהּ עֶשְׂרִים
 וְחֲמִשָּׁה גְּרַעֲיָנִים בַּתְּפוּחַ שְׁלֹה, בְּחֻשְׁבוֹן עֶשְׂרִים
 וְחֲמִשׁ אֲוֹתִיּוֹת הַיְחֻד, וְכֵן בְּשׁוֹשְׁנָה הַשְּׁנִיָּה עֶשְׂרִים
 וְחֲמִשָּׁה גְּרַעֲיָנִים, וְכֻלָּם עוֹלָם לְחֲמִשִּׁים, שׁוֹשְׁנָה
 בֵּין הַחוּחִים זֶה בְּרֵאשִׁית בְּרֵא, וְזֶה (בְּרֵאשִׁית ב' שׁוֹשְׁנָה י').

תקון עֶשְׂרִים וְשִׁשָּׁה

בְּרֵאשִׁית ב' שׁוֹשְׁנָה, חֲמִשָּׁת הָעֲלִים שְׁלֹה
 רֵאשִׁי"ת, בְּרֵאשִׁי"ת לְחֻשְׁבוֹן קָטָן שָׁל
 חֲנוּךְ שִׁלְשָׁה עֶשְׂרֵי, הַחוּחִים שְׁלֹה שֶׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה
 תְּבוֹת מִן אֱלֹהֵי"ם וְעַד אֱלֹהֵי"ם, וְאֵלֶּה הֵם: אֵת

הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוֹ וְכָהוּ וְחִשְׁדָּ
עַל פְּנֵי תְּהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים, חֲמֹשֶׁה חוֹחִים אֲחֵרִים
- מִרְחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם וַיֹּאמֶר.

מַה הִיא בֵּין הַחוֹחִים? אֵלֶּא מִשְׁחָרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוֹ וְכָהוּ, וְנִפְלָה הַשּׁוֹשְׁנָה בֵּין
הַחוֹחִים. כְּשֶׁתִּבְּא הַנְּאֻלָּה, תִּהְיֶה כְּשׁוֹשְׁנָה שֶׁל
שְׁחָרִית, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ הַבְּקָר אֹר (וְהַאֲנָשִׁים שְׁלָחוּ), וְהֵם
חֲמֹשֶׁה אֹר, חֲמֹשֶׁה עָלִים שֶׁל הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיּוֹנָה,
אֶחָד - וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר, הַשְּׁנִי - וַיְהִי אֹר,
שְׁלֹשָׁה - וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר, אַרְבָּעָה - וַיִּבְדֵּל
אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר, חֲמֹשֶׁה - וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר
יוֹם. שְׁלֹשָׁה עָשָׂר עָלִים מִבְּפָנִים, וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי
בֶקֶר יוֹם אֶחָד, אֶחָד אֶחָד בְּשִׁתֵּי שׁוֹשְׁנִים, זֶה
יְהו"ה, עָלָיו נֶאֱמַר בַּיּוֹם תְּהוֹא יְהִיָּה יְהו"ה אֶחָד
וַשְּׁמוֹ אֶחָד, וְהוּא הָעֶמּוּד (דף עא ע"ב) הָאֲמֻצָּעִי, הָרוּעָה
בְּשׁוֹשְׁנִים, וְחֻשְׁבוֹנוֹ אֶחָד, הַשּׁוֹשְׁנָה הַתְּחִתּוֹנָה, בָּהּ
פְּחָד וְהוּא יֵרָאָה, הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיּוֹנָה אֲהַבַת
הָאֲהַבָּה, וְכֵה נֶאֱמַר אִם תְּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת
הָאֲהַבָּה עַד שֶׁתִּחְפֹּץ.

בַּמָּה יבאו לְהַעֲרִיחַ? בְּיָמִין, וְהִיא לֹא רוּחַ בָּהֶם,
 עַד שְׂיָבֹא הָרוּחַ הַנְּאֻמָּן, שְׂנֵאֲמַר כּוּ וְרוּחַ
 אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת, שֶׁהוּא רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, שְׂנֵאֲמַר
 כּוּ וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה, בְּרוּחַ זֶה מְרִיחָה אוֹתָהּ
 חוֹלָה וְנִרְפֵּאת, וּמְשׁוּם זֶה הַשְּׂבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת
 יְרוּשָׁלַם בְּצַבְאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׁדָה אִם תַּעֲרִו
 וְאִם תַּעֲזְרוּ אֶת הָאֲחֵכֶּה עַד שְׂתַחֲפֵן, וְהוּא מְרִיחַ
 רִיחַ בְּשָׁנֵי תַפְּוּחִים (וְהוּא רִיחַ שֶׁל שְׁנֵי תַפְּוּחִים), שְׂנֵאֲמַר (כּו)
 בָּהֶם וְרִיחַ אַפְּדֵ בַתַּפְּוּחִים, וּמַה הֵם? שְׁנֵי עַמּוּדֵי
 אֶמֶת, וְהֵם שְׁנֵי רַמּוֹנִים, הָאֶגּוֹז זֶה הַצַּדִּיק, גִּנַּת
 אֶגּוֹז זֶה הַשְּׂכִינָה, וְזֶהוּ שְׂאֲמַר שְׁלֵמָה אֶל גִּנַּת אֶגּוֹז
 יִרְדְּתִי.

גַּנַּת ג' גִּימְטְרִיאוֹת (אֲדֻנִּי בִיהו"ה), שֶׁהֵן פְּרָפְרָאוֹת
 לְחֻכְמָה, ג' נוּטְרִיקוֹן, ת' תְּמוּדָה,
 גִּימְטְרִיאוֹת זֶה אֲדֻנִּי יְהוָה, עוֹלָה בְּחֶשְׁבוֹן אֶמ"ן,
 אֵהִי"ה אֲדֻנִּי עוֹלָה בְּחֶשְׁבוֹן שְׂמוֹנִים וְשִׁשָּׁה
 אֱלֹהִים, שֶׁהוּא בְּנוֹ"י, מ"ה - מ"ם ה"א, מ"ם ה"א
 בְּגִימְטְרִיא אֱלֹהִים, יו"ד ה"א וַא"ו ה"א בְּגִימְטְרִיא

מ"ה, וְזֶהוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִימ"ה, וְהוּא מַעֲיַד עַל
הַיְחוד הַקְדוּשׁ, וּמִשׁוֹם זֶה מ"ה אֲעִידָךְ.

דָּבָר אַחֵר, א"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י בְּגִימְטְרִיא
שְׂכִינָה, כְּמוֹ זֶה: א' פַּעַם אַחַת, ב' פַּעַמִּים,
ג' שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים, ד' אַרְבַּע פַּעַמִּים, ה' חֲמִשׁ פַּעַמִּים,
ו' שֵׁשׁ פַּעַמִּים, ז' שִׁבְעַת פַּעַמִּים, ח' שְׁמוֹנֶה פַּעַמִּים,
ט' תִּשְׁעַת פַּעַמִּים, י' עֶשְׂרֵת פַּעַמִּים, כָּלֵם עוֹלָיִם
לְחֻשְׁבוֹן שְׂכִינָה, וְסוּד הַחֻשְׁבוֹן, לְקַיֵּם שְׂאִין
שְׂכִינָה יוֹרֶדֶת פְּחוֹת מַעֲשָׂרָה, וְלֹא עוֹלָה לְמַעְלָה
מִמֶּנּוּ.

וְעוֹד, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם,
וְהַמְּלָאכִים לֹא יוֹדְעִים, וְשׂוֹאֵלִים אֵיזָה
מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וּמַצְאָנוּ אוֹתוֹ בְּגִימְטְרִיא
מְקוֹם נוּמְרִיקוֹן כְּמוֹ זֶה: י' עֶשֶׂר פַּעַמִּים - מֵאָה,
ה' חֲמִשׁ פַּעַמִּים - עֶשְׂרִים וְחֲמִשׁ, ו' שֵׁשׁ פַּעַמִּים -
שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ, ה' חֲמִשׁ פַּעַמִּים - עֶשְׂרִים וְחֲמִשׁ
בְּגִימְטְרִיא מְקוֹם, וְעָלְיוֹ אָמְרוּ הַמְּלָאכִים בְּרוּךְ
כְּבוֹד יְהו"ה מִמְּקוּמוֹ, יֵשׁ אַחֲרֵים בְּגִימְטְרִיאֹת

שֶׁאֵין לָהֶם חֲשׁוֹן, מִשּׁוֹם שֶׁהֵם פִּרְפְּרָאוֹת לַחֲכָמָה
 שֶׁאֵין לָהֶם סוּף, הַתְּמוֹרוֹת אֵלּוּ אֶלְפָּא בֵּיתוֹת, כְּמוֹ
 כּוּז"ו בְּמוֹכֶם"ז כּוּז"ו, שֶׁהֵן תְּמוֹרוֹת יְהו"ה אֶלְהֵינ"ו
 יְהו"ה, וַיֵּשׁ תְּמוֹרוֹת אַחֲרוֹת מִכַּפָּה מֵיָנִים.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: וְהָרִי כָּתוּב אָנִי יְהו"ה לֹא
 שָׁנִיתִי? אָמַר לוֹ: פָּנִי, אֲנִי לְבָנֵי הָעוֹלָם
 שֶׁהֵם אֲטוּמֵי לֵב, שֶׁחֹשְׁבִים שִׁיּוּדְעִים וְלֹא יוֹדְעִים,
 וְדַאי אָנִי, הִיא הַשְּׂכִינָה. זֶהוּ שְׂכָתוּב וַיִּסְרְתִי
 אֶתְכֶם אֶף אָנִי, הִיא לֹא מִשְׁתַּנָּה וְאֵינָה תְּמוּרָה
 מִמֶּנּוּ בְּאַחַר, וְהוּא לֹא מִשְׁתַּנָּה וְלֹא מִסְתַּתֵּר
 מִמֶּנָּה, אֲבָל אֵל הַרְשָׁעִים מִשְׁתַּנָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא וּמִסְתַּתֵּר מֵהֶם. זֶהוּ שְׂכָתוּב אֶסְתִּירָה פָּנֵי
 מֵהֶם אֶרְאֶה מָה אַחֲרֵיָתֶם, וְלָמָּה? בְּגִלְל כִּי דוּר
 תִּהְיוּכֹת הַמָּה פָּנִים לֹא אֲמוּן בָּם.

מִיָּד קָמוּ כָּל הַחֲבָרִים שֶׁשָּׁמְעוּ אֶת הַדְּבָרִים הַלְלוּ,
 וַנִּשְׁקוּ אוֹתוֹ עַל רֵאשׁוֹ, וְאָמְרוּ, אֵלּוּ לֹא בָּאֵנוּ
 לְעוֹלָם אֶלָּא לְשִׁמְעַ אֶת זֶה - וַיִּנּוּ, שְׁוֹדַאי הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא וְשְׂכִינָתוֹ לֹא מִשְׁתַּנֵּים זֶה מִזֶּה, אֲבָל

לְאַחֲרֵי־כֵן מִשְׁתַּנָּה וּמִסְתַּתֵּר בְּכַמָּה לְבוּשִׁים, וּבְכַמָּה
 בְּסוּיִים, וּבְכַמָּה קְלָפוֹת, וּמִשׁוּם זֶה אָמַר שְׁלֹמֹה,
 עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם, אֵל גִּנַּת אֲגוֹז יִרְדְּתִי, שֶׁהוּא הִיָּה יוֹדֵעַ
 אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת, וּמִשׁוּם זֶה לֹא הִשְׁאִיר אֶפְלוֹ מִיְּמֵי
 כְּשׁוֹף שְׁלֹא יָדַע, מִשׁוּם שֶׁיָּדַע (לְדַעַת) אֶת הַקְּלָפוֹת,
 וְהַרְוֵעָה הַנֶּאֱמָן יִשְׁכַּר אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת, וּמוֹצִיא
 מִשָּׁם הַמַּחַ, שֶׁהוּא יְהו"ה, לְאַרְבַּעַת צַדֵּי הָאֲגוֹז,
 (שֶׁהֵם תַּחַו וְכַחוּ וְחֶשֶׂד וְתַהוֹם), וּמִפְּרִיָם מִמֶּנּוּ אֶת אוֹתָהּ חוֹלָה
 שֶׁהִיא אֲדִנִּי, שֶׁבְּקְלָפוֹת הַלָּלוּ שֶׁבְּאֲגוֹז, שֶׁהֵם תַּחַו
 וְכַחוּ וְחֶשֶׂד וְתַהוֹם, אָמַר אֶסְתִּירָה פָּנַי מֵהֵם, וַיֵּשׁ
 שְׁנוּיִים אַחֲרֵי־כֵן לְטוֹב לְכָל אֶחָד פְּנֵי מַעֲשָׂיו.
 לְפַעֲמִים מִתְגַּלֶּה לָּהֶם בְּדַמוֹת אֲרִיָּה, זֶהוּ
 שְׁכַתוֹב אֲרִיָּה שֶׁאֵין מִי לֹא יִירָא, לְפַעֲמִים בְּדַמוֹת
 שׁוֹר, זֶהוּ שְׁכַתוֹב בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ וְקַרְנֵי רֵאִם
 קַרְנָיו, וְלְפַעֲמִים בְּדַמוֹת נֶשֶׁר, זֶהוּ שְׁכַתוֹב בְּנֶשֶׁר
 יַעִיר קִנּוּ, וּפַעֲמִים בְּדַמוֹת אָדָם זָקֵן, כְּמוֹ שֶׁנִּדְּמָה
 לְאֵלוֹ, שֶׁאָמְרוּ זֶה אֵלֵי וְאֵנִיחוּ, שֶׁהוּא הִיָּה מִתְדַּבֵּר
 לָהֶם בְּדַמוֹת זָקֵן, וְנֶאֱמַר בָּהֶם (ב) וַיִּנְקְחוּ דְבַשׁ

מִסְלַע וְשָׁמֵן מִחֶלְמֵי־שׂוֹר, אֲבָל לְאֵלוֹ שְׁתְּלוּיִים
מִמֶּנּוּ וּמִשְׂכִּינָתוֹ, לֹא מִשְׁתַּנָּה לְעוֹלָם.

וְאוֹתָן הַתְּמוּרוֹת הֵן סוּד הַיָּבוּם, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ
בַּיְבֻמָּה עַל הַנְּאֻלָּה וְעַל הַתְּמוּרָה, לְקַיֵּם
כָּל דְּבָר, שֶׁלֶף אִישׁ נִעְלוֹ וְנָתַן לְרַעְהוֹ, בְּאוֹתָהּ נֶעַל
שְׁנֵתָן לְרַעְהוֹ יֵשׁ תְּמוּרָה וְשְׁנוּי רְצוֹן, וְשֵׁם צָרִיךְ
שְׁנוּי מְקוֹם וְשְׁנוּי הַשֵּׁם וְשְׁנוּי מַעֲשֵׂה לְקַיֵּם כָּל
דְּבָר, הַנֶּעַל הוּא הַגּוֹף.

וְלָמָּה בַּחֲלִיצַת נֶעַל שְׁנֵתָן לְרַעְהוֹ יֵשׁ תְּמוּרָה
וְשְׁנוּי? אָמַר זְקֵן אֶחָד: רַבִּי רַבִּי, אֵל
הַנֶּאֱמַר בָּהּ, אֵלָּא לָמָּה חֲלִיצָה בְּנֶעַל? אֵלָּא הִיא
הַקְּלָפָה לְהַסְתֵּתָר בָּהּ לְהַנְצִיל מִמֶּנּוּ, וְלֹא נוֹדַע אֵל
הַמְּקַטְרָגִים שָׁלוֹ, וּבַחֲלִיצָה שֶׁל נֶעַל חוֹלֵץ לוֹ י"ה,
וּמִשׁוּם זֶה שֶׁלֶף אִישׁ נִעְלוֹ וְנָתַן לְרַעְהוֹ, נֶעַל ו', בֵּן
נֶעַל, שֶׁהוּא בֵּן י"ה, לְהַכְּנִים בֵּין ו"ה, וְזֶהוּ חֲלִץ י"ה.

וּבְמִשְׁעָה נֶאֱמַר שֶׁל נֶעְלִיךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ, זֶה בְּהַפְּדוּ
שֶׁל אַחֲרִים, שֶׁלֹּא צָרִיךְ לְהִרְאוֹת לְפָנֶי
הַשְּׂכִינָה עִם קְלָפָה, וְסוּד הַדְּבָר - כִּי אֵין לְבֹא אֵל

שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּבוֹשׁ שָׂק, וְלֹא־כֹת לֹא נִרְאָה אֵלָּא
 בְּנִעְלִים, זֶהוּ שְׂפָתוֹב מַה יָּפוּ פְּעָמֶיךָ בְּנִעְלִים כַּת
 נְדִיב, אֲבָל לְמַעֲשֵׂה בְּלִי כְּסוּי כָּלֵל, וְסוּד הַדָּבָר -
 וְאִירָא אֵל אֲנִרְחֵם אֵל יִצְחָק וְאֵל יַעֲקֹב בְּאֵ"ל שֵׁד"י
 וְשָׁמִי יְהו"ה לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם, וּבְמַעֲשֵׂה נֹאמֵר וְאִמְרוּ
 לִ"י מַה שָּׁמ"ו מ"ה אֹמֵר אֲלֵיהֶם.

וְעוֹד, לָמָּה צָרִיךְ חֲלִיצָה בְּנִעַל בְּאִשָּׁה? מִשּׁוּם
 שָׁמִי שְׂיָמוֹת בְּלִי בֵן, הוּא קָשׁוּר בְּרָגְלוֹ
 לַיָּפֶם, וְסוּד הַדָּבָר - הוּא יִשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה
 תִּשׁוּפְנֵנוּ עֵקֶב, וּכְדִי שְׁלֹא יָמִית אוֹתוֹ הַנְּחָשׁ שֶׁהוּא
 כְּרוּךְ עַל עֵקֶבוֹ, צָרִיךְ לְחַלֵּץ לְגַבִּי נֶעַל שֶׁל אִשָּׁה,
 וּנְכַפֵּר מִמֶּנּוּ אוֹתוֹ הַנְּחָשׁ.

וְהַכֹּל עַל אוֹתָה טָפָה, שֶׁהִיא י', שְׂפָרְחָה מִיַּעֲקֹב
 לְמִקוּמוֹ, וְיַעֲקֹב בְּגִלְלָל זֶה קָנָה מִמֶּנּוּ אֶת
 הַכְּבוֹדָה, לְחַחֲזוֹר י' לְמִקוּמָה, שֶׁהִיא טָפָה בְּכוֹרָה,
 שְׂפָה חָטָא אָדָם וּפְרָחָה מִמֶּנּוּ, וְנִשְׁאָר יָחִיד בְּלִי
 עוֹד, וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר לָמָּה אִירָא בִּימֵי רַע עוֹן עֵקֶבִי
 יְסוּבְנִי, וּמִשּׁוּם זֶה הִבִּיא תְּקוּדָשׁ כְּרוּךְ הוּא אֶת

אדם הראשון שלש פעמים בגלגול. זהו שכתוב הן
 כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם נבר, וזהו
 שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה.

ועל אותה טפה נאמר ביה מה יפו פעמיך בנעלים
 בת נדיב, ונדבקה ביצקב, והוציאה ממנו
 שנים עשר שבטים. זהו שכתוב שבטי י"ה עדות
 לישראל, שנאמר בו אדם ישראל, ובאותו זמן
 הרויח יצקב מה שאבד, שהוא י' מיצקב. זהו
 שכתוב לא יצקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל.

באברהם הציל מסם מות, חטאו של אדם,
 גיהנם, נחש, אישת ונונים שנאמר ביה
 לא תנאף. ביצחק הציל מאל אחר שנאמר בו לא
 תרצח. ביצקב מצא מקום להיניק (לנקות) פניו, וזה
 שנוי מקום, ואין אחד מהם שלא נכלל בשלשה,
 לקים הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם
 נבר.

קם זקן ואמר: רבי רבי, במה הקימות הסוד של
 יבום וחליצה, שחרי ברור הדבר שמעתי?

אָמַר לוֹ: מַה שְּׁשִׁמְעָתָ אָמַר. אָמַר: וַדַּאי בְּסוּד
הַיְבוּם מְצָאָה מְקוֹם אוֹתָהּ נִשְׁמָה עֲרִטִילָאִית, זְהוּ
שְׂפָתוֹב גַּם צְפוּר מְצָאָה בֵּית, וְזוּ הַנְּפֶשׁ שְׂפָאָה
בְּגִלְגּוּל פֶּעַם רֵאשׁוֹנָה, וּדְרוּר קֵן לָהּ - זוּ רוּחַ
שְׂפָאָה בְּגִלְגּוּל פֶּעַם שְׁנִיָּה, אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרוּחִיהָ -
זוּ נִשְׁמָה שְׂפָאָה בְּגִלְגּוּל פֶּעַם שְׁלִישִׁית, וּמִמְּנָה
יוֹצְאִים אֶפְרוּחִים שֶׁהֵם בָּנִים, וּבְסוּד הַיְבוּם כָּל
הַשְּׁלֵשׁ יוֹרְדִים בְּבֵת אַחַת, זְהוּ שְׂפָתוֹב אִם יִשִּׁים
אֵלָיו לְבוֹ, רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ (דף עב ע"ב) אֵלָיו יֵאָסֵף. לְבוֹ
שְׁשֵׁם הַנְּפֶשׁ, הָרוּחַ בְּכַנְפֵי רֵאָה, הַנִּשְׁמָה בְּמִתָּה,
וּבְלֵם אַחַד בְּקֶשֶׁר אַחַד, אֲבָל תַּחֲלִיצָה מִצִּילָהּ
אוֹתָהּ נִשְׁמָה וְרוּחַ וְנְפֶשׁ, שֶׁהֵם קְשׁוּרִים בְּשִׁלְשָׁה
קְשׁוּרִים שֶׁל הַנְּחֶשׁ, וְסוּד הַדְּבָר - נִפְשָׁנוּ בְּצְפוּר
נִמְלָטָה מִפֶּח יוֹקְשִׁים הַפֶּח נִשְׁפָּר וְאִנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ.
קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּדִי לְנִשְׁק אוֹתוֹ, פָּרַח מִיָּד וְלֹא
נִרְאָה.

תקון עשרים ושמונה

בְּרֵאשִׁית, בּוּ שְׁלֹשׁ מִצְוֹת, הָאֶחָת - יֵרָאֵת יְהו"ה
 כְּמוֹ זֶה: בְּרֵאשִׁית יֵרָאֵ בַשָּׁמַיִם, וְהָרִי
 בְּרֵאשִׁיתוֹ. הַשְּׁנֵי - בְּרֵית כְּמוֹ זֶה: בְּרֵאשִׁית בְּרֵית
 א"ש. שְׁלִישִׁית - שְׁבַת כְּמוֹ זֶה: שְׁבַת יֵרָאֵ.

מִצְוָה רֵאשׁוֹנָה יֵרָאֵת יְהו"ה, עָלֶיהָ נֶאֱמַר יֵרָאֵת
 יְהו"ה הִיא אֲוֶצֶר, וְעוֹד נֶאֱמַר כֹּה יֵרָאֵת
 יְהו"ה רֵאשִׁית דָּעַת, רֵאשִׁית חֲכָמָה יֵרָאֵת יְהו"ה,
 וּבִדְאִי מִי שְׂאִין בּוּ יֵרָאֵת, שֶׁהִיא אֲוֶצֶר, אֵין שָׁם
 חֲכָמָה. הָאֲוֶצֶר שֶׁל הַחֲכָמָה הַזֶּה הִיא ב'. וּבְתִקּוֹן
 אַחֵר, בְּרֵאשִׁית ב' רֵאשִׁית, נִקְרָה בְּהִיכְלוֹ, עָלֶיהָ
 נֶאֱמַר בֵּן נְעוּל אַחֲוֹתֵי כֻלָּה גַל נְעוּל מֵעֵין חֲתוּם,
 הַבֵּן הוּא תוֹרָה שְׁבַבְתָּב, שֶׁהוּא ג"ן סְדָרִים שֶׁל
 הַתּוֹרָה, גַל הוּא תוֹרָה שְׁבַבְעַל פֶּה, וְשְׁנֵיהֶם ב'
 מְבַרְאשִׁית, מֵעֵין חֲתוּם זֶה רֵאשִׁית נִקְרָה בְּהִיכְלוֹ.

וּבַמָּה הוּא חֲתוּם? בָּאוֹת ו', וְנִעְשִׂית ב' עִם
 הַחֲתִימָה שֶׁל ו' ם, מֵה שְׁתֵּיהֶם ב' נִעְשִׂתָה
 ם, יֵין סְתוּם וְחֲתוּם, יֵינָה שֶׁל תּוֹרָה סְתוּם וְחֲתוּם

שְׁלֵא יִכְנַם נְכָרֵי לְשָׁם, וְזֶה יֵיזן הַמְשָׁמֵר בְּעֵנְבָיו
 מִשִּׁשֶּׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית, וְלֹא לְחֹנָם תִּקְנֶנוּ בְּעֲלֵי
 הַמְשָׁנָה, חֲתִימַת יֵיזן שְׁלֵא הַתְּנִסְף וְיִתְעַרֵב בְּצַד
 הָאֲחֵר, וְעַל הַיֵּיזן הַזֶּה נֶאֱמַר לֹא עָשָׂה בֶן לְכָל גּוֹי
 וּמְשַׁפְּטִים כָּל יִדְעוּם, כִּי"ן וְדֹאֵי יי"ן, שְׁבָעִים הַפְּנִינִים
 שֶׁל הַתּוֹרָה, וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר סוּד יְהו"ה לִירְאָיו.

תְּקַנְקֵן שֶׁל הַיֵּיזן הַזֶּה זֶה לְבוֹ שֶׁל אָדָם, שְׂאֵם הוּא
 קִנְקֵן חֲדָשׁ וְהַתְּנִסְף כִּיֵּיזן נֶסֶף, שְׂחוּא יִצַר
 הָרַע, צָרִיף שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים הִדְחָה, וְהֵן כָּל אֵלֶּה יִפְעַל
 א"ל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם נְכָר, וְלֹא לְחֹנָם תִּקְנֶנוּ כּוּם
 שֶׁל בְּרָכָה אֵת כֶּף הִדְחָה וְשִׁטְיָפָה, הִדְחָה מִפְּנִינִים
 וְשִׁטְיָפָה מִפְּחוּיָן, לְהִיזוֹת תּוֹכוֹ כְּבָרוּ, וְסוּד הִדְכָר -
 וּמִתְרוּ וְקִדְשׁוּ, וּכְאֲשֶׁר תְּקַנְקֵן, שְׂחוּא לֵב וְדָ
 מִפְּנִינִים וּמִפְּחוּיָן, שׁוֹרָה שֵׁם חֲכָמָה, שְׂנֵאֱמַר כָּה
 יְהו"ה קִנְנֵי רֵאשִׁית וְדָרְכוֹ, קִנְנֵי הוּא קִנְקֵן וְדֹאֵי,
 וְאֵם תְּקַנְקֵן הַזֶּה הוּא וְדָ, נֶאֱמַר כּוּ וְנִקְתָּ, וְאֵם לְאוּ,
 לֹא יִנְקָה כָּל תְּנַגַּע כָּה.

וְקִנְיָן שֶׁל אָדָם זֶה הָאִשָּׁה, וְהוּא כּוֹס, כֶּךָ צְרִיכָה
 שְׂמִיפָה וְהִדְחָה, אִם הִיא כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה,
 וְעֲלֶיהָ נֹאמֵר, לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתָךְ, וְאִם לֹא,
 נִקְרָאת כּוֹס הַתְּרַעְלָה, וְעַל חֵיזוֹן שְׁלָה נֹאמֵר תִּנּוּ
 שְׁכָר לְאוֹבֵד וַיִּזֵּן לְמָרִי נֶפֶשׁ וְכוּ'. הַשְּׂדִים שְׁלָה הֵן
 אֲשֶׁכּוּלוֹת מְרוֹרוֹת, אֲכָל חֵיזוֹן שֶׁל כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה
 עָלָיו נֹאמֵר וַיִּזֵּן יִשְׁמַח לְבַב אֲנוּשׁ, שְׁשָׁם פְּקוּדֵי
 יְהו"ה יִשְׂרָיִם מִשְׁמַחֵי לֵב, שְׁהֵם הָאֲשֶׁכּוּלוֹת שְׁלָה.

תקון עֲשָׂרִים וְתִשְׁעָה

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, ב' נִקְדָּה בְּהִיכָלוֹ, עָלֶיהָ
 נֹאמֵר גֵּן נְעוּל אַחוֹתֵי כֶּלָּה גַל נְעוּל
 מְעִיֵן חֶתוּם. מִי הַמְעִיֵן הַחֶתוּם? זֶה נִקְדָּה. מִי הוּא
 הַנְּעוּל (דף עג ע"א) שְׁלָה? זֶה ו' שְׁפִתוֹם לְהִיכָל, וְכוּ'
 נְעִישִׁית ם סְתוּמָה, הִיא ם גְּדוּלָה מְלֻמְרָה
 הַמְשָׁרָה, וְעַל הַנִּקְדָּה הַזֶּה נֹאמֵר וְנַעֲלָמָה מִעֵינַי כָּל
 חַי וּמְעוֹף הַשָּׁמַיִם נִסְתָּרָה, וְהַנִּקְדָּה הַזֶּה מְצַד תִּימִין
 נִקְרָאת אַהֲבָה, וּמְצַד הַשְּׂמָאל נִקְרָאת יְרָאָה, וּמְצַד
 הָעַמּוּד הָאֲמֻצְעֵי נִקְרָאת תּוֹרָה, וְהִיא מְצוּהָ,

וְשֶׁהַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי כּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם, מִשּׁוּם שֶׁהוּא
 כּוֹלֵל אֶת י"ה, שֵׁהֶם לְיָמִין וְלִשְׂמאל, וְהוּא בְּאֲמֻצֵּעַ
 כּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם, וְהַשְׂכִּינָה הַתְּחִתּוֹנָה מְצֻוּה
 הַכְּלוּלָה מֵאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, הִיא נִקְרָאת י' מְצֻד
 הַחֲכָמָה, ה' מְצֻד הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה, וְנִקְרָאת תּוֹרָה
 מִהַצֵּד שֶׁל הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי. וְהוּא שְׂפָתוֹב יְהו"ה
 קָנְנִי רֵאשִׁית דְּרָבוֹ, וְדָרְבוֹ דְּרָדָּ ו', קָנְנִי שֶׁהוּא תִקּוּן
 שְׁלָה, וּמִשּׁוּם שֶׁהִיא כְּלוּלָה מִכָּל הָאַרְבַּע, נִקְרָאת
 מְצֻוּה. מ"ץ בְּאוֹתֵיּוֹת א"ת ב"ש הוּא י"ה, י"ם ה"ץ,
 וְכֵה כְּלוּלִים מְצֻוֹת עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה. הַמְצֻוֹת שֶׁל
 לֹא תַעֲשֵׂה מְצֻד תְּדִין שֶׁהוּא אֱלֹהִים, שְׁשָׁם י"ה,
 וְעֲלִיָּה נֵאמַר זֶה שְׁמִי, וְתִרִי פִרְשׁוּהוּ. מְצֻוֹת עֲשֵׂה
 מְצֻד תִּימִין שֶׁהוּא רַחֲמִים, שְׁכְּלוּלִים בְּאַבְרָהָם,
 וְעֲלִיָּהֶם נֵאמַר בְּרָגוּ רַחֵם תּוֹכַר.

קָם זָקֵן אַחַד מֵאַחַר תְּצַל (הַכְּתָל) וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי,
 מְנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, קוּם תְּדַלֵּק נֵר שֶׁהִיא מְצֻוּה,
 הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁעֲלִיָּה נֵאמַר אֵשׁ תָּמִיד תּוֹקֵד
 עַל הַמּוֹזֵבַח לֹא תִכְבֶּה, וְעֲלִיָּה נֵאמַר לְהַעֲלֹת נֵר

תמיד, גר יהו"ה נקראת ודאי, האור שמאירה בו
נשמת אדם, קום הדלק בה.

קם רבי שמעון על רגליו, וישב רגע אחד ואמר:
רבון העולמים, שאתה הוא בעל המלכים
ומגלה רזים, יהי רצונך לסדר דברים בפני לקנים
בי את הפסוק הזה, ואנכי אהיה עם פיך, שלא
אכנס בבושה לפניך, פתח ואמר.

תקון שלשים

בראשית, מי הראשית? זו חכמה, זו נקדה של
בפנים, שנאמר בה כל כבודת בת
מלך פנימה, וזו יראה שהיא מצוה ראשונה,
ועליה נאמר יראת יהו"ה ראשית דעת, והיא
רמוזה במלת בראשית, ויש יראה רעה, רצועה
להלקות את הרשעים, והנקדה הזו היא אות שפת
וימים טובים, ואות של תפלין ואות של ברית
מילה. אותה הרצועה היא יראה רעה, היא ערלה.
אשרי הוא מי שמעביר אותה ממנו, שאין רשות
לרצועה להלקות אותו, ועל הנקדה הזו נאמר

מַחֲלִיךָ מוֹת יוֹמָת. מַה זֶה מַחֲלִיךָ? אֵלֶּא מִי
שֶׁמְכַנִּים רְשׁוֹת זָרָה בְּחֻלָּ שְׁלָה, שֶׁהִיא רְשׁוֹת
הַיְחִידָה, שֶׁעֲלֶיהָ נֶאֱמַר וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מִתּוֹךְ
הַקָּהָל, כִּי אֵת מִקְדָּשׁ יְהו"ה טַמְא.

וְהַכֹּל נִרְמָז בַּתְּכָה הַזֶּה, יִרְא"ה כְּרִי"ת שֶׁכ"ת, כְּמוֹ
זֶה: יִרְא"ת כְּרִאשִׁי"ת, כְּרִי"ת כְּרִאשִׁית,
שֶׁכ"ת כְּרִאשִׁי"ת, וְהַנִּקְדָּה הַזֶּה הִיא רִאשִׁית, יְהו"ה
קָנְנִי רִאשִׁית דְּרַכּוֹ, כְּמוֹ זֶה כְּרִאשִׁית, הַכֹּל הִיא
נִקְדָּה אַחַת, הִיא רִאשִׁית, וְהִיא אֹת כְּרִית, וְהִיא
אֹת שֶׁכַּת, וְהִיא יִרְאֵת יְהו"ה.

מִי הַחֻלָּ שְׁלָה? ב', ו' הוּא בְּעֵלָה, בּוֹ הִיא שְׁמוּרָה
וְנִסְתָּרָת בְּנִלוֹת, זֶהוּ שֶׁכַּתוּב יִהְיֶה סָגוּר שֵׁשֶׁת
יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, כְּמוֹ זֶה ם סְתוּמָה, וְהָרִי נִתְּבָאָר,
וְהַנִּקְדָּה הִיא הַשְּׂבִיעִית כְּתָר עַל רִאשׁוֹ, וְכְתָר שֶׁל
סֶפֶר תּוֹרָה הַעֲטָרָה עַל הַכְּרִית, ז' שֶׁהִיא הַיּוֹם
הַשְּׂבִיעִי, יוֹם הַשְּׁכֵפֶת, שְׂבִיעִי וְדַאי, וְעֲלִיו נֶאֱמַר
וּבַיּוֹם הַשְּׁכֵפֶת יִפְתַּח, אֲבָל בַּיּוֹמֹת הַחֹל גַּן נֶעוּל
אַחֲרָתִי כֻלָּה. (דף עג ע"ב) נִקְרָאת סְתוּמָה כְּאוֹת ו'.

וְהָעֲרָלָה וְהַפְּרִיעָה הֵיוּ הֵן כְּמוֹץ וְתָבֵן שֶׁל הַחֲטָה,
 בַּיָּמֹת הַחֵל נִקְרְאת ה"א, שֶׁהוּא הַכ"ל
 לַה"ב הַמְּזֻבָּת, לְהַדְּלִיק מוֹץ וְתָבֵן, וְהִיא נִשְׁאָרַת
 סֶלֶת נִקְיָה, אֲבָל בַּיָּמִים שֶׁל שַׁבָּת וַיָּמִים מְזֻבִּים
 נִקְרְאת י' עֲטָרָה עַל הַכֹּל, וְהַפִּיִת (וְהַכֶּסֶף) שֶׁלָּהּ
 שְׁלֵשִׁים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִי"ם שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, וְהַב'
 הִיא כְּלוּלָה מִעֶשֶׂר אֲמִירוֹת בְּכָל צַד, הִי הֵיוּ
 נִקְרְאת יִרְאָה, בֵּין בְּשַׁבָּת בֵּין בְּבִרְיַת מִילָה וּבֵין
 בְּדִין, וְכֹךְ בְּכָל מִצְוָה.

אֱלֹהִי"ם זֶה הַנְּתִיב הַרְאֵשׁוֹן, עָלָיו נֶאֱמַר נְתִיב לֹא
 יִדְעוּ עֵיט וְלֹא שׁוֹפְתוּ עֵין אֵינָה. מַה זֶה
 עֵין אֵינָה? אֵלָּא מֵאוֹתָם מְלֹאכִים שְׂאוֹמְרִים אֵינָה
 מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, כְּשֶׁהִיא בְּנְתִיב הַזֶּה, אֵין
 לָהֶם כָּהּ יְדִיעָה, שֶׁהִיא נִסְתָּרַת מִחַיּוֹת הַמְּרַכְּבָה.

וְהָאֶרֶץ הַזֵּה תִּהְיֶה וּבָהּ, מַה זֶה וְהָאֶרֶץ הַזֵּה
 תִּהְיֶה וּבָהּ? אֵלָּא מִי שְׂמוֹצִיא מִרְשׁוֹת
 תִּיחִיד לְרְשׁוֹת הַרְבִּים, גּוֹרֵם לְשִׁכְיָנָה לְהִיּוֹת תִּהְיֶה
 וּבָהּ חֲשָׁד וְתַהוֹם, שְׂמַת לְבָשֶׁת בְּאוֹתָן קְלָפוֹת,

שְׁהֵן אַרְבַּע גְּלוֹת, וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׁגוֹרִם לָהּ
 לְהִיּוֹת יְבֻשָׁה, תְּהוּ, שְׁמֹסְתִּלְקַת הַנְּקֻדָּה מִהַחֲלָל
 שְׁלָה, שְׁהִיא ב', וְנִשְׁאַרְתַּ יְבֻשָׁה.

הַנְּתִיב הַשְּׁנִי, וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי
 הַמַּיִם. מַה זֶה וְרוּחַ? אֲלֵא בּוֹדְאֵי בְּזִמְנָא
 שְׁהַשְׁכִּינָה יוֹרְדַת לְגִלוֹת, הָרוּחַ הַזֶּה נּוֹשֶׁבֶת עַל
 אוֹתָם שְׁמַתְעִסְקִים בְּתוֹרָה, מִשּׁוּם שְׁהַשְׁכִּינָה
 נִמְצְאָת בִּינֵיהֶם, וְהָרוּחַ הַזֶּה נַעֲשִׂית קוֹל, וְתֹאמַר
 בְּךָ: אוֹתָם יִשְׁנִים שְׁשֻׁנָּה בְּנַחֲרֵיהֶם, סְתוּמֵי הָעֵינַיִם
 וְאִטוּמֵי הַלֵּב, קוּמוּ וְהִתְעוֹרְרוּ אֶל הַשְׁכִּינָה, שְׁיִישׁ
 לְכֶם לֵב בְּלִי הַשְּׁכָל לְדַעַת אוֹתָהּ, וְהִיא בִּינֵיכֶם.

וְסוּד הַדְּבָר - קוֹל אוֹמֵר קְרֵא, כְּמוֹ קְרֵא נָא הֵישׁ
 עוֹנֵךְ וְאֵל מִי מְקַדּוּשִׁים תִּפְנֶה, וְהִיא אוֹמְרַת
 מָה אֶקְרֵא, כָּל הַבָּשָׂר חָצִיר, הַכֹּל הֵם כְּבִהְמוֹת
 שְׂאוּכְלוֹת חָצִיר, וְכָל חֶסְדּוֹ כְּצִיץ הַשְּׂדֵה, כָּל
 הַחֶסֶד שְׁעוֹשִׂים, עוֹשִׂים לְעֶצְמָם. וְאֶפְלוּ כָּל אֵלוּ
 שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בְּתוֹרָה, כָּל חֶסֶד שְׁעוֹשִׂים - לְעֶצְמָם
 עוֹשִׂים. בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיִּזְכֹּר כִּי בָשָׂר הִמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ

וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם, וְזוּהִי רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, אוֹי לָהֶם
 מִי שְׁגוֹרְמִים שְׂיִלְךָ לוֹ מִן הָעוֹלָם וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם,
 שְׂאֵלוֹ הֵם שְׁעוֹשִׂים אֶת הַתּוֹרָה יְבֹשָׁה, וְלֹא רוֹצִים
 לְהַשְׁתַּדֵּל בְּחֻכְמַת הַקְּבָלָה, וְגוֹרְמִים שְׂמִסְתַּלֵּק
 מֵעֵינַי הַחֻכְמָה, שְׂהִיא י' מִמֶּנָּה, וְנִשְׁאַרְתַּ ב' יְבֹשָׁה,
 אוֹי לָהֶם שְׁגוֹרְמִים עֲנִיּוֹת וְחָרָב וְכֹהָ וְהֶרֶג וְאֶבְרֹן
 בְּעוֹלָם, וְהַרוּחַ הַזֶּה שְׂמִסְתַּלֵּקֶת הִיא רוּחַ הַמְּשִׁיחַ,
 כְּמוֹ שְׁנֵת־בְּאֵר, וְהִיא רוּחַ הַקִּדְשׁ, וְהִיא רוּחַ חֻכְמָה
 וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וְגִבּוֹרָה, רוּחַ דַּעַת וְיִרְאָת יְהו"ה.

בְּמִצְוֵה שְׁנֵיָה, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹזֶר וַיְהִי אֹזֶר,
 וְזוֹ אֶהְבֶּה שְׂהִיא אֶהְבֶּת חֶסֶד. וְהוּ שְׂפֶתוֹב
 וְאֶהְבֶּת עוֹלָם אֶהְבֶּתִיךָ עַל כֵּן מִשְׁחֶתִיךָ חֶסֶד,
 וְעֲלִיָה נִאֶמַר אִם תָּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאֶהְבֶּה
 עַד שְׂתַחֲפִין. יִרְאָה נִקְרָאת מִצַּד הַשְּׂמֵאל, וְאֶהְבֶּה
 נִקְרָאת מִצַּד הַיְמִין.

יֵשׁ יִרְאָה וַיֵּשׁ יִרְאָה, יֵשׁ אֶהְבֶּה וַיֵּשׁ אֶהְבֶּה. יִרְאָה,
 שְׂיִרְאָ אָדָם מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדִי שְׂלֹא יִרַד
 מִנְּכֶסֶיוֹ אוֹ כְּדִי שְׂלֹא יָמוּתוּ בְּנָיו בְּחַיָּיו. נִמְצָא

שָׂאֵם הָיָה יוֹרֵד מִנְכָסֵיו אִם יָמוּתוּ בָנָיו בְּחַיָּיו,
 הוּא לֹא הָיָה יָרֵא מִמֶּנּוּ, וּמִשׁוֹם זֶה הָיָה אוֹהֵב
 אוֹתוֹ, הַיְרָאָה וְהַאֲהָבָה הִלְלוּ לֹא שָׂם אֶת יְרֵאָת
 יְהו"ה וְאֶת הַאֲהָבָה שָׁלוֹ לְעַקֵּר, אֲבָל אֲהָבָה וַיְרֵאָה
 הָעַקֵּר שָׁלוֹ בֵּין טוֹב וּבֵין רַע, וּמִשׁוֹם זֶה נִקְרְאוֹת
 הַיְרָאָה וְהַאֲהָבָה הִלְלוּ עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרִם.

וּמִשׁוֹם זֶה אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַשְּׂבַעְתִּי
 אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּעֵבְאוֹת אוֹ
 בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם תַּעֲיִרוּ וְאִם תַּעֲזֹרוּ אֶת
 הַאֲהָבָה עַד שֶׁתִּחַפֵּץ, שְׁהִיָּא אֲהָבָה (שְׁהִיָּא רַחֲמִים) בְּלִי
 פָּרִם, (עַד שְׁהִיָּא יַחֲפִץ), וְלֹא עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרִם,
 שְׁיֵרֵאָה וְאֲהָבָה עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרִם (דף עד ע"א) הִיָּא שָׁל
 שְׂפַחָה, וְתַחַת שָׁלוֹשׁ רְגָזָה אֶרֶץ וְגוֹמַר תַּחַת עֶבֶד
 כִּי יִמְלוֹךְ וְשְׂפַחָה כִּי תִירַשׁ גְּבֻרָתָהּ.

אֱלֹהִי"ם זֶה מִן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי"ם יְהִי אוֹר, הוּא
 הַנְּתִיב הַשְּׁלִישִׁי, יְהִי אוֹר י"ה אֱוִי"ר,
 או"ר י', וּכְשֶׁתִּנְקֶדָה הוּוּ מִתְעַשֵּׂפֶת (מִתְעַשֵּׂפֶת) בְּאוֹר
 הַזֶּה וְנַעֲשִׂית אוֹר, מִכָּאן נִמְשְׁכוּ כָּל הַחַוִּיּוֹת.

קָם זָקֵן אַחֵר, פָּתַח וְאָמַר: יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר, יְהִי
 אֹר זֶה הַיָּמִין, וַיְהִי אֹר זֶה הַשְּׂמָאל, שְׂבָבָל
 מְקוֹם וַיְהִי הוּא לְשׁוֹן צַעַר, וּמִשׁוֹם כַּף וַיְהִי הַיּוֹם,
 שְׁוֹהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁהוּא שְׂמָאל שְׁהוּא דָן אֶת דִּין
 כָּל הָעוֹלָם, וּבְגִלְגָּלָה נֹאמַר וַיְהִי אֹר. וַיֵּרָא אֱלֹהִים
 אֶת הָאֹר כִּי טוֹב, זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי שְׁהוּא טוֹב,
 וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֲשֵׁךְ, בֵּין הָאֹר -
 זֶה אַחֲרֵן הַכְּתוּן, וּבֵין הַחֲשֵׁךְ - זֶה קִרְחָה. אָמַר מִשָּׁה,
 לִי רְאוּי לְהַפְרִיד הַמַּחְלָקָת, שְׂאֲנִי הוּא דְמוּת שְׁל
 הַטוֹב שְׁל מַעְלָה. רָאָה שְׂנֵדְבֵק קִרְחָה בַּחֲשֵׁכָה שְׁל
 הַצַּד הָאֲחֵר וְהַכְּחִישׁ אֶת מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, שְׁלֹא
 רָצָה לְהַדְבֵּק בַּשְּׂמָאל שְׁהוּא לוֹי, אָמַר הַבְּדִלוּ
 מִתּוֹךְ הָעֲדָה הַזֹּאת.

וְסוּד הַדְּבָר - וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין
 הַחֲשֵׁךְ, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם, וְלַחֲשֵׁךְ
 קְרָא לַיְלָה. שׁוֹךְ הַיָּמִין שְׁהוּא אֹר, שְׂנֵאמַר וַיִּבְדֵּל
 אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר, הוּא שׁוֹךְ יָמִין הַכְּתוּן, שְׂנֵאמַר
 בּוֹ נַעֲמוֹת בִּימִינְךָ נִצַּחַת, וּכְמוֹ שְׂנֵצַח נִקְשָׁר בַּיָּמִין,
 כַּף הוּד נִקְשָׁר בַּשְּׂמָאל. וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם

אָחַד, עָרַב זֶה הָעָרַב שֶׁל יִצְחָק, בִּקְרָזָה זֶה הַבִּקְרָזָה שֶׁל
אֲבָרְהָם, יוֹם אֶחָד הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי וְצַדִּיק, שְׁחֹשְׁבִים
אוֹתָם כְּאַחַד, וְאִין יוֹם בְּלִי לַיְלָה, שְׁחֵיָא
הַשְּׂכִינָה.

בֵּין כָּה, הֲרִי קוֹל עוֹלָה וּמִתְפּוֹצֵץ בְּרוּמֵי הַרְקִיעִים
וְהָיָה אוֹמֵר: מִחֲנוּת קְדוֹשִׁים שֶׁל יְשִׁיבַת
הַרְקִיעַ שֶׁל מַעְלָה וּמַטָּה, הוֹדְרוּ וְהִתְתַּקְּנוּ לִפְנֵי
הַגְּבִירָה שְׂבָאָה לְהַכְנִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכַמָּה קְשׁוּטִים
שֶׁל מִצְוֹת עֲשֵׂה, קוּמוּ מִחֲנוּת לְקַרְאָתָהּ. בֵּינְתִים
הֲרִי קוֹל שְׁנֵי הָיָה מִתְעוֹרֵר אֶל בַּעֲלֵי הַמִּפְתָּחוֹת,
הֲרִי הַשְּׂכִינָה בָּאָה לְהַכְנִים לְהִיכָלָהּ, אַדְנִי שְׂפַתִּי
תִּפְתָּח.

בְּאוֹתוֹ זְמַן הַגְּבִירָה הָעֲלִיּוֹנָה יוֹרְדַת אֵלֶיהָ לְקַבְּלָהּ
בְּמִצְוָה הָרֵאשׁוֹנָה בְּכַמָּה קוֹלוֹת
וְשׁוֹפְרוֹת, וְשִׁתִּיחֵן עוֹלוֹת לְמֶלֶךְ, וְכֻלָּם הָיוּ
שׁוֹאֲלִים, מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמְדַבֵּר? מ"י, שְׁחֵיָא
הָאִם הָעֲלִיּוֹנָה, בְּזֹאת עוֹלָה, וְכִשְׁעוֹלָה לְמַעְלָה,
נַעֲשִׂית כִּפְסָא לְמֶלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, וְכֵה פוֹתַח אֲנִכְ"י,

שָׁכַךְ עוֹלָה לְחֶשְׁבוֹן כִּס"א, וּכְשֶׁשְׁנִיחָם הִתְחַבְּרוּ,
נֹאמַר בָּהֶם אֲנֹכִי יְהו"ה אֱלֹהֵי"ךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.

אֲשֶׁר, רָמַז הוּא בְּמַלְת פְּרֵאשִׁית. אֲשֶׁר, זוֹ הָאֵם,
שֶׁהִיא אֲשֶׁר אֶהְי"ה, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֵינוּ,
אֲשֶׁר קִדַּשׁ יָדִיד מִכְּטָן, שֶׁהִיא הַכְּטָן שֶׁנֹּאמַר בָּהּ
מִכְּטָן מִי יֵצֵא הַקֶּרֶת, הַקֶּרֶת הַנּוֹרָא. מַה זֶה נּוֹרָא?
זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי. מַה זֶה קִדַּשׁ יָדִיד מִכְּטָן?
הַכְּטָן שֶׁנֹּאמַר בּוֹ זֶה צְדִיק, אֲשֶׁר, שֶׁהִיא הָאֵם
הָעֲלִיּוֹנָה, קִדְשָׁנוּ, בְּעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, וְצוֹנֵנוּ, בְּצְדִיק
עַל כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה, מִשּׁוּם שֶׁאֶחָד הוּא מִצְוָה
וְאֶחָד עוֹשֶׂה, אֶחָד מִצְוָה עַל הַמִּצְוָה שֶׁהִיא שְׂכִינָה,
מִצְוֹת יְהו"ה בָּרָה מְאִירַת עֵינַיִם, וְאֶחָד עוֹשֶׂה
עֲשִׂיתָה שֶׁהִיא מַעֲשֶׂה שֶׁל מִצְוָה, שָׁכַךְ פִּרְשׁוּהוּ
בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, גְּדוֹל הַמִּצְוָה וְעוֹשֶׂה מִמֶּי שְׂאִינֵנוּ
מִצְוָה וְעוֹשֶׂה.

וְעוֹד מִצְוָה זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, שֶׁהוּא מִצְוָה
מִצַּד הָאֵב שֶׁהוּא רֵא"ש, וּמִצַּד הָאֵם שֶׁהִיא

אֲשֶׁר, וְכִּי צְדִיק מְצֹנָה וְעוֹשֶׂה מִשְׁנֵיהֶם, וּמִשׁוֹם
 כִּי נֹאמַר עַל שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ. הָאִם - קִדְּשָׁנוּ,
 וְהָאֵב - צֹנֵנוּ. עַל מִי? עַל הַשְּׂכִינָה הַתְּחִתוֹנָה
 שֶׁהִיא פֶטֶר כָּל רָחֵם, פְּתִיחַת הָרָחֵם, שֶׁהִיא
 מֵאֲתִים אֲרַבְעִים וּשְׁמוֹנֶה מְצוּוֹת, הִיא מְצֹנֶת יְהוָה
 בְּכָל אֵיבֵר וְאֵיבֵר שֶׁל הַמְּלָךְ, הִיא מְצֹנָה, וְעוֹד
 אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ, מְצַד הָאֵב (דף עד ע"ב) וְהָאִם. זֶהוּ שְׂפָתוֹב
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי"ם יְהִי אֹזֶר וַיְהִי אֹזֶר, וַיֹּאמֶר - מְצַד
 הָאֵב שֶׁהִיא י', יְהִי - מְצַד הָאִם שֶׁהִיא ה', אֲמִירָה
 אַחַת וַתְּהִי אַחַת, עֲשִׂיתָה שֶׁל שְׁנֵיהֶם - יְהִי אֹזֶר.

וְעוֹד אֲשֶׁר, עַל שֵׁם בְּאֲשֶׁרֵי כִי אֲשֶׁרוֹנֵי בָנוֹת,
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וְכִי עָבַד
 שֶׁהִיא בְּבֵית אֲסוּרֵי הַמְּלָךְ, וְהַבְּטִיחַ לוֹ הַמְּלָךְ
 לְהוֹצִיאֵנוּ מִבֵּית הָאֲסוּרִים, יֵשׁ לוֹ לְמֶלֶךְ לְשַׁבֵּחַ אֶת
 עֲצָמוֹ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כִּמְהָ פְעָמִים?
 אֵלָּא חֲמֻשִׁים פְּעָמִים תּוֹכִיר בְּתוֹרָה יְצִיאַת מִצְרַיִם
 בְּנֶגֶד חֲמֻשִׁים שְׁעָרֵי בִּנְיָה, לְהוֹדִיעַ לָהֶם מֵאִיזָה
 מְקוֹם הוֹצִיאָם מִן הַגְּלוּת.

וּבְשִׁירְדָה אֵלֵיהֶם, יִרְדָה לְגֵאל אוֹתָם בְּכַמָּה
 קוֹלוֹת וּבְרָקִים, זְהוּ שְׁפָתוֹב וַיְהִי
 בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיּוֹת הַבְּקָר וַיְהִי קוֹלוֹת וּבְרָקִים
 וְגוֹמֵר, וַעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת.
 אֵת, זֶה הַשְּׁכִינָה הַתְּחִתוֹנָה שֶׁהִיָּתָה עוֹלָה בְּכָל קוֹל
 וְקוֹל מֵאוֹתָם שָׁבַע קוֹלוֹת, וְהִיא הִיָּתָה בֵּית קוֹל שֶׁל
 כָּל אֶחָד וְאֶחָד, קוֹל דְּבָרִים אֲתֶם שֹׁמְעִים, זֶה הַקּוֹל
 הָעֲלִיּוֹן הַכְּלוּל מִשְׁלֹשָׁה קוֹלוֹת עֲלִיּוֹנִים שֶׁהֵם שְׁלֹשׁ
 הַסְּפִירוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת, וְעַל הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה נֶאֱמַר,
 וְתִמּוֹנָה אֵינְכֶם רוֹאִים זוֹלָתִי קוֹל, אֲבָל עַל בֵּית קוֹל
 נֶאֱמַר וְכָל הָעָם רוֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת וְאֵת, וְאֵת
 וְדָאִי, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וְתִמּוֹנָת יְהוָה יִבִּיט. קוֹלוֹת הֵם
 מִצְדוֹ שֶׁל הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, הוּא קוֹל הַשׁוֹפָר
 הַשְּׁבִיעִי בָּאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, וְלִמְטָה שִׁשָּׁה קוֹלוֹת.

בְּרָקִים מִצְד הַצְּדִיק, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וַיֵּצֵא בְּרָק חֲצוֹ,
 עֲנָן זֶה הַשְּׁכִינָה הַכְּלוּלָה מִשְׁבַּע עֲנָנֵי
 כְּבוֹד, שָׁבוּ מִתְּכִסִּים קוֹלוֹת וּבְרָקִים, וּמִצְד הַיָּמִין
 נִקְרְאת עֲנָן, וּמִצְד הַשְּׂמָאל עֲרָפֶל. זְהוּ שְׁפָתוֹב
 וּמִשָּׁה נִגְשׁ אֶל הָעֲרָפֶל אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹהִים. וְעוֹד,

אָנְכִי זו שְׂכִינָה הַתְּחִינָה, וְסוּד הַדְּבָר - אָנְכִי
 אָנְכִי הוּא מְנַחֵמְכֶם. הָאִם הָעֲלִיזָה אָנְכִי לְמַעְלָה,
 אָנְכִי הָאִם הַתְּחִינָה לְמַטָּה, עַל שְׂתִיחָן נֶאֱמַר רְאוּ
 עָתָה כִּי אֲנִי הוּא, כְּשֶׁמֶךְ אֱלֹהִים כִּן תְּהִלָּתְךָ
 עַל קִצְוֵי אֶרֶץ.

הֲרִי כָּאֵן מְצֹה רֵאשׁוּנָה, וְאֵין מְצֹה שְׁלֵא נְתָנָה
 בְּיִרְאָה וְאֶהְבָּה שֶׁהוּא ב', וְזֶה ב' מְבִרְאשׁוּת
 הַפֶּחַד שֶׁל הִירְאָה וְאֶהְבָּה, שֶׁחֵן ב' עֲלִיזָה וּב'
 תְּחִינָה, ב' הָעֲלִיזָה הֲרִי נְתַבְּאָר שֶׁהִיא יִרְאָה
 וְאֶהְבָּה, ב' אֶחְרוּנָה (תְּחִינָה) תּוֹרָה וּמְצֹה, וְהִיא ב'
 מְבִרְ"א, כְּהַפּוּךְ אוֹתִיּוֹת אֶב"ר, הִיא מְצֹה כְּכֹל (שֶׁל
 אֵיבֵר וְאֵיבֵר, הַמְצֹה הֲרֵאשׁוּנָה הִיא אָנְכִי
 יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ, וְהוּא ב', יִרְאָה וְאֶהְבָּה, אִישׁ אִמּוֹ
 וְאָבִיו תִּירָאוּ מֵצַד שֶׁל הִירְאָה, כִּכֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת
 אִמְךָ מֵצַד שֶׁל הָאֶהְבָּה, וְשִׁנִּיהֶם הֵם זְכוּר וְשָׂמוּר.

תְּפִלִּין שֶׁל רֵאשׁ וְתְּפִלִּין שֶׁל יָד, הָאֵב תְּפִלִּין שֶׁל
 רֵאשׁ (עַל הָרֵאשׁ), שֶׁהוּא רֵאשׁ דְּבִרְךָ אֱמֶת,
 הַעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, וְהָאֵם תְּפִלִּין שֶׁל יָד, שֶׁהִיא

הַשְּׂכִינָה הַתְּחִינָה. הָאֵב וְאִם תְּפִלִּין שֶׁל רַבּוֹן
הָעוֹלָם, הַקְּרוֹשׁ כָּרוֹף הוּא וְשְׂכִינָתוֹ, שֵׁהֵם בֵּין וּבֵת,
הֵם הַתְּפִלִּין שֶׁלָּנוּ.

וְעוֹד נְתִיב הַשְּׁלִישׁ, בּוֹ הַמְצָוָה הַשְּׁלִישִׁית,
שֶׁהִיא נְבוּאָה, זֶהוּ שְׂכֵתוֹב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר, חֲמִשָּׁה אֹר הֵם, וְעֲלִיהֶם נֹאמֶר
נִפְתָּחוּ הַשָּׁמַיִם וְאֶרְאֶה מִרְאֹת אֱלֹהִים, הָאֵם
הָעֲלִינָה הַמִּרְאֶה הַנִּסְתָּר שְׁאִין בּוֹ דְמִיּוֹן, הָאֵם
הַתְּחִינָה מִרְאֶה בְּגִלּוֹי שְׁשִׁישׁ בָּה דְמִיּוֹן, וְעֲלֶיהָ
נֹאמֶר וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה, אֲדַמָּה הִיא דְמִיּוֹן לְכָל
הַנְּבִיאִים, וּלְכָל אֶחָד כְּפִי כַחוֹ, וּמִשׁוֹם שֶׁהִיא
שׁוֹלְטָת עַל כָּל הַמְּרַכְּבוֹת שְׁלֵמָטָה, וְעַל כָּל
כּוֹכָבִים וּמּוֹלֹת וְאֵילָנוֹת וְדִשְׁאִים, וְעַל כָּל עוֹפּוֹת
הַשָּׁמַיִם וְחַיּוֹת הָאָרֶץ וְדַגֵּי הַיָּם, בְּגִלְלָה זֶה נִקְרָאת
בְּשֵׁם שֶׁל כָּלָם. מִצַּד הַחַיּוֹת הִיא נִקְרָאת תְּיָה,
וּמִצַּד הָעוֹפּוֹת - נִשְׂר יוֹנָה צְפוּרָה, וּמִצַּד הַדְּגָיִם -
דְּגָ. צַד (שְׂפָחָה) הָרַע בְּהַפּוּךְ דְּגָה, וּמִצַּד הָעֶשְׂבִּים
נִקְרָאת שְׂכִינָה שׁוֹשְׁנָה.

תַּנְתִּיב הַרְבִּיעֵי - וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין
הַחֹשֶׁךְ, זָכַר וּנְקֵבָה הֵם, חֹשֶׁךְ לַיְלָה, זָהוּ
שְׁפָתוֹב וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה, וַיֵּשׁ חֹשֶׁךְ מִצַּד הַמַּהֲר
וְלַיְלָה מִצַּד הַמַּהֲר, זָהוּ שְׁפָתוֹב גַּם חֹשֶׁךְ לֹא יַחֲשִׂיךְ
מִמֶּךָ וְלַיְלָה כִּיּוֹם יֵאִיר כַּחֲשֻׁכָה כְּאֹרֶת, וְהַחֹשֶׁךְ
הִיא נְקֵבָה שְׁמִקְבֻלַּת מִהָאֹר שֶׁהוּא אֹר זָכַר, כְּמוֹ
שְׁחִלְבָנָה שְׁמִקְבֻלַּת מִן הַשֶּׁמֶשׁ, וְשִׁנִּיהֶם הֵם
הָאִסְפְּקֵלְרִיָּה הַמְּאִירָה וְהָאִסְפְּקֵלְרִיָּה שְׂאִינָה
מְאִירָה, וַיֵּשׁ חֹשֶׁךְ שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר שֵׁשׁ בּוֹ הַבְּדִלָּה
וְלֹא חֲבוּרָה, וְאוֹתוֹ הָאֹר הוּא כְּמַח בְּאַגְזוֹ.

בֵּינְתֵימ הִנֵּה קוֹל נִשְׁמַע בְּרוּמֵי הַרְקִיעִים: בְּעֲלִי
הָאוֹצְרוֹת, בְּעֲלִי הַחֵיכְלוֹת, פֶּתַח־אֶת
הַחֵיכְלוֹת, הֲרִי הַגְּבִירָה רוֹצֶה לְהַכְּנִים לְחֵיכְלוֹ.
בְּאוֹתוֹ זְמַן אֲדַנִּי שְׁפָתֵי תִפְתָּח, הַחֵיכֵל כָּלוּל
מִשְׁבָּעָה חֵיכְלוֹת. בְּאוֹתוֹ זְמַן כְּפָתַח נְבִיאִים עוֹלָיִם
עָמָה וּמִתְכַּנְּסִים עָמָה, שֵׁשׁ נְבִיאִים וַיֵּשׁ נְבִיאִים,
יֵשׁ נְבִיאִים שֶׁהֵם בְּעֲלִי הַבַּיִת שֶׁל הַגְּבִירָה, וַיֵּשׁ
נְבִיאִים שֶׁהֵם בְּעֲלִי הַבַּיִת שֶׁל הַמֶּלֶךְ, אֵלוֹ
מִהָאִסְפְּקֵלְרִיָּה הַמְּאִירָה, וְאֵלוֹ מִהָאִסְפְּקֵלְרִיָּה

שְׂאִינָה מְאִירָה. הַנְּבִיאִים שֶׁל הָאִסְפָּק־לְרִיָּה
הַמְּאִירָה הֵם מֵצֵד שֶׁל יְהו"ה, וְהַנְּבִיאִים שֶׁל
הָאִסְפָּק־לְרִיָּה שְׂאִינָה מְאִירָה הֵם מֵצֵד שֶׁל אֲדֹנָי,
וְהֵם שְׂקוּלִים לַתּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב וְלַתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה.
הַנְּבִיאִים מֵצֵדוֹ שֶׁל אֲדֹנָי - מֵצֵד הַיְרֵאָה,
וְהַנְּבִיאִים שֶׁהֵם מֵצֵדוֹ שֶׁל יְהו"ה הֵם מֵצֵד שֶׁל
הָאֱהָבָה.

בְּאוֹתוֹ זְמַן כִּמָּה בְּעָלֵי שְׁעָרִים מְזַדְעָזְעִים
וּמְזַדְמָנִים לְהִיכָל, וְכִמָּה בְּעָלֵי חוֹתְמוֹת,
וְכִמָּה בְּעָלֵי שְׂאֵלוֹת, וְכִמָּה בְּעָלֵי תְּשׁוּבוֹת, שֶׁבָּהֶם
נִבְיָא שׁוֹאֵל וּמְשִׁיב, וְכִמָּה בְּעָלֵי עֲתִידוֹת, מֵה
שְׁתָּיָה וּמֵה שְׁעֵתִיד לְהִיּוֹת, וְכִמָּה בְּעָלֵי עֵינַיִם שֶׁהֵם
מְרֵאוֹת וְחוּזִים שֶׁל נְבִיאִים, וְכִמָּה בְּעָלֵי אָזְנַיִם
שֶׁהֵם בְּעָלֵי כְּנָפַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְאֶשְׁמַע אֶת קוֹל
כְּנַפְיָהֶם, וְכִמָּה בְּעָלֵי חֹטֵם שֶׁשָּׂם רִיחַ, שֶׁנֶּאֱמַר
בָּהֶם אִשָּׁה רִיחַ נִיחַחַת, וְכִמָּה בְּעָלֵי פָּנִים, שֶׁנֶּאֱמַר
בָּהֶם וְאַרְבָּעָה פָּנִים לְאַחַת, וְכִמָּה בְּעָלֵי קוֹלוֹת
וּבְעָלֵי דְבוּרִים וּבְעָלֵי הַבָּלִים שֶׁהֵם לְהַבּוֹת אֵשׁ, וְהוּ
שֶׁכְּתוּב קוֹל יְהו"ה חִצְב לְהַבּוֹת אֵשׁ, וְכִמָּה בְּעָלֵי

יְדִים, שְׁנֵאמַר בָּהֶם וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת כַּנְּפִיהֶם,
 וְכַמָּה בַּעֲלֵי קוֹמָה, וְהֵם שְׁעוֹר הַקּוֹמָה שֶׁל הַכֶּסֶא,
 וְכַמָּה בַּעֲלֵי אוֹת בְּרִית, שְׁנֵאמַר בָּהֶם וְזֶה לָךְ
 הָאוֹת, וְכַמָּה בַּעֲלֵי רַגְלַיִם שְׁנֵאמַר בָּהֶם וְהַחַיּוֹת
 רְצוּא וְשׂוֹב.

כָּל הַתְּקוּנֵי הַנְּבִיאִים מִבְּחוּץ (מִבְּפְנִים) בַּגּוֹף, בְּאֵיבָרֵי
 הַגּוֹף, בַּעֲלֵי הַחֲכָמָה הֵם מִבְּפְנִים בַּמַּחַ, וּמִשּׁוּם
 זֶה חָכָם עָדִיף מִנְּבִיא, וּמִן הַמַּחַ תְּלוּוִים
 ל"ב נְתִיבוֹת, וְזֶה ל"ב, שְׁנֵאמַר לֵב מִכִּין, וַיִּבְדֵּל
 אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, כָּאֵן הַסּוּד שֶׁל
 הַנְּתִיב הַרְבִּיעִי, מָה הַתְּבַדְּלָה כָּאֵן בְּנִבְאוֹתָהּ? אֵלֶּא
 כַּמָּה נְבִיאֵי שְׁקָר הֵם מִצַּד הַחֹשֶׁךְ, שְׁחוֹלְכִים בְּאוֹר
 לְהַטְעוֹת בְּנֵי אָדָם. בְּאוֹתוֹ וּמִן שִׁיתִּיהַ תְּקוּדוֹשׁ פְּרוּךְ
 הוּא עִם שְׂכִינְתּוֹ, וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין
 הַחֹשֶׁךְ.

הַנְּתִיב הַחֲמִישִׁי, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם, אֵלֹ
 בַּעֲלֵי מִקְרָא, שְׂבַעֲלֵי מִקְרָא הֵם פְּתִילָה,

וּבַעֲלֵי הַמְשָׁנָה - זֹאת, וּבַעֲלֵי תִלְמוּד אֲשֶׁהוּא קִבְּלָה
לְמַעַשׂה מִסִּינַי - גַּר.

מִצְוָה רְבִיעִית - לְהִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה אֲשֶׁפָּעַל פֶּה
וּלְהַפְרִיד בָּהֶם בְּשֵׁשׁ דְּרָגוֹת, בְּאִסּוּר
וְהִתֵּר, טְמֵאָה וּמְהַרָּה, כָּאֲשֶׁר וּפְסוּל. וְהוּ אֲשֶׁכֶּתוּב
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מִבְּדִיל
בֵּין מַיִם לְמַיִם, בֵּין מַיִם שֶׁל מְהַרָּה הִתֵּר כָּאֲשֶׁר, וּבֵין
מַיִם שֶׁל טְמֵאָה, אֲשֶׁהֵם אִסּוּר טְמֵא פְסוּל, אֲשֶׁהֵם מִי
בוֹרוֹת נִשְׁפָּרִים, מַיִם סְרוּחִים, מַיִם מְטֻנְפִים,
וְעֲלִיָּהֶם נֹאמַר לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עַל פְּנֵי,
וְהָרְקִיעַ הַזֶּה אֲשֶׁמִּבְדִּיל בֵּינֵיהֶם, וְהָרְקִיעַ אֲשֶׁעַל
רֵאשִׁי ^(דף עה ע"ב) הַחַיּוֹת, וְזֶה מִטְטֵרוֹן, אֲשֶׁעֲלִיו נֹאמַר
וּדְמוֹת עַל רֵאשִׁי הַחַיּוֹת רְקִיעַ, וְעֲלִיו נֹאמַר וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים וְגוֹמֵר, וְזֶה הַנְּתִיב הַשְּׁשִׁי, וַיַּעַשׂ רְקִיעַ מֵעַל
לְרְקִיעַ, וְזֶה הַצְּדִיק אֲשֶׁמִּפְרִיד בֵּין מַיִם נְקֻבִיִּים לְמַיִם
זְכָרִיִּים לְהוֹדֵעַ בּוֹ, וְעֲלִיו נֹאמַר וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת
הָרְקִיעַ, וַיִּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לְרְקִיעַ וּבֵין
הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לְרְקִיעַ, וְזֶה הַנְּתִיב הַשְּׁבִיעִי -
צְדִיק.

תַּנְתִּיב הַשְּׁמִינִי, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרַקִּיעַ שָׁמַיִם.
 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים - זוּ הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה,
 לְרַקִּיעַ - זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, שֶׁהוּא בֵּין יָמִין
 וּשְׂמָאל וְכוּלָּל אֶת שְׁנֵיהֶם. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב וַיְהִי עָרֵב
 וַיְהִי בֶקֶר יוֹם אֶחָד, וְהֵם הָעָרֵב שֶׁל יִצְחָק וְהַבֶּקֶר
 שֶׁל אַבְרָהָם.

תקנון שלששים ואחד

בְּרֵאשִׁית, בְּר"א שֵׁת"י, וְעֲלִיָּהֶן נֶאֱמַר וַתִּלְכְּנָה
 שְׁתֵּיהֶם וְנוֹמַר, וְהֵן שְׁתֵּי תוֹרוֹת,
 הַתּוֹרָה שְׁכַבְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, וְעוֹד, שְׁנֵי לוֹחוֹת
 הָלְכוּ לְהַר סִינַי, מִיַּד וְתֵהֶם כָּל הָעִיר עֲלִיָּהֶן,
 הַזֹּדֵעוֹע כָּל הָעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב וְכָל הָעַם רֹאִים
 אֶת הַקִּלַּת וְכוּ' וַיִּרְא הָעַם וַיִּנּוּעוּ, וַאֲמָרוּ הִזֹּאת
 נַעֲמִי, זוֹהִי הַנְּעִימוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה?! מִיַּד נֶאֱמַר
 וַיִּשְׁבֵּר אוֹתָם תַּחַת הָהָר. פָּרַחַת הַתּוֹרָה מִשָּׁם
 וַאֲמָרָה, אֲנִי מְלֹאָה הַלְכָתִי לְהַר סִינַי, וְכַעַת רִיקָם
 הַשִּׁיבְנֵי יְהו"ה, מְלִיאָה מְלִיא י"ה, וְכַעַת פָּרַח
 מִמֶּנִּי מְלִיא י"ה, שֶׁהוּא יְהו"ו, וְנִשְׁאַרְהָ ה' יְחִידָה

אל"ם, נאלמתי דומי"ה, הו"ם י"ה, החשיתי מטוב
שהוא ו'.

דבר אחר ותלכנה שתיחן, הגוף והנפש, לאיזה
מקום הלכו? לבית הקברות, הגוף גדון
ונרקב, ובנפש נאמר ותגל מרגלותיו ותשכב.

קם זקן אחד ואמר: מנורה הקדושה חזר בך,
ערפה היא הגוף, רות היא הנפש, השתפה
שלה נעמי, נשמת חיים, מחלון הרוח, הגוף שיהא
ערפה החזירה ערף אל הנשמה (השכינה), הנפש
נדבקה בנשמה, והו שפתוב באשר תלכי אלך -
במצוות עשה, ובאשר תליני אלין - במצוות לא
תעשה.

דבר אחר, באשר תלכי אלך - בגלות, שנאמר
בה ובפשעיכם שלחה אפכם, ובאשר תליני
אלין, שמשכבך בגלות, והו שפתוב על משכבי
בלילות. עמד עמי - אלו ישראל, ואלהי"ך אלה"י
- זה הקדוש ברוך הוא. אלימלך זה י', נעמי זו

ה', מחלוץ ו', רות בַּה נְדַבְקָה ה' וְנַעֲשֶׂתָה תּוֹרָה,
וְעֲלֶיהָ נֵאָמַר וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ.

עֲרַפָּה הִיא הָאֵם שֶׁל הָעֶרֶב רַב, שֶׁנֵּאָמַר בָּהֶם כִּי
עִם קִשָּׁה עֲרַף הוּא, שְׁחֹזְרָה לְסִרְחוּנָהּ
וְהַחֲזִירָה עֲרַף לַחֲמוּתָהּ, כְּלִיזוֹן בְּעֵלָהּ שֶׁל עֲרַפָּה,
יֵצֵר הָרַע, שֶׁבָּאָה כְּלִיָּה מִמֶּנּוּ לְעוֹלָם, וְהוּא כְּלִיזוֹן,
וְאִשְׁתּוֹ לִילִית כְּלִיָּה.

נִשְׁמָה וְנִפְשׁ, בְּשִׁאֲרָם מְחִיב בַּחֲטָאִים וְהֵם
מִתְנַבְּרִים עַל הָאִיבָרִים, נִשְׁמַת חַיִּים
מִסִּתְּלָקֵת מִהַגּוֹף, וְהַנִּפְשׁ נִשְׁאֲרֵת שָׁם, וְנֵאָמַר בָּהּ
וְהַגּוֹל מִרְגְּלוֹתָיו, לְמִי? לְצַדִּיק, וְזוֹ בְּרִית מִלָּה,
שֶׁהוּא בּוֹע"ו ב"ו ע"ו, תִּקְוָה עַל יֵצֵרוֹ, וַיִּמַּד יֵשׁ
שְׁעוֹרִים וַיִּשֶׁת עֲלֶיהָ, שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי יֵשׁ, שְׁמָה
אוֹתָם עֲלֶיהָ לְהַגֵּן עֲלֶיהָ, וּפְרָשׁוּהָ וַתִּלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם,
עִם הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיזוֹנָה וְהַתְּחִתּוֹנָה, וְעֲלִיהֶם נֵאָמַר
וַתִּקְרָאנָה לוֹ הַשְּׂכִנּוֹת שָׁם, לְאֹמֵר יֵלֵד בֵּן לְנַעֲמִי,
זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, שֶׁנֵּאָמַר בּוֹ בְּנֵי בְּכָרֵי יִשְׂרָאֵל.

בְּשַׁחֲטָאוֹ יִשְׂרָאֵל וְנָרְמוּ לְהַסְתַּלְקוֹת הַשְּׂכִינָה, עַל
הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה נֵאמַר וַתִּגַּל מַרְגְּלוֹתָיו.

דָּבָר אַחֵר וַתִּלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם, הוּא מְדַבֵּר בְּגוֹף
וְנַפֶּשׁ, וּמֵאַהֲבַת הַגּוֹף כִּשְׁהוּא בַּעַל תְּשׁוּבָה,
הֵאמֵר הַנֶּפֶשׁ אֵלָיו בְּאִשֶּׁר תְּמוֹתַי אָמוֹת וְשֵׁם
אֶקְבֵּר, וְלֹא תִזְוֶה הַנֶּפֶשׁ בְּקִבְר מִמֶּנּוּ, וְעָלְיוֹ נֵאמַר
בְּהַתְּהַלְכָּךְ ^(דף עו ע"א) תִּנְחָח אוֹתָךְ - בְּעוֹלָם הַזֶּה,
בְּשַׁכְּבָךְ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ - בְּקִבְר, וְהַקִּיצוֹת - לְתַחֲתֵת
הַמֵּתִים (לְעוֹלָם הַבָּא), הִיא תִשְׁיַחֵךְ - זֶה הַנֶּפֶשׁ לְגוֹף,
וּמִנּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אִם הַגּוֹף לֹא חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה
וְהַחֲזִיר עִרְף לְתִשׁוּבָה, הַנֶּפֶשׁ נִפְרָדֶת מִמֶּנּוּ
וְנִקְרָאת עִרְפ"ה, וְהַגּוֹף הַזֶּה נֵאבֵד מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת.

אֵמֵר לוֹ: זָקֵן זָקֵן, וְהִרִי כַּמָּה קְבָרִים לְחַנָּם, וְהִרִי
אִם הַגּוֹף נֵאבֵד, עַל מָה תִּקּוּם הַנֶּפֶשׁ
לְתַחֲתֵת הַמֵּתִים? שְׁהִרִי וַדַּאי הַגּוֹף נֵאבֵד, וְנִתְבָּאֵר
שֶׁנֵּאבֵד מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת, וְהִרִי יָרֵד לְנִשְׂיָה שְׁשֵׁם
נִשְׁכַּח לְדוּרֵי דוּרוֹת, אִם כֵּן, כַּמָּה קְבָרִים לְחַנָּם?

אֵלֵא וְדַאי שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יִשְׁנָה אֶת
מַעֲשֵׂי יָדָיו, שְׁוֹדַאי הָעוֹלָם תְּזֶה וְהָעוֹלָם
הַבָּא, שְׁהֵם שָׁמַיִם וָאָרֶץ, הֵם שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְעֲלֵיהֶם אָמַר דָּוִד הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לִיהו"ה,
הָאָרֶץ - אֶתְחַלֵּף לִפְנֵי יְהו"ה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים,
עֲלֵיהֶם נֹאמַר הָעוֹלָם תְּזֶה וְהָעוֹלָם הַבָּא בְּשֵׁם
יְהו"ה. וְהוּ שְׁכַתוֹב י'שְׁמַחוּ ה'שָׁמַיִם וְתִגַּל ה'אָרֶץ,
מָתִי? בְּזִמְנֵן שְׁנֵאמַר לַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, שֶׁל סַמָּא"ל
וְנַחֲשׁ, כִּי שָׁמַיִם בְּעֵשֶׂן נִמְלָחוּ וְהָאָרֶץ בַּבְּגָד תִּבְלָה,
וְאַחַר שְׁיִמְחָה אוֹתָם וַיִּשְׁמִיד אֶת אוֹתָם הַמְּמַנִּים
שְׁעֲלֵיהֶם, מִיָּד יַחַדֵּשׁ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַשָּׁמַיִם
וְאֶת הָאָרֶץ, שְׁיִמְחָה בְּגִלְלֵי הַמְּמַנִּים הָרָעִים הַלְלוּ.
וְהוּ שְׁכַתוֹב כִּי כַּאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ
הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אָנִי עוֹשֶׂה וְגוֹמַר, וְהַכֹּל כִּדֵּי שְׁלֹא
יָבִלוּ מַעֲשֵׂי יָדָיו, שְׁהֵם הַנְּשָׁמוֹת וְהַנְּגוּפּוֹת שְׁנֵאמְרוּ
מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, וְאֵלוּ הָעֲשִׂירִים שְׁבַנְלוֹת, בְּגִלְלֵי
שְׁהָעוֹלָם תְּזֶה הוּא שְׁלָתָם.

אָבֵל הָעֲנִיִּים שְׁהֵם צְדִיקִים, הַטּוֹב שְׁלָתָם לְאוֹתָם
הָעוֹלָמוֹת הַטּוֹבִים, שְׁפָתָם נִבְרָאוּ שְׁתֵּי

תּוֹרוֹת, הַתּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב וְתוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה, שֶׁשְׂכָרָם
שָׁם, וּבְשִׁבִיל שְׁלֵמֻטָּה שֶׁל אֶרֶץ הַחַיִּים, שָׁם הַגּוֹפּוֹת
לְנַשְׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת שֶׁנִּבְרְאוּ בְּשֵׁם יְהו"ה, וְהַגּוֹף שֶׁל
מִשָּׁה, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ לֹא כָהֵתָה עֵינֶיךָ וְלֹא נָם לִיחָה,
מִשָּׁם הָיָה, וּבְשִׁבִילוֹ הוּא הָיָה מְבַקֵּשׁ רַחֲמִים שֶׁלֹּא
יָמוּת וַיֵּצֵא מִמֶּנּוּ, וְלֹא עַל הַגּוֹף שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה
שֶׁנִּבְרָא אֲצִלוֹ סְגֻלָּה, שֶׁעָלִיו נֶאֱמַר לוֹ שֶׁל נְעֻלְיָךְ
מֵעַל רַגְלֶיךָ.

וְאָדָם וְחַיּוֹת וּבְהֵמוֹת וְעוֹפּוֹת שֶׁל שָׁם יֵם מַעֲשֵׂי
בְּרֵאשִׁית, וְיֵם בְּדַמוֹת עֲלִיוֹן שֶׁל אֱלֹהִים
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם בְּמַרְכָּבָה וּדְמוֹת פְּנִיָהּם פְּנֵי אָדָם
וְגוֹמֵר, שֶׁהֵם בְּהֵמוֹת עֲלִיוֹנוֹת, עֲלִיָּהֶן נֶאֱמַר יַעֲשֶׂה
לְמַחֲבֵה לוֹ, וְשָׁם עֵץ הַחַיִּים, שְׁמֵי שְׂאוּבֵל מִמֶּנּוּ
נֶאֱמַר בּוֹ וְאָכַל וְחַי לְעוֹלָם.

וְשָׁם בְּסֵאוֹת שֶׁל זָהָב וְכֶסֶף וְאֲבָנִים יְקָרוֹת,
וּמִטּוֹת שֶׁל זָהָב וְכֶסֶף, וְרַמ"ח מִצְּוֹת שֶׁצִּוָּה
אוֹתָן מִשָּׁה לְיִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה, לְטַהֵר אֶת
מֵאתָיִם אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה אֵיבָרִים שֶׁל אוֹתוֹ הַגּוֹף,

והגוף של העולם השפל הזה הוא סנדל לנשמה,
 שמתמנה (ומתמנה) בזהמת העולם הזה. הרי כאן
 שלשים ואחת פעמים שהתפרש בראשית, ועשר
 אמירות, ושלשים ושנים שבילים, הרי שבעים
 ושתיים, וצריך לפרש אותם. פתח ואמר בראשית.

תיקון שלשים ושנים

בראשית, המאמר הראשון לכל, והוא כולל שני
 דבורים, אנכי ולא יהיה לך, שנאמרו
 בדבור אחד, ושניהם רמוזים במלת בראשית,
 בגלל זה בראשית, א"ב רשי"ת, א"ב א' אנכי ב'
 לא יהיה לך, והכל פאות אחת ב', והיא ב'
 מבראשית.

אמר רבי אלעזר: וכי מי שיש לו עבד והוציא
 אותו לחרות משעבודו, יש לרבונו לשבח
 את עצמו בהוצאה לחרות של עבדו? וכי הקדוש
 ברוך הוא שאמר לאברהם כי גר יהיה זרעך וכו',
 יש לשבח עצמו בפה (דף עו ע"ב) פעמים אשר הוצאתיך
 מארץ מצרים? אמר לו רבי שמעון: ודאי כף הוא,

אבל כּאן לא מְשַׁבַּח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת עַצְמוֹ
 שֶׁהוֹצִיא אוֹתָם מִן הַגְּלוּת, אֲלֹא חֲמִשִּׁים פְּעַם
 הוֹזִיֵּר בַּתּוֹרָה יְצִיאַת מִצְרַיִם, לְהוֹדִיעַ תְּדַרְגָּה
 שֶׁהוֹצִיאָה אוֹתָם, שֶׁהִיא הַיּוֹבֵל, שֶׁנֶּאֱמַר כֹּה יוֹבֵל
 הִיא שְׁנַת חֲמִשִּׁים שָׁנָה, וְהֵם חֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי בֵּינָה
 שֶׁנִּמְסְרוּ לְמִשָּׁה בְּסִינֵי, פָּרַט לְאַחַד שְׁלֹא נִמְסַר לוֹ,
 וְלִבְּן הוֹזִיֵּר חֲמִשִּׁים פְּעַם בַּתּוֹרָה יְצִיאַת מִצְרַיִם.
 אָמַר, הֲרֵי וַדַּאי תִּתְּשָׁבֵה דַעְתִּי.

מִי זֶה אֱלֹהִים אַחֲרֵיכֶם? אֵלֹהֵי הַמַּמְנִים שֶׁל שְׁבַעִים
 אַמּוֹת, וְסַמַּ"ל וְנַח"ש הֲרֵי שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם,
 בְּגִלְלָל זֶה נִתֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תּוֹרָה מִיָּמִין,
 שֶׁהוּא חֶסֶד, וּמִשְׁמַאל שֶׁהוּא גְבוּרָה, שְׁיֵשׁ כֹּה
 שְׁבַעִים פָּנִים לְהַנְצִיל מִשְׁבַּעִים אַמּוֹת, וְהַתּוֹרָה
 נִתְּנָה מִיָּמִין וְאֵשׁ, שֶׁהֵם שְׁנַיִם, לְהַנְצִיל אֶת יִשְׂרָאֵל
 מִסַּמַּ"ל וְנַח"ש, שֶׁהֵם מִיָּמִין וְאֵשׁ, וּבְגִלְלָם נֶאֱמַר
 לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עַל פָּנָי, וּכְנֻגַּד שְׁבַעִים
 אַמּוֹת שְׁבַעִים נֶפֶשׁ, וּמִי שֶׁעוֹבֵר עַל שְׁבַעִים פָּנִים
 שֶׁל תּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרַיִם

עַל פָּנָי, שׁוֹלְטִים שְׂבָעִים מִמֵּנִים וְאַמּוֹת שָׁל יֵצֵר
הָרַע עַל שְׂבָעִים נֶפֶשׁ.

וּכְמָה גִּלְגּוּלִים יִבְאוּ לְאָדָם עַל הַחֲטָאִים הַלְלוּ,
וְאִם לֹא חוֹזֵר הָאָדָם בְּתַשׁוּבָה בְּגִלְגּוּלִים
הַלְלוּ, אֹתוֹ תְּגוּף יוֹרֵד לְאַבְרָהָם, הַגִּלְגּוּל הָרִאשׁוֹן
נִצְבָּע בְּצַבֵּעַ לָבֹן, וְרוֹכֵב עַל סוּם לָבֹן
שֶׁהִיא תְּגוּף, וְאִם חוֹזֵר בְּתַשׁוּבָה, נֹאמֵר בּוֹ אִם
יְהִיו חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשָּׁלֹשׁ יְלִבִּינוּ, וְאִם לֹא, יִבְאוּ
בְּגִלְגּוּל שֵׁנִי, וְרוֹכֵב עַל סוּם אָדָם, וְאִם חוֹזֵר
בְּתַשׁוּבָה נֹאמֵר עַל חֲטָאוֹ אִם יֵאָדִימוּ בְּתוֹלַע
כַּצֶּמֶר יְהִיו, וְאִם לֹא, חוֹזֵר וּמִתְגַּלְגֵּל בְּגִלְגּוּל
שְׁלִישִׁי, וְרוֹכֵב עַל סוּם יָרֵק, וְזֶה תְּגוּף.

וְהֵם מִזֵּל אֲרִיָּה, מִזֵּל שׁוֹר, מִזֵּל נֶשֶׁר, שְׁעֲלִיחָם
נֹאמֵר הֵן כָּל אֱלֹהִים יִפְעַל אֱלֹהִים פְּעָמִים שְׁלֹשׁ
עִם גָּבֵר, וְאִם שְׁלֹשׁ אֱלֹהִים לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ, לְנֶפֶשׁ,
בְּשִׁלְשָׁה גִּלְגּוּלִים, שְׁעוֹשָׂה לָּהּ שְׂאֵר כְּסוּת וְעוֹנָה,
וְיִצְאָה תָּנִים אֵין כְּסָף, וְעַל שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל

וְעַל אֲרֻבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ, וְעַל אֲרֻבָּעָה, שֶׁהוּא מוֹל
אָדָם, לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ, שְׂלֵא יִקְלְקְלוּ אוֹתוֹ.

אָבֵל לְצַדִּיקִים, וְעֹשֶׂה חֶסֶד לְאֱלֹפִים, אֱלֹפִים
וְדָאֵי, שְׁלֵשָׁה גְלָגוּלִים בָּהֶם הוּא מְרוֹיחַ
שְׁלֵשֶׁת אֱלֹפִים, שֶׁהֵם עוֹלָמוֹת שֶׁל כְּסוּפִים, וְלָמִי?
לְאֶהָבָיו וְלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָיו. לְרָשָׁעִים שֶׁהֵם לֹא יִחְזְרוּ
בְּתִשׁוּבָה בְּשֵׁלֶשֶׁת הַגְּלָגוּלִים הַלָּלוּ, נֶאֱמַר בָּהֶם
וְהֶאֱבַדְתִּי אֶת הַנְּפֶשׁ הַהִיא מִקֶּרֶב עַמָּה. אָמַר: רַבִּי,
אִם כֵּן אֲנִי יוֹרֵד, אֵלֶּא שְׁבַע אֲרָצוֹת הֵן, וְעוֹלָם
לְשִׁבְעִים כְּנָגֵד שְׁבַעִים נְפֶשׁ, וְשְׁבַע אֲרָצוֹת הֵן:
אֲרִיִן, אֲדָמָה, אֲרָקָא, גֵּיא, צִיָּה, נְשִׁיָּה, תַּבְּלָא, וְהֵם
שְׁבַעַה מְדוּרֵי גֵיהֶנָם. אוֹתָהּ נְפֶשׁ שְׂלֵא תִזְרָה
בְּתִשׁוּבָה בְּשֵׁלֶשֶׁת אֵלֶּה, מוֹרִיד אוֹתָהּ תִּקְדוּשׁ פְּרוּךְ
הוּא לְמְדוּרֵי תַּגִּיהֶנָם הַלָּלוּ, וְשֵׁם נְשִׁכַחַת לְדוּרֵי
דוּרוֹת.

וְאִם הוּא צַדִּיק, נֶאֱמַר בּוֹ כִּי שְׁבַע יְפוּל צַדִּיק
וְקָם. אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: וְאִם הוּא צַדִּיק,
לָמָּה יֵרֵד לְשָׁם? אֵלֶּא כִּדִּי לְהוֹצִיא מִשָּׁם כָּל נְפֶשׁ

וּנְפֹשׁ שֶׁהִרְתִּירוּ תְּשׁוּבָה וּמִתּוֹ בְּקִצּוֹר שָׁנִים, וְהוּא
מִזְרַח בְּשָׁבִילוֹ, וְהוּ מֵאָמַר רֵאשׁוֹן שֶׁהוּא בְּרֵאשִׁית.

תְּקוּן שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשָׁה

בְּרֵאשִׁית, זוּ מִצְוַת רֵאשׁוּנָה, שְׁנַרְמְזָה בְּשְׁלֹשִׁים
וּשְׁנַיִם שְׁבִילִים, שֶׁהֵם שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם
אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם
אוֹתִיּוֹת וְעֶשְׂרֵת אֲמִירוֹת שֶׁנִּכְלְלוּ בָּהֶם. הַתְּקוּן
הַרֵאשׁוֹן יֵרָאֶה, וְעַלֶּיָּה נֵאמַר רֵאשִׁית חֲכָמָה יֵרָאֶת
יְהו"ה, שֵׁיִשׁ יֵרָאֶה וְיִישׁ יֵרָאֶה. ^(דף עז ע"א) יֵרָאֶת יְהו"ה זוּ
הַשְּׂכִינָה, הַמְּלָכוֹת הַקְּדוֹשָׁה, יֵרָאֶה רָעָה זוּ רְצוּעָה
לְהִלְקוֹת אֶת הַרְשָׁעִים, וּמִי הוּא? סֵם הַמְּנוֹת שֶׁל
סְמַא"ל, הַנִּקְבָּה שְׁלוֹ, יֵרָאֶת יְהו"ה הִיא שְׂכָר לְמִי
שֶׁשׁוֹמֵר מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, יֵרָאֶה רָעָה הִיא רְצוּעָה
לְהִלְקוֹת אֶת מִי שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶן.

קָם רַבִּי שְׂמַעוֹן וְאָמַר: אֶלְעָזָר בְּנִי, יִישׁ מִי שֶׁיֵּרָאֶה
מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּדִּי שְׂיִיחִיו אֶת בְּנָיו
וְיִגְדֵּל עֲשָׂרוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאִם חָסַר מִזֶּה, אִינּוֹ יֵרָאֶה
בְּמִנּוֹ, וְהוּ לֹא שָׁם לוֹ אֶת יֵרָאֶת יְהו"ה לְעֵקֶר, אֲבָל

מי שִׁירָא אֶת הַקְדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא בֵּין כְּטוֹב בֵּין
 בְּצָרָה, זֶהוּ מִי שֵׁשָׁם אֶת יְרֵאת יְהו"ה בּוֹ לְעֵקֶר,
 שִׁשְׁלֹשׁ דְּרָגוֹת הֵן שָׁל יְרֵאתָ, יֵשׁ יְרֵאתָ בֵּין כְּטוֹב
 בֵּין בְּצָרָה, וַיֵּשׁ יְרֵאתָ שִׁירָא אֶת הַקְדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא
 כְּטוֹב וְלֹא בְצָרָה, וַיֵּשׁ יְרֵאתָ שְׁלֹשׁ אֹתָהּ עָלָיו
 לְעֵקֶר, בֵּין לְטוֹב בֵּין לְצָרָה. צְדִיק נְמוֹר שָׁם אֹתָהּ
 עָלָיו לְעֵקֶר בֵּין לְטוֹב בֵּין לְדִין, תְּפִינּוּנֵי שָׁם אֹתָהּ
 עָלָיו לְטוֹב וְלֹא לְדִין, תְּרַשָּׁע הַנְּמוֹר לֹא שָׁם אֹתָהּ
 עֵקֶר, לֹא כְטוֹב וְלֹא בְדִין.

וְלָמָּה הַשְׂכִּינָה נִקְרֵאת יְרֵאתָ? שְׁחֵרֵי הִיא נִטְלָה
 מִצַּד הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי. אֵלֶּא כְּמוֹ שֶׁהָעֲמוּד
 הָאֲמֻצְעִי נוֹטֵל מִרְחָמִים וְדִין, שָׁחַם יָמִין וְשִׂמְאֵל,
 כִּי הִיא נוֹטֵלֶת מִשְׁנֵיהֶם, מִצַּד הַשְּׂמֵאל זֶה נִקְרֵאת
 יְרֵאתָ, פֶּתַח יִצְחָק, שֶׁמִּצַּד הַיָּמִין נִקְרֵא אֶהָב"ה, וְזֶה
 הַמְצֻנָה הַשְּׂנֵיָה שֶׁנֶּאֱמַר כֹּה וְאֶהָבֶת עוֹלָם אֶתְכֶתִיד
 עַל כֵּן מִשְׁכֶּתִיד חֶסֶד.

וּמִצַּד שְׁנֵי הַצְּדָדִים תִּלְלוּ נִקְרֵא הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי
 אֹר וְנֵר, וְהַשְׂכִּינָה אֹרָה, אֲבוּקָה. אֹרָה -

לַיהוּדִים הִיְתָה אֹרְתָה, אֲבוֹקָה - כָּךְ פִּרְשׁוּהוּ בַּעֲלֵי
 הַמִּשְׁנָה, שְׁצַדִּיקִים עֹמְדִים לְפָנַי הַשְּׂכִינָה כְּנֹר
 לְפָנַי הָאֲבוֹקָה, מֵצַד הַיָּמִין יְהו"ה, וּמֵצַד הַשְּׂמָאל
 אֲדֹנָי, שְׁשֵׁם תְּדִין, וּמִשׁוֹם זֶה פִּיּוֹם תְּרַאשׁוֹן וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים יְהִי אֹר, מִשׁוֹם שְׁחַמְשָׁה אֹר הֵם פִּיּוֹם
 תְּרַאשׁוֹן, וְהֵם ה' הַעֲלִיזָנָה, וּמִשָּׁם מְאִירִים, י'
 בְּשָׂמָאל, וְזֶה נֹר, וְזֶה ה"י מִן אֱלֹהִים, ה' לַיָּמִין י'
 לְשָׂמָאל, (ו' מ"א מְשִׁנֵּהֶם הַעֲמוּד הָאֲמָצִי, כֵּן י"ה, וְזֶה סוּד אֱלֹהִים מ"א
 ה"י, זו כְּתוּבָה רֵאשׁוֹנָה. וְסוּד תְּדָבָר - ה"א, אֱלֹהִים זֶה מְלִיאָה כְּהַפּוּף אוֹתִיּוֹת,
 וְזוּ ה' יְעִירָה, שְׁהִיא מְלֵאָה מְשַׁלֵּשׁ אוֹתִיּוֹת, וְנַעֲשִׂית הוּי"ה, לְמַעַלָּה הוּא הוּי"ה, וְכֵה
 מִתְחִילִים אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה ה"ו וְאַחַר כָּךְ ט"י, וְאֵנָה נִמְצָאת ה' אַחֲרוֹנָה? אֵלָּא ד'
 הִיְתָה לְהִיּוֹת ה', אֵלָּא מִי גָרַם שְׁפָרַח מִמֶּנָּה ו' שְׁהוּא תִּרְדָּ שְׁלָה? אֵלָּא נִתְּנִי שׁוּמְמָה
 כָּל חַיּוֹם דְּוֹת, זֶהוּ הוּד שְׁהוּא תִּרְדָּ שְׁלָה, שְׁהוּא חוּר דְּוֹת בְּאֵלֶּף תְּחַמִּישִׁי, מִשׁוֹם
 שְׁפָרַח מִמֶּנָּה יִרְדָּ, שְׁעֲלִיו נֹאמֶר וְתַקַּע כַּף יִרְדָּ יַעֲקֹב, נוֹדַע שְׁמִימִין מִתְחִילָה לְמִנּוֹת
 הָאוֹת ד' עַד נִצַּח, וְהוּד הוּא תִּרְדָּ, הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלָה, וְזֶהוּ שְׁנַתֵּן לְמֹשֶׁה, זֶהוּ שְׁנַאמֶר

וְנַתַּן הוּד לְמֹשֶׁה)•

תקנון שלשים וארבעה

ב' בראשית, ב' נקבה שתוחה לקבל מימין, לאותו
 (מאותו) שגומל עמה חסד, ולמה?
 שהאות י' על ראשו כמו זה ג', ומשום זה הרוצה
 להחכים ידרים, אם בן, למה ג' אחר לב'? אלא
 סוד הדבר - ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו
 או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את
 ערותו חסד הוא, ב' החזירה פניה מא', ג' החזירה
 פניה מב', ד' החזירה פניה מג', ה' החזירה פניה
 מד', כל האותיות החזירו פניהן ^(דף עז ע"ב) זו מזו, ואינן
 פנים בפנים, ולמה? אלא סוד הדבר - וראית את
 אחרי וכו', ולמה מחזירות פנים זו מזו? בשביל
 העריות שהן כנגדם, א' כנגד ארור שהוא ערוה,
 ועליו נאמר ארור שכב עם אחתו, שהעריות
 הללו, כל אחד שוכב עם אמו ועם אחותו ועם
 בתו, ומחזירים פנים אליהם, שאינן להם בשת
 פנים, אבל האותיות הקדושות מחזירות פניהן
 בבשת בענוה, עריה תעור, ובגללה נאמר ולפני

עֵוֶר לֹא תִתֵּן מִכְשׁוֹל, עֵוֶר אֲשֶׁהוּא עוֹר, וְסוֹד הַדְּבָר
- עָרוֹם רָאָה רָעָה וְנִסְתָּר.

וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁמִּתְפַּשְׁטִים מֵהֶם, כֻּלָּם מִתְיַחֲדִים
וְלֹא יִתְבַּשְׁשׁוּ, וּמִתְיַחֲדִים אָב עִם אִם, אֶח
עִם אֲחֹתוֹ. כִּיעַת אֲשַׁעְרוֹהָ בִּינֵיהֶם, יֵשׁ פֶּרוֹד
כְּאוֹתֵיזוֹת אֲשֶׁהֵן יְהו"ה, זְהוּ אֲשַׁכְתוֹב כִּי הַמּוֹת יִפְרִיד
(בֵּין אֲחִים) בִּינֵי וּבִינָה. אַחַר אֲשֶׁהַעֲרִיזוֹת עוֹבְרוֹת מֵהֵן,
יִתְיָה יְהו"ה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד, וְהַסּוֹד אֶחָד -
אֶח ד', הַעֲרוֹהָ אֶחָד וְשֵׁנֵיהֶם אֶחָד. בְּזִמְנֵן אֲשַׁמְסַתְלֵק
הַקּוֹץ מִד' אֶחָד נִשְׁאָר אֶחָד, וְעֲלִיו נִאָּמַר וְסוֹד
אֶחָד אֶל תִּגַּל.

תקון שלשים וְחִמְשָׁה

כְּרֵאשִׁית, בְּתִשְׂרִ"י נִכְרָא הָעוֹלָם, חֶסֶד א' לְהִיזוֹת
כְּרֵאשִׁית, זֶה אָדָם אֲשֶׁנִּכְרָא בְּתִשְׂרִי,
וּמִשׁוֹם אֲשַׁעֲתִידָה הָאָרֶץ לְהִתְקַלֵּל בְּגִלְלוֹ, זְהוּ
אֲרוּרָה הָאָדָמָה בְּעֵבוֹרָה. הַסְּתֵלֵק מִן תִּשְׂרִי וּפְתַח
כִּב' אֲשֶׁהִיא בְּרָכָה אֲשֶׁתִּתְבָּרַךְ הָאָרֶץ, וְלְהוֹצִיא אוֹתָהּ
מִן הַקְּלָלָה, וְלֹא עוֹד, אֶלְיָא מִשׁוֹם אֲשֶׁתִּשְׂרִי הוּא דִּין,

לא נזכר שם בַּת־שָׂרִי, שְׁלֹא יתכן בו פעם אַחֶרֶת.
זֶהוּ שְׁכַת־וֹב נַר יְהו"ה נְשֻׁמַּת אָדָם.

תְּקוּן שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ

בְּרֵאשִׁית, שְׁהוּא שַׁבַּת בְּרֵאשִׁית, שְׁהָרִי שְׁבַע
שַׁבָּתוֹת הֵן, וְלִכְל אַחַת יֵשׁ לוֹ שֵׁשׁ
יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, וְכָל יוֹם שֶׁל הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא הוּא
אֶלֶף שָׁנִים, זֶהוּ שְׁכַת־וֹב כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֵינוּ וְכו'.
וְשַׁבַּת בְּרֵאשִׁית שֵׁשֶׁת הַיָּמִים שְׁלוֹ הֵם שְׁנֵי אֲלָפִים
תְּהוּ, שְׁנֵי אֲלָפִים תּוֹרָה, שְׁנֵי אֲלָפִים יְמוֹת הַמַּשִּׁיחַ.

שְׁנֵי אֲלָפִים תְּהוּ - וְהָאָרֶץ הִיָּתָה תְּהוּ, שְׁנֵי אֲלָפִים
תּוֹרָה - וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם,
וְאֵין מַיִם אֲלֵא תּוֹרָה, פְּנֵי הַמַּיִם - שְׁנֵי הַפְּנִים
שְׁלֹה, שְׁתֵּן מַצּוֹת עֲשֶׂה וּמַצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, לְבָן
וְאָדָם, יָמִין וּשְׂמָאל, וְאֶלֶה הֵם שְׁנֵי אֲלָפִים תּוֹרָה,
שְׁנֵי אֲלָפִים יְמוֹת הַמַּשִּׁיחַ. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר
וַיְהִי אֹר, עֲלִיָּהֶם נֹאמַר עַל כֵּן בְּאֹרִים כִּבְדוּ
יְהו"ה, עַל כֵּן וְדַאי, שְׁנֵי אֲלָפִים בּוֹ וַיְהִי כ"ן, וְהֵם
שְׁבַעִים, וְעַל שְׁנֵי הַמַּאֲוֹת הִלְלוּ נֹאמַר הוּ

פְּרָצוּפִים זָכַר וּנְקָבָה. יְהִי אֹזֶר - זֶה פָּסַח, אֹזֶר
 לְאַרְבָּעָה עָשָׂר, וַיְהִי אֹזֶר - רֵאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁנֶּאֱמַר
 בּוֹ וַיְהִי הַיּוֹם, כָּאֵן וַיְהִי וְשֵׁם וַיְהִי, וּבְכֹל מְקוֹם וַיְהִי
 לְשׁוֹן צֶעֶר.

שֶׁבֶת בְּרֵאשִׁית נִקְדָּה בְּחֻלָּל שְׁלָה, (שְׁהִיא שֶׁבֶת בְּרִית),
 י' שֶׁבֶת חֻלָּל, חֻלָּל אֶת מִי? אֶת אֹתָהּ
 נִקְדָּה, מְחַלְלֶיהָ מוֹת יוֹמָת, לְמִי שֶׁמְכַנֵּים נְכַרְיָה
 בְּחֻלָּל שְׁלָה, שְׁהִיא רְשׁוֹת הַרְבִּים, יִיזן נֶסֶף זֹנָה,
 וּמִשׁוֹם זֶה כָּאֵן צָרִיף יִרְאָה, וְזֶהוּ בְּרֵאשִׁית יִר"א
 שֶׁב"ת. זֶהוּ שֶׁבֶתוֹב אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת
 שֶׁבֶתֵי תִשְׁמְרוּ, וּמִי שֶׁמְכַנֵּים רְשׁוֹת נְכַרְיָה בְּחֻלָּל
 שְׁלָה, (דף עח ע"א) שְׁהִיא רְשׁוֹת הַרְבִּים, יִיזן נֶסֶף זֹנָה,
 עָלָיו נֶאֱמַר אֶת מִקְדָּשׁ יְהו"ה טִמְא וְנִכְרַתָּה וְכו',
 וְהִנְקָדָה הַזֶּה הִיא אֹת שֶׁל שֶׁבֶת, אֹת שֶׁל יָמִים
 מוֹבִים, אֹת שֶׁל תְּפִלִּין, אֹת שֶׁל בְּרִית מִילָה,
 עֲטֹרַת הַבְּרִית, כֶּתֶר שֶׁל סֶפֶר תּוֹרָה קוֹרְאִים לוֹ,
 כֶּתֶר בְּרֵאשׁ כָּל צְדִיק, הִנְקָדָה שֶׁעָלֶיהָ נֶאֱמַר אָדָם
 וְחָוָה שֶׁהָיוּ הֵם פְּרָצוּפִים, וְעָלֶיהָ אִמְרָה הַלְבָנָה אִי
 אֶפְשָׁר לְשָׂנֵי מְלָכִים שִׁישְׁתַּמְשׁוּ בְּכֶתֶר אֶחָד.

תסוד הוה נמסר לחכמי הלב, (יז) (ד' ו') היא ה' אחרונה, ששניהם י', ובה נעשו אחד, והנקדה הוה היא סתומה וחתומה בששית ימי החל. זהו שפתוכ יהיה סגור בששית ימי המעשה, במה? פאות ו', (ב) סתומה פאות ו', פו' ימות החל, וביום השביעי נפתחת לקבל את בעלה, ומשום זה הזווג של תלמודי חכמים משפת לשבת, ויורשים נשמות קדושות חדשות לבניהם.

ומשום זה הנקדה נקראת בתולה, ואיש לא ידעה, כשהיא נל (יז) נעול מעין חתום, עד שנפתחת לבעלה, וכשהיא סתומה, נקראת יראה, בכל ששית ימי החל שהיא סגורה ושמורה בעשר אמירות ושלשים ושנים אלה"ם, שהם ארבעים ושתיים אותיות הגבורה, ששם בינה, בשפת ויכלו השמים, ויכל"ו החסד של הימין בולל שבעים ושנים שמות, ששם חכמה, כמו שאמרנו הרוצה להתחבם ידרים. יראה בששית ימי החל, איש אמו ואביו תיראו, אהבה בשפת, פכד את אביך ואת אמך. בשנפתחת לבעלה נקראת

אַהֲבָה, וּמִירָאָה וְאַהֲבָה נִתְּנוּ מִצִּוּוֹת עֲשֵׂה וְלֹא
תַעֲשֵׂה.

תקון שבִּעָה וּשְׁלִשִׁים

בְּרֵאשִׁית הוּא בְּרִי"ת, וְדַאי בְּשֵׁהוּא בְּלְבוּשִׁים שֶׁל
הַקְּלָפוֹת הִלְלוּ שֶׁהֵן עֲרָלָה וּפְרִיעָה, שֵׁם
צָרִיךְ יִרְאֶה, וְעֲלִיָּהֶם נֵאמַר לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים
אַחֲרַיִם עַל פָּנָי, וְהָאֵזוֹת הֵיוּ אֵין יוֹרְשִׁים אוֹתָהּ אֶלָּא
יִשְׂרָאֵל, שְׂאִין אוֹת בְּרִית עַד שְׁמַעְבִּירִים אֶת
הַקְּלָפוֹת הִלְלוּ מֵהֶם, שֶׁהֵן עֲרָלָה וּפְרִיעָה עִם
הַטְּפֹת דָּם.

שְׁלֵשׁ קְלָפוֹת הֵן בְּעֲרָלָה בְּנֶגֶד שְׁלֵשׁ קְלָפוֹת
הָאֵזוֹת, וְעֲלִיָּהֶם נֵאמַר וְהָאָרֶץ הִיָּתָה תֵּהוּ
וּבָהוּ וְחֲשָׁךְ. תֵּהוּ - בּוּ יָרֵק, קְלָפָה רֵאשׁוֹנָה, בָּהוּ
- קְלָפָה שְׁנֵיָה, חֲשָׁךְ - קְלָפָה שְׁלִישִׁית, וְשְׁלֵשׁ אֵלוֹ
זוֹ עַל גַּב זוֹ, בְּנֶגֶד שְׁלֹשֶׁת צְבָעֵי הָעֵינַן, שֶׁנֵּאמַר בָּהֶם
וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם וְכוּ',
בְּנֶגֶד שְׁלֹשֶׁת צְבָעֵי הַקְּשֵׁת שֶׁבָּהֶם נִקְרָא בֵּת עֵינַן,
שֶׁהֵיא נִקְרָא אוֹת בְּרִית, עֲלֶיהָ נֵאמַר וּרְאִיתִיהָ

לזכר ברית עולם, ועליהם נאמר שלש פעמים כל
 גוים וכו' כי אמילם, ומתי יעביר הקדוש ברוך
 הוא את הקלפות הללו מן העולם ויזכר ברית
 עולם? בזמן הגאולה. זהו שכתוב ולא יבנה עוד
 מוֹרֵיךָ, מתי? אחר שיֵעֲבִירוּ שלש הקלפות הרעות
 ממנה, ובזמן שהיא מתלבשת בקלפות הללו, היא
 אומרת אל תראני שאני שחרחרת, שבקלפות
 הללו היא מתחללת, ומשום זה מחלליה מות
 יומת.

תהו"ם היא המו"ת, אליו צריך פריעה עם
 הטפת דם, ועד שנפרעת הפריעה הזו,
 היא לא מתנלה בעולם ולא תהיה אות בעולם,
 וסוד הדבר, בשעוברים ממנה ערלה ופריעה,
 רומא וקושטאנדינא, מיד מתנלה האות בעולם
 לאותו שנאמר בו וזה לך האות כי אנכי שלחתיך,
 לקים בו הכתוב בימי צאתך מארץ מצרים אראנו
 נפלאות.

וּמִשׁוּם זֶה, אֶלְעֶזֶר בְּנִי, אֵל תִּצְפֶּה לְרַגְלֵי מְשִׁיחַ,
 עַד שֶׁתִּרְאֶה אֶת הַקִּשָּׁת בְּגִנְיַת הַמַּאֲוִירִים,
 אוּ עַד שֶׁתִּנָּלֶה אוֹת בְּעוֹלָם. מַה זֶה אוֹת? אֵלֶּא
 דְּרַךְ כָּכָב מִיַּעֲקֹב, זוֹ הָאוֹת י', אוֹת בְּרִית. וּמִיָּד
 וְקָם שֹׁבֵט מִיִּשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ, אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כּוּ וַיְהִי
 בְּיִשְׂרוּן מֶלֶךְ.

בַּיּוֹם וּרְאִיָּה, יוֹם אֶחָד שָׁאַלְתִּי (דף עח ע"ב) אֶת אֱלֹהֵינוּ,
 לָמָּה שָׁמַיִם הֶעֱרַלְתָּ בְּכָלִי עֶפְרָי? אָמַר לִי,
 שָׁמַעְתִּי בְּיֹשִׁיבָה, שֶׁעֲרַלְתָּ הוּא נֶחֱשׁ, וְכִיּוֹן
 שֶׁמִּעֲבִירִים אוֹתוֹ מִמְּקוֹמוֹ, צָרִיךְ לָתֵת לוֹ מְזוֹנוֹ,
 זֶהוּ שֶׁכֶּתוּב וְנֶחֱשׁ עֶפְרָי לְחֶמוֹ, וּבְיַדַּי, בְּנִי, בָּזָה
 נִצָּל אָדָם מִדִּין חֲבוּט הַקֶּבֶר, וְחֵדָם שֶׁמִּטִּיפִים
 מִתְּפָרִיעָה, לָתֵת מְזוֹן לְאוֹתוֹ הַכָּלֵב שֶׁהוּא רוֹצֵחַ,
 וּבָזָה נִצָּל אָדָם מִחֲרָבוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמָּוֶת.

וְעַל כֵּן אָמַר אָדָם הַרְאֵשׁוֹן לְפָנַי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, מִי מִצִּיל בְּנֵי מִחְרָב הַמֶּתֶתֶפְכֶת? אָמַר
 לוֹ, תָּרַב תְּמִילָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר עֲשֵׂה לָךְ תְּרֻבוֹת
 צוּרִים, וְחֲרָבוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁשׁ עֲשָׂרָה

פיפיות, כנגד מילה ופריעה ומציצה ושליש עשרה
 בריות שנברתו עליה, וכן התורה מצילה את
 האדם משש עשרה פיות החרב, כמו שאמר
 שלמה עץ חיים הי"א, שעולה לשש עשרה.

וכנגד שני אלה אמרה תורה לא תרצח ולא
 תנאף. לא תנאף כנגד נחש אשת זנונים,
 לא תרצח כנגד סמא"ל, ואמר דוד עליו, הצילה
 מחרב נפשי מיד כלב יחידתי. שלש קלפות
 הערלה הן משחי"ת א"ף וחס"ה, כנגד הערלה,
 הוא העון. והינו מה שתקנו בתפלה אצלם, והוא
 רחום יכפר עון - זה עון, ולא ישחית - זה
 משחית, והרבה להשיב אפו - זה אף, ולא יעיר
 כל חמתו - זו חמה, ומי שמכניס את הברית
 לרשות נבריה, ארבעה הללו שולטים עליו. והו
 שפתוב והמים נברו מאד מאד על הארץ. על
 הארץ - זה הגוף שלו, וארבע פעמים נאמר
 בפרשת נח ויגברו המים, נברו, כנגדם, והרי
 פרשוהו.

עֲרָלָה וּפְרִיעָה, שְׁמַעְתִּי שֶׁהֵן רוּמֵי רַבְתִּי וְרוּמֵי
הַקְּטָנָה, בְּזִמְן שֶׁתְּעַבְרָנָה מִן הָעוֹלָם,
מִתְנַלָּה אוֹת הַבְּרִית, שֶׁהִיא בַּת עֵינַי, צִיּוֹן, שֶׁהִיא
נִקְרָאת הָעוֹלָם, שֶׁבְּזִמְן שֶׁהַקְּלָפוֹת הִלְלוּ שׁוֹלְטוֹת
בְּעוֹלָם, חוּזֵר הָעוֹלָם לְתַחֵוּ וּבַחֵוּ. וְהוּ שֶׁכָּתוּב
וְהָאָרֶץ תִּיָּתֵה תַחֵוּ וּבַחֵוּ, בְּזִמְן שֶׁתָּבֵא הַגְּאֻלָּה, מִיָּד
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹזֶר וַיְהִי אֹזֶר. תִּיָּה אֹזֶר לֹא
כָּתוּב, אֶלָּא יְהִי (וַיְהִי אֹזֶר) אֹזֶר, וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בִקְרַ
יּוֹם אַחֵר, בַּיּוֹם תַּחֵוּא יְהִיָּה יְהו"ה אַחֵר וַשְּׁמוֹ אַחֵר.

תיקון שְׁמוֹנָה וְשָׁלְשִׁים

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים, פָּתַח וְאָמַר כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין
הַחֹחִים וְכו', כְּשׁוֹשְׁנָה יֵשׁ חֲמִשָּׁה עָלִים
מִבְּפָנִים וְחֲמִשָּׁה עָלִים מִבְּחוּץ, וְהֵם ה"ה, הַשְּׂרָבִיט
שָׁלָה ו', הַתְּפוּחַ שָׁלָה י', וְהַכֹּל אֱלֹהִים. חֲמִשׁ
הָאוֹתִיּוֹת שָׁלוּ ה' חֲמִשָּׁה עָלִים מִבְּחוּץ, ה' חֲמִשָּׁה
עָלִים מִבְּפָנִים, י' תְּפוּחַ, ו' מִל"א שְׂרָבִיט.

בְּזִמְן שֶׁהַשְּׁוֹשְׁנָה הַזֶּה הִיא בְּגִלּוֹת, הִיא אֲטוּמָה.
בְּזִמְן שֶׁתִּהְיֶה גְּאֻלָּה בְּעוֹלָם, נִפְתַּחַת

בַּחֲמִשָּׁה אֹר. וְהוּ שְׁכַתּוֹב וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי"ם יְהי אֹר,
 וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן שְׁנִפְתַּחַת, מִתְּלַבֶּשֶׁת בְּכַמָּה לְבוּשִׁים
 שָׁל אֹרוֹת הַתּוֹרָה, וּמִתְקַשְׁטָת בְּכַמָּה קְשׁוּטִים שָׁל
 מְצוּוֹת עֲשֵׂה, וּבְזְמַן שְׁנִפְתַּחַת וּמִתְקַשְׁטָת
 בְּקְשׁוּטִיָּה, בְּאַרְבָּעָה בְּגָדֵי לָבָן שֶׁהֵם יְהו"ה,
 וּבְאַרְבָּעָה בְּגָדֵי זָהָב שֶׁהֵם אֲדֹנָי, בְּאַרְבַּעַת כְּפָתֵי
 תְּפִלִּין שָׁל יָד וּבְאַרְבַּעַת כְּפָתֵי תְּפִלִּין שָׁל רֹאשׁ שֶׁהֵם
 כְּנִגְדָם. אַרְבָּעָה לְבוּשֵׁי כֹהֵן הַדְּיוּט, הֵם כְּנִגְדֵי אַרְבַּע
 בְּנִפּוֹת כֹּסוֹתָךְ אֲשֶׁר תִּכְסֶּה בָּהּ.

וּבְשִׁמְתֵי תִקְנֵת בְּלְבוּשִׁים הַלְלוּ, מִיָּד נִפְתַּח
 תְּהִיבֵל אֵלֶיָּהּ. וְהוּ שְׁכַתּוֹב
 אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתַּח, וְלִקּוֹל נְעִימוֹת הַרְמוֹנִים
 וְהַפְּעֻמוֹנִים שָׁל לְבוּשָׁה, נֵאמַר בְּחִיּוֹת וְאִשְׁמַע אֶת
 קוֹל בְּנִפְיָהֶם, וּבְשִׁישְׂרָאֵל אוֹמְרִים קְרִיאַת שְׁמַע,
 מַה כְּתוּב בָּהּ? וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹו,
 הַקּוֹל נִשְׁמַע אֵלֶיָּהּ מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרוֹבִים, שֶׁהֵם דוּ
 פְּרָצוּפִים, וּבְשִׁמְתֵי חֵד הַדְּבוּר עִם הַקּוֹל, נַעֲשִׂים
 קוֹל דְּמָמָה דְקָת, וְזוֹ תְּפִלָּה בְּחֵשָׁא, וּבְאוֹתוֹ זְמַן,
 מִי שְׂרוּצָה לְבַקֵּשׁ בְּקִשְׁתּוֹ יְבַקֵּשׁ, שְׁבְאוֹתוֹ זְמַן

יְהִי עַת רְצוֹן, שְׁתֵּרֵי שְׁנֵי הַשְּׁמוֹת כְּאַחַד -
 יֵאֱהַדוּנָה"י, אִזּוּ תִקְרָא וַיְהוּ"ה יַעֲנֶה, מִיַּד א"י
 יֵאֱהַדוּנָה"י, שְׁנֵי שְׁמוֹת וְשְׁמוֹנָה אוֹתוֹת שְׁפָתָם,
 תֵּרֵי עֶשֶׂר, (וְזֶה סוּד אֲרוּר אֲשֶׁר לֹא יָקִים אֶת דְּבָרָי הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְכוּ', זֶהוּ
 הַחֲבִיר שֶׁל חֲתָן (דף ע"ט ע"א) וְכֵלֶה, כִּי אִזּוּ אֶהְפֹּךְ אֶל עַמּוּם שְׁפָה כְרוּרָה וְכוּ', וְזֶה סוּד
 וְאָמַר כָּל הָעָם אַמֵּן).

וְעַד שֶׁיֵּצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת, לֹא יִהְיוּ בְּזוּז
 אַחַד, וּבְזִמְן שֶׁיֵּצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת,
 יִתְחַבְּרוּ כְּאַחַד. בְּאוֹתוֹ זְמַן א"י יִשִּׁיר מִלְּשָׁה, וּמִיַּד
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי"ם יְהִי אוֹר, שְׁהוּא יֵצִיאַת הַגְּלוּת.
 בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהַגְּבִירָה רוֹצֶה לְהַכְּנִים לְהִיכְלֶה, קוֹל
 עוֹלָה בְּרוּמֵי הַרְקִיעִים וַיֹּאמֶר כָּהֵן: הַמַּחְנֹת הַרְבִּים
 שֶׁל הַיְּשִׁיבָה הַעֲלִיזָה וְהַתְּחַתּוּנָה שֶׁל נְשָׁמוֹת
 קְדוֹשׁוֹת, הַתְּתַקְּנוּ לְמוֹל הַגְּבִירָה שְׁפָאָה לְהַתְּתַקֵּן,
 לְגַאֵל אֶת בְּנֵיהֶּ מִן הַגְּלוּת. בְּאוֹתוֹ זְמַן כִּפְּתָה בְּעֲלֵי
 שׁוֹפְרוֹת וּבְעֲלֵי קוֹלוֹת וּבְעֲלֵי בְּרָקִים, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם
 וַיְהִי קוֹלוֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר וְקוֹל שׁוֹפֵר
 חָזַק מְאֹד וְכוּ', מִלְּשָׁה יְדַבֵּר וְהֵאֱלֹהֵי"ם יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל,
 בְּאוֹתוֹ זְמַן מִלְּשָׁה יְדַבֵּר עִם הַשְּׂכִינָה. זֶהוּ שְׁפָתוֹב

פַּה אֵל פַּה אֲדַבֵּר בּוֹ, וְהֵאלֹהִי"ם, שְׁהִיא הָאֵם
הָעֲלִיּוֹנָה, יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל, שְׁהוּא הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי,
וְחֵרִי פִרְשׁוּהוּ בַּעֲלֵי הַמְּשָׁנָה בְּקוֹלוֹ שֶׁל מַעֲשֵׂה.

וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן, הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתְּחִתּוֹנָה
עוֹלוֹת זוּ עַל גַּב זוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּהַר
סִינִי, שֶׁנֶּאֱמַר שָׁם מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר, מִי
בּוֹאֵת עוֹלָה, מ"י - הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, שְׂפָתָה פִּתְחָה
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּהַר סִינִי אָנֹכִי.

כֵּן זָקַן אַחַר מֵאָחֵר הֵצֵל שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר:
רַבִּי רַבִּי, הֵרִי רְאִיתִי שֶׁנֶּאֱמַר מִן הַשָּׁמַיִם
הַשְּׂמִיעָד אֶת קוֹל לְיִסְרָךְ וְכוּ', וּבְמָקוֹם אַחֵר
שְׁמַעְתִּי שְׂדֵבֵר עִם יִשְׂרָאֵל מֵצַד שֶׁל הַמַּלְאָכִים,
שְׂכַף פִּרְשׁוּהוּ, שְׂכַל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁיֵּצֵא מִפִּי נַעֲשֶׂה
מַלְאָךְ, וְזֶהוּ וְכָל הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֵת וְאֶת
הַלְּפִידִם, וּבְמָקוֹם אַחֵר אָמַר הַכֶּתוּב אַחַת דְּבַר
אֱלֹהִי"ם שְׁתִּיבִים זוּ שְׁמַעְתִּי. מַה זֶה?

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: זָקַן זָקַן, שְׁמַעְתִּי שְׂכַבְאֲדִם נָתַן
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֵשָׁה קְשָׁרִים, נִשְׁמָה

וְרוּחַ וְנֶפֶשׁ, הַנְּשָׁמָה מִכֶּסֶף הַכְּבוֹד, שָׁם יוֹרֵדַת
 הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה כְּלוּלָה מִשְׁלֹש סְפִירוֹת עֲלִיּוֹנוֹת,
 וְעֲלִיָּהֶן נִאָּמַר אַחַת דְּבַר אֱלֹהִים שְׁתֵּי זו שָׁמְעָתִי,
 אַחַת וְשְׁתֵּי - הֲרֵי שְׁלֹש סְפִירוֹת עֲלִיּוֹנוֹת, שֶׁנִּאָּמַר
 בָּהֶן אַחַת, אַחַת וְאַחַת, שְׁלֹשָׁה אֲחָדִים, וְזוֹהוּ אַחַת
 דְּבַר אֱלֹהִים שְׁתֵּי זו שָׁמְעָתִי, ז"ו - כָּה עוֹשָׂה
 אוֹתָם אֶחָד.

וְאַחַר כֵּן דְּבַר עֲמוֹ מִהָרוּחַ, שֶׁהוּא מִטְטְרוֹן,
 כּוֹלֵל כָּל צְבָא הַשָּׁמַיִם שְׁלֵמֵטָה, מַשׁוּם
 שֶׁהַתְּלִבֵּשׁ בּוֹ וְרוֹכֵב עָלָיו הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעֵי הַכּוֹלֵל
 שֵׁשׁ סְפִירוֹת, וְלִכְּן בְּכָל דְּבוּר וְדְבוּר שִׁיּוּצָא מִפְּנֵי,
 הָיָה יוֹצֵא מִפְּנֵי מִלְּאָה, וְזוֹהוּ וְכָל הָעַם רֹאִים אֶת
 הַקּוֹלֵת. אַחַר כֵּן יֵרְדֶה הַשְּׂכִינָה הַתְּתוֹנָה עֲשִׂירִית
 בְּאוֹפֵן, שֶׁהוּא נֶפֶשׁ הָאָדָם מִשָּׁם, וְנִאָּמַר בּוֹ וְעַל
 הָאָרֶץ הִרְאָה אֶת אֲשׁוֹ הַגְּדוּלָּה, מַשׁוּם שֶׁעָלָיו
 נִאָּמַר וְהִנֵּה אוֹפֵן אֶחָד בְּאָרֶץ, כִּדִּי שִׁישְׁמַע קוֹלוֹ
 וְדְבוּרוֹ מִן הַכֶּסֶף וְהַמְּלָאכִים וְשָׁמַיִם וְאָרֶץ, שִׁיִּבִירוּ
 בּוֹ כְּכָל מַעְלָה וּמִטָּה כִּנְשָׁמָה שֶׁשְׁלֵטוֹנָה בְּכָל הַגּוֹף
 וְאַפְלוֹ בְּאֵיבָר קָטָן, וְאִין אֵיבָר פְּנוּי מִפְּנֵה.

תקון התשעה ושלשים

בראשית, שם אש"ר, שנאמר בו אשר הוצאתיך
 וכו', אהיה אשר אהיה, אשר באשרי
 כי אשרוני פנות, וזו האם העליונה, אשר קדשנו
 במצותיו וצוננו, על כל מצוה ומצוה, שהן פטר
 כל רחם, שהם מאתים ארבעים ושמונה, שכלן
 קשורות בצדיק שהוא כל, שהוא אות ברית,
 שנפתח (פטר כל) רחם, שהן מאתים ארבעים ושמונה
 מצוות עשה, ועליו נאמר אשר קדש ידיו מכתן,
 וזו האם שנאמר בה מכתן מי יצא הקרחת, (וזהו מקרה
 הנורא). אשר - שהיא האם העליונה. (דף עט ע"ב) קדשנו
 במצותיו - בצדיק, שהוא קדש ידיו מכתן. וצוננו
 - עליהם, משום שהוא מצוה ועושה. ועוד אשר
 קדשנו - זה העמוד האמצעי שנאמר בו קדש
 ישראל ליהו"ה, וצוננו - שכל הוא מצוה ועושה.
 ועוד קדשנו - מצד השמאל, שנאמר בו וקדשת
 את הלויים, ואין קדשה פחות מעשרה, ואלו
 עשרה מאמרות, (שהיא קדש לי כל בכור, שהוא כתר עליון וחקמה

שְׁהִיָּא יִשְׂרָאֵל עֲלָה בְּמַחְשָׁבָה), שְׁנַאֲמַר בְּהֵם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יְהִי אֹר.

וְצִוְנוּ עַל, מְצַד הַיָּמִין שְׁנַאֲמַר בּוּ הוּקַם עַל, שְׁשֵׁם
כָּל הַבְּרָכוֹת לַיָּמִין, שְׁהֵם מֵאָה בְּרָכוֹת
בְּחֻשְׁבוֹן ע"ל, שְׁאֹת י' עִם ק' עוֹלָה לְמֵאָה, שְׁהִיָּא
הַקָּרְבָּן שֶׁל הַכֹּל, מְצַד הָאֵב - רֵאשׁ, מְצַד הָאֵם -
אֲשֶׁר, מְצַד הָאֵב - מְצֻוֹה, מְצַד הָאֵם - עוֹשָׂה,
וּמְצֻוֹה זֶה עֵץ פְּרִי, וְעוֹשָׂה זֶה עוֹשָׂה פְּרִי, וְשִׁמְעֵנוּ
שְׁהֵם גּוֹף וּבְרִית שְׁמַחֲשִׁיבִים אַחַד, עֲלֵיהֶם נֹאמַר
שְׁתִּי כְּתִפַּת חֲבֵרַת. כְּמוֹ שְׁהֵן חוֹבְרוֹת, כְּדִ
הַשְׁכִּינָה הָעֲלִיוֹנָה וְהַתְּחִתּוֹנָה חוֹבְרוֹת אִשָּׁה אֶל
אֲחֻתָּה.

עוֹד אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמְצֻוֹתָיו וְצִוְנוּ, וְלֹא אָמַר
קִדְשָׁתָנוּ וְצִוִּיתָנוּ, אֲשֶׁר הוּא אֲשֶׁר אֱהִיָּה
וּדְאִי, וְזֶה כְּתִר עֲלִיוֹן, מְצַד הַנְּקֻבָּה נִקְרָא אֲשֶׁר,
וּמְצַד הַזָּכָר נִקְרָא רֵאשׁ, הָרֵאשׁ שֶׁל כָּל הַרְאשִׁים.
קִדְשָׁנוּ זֶה אֲבָא (בְּבֵא), שְׁנַאֲמַר בּוּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יְהִי אֹר. וְצִוְנוּ - זוּ הָאֵם, שְׁנַאֲמַר בָּהּ וַיְהִי אֹר,

וַאִין הַיְי"ה אֵלֶּא עַל יְדֵי עֲשִׂיָהּ, וְשִׁנְיָהֶם לְיָמִין
וְלִשְׂמָאל.

וְכִי מִצִּיָּה וְעוֹשֶׂה עַל הַמִּצְוָה שֶׁהִיא שְׂכִינָה? זֶה
הָעֲבוֹד הָאֲמִצְעִי, וְכֹךְ צְדִיק בְּצִלְמוֹ וְכַדְמוּתוֹ,
וְעַל שְׁמוֹ נִקְרָאוּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵי בְּכָרֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל שֵׁם
הַצְדִּיק נִקְרָאוּ צְדִיקִים, זֶהוּ שְׂכָתוֹב וְעַמּוֹד בְּלֵם
צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ.

וְעוֹד אָנֹכִי יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אֲבָא, וְכִי מִי
שֶׁהוּא תַּחַת שְׁעֵבוֹד אֲדוֹנֹו, וְרַבּוֹנֹו הַבְּטִיחַ לוֹ
לְהוֹצִיאֹו לְחֵרֹות וְהוֹצִיא אֹתוֹ, יֵשׁ לוֹ לְשַׁבַּח אֶת
עֲצָמוֹ שֶׁהוֹצִיאֹו מִתּוֹךְ הַשְׁעָבוֹד? וַחֲרֵי הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא אָמַר לְאַבְרָהָם כִּי גַר יִהְיֶה וְרָעָה בְּאֶרֶץ
לֹא לָהֶם, וַחֲרֵי הוּא הַבְּטִיחַ לְהוֹצִיא אֶת בְּנָיו מִן
הַגְּלוּת, זֶהוּ שְׂכָתוֹב וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בְּרַכְשׁ גְּדוֹל,
וְהוּא מְשַׁבַּח אֶת עֲצָמוֹ כִּמְהָ פְעָמִים אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם?

אָמַר לוֹ: בְּנֵי יִפְהָ אָמַרְתָּ, אֲבָל זֶה לֹא לְשַׁבַּח אֶת
עַצְמוֹ, אֲלֵא כָּל סְפִירָה וְסְפִירָה נִקְרְאת
רֵאשׁ לְחִבְרָתָהּ, וְכִדִּי לְהוֹדִיעַ לָהֶם מַאֲיִזָּה מְקוֹם
הוֹצִיא אוֹתָם מִתּוֹךְ הַשְּׁעָפוֹד, פָּתַח בְּאֲנָכִי, וְהוֹזִיר
אֲשֶׁר הוֹצִיאֲתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְגוֹמַר חֲמֻשִׁים
פְּעָמִים, בְּנִגְדַת חֲמֻשִׁים שְׁעָרֵי בֵּינָה.

וְעוֹד אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אֲבָא, הֲרֵי
אִם הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי הוּא מְצוּחַ וְעוֹשֶׂה,
הָיָה לוֹ לומר בְּשִׁבְלֵוֹ אֲשֶׁר קִדְּשָׁנִי וְצוֹנִי, מַה זֶה
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ וְצוֹנֵנוּ? אָמַר לוֹ: וַדַּאי, יִפְהָ אָמַרְתָּ,
בְּוַדַּאי עַל הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי וְצִדִּיק נֶאֱמַר עַל שְׁנֵיהֶם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצוֹנֵנוּ, אֲשֶׁר וַדַּאי, שֶׁהוּא
אֲשֶׁר אֵהִי"ה, הָאִם הָעֲלִיזָּה, צוּחַ אוֹתָם עַל
הַשְּׁבִינָה שֶׁהוּא מְצוּחַ, לְכָל אֶחָד מֵהֶם, וְהֵם
לְמַעַלָּה שְׁנַיִם בְּעֲנֵפֵי הָאֵילָן שֶׁנִּפְרְשׁוּ לְיָמִין
וּלְשִׁמְאֹל, וּלְמַטָּה הֵם נֶעֱשׂוּ בָּהּ אֶנְדָּה אֶחָת,
וּבְשׁוֹם זֶה הֵם לְמַעַלָּה שְׁנַיִם וּלְמַטָּה אֶחָד, שְׂאִין
הַיְחוּד בְּכָל עֲנֵפֵי הָאֵילָן אֲלֵא בָּהּ, שֶׁהוּא אוֹנְדָּת

שָׁל כָּלָם, הִיא אֲנֵדָה שָׁל כָּל אֵיכָר וְאֵיכָר, וְכֵה
כָּלָם נַעֲשִׂים אַחֵר.

וְעוֹד, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹזֶר, זֹו נְבוֹאָה בְּמִרְאָה,
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ בְּמִרְאָה אֵלָיו אֶתְנַדַּע, וְהִיא
חֲזוֹן הַנְּבִיאִים, הִיא חֲזוֹן וְהַקְדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא חֲזוֹת,
שֶׁהוּא יְהו"ה אֲדנ"י, שֶׁכָּךְ עוֹלָה חֲזוֹן חֶסֶד ו' שְׁשִׁים
וְחֲמִשׁ כְּחֻשְׁבוֹן אֲדנ"י, בְּנְבוֹאָה"ה ס"ו, ס"ה כְּחֻשְׁבוֹן
אֲדנ"י, וְתִבְהָ תְרִי ס"ו, (דף פ ע"א) וְכֵמָה הִיא חֲזוֹן?
כְּאוֹת ו', כֹּו נַעֲשִׂית אִם פִּקְלִרְיָה הַמְאִירָה הָאֲרוֹן
שָׁלָה.

תקון ארבעים

בְּרֵאשִׁית, שְׁמַעִי בַת וִרְאִי וְתַפְּי אֲזַנְךָ וְגוֹמֵר,
בְּרֵאשִׁית שָׁם שְׁמַע"י, שָׁם ב"ת, שָׁם
רֵא"י, שְׁמַע"י ש' מִן בְּרֵאשִׁית, ב"ת שָׁם נוֹדַע
בְּרֵאשׁ וְסוֹף תִּתְבָּה, רֵא"י שָׁם נוֹדַע בְּאִמְצַע, כְּמוֹ
זֶה בְּרֵאשִׁית, וְכִשְׁתִּהִי עִמּוֹ כְּחִבּוּר כְּמוֹ זֶה:
יֵאֱהַרְוֵנָה"י, הוּא אֹמֵר לָהּ וְשִׁכְחִי עִמָּךְ וְכִית אֲבִיךָ,
שֶׁעַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק

בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד, כִּי הוּא אֲדוֹנֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִי
לוֹ, אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ וְדָאֵי.

וּמִשּׁוֹם זֶה מֵצַד שֶׁל יְהו"ה נִקְרְאת הָאִסְפֵּק־לְרִיָּה
הַמְּאִירָה, וּבְשֵׁאֲדֵנִי הִיא, בְּלִי בַעֲלָהּ,
נִקְרְאת אִסְפֵּק־לְרִיָּה שְׂאִינָה מְאִירָה, וְהַנְּבִיאִים מֵצַד
שֶׁל יְהו"ה הֵם אִסְפֵּק־לְרִיָּה שְׂמְאִירָה, וְנְבִיאִים מֵצַד
שֶׁל אֲדֵנִי הֵם מִן הָאִסְפֵּק־לְרִיָּה שְׂאִינָה מְאִירָה,
שְׂאִילוֹ מִתְנַבְּאִים רַחֲמִים, וְאִלוֹ מִתְנַבְּאִים דִּין,
שְׂהַנְּבוּאָה שְׂקוּלָה לְתוֹרָה שְׂכַתָּב וְלְתוֹרָה שְׂפִעֵל
פֶּה.

וּבְאֹתוֹ זְמַן שְׂנִפְתָּחִים הֵיכְלוֹת הַנְּבוּאָה, כַּמָּה
בַּעֲלֵי עֲתִידוֹת יִתְעוֹרְרוּ בְּעוֹלָם, זֶהוּ
שְׂכַתוֹב וְנִבְאוּ בְּנִיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְכוּ', וְכַמָּה בַּעֲלֵי
אוֹתוֹת וּבַעֲלֵי עֲתִידוֹת מִמָּה שְׂהָיוּ וְעֲתִידִים לְהִיּוֹת,
מִמָּה שְׂהָיוּ מֵצַד הַמַּחְשָׁבָה, שְׂנִאֲמַר כָּה וַיִּשְׂרָאֵל
עָלָה בְּמַחְשָׁבָה, וּמָה שְׂעֲתִיד לְהִיּוֹת מֵצַד הָאֵם
הַעֲלִיּוֹנָה, וְסוּד הַדְּבָר - מָה שְׂהָיָה כְּבָר הוּא, וְאֲשֶׁר
לְהִיּוֹת כְּבָר הָיָה.

וְכַמָּה בַּעֲלֵי עֵינַיִם, שֶׁהֵם חוֹזִים וְנִבְיָאִים, יִתְעוֹרְרוּ
 בַּעוֹלָם, שֶׁהֵם עֵינֵי יְהו"ה, וְכַמָּה בַּעֲלֵי
 אָזְנַיִם, שֶׁשָּׁם שְׁמִיעָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְאִשְׁמַע אֶת
 קוֹל בְּנִפְיָהֶם, וּבַעֲלֵי פָּנִים שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְאִרְבַּעַה
 פָּנִים וְגוֹמֵר, וּבַעֲלֵי קוֹלוֹת, וּבַעֲלֵי דְבוּרִים, וּבַעֲלֵי
 רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וּבַעֲלֵי יָדַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וַיְדִי אָדָם
 וְגוֹמֵר, וּבַעֲלֵי קוֹמָה, וּבַעֲלֵי אוֹת וּבַעֲלֵי רַגְלָיִם,
 שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְחַחֲיוֹת רָצוּא וְשׁוֹב, בְּאוֹתוֹ זְמַן
 וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִי"ם בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, אֵלֹהֵם
 נִבְיָאֵי הַשָּׁקֶר, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וַיַּעֲשׂוּ גַם הֵם חֲרָטְמַי
 מִצְרַיִם וְגוֹמֵר, שֶׁהִפְרִידם תְּקוּדָשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִנִּבְיָאֵי הַאֲמָת.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי"ם יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מִבְּדִיל
 בֵּין מַיִם לְמַיִם, כָּאֵן הַסּוּד לְהַתְּעַסֵּק
 בַּתּוֹרָה שֶׁבַעֲלָה פָּה וּלְהַפְרִיד בֵּין אִסּוּר וְהַתֵּר, שֶׁהֵם
 מַיִם מְתוּקִים, וּמַיִם מְרִים מִצַּד הַשְּׂמַאל, וְלֹא יִכְלוּ
 לְשִׁתּוֹת מַיִם כִּי מְרִים הֵם, וּמִצַּד הַיְמִינִי וַיִּמְתְּקוּ
 הַמַּיִם, וְהֵם כְּמוֹ שֶׁדָּם מְהוּר וְדָם נָדָה שֶׁצָּרִיךְ
 לְהַפְרִיד בֵּינֵיהֶם, מִשּׁוּם שֶׁאוֹתָהּ וְהִמָּה שֶׁהִטִּיל נָחַשׁ

בַּחֲנוּהַ, גָּרְמָה לְעָרֵב מִי טָהָרָה עִם מִי הַטְּמֵאָה,
 וּמִשׁוּם זֶה תִּקְנֶנּוּ תִּקְנֶנָּה זֶה כְּחוּכָה לְהַפְרִיד בֵּינֵיהֶם,
 וְאוֹתוֹ שֶׁהַפְרִיד בֵּינֵיהֶם, זֶה הֶרְקִיעַ שָׁעַל רְאִישֵׁי
 הַחַיּוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וּדְמוּת עַל רְאִישֵׁי הַחַיָּה רְקִיעַ,
 זֶה מִטְּטְרוּ"ן.

וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הֶרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל וְכוּ', כָּאֵן אֵין
 מִיָּם מִצַּד הַטְּמֵאָה, אֵלָא שְׁתֵּמִים שְׁמִצַּד
 הַשְּׂמֵאל הָיוּ רוֹצִים לְהִתְגַּבֵּר, וְהַמִּים שְׁמִצַּד הַיָּמִין
 הָיוּ רוֹצִים לְהִתְעַלּוֹת עֲלֵיהֶם, עַד שֶׁאֵלוֹ אֹמְרִים
 אָנּוּ רוֹצִים לְהִיּוֹת לְפָנֵי הַמַּלְאָךְ, וְאֵלוֹ אֹמְרִים אָנּוּ
 רוֹצִים לְהִיּוֹת לְפָנֵי הַמַּלְאָךְ, עַד שֶׁבָּא הָעֲמוּד
 הָאֲמֻצָּעִי וְהַכְּנִים שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, וְקָשַׁר אוֹתָם
 וַנַּעֲשֶׂה שֶׁקֶל (שְׁלוֹם) בֵּינֵיהֶם, וְזוֹ מַחְלָקַת לְשֵׁם שְׁמַיִם,
 כְּמוֹ לֵאמֹר וְרַחֵל, שְׂוִי רוֹצָה לְהִתְחַבֵּר עִם בַּעֲלָהּ וְזוֹ
 רוֹצָה לְהִתְחַבֵּר עִם בַּעֲלָהּ, וְנִטַּל אוֹתָן יַעֲקֹב וְקָשַׁר
 אוֹתָן בּוֹ (דף פ ע"ב) אֶת שְׁתֵּיתֵן, מִשׁוּם שֶׁהִיָּתָה מַחְשָׁבַת
 לֵאמֹר בְּלִבָּהּ, אִם יַעֲקֹב נוֹשֵׂא אֶת אַחוֹתַי, נוֹשֵׂא
 אוֹתִי עֲשׂוּ הֶרְשָׁע, וְכִּד רַחֵל חֲשָׁבָה כְּמוֹ כֵּן, מִשׁוּם

זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן אֶת שְׁתֵּיתֵיךְ לַיַּעֲקֹב,
וְהִצִּיל אוֹתוֹ מֵאוֹתוֹ הַרְשָׁע, וְהִתְחַבְּרוּ עִם הַצְּדִיק.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אָפֵא, יוֹם אַחַד הָיִיתִי בְּבֵית
הַמְּדֻרָשׁ, וְשָׂאֲלוּ הַחֲבֵרִים, מַה זֶה שָׂאָמַר
רַבִּי עֲקִיבָא לְתַלְמִידָיו, בְּשִׁתְּנִיעוּ לְאַבְנֵי שֵׁישׁ
טָהוֹר, אֵל תֹּאמְרוּ מִים מִים, שְׂמָא תִּסְכְּנוּ עֲצָמְכֶם,
שְׂנַאָמַר דְּבַר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנִגְדַּי עֵינַי? [נ"א. קם זמן

הַזְּקָנִים, עֲתִיק הָעֵתִיקִים, וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, מַה הוּא שָׂאָמַר רַבִּי עֲקִיבָא לְתַלְמִידָיו
בְּשִׁתְּנִיעוּ לְאַבְנֵי שֵׁישׁ טָהוֹר אֵל תֹּאמְרוּ מִים מִים שְׂמָא תִּסְכְּנוּ בְּעֲצָמְכֶם, וְהוּוּ שְׂכֵתוֹב
דְּבַר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנִגְדַּי עֵינַי, חֲרֵי בְּתוֹב (כְּרֵאשִׁית א, ו) יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹדַי הַסּוּם
וְיִהְיֶה מְבָרֵל בֵּין מִים לְמִים, וְעוֹד מִים עֲלִיוֹנִים וּמִים תַּחְתּוֹנִים יֵשׁ שָׁם, לְמַה אָמַר
אֵל תֹּאמְרוּ מִים מִים? אָמַר לוֹ הַמְּנֹרֶה הַקְּדוֹשׁ: זְמַן הַזְּקָנִים, לְךָ נָאֵה לְגִלּוֹת הַסּוּד
חֲדָה, שְׂאִין הַחֲבֵרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד בּוֹ עַל פְּרִי. אָמַר לוֹ זְמַן הַזְּקָנִים: רַבִּי רַבִּי, מְנֹרֶה
הַקְּדוֹשׁ, בְּוֵדָא אַבְנֵי שֵׁישׁ טָהוֹר הֵן י' י', שְׁחַן אַחַד יו"ד עֲלִיוֹנָה מִן א, וְהַשְּׂנֵה
יו"ד תַּחְתּוֹנָה מִמֶּנָּה, וְכֵאֵן אֵין מְמַאָה אֶלָּא אַבְנֵי שֵׁישׁ טָהוֹר, וְאֵין הַפְּרָשָׁה בֵּין מִים
לְמִים, שְׁחַבַּל יְחוּד אַחַד, שְׂאֵלוּ הֵם מַצֵּד שָׁל עֵין חַחִים, שְׁהוּא וּ בְּאֶמְצַע שָׁל א,
שְׂנַאָמַר בּוֹ וְלִקְחָה גַם מִעֵין חַחִים וְאֶבֶל וְחֵי לְעֵלְמָה, אֶבֶל הָאֵילָן שָׁל עֵין חַדְעַת
לְמַטָּה. בֵּין כֶּךָ הֵינָה זְמַן הַזְּקָנִים, עֲתִיק הָעֵתִיקִים,
יִוֹרֵד וְאוֹמַר לָהֶם: חֲכָמִים, בְּמַה עֲסַקְתֶּם? אָמְרוּ

לו: וַדַּאי בָּזַח שְׁאֵמַר רַבִּי עֲקִיבָא לְתַלְמִידָיו,
 בְּשִׁתְּנִיעוּ לְאַבְנֵי שֵׁשׁ טָהוֹר אֵל תֵּאמְרוּ מִים מִים.
 וְאֵמַר לָהֶם: וַדַּאי סוּד עֲלִיּוֹן יֵשׁ כָּאֵן, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ
 בְּיִשְׁיבָה הָעֲלִיּוֹנָה, וּבְדֵי שְׁלֵא תִטְעוּ יַרְדְּתֵי אֱלֵיכֶם,
 בְּדֵי שְׁוִתְנַלְחָה חֶסוֹד תְּזַח בֵּינֵיכֶם, שְׁהוּא סוּד עֲלִיּוֹן
 טָמִיר מִבְּנֵי הָאָדָם (תדור).

בַּוְדַּאי אַבְנֵי שֵׁשׁ טָהוֹר הֵן י' י', שְׁמַחֶם יוֹצְאִים
 מִים זְכִים, וְהֵם רְמוּזִים בָּאוֹת א, פְּרֵאשׁ
 וּבְסוּף י' י', ו' שְׁהוּא נְטוּי בֵּינֵיהֶם, הוּא עֵץ הַחַיִּים,
 מִי שְׁאוּכַל מִפְּנֵו, וְחֵי לְעֵלָם.

וְאֵלוֹ שְׁנֵי הַיּוֹדִי"ם הֵם רְמוּזִים בְּוִיבְצַר, וְהֵם שְׁתֵּי
 יְצִירוֹת, יְצִירָה שֶׁל עֲלִיּוֹנִים וַיְצִירָה שֶׁל
 פְּחַתוֹנִים, וְהֵם חֲכָמָה פְּרֵאשׁ וְחֲכָמָה בְּסוּף,
 פְּעֻלוֹמוֹת חֲכָמָה, וַדַּאי הֵם פְּעֻלוֹמוֹת מֵהַחֲכָמָה
 הָעֲלִיּוֹנָה (שְׁהֵיא) תַּחַת הַכְּתָר הָעֲלִיּוֹן.

וְהֵם בְּנֶגֶד שְׁתֵּי עֵינַיִם, שְׁבָהֶם שְׁתֵּי דְמָעוֹת יוֹרְדוֹת
 לָיִם הַגְּדוֹל, וְלָמָּה יָרְדוּ? מִשּׁוֹם שְׁתַּתּוֹרָה,
 מִשְׁנֵי לוֹחֹת הַלָּלוֹ הָיָה מוֹרִיד מִשָּׁה לְיִשְׂרָאֵל, וְלֹא

זכו, וּנְשַׁבְּרוּ וְנָפְלוּ, וְזֶה גֵרָם לְאַבְרָן שֶׁל בַּיִת
 רֵאשׁוֹן וְשֵׁנִי, וְלָמָּה נָפְלוּ? מִשּׁוֹם שֶׁפָּרַח מֵהֶם ו',
 שֶׁהִיא ו' מִן וַיִּצָּר.

וְנָתַן לָהֶם אֲחֵרִים מִצָּד שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע,
 שֶׁמִּשָּׁם נִתְּנָה תּוֹרָה בְּאִסּוּר וְהִתֵּר, מִיָּמִין
 חַיִּים וּמִשְׁמָאל מִיִּתָּה, וּמִשּׁוֹם זֶה אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא
 לְתַלְמִידָיו, כְּשֶׁתִּגָּעוּ לְאַבְנֵי שֵׁשׁ אֵל תִּגִּידוּ מִיָּם
 מִיָּם, וְאֵל תִּתְּיוּ שׁוֹקְלִים אֲבָנֵי שֵׁשׁ טָהוֹר לְאַבְנֵים
 אֲחֵרוֹת, שֶׁהֵן חַיִּים וּמִיִּתָּה, שֶׁשָּׁם לֵב חָכָם לִימִינוֹ
 שֶׁל אָדָם, וְלֵב כָּסִיל לְשְׁמָאלוֹ, וְלֹא עוֹד, אֲלֵא אַתֶּם
 תִּסְכְּנוּ עִצְמֵכֶם, מִשּׁוֹם שֶׁהָאַבְנֵים תִּלְלוּ שֶׁל עֵץ
 הַדַּעַת טוֹב וְרָע הֵן בְּפִרוּד, וְאַבְנֵי הַשֵּׁשׁ טָהוֹר
 תִּלְלוּ הֵן בְּיַחְדוֹ, בְּלִי פִרוּד כָּלֵל, וְאִם תִּאֲמְרוּ שֶׁחֲרֵי
 הַסִּתְּלָק מֵהֶם עֵץ הַחַיִּים וְנָפְלוּ וַיֵּשׁ בֵּינֵיהֶן פִּרוּד -
 דִּבְרַ שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנַגֵּד עֵינֵי, שֶׁחֲרֵי אֵין שָׁם
 פִּרוּד לְמַעְלָה, וְאֵלוֹ שֶׁנִּשְׁבְּרוּ, מֵאוֹתָם (כָּלִים) הָיוּ.
 בָּאוּ לְנִשְׁק אֹתוֹ, פָּרַח וְהַסִּתְּלָק מֵהֶם.

אָמַר ^(דף פא ע"א) רַבֵּי יִצְחָק, כָּל אוֹתָם הַמַּתִּים שֶׁל אֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל יַחֲיוּ וַיִּקְוּמוּ בְּרֵאשׁוֹנָה לְזִמְנֵי שְׂיַחְיָהּ
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַמַּתִּים, מִשּׁוּם שֶׁהַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא יִתְעוֹרֵר עֲלֵיהֶם. זֶהוּ שְׂפָתוֹב יַחֲיוּ מִתִּיךְ
 נִבְלָתִי יִקְוּמוּ, יַחֲיוּ מִתִּיךְ - אֵלּוּ הֵם שֶׁל אֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל, נִבְלָתִי יִקְוּמוּ - אֵלּוּ שְׂבִאֲרֵץ נְכַרְיָה, שֶׁלֹּא
 כְּתוּב בָּהֶם תְּחִיָּה אֵלָּא קִימָה, שְׁחֲרֵי רוּחַ תְּחִיָּים
 לֹא תִשְׁרָה עֲלֵיהֶם אֵלָּא בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּמִשּׁוּם כִּד
 כְּתוּב בָּהֶם יַחֲיוּ. נִבְלָתִי יִקְוּמוּ, אֵלּוּ שְׂבִיחוּ, יִבְרָא
 הַגּוֹף שְׁלָהֶם וַיִּקְוּמוּ, גּוֹף בְּלֵי רוּחַ, וְאַחַר כֵּן
 יִתְגַּלְגְּלוּ מִתַּחַת הָעֶפֶר עַד שְׂיִנְיָעוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
 וְשֵׁם יִקְבְּלוּ נְשָׂמָה, וְלֹא בְּרֵשׁוֹת אַחֲרַת, כִּדֵּי
 שְׂיַתְקִימוּ בְּעוֹלָם כְּרֵאוּי.

אָמַר רַבֵּי אֶלְעָזָר: בֵּא וּרְאֵה, בְּשַׁעָה שְׁעַתִּיד
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחְיֹת אֶת הַמַּתִּים, כָּל
 אוֹתָן נְשָׁמוֹת שְׂיַתְעוֹרְרוּ, כֻּלָּם יִקְוּמוּ בְּאוֹתוֹ דְמוֹת
 מִמֶּשׁ שְׁחֵיו בְּעוֹלָם הַיְּהוּ, וּמוֹרִיד אוֹתָן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא וְקוֹרָא לָהֶם בְּשֵׁמוֹת, זֶהוּ שְׂפָתוֹב לְכֻלָּם בְּשֵׁם
 יִבְרָא. וְכֹל נְשָׂמָה תִכְנֵם לְמִקּוּמָה, וַיַּעֲמְדוּ בְּקִיּוּם

בְּעוֹלָם כְּרֵאוּי, וְאִזּוּ יִהְיֶה הָעוֹלָם שָׁלֵם, וְעַל אוֹתוֹ
זְמַן כְּתוּב וְחֶרְפַּת עֲמוֹ יָסִיר, זֶה יֵצֵר הָרַע שְׂמֵחַ שִׂיד
פְּנֵי הָאָדָם וְשׁוֹלֵט בּוֹ.

אָמַר רַבֵּי חֲזַקְיָה: אִם תֵּאמַר שְׂכָל הַגּוֹפּוֹת שֶׁל
הָעוֹלָם יִקּוּמוּ וְיִתְעוֹדְרוּ מִן הָעֶפֶר, אוֹתָם
גּוֹפִים שְׁנַנְטְעוּ בְּנִשְׁמָה אַחַת מֶה יִהְיֶה מֵהֶם? אָמַר
רַבֵּי יוֹסֵי, אוֹתָם גּוֹפִים שְׁלֵא זָכוּ וְלֹא הִצְלִיחוּ, הֲרֵי
הֵם כֹּלָא הִינּוּ, כְּמוֹ שֶׁהָיוּ עֵץ יָבֵשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּד
גַּם בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן, וְהַגּוֹף הַאֲחֵרוֹן יָקוּם, אוֹתוֹ שְׁנַנְטְע
וְהִצְלִיחַ וְנָטַע שְׂרָשָׁיו כְּרֵאוּי, וְעַל אוֹתוֹ הַגּוֹף
הַאֲחֵרוֹן כְּתוּב וְהָיָה כְּעֵץ שֶׁתּוֹל עַל פְּלִגֵּי מַיִם,
שֶׁעָשָׂה פְרוֹת וְנָטַע שְׂרָשִׁים וְהִצְלִיחַ כְּרֵאוּי, וְעַל
אוֹתוֹ הַגּוֹף כְּרֵאוּשׁוֹן כְּתוּב וְהָיָה כְּעֶרְעֵר כְּעֶרְבָה
וְלֹא יִרְאֶה כִּי יָבֵא טוֹב. כִּי יָבֵא טוֹב, זֶה תַּחֲתֵית
הַמַּתִּים.

וּמֵאִיר אוֹתוֹ הָאֹר שֶׁעֲתִיד לְהֵאִיר לְצַדִּיקִים,
שֶׁתְּהִיָּה גְנוּז לְפָנָיו מִיּוֹם שְׁנַנְבְּרָא הָעוֹלָם,
וְהוּ שְׂכַתוּב וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב, בּוֹ

עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחֲיוֹת מֵתִים, זְהוּ
שְׁפָתוֹב וְזָרְחָה לָּכֶם יִרְאֵי שְׁמֵי שְׁמַשׁ צְדָקָה
וּמְרַפֵּא, וְאִז יִתְנַבֵּר הַטּוֹב בְּעוֹלָם, וְאוֹתוֹ שְׁנַקְרָא
רַע יַעֲבֹר מִן הָעוֹלָם, וְאִז אוֹתָם גּוֹפּוֹת רֵאשׁוּנִים
יִהְיוּ כֹּלָא הִיוּ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק: עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַרְיֵק
עַל אוֹתָם גּוֹפּוֹת רוּחוֹת. אִם זְכוּ בָהֶם,
יִקוּמוּ לְעוֹלָם בְּרֵאשׁוּי, וְאִם לֹא, יִהְיוּ אִפְר תַּחַת
רַגְלֵי הַצְּדִיקִים. זְהוּ שְׁפָתוֹב וְרַבִּים מִיַּשְׁנֵי אֲדַמַּת
עָפָר יִקִּיצוּ וְגוֹמַר.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: וְזֶה מִי שְׁהֶסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם
טָרַם שְׁהַגִּיעוּ יָמָיו לְעֹשְׂרִים שָׁנִים, מֵאִיזָה
מְקוֹם נִיעַנְשׁ? מִשׁוּם (שְׁתִּיבָה מִשְׁלַשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנִים וּמַעְלָה), שְׁתִּירֵי
מִשְׁלַשׁ עֶשְׂרֵה וּמִטָּה אֵינוֹ בֵּר עֲנַשׁ, אֶלָּא בְּחֻטְאוֹ
שָׁל אָבִיו, אֲבָל מִשְׁלַשׁ עֶשְׂרֵה וּמַעְלָה מַה הוּא?
אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, תָּם עָלְיוֹ שְׁיָמוֹת זַכָּאֵי,
וְנוֹתֵן לוֹ שְׁכָר טוֹב בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם, וְלֹא יָמוֹת תִּיב
שְׁיַעֲנַשׁ בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם, וְתִירֵי פְרִשׁוּתָהּ.

אמר לו: אם הוא רשע ולא הגיע ימיו לעשרים שנים מה הוא? כיון שהסתלק מן העולם במה הוא ענשו? אמר לו: בזה התקיים - ויש נספה בלא משפט, שפשענש יורד לעולם, אותו שפונש באותו המשחית נענש, שלא השגיחו עליו מלמעלה, ועליו כתוב עונותיו ילכדונו את הרשע. את - לרבות מי שלא הגיעו ימיו להענש, עונותיו ילכדונו, ולא בית הדין שלמעלה, ובחבלי הטאתו יתמד, ולא בית הדין שלמטה.

תקון אחד וארבעים

בראשית, שם תשר"י, וזו זרוע שנינה, יום השני, יש"ת חשך סתרו. (דף פא ע"ב) נשארה ר', היא ראש השנה, ושם הכדלה בין טוב ורע, ובראש השנה המלך הוא דין, וכל הספירות נקראו דינים ומשפטים מצדו, וכל צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו, אלו מימינים לבף זכות, ואלו משמאלים לבף חובה, ובשיתעוורו ישראל עם שופרות, ומעלים לשם את השכינה,

אֲשֶׁר־יֵאָמֵר תְּרוּעַת מֶלֶךְ בְּעֶשְׂרֵה שׁוֹפְרוֹת, מִשׁוֹם אֲשֶׁר־יֵאָמֵר
 אֵינָהּ עוֹלָה פְּחוֹת מֵעֶשְׂרֵה, בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיְהִי מִבְּדִיל
 בֵּין מַיִם לְמַיִם, מִפְּרִיד הַקְּדוֹשׁ כְּרוֹף הוּא בֵּין אֵלֹהֵי
 שָׁמַיִמִינִים לְכַף זְכוֹת, וּבֵין אֵלֹהֵי שָׁמַיִמְאֵילִים לְכַף
 חוֹבָה, וַיֵּאמֶר הַבְּדִילוֹ מִתּוֹךְ הַעֲרָה הַזֹּאת וַאֲכַלְהָ
 אוֹתָם כְּרַנֵּעַ.

וְעַל הַתְּשָׁרֵי הַזֶּה נֵאמַר בְּתִשְׁרֵי נִבְרָא הָעוֹלָם,
 וְשֵׁם שֶׁבַת שְׁנֵיחָ מֵאוֹתָן שֶׁבַע שֶׁבַתוֹת, (וְשֵׁם
 בַּת שֵׁשׁ, בַּת מֵאֵלֹהֵי שֵׁשׁ), וַחֲמִשָּׁה רְקִיעִים, וְשֵׁשִׁי שָׁמַיִם, הֵם
 כְּנֻגַד שֵׁשֶׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית, וּבְכֻלָּם אָמַר טוֹב, כְּרַט
 לְיוֹם הַשְּׁנִי, מִשׁוֹם שֶׁאֵין בְּתִשְׁרֵי א' לְהַשְׁלִים
 לְבְּרֵאשִׁית, מִשׁוֹם שֶׁהִסְתַּלַּק בְּחַטָּאוֹ שֶׁל אָדָם,
 וּמִשׁוֹם כִּךְ הַצָּפוֹן הוּא פָּגוּם, וּמִשׁוֹם זֶה מִצָּפוֹן
 תִּפְתַּח הַרְעָה, עַד שֶׁמִּשְׁתַּלֵּם, וּכְמוֹ שֶׁאֲבָרְהָם
 אֲשֶׁר־יֵאָמֵר יָמִין, יוֹם הַרְאֵשׁוֹן שָׁבוּ כָּל־וְלוֹת וְתִלְוִיּוֹת
 מֵאֲתִים אֲרַבְעִים וּשְׁמוֹנֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה, כִּךְ גַּם
 מִיִּצְחָק, אֲשֶׁר־יֵאָמֵר כְּמוֹ הַיּוֹם הַשְּׁנִי, תִּלְוִיּוֹת בּוֹ שֶׁלֹּשׁ
 מֵאוֹת שְׁשִׁים וְחֲמִשׁ מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, יוֹם

השלישי בו הכל כלול, וממנו תלויות מצוות עשה
ולא תעשה כענבים באשכול.

תקון ארבעים ושנים

בראשית, שם איש, שנאמר בו ויעקב איש תם,
וזה היום השלישי, שהרי שלשה
אמנים היו עד כאן. היום הראשון והיום השני
והיום השלישי, כל אחד הוציא את אמנותו. היום
הראשון אמר לו אותו אמון מפלא ומכסה, שהוא
אי"ן, הכולל שלש ספירות, א' פתח, י' חכמה, ו'
בינה, וה' אותיות מנצפ"ך מהעולם הפא הם כנגד
ה' העליונה.

אמר לכל אחד משלשת הימים שיוציא אמנותו,
אמר ליום הראשון יהי אור, מיד הוציא
אמנותו ועשה אותה, והו' שפתוב ויהי אור, והרי
פרשוהו שאין הנה אלא על ידי עשייתה, א' מן אי"ן
שהיה פורח באויר הוציא אור, י' הוציא רקיע, ו'
מן אין הוציא יבשה. והו' שפתוב ויאמר אלהי"ם
יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה

הַיִּבְשָׁה. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְקוּוּ הַמַּיִם, כָּאֵן כַּמָּה
 מַצּוֹת, מַצּוֹת הַיַּחֲדוּד וּמַצּוֹת פְּרִיָה וְרִבְיָה. מַצּוֹת
 הַיַּחֲדוּד שֶׁהֵיא יְקוּוּ הַמַּיִם, מִתְּכַנְּסִים הַיַּחֲדוּד שֶׁל כָּל
 סְפִירָה וּסְפִירָה לְמָקוֹם אֶחָד, שֶׁהֵיא הַכְּנוּם שֶׁל
 הַכֹּל, אֵל מָקוֹם אֶחָד, שֶׁהֵיא מְקוּנָה יִשְׂרָאֵל יְהו"ה.

הַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי שֶׁמֵעַ יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה
 אֶחָד, וַיְהו"ה הוּא נִקְרָא מָקוֹם, וַהֲרִי
 פְּרִשׁוּתָּהּ בְּעֵלְי הַמְּשָׁנָה, שֶׁהַקְּדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא נִקְרָא
 מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וַאֲיֵן הָעוֹלָם מְקוֹמוֹ, כְּמוֹ כֵּן י'
 עֶשֶׂר פְּעָמִים הוּא ק' מִן מְקוֹם, ה"ה חֲמִשׁ פְּעָמִים,
 כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹלָיִם עֶשְׂרִים וְחֲמִשׁ עֶשְׂרִים וְחֲמִשׁ,
 בְּחֻשְׁבוֹן אוֹתֵיּוֹת הַיַּחֲדוּד, שְׁתֵּי הַפְּעָמִים שְׁמִינִיחִים
 שֶׁמֵעַ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם שֵׁשׁ תִּבּוֹת, שְׁפָתַן עֶשְׂרִים
 וְחֲמִשׁ עֶשְׂרִים וְחֲמִשׁ אוֹתֵיּוֹת. אִם כֵּן, מַה זֶה ק' ?
 מֵאָה בְּרִבּוֹת שֶׁחֵיב אָדָם לְבָרֵךְ אֶת הַקְּדוּשׁ כְּרוּךְ
 הוּא בְּכָל יוֹם, נִשְׁאָר ו', שֵׁשׁ פְּעָמִים שֵׁשׁ עוֹלָיִם
 שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ, בְּחֻשְׁבוֹן כְּנִפֵי הַשְּׂרָפִים, שֶׁנֶּאֱמַר
 בָּהֶם שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל ל"ו, וְהַכְּנָפִים תִּלְלוּ
 תְּלוּיּוֹת מו', שֶׁהוּא שֵׁשׁ תִּבּוֹת שֶׁל הַיַּחֲדוּד, וְבוֹ

עוֹלָיִם אֲרַבְעִים וְשֵׁתִּים אוֹתִיּוֹת שְׁבַהֵן נִבְרָאוּ שָׁמַיִם
 וָאָרֶץ. תִּמְצָא ^(דף פב ע"א) שְׁמֹנוֹת עוֹלָה יְהו"ה בְּחֻשְׁבוֹן
 כְּמוֹ זֶה: י' ק', ה"ה כ"ה כ"ה, ו' ל"ו, עוֹלָה הַכֹּל
 מֵאֵה שְׁמוֹנִים וְשֵׁשׁ בְּחֻשְׁבוֹן מְקוֹמָם, וְכוּ פֶק"ו
 פְּלִילִיָּה, וְכוּ קפ"ו תְּהוֹמוֹת בְּלֵב יָם.

בַּשֵּׁם הַזֶּה שֶׁהוּא יְהו"ה, צָרִיךְ לְבַנֵּם אֶת דְּרָגוֹת
 הַיְחוד וְלְהַכְלִיל בּוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת כְּמוֹ זֶה:
 יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שֶׁהֵן עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִימָה,
 יְהו"ה מְקוֹם לְיו"ד ה"א וא"ו ה"א, שֶׁהוּא סְתוּם
 וְנֶעְלָם, וּמִשּׁוֹם זֶה נִקְרָא עוֹלָם עֲלָם, צָרִיךְ לְהַעֲלִים
 אוֹתוֹ מִכָּל הָעוֹלָם, שֶׁהוּא עֲלָם, וְהַשְׂכִּינָה נֶעְלָמָה,
 זֶהוּ שְׁכֵתוֹב וְנֶעְלָמָה מֵעֵינַי כָּל חַי.

אֵינן סְפִירָה שְׂאִין שָׁם יְהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א,
 וְכִי צָרִיךְ לְבַנֵּם בּוֹ הַכֹּל בְּכָל מְקוֹם, שְׁכָל
 הַשְׂמוֹת הֵן כְּפוּיִים לוֹ, וְשְׂכִינָתוֹ הִיא יְהו"ה, הִיא
 כְּלוּלָה מֵאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, וְהוּא לֹא נִקְרָא מְקוֹם
 אֶלָּא בְּה, מְקוֹם אֶחָד וְיָדַי, הוּא לֹא נִקְרָא אָדָם
 אֶלָּא בְּה, כְּמוֹ שֶׁהָאָדָם שְׁלֵמָה שְׁפָרָא ^(אֶחָד)

בְּדַמוֹתָיו, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ זָכַר וַיִּנְקְבָה בְּרֵאָם וַיִּבְרַךְ אֹתָם
וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם.

וְעוֹד, כִּי אֶחָד קָרָאתִיו, כְּמוֹ שֶׁעָשָׂר הַסְּפִירוֹת,
שֶׁהֵן א' בְּתָר עֲלִיּוֹן, ח' שְׁמוֹנֶה סְפִירוֹת
מִחֲכֵמָה עַד צַדִּיק, ד' הַמְּלָכוֹת הַקְּדוֹשָׁה, עֲלֶיהָ
נֶאֱמַר לְמַעַן יֵאָרִיךְ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ, וְאִם חֵם
וְשָׁלוֹם פּוֹחַת אָדָם מֵעָשָׂר לַיְחָד בָּהּ, מִסְּתַלַּק הַקּוּץ
מִן ד' מִן אֶחָד וְנִשְׁאַרְתַּ יְבֻשָׁה, וְסוּד הַדְּבָר - יָקוּוּ
הַיָּמִים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם, שֶׁהֵיא תַּחַת הַשָּׁמַיִם, שֶׁהוּא
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְאַתָּה תִּשְׁמַע
הַשָּׁמַיִם, שֶׁהִנְקָבָה הֵיא תַּחַת בִּיעֻלָּה.

וְכָךְ כָּל מִי שֶׁפּוֹנֵם אֶת אוֹת הַכְּרִית, בְּאוֹתָהּ
הַטָּפָה שֶׁהֵיא הַיְחוּד, וְזוֹרֵק אוֹתָהּ בְּמָקוֹם
אַחֵר, גוֹרֵם לָהּ לְהִיּוֹת יְבֻשָׁה מֵעֵדוֹ, שֶׁהַסְּתַלַּק
הַמַּעֲיָן וְהַיְחוּד מִפְּנֵה, וְהֵיא נִשְׁאַרְתַּ יְבֻשָׁה, וְזֶה
גוֹרֵם חֲרַבַּן הָעוֹלָם, וּמִיָּד נֶאֱמַר וְנָתַר יַחֲרַב וַיְבֹשׁ,
שֶׁהוּא הַנָּתַר שִׁיּוּצָא מֵעֵדוֹ, שֶׁמִּשְׁקָה אֶת הַנֶּזֶן, שֶׁהֵיא

תורה שבעל פה שנשקית מתורה שבכתב,
שכוללת חמשים ושלשה סדרים של התורה.

תקון ארבעים ושלשה

בראשית, שם את"ר יב"ש, וזהו נהר יחרב ויבש,
באותו זמן שהיא יבש והיא יבשה,
צוחים הבנים למשה ביחוד ואומרים שמע
ישראל, ואין קול ואין עונה. זהו שפתוב אז
יקראני ולא אענה.

וכך מי שגורם שתתילק קבלה וחקמה מתורה
שבעל פה ומתורה שבכתב, וגורם שלא
ישתדלו בהן, ואומרים שאין אלא פשט בתורה
ובתלמוד, בודאי באלו הוא יסלק את המעין
מאותו נהר ומאותו גן. אזי לו, טוב שלא נברא
בעולם ולא ילמד אותה תורה שבכתב ותורה
שבעל פה, שנהשב לו באלו החזיר העולם לתהו
ובהו, וגורם עני בעולם וארך הגלות.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשֵּׂא הָאָרֶץ דְּשֵׂא וְכוּ', אָמַר
 רַבִּי אֶלְעָזָר: אֲבָא, וַהֲרִי קָרָא לוֹ יַבְשָׁה,
 מֵאִיפָּה תְּדַשֵּׂא הָאָרֶץ? אָמַר לוֹ: בְּנִי, כִּדּוּ לְמַד
 תְּשׁוּבָה לְכֹל בְּנֵי הָעוֹלָם, שָׂאם אָדָם יַחֲזֹר
 בְּתְשׁוּבָה, מוֹרִיד לָהּ הַמַּעֲזֵן שְׂהַסְתִּילָק, וּמָה
 שְׂהִיתָה יַבְשָׁה קוֹרָא לָהּ אָרֶץ, וְלִנְחָר שְׂהִיתָה תְּרַב
 וַיִּבֶשׂ קָרָא לוֹ מְקוּנָה הַמִּים וַיַּיָּמִים, זְהוּ שְׂפִתוֹב
 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבְשָׁה אָרֶץ וְלַמְקוּנָה הַמִּים קָרָא
 יָמִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׂנַקְרָאת אָרֶץ, מָה כְּתוּב בּוֹ?
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשֵּׂא הָאָרֶץ, לְהוֹצִיא זְרָעִים
 וּפְרוֹת שְׂהֵן נְשָׂמוֹת, ^(דף פב ע"ב) כָּל אֶחָד לְמִינְהוּ, אֵלּוּ
 הַנְּשָׂמוֹת שְׂנַגְזְרוּ מִכַּפֵּא כְבוֹדוֹ, וְאֵלּוּ רוּחֹת שְׂנַגְזְרוּ
 מִמְּלֶאכִים, וְאֵלּוּ הַנְּפִשׁוֹת שְׂנַגְזְרוּ מִהָאוּפְנִים, כָּל
 אֶחָד הוֹצִיא לְמִינְהוּ אֶת כָּל אֶחָד כְּרֵאוּי. עֵץ פְּרִי
 - זֶה תִּלְמִיד חֶכֶם, עֵשָׂה פְּרִי - זוּ בֵּת זוּגוּ, לְכֹל
 אֶחָד כְּרֵאוּי, (כָּל אֶחָד הוֹצִיא לְמִינוֹ).

וְעוֹד, עֵץ פְּרִי - זֶה הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי, עֵשָׂה פְּרִי -
 זֶה צְדִיק, אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ - זוּ
 הַשְּׂכִינָה, שְׂפֵל הַזְּרָעִים נִכְלָלִים בָּהּ, וְכֵאֵן הַמְצָוָה

שֶׁל פְּרִיָּה וְרִבְיָה, לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת וּזְרָעִים, זֶהוּ
 עֲשָׂתוֹב לֹא תִהְיוּ בְּרָאָה לְשָׂבֶת יִצְרָה, וּמִי
 עֲשֵׂת־בְּטִיל מִפְּרִיָּה וְרִבְיָה, כְּאֵלוֹ הַחֲזִיר אֶת אוֹתָהּ
 אֶרֶץ יִבְשָׁה, וּמוֹנֵעַ מִמֶּנָּה בְּרִכּוֹת, כָּל אֶחָד לְפִי
 דְרָגָתוֹ, מִי שְׁפוּגִים לְמִטָּה פּוּגִים לְמַעְלָה אֶת הַמָּקוֹם
 שְׁנַגְנוּרָה נִשְׁמָתוֹ.

תקון ארבעים וארבעה

בְּרֵאשִׁית, שָׁם תִּרְ"י, שָׁם א"ש, וְעֲלֵיהֶם נֹאמַר
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בְּרִקִיעַ
 הַשָּׁמַיִם. מְאֹרֹת כְּתִיב, חֹסֶר ו', זוֹ תוֹרָה שְׁכַכְתָּב.
 מַה זֶה מְאֹרֹת? זוֹ תוֹרָה שְׁבַעֲלֵ פֶה, וְאִף עַל גַּב
 שְׁבַעֲרוֹהָ מְאֹרֹת חֹסֶר זוֹ לִילִית, שְׁבַעֲעִים פָּנִים
 לְתוֹרָה, וּמִשׁוֹם זֶה מְאֹרֹת בְּמָקוֹם הַזֶּה, אוֹתָהּ
 שְׁנֹאמַר כֹּה כִי נִרְמָזָה, וְתוֹרָה אוֹר זֶה הָעֵמּוּד
 הָאֲמֻצְעִי, וְעֲלֵיהֶם נֹאמַר אֶת הַמְּאֹר הַגָּדֹל
 לְמַמְשָׁלֹת הַיּוֹם וְאֶת הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשָׁלֹת
 הַלַּיְלָה.

כָּאֵן מִצְוָה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה, אֶת הַמָּאוֹר הַגָּדֹל -
סוֹד הָעֲשִׁירִים, וְאֶת הַמָּאוֹר הַקָּטָן - סוֹד
הָעֲנִיִּים, וְכִמוּ שֶׁהַלְבָּנָה לוֹוֶה מִן הַשֶּׁמֶשׁ וְאִין לָהּ
אוֹר אֲלֵא מִמָּה שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ נוֹתֶנֶת לָהּ, כִּי הַשְּׂכִינָה
אוֹמְרַת לוֹו עָלַי וְאֲנִי פוֹרַע, שְׂכָךְ צְרִיךְ אָדָם לְהִיּוֹת
מְלוֹה לְעֲנִי, וְכִמוּ בֵּן לוֹוִים הַכּוֹכָבִים וְהַמְּזֻלוֹת זֶה
מְזוּה, וְהַמְּלָאכִים זֶה מְזוּה. וְסוֹד הַדְּבָר - וְמִקְבְּלִים
זֶה מְזוּה, כִּי לוֹוֶה הַשְּׂכִינָה, שֶׁהִיא הַלְבָּנָה
הַקְּדוּשָׁה, מִן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְמִקְבְּלַת מִמֶּנּוּ,
שֶׁנֶּאֱמַר בּוּ כִי שֶׁמֶשׁ וּמִגֵּן יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם, וְכֵן הָיָה
מִקְבֵּל יְהוֹשֻׁעַ מִמֹּשֶׁה, כִּמוּ שֶׁבְּאֲרוּחוֹ פָּנֵי מֹשֶׁה
כְּפָנֵי חֲמָה וּפָנֵי יְהוֹשֻׁעַ כְּפָנֵי לְבָנָה, וְכִי הָיוּ כָּל
הַנְּבִיאִים לְפָנֵי מֹשֶׁה כִּמוּ הַלְבָּנָה וְהַכּוֹכָבִים לְפָנֵי
הַשֶּׁמֶשׁ, שֶׁאִין לָהֶם אוֹר אֲלֵא מִן הַשֶּׁמֶשׁ.

תקון ארבעים וּחמשה

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהֵי"ם, א"ל תִּי"ם, תֵּי"ם שָׁל
הַתּוֹרָה, וְעָלִיו נֶאֱמַר וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי"ם
יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל

הָאָרֶץ. כָּאֵן מִצְוָה לְעַם בְּתוֹרָה, שְׁנֹאֵמַר כָּה הוּי
כָּל צָמֵא לְכוּ לַמַּיִם, וְאֵלוֹ שְׁעוֹסְקִים בְּתוֹרָה
יִרְשִׁים נֶפֶשׁ מִהַשְׂכִּינָה. זְהוּ שְׁכַתוֹב יִשְׂרָעוּ הַמַּיִם
שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה, וְעוֹף יְעוֹפֵף - זוֹ רוּחַ, שְׁנֹאֵמַר בּו
כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וּבַעַל כְּנָפַיִם יִגִּיד
דְּבַר, וְזֶהוּ יְהו"ה, הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי.

כְּנַגְדּוֹ מִטְטְרוֹ"ן שְׁשָׁמוֹ כְּשֵׁם רַבּוֹ, י' הָרֵאשׁ שָׁל
הָעוֹף, ו' הַגּוֹף שָׁלוֹ, ה"ה שְׁנֵי כְּנָפָיו,
שְׁפָתָם פּוֹרַח לְמַעַלָּה וְיוֹרֵד לְמַטָּה, וְאֵלוֹ שְׁנֵי
הַכְּנָפַיִם הֵם שְׁנֵי הַכְּלִים ה"ה, שְׁפָתָם נֹאמַר וְהַחַיּוֹת
רְצוּא וְשׁוֹב, שְׁהֵם י"ו, הַכָּל עוֹלָה בִּי, הַכָּל יוֹרֵד
בּוֹ, כְּהַכָּל שְׁיֹצֵא מִפִּי הַכְּבָשָׁן, וְכֹךְ הַיָּם עוֹלָה
וְיוֹרֵד וְגַלְיוֹ רְצִים וְשָׁבִים, (דף פג ע"א) וְרוֹצִים לְהַחֲזִיר אֶת
הָעוֹלָם לְתַהוֹ וּבְחַוּ, וּבְזִמְן שְׁמִסְתַּכְּלִים בַּשְׂכִּינָה,
שְׁהִיא תַחֲוֹם הַיָּם, חוֹזְרִים לְמְקוֹמָם. כֹּא וְרֵאָה, י'
הִיא אֲמִירָה וְדַבּוּר וְקַרִיָּאָה, ו' קוֹל, ה"ה הַכָּל
שְׁיֹרֵד בְּדַבּוּר, הַכָּל עוֹלָה בְּקוֹל, הַקּוֹל עוֹלָה, דַּבּוּר
יֹרֵד, וּכְשֶׁתּוֹא עוֹלָה וְיֹרֵד, מִלְּאֲבִי אֱלֹהִים עוֹלָים
וְיֹרְדִים בּוֹ, שְׁהֵם הַמַּחְנֹת וְהַחֲתִילוֹת שָׁלוֹ, וְזֶה סוּד

מי עלה שמים וירד. אשרי מי שמעלה בו תפלות,
 שהרי התפלה היא סלם שבה מעלים ומורידים
 אותה מלאכי אלהים.

יש מי שמעלים אותה למעלה, ויש מי שמורידים
 אותה למטה. כשמעלים אותה למעלה,
 מעלים אותה בזכות, וכשיורדת, יורדת בזכות,
 זה לצדיק גמור עולה ממנו בזכות ויורדת בו
 בזכות. לבינוני שזכותיו שקולים לחובותיו, היא
 תלויה באויר, אם החובות רבים על הזכות (כחוט
 השערה), היא מעלה אותו בחובות ומורידה אותו
 בזכות, ונוטל בה שכרו בעולם הזה. לרשע גמור,
 שאין לו זכות בעולם לא למעלה ולא למטה,
 עולה ממנו בחובות ויורדת עליו בחובות.

הרי כאן כי עוף השמים יוליך את הקול, שנאמר
 בו ועוף יעופף, כמו מועף ביעף. על פני
 רקיע השמים, זו הנשמה, שאלו שזוכים בתורה
 נאמר בהם ישרצו המים שרץ נפש תיה וגומר,
 שיורשים נשמות מן התורה, לאחרים - כל אחד

לְמִינּוּ כְּפִי מַעֲשָׂיו. וְהוּא שְׂכַתּוּב בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהִמָּה
 וְרִמָּשׁ וְגוֹמֵר. בְּהִמָּה - אֵלוֹ עֲמֵי הָאָרֶץ שְׂמַעְשִׂיהֶם
 בְּבִהְמוֹת, עֲלֵיהֶם נֹאמֵר תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה
 לְמִינָהּ בְּהִמָּה וְרִמָּשׁ.

תקון שששה וארבעים

בְּרֵאשִׁית, בְּרֵאשִׁית, וְהֵן שֵׁשׁ הַכְּנָפִים שֶׁל חַיָּה,
 שְׁנַאֲמַר בָּהּ וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ עַל
 פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם, הֵן שֵׁשׁ סְפִירוֹת שְׂכוּלֵל הָעוֹף
 הַזֶּה, שֶׁהוּא הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, יֵשׁ מִי שְׂיֹרֵשׁ רוּחַ
 הַקֹּדֶשׁ בְּדַרְדָּר אֲצִילוֹת מִן הָעוֹף הַזֶּה, וַיֵּשׁ מִי שְׂיֹרֵשׁ
 רוּחַ מֵאוֹתוֹ הָעוֹף שֶׁהוּא נֶעַר, שְׂשִׁמּוֹ כְּשֵׁם רַבּוֹ,
 וַיֵּשׁ מִי שְׂיֹרֵשׁ רוּחַ מְלֻמָּטָה שֶׁל הָאָרֶץ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר
 קַהֲלַת מִי יוֹדֵעַ רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הָעֵלָה הִיא לְמַעְלָה,
 וְרוּחַ הַבְּהִמָּה הַיְרֵדָה הִיא לְמַטָּה לְאָרֶץ.

תקון שבִּעָה וְאַרְבָּעִים

בְּרֵאשִׁית, בְּרֵאשִׁית, וְזֶה הַיּוֹם הַשְּׁשִׁי, שֶׁנֶּאֱמַר
 בוּ וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי,
 כֵּן שְׁלֹשָׁה אֲמָנִים שְׁנַיִם. אֲמָן אֶחָד הוֹצִיא
 מְאוֹרוֹת בַּיּוֹם הַרְבִּיעִי, שֶׁהֵיוּ תְלוּיִים בַּיּוֹם הַרְבִּיעִי
 שֶׁנֶּאֱמַר בוּ אֹר, הָאֲמָן הַשְּׁנִי הוֹצִיא אֶת שְׂרֵץ
 הַמַּיִם, וְזֶה שְׁכָתוֹב יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם, וְזֶה הָיָה תְלוּי
 בַּיּוֹם הַשְּׁנִי שֶׁנֶּאֱמַר בוּ מַיִם, וְזֶה שְׁכָתוֹב יְהִי רְקִיעַ
 בְּתוֹךְ הַמַּיִם. כֵּן מַיִם וְכֵן מַיִם. הָאֲמָן הַשְּׁלִישִׁי
 (הוֹצִיא עֲשָׂבִים וְדָרְעִים) כִּנְגַד הַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, שֶׁנֶּאֱמַר בוּ
 תְדַשֵּׂא הָאָרֶץ וַיִּשָּׂא עֵשֶׂב מְדֻרֵעַ וְדַע לְמִינְהוּ,
 וְנֶאֱמַר בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי פָרוּ וּרְבוּ וּמְלָאוּ אֶת הָאָרֶץ.
 מַה זֶה וּמְלָאוּ אֶת הָאָרֶץ? אֵלֶּא אוֹתָהּ שֶׁהִתְהַ
 יַבְּשָׁה בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, נֶאֱמַר כֵּן וּמְלָאוּ אֶת הָאָרֶץ,
 וְזֶה שְׁכָתוֹב מְלֵא כָּל הָאָרֶץ (דף פג ע"ב) כְּבוֹדוֹ, וְזֶה כְּבוֹד
 שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ
 יְהו"ה צְבָאוֹ"ת כִּנְגַד יְקוּוֹ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל
 מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְּשָׁה, כִּנְגַד מְלֵא כָּל הָאָרֶץ
 כְּבוֹדוֹ. בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי תִּתְקַנּוּ שֵׁשׁ הַדְּרָגוֹת שֶׁל

הכּסא, וכו' נִבְרָא אָדָם בְּצִלְמוֹ, שֶׁהוּא מוֹכֵן לְשִׁכְתָּה
עַל הַכּסֵּא. זֶהוּ שִׁכְתּוֹב וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
בְּצִלְמוֹ, וְכֵאן שְׁתֵּי מַצּוֹת, אַחַת - נַעֲשֶׂה אָדָם
בְּצִלְמֵנוּ בְּדַמוֹתֵינוּ, וְהַשְּׁנִיָּה - וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
הָאָדָם בְּצִלְמוֹ.

נַעֲשֶׂה אָדָם, זוּ מַצְוָה לְמוֹל אֶת הַגֵּר, לְהִיזוֹת
בְּצִלְמֵנוּ בְּמִילַת הָעֲרָלָה, בְּדַמוֹתֵנוּ
בְּפִרְיעָה, וְאִם שׁוֹמֵר אֹת הַבְּרִית בְּשִׁנְיָהֶם, הוּא
בְּצִלְמֵנוּ בְּדַמוֹתֵנוּ, וְאִם לֹא - לֹא. וְאִם מְקַיֵּם זְכוֹר
וְשִׁמּוֹר בְּשִׁכְתָּה, הוּא בְּצִלְמֵנוּ בְּדַמוֹתֵנוּ, וְאִם לֹא -
לֹא, וְאִין לוֹ חֵלֶק בְּזֵרַע יִשְׂרָאֵל, וְאִם מִיַּחַד אֶת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּעַמִּים בְּכָל יוֹם בְּקִרְיַת שְׁמַע
בֵּיזִם וּבְלִילָה, הוּא בְּצִלְמֵנוּ בְּדַמוֹתֵנוּ, וְאִם לֹא -
לֹא, וְאִם הוּא מַנִּיחַ תְּפִלִּין שָׁל יָד וְתְּפִלִּין שָׁל רֵאשׁ
בְּכָל יוֹם, שָׁהֵם פְּנֵד זְכוֹר וְשִׁמּוֹר, הוּא בְּצִלְמֵנוּ
בְּדַמוֹתֵנוּ, וְאִם לֹא - לֹא, וְאִם הוּא מְקַיֵּם יְבוּם
וְחִלְיָה הוּא בְּצִלְמֵנוּ בְּדַמוֹתֵנוּ, וְאִם לֹא - לֹא,
וְתַכַּל בְּאַהֲבָה וַיִּרְאֶה שָׁל תְּקֵדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְעוֹד, נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצִלְמֵנוּ בְּדְמוּתֵנוּ, לְמִי אָמַר
 אֵת זֶה (לְמַעַלָּה)? לְאוֹתָם הַמְּלֹאכִים
 שְׂמֵבָרְכִים וּמְקַדְּשִׁים אֵת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְמַעַלָּה בְּכָל יוֹם בְּבְרוּךְ וְקְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ. זֶהוּ
 שְׂפָתוֹב וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ.
 וּמַנִּין לָנוּ שְׂמֵבָרְכִים אוֹתוֹ? אֵלֶּה בְּשֵׁשׁ אֱלֹהִים אֵיִה
 מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, אוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהו"ה
 מִמְּקוֹמוֹ, וְאָנוּ בְּנִגְדָם מְקַדְּשִׁים אוֹתוֹ בְּקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
 קְדוֹשׁ, וּמְבָרְכִים אוֹתוֹ בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהו"ה מִמְּקוֹמוֹ.

וְהֵם אוֹמְרִים עַל יִשְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצִלְמֵנוּ
 בְּדְמוּתֵנוּ. בְּצִלְמֵנוּ, שְׂמֵבָרְכִים אֵת הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ שְׂבֵאֲרֵנוּ, וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר
 קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ, בְּדְמוּתֵנוּ, לְעַמְתָּם מְשֻׁבְּחִים
 וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהו"ה מִמְּקוֹמוֹ, וְעוֹד לְמַעַלָּה
 נַעֲשֶׂה אָדָם, כָּאֵן נִכְלְלוּ כָּל הַסְּפִירוֹת, שְׁהֵן יו"ד
 ה"א וּא"ו ה"א, שְׁהֵן עֶשֶׂר, וְעוֹלוֹת לְחֻשְׁבוֹן אָדָם,
 וְאוֹמְרִים בְּשֵׁבִיל יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, נַעֲשֶׂה אָדָם
 בְּצִלְמֵנוּ בְּדְמוּתֵנוּ. וַיִּרְדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם - אֵלֶּה תְּלִמִּידֵי
 חֲכָמִים שְׂמֵתִנְדְּלִים בְּיָם הַתּוֹרָה, שְׂיִוְרְשִׁים מְשֻׁם

נפש חיה, ובעוף השמים - אלו בעלי הזכיות
 שבזכותם (שזכותם) פורחים למעלה ויורשים משם
 רוח, שהוא עוף יעופף בכנפים של מצוות עשה,
 ובבמה - אלו עמי הארץ, שנאמר בהם אל
 תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם.

ועוד נעשה אדם, השכינה התחתונה נוטלת עצמה
 מן הקדוש ברוך הוא, שנאמר בו כתפארת
 אדם לשבת בית, שעל העמוד האמצעי והשכינה
 נאמר זכר ונגבה בראם, ונקראו אדם, וכמותו
 אמר למטה באדם וחוה, זכר ונגבה בראם ויקרא
 את שמם אדם, וכמו שהקדוש ברוך הוא ושכינתו
 נקרא אחד, כך קרא לאדם ולאשתו אחד. והו
 שכתוב כי אחד קראתיו, שתפארת הוא א"ח
 בולל תשע ספירות, המלכות ד' עשירית לו,
 בלולה מעשר שהם יו"ד ה"א וא"ו ה"א, והד'
 בלולה מארבע אותיות שהן יהו"ה. הקוץ של
 האות ד' מורה על עשר, וד' על ארבעה, שכו
 רשות היחיד - רחבו ארבעה ונגהו עשרה, והרי
 פרשוק.

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלְמֵ אֱלֹהִים
 בָּרָא אֹתוֹ, כָּאֵן מִצֹּת תְּפִלִּין. בֹּא וּרְאֵה,
 כָּל מִי שְׂמִנִּיחַ תְּפִלִּין עַל רֵאשׁוֹ וְעַל זְרוּעוֹ, קוֹל
 עוֹלָה בְּכָל יוֹם לְכָל הַחַיּוֹת, מְרַכְבּוֹת, וְאוֹפְנִים
 וְשֹׁרְפִים וּמְלֹאכִים שְׂמִמְנִים עַל הַתְּפִלוֹת: תִּנּוּ
 כְבוֹד לְדַמוֹת הַמְּלָךְ, שֶׁהוּא מִי שְׂמִנִּיחַ תְּפִלִּין,
 שְׁעָלָיו נֵאמַר וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ
 בְּצַלְמֵ אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ. (דף פד ע"א) בְּצַלְמוֹ - בְּתְפִלִּין
 שֶׁל רֵאשׁ, כְּמוֹ הַתְּפִלִּין שֶׁל רַבּוֹן הָעוֹלָם, שֶׁהֵן
 הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה, תְּפִלִּין עַל הָרֵאשׁ (שֶׁהוּא) הָעַמּוּד
 הָאֲמֻצְעִי, שֶׁהִיא הַכָּלָל שֶׁל שְׁלֹשׁ הַסְּפִירוֹת
 הָרֵאשׁוֹנוֹת, וְהָעַמּוּד הָאֲמֻצְעִי כּוֹלֵל שֵׁשׁ סְפִירוֹת,
 וְהֵאֵם הָעֲלִיּוֹנָה תְּפִלִּין עַל רֵאשׁוֹ, הוּא הַתְּפִלִּין
 שְׂמִנִּיחַ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם. בְּצַלְמֵ אֱלֹהִים
 - תְּפִלִּין שֶׁל יָד, זוֹ הַשְּׂכִינָה הַתְּחִתּוֹנָה, שֶׁהִיא
 קְשׁוּרָה לוֹ, וְעָלֶיהָ נֵאמַר וְנִפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ,
 שְׁנֵיהֶם בְּיַחְדָּם אֶחָד, בְּקִשְׁר אֶחָד, הָרְצוּעָה בְּרוּכָה
 בְּאַצְבַּע שְׂמָאל, זֶה הַקְּדוֹשִׁין שְׁלָתָה, שֶׁהִיא הַמַּבְעֵת

בְּרוּכָה בְּאֶצְבַּע שְׁלָהּ, וּבָהּ הִיא קְשׁוּרָה עִמּוֹ וְהוּא
עֲמָה, הֲרִי קְרִשָּׁה.

בְּרָכָה, הַכֶּלֶל שֶׁל שִׁבְעַת סְפִירוֹת, וְהֵן שִׁבְעַת
הַבְּרָכוֹת שֶׁל חֲתָן, שֶׁהֵן ז', יוֹם הַשְּׁבִיעִי
צַדִּיק, עָלָיו נֶאֱמַר וּבְרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק, שִׁיּוּרֵשׁ
מִהָאֵם הָעֲלִיזָנָה, וְהָאוֹת י' עַל רֹאשׁוֹ הִיא חֲכָמָה
י', בָּהּ נֶעֱשֶׂה ז', שִׁבְעַת בְּרָכוֹת שִׁיּוּרֵשׁ חֲתָן וּבְכָלֶּה,
וּבְלוֹלִים בְּצַדִּיק יוֹם הַשְּׁבִיעִי, שָׁבוּ מִתִּיחָדִים חֲתָן
וּבְכָלֶּה, שֶׁהוּא יֵאֱהַדוּנָה"י, וְהֲרִי פִרְשׁוּהוּ כִּי כָל
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וְתִרְגְּמוּ - שֶׁאֲחֻזוּ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ,
וְהוּא אוֹת הַבְּרִית, שֶׁאֵין יְחִוּד לְחֲתָן וּבְכָלֶּה חוּץ
מִמֶּנּוּ.

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם. וַיְכַלּוּ, בְּצַדִּיק
נְכַלְלִים כָּל הָאֵיבָרִים וְכָל הַסְּפִירוֹת, כָּל
הָאֵיבָרִים שֶׁהֵם מַצּוֹת עֲשֵׂה, שָׁבוּ אֲשֶׁר קְרִשְׁנוּ
בְּמַצּוֹתָיו וְצָנְנוּ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמַּצּוֹת, שֶׁכָּל
כּוֹלֵל הַכֹּל, וְהוּא הַכֹּל, וּמִמֶּנּוּ תְלוּי הַכֹּל, הָעֵמוּד
שְׁנוּשָׂא שָׁמַיִם וָאָרֶץ עָלָיו, וְבוֹ נֶעֱשׂוּ כָּלֵל וּפְרָט

וּכְלָל, וּמִשׁוּם זֶה וַיְכַלּוּ, כּוֹלֵל שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שָׁמַיִם
 אֵשׁ וּמַיִם, וְזֶה שְׁמַאל וְיָמִין, שָׁמַיִם - הָעֲמוּד
 הָאֲמֻצְעִי, כּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם, הָאָרֶץ - הַשְּׂכִינָה
 הַתְּחִתּוֹנָה, וְכָל צְבָאָם - נִצַּח וְחֹד, שָׁהֵם צְבָא
 הַשָּׁמַיִם, מִשׁוּם שֶׁהוּא כּוֹלֵל שִׁבְעַת סְפִירוֹת שְׁדוּד
 שְׂפַח בָּהֶם אֶת הַקְּדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא. זֶהוּ שְׂפַחַתוֹב לְךָ
 יְהו"ה הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְגוֹמֵר. בְּגִלְלָל זֶה נִקְרָא יוֹם
 הַשְּׂבִיעִי כִּלְלֵי שִׁבְעַת, וְעוֹלָיִם לְשִׁבְעִים שָׁל הַשְּׂבִיבּוֹן
 הַתְּבוֹת שָׁל קְדוּשׁ וַיְכַלּוּ.

וַיְכַלּוּ אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי, זֶה הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה
 שֶׁהִיא אֱלֹהִים. אַחַר שְׂפַחַלֵּל כּוֹ שִׁבְעַת
 סְפִירוֹת, נִקְרָאוּ עַל שְׁמוֹ כָּל הַשְּׂפַחַתוֹת שִׁבְעַת
 שְׂפַחַתוֹת, אַחַר כֵּן כּוֹלֵל כּוֹ שִׁבְעַת סְפִירוֹת עֲלִיּוֹנוֹת
 שְׂפַחַלוֹלוֹת בָּאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, וְקוֹרָא לָהֶם שְׂבִיעִי
 שְׂבִיעִי שְׂבִיעִי עַל שְׁמוֹ. זֶהוּ שְׂפַחַתוֹב וַיְכַלּוּ אֱלֹהִים
 בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי, הִנֵּה אַחַד שְׂפַחַלוֹל כּוֹ, וַיִּשְׂבּוֹת בַּיּוֹם
 הַשְּׂבִיעִי - זֶה הַשְּׂנִי, וַיְכַרְךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם
 הַשְּׂבִיעִי - הָרִי שִׁבְעַת, לְהַכְּלִיל בְּעֵשֶׂר סְפִירוֹת, שְׂאִין
 סְפִירָה שִׁבְעַת נִכְלָלָת בְּעֵשֶׂר, כָּל אַחַת בְּמִשְׁלָתָהּ,

אבל ממשלת הצדיק היום השביעי, בו נקראו כל הספירות השביעיות, שבעים תבות הן בקדוש וניכלו, וזכור ושומר הרי שבעים ושתיים כחשבון ויכלו.

ובשבת צריך לתקן שלחן עם ארבע רגלים, כמו השלחן שלמעלה, שנאמר בו זה השלחן אשר לפני יהו"ה, ועליה נאמר תערך לפני שלחן, שלחנו של הקדוש ברוך הוא זו השכינה, היא מצד הצפון שהוא גבוהה, ומשום זה תקנו בפעלי המשנה שלחן בצפון, ונר דולק לימין כמו שלמעלה, שנאמר בו מנורה בדרום, מטה באמצע מצד העמוד האמצעי.

בא וראה, שכינה נקראת שלחן מצד השמאל, והמנורה מצד הימין, ומטה ממצעת מצדו של העמוד האמצעי, ומשום זה זוונו באמצע בין צפון לדרום, ורחי פרשוה חכמים, כל הנותן מפתו בין צפון לדרום יהיו לו בנים זכרים וכו'. השלחן סמוך על ארבעה עמודים, שהוא כמו

שְׁתַּגִּיף שְׁתֹּמְכִים בּוֹ הַזְרוּעוֹת וְהַשׁוֹקִים שְׁהֵם
אַרְבַּע, וְצָרִיךְ שְׁשָׂה לְחָמִים מִצַּד זֶה, וְשְׁשָׂה לְחָמִים

מִצַּד זֶה. (דף פד ע"ב)

וְסוּד הַדָּבָר - זֶה הַשְּׁלֶחַן אֲשֶׁר לְפָנֵי יְהו"ה, וְזֶה
בְּחֻשְׁבוֹן ו' ו', שְׁהֵם שְׁשָׂה פְּרָקִים שֶׁל שְׁתֵּי
הַזְרוּעוֹת וְשְׁשָׂה הַפְּרָקִים שֶׁל שְׁתֵּי הַשׁוֹקִים, שְׁתֵּי
הַשְּׂכִינָה נְעֻשִׁית גּוֹף לְמֶלֶךְ בְּכָל תְּקוּנָה, וּבְאֵלוֹ
שְׁנַיִם עָשָׂר הַפְּרָקִים שֶׁל הַנְּקֵבָה וְשְׁנַיִם עָשָׂר
הַפְּרָקִים שֶׁל הַזָּכָר, הַמְּלֵאכִים אֹמְרִים וְקָרָא זֶה
אֵל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ וְגוֹמֵר. וְזֶה עִם
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶחָד, וְזֶה עִם הַשְּׂכִינָה
אֶחָד, וְהַכֹּל יְהו"ה אֶחָד, מְנַחֵד אֶת שְׁנֵיהֶם,
וּבְנֵגֶד זֶה אֵל זֶה אָמַר דָּוֵד עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע רִנָּנוֹת,
וְהֵם בְּנֵגֶד עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע סְפָרֵי הַתּוֹרָה.

זֶה הוּא בְּנֵגֶד אַרְבַּע פָּנִים לְכָל תְּיָה לְשֵׁלֶשׁ חִיּוֹת,
זֶה הַשְּׁנַיִ בְּנֵגֶד אַרְבַּע בְּנָפִים לְכָל תְּיָה לְשֵׁלֶשׁ
חִיּוֹת, וְזֶהוּ סוּד הַדָּבָר - וְאַרְבַּע פָּנִים לְאַחַת
וְאַרְבַּע בְּנָפִים לְאַחַת לָהֶם, שְׁכָלָם פּוֹרְחִים בְּשֵׁלֶחַן

לפני יהו"ה בכמה רגנות, וצריך לחבר לשלחן הנה תורה, שהיא הקדוש ברוך הוא, ומשום זה פרושהו בעלי המשנה, שנים שאוכלים על שלחן אחד וכו', ואם הוא אחד אורח ואחד בעל הבית, בעל הבית בוצע ואורח מברך. בעל הבית בוצע זה העמוד האמצעי למעלה, ואורח מברך זה הצדיק, שנאמר בו וארח צדיקים כאור נגה וגומר, והצדיק הוא בשבת כאורח שפא והולך בכל שבת ושבת.

השבת שכינה, בעל הבית שפא - העמוד האמצעי, והוא בוצע ופורם פרוסת לחם שהיא טפה, ונותן לאורח שהוא צדיק ועני, ואורח מברך לבעל הבית בכל מכל כל, שהם שלשת האבות, בברכות שהם התברכו, שהתברכות על ידי הצדיק יורדות לעמוד האמצעי. זהו שפתוב וברכות לראש צדיק. מי זה ראש הצדיק? זה העמוד האמצעי. תשע ברכות הן ממעלה למטה, מפתר עד צדיק, ותשע הן ממטה

לְמַעַלָּה, מִצְדִּיק עַד כְּתָר עֲלִיּוֹן, וְכִלְזַן עוֹלוֹת
לְשִׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה, וְהַכֹּלָה כְּלוּלָה מֵהֶם.

תְּפִלָּה לְמִשְׁהָ, תְּפִלָּה לְדוֹד, בֵּית הַכְּנֶסֶת הוּא
כְּנוּם שֶׁל כָּל הַקְּרָבוֹת, הַתְּפִלָּה הִיא
מִשׁוּם שֶׁהוּא סוּם לְקִדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהִיא נֶעֱשִׂית
מִטְּפִלָּה לְרוֹכֵב, כֶּךָ פִּרְשׁוּהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, אִין
הָרוֹכֵב טָפֵל לְסוּם אֲלָא הַסוּם טְפִלָּה לְרוֹכֵב. יֵשׁ
טָפֵל בְּט' וְיֵשׁ תְּפִלָּה בְּת', כְּמוֹ הַיֵּאֱכֹל תְּפִלָּה מִבְּלֵי
מִלְּחָח! וְהַתְּפִלָּה הַזֹּאת כֶּךָ הִיא בְּת'.

וְהִיא כּוּם שֶׁל יֵין, שֶׁהוּא יֵין חֶשְׁבּוֹן סו"ד מִן
יְסוֹד, וְצָרִיךְ בּוֹ עֲשָׂרָה דְבָרִים, כְּמוֹ
שֶׁבִּיאָרוּהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, וְהֵן כְּחֶשְׁבּוֹן י' מִן יְסוֹד,
וְהֵם עֲטוּר וְעֲטוּף, הִדְרָחָה וְשִׁטְיָפָה, ח"י וּמְלֵא,
מִקְבָּלוֹ בְּשִׁתֵּי יָדָיו וְנוֹתְנוֹ בְּיָמָיו, וְנוֹתֵן עֵינָיו בּוֹ,
וּמִסְּלָקוֹ מִן הַקְּרָקַע טָפָה, וּמִשְׁנָרוֹ בְּמַתָּנָה לְאֲנָשֵׁי
בֵּיתוֹ, עֲטוּר מִצַּד שֶׁל עֲטָרָה שֶׁל בְּרִית מִיָּלָה,
עֲטוּף, עֲטָה אֹזֶר בְּשִׁלְמָה, וְאִם הוּא עֲנִי שְׂאִין לוֹ
אֲלָא רְבִיעִית לֹזֵג, שֶׁהִיא הַשְּׁעוּר שֶׁל הָאוֹת ד',

נאמר התפלה לעני כי יעטף, הדחה ושטיפה,
הדחה מבפנים ושטיפה מבחוץ, וסוד הדבר -
ומהרו וקדשו.

קם וקו אחד מאחר הצל של רבי שמעון בן
יוחאי, ואמר: רבי רבי, יפה אמרת, אבל את
הכוס הזו צריך להעלותה בדרגותיה, עטור - מצד
של עטרת, שהיא כתר עליון על ראש הצדיק,
עטוף - כמו עטה אור בשלמה. מה זה עוטה? זה
י' שהתעטף באור ונעשה אור, וזה שהתעטף הוא
חכמה, הדחה ושטיפה, שהוא ומהרו וקדשו,
מהרה מצד הכח, שנאמר בפסוק טבל ועלה, נטהר
לאכל בתרומה, וקדשו מצד השמאל. זהו שכתוב
וקדשת את הלויים, ח"י מצד של צדיק ח"י
העולמים כולל שמונה עשרה ברכות של התפלה,
ומלא מצד של העמוד האמצעי, ומקבלו בשתי
ידיו ונותנו בימין, זהו שנאמר בו מימינו איש דת
למו, כי ימינו פשוטה לקבל שבים, והוא ימינו
יהו"ה (דף פה ע"ב) נאדרי בכת, שתי ידים הן ה"ה, אחת
שמאל ואחת ימין, ומשום כך צריך להנותן בכתש

אֶצְבְּעוֹתַי, מִשׁוֹם כּוֹס יְשׁוּעוֹת אִשָּׁא, וְנוֹתַן עֵינָיו
 בּוֹ, עָלֵיהֶם נֹאמַר עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁכְּרוּ, וְהֵם שְׁנֵי
 עֲמוּדֵי אֱמֶת שֶׁהֵם י' י', שֶׁהֵם בֵּת עֵין יָמִין וּבֵת עֵין
 שְׂמָאל, וּבִינֵיהֶם ו' קַטְנָה, וְעִיר אֲנָפִין, שֶׁהוּא
 שׁוֹקֵינוּ עֲמוּדֵי שֵׁשׁ.

וּמִם לֵק מִן הַקְּרָקַע טַפַּח מִצַּד שֶׁל י' קַטְנָה חֲכָמַת
 שְׁלֵמָה, וּמִשְׁגָּרוֹ בְּמִתְנָה לְאֲנָשֵׁי בֵיתוֹ, זו
 הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה, שֶׁנֹּאמַר בָּהּ יִשְׂמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת
 חֶלְקוֹ, וּבְנֵלוֹת אֵין לָנוּ אֵלָא אַרְבָּעָה, ח"י מ"לא
 ש"טיפה ה"דחה, וְסִימְנָה חֲמִשָּׁה, וְהֵן מִצַּד שֶׁל
 הָאוֹת ה' שֶׁהִיא רְבִיעִית לְחֻשְׁבוֹן, וְהִיא דָל"ת
 עֲנָיָה, מִשׁוֹם שֶׁחֶסֶת־לֵק מִמֶּנָּה ו' שֶׁהוּא שֵׁשׁ
 הַדְּרָגוֹת, הַכּוֹס הוּא בְּסוּד שֶׁל יֵאֱהַדוּנָה"י, שֶׁהוּא
 כ"ו ה"ם, כּוֹס בְּחֻשְׁבוֹן אֱלֹהִים.

תקון שמונה וארבעים

בְּרֵאשִׁית, שָׁם תִּר"י, שָׁם שְׁב"ת, כְּמוֹ כֵן ב'
 רֵאשִׁית בְּר"א שִׁי"ת, וְהֵן שְׁתֵּי
 שְׁבֻתוֹת, עָלֵיהֶם נֹאמַר וְשָׂרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת

השַׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמֵר. פְּעָמִים הַזְכִּיר
 בָּאֵן שַׁבָּת, בְּנֶגֶד הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתְּחִתּוֹנָה.
 לְדַרְתָּם, מַה זֶה לְדַרְתָּם? אֵלֶּא אֲשַׁרִּי הוּא מִי
 שְׁעוֹשֶׂה אוֹתָם דִּיכָּה בַּשַּׁבָּת בַּשְּׁנֵי כְּתֵי הַלֵּב, וּמִפְּנֵי
 מִשָּׁם יֵצֵר הָרַע שֶׁהוּא חֲלוּל שַׁבָּת. בְּרִית עוֹלָם, זֶה
 צְדִיק, שְׁשֻׁנֵיהֶם שׁוֹרִים עֲלָיו, אַחַד לְמִלֵּאת אוֹתוֹ
 וְאַחַד לְהַתְּמִילָא מִמֶּנּוּ.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם שְׁתֵּי כְּלָיוֹת - נִצַּח וְהוֹד, בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל סָבֵא - הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, שְׁלֹשׁ שְׁבִיעֵי
 שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי אֵלּוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנֵג שַׁבָּת וְנִ"ח
 יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַנֶּזֶן. וְנִחָר, יֵשׁ נִחָר וְיֵשׁ
 נִחָר, יֵשׁ נִחָר שְׁנִקְרָא נִחָר פְּלִגְיוֹ, וְיֵשׁ נִחָר שְׁנִקְרָא
 נַחַל קְדוּמִים, עַל הָעֵדֶן הָעֲלִיּוֹן נֶאֱמַר עֵינַי לֹא
 רָאִיתָה אֱלֹהִים זֹלָתָהּ, תִּנְחָר תִּהְיֶה הוּא ו', שִׁיּוֹצֵא
 מִהָעֵדֶן הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא א', וְעוֹבֵר בֵּין הָאָבִא וְהָאֲמָא
 וְהוֹלֵךְ חֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וּמִנִּיעַ עַד צְדִיק שְׁבִיעֵי,
 וּמִשָּׁם מִשְׁקָה אֶת הַנֶּזֶן, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה הַתְּחִתּוֹנָה.

אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׁשׁוֹמֵר דִּירָה לְשַׁבָּת, שֶׁהוּא הַלֵּב,
 שְׁלֹא מִתְקָרֵב לְשֵׁם עֶצֶב הַפְּחוּל וְכַעַם
 הַמָּרָה שֶׁהִיא אֵשׁ הַגִּיהֶנֶם, שֶׁעָלְיָה נֶאֱמַר לֹא
 תִבְעֲרוּ אֵשׁ כָּל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת, וְכֹךְ
 הוּא וְדַאי, שֶׁכָּל מִי שְׁכּוֹעֵם כְּאֵלוֹ מְדַלֵּיק אֵשׁ שֶׁל
 הַגִּיהֶנֶם. אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חֹסֵר אַחַת, הֵן כְּנֶגֶד
 אַרְבָּעִים מְלָקִיזוֹת חֹסֵר אַחַת בַּשַּׁבָּת, וְהֵם עֲשָׂרָה
 שְׁלָקָה אָדָם, וְעֲשָׂרָה לְחוּת, וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ, וְתִשְׁעָה
 לְאֲדָמָה, וְלִכְּזֵן אָמְרוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה אֵין לִזְקִין
 בַּשַּׁבָּת, שֶׁאֵלוֹ הַמְּלָאכוֹת הֵם נְחֻשְׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל
 כְּנֶגֶד מְלָקִיזוֹת.

יְצִיאוֹת הַשַּׁבָּת שְׁתַּיִם, הֵן עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שֶׁעוֹשֶׂה
 אוֹתָם בְּבַת אַחַת. מִי שֶׁעוֹקֵר חֲפִץ
 מִמְּקוֹמוֹ וּמְנִיחַ אוֹתוֹ מִחוּץ לְמְקוֹמוֹ וּמְרַשׁוֹתוֹ,
 כְּאֵלוֹ עֹקֵר אֶת עֵץ הַחַיִּים, שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית,
 וְהַנְּחָה אוֹתוֹ בְּרַשׁוֹת נְכַרְיָה, מִי שֶׁעוֹשֶׂה אֶת זֶה,
 גּוֹרֵם שֶׁעוֹקֵר נְשַׁמְתוֹ מִרַשׁוֹתָהּ וּמְנִיחָהּ בְּרַשׁוֹת
 אַחֲרָת, שֶׁהִיא מָרָה וּמְחוּל, וְזֶה גֵרָם לְיִשְׂרָאֵל
 שֶׁנֶּעְקְרוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְנָלוּ לְאֶרֶץ נְכַרְיָה, שֶׁהִיא

רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְכִךְ הוּא מִי שְׁמֻכְנִים אֹת בְּרִית
 קִדְשׁ שְׁלוֹ לְרְשׁוֹת נְבֻרָה. שְׁבֵת־א"י הוּא מְחֹל
 חַמ"ה, אִשָּׁה רָעָה מְרָה, עַל שְׁבֵת־א"י נֶאֱמַר וְהַבּוֹר
 רַק אֵין בּוֹ מַיִם, מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים
 יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רָעַב וְצָמְאוֹן וְקִינָה וְהַסְפֵּד (דף פה ע"ב)
 וְחִשְׁבָה וְעַרְפֵּל, וְהִיא גְלוֹת לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים
 יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנוֹי בְּכָל, וְחָרִי פְרִשׁוּהָ, וְהוּא
 דְבוֹר שֶׁל חֵל שֶׁהוּא אָסוּר בְּשֵׁבֶת, וְכִשְׂאִינָה
 מוֹצֵאת מְקוֹם לְשָׂרוֹת שָׁם, הִיא בּוֹרַחַת, כְּמוֹ
 הַשְּׂפָחָה שֶׁל אֲבָרָהֶם שֶׁנֶּאֱמַר כֹּה מִפְּנֵי שָׂרֵי נְבֻרָתִי
 אֲנֹכִי בּוֹרַחַת.

עַל הַמְּחֹל נֶאֱמַר שֶׁל נְעֻלְיָךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ, נַעַל
 מְטַנֵּף שֶׁל טַפָּח סְרוּחָה, כִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר
 אָתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קִדְשׁ הוּא, זֶה שְׁבֵת, וְעָלָיו
 אוֹמְרַת הַשְּׂבִינָה פִּשְׁטִיתִי אֶת כַּתְּנֹתַי אֵיכָבֶּה
 אֶלְבָּשְׁנָה, רַחֲצִיתִי אֶת רַגְלֵי אֵיכָבֶּה אֶמְנַפֵּם, וּמִשׁוֹם
 זֶה צָרִיךְ אָדָם בְּשֵׁבֶת לְשַׁנּוֹת בְּלִבוֹשִׁים, בִּינֵר
 וּבַמַּאֲבָלִים, וְצָרִיךְ לְהִיּוֹת מוֹסִיף מֵחֵל עַל הַקִּדְשׁ,

וְכָל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת, וְכָל
הַגּוֹרֵעַ, גּוֹרְעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם.

תקון תשעה וארבעים

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִי"ם. שָׂאוּ מָרוֹם עֵינֵיהֶם וּרְאוּ
מִי בָרָא אֱלֹהִים, מִי אֱלֹהִים - הוּא אֱלֹהִי"ם,
מִי בָרָא לְאֱלֹהִים. שָׂאוּ מָרוֹם עֵינֵיכֶם - זוֹ קְרִיאַת
שְׁמַע, רְאֵשִׁי תְבוֹת שְׁמַע שְׁמִיחָדִים יִשְׂרָאֵל אֶת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּעֻמִּים, וְתִמְצְאוּ שֵׁם מ"י שֶׁהוּא
כָּלֵל שֶׁל חֲמִשִּׁים אוֹתִיּוֹת. וּבְמַה צָרִיךְ לִיחָדוֹ
בְּשִׁחְרִית? בְּאוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ רוֹם יְדִיהוּ נְשָׂא,
שֶׁהוּא מָרוֹם, מִשּׁוֹם שֶׁהוּא מָרוֹמִים יִשְׁכֵּן, וּרְאֵוּ
שֵׁשׁ או"ר, וְזֶה אוֹר הַכּוֹכָבִים, שֶׁבָּהֶם הַשְּׂכִינָה
יוֹצֵאת. זֶהוּ שֶׁפְּתוּב הַמוֹצֵיא בְּמִסְפָּר צְבָאִים,
וּמִשּׁוֹם זֶה קְרִיאַת שְׁמַע בְּלִילָה, כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרוּהוּ
בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה בִּיצִיאַת הַכּוֹכָבִים, עָרַב וּבִקֵּר
צְרִיכִים לִיחָד אוֹתָהּ עִם הַמֶּלֶךְ, מִשּׁוֹם שֶׁבְּעָרַב הִיא
בָּאָה עִמּוֹ וּבִבְקָר הִיא שָׂבָה אֵלָיו, וְזֶה הָעָרַב שֶׁל
יְצַחֵק וּבִקֵּר שֶׁל אַבְרָהָם, שֵׁשׁם בְּעֵלָה בֵּין יִשְׂרָאֵל.

ועוד המוציא, זה המוציא לחם מן הארץ,
 בשבילה נאמר לחמו נתן וכו'. ועוד
 המוציא במספר צבאם, אלו מאתים ארבעים
 ושמונה תבות של קריאת שמע, לכלם בשם
 יקרא. זהו שכתוב ויקרא האדם שמות וגומר, זה
 אותו שנאמר בו כתפארת אדם לשבת בית,
 שקרא שמות לכל חיות הקדש ולכל השרפים
 והאופנים והצבא שלמעלה, לכל אחד קרא לו
 בשם ידוע ובדרגה ידועה, להודיע לכל אחד
 מקום שנטל, כמו שנחלי הים שחוזרים למקום
 שנטלו בשליחות. זהו שכתוב כל הנחלים
 הולכים אל הים וגומר, אל מקום שהנחלים
 הולכים שם הם שבים ללכת. במקום שהולכים,
 לשם חוזרים בשליחות.

מרב אונים - זה בטר עליון, ואפיין כח - זו
 חכמה, מהו כחו? האם העליונה, איש לא
 נעדר - זהו כלל של שלש ספירות. מה זה איש,
 יהו"ה איש מלחמה יהו"ה שמו? איש - א' בטר
 עליון, י' חכמה, ש' שרש האילן, שהם האם

הַעֲלִינָה תְּשׁוּבָה וְדַאי. וְעוֹד, מֵרַב אֲזַנִּים - זֶה
הַעֲמֹד הָאֲמֻצֵּי, הָאֲזַנִּים שְׁלוֹ נִצַּח וְחֹד, וְאֲמִיץ
פַּח - זֶה צְדִיק, אִישׁ לֹא נֶעְדָּד - יְהו"ה אִישׁ
מִלְחָמָה, וְהָרִי נִתְפָּאֵר.

כֵּן הַזִּקְזָן מֵאַחַר צִלוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְאָמַר: רַבִּי
רַבִּי, כִּי שָׁמַעְתִּי אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה, שָׂאוּ מְרוֹם
עֵינֵיכֶם, שָׂאוּ כְּמוֹ שָׂאוּ יְדֵיכֶם קִדְשׁ, וְזֶה קִדְשׁ
יִשְׂרָאֵל לַיהו"ה רֵאשִׁית, הַמְרוֹם שְׁלוֹ כֶּתֶר עֲלִיּוֹן.
מִי - הָאֵם הַעֲלִינָה שְׁפָרָא הָעוֹלָם בְּאֵלָה. מִי הֵם
אֵלָה? אֵלָה רְאשֵׁי בֵּית אֲבוֹתָם, וְהֵם שְׁלֹשֶׁת
הָאֲבוֹת. הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם, אֵלֹו צְבָא הַשָּׁמַיִם
שְׁתֵּם נִצַּח וְחֹד, מַה מְסָפֵר שְׁלָחָם? אֵלָא מְסָפֵר
וְחֲשִׁבּוֹן שְׁכַכְל, זֶה הַשְּׂכִינָה הַעֲלִינָה. לְכֹלֵם בְּשֵׁם
יְקָרָא, זוֹ הַשְּׂכִינָה הַתְּחִתּוֹנָה, שְׁנַאֲמַר לְמֹשֶׁה
בְּשִׁכְלָה וְאַדְעָף (דף פו ע"א) בְּשֵׁם. מֵרַב אֲזַנִּים, אוֹתוֹ
שְׁנַאֲמַר בּוֹ וַיְדַבֵּר לָרַב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ, וְזֶה צְדִיק,
וְהוּא אֲמִיץ פַּח, אִישׁ צְדִיק, הַפַּח שְׁלוֹ הוּא הַפַּח
שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, שְׁנַאֲמַר בּוֹ וְעַתָּה יִגְדֵּל נָא

כח אדנ"י, לא נעדר מהשכינה לעולם, וזה וזה
הכל אמת, שבעים פנים לתורה.

אמר לו: זקן זקן, מרב אונים ואמיץ כח, שם
אדם הראשון, שם אברהם יצחק ויעקב,
שם משה ואהרן, שם דוד ושלמה ושנים עשר
שבטים, וכל הנשמות של ששים רבוא של ישראל
ושל כל הדורות העליונים והתחתונים, שנאמר
בהם כי את אשר ישנו פה עפנו עומד היום
וגומר, כלם שם, איש לא נעדר, לא חסר מהם
אחד מהחשבון, כמו צבא השמים.

ועוד מרב אונים - זה הכהן, שנאמר בו כהן און,
ואמיץ כח - זה אלהים, שהיא האם
העליונה שמתלבשת בגבורה, וברא העולם במדות
הדין, ומשום כך הוא גבור ואמיץ כח. איש לא
נעדר - זה יעקב, שנאמר בו ויעקב איש תם. מה
שנאמר בשלש אלה, נאמר בשלש העליונים
ונאמר בשלש התחתונים, המספר של כלם,
השכינה היא מספר תימים.

תקון חמשים

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, פָּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר:
שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיהֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים,

רֵאשֵׁי תְבוֹת שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם - ש'חֲרִית מ'נָחָה
ע'רְבִית, שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, עֲלִיָּהֶן נֵאמַר הֵן כָּל אֱלֹהִים
יִפְעַל א"ל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבַר, מִשּׁוֹם שֶׁהֵם
הַמְּרַכְּבָה שֶׁל שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, וְעֲלֵיהֶם נֵאמַר אֱלֹהִים
תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָה, אֱלֹהִים פָּסַל אֶת
הָרֵאשׁוֹנִים, אֱלֹהִים וְדַאי פָּסַל אֶת הָרֵאשׁוֹנִים שֶׁאָמְרוּ
אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם תּוֹלְדוֹת שֶׁל תְּהוֹ,
שְׁנַרְמֵזוּ בְּרֵאשֵׁי תְבוֹת תּוֹלְדוֹת ה'שָׁמַיִם וְהָאָרֶץ
תְּהוֹ, וְהֵם חֲמֵשֶׁה מֵינִים שֶׁנֵּאמַר בָּהֶם בְּה' בְּרָאָם,
וְהֵם עֲמֻלָּקִים, גְּבוּרִים, גְּפִילִים, עֲנָקִים, רְפָאִים,
וּמִשּׁוֹם כֶּךָ טָרְחָה ה' בְּשִׁבְלָם, מִשּׁוֹם שֶׁבְה' בְּרָאָם,
ה' שֶׁל אֲבָרָהֶם, וְעֲלֵיהֶם נֵאמַר לֹא תְהוֹ בְּרָאָה,
לְשֶׁבֶת בֵּינֵיהֶם, לְשֶׁבֶת יִצְרָה, לְעֵשׂוֹת מֵהֶם יִשׁוּב.

וּמִשּׁוֹם תְּהוֹ תְּהוֹ, אֱלֹהִים, שֶׁהֵם שְׁלֹשֶׁת אֲבוֹת, תִּקְנֵנוּ
שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, לְהוֹרִיד בָּהֶם אֶת תְּקֻדּוֹשׁ

בְּרוּךְ הוּא וּלְהַעֲלוֹת בָּהֶם אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא ה'
 קַמְטָנָה, שֶׁעָמוּד הָאֲמָצְעִי הוּא הַגּוֹף, וּשְׁתֵּי זְרוּעוֹתָיו
 יָמִין וּשְׂמָאל, שִׁבְתָּהֶם אוֹחוֹ בָּה, וְעַל הַגּוֹף הַיָּא
 עוֹלָה, וּמִי מַעֲלָה אוֹתָה עַל הַגּוֹף? מ"י, הַיָּא
 הַעֲלִיזָנָה, מִי בָּרָא אֱלֹה, וּכְשֶׁעוֹלָה, עוֹלִים עִמָּה כָּל
 הַצָּבָא שְׁלֹמְעָלָה. זֶהוּ שִׁפְתוֹב הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר
 צָבָאָם, וְכֹל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם שְׂשִׁים רַבּוּא, מִתְיַחֲסִים
 בַּצָּבָא שְׁלֹמְעָלָה, לְכֹלֶם בְּשֵׁם יִקְרָא, כֹּלֶם נִקְרָאוּ
 עַל שֵׁם הַצָּבָא שְׁלֹמְעָלָה, אִישׁ לֹא נֶעְדָּר מִתְחַשְׁבוֹן.

וְהַשְּׂכִינָה בְּנִלוֹת, בְּזִמְן שֶׁמֵּרַחַק בַּעֲלָה מִמְּנָה,
 לְפַעְמִים מִתְּפַרְנְסָת עַל יְדֵי שְׁלִיחַ,
 לְפַעְמִים עַל יְדֵי הָאֲבוֹת, לְפַעְמִים עַל יְדֵי הָאֲמָא,
 לְפַעְמִים עַל יְדֵי הָאָבָא, לְפַעְמִים עַל יְדֵי הַבְּנִים,
 לְפַעְמִים עַל יְדֵי הַצְּדִיק, וְהַכֹּל נוֹתֵן בַּעֲלָה שֶׁהוּא
 ו', הוּא בֵּין אָבָא וְאֲמָא בֶּן י"ה, וּכְשֶׁהוּא בֵּין הָאָב
 וְהָאֵם, הוּא מוֹרִיד לָה פִּרְנָסָתָה עַל יְדֵי הָאָב וְהָאֵם,
 וּכְשִׁיזְרַד בֵּין שְׁתֵּי הַזְּרוּעוֹת שִׁישׁ בָּהֶם שִׁשָּׁה
 פְּרָקִים, מוֹרִיד לָה פִּרְנָסָה בְּשְׁתֵּי זְרוּעוֹת,
 וּכְשֶׁמוֹרִיד בַּגּוֹף שֶׁהוּא יַעֲקֹב, מוֹרִיד לָה מְזוֹן עַל

יָדוֹ, וּבְשִׁמּוֹרֵיד בְּשִׁתֵּי הַשּׁוֹקִים, שָׁהֵם שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי
 יָשׁ, שְׁיֵשׁ בָּהֶם שִׁשָּׁה פְּרָקִים, מוֹרֵיד לָהּ מִזּוֹן עַל
 יָדָם, וּבְשִׁמּוֹרֵיד לָהּ בְּצַדִּיק, מוֹרֵיד לָהּ מִזּוֹן עַל יָדוֹ,
 וּבְשִׁמּוֹרֵיד בָּהּ, ^(דף פו ע"ב) בְּשִׁמְת־חֵכֶר ו' בָּהּ, לֹא צָרִיךְ
 לְהוֹרֵיד לָהּ מִזּוֹן עַל יְדֵי שְׁלִיחַ בְּעוֹלָם אֱלֹא עַל יָדוֹ,
 וּבְשִׁיּוֹצֵא בָּהּ, מִתְּעַלָּה עַד אֵין סוֹף שֶׁהוּא א'.
 מִזּוֹנָה לֹא בּוֹכּוֹת הַדָּבָר תְּלוּי, וְלֹא בְּתִיִּים שֶׁהֵם
 הָאֵב וְהָאֵם, וְלֹא בְּבָנִים, שֶׁהֵם נִצַּח וְהוֹד, אֱלֹא
 הַדָּבָר תְּלוּי בְּמִוֶּלֶת, וּבְשִׁיּוֹרְדֵת מִמְּקוֹמָהּ וַיּוֹרֵד
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְדוֹר עֲפָה, נֶאֱמַר בָּהּ וְעַל בְּנֵיהָ,
 אֵין מִוֶּלֶת לְיִשְׂרָאֵל, אֱלֹא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רֹכֵב
 עַל בְּרוּ"ב, שֶׁהוּא מִטְּטְרוּ"ן, וְהוּא בְּרוּ"ךְ,
 וּמִתְּפַרְנֶסֶת עַל יָדוֹ, שֶׁהוּא עֶבֶד עוֹלָם, עֶבֶד שְׁלֵהָ,
 וּבְאוֹתוֹ זְמַן הִיא מִתְּפַרְנֶסֶת עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, וְכָל זֶה
 כְּפִי מַעֲשֵׂיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּךָ מִתְּפַרְנֶסֶת.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְעַלָּה אוֹתָהּ לְמְקוֹמָהּ וְאֵת הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא לְמְקוֹמוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (הַגֵּת יח"ה רַכֵּב
 עַל עֵב קַל) הַגֵּת יח"ה יֵצֵא מִמְּקוֹמוֹ. אֶמַר לוֹ רַבִּי
 אֶלְעָזָר: אֲבָא, וְכִי יָכוֹל אָדָם לְתַחְזִיר אֵת הַקְּדוֹשׁ

בְּרוּךְ הוּא לְמָקוֹמוֹ? אָמַר לוֹ: כֵּן, כְּמוֹ שְׂמַצָּאנוּ
 בְּרוּךְ שְׂאֵמֶר, אִם אֵתְּנָה שְׁנַת לְעֵינַי לְעַפְעַפֵי תְנוּמָה
 עַד אֲמַצָּא מָקוֹם לִיהו"ה כּו'. בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׂאָדָם
 מִחֲזִיר אוֹתוֹ לְמָקוֹמוֹ, מַה כָּתוּב בּוֹ? מִמָּקוֹמוֹ הוּא
 יֵפֵן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ, וּבִמְהַ מִּחֲזִירִים אוֹתוֹ לְמָקוֹמוֹ?
 אֵלָּא בְּשִׁלְמוֹת חֲתָקוֹן שְׂתַקְנוּ בַּתְּפִלָּה, וּמוֹכִיחַ,
 שְׂאֵחֵר שְׂאֵמֶר מִמָּקוֹמוֹ יֵפֵן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ, אָמַר,
 תְּמִיחָדִים אֵת שְׂמוֹ עָרַב וּבִקֵּר תְּמִיד בְּכָל יוֹם
 אוֹמְרִים פְּעַמִּים, וְהֵם ה"ה, שְׂצָרִיךְ לְתַחֲזִיר י' לְה',
 שְׂהוּא הַמָּקוֹם שְׁלִמְעָלָה, וּלְתַחֲזִיר ו' לְה', שְׂהוּא
 מָקוֹם שְׁלִמְטָה, מִשּׁוּם שְׂתַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִשְׁבַּע
 שְׂלֵא יַחֲזִיר אֵת ה' שְׁלִמְעָלָה עַד שְׂיַחֲזִיר אֵת ה'
 שְׁלִמְטָה, וְסוּד תְּדַבֵּר - לֹא אֲבֵא בְּעִיר וְגוֹמֵר, וְהִרִי
 פְּרִשׁוּתָּהּ.

תְּקוּן אֶחָד וְחֲמִשִּׁים

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ,
 מַה זֶה אֵת? אֵלָּא כִּי פְּרִשׁוּתָּהּ
 תְּקַדְמוֹנִים, כָּל הָאֵתִים הֵם לְרַבּוּי, וְאֵת תּוֹ

הַתּוֹרָה כְּלוּלָהּ מֵא' עַד ת', שָׁבָה נִבְרָאוּ שָׁמַיִם
 וָאָרֶץ. וְעוֹד אֵת הַשָּׁמַיִם, שָׁמַיִם זֶה הַקְּדוּשׁ כְּרוּךְ
 הוּא, זֶהוּ שְׁכַתוֹב וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, וְאַתָּה כַּת
 זוּגוּ עִמּוֹ, וְאַתָּה - זֶה צְדִיק וְכַת זוּגוּ, הָאָרֶץ - הַכְּלִי
 שֶׁל כָּלָם לְהוֹצִיא בָּהּ זְרָעִים וּפְרוֹת, וְסוּד הַדְּבָר -
 וְכֹל שִׁיחַ הַשְּׂדֵה טָרָם יִהְיֶה בְּאָרֶץ וְגוֹמֵר.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: בְּנִי, סוּד עֲלִיּוֹן יֵשׁ כָּאֵן, אֵיךְ עַל
 גַּב שְׁהַכֵּל נִבְרָא וְנִתְקַן בְּשֵׁם שֶׁל יְהו"ה,
 שֶׁהֵם אֵת הַשָּׁמַיִם, וְסוּד הַדְּבָר - י"ה בְּשָׁמַיִם, ו"ה
 בְּאָרֶץ. זֶהוּ שְׁכַתוֹב י'שְׁמַחוּ ה'שָׁמַיִם וְתִגַּל ה'אָרֶץ.
 עִם כָּל זֶה שְׁהַכֵּל נִתְקַן בְּאֲרַבַּע אוֹתִיּוֹת, אֵינן יוֹרְדוֹת
 נְבִיעָה מְלֻמְעָלָה עַל הַזְּרָעִים וְהַפְּרוֹת שֶׁהֵם שִׁיחַ
 הַשְּׂדֵה שֶׁהוּא צְדִיק, וְעֵשֶׂב הַשְּׂדֵה שֶׁהוּא הָעֵמוּד
 הָאֲמֻצְעִי, וְלָמָּה? מִשּׁוֹם שֶׁאָדָם אֵינן, שֶׁהוּא יו"ד
 ה"א וּא"ו ה"א, לְעַבֵּד אֵת הָאֲדָמָה.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: אֲבָא, הַשִּׁיחַ, מִנֵּינן לָנוּ שֶׁהוּא
 צְדִיק? אָמַר לוֹ: בְּנִי, בּוֹ תִּמְצָא ח"י ש', הוּא
 כּוּלֵל שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי צֵאֵן, שֶׁהֵם שְׂרֵשׁ הָאֵילָן, וְזֶה

ח"י העולמים, שהוא אות בצבא שלו, צבאו"ת
הוא עמהם, כולל שלש דרגות בנגד שלשת
הענפים של ש'.

והרי ש' של שלשת האבות הם, אלא ש' העליונה
- ענפי האילן, ש' התחתונה - שרשי האילן,
ומשום זה, וכל שיח - זה צדיק, וכל עשב - ע"ב
ש', זה יעקב הכולל שלשת האבות, שהם ענפי
האילן, ועולים לשבעים ושנים שמות של ויסע
ויבא ויט, שפ"שם הנה נבראו עשבים ואילנות
שהם נשמות הצדיקים, והעשב הנה נאמר עליו
ועשב לעבודת האדם להוציא לחם מן הארץ,
לחם אבירים אכל איש, והוא לחם התורה,
שנאמר בו לך אכל בשמחה לחמה, והוא
לעבודת האדם, ה' של אדם שנאמר בזה המוציא
לחם מן הארץ. מה זה לעבודת האדם? אין עבודה
באן אלא תפלה, שהיא עבודת השכינה, עבודת
יהו"ה ודאי, ועליה נאמר יצא אדם לפעלו
ולעבודתו עדי ערב. יצא אדם לפעלו - זו תפלת

שְׁחֵרִית. וְלַעֲבֹדָתוֹ עָרִי עָרַב - זוּ תְּפַלֵּת מִנְחָה,
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בַּשָּׂדֶה לְפָנֹת עָרַב.

תְּקוּן שָׁנִים וְחֻמְשִׁים

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים. אֱלֹהִים חֲמִשׁ אוֹתִיּוֹת
בְּחֻשְׁבוֹן ה', א"ד מִן אֲדנ"י כִּי עוֹלָה
לְחֲמִשׁ, וְסוּד הַדָּבָר - וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה
אֶת כָּל פְּנֵי הָאָדָמָה. בֹּא וּרְאֵה, הַתְּעוֹרְרוֹת צָרִיכָה
מִמֶּטָה לְמַעְלָה, וְאַחַר כֵּן וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי
הָאָדָמָה, וְהִשְׁקָה ו' הִיא הַשְׁקָאָה מִמַּעְלָה לְמַטָּה,
שֶׁהִיא נֶחַל קְדוּמִים שֶׁנִּמְשָׁךְ מִן הַמַּת, וְכֵן צָרִיךְ
לְהַעִיר הַתְּעוֹרְרוֹת בְּרֵאשִׁוֹנָה מִהֶאֱשָׁה, וְסוּד הַדָּבָר
- אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ, וּמִיָּד וַיִּלְדָה זָכָר. הַנִּקְבָּה אֲדנ"י,
הַזָּכָר יְהו"ה, כְּשֶׁמְקַדֶּימָה הַבַּת, שׁוֹלֵט הַזָּכָר
וְנִעֲשֶׂה יֵאֱהַרְוֶנָה"י, וְסוּד הַדָּבָר - יְהוָה אֲדנ"י חִילִי,
וְעַל בְּמוֹתַי יִדְרִיכֵנִי - אֵלֹהֵי הָאֲבוֹת, לְמַנְצֵחַ
בְּנִגְיֹנֹתַי - הָאֵמָה וּשְׁתֵּי הַשׁוֹקִים. מַה זֶה חִילִי?
הַתְּקוּף שֶׁל הַכֹּל מִלְּמַעְלָה, חִילִי - חִיל י', וְזֶה הָאֵב,
תְּקוּפוֹ - הַנִּבְיָעָה שְׂאִין לָהּ סוּף.

אמר רבי אלעזר: אבא, וְהָרִי פִּרְשׁוּהוּ בְּעַלְי
הַמְּשָׁנָה, שְׁעַד אַרְבָּעִים יָמִים יְכוּלָה לַחֲזוֹר
הַנִּקְבָּה לְזֹכֵר, וּמִתְהַפֵּךְ מִדִּין לְרַחֲמִים, וּפִרְשׁוּהוּ
מִשׁוּם שְׁעַד פָּעֵת אֵין שָׁם דְּמוּת, שְׁנֵאמַר בּוּ וַיִּצַּר
יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם, אִם כֵּן, לָמָּה נָטַל שְׁעוֹר בְּמ',
מִשׁוּם שְׁחִיא שְׁעוֹר הַנִּקְבָּה שְׁחִיא י' טַפָּה, (הַשְּׁעוֹר)
שְׁפָה נְעֻשִׁית י"ם מ"י, וַדַּאי נַחַל קְדוּמִים זֶה ו' ו'
שְׁנֵמְשָׁךְ מִי' (ב). וְהַשְּׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה, מַה
זֶה פְּנֵי הָאֲדָמָה? אֵלֶּא אֵלּוּ הֵם הַפְּנִים, שְׁחֵם אָדָם
וְלִבָּן וְיֶרֶק וְשָׁחַר, בְּגוֹנִים הִלְלוּ מֵאִיר אוֹתוֹ הַמַּעֲיָן,
שְׁחֵגוֹנִים הֵם מִתְיַבֶּשֶׁה הַזֶּה, נְבִיעַת הָאוֹרָה שְׁלָה (שֶׁל
בְּחָה), שְׁכָךְ הַנְּבִיעָה לְאָרֶץ כְּמוֹ הַנְּשָׁמָה לְגוֹף, כְּמוֹ
שְׁחֵאִילָן לֹא מִתְגַּדֵּל אֵלֶּא בְּמִים, כִּךְ יִשְׂרָאֵל שְׁחֵם
עֲנָפֵי הָאִילָן לֹא מִתְגַּדֵּלִים אֵלֶּא בְּנְבִיעַת הַתּוֹרָה.

וסוד הדבר - מעין גנים באר מים חיים ונזלים
מן לבנון. מעין זה חכמה פתור, הוא אמוז
מפלא, שרצה לנטע אילנות בגן, הסתכל בכל הגן
ולא מצא שם מעין מים, מה עשה? אמר, אוציא
מעין ואחר כך אטע גן ומתגדל האילן, ומשום כך

מַעֲיֵן גַּנְיִם, בְּרֵאשׁוֹנָה הַזְכִּיר מַעֲיֵן וְאַחַר כֵּךְ גַּנְיִם,
וְזֶה חֲמִשִּׁים וּשְׁלֹשָׁה הַסְּדָרִים שֶׁל הַתּוֹרָה, וְכִמוּ
שֵׁשׁ גֵּן לְמַטָּה, כֵּךְ יֵשׁ גֵּן לְמַעְלָה, וְהַמַּעֲיֵן הַזֶּה הוּא
בַּמַּח, הָאֵילָן - הַגּוֹף, עֲנָפָיו - הַזְרוּעוֹת וְהַרְגָלִים,
וְנֹזְלִים מִן לְבָנוֹן - זֶה הַלֵּב (לְבַנְיָה), שֶׁהִיא דָּלָת,
דָּלָה בְּנִלוֹת, וְעָלֶיהָ נֹאמַר יוֹל מִים מִדָּלָיו.

אִי לָהֶם לְבַנְי אָדָם שָׁלֹא מִתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה,
שֶׁנִּקְרְאוּ עֲצִים יְבֻשִׁים, שֶׁהֵם עֲתִידִים לְהִשָּׂרֵף
בְּאֵשׁ הַגִּיהֶנֶם, וְלֹא לְחַנֵּם אָמְרוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה שֶׁהֵם
עֲמִלִים וַיּוֹרְשִׁים גִּיהֶנֶם, וְאִם עַל גַּב שְׂמֵתִנְדָּל
הָאֵילָן, שֶׁהוּא גּוֹף הַתּוֹרָה, וְאִין לוֹ פְּרִי, שֶׁהֵם
מַצּוֹת עֲשֵׂה, מַה כְּתוּב בּוֹ? רַק עֵץ אֲשֶׁר תִּדַע כִּי
לֹא עֵץ מֵאֲכָל הוּא אוֹתוֹ תִּשְׁחִית וְכָרְתָּ, וּמִשּׁוּם
זֶה אָמְרוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה שֶׁלֹּא הַמְדַרְשׁ עָקַר, אֲלֹא
הַמַּעֲשֵׂה הוּא הָעָקַר. (דף פז ע"ב)

תקון חמשים ושלשה

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים שָׁם בַּת, שָׁם אִ"ם,
שֶׁהוּא אִ"ם מֵאֱלֹהִים, וְהֵם הַגֵּן

הַעֲלִיזוּ וְהִגְדוּ הַתְּחִתּוֹנִים. פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר:
 וַיִּטַּע יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם גֵּן בְּעֵדֶן מִקְדָּם וַיִּשֶׂם שָׁם אֶת
 הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר. וַיִּטַּע יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם גֵּן - זו
 הַשְּׂכִינָה, בְּעֵדֶן - זו הָאֵם הַעֲלִיזוֹנָה, מִקְדָּם - הָאָב
 הַעֲלִיזוֹן, וַיִּשֶׂם שָׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר - זֶה
 הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, וְעֲלִיו נֹאמַר וַיִּצָּר יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם
 אֶת הָאָדָם עֶפְרָם מִן הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאָפִיו נְשִׁמַּת
 חַיִּים וְגוֹמַר. וַיִּצָּר, צִיר אֹתוֹ בְּשָׁנֵי עוֹלָמוֹת,
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וַיִּפַּח בְּאָפִיו נְשִׁמַּת חַיִּים
 - זו נְשִׁמַּת כָּל חַי, וַיְהִי הָאָדָם - זו רוּחַ הַחַיִּים,
 לְנַפֵּשׁ חַיָּה - זו הַשְּׂכִינָה הַתְּחִתּוֹנָה.

וְעוֹד, וַיִּטַּע יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם גֵּן - זו תוֹרָה שְׂבַבְתָּב,
 עֵדֶן - זֶה עֵדוֹן הַתּוֹרָה, וְשָׁם שָׁם אֶת הָאָדָם
 שֶׁל בְּרִיאָה, וּמָה כָּתוּב בּוֹ? כִּיּוֹם נִטְעַד הַשְּׂגִיגִי.
 וַיִּצְמַח יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם וְכוּ', יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם - אָב
 וְאֵם, כָּל עֵץ נִחְמָד לְמִרְאָה - זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי,
 שֶׁכָּל הַגְּוֹנִים הַיְפִים נִרְאִים בּוֹ, וּמִשּׁוֹם זֶה נִחְמָד
 לְמִרְאָה, תִּפְאֶרֶת - הַיְפִי שֶׁל כָּל הַגְּוֹנִים, וְטוֹב
 לְמֵאֲכָל - זֶה צְדִיק.

אָמַר לוֹ רַבֵּי יְהוּדָה: וַהֲרִי כָּתוּב כָּל עֵין, אִם הָיָה
 אוֹמֵר עֵין - יָפָה, אֲבָל כָּתוּב כָּל עֵין? אָמַר
 לוֹ: וַדַּאי כָּךְ זֶה, שְׂבָכָל מְקוּם, כ"ל הוּא צַדִּיק,
 אֲבָל הַכֹּל אַחֲרָי. כֹּל זֶה צַדִּיק, עֵין זֶה הָעֵמוּד,
 הָאֲמֻצָּעִי, שְׂנוּף וּבְרִית נְחֻשָׁבִים לְאַחֲרָי, אֲבָל
 בְּכָתוּב הָיָה כָּל עֵין נְחֻמָּד לְמַרְאָה וְטוֹב לְמַאֲכָל -
 זֶה צַדִּיק, לְמַרְאָה - זֶה הַשְּׂכִינָה, שְׂנַאֲמַר כֹּה
 בְּמַרְאָה אֵלָיו אֶתְוַדַּע, וְעֵין תְּחִים - זֶה הָעֵמוּד
 הָאֲמֻצָּעִי, שֶׁהוּא עֵין תְּחִים שְׁלִמְעָלָה, שְׂנַאֲמַר כּוּ
 תְּחַכְּמָה תְּחִיהָ בְּעָלֶיהָ.

אָמַר לוֹ: תְּרִי הַשְּׂכִינָה תִּתְחַתּוֹנָה הִיא תִּנּוּן, שְׂמֻשָׁם
 עֵין תְּחִים נְטוּעַ, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר וְעֵין תְּחִים
 בְּתוֹךְ תִּנּוּן. מַה זֶה מִן הָאֲדָמָה? אֵלָּא זֶה הַשְּׂכִינָה
 הָעֲלִיוֹנָה שְׂמֻמָּנָה נְנֻטָּע כָּל עֵין, שֶׁהוּא צַדִּיק. כ"ל
 הוּא מְצַד שֶׁל מ"י, שְׂכָךְ עוֹלָה לְחֻשְׁבוֹן כ"ל מ"י,
 וּבְשִׁבְלָה נֶאֱמַר מִכְּטָן מִי יֵצֵא תְּקַרַח וְגוֹמֵר, שֶׁהוּא
 תְּקַרַח הַנּוֹרָא.

וְעַיֵן הַדַּעַת טוֹב וְרָע, הוּא לְמַטָּה, עַיֵן הַדַּעַת טוֹב - זֶה מַטְטְרוֹן, וְרָע - זֶה סַמָּא"ל, וּמִשּׁוּם זֶה וְעַיֵן הַדַּעַת, ו' בָּא לְרַבּוֹת, שֶׁהוּא בָּא מִמָּקוֹם אַחֵר, וְעַיֵן הַדַּעַת טוֹב וְרָע. וְעוֹד, וַיִּצְמַח יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם מִן הָאָדָמָה כָּל עַיֵן, וְהוּ צִמַּח צַדִּיק וּמִתְחַתָּיו יִצְמַח. בָּא תִרְאֶה, כָּל מִי שֶׁשׁוֹמֵר בְּרִית, אוֹתוֹ תִּכַּן שְׁנוֹתָן לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָלָיו נֵאמַר וַיִּצְמַח יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם כָּל עַיֵן נִחְמָד לְמִרְאָה - בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְטוֹב לְמֵאֱכָל - בְּמַצּוֹת הַתּוֹרָה, אֲכָל בֵּין אַחֵר שְׁלֹא נַעֲשֶׂה בִּירְאָה וְאַהֲבָה שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מַה כֶּתוּב בּוֹ? וְעַיֵן הַדַּעַת טוֹב וְרָע, וְזוֹ עֲרֻבוּכָה שֶׁל טוֹב וְרָע, מְעַרְבַּ מִמִּצְחָה וּשְׂאֵזֶר.

וְלִכֵּן צִוָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל לְשָׁמֵר אֶת עֲצֻמוֹ בְּפִרְיָה וּרְבִיּוּתָהּ. וְהוּ שֶׁכֶּתוּב וּמִעַיֵן הַדַּעַת טוֹב וְרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, טוֹב - מִצַּד שֶׁל דָּם מְהוֹר, וְרָע - מִצַּד שֶׁל דָּם נְדוּת, שֶׁהֵכֵן הָיָה גוֹרֵם אֲבִדָּן שֶׁל שְׁנֵי עוֹלָמוֹת, וְהוּ שֶׁכֶּתוּב כִּי בְיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, מוֹת - בְּעוֹלָם הָיָה, תָּמוּת - בְּעוֹלָם הַבָּא.

תקון חֲמִשִּׁים וְאַרְבָּעָה

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, אֶת הַשָּׁמַיִם - עֵץ הַחַיִּים,
 וְאֶת הָאָרֶץ - כָּל עֵץ נְחֹמֵד לְמִרְאֵהוּ,
 וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וְנִהוּ וְזֶה עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע,
 וְזֶהוּ סוּד תְהוֹ, עֵמֶק רָע, בְּהוּ - עֵמֶק טוֹב, וְזֶה עֵץ
 הַדַּעַת טוֹב וְרָע, כִּי שֵׁם כָּלֵל יְהו"ה שְׁפֹת כָּל
 הָאָרֶץ, וּמִכָּאן יֵצֵאָה כָּל הָעֲרֻבוּבֵיהּ שֶׁל טוֹב וְרָע,
 שֶׁהוּא הַסוּד שֶׁל צַדִּיק וְרָע לוֹ רָשָׁע וְטוֹב לוֹ. (דף פח)

(ע"א)

תקון חֲמִשִּׁים וְחֲמִשָּׁה

בְּרֵאשִׁית בָּרָא, כִּי"ת רֵא"ש, וְהֵם אָב וְאִם. בָּרָא
 תְּרֻגוּם בֵּן, הוּא הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, וְעֲלִיו
 נֵאמַר וְנִהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן, יֵשׁ עֵדֶן וְיֵשׁ עֵדֶן, וְזֶהוּ
 שְׁפֹתוֹב וְנִחַל עֲדֻנִּיד תְּשָׁקֵם, עֲדֻנִּיד וְדֵאִי, וְזֶהוּ עֵדֶן
 עֲלִיוֹן, כְּתֵר עֲלִיוֹן, הָעֵדֶן שֶׁלְּמִטָּה זֶה י', וְיֵשׁ עֵדֶן
 שֶׁלְּמִטָּה, וְזוֹ הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה שֶׁהִיא ד', הִיא עֵדֶן אֵל
 הַנִּהַר שֶׁלְּמִטָּה מִמִּנְהָ, וְזֶהוּ שְׁפֹתוֹב וְנִהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן
 לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן.

בא וראתה כפמה נהרות הם שמשנים זה מזה, יש
 נהר ויש נהר. יש נהר מהאור שלמעלה,
 שנקרא הנהר של המים של התורה, שנאמר בה
 תורת חכם מקור חיים, ויש נהר שנקרא נהר
 פלגיו, שכמה פלגים עמקים תלויים ממנו, שנאמר
 בהם פלגיו מים לב מלך וגומר, ויש נהר שנקרא
 נחל קדומים, שנמשך מהעליונים, וממנו תלויים
 שבעה נהרות, שנאמר בהם נהרות ימחאו כף יחד
 הרים ירינו, ויש נהר שנקרא נהר דינור מצד
 השמאל, שנאמר בו נהר די-נור נגד ונפק מן
 וגומר, ונהר בכל מקום הוא ו'. מהצד של אב ואם
 נקרא נחל קדומים, ומצד של הערן העליון נאמר
 בו ונחל עדניך תשקם.

ומצד הימין נקרא נהר פלגיו, ומצד השמאל
 נקרא נהר דינור, וממנו תלויים ששים
 ענפים של אש שנקראו ששים גבורים, והם ששים
 מכות של אש ששהבו את מטטרו"ן, ומצד הימין
 והשמאל נאמר בכל הנחלים שתלויים מהם, נהרי
 נחלי רבש וחסמאת. ונחל עדניך, זה הנהר שיוצא

מַעֲדָן, שְׁנַאֲמַר בּוֹ וְנָהַר יוֹצֵא מַעֲדָן, וְזֶהוּ הַמַּעֲדָן
 שְׁעִין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים וְכוּ', סְתוּם וְגִנּוּז, שֶׁהוּא
 כְּתָר עֲלִיּוֹן, וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבַּעַת רְאִשִּׁים (א)
 שֶׁהוּא ד' אוֹתִיּוֹת שֶׁל שָׁם בְּנֵי ד'), אֵלּוּ יִהְיוּ שְׁתֵּם הָאֵב וְהָאֵם,
 הַבֵּן וְהַבֵּת. בֵּא וּרְאֵה, הַפְּרָקֶת זֶה אֶלֶף כְּמוֹ זֶה:
 (ציור למעלה), אַרְבַּעַת הַמַּעֲדָדִים שָׁלוֹ בְּהֵן הָיָה יִהוּ"ה
 הוּא וְשָׁמוֹ אֶחָד, אֵינֶן עוֹד מְלַבְּדוֹ, בְּלִי פִרּוּד וּבְלִי
 שְׂתוּף בְּלָל (ציור למעלה).

וְעוֹד, וְנָהַר - זֶה ו', יוֹצֵא מַעֲדָן - זֶה י', וּמִשָּׁם
 יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבַּעַת רְאִשִּׁים - זֶה ד', (אֵלּוּ
 אַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת). וְעוֹד, וְנָהַר יוֹצֵא מַעֲדָן - זֶה הָאֵם
 הַעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהִיא א' הַשְּׁנֵינָה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֵהוּ בְּעֲלִי
 הַמַּשְּׁנָה מֵה זֶה אֶלֶף? אֵלֶּף בִּינָה, וְלֹאֵן נִמְשָׁךְ
 בְּגוּף? וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבַּעַת רְאִשִּׁים, אֵלּוּ
 שְׁתֵּי זְרוּעוֹת וּשְׁתֵּי שׁוֹקֵנִים. מִי הֵנֵן שְׁנֵשְׁקָה מִמֶּנּוּ
 לְמַטָּה? זֶה הַשְּׁכִינָה, שֶׁשְׁנֵי גִנִּים הֵם, אֶחָד לְמַעְלָה
 וְאֶחָד לְמַטָּה. זֶהוּ שְׂפָתוֹב הַיּוֹשְׁבֵת בְּגִנִּים, וְהָרִי
 פְּרִשׁוּתָה.

וַיֵּשׁ נָהָר לְמַטָּה שְׁהִיא מִטַּטְרוֹ"ן, שְׁנַפְרָד לְאַרְבָּעָה
 צְדָדִים, שְׁהֵם מִיכָא"ל גְּבֻרִיא"ל נֹרִיא"ל
 רַפָּא"ל, שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסַּבָּב אֵת כָּל אֶרֶץ
 הַחַוִּילָה אֲשֶׁר שֵׁם הַזֶּהָב, וְהַזֶּהָב הוּא לְצַפּוֹן, וְהוּ
 שְׁכַתוֹב מְצַפּוֹן זֶהָב יְאֵתָהּ, וְסוּד הַדְּבָר - הוֹלֵךְ אֶל
 צַפּוֹן, זֶה גְּבֻרִיא"ל, וְאַחַר כֵּן הוֹלֵךְ אֶל דָּרוֹם, וְזֶה
 גִּיחוֹן שְׁשֵׁם מִיכָא"ל, הַחֶפֶץ מְלַמֵּעֵלָה, שְׁאֵמֵר עָלָיו
 הַכְּתוּב הוֹלֵךְ אֶל דָּרוֹם כְּרֵאשׁוֹנָה, וְאַחַר כֵּן סוֹבֵב
 אֶל צַפּוֹן, סוֹבֵב סוֹבֵב לְשֵׁנֵי צְדָדִים שְׁהֵם מְזַרְח
 וּמְעַרְב, שְׁהֵם חֶדְקֵל וּפְרָת, שְׁשֵׁם אֹרִיא"ל רַפָּא"ל.

פִּישׁוֹן כְּנֶגֶד הַתּוֹרָה שְׁבָעֵל פֶּה, וּמְשֵׁם פִּישׁוֹן - פִּי
 שׁוֹנָה הַלְכוֹת. גְּ"יחוֹ"ן - ג' גְּ"זמל חֶסֶד,
 וְשֵׁם הַחַיּוֹת שְׁנַקְרָאוּ חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ מֵהַצַּד שֶׁל אֲרִיָּה
 מְצַד הַיָּמִין, מְצַד הַשְּׂמָאל נְחָשׁ, שְׁנֵאֵמֵר כּוּ כָּל
 הוֹלֵךְ עַל גְּחוֹן, לְהַעֲנִישׁ כּוּ אֵת מִי שְׁעוֹבֵר עַל
 הַתּוֹרָה שְׁנֵתְנָה מִיָּמִין. פִּישׁוֹן - (דף פח ע"ב) שֵׁם שְׁפִיפּוֹן,
 לְהַעֲנִישׁ אֵת מִי שְׁעוֹבֵר עַל הַתּוֹרָה שְׁבָעֵל פֶּה.
 חֶדְקֵל - ח"ד בן"ל, זֶה חֶרֶף בְּלִשׁוֹנוֹ, וְאַחַד מְצַד
 יָמִין, בן"ל מְצַד הַשְּׂמָאל, לְלַמֵּד שְׁנֵיהֶם, ח"ד

בַּשָּׁנִים וְק"ל בְּשָׁפְתַיִם, וּמִשׁוֹם זֶה, פִּישׁוֹן - פִּי
 שׁוֹנָה הַלְכוֹת, גִּיחוֹן - גִּיחוֹן, אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ
 וַיִּקְבַּר אֹתוֹ בְּנִי, שָׁם שָׂרוּי לְצַד יָמַי, פָּרַת כּוֹלֵל
 אֶת כָּלֶם, זֶה פָּרִיָּה וְרִבְיָה, עָלָיו נֶאֱמַר אִם תִּשְׁכַּח
 בֵּין שָׁפְתַיִם, אִם וַדַּאי לַעֲשׂוֹת שָׁם פָּרִיָּה וְרִבְיָה.

וּבֵאֵלֶּה הָאֲרֻבָּעָה נִכְנְסוּ לַפְּרִדִּים הָאֲרֻבָּעָה הַלְלוּ.
 אֵלֶּה שְׁנֵיכֵנְסוּ עִם קְלָפוֹת, אַחַד הַצִּיץ
 וּמֵת, אַחַד הַצִּיץ וְנִפְנַע, וְאַחַד יָצָא לְשֹׁמֵר (יָצָא לְתַרְבוֹת
 רָעָה), הַרְבִּיעִי שְׁנֵיכֵנְס לְמַח הָאֲגוּז, נִכְנֵם בְּשָׁלוֹם
 וַיָּצֵא בְּשָׁלוֹם. זֶה שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ הַצִּיץ וְנִפְנַע, נִכְנֵם
 בְּעֵנָג וְלֹא נִכְנֵם בּוֹ כְּרֹאוֹי, הַתְּהַפֵּךְ לוֹ לְנִנְעָה, וְזֶה
 נִתֵּר שִׁיּוּצָא מֵעֵדֶן, שֶׁהוּא סִימָן עֵנָ"ג, עֵדֶן נִתֵּר נִזָּן,
 כָּאֵן אִסוּר וְהִתֵּר, טַמְאָה וְטַהֲרָה, כְּפֶשֶׁר וּפְסוּל.

וַיִּקַּח יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם אֶת הָאָדָם וַיְנִיחֵהוּ בְּגֵן עֵדֶן
 לְעִבְדָּהּ וּלְשֹׁמְרָהּ. בֹּא וּרְאֵה, הַקְּדוּשׁ כְּרוּךְ
 הוּא לְמַד אֶת הָאָדָם תּוֹרָה, זֶהוּ שְׁכֵתוֹב אִז רָאָה
 וַיִּסְפְּרָה הִכְיָנָה וְגַם תִּקְרָה וַיֹּאמֶר לְאָדָם, וְזֶהוּ
 וַיְנִיחֵהוּ בְּגֵן עֵדֶן, זֶה הִנֵּן שֶׁל הַתּוֹרָה, לְעִבְדָּהּ -

במצוות עשה של התורה, שהוא זכור, תזכר, ולשמרה - במצוות לא תעשה, שהוא שמור, הנקבה. את האדם, שהיה בדיוקן של התורה, שא"ת לרבות התורה שנתנה לאדם מא' עד ת', שנתנה מימין ומשמאל, ששם מצוות עשה ולא תעשה, מצוות של עשה מימין כנגד ו"ה זכר"י, וזה זכרונות, מצוות של לא תעשה משמאל כנגד י"ה שמ"י, העמוד האמצעי כולל שניהם, יהו"ה שמו, והוא קול השופר מצד האם העליונה שהוא שופר. התקיעה היא מצד הימין, ושברים מצד השמאל, השלשל"ת שהיא תרועה מצד של שניהם.

בראשית, (בר"א שי"ת), **ברא אלהי"ם**. האלהי"ם הוה היא האם העליונה, שרוכבת ועולה

בתרועה [שהיא ראש השנה. זהו שבתוב עלה אלהי"ם בתרועה], שנאמר בו לא הביט און ביַעקב ולא ראה עמל בישראל יהו"ה אלהי"ו עמו ותרועת מלך בו, הרי לך שתרועה היא ביַעקב, ונאמר בו עלה אלהים בתרועה, יהו"ה בקול שופר עולה. תקעו בחדש

שׁוֹפָר זֶה תְּקִיעָה, וְזֶה הַחֲדָשׁ שְׁמֵת־כֶּסֶף הַלְּבָנָה.
 הַמְּלָכִיּוֹת מֵצַד הַמְּלָכוֹת, שֶׁהוּא זֶה שְׁמִי, שְׁשֵׁם
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נֹדַע לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, וְכֵּן
 הוּא הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ, הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁפֵּט מֵצַד הַשָּׁמַיִם,
 מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים, וְזֶה הַלֵּב לְשִׁמְאֵל
 הַמְּלָכוֹת. זְכוֹרוֹת, זְכוֹר לְזָכַר, וְזֶה הַמַּח לְיָמִין,
 וְשֵׁם זְכוֹרוֹת. שׁוֹפְרוֹת זֶה קָנָה שֶׁהוּא שׁוֹפָר,
 וּמִשָּׁם יוֹצֵא קוֹל הַשׁוֹפָר, שֶׁהוּא הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי,
 וְהוּא יְהו"ה, בְּמַח בְּלֵב וּבְנוֹף.

וּפְרָשׁוֹתָ בְּעֵלֵי הַמְּשָׁנָה, שְׂאִין פּוֹחֲתִין בּוֹ מֵעֲשָׂרָה
 מְלָכִיּוֹת וּמֵעֲשָׂרָה זְכוֹרוֹת וּמֵעֲשָׂרָה
 שׁוֹפְרוֹת, זֶה יו"ד ה"א וא"ו ה"א (יו"ד ה"י וא"ו ה"י).
 מְלָכִיּוֹת - וְתִמְלֹךְ אֶתְּהָ הוּא יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ,
 זְכוֹרוֹת - אֶתְּהָ זָכַר, זְכוֹרָנוּ לְחַיִּים, שׁוֹפְרוֹת -
 תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל.

וְעוֹד, תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶף לְיוֹם חֲנֻנּוֹ, מַה
 זֶה בְּכֶסֶף? זֶה שְׂכִינָה תַחַת־זָנָה, וְכֵּן כְּתִבְנוּ
 לְחַיִּים, שֶׁהוּא כְּתִיבָה מֵצַד תְּיָמִין וּמֵצַד הַשָּׁמַיִם,

ומשום שְׁנֵאָמְרוּ בּוֹ, הַזְכִּיר פְּעָמִים כְּתִיבָה (שְׁהִיא יָד
 עֲלִיזָנָה יָד תַּחְתּוֹנָה) (הָאֵם תַּחְתּוֹנָה הִיא מֵצֵד הַשְּׂמָאל). בְּכֶסֶה, כְּאוֹתוֹ
 שְׁנֵאָמְרוּ בּוֹ בְּמִכְסָה מִמָּךְ אֵל תַּחְקֹר, כְּתִבְנוּ לְחַיִּים
 הוּא בְּכַתּוּב תְּהֵא, וְהַלּוּחֹת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הֵמָּה
 וְהַמְּכַתֵּב מְכַתֵּב אֱלֹהִים הוּא חָרוֹת עַל הַלְּחָת, מֵה
 זֶה חָרוֹת? זוּ ה', שְׁנֵאָמְרוּ בָּהּ וּקְרֵאתֶם דְּרוֹר בְּאַרְיָן,
 דְּרוֹר הִיא חָרוֹת, וְ"הַלְּחָת" הֵם ו"ה, הַיָּזַן וְהַכַּת,
 וְהֵם מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים, שְׁהִיא הָאֵם הָעֲלִיזָנָה,
 הַמַּעֲשֵׂה הוּא בְּשֵׁתֵי יָדַיִם שְׁשָׁם עֲשִׂיָה, וּמְכַתֵּב
 אֱלֹהִים בְּשֵׁתֵי יָדַיִם (דף פט ע"א) שְׁשָׁם כְּתִיבָה, וְהִיא
 חָרוֹת עַל הַלְּחָת, יָד כּוֹתֶבֶת וְיָד חוֹתֶמֶת, וְהִיא יָד
 הַגְּדוֹלָה אַחַת שְׁנֵאָמְרוּ בָּהּ וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד
 הַגְּדוֹלָה, וְהַשְּׂנִית יָד הַחֲזָקָה, וְהוּא שְׁכַתּוּב וּבְיָד
 חֲזָקָה וְכוּ', וְסוּד תְּדַבֵּר - יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ, יְהו"ה
 י"ד הַגְּדוֹלָה. כּוּז"ו בְּמוֹכְס"ו כּוּז"ו. י"ד תַּחְזָקָה,
 וְהֵם, יָד עֲלִיזָנָה מֵצֵד הַיָּמִין, יָד תַּחְתּוֹנָה מֵצֵד
 שְׂמָאל, וְהַכֹּל כ"ח פְּרָקִים, שְׁנֵאָמְרוּ בָּהֶם וְעָתָה
 יִגְדֹל נָא כַח אֲדֹנָי, וְזֶה כַח מַעֲשָׂיו הַגְּדוֹלִים לְעַמּוֹ, כַּח
 מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית.

וְעוֹד, יֵשׁ יוֹד שֶׁנִּקְרָאת יָד רָמָה, וְזוֹ יְהוּ"ה יוֹד
 ה"א וּא"ו ה"א, וְיֵשׁ יָד שְׁנֵיחַ לְקַבְּלָהּ, וְזוֹ
 אַחִי"ה אֵל"ף ה"א יוֹד ה"א, וְזוֹ כ"ח. בְּזִמְנָה
 שֶׁחָטְאוּ יִשְׂרָאֵל, הִסְתַּלַּק הַכַּחַח תְּהֵא מֵהֶם, וְנֶאֱמַר
 בָּהֶם וַיִּלְכוּ בְּלֹא כַח לְפָנַי רוּדָה.

וּבַמְלָאכִים כַּתְּבִיא"ל הַמְּמַנָּה עַל הַכְּתִיבָה,
 חַתְּמִיא"ל עַל הַחְתִּימָה. כַּתְּבִיא"ל
 כְּת"ב אֵל"י, אֵל"י הוּא אֵ"ם בְּחֻשְׁבוֹן, זֶה אֵלִי
 וְאַנְוֵהוּ, כְּתִב - כ' כְּתִב, ת' תוֹרָה, ב' בְּרָכָה, וְהַכֹּל
 הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, הִיא כְּתִב בְּרֵאשׁ כָּל צְדִיק, וְהִיא
 תוֹרַת יְהוּ"ה תְּמִימָה, וְהִיא בְּרַכַּת יְהוּ"ה הִיא
 תַּעֲשִׂיר. חַתְּמִיא"ל מַצֵּד הַחֲכָמָה, וְשְׁנֵיחַם חַיִּים.
 חֲכָמָה, שְׁכַתּוֹב הַחֲכָמָה תְּחִיחַ בְּעֲלִיחַ, הָאֵם
 הָעֲלִיּוֹנָה עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְשְׁנֵיחַם
 לְיָמִין וְלְשִׁמְאֹל.

שְׁלֹשׁ אֲצַבְעוֹת מְתִיחְרוֹת בְּקוֹלְמוֹם לְכְּתִיבָה,
 וְעֲלִיחַם אָמַר בֶּן זוֹמָא, אֵין בֵּין מַיִם
 הָעֲלִיּוֹנִים לַמַּיִם הַתְּחִתּוֹנִים אֵלָא כְּשִׁלְשׁ אֲצַבְעוֹת,

וּשְׁנֵי אֲצָבָעוֹת הֵם שְׁסוּמְכִים אוֹתָם, וְהֵם כְּשֵׁנִי
 לְבוּשִׁים שְׁפָרוּסִים זֶה אֵצֶל זֶה, רוּיָא"ל הוּא
 אוּרִיָא"ל, וְעָלְיוֹ נֶאֱמַר וְזֶה זְכַר"י, עִם ו"ה - מֵאֲתִים
 אֲרַבְעִים וּשְׁמוֹנֶה, וְזֶה רוּיָא"ל, שְׁמֵי עִם י"ה - שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת שְׁשִׁים וְחָמֵשׁ. ש'מועא"ל מ'טטרו"ן י'הוּא"ל
 רֵאשִׁי תְבוֹת שְׁמֵי. חסדיא"ל מֵצַד הַחֶסֶד, גְּבֻרִיא"ל
 מֵצַד הַגְּבוּרָה, אוּרִיָא"ל מֵצַד הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי,
 כָּבֵל צַד אֵלֵי הוּא מֵצַד הָאֵם, וְהֵם אֵל"י, א' כְּתָר,
 י' חֲכָמָה, ה' הָאֵם הָעֲלִיזָנָה, שְׁהִיא מְגִדֵּל עוֹ שֵׁם
 יְהו"ה.

וְעוֹד אָמַר אוֹתוֹ זְקוֹן: רַבִּי רַבִּי, וְהַמְּכַתֵּב מְכַתֵּב
 אֵלֶיהֶם הוּא, שְׁתֵּי יָדַי כּוֹתְבוֹת מִיְמִין
 וּמִשְׁמָאל, אֲבָל חָרוֹת עַל הַלְּחָת, הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי,
 (כֵּן י"ה הוּא וְדֹא). כְּמָה מְלָאכִים סוֹפְרִים יֵשׁ לְמַעְלָה
 שְׁכוֹתְבִים אֶת זְכוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכְמָה מְלָאכִים
 שְׁחוֹתֵם הַמְּלָךְ בִּידֵיהֶם שְׁחוֹתְמִים אֶת זְכוֹת
 יִשְׂרָאֵל, וְכְמָה מְלָאכִים שְׁשׁוֹקְלִים קְלוֹת וְחַמּוּרוֹת
 שֶׁל הַתּוֹרָה, זֶהוּ שְׁכַתּוּב אֵיחָ סוֹפֵר אֵיחָ שׁוֹקֵל,
 וְכִשְׁהוּא חוֹתֵם כְּמַבְעֵת הַמְּלָךְ שְׁתוּא ו' (י), אִין

לְהָשִׁיב. חוֹתֶם הוּא ו', חוֹתֶם אֲמַת, יָד כּוֹתֵב וְיָד
 חוֹתֶם. ה' תַּחְתּוֹנָה כּוֹתֵבְתָּ, ה' עֲלִיּוֹנָה חוֹתֵמְתָּ,
 שָׁהֶם ה' אֲצַבְעוֹת שֶׁל יָד יָמִין וְה' אֲצַבְעוֹת שֶׁל יָד
 שְׂמָאל. ה' תַּחְתּוֹנָה כּוֹתֵבְתָּ כָּאוֹת ו', שָׁהוּא
 קוֹלְמוֹם, קָנָה שֶׁל זְרוּעַ, ה' תַּעֲלִיּוֹנָה חוֹתֵמְתָּ כָּאוֹת
 י', שָׁהוּא כּף תִּירָה.

ש"ם הדור"ש הוא צדיק, עליו נאמר יהו"ה
 אלהי"ם נתן לי לשון למודיים, וזה (י) יו"ד
 ועירה, לדעת לעות את יעף דבר, הם ה"ה שפּהם,
 ועוף יעופף על הארץ, ונקדה של שם הכותב,
 והמכתב מכתב אלהי"ם הוא זה יהוהו, ש"ם
 הדור"ש, יהו"ה אלהי"ם נתן לי לשון למודיים
 לדעת לעות את יעף דבר, וזה יהוה, ידיעת
 הקדוש ברוך הוא עם שכינתו, בנקדה הזו יתהלל
 המתהלל ה'שכל ו'זרוע, וזה יתהו.

כל הנקודות הללו צריף לנקד אותם מפסוקי
 התורה, כמו שהם כתובים בדרך אמת, וכל
 תו"ה יש לה משמש שרוב עליה, והיא המרכבה

שְׁלוֹ, וְאוֹתָהּ הָיוּ"ה יֵשׁ לָהּ מִנְהִיג שְׁשׂוּלֵט עֲלֶיהָ,
כְּמוֹ זָכָר עַל נִקְבָּה, וְאִין רְשׁוֹת לְנִקְבָּה אוֹ לְשְׁלוּחָה
לְעֲשׂוֹת דְּבָר בְּלִי רְשׁוֹת בְּעֵלָהּ, שְׁפָל מִי שְׁמַקְבֵּל,
הִיא הַנִּקְבָּה, מִהַמָּקוֹם שֶׁהִיא מְקַבֶּלֶת, וְסוּד

(דף פט ע"ב)

הַדְּבָר - כִּי גְבוּהַ מֵעַל גְּבוּהַ שׁוֹמֵר, וְכַגּוּן זֶה
הַשְּׁלִיחַ לְמַעַלָּה מִמַּטְרוּ"ן, וְכַמָּה מְמַנִּים שְׁתַּחַת
יָדָיו שֶׁהֵם שְׁלִיחֵי הַשְּׂכִינָה, וְהַשְּׂכִינָה, הִיא נִקְבָּה,
אִין לָהּ רְשׁוֹת לְלָקֶת לְשׁוֹם מָקוֹם בְּלִי רְשׁוֹת
בְּעֵלָהּ, וְסוּד הַדְּבָר - וְיִקְחוּ לִי תְרוּמָה. אִם אַתֶּם
רוֹצִים שְׁתַּשְׁרָה שְׂכִינָתִי בֵּינֵיכֶם - וְיִקְחוּ לִי, קָחוּ
מִמֶּנִּי רְשׁוֹת בְּרֵאשׁוֹנָה לְהַתְנַלּוֹת.

תקון חמשים ושש

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים, אֱלֹהִים הָרִי פְרִשׁוּהוּ
שָׁם יִרְאֶה, פֶּחַד, מִצַּד הָאוֹת ה' (ה"י),
שֶׁהִיא לְשִׁמְאֵל, שְׁאֵף עַל גַּב שְׁתֵּאוֹת י' הִיא
רְחִמִים, בְּמָקוֹם שְׁשׂוּלֶמֶת ה' עֲלֶיהָ הִיא נִקְרֵאת
נִקְבָּה, כְּמוֹ זֶה ה"י, וְסוּד זֶה הַתְנַלּוֹת (בִּי"ה ה"א וּא"ו ה"א)
יו"ד ה"י וּא"ו ה"י (בִּי"ד ה"א וּא"ו ה"א), שְׁאִין בְּרִיָּה בְּלִי

זָכַר וּנְקָבָה, שְׁשָׁנֵי שִׁתְּפִים הֵם בְּכֵן וּבְכַת, הָאֵב
וְהָאֵם, אֶחָד נוֹתֵן טָפָה זָכַר וְאֶחָד נְקָבָה, וּכְשִׁשׁוּלֵט
הַזָּכָר עַל הַנְּקָבָה הוּא זָכַר, וּכְשִׁשׁוּלֵטת הַנְּקָבָה עַל
הַזָּכָר הִיא נְקָבָה, וַחֲרֵי פִרְשׁוּהוּ בְּסוּד שָׁל אִשָּׁה כִּי
תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר.

וְסוּד עֲלִיזוֹן כָּאֵן, לְפַעְמִים נִזְרְקוּ שְׁתֵּי טַפּוֹת,
לְפַעְמִים שָׁלֵשׁ, לְפַעְמִים אַרְבַּע, לְפַעְמִים
ה', לְפַעְמִים ו', לְפַעְמִים ז', וְזֶה הַסּוּד שֶׁעָלוּ לַמַּטָּה
שְׁנַיִם וַיִּרְדּוּ שִׁבְעָה, שְׁתֵּי טַפּוֹת הֵן לְפַעְמִים צַר"י
וְלְפַעְמִים שְׁב"א, שָׁלֵשׁ לְפַעְמִים הֵן סְגוּ"ל
וְלְפַעְמִים שׁוּר"ק, לְפַעְמִים שִׁבְעַת כְּמוֹ זֶה ז' מִן יָרַע,
וְשָׁלֵשׁ טַפּוֹת צְרִיכוֹת שְׁמִירָה מִן כְּב"ד מְחוּ"ל
מְר"ה, שְׁנַאֲמַר בָּהֶם וַיִּצּוּ יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם עַל
הָאָדָם, וּפִרְשׁוּהוּ, אֵינְ צוֹ אֵלָא עֲבוּדָה זָרָה, וְזֶה
הַכְּבֵד, שְׁנַאֲמַר בּוֹ כָּל הַכּוֹעִם כָּאֵלוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה
זָרָה, וּמִשׁוּם זֶה לֹא צָרִיךְ לְהַרְיֵק טַפּוֹת אֵלָא
בְּאַהֲבָה, וְלֹא בְּכַעַס וּבְקַטְמָה, וּכְשִׁזּוֹרֵק אָדָם שָׁלֵשׁ
טַפּוֹת בְּאַהֲבָה, נִקְרָאוּ סְגוּלָתָ"א, וְסוּד הַדְּבָר -
זָרְקָן"א מִקָּרַף שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ סְגוּלָתָ"א.

על האדם, זו שפיכות דמים, זהו שכתוב באדם
 דמו ישפה, זו התעוררות של הטפה של
 הנקבה שהיא מלחה אדמה, ואם היא סגו"ל,
 נקדה למטה היא נקבה, נקדה שלמעלה היא זכר,
 וכשזרק אותה במר"ה, שהיא גיהנם, הורגת
 (אותה) •

לאמר, זה גלוי עריות, וזה טחו"ל, מי שזרק
 באשתו בעצב ובקטטה, התנולתה בו
 ערוה, ולכן ערות אביך וערות אמו לא תנלה.
 טחול היא לילית, מרה שחרה, ערות הכל (של הכלה) •

אמר רבי אלעזר: אבא, השעור של עריות הם
 במקום ידוע או לא? אמר לו: פני יהו"ה
 הוא י' אב, ה' אם, ו' בן, ה' בת, ה"ה הם אשה
 ובתה, פלה וחרותה, כפי ענפי האילן כף נקראו.
 ענפי האילן נפרדים למעלה באילן, כמו שבארזהו
 ופניהם ובניהם פרודות מלמעלה, ועליהם נאמר
 ולא ינלה בנה אביו, והם מתחתדים למטה.

כְּמוֹ לוֹלֵב, שֶׁהוּא אֲנֵדָה אַחַת לְמִטָּה בְּכָל אֵלּוּ
 הַמִּינִים שֶׁל הַדָּם וְעַרְבָּה, שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה
 הַדָּסִים וְשְׁתֵּי עַרְבוֹת, וְהוּא בְּפִרּוּד לְמַעְלָה,
 שֶׁהָעֲנָפִים נִפְרָדִים לְיָמִין וְלְשִׁמְאֵל, וּמִשּׁוּם זֶה,
 נִפְרָצוּ עֲלָיו - פָּסוּל, נִפְרְדוּ עֲלָיו - כָּשֶׁר, וְהַפְרִץ
 הַזֶּה הוּא פְרוּץ בְּעֵרוֹה בֵּין עֲנָף לְעֲנָף, וְלִכֵּן נֵאמַר
 שָׁם לֹא תִקְרְבוּ לְגִלוֹת עֵרוֹה, לֹא צְרִיךְ לְקַרֵּב אֶת
 הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן יְהו"ה לְמָקוֹם ^(דף ז ע"א) עֵרוֹה, וְסוּד
 הָעֵרוֹה נִרְמָז בְּשְׁתֵּי (עב) אוֹתִיּוֹת ע"ר ו"ה ע"ר ר"ע
 בְּעֵינֵי יְהו"ה, וְהָעֲנָפִים הִלְלוּ ^(לא) נִפְרְדוּ שֶׁתִּהְיֶה
 עֵרוֹה בֵּינֵיהֶם, אֵינּוּ אֵלָּא חוּץ מִמְּקוֹמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא אֲדֻנִּי. זֶהוּ שֶׁכֶּתוּב לֹא יִגְרֹךְ רָע,
 שֶׁבִּפְסִירוֹת תִּמְצָא אֵב וְאֵם וּבֵן כְּאֶחָד בְּבִינָה, כִּי
 י"ה, וְאֵין שָׁם עֵרוֹה, וְתִמְצָא אוֹתָם לְמִטָּה, אַח
 וְאַחוֹת שְׁנֵיהֶם בְּיַחְוֵד, הָאֵחַ הוּא הָעַמּוּד הָאֲמֻצָּעִי,
 ד' - אַחוֹתוֹ, וְשְׁנֵיהֶם הֵם אֶחָד בְּלִי פְרוּד, אֵף עַל
 נֵב שְׁצַדִּיק הוּא תִיחּוּד שֶׁל כָּלָם.

בֵּינֵיהֶם הֵנָּה אֵלֵיהֶן הַזְדַּמֵּן לְרַבִּי שְׂמַעוֹן, וְאֵמַר
 לוֹ: רַבִּי רַבִּי, שְׁעוֹר הָעֲרִיּוֹת כֵּן הוּא

וּדְאִי, בְּכֹל הַסְּפִירוֹת אֵין יְחוּד שֶׁל אַחַת עִם
 חֲבֵרָתָהּ כְּמוֹ שֶׁל זָכָר וּנְקֵבָה, אֲלֵא רַק בְּצַדִּיק,
 שֶׁהַיְחוּד שֶׁל שְׁנֵיהֶם אֵינוֹ בְּכֹל הָאֵיבָרִים שֶׁלָּהֶם,
 אֲלֵא רַק בְּבְרִית מִילָה, בְּשֵׁאֵר הָאֵיבָרִים קִרְבָּה שֶׁל
 אַחְוָה יֵשׁ שָׁם וְלֹא שֶׁל יְחוּד, וְזֶהוּ סוּד הָאֵילָן
 שֶׁעֲנַפָּיו נִפְרָדִים לְמַעְלָה בְּכֹל צַד, וְסוּד הַדָּבָר -
 וְהַשֵּׁב בְּאֵיתָן קִשְׁתּוֹ וַיִּפְּזוּ זְרַעֵי יָדָיו, אֲבָל לְמַטָּה
 בְּכֹל אֲגָדָה אַחַת, יְחוּד אֶחָד, וּמַשּׁוּם זֶה לְמַטָּה
 בְּצַדִּיק צָרִיד לְקָרֵב אֶת אוֹתֵיּוֹת יְהו"ה עִם
 שְׂכִינָתוֹ, שֶׁהֵיא קִרְבָּה שֶׁלָּה קָרְפָן לִיהו"ה.

וְכִי הַשְּׂכִינָה הַעֲלִיזָנָה עִם תְּכֻמָּה, צָרִיד לְקָרְבָם
 לְצַדִּיק וְכֹל הַעֲנַפִּים שָׁם מְתִיחָדִים וְנִקְשָׁרִים
 וּמַשְׁלָבִים, וּמְקַבְּלִים זֶה מִזֶּה, וְהַכֹּל עַל יְדֵי הַצַּדִּיק,
 וּבְלִי צַדִּיק אֵין קִרְבַּת הַיְחוּד אֲלֵא אַחְוָה, וּמַשּׁוּם
 זֶה חֶסֶד שָׁם נִקְרָא ו' אַח וְה' אַחֹת, מִצַּד הַיָּמִין,
 וּבְמִקוֹם הַזֶּה נֹאמֵר וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אַחֹתוֹ בֵּת
 אָבִיו אוֹ בֵּת אָמּוֹ וְגוֹמֵר, חֶסֶד הוּא, וְעַם כָּל זֶה
 שֶׁחֶסֶד הוּא, וְנִבְרָתוֹ לְעֵינֵי בְּנֵי עַמָּם. מִי שֶׁמְחַבֵּר

אותיות במקום של פרוד, כאלו הפריד ביניהן,
ומשום כך ונכרתו, מדה פננד מדה.

וכך י"ה בימין הם באחות, ואין יחוד אלא על
ידי צדיק, ומשום זה במקום הזה לא תקרבו
לגלות ערות, וכך בשוק ימין ושמאל שם אלהים
אחרים, ולא צריך לקרב שם אותיות בזמן
שאלהים אחרים שם, שהם מצד של עבודה זרה,
וסוד הדבר - ויקריבו לפני יהו"ה אש זרה.

וכל אותם העריות הם סמא"ל ונחש, שתובעים
לעשות דינים ומגלים אותם לפני יהו"ה,
ומשום זה נקראו עריות, וזהו סוד, וסוד אחר אל
הנל, שזה גורם גלות וגולה בין העמים, מי שמנלה
ערותו שם, כך הוא מתנלה בין העריות, שהם
אלהים אחרים, ומי שמכסה עליהם, כך הוא
מתכסה ביניהם, ומשום זה ולא ינלה פנף אביו,
זו שכינה שגלתה בין העמים בגלל החטא הזה,
כמו שנאמר ובפשעיהם שלחה אפכם.

וְאַרְבַּע פְּעָמִים נִלְתָּה שְׂכִינָה לְנִלּוֹת, מִשּׁוּם
 שֶׁהַכְּנִיסוֹ עָרוּהָ בֵּין אַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת,
 וְאִם עַל גַּב שְׁנָאֵמַר כָּל הָעֲרִיּוֹת הִלְלוּ בְּסִפִּירוֹת
 וּבְשֵׁם שֶׁל יְהו"ה, לֹא בְּמִקוֹמוֹ שְׁלִמְעָלָה, אֲלָא
 בְּשִׁשְׂכִינָה נִלְתָּה, כָּל הַסִּפִּירוֹת יָרְדוּ עִמָּה, וְאִין
 פְּרוּד בָּהּ וּבֵין עֲשָׂר הַסִּפִּירוֹת, וּכְשִׁיִּרְדוּ, הִתְלַבְּשׁוּ
 בְּשִׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל שִׁשָּׁה עֲנָפִים, חֶסֶד בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן,
 גְּבוּרָה בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי, הַעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי,
 שְׁלֹשׁ סִפִּירוֹת שְׁנִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה יָמִים אַחֲרֵים, שֶׁהֵם
 רְבִיעֵי חֲמִישִׁי וְשִׁשִּׁי.

וְעֲשֶׂר אֲמִירוֹת זֶה י' הָאֲבָא, תְּמַשָּׁה אֹרֶז זֶה ה'
 הָאֲמָא, שֵׁשׁ פְּעָמִים טוֹב ו' שֵׁשׁ בְּשִׁשֶׁת
 יָמוֹת הַחֹל, ה' שֶׁל הַשִּׁשִּׁי ה' שֶׁל יְהו"ה, רֵא"ש שֶׁל
 בְּרֵאשִׁי"ת זֶה כְּתָר, הָרֵאשׁ לְכָל הָרֵאשִׁים.

וְלָמָּה יֵשׁ פְּרוּד? מִשּׁוּם שֶׁאִין צְדִיק, אוֹת הַכְּבִרִית,
 שָׁם, וְסוּד הַדְּבָר - אִין אָדָם צְדִיק בְּאָרֶץ,
 שֶׁהוּא אוֹת הַכְּבִרִית שָׁם, וּבְשִׁשֶׁת שָׁהוּא הַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי, שָׁם קָרִיבָה וְהִתְחַוֵּד שֶׁל שֵׁם יְהו"ה וְכָל

הַסְפִּירוֹת, וּמִשׁוֹם כֶּךָ זְוֹנָם שָׁל תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים
 מִלֵּילֵי שַׁבָּת לְלֵילֵי שַׁבָּת, הֶעָרִיזוֹת הִלְלוּ הֵם וַדַּאי
 לְמַטָּה, אֲבָל לְמַעְלָה ^(דף צ ע"ב) נֵאמַר לֹא יִגְרָךְ רָע,
 וְצַדִּיק שֶׁקָּרַב לְאִשְׁתּוֹ בְּיָמוֹת הַחַל, אוֹתוֹ הֵבֵן
 שְׁעוֹשָׂה, נֵאמַר עָלָיו צַדִּיק וְרַע לוֹ, שֶׁגִּזְרָם שֶׁנַּעֲשֶׂה
 קֹדֶשׁ חַל, שֶׁהוּא הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וּבְאוֹתוֹ זְמַן הוּא
 הַסּוֹד שֶׁל צַדִּיק וְרַע לוֹ רָשָׁע וְטוֹב לוֹ, אֲבָל לְמַעְלָה
 אֵין עֲרוּה וְקִצּוֹן וּפְרוּד וּפְרוּץ, וּמִשׁוֹם זֶה לְמַעְלָה
 (אֵין לָךְ לְדַמָּה לְיוֹצֵרָךְ, שֶׁתֵּאמַר כֹּה, שֶׁלְמַעְלָה) יֵשׁ יַחֲדוּ בָּאֵח וְאֶחָזֶת,
 וּבֵבֵן וּבַבֵּת, בָּאֵם עִם בֵּן. אִם בֵּן, אֵין לָךְ לְדַמּוֹת
 לְיוֹצֵרָךְ, שֶׁאַתָּה הָיִיתָ גֹזֵרִם שֶׁלֹּא תִהְיֶה בְדַמּוֹתוֹ
 לְמַעְלָה, כְּמוֹ שֶׁנֵּאמַר כִּי אִם עֲזוֹנוֹתֵיכֶם הָיוּ
 מִבְּדָלִים בֵּינְכֶם לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם.

וּבֵא וּרְאֵה, בְּשַׁעַה שֶׁרָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְבְרֵא אָדָם, כֶּךָ הָיָה רוּצָה לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ
 כְּמוֹ דַמּוֹתוֹ, בְּלֵי עֲרוּה וּבְלֵי פֶרֶץ וּפְרוּד, כְּמוֹ
 שֶׁנֵּאמַר נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ בְּדַמּוֹתֵנוּ, שִׁיְהִיוּ כָּל
 הַסְפִּירוֹת כְּלוּלוֹת בּוֹ, בְּלֵי פְרוּד וְקִצּוֹן, וּלְהַתְיַחַד
 בֵּן עִם בֵּת שֶׁהֵם אֶחָיִם, שֶׁעֲלֵיהֶם נֵאמַר אֶחָיִם

הַתְּאוּמִים, וְהוּא שְׂכֵתוֹב וַיְהִי תְּאוּמִים מִלְּמַטָּה וַיִּחַדּוּ
 יְהִי תְּמִים עַל רֵאשׁוֹ, בְּאִיזָה מְקוֹם? אֵל הַטַּבְּעָת,
 זוֹ הַטַּבְּעָת שֶׁל אוֹת בְּרִית מִיָּלָה, שֶׁהוּא שְׁעוֹר לְכָל
 הָעֲרִיּוֹת לְמַטָּה, וְשְׁעוֹר שֶׁל הַיְחוּד לְמַעְלָה,
 וְלְמַעְלָה נֹאמֵר בּוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחִי
 לְעוֹלָם, אֲבָל לְמַטָּה נֹאמֵר בּוֹ וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב
 וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, אֵל תִּעְרַב בַּיְחוּד טוֹב עִם
 רַע, וְאִם לֹא, מוֹת תָּמוּת. נֹאמֵר כְּאֵן מוֹת תָּמוּת,
 וְנֹאמֵר בְּשֵׁבֶת מְחַלְלֵיהָ מוֹת יוֹמָת.

וְאָדָם וְדַאי נַעֲשֶׂה בְּדַמוֹת שֶׁל מַעְלָה, וְעֲשֶׂה שָׁם
 פְּרוּד וְנִפְרָד מִשָּׁם. אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר:
 אָבִי, אֵיךְ נַעֲשֶׂה בְּדַמוֹת שֶׁל מַעְלָה, שְׁחֲרֵי שְׂמֵעֵנוּ
 שָׁם כְּמָה דַעוֹת? אָמַר לוֹ: בְּנִי, כְּשֶׁנַּעֲשֶׂה, כָּל
 הַסְּפִירוֹת נִכְלְלוּ בְּדַמוֹת שֶׁל נִשְׁמָתוֹ, וְנִשְׁמָתוֹ
 הִיָּתָה מְרַכְּבָה לָהֶם, כְּמוֹ שֶׁנִּשְׁמָתוֹ, שְׁעָלֶיהָ נֹאמֵר
 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, כְּמוֹ שְׁעֵשֶׂר
 סְפִירוֹת בְּלִימָה, וְכָל הַגּוֹנִים שֶׁל הַנִּשְׁמוֹת הֵיוּ
 מְאִירִים בְּנִשְׁמָתוֹ וְהֵיוּ מְאִירִים עַל פְּנָיו, וּמִמֶּנּוּ הֵיוּ
 מוֹדְעִים עַלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְהֵיוּ מְשַׁתְּחִיִּים לוֹ

בְּגִלְלַת הַמְּאֻרֹת הִלְלוּ שְׁהִיוּ מְאִירִים בּוֹ. כְּמוֹ
 שֶׁהָאָדָם שְׁלֹמֶעֱלָה שְׁהִיוּ מִשְׁתַּחֲוִים לוֹ, כִּי הָיוּ
 מִשְׁתַּחֲוִים לָאָדָם שְׁלֹמֶטָה, עַד שֶׁהוּא הָיָה אוֹמֵר
 בּוֹאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעַה נִכְרַכָּה לְפָנַי יְהו"ה עוֹשֵׁנִי,
 וּבְאוֹתוֹ זְמַן הוּא הָיָה שׁוֹלֵט עַל כָּל הַהַמוֹנִים שֶׁל
 מַעְלָה וּמַטָּה.

הַגְּזוֹן הַשָּׁחַר שֶׁל הָעֵינַי, וְשִׁעְרָיו שְׁחֹרֹת, וְכָל
 הַגְּזוֹנִים שְׁחֹרִים יָפִים נִתְּנוּ בּוֹ מִצַּד הָאֵם.
 לֶכֶן הָעֵינַי וְלֶכֶן הַפָּנִים וְלֶכֶן הַמַּחַ וְלֶכֶן הָעֲצָמוֹת
 נִתְּנוּ בּוֹ מִצַּד הָאָב, שְׁחָרֵי פְרִשׁוּהוּ בְּעֵלְי הַמְּשָׁנָה
 שֶׁהַלֶּכֶן שִׁבְעִין וְהַמַּח וְהָעֲצָמוֹת נִתְּנוּ מִהָאָב, וְשָׁחַר
 הָעֵינַי וְהַשִּׁיעָר נִתְּנוּ מִהָאֵם, וְהַלֶּכֶן וְהַשָּׁחַר, שְׁנֵיהֶם
 נִמְצְאוּ מִכֶּתֶר עֲלִיּוֹן, הַשָּׁחַר מִבְּחוּץ וְהַלֶּכֶן
 מִבְּפָנִים, וְעֲלִיוֹ נֵאמַר וְעַתָּה לֹא רָאוּ אוֹר כְּהִיר
 הוּא בְּשִׁחְקִים, וְכֵתוּב אַחַר אוֹמֵר יִשֶׁת חֲשׂוֹךְ סִתְרוּ.

וְחָרֵי פְרִשׁוּהוּ הַחֲבָרִים, שָׁחַר נִקְבָּה לְלֶכֶן,
 וְהַתּוֹרָה מִשֵּׁם הִיא לֶכֶן מִבְּפָנִים וְשָׁחַר
 מִבְּחוּץ, וְלִמְעַלָּה הָאָב וְהָאֵם אָמְרוּ עַל הָעֲמוּד

הַאֲמָצְעִי וְשָׁכִינְתּוֹ נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ בְּדַמוֹתֵינוּ,
הַעֲמוּד הַאֲמָצְעִי בְּלֶכֶן וְהַשְׁכִּינָה בְּשָׁחַר, וְהוּ
שְׁפָתוֹב שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאֶוֶה. וּבֹא תִרְאֶהָ, הָאִם
הָעֲלִיּוֹנָה הִיְתָה שְׁחֹרָה לְפָנַי אוֹתוֹ אוֹר שְׁלִפְנִים
מִמֶּנָּה, אֲכַל בְּשִׁיּוּרְדָת לְמַטָּה נִרְאִים גְּנוּנִיה בְּחִמְשׁ
סְפִירוֹת, שְׁהֵם חֲמִשָּׁת עֲנָפֵי הָאֵילָן, זְרוּעַ יָמִין
וְשִׁמְאֵל וְהַגּוֹף וְשְׁתֵּי שׁוֹקֵים, הַצַּדִּיק נוֹטֵל כָּל
הַגְּנוּנִים. וְהוּ שְׁפָתוֹב וְרִאִיתִיה לְזִכַּר בְּרִית עוֹלָם,
וְרִאִיתִיה בְּגְנוּנִים מְאִירִים, וְכֹךְ הַשְׁכִּינָה הַתְּחִתּוֹנָה
נִרְאִית בְּחִמְשָׁה גְנוּנִים מִמַּטָּה לְמַעְלָה, וְאֵלוֹ הַגְּנוּנִים
שֶׁל שֵׁשׁ הַסְּפִירוֹת, וְעֲלִיהֶם נֶאֱמַר וּתְכַלֵּת וְאֲרַגְמֵן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי ^(דף צא ע"א) וְשֵׁשׁ וְעוֹזִים, וּכְמוֹ שְׁנֵבֶלְלִים כָּל
הַגְּנוּנִים מִמַּעְלָה לְמַטָּה בְּצַדִּיק, כֹּךְ גְּבֻלְלִים כָּל
הַגְּנוּנִים מִמַּטָּה לְמַעְלָה בְּעֲמוּד הַאֲמָצְעִי.

בֹּא וּרְאֶהָ, אֲרַבְעָה עֲנָפִים גְּדוּלִים הָיוּ בְּאֵילָן, וְהֵם
הָיוּ שְׁתֵּי זְרוּעוֹת וְשְׁתֵּי שׁוֹקֵים, וְכֻלָּם בְּשַׁעוֹר
שֶׁל הָאוֹת ו' הָעֲלִיּוֹנָה, וּבְכָל אִמָּה חֲמִשָּׁה עֲנָפִים
קַטְנִים שְׁהֵם זָרָת, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְשָׁמַיִם בְּזָרָת תִּכְנֶן,
וְהֵם הַשַּׁעוֹר שֶׁל ה', וְעַל ה' עֲנָפִים הָיָה י' שֶׁהוּא

כַּף הַיָּד, וְזֶה פְּרִי הָאֵילָן, וְכַמָּה שְׂרָטוּשִׁים מִרְקָמִים
 בְּכַף הַיָּד, אֲשֶׁר הֵגֹנִים הַיָּפִים שֶׁל הַפְּרִי, אֲשֶׁר
 נִפְתַּח הַשְּׂוֹשְׁנָה, אֲשֶׁר עָשָׂה מִמֶּנָּה פְּרִי, וְהֵם כִּפְתוּר
 וְפָרַח לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיִּצְאִים מִן הַמְּנֹרָה, וְאֵלּוּ
 שְׁלֹשׁ עֲצָמוֹת בְּזָרוּעַ יָמִין וְשְׁלֹשׁ בְּזָרוּעַ שְׂמָאל.
 הַמְּנֹרָה, הַגּוֹף שֶׁל הָאֱמֻצָּע.

בְּנֵי, בְּכָל הַתְּקוּנִים הַלְלוּ בְּרָא אֶת הָאָדָם וְכַת
 זִוּגוֹ, (וְאִם) הוּא עָשָׂה פִּרּוּד לְמַעַלָּה בֵּין
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשְׂכִינָתוֹ, אֲשֶׁר גָּרַם לְסִלּוּק הַשְּׂכִינָה
 מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַלֵּק
 מִמֶּנּוּ בֵּת זִוּגוֹ וּמְסַתְּלֵק הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמֶּנּוּ,
 אֲשֶׁר מְקוּם אֲשֶׁר שׁוֹרָה שְׂכִינָה, אֵין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא שׁוֹרָה אִשׁ, וּמִזֵּין לָנוּ אֲשֶׁר הִסְתַּלְּקָה בֵּת זִוּגוֹ
 מִמֶּנּוּ? כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא טוֹב הָיְתָה
 הָאָדָם לְבַדּוֹ, וְזֶה גָרַם לְיַעֲקֹב שֶׁנֶּאֱמַר כּוֹ וַיּוֹתֵר
 יַעֲקֹב לְבַדּוֹ, וּבְאֹתוֹ זְמַן נִצַּח אֶת סַמְא"ל, וַיִּנְעַע
 בְּכַף יָרְכוֹ, בְּאִיזָה מְקוּם פּוֹרַח? בְּגִיד הַנְּשִׂאָה,
 אֲשֶׁר פָּרַח י' מְגִיד הַנְּשִׂאָה, אֲשֶׁר י' שֶׁל יַעֲקֹב, וְהוּא
 נִשְׂאָר עַקֵּב, אֲשֶׁר הוּא רֵשׁ בְּעַקֵּב, וְזֶה הַסּוּד שֶׁל וַיְרֹד

אוחזות בעקב עשו, (שהוא דש בעקב בגלות ובעל של מלכות שבעים
אמות, שהוא לונב ולא לראש).

כמו שגרים אדם שהשכינה נפרדה מן הקדוש
ברוך הוא, כמו שנאמר ובפשעיכם שלחה
אמכם, ונשאך הקדוש ברוך הוא יחידי בלי
הגבירה, זהו שכתוב תצדיק אבך, מה זה אבך?
אבך לגבירה, ומשום זה לא טוב היות האדם לבדו
אעשה לו עזר בנגדו, זה אחרת, שאינה בת זוגו,
מצד של עין הדעת טוב ורע, באסור והתר, טמאה
ומטהרת, פשר ופסול, דם טהור ודם נדה, ומשום
זה פרשונה, זכה - נעשה לו עזר, לא זכה - בנגדו,
שהסתלקה ממנו אשה שהיא עין החיים, שנאמר
בה עין חיים היא למחזיקים בה, ראה חיים עם
אשה אשר אהבת, שעליה נאמר ולקח גם מעין
החיים ואכל וחי לעלם, שהוא הנה חרות על
הלוחות, חרות במלאך המות, חרות משעבוד
מלכיות, חרות מכל המחלות הרעות, מעניות
ומפשות וצער ודחק ורעב, ועליה נאמר, ארץ
אשר לא במסכנות תאכל בה לחם וכו'.

הַסֵּתֶלְקָה מִמֶּנּוּ, וְנִתְּנָה לוֹ אַחֲרַת מִצַּד הַלְּבָנָה,
 שֶׁנֶּאֱמַר בָּה עֵת לְלֶדֶת וְעֵת לָמוֹת וְכוּ',
 שֶׁחֲצִיָּה חַיִּים וְעֵשֶׂר, וְחֲצִיָּה מָוֶת וְעֵנִי, כְּמוֹ שֶׁהֵלֵב
 שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ לֵב חָכָם לִימִינוֹ וְלֵב כְּסִיל לְשִׂמְאֵלוֹ,
 שְׁנַיִם בְּשִׁתְּפוֹת, וְלִכְּנֹן אִם זָכָה - עוֹר, בְּמִלּוֹי
 הַלְּבָנָה, וְאִם לֹא זָכָה - כְּנַגְדּוֹ, בְּחֶסְרוֹן הַלְּבָנָה.

הַעֲרִיזוֹת מִצַּד שֶׁל י"ה, ע"ר י"ה תַּעֲזוֹר בְּשִׁתְּפָה,
 עֲרִיזוֹת מִהַצַּד שֶׁל ו"ה, לֹא תִקְרְבוּ
 לְגִלּוֹת ע"ר ו"ה, וְזוֹ לִילֵי"ת שֶׁהִיא עֲרֹנוֹת אִשָּׁה
 וּבִתָּה, שֶׁחֵן ה"ה, עֲרֹנוֹת כִּלְתָךְ זוֹ י' קִטְנָה שֶׁל
 אֲדֹנָי, שֶׁהִיא הַכֹּלָה הַאֲמוּרָה בְּשִׁיר הַשִּׁירִים. בֹּא
 וּרְאֵה, הַשְּׂכִינָה הַתְּחִתּוֹנָה נִקְרָאת בְּתָה מִהַצַּד שֶׁל
 הָאִם הָעֲלִיוֹנָה, וְהַכֹּלָה מִהַצַּד שֶׁל כ"ל כ"ל ה',
 אַחֲזוֹת מִהַצַּד שֶׁל הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, שָׂאֵר בְּשָׂרוֹ
 מִהַצַּד שֶׁל אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ בְּשִׁנָּם הוּא בְּשָׂר, מִצַּד
 שֶׁל דְּרָגָתוֹ. (דף צא ע"ב)

תקון שבועה וחמשים

בְּרֵאשִׁית, תִּרְ"י שְׁב"א, וְהֵם שְׁתֵּי נִקְדוֹת שְׁתֵּי
יְצִירוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר בְּהֵן וַיִּצַּר יְהו"ה
אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיֵּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל עוֹף
הַשָּׁמַיִם, וַיָּבֵא אֶל הָאָדָם לְרֵאוֹת מַה יִּקְרָא לוֹ וְכו'.
בֹּא וּרְאֵה כַּמָּה נְשָׁמוֹת וְכַמָּה צִיּוּרִים צִיר הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּדַמּוֹת הַמְּרַכְּבוֹת שֶׁל מַעְלָה, שֶׁהֵן חַיֵּוֹת
הַקָּדוֹשׁ, שֶׁבְּנֵי אָדָם יוֹרְשִׁים מֵהֶם נְשָׁמוֹת, וּמֵבִיא
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָאָדָם בְּגִלְגּוּל עַל כָּלם
לְרֵאוֹת מַה יִּקְרָא לוֹ, וְלֹא מֵצֵא בָּהֶם עוֹר. זְהוּ
שְׁכַתוֹב וְלֵאדָם לֹא מֵצֵא עוֹר בְּנִגְדוֹ, וְהוּא קָרָא
לָהֶם לְכָל אֶחָד שְׁמוֹת כְּפִי חֶכֶם שֶׁלְמַעְלָה, שֶׁנֶּאֱמַר
בָּהֶם הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר אֲבָאָם לְכָלם שְׁמוֹת יִקְרָא,
לְכָל חַיָּה וּמִלְאָךְ וְאוֹפֵן קָרָא לוֹ בְּשֵׁם יְדוּעַ, לְכָל
אֶחָד עַל מִתְּבַנְתּוֹ בְּעִבּוּדָתוֹ וּבְמִשְׁמַרְתּוֹ.

בֹּא וּרְאֵה, אָדָם חַיָּה מִכִּיר כָּל מִלְאָךְ וְאוֹפֵן וְחַיָּה
וְשָׂרָף, כָּל אֶחָד שֶׁחַיָּה מְמַנְהָ עַל שְׁלִיחוֹתָו,
וְחַיָּה יוֹדַע כָּל שֵׁם שֶׁל כָּל אֶחָד שֶׁחַיָּה כְּפִי

שְׁלִיחוֹתוֹ, וְכִּי הָיָה קוֹרֵא לוֹ, שָׂכַךְ מִצְאָנוּ בְּסִפְרֵי רִזְיָא"ל שְׁנֵתַן לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן, שְׁמַטְרוּ"ן קָרָא לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁמוֹת רַבִּים, לְפַעְעִים נִקְרָא מִיטְטוּ"ר (מִי"מטור) בְּזִמְן שְׁמִמְנָה עַל הַמָּטָר, וְלְפַעְעִים נִקְרָא פִתְחוּ"ן סַגְרוּ"ן (אֲטִימוּ"ן) (אֲטִמוּ"ן), אֲטִמוּ"ן בְּזִמְן שֶׁהוּא אוֹמֵר אֶת הַטָּאִי יִשְׂרָאֵל. סַגְרוּ"ן בְּזִמְן שְׁסוּגֵר שְׁעָרֵי הַתְּפִלָּה, פִתְחוּ"ן בְּזִמְן שְׁפוּתַח שְׁעַר הַתְּפִלָּה, (פִּסְקוּ"ן) (פִּסְקוּ"ן) בְּזִמְן שְׁפוּסֵק הַלְבוֹת שֶׁל הַמְשָׁנָה בִּישִׁיבָה הַתְּחִתוֹנָה, וְכִּי כָּל הַשְׁמוֹת כְּפִי שְׁלִיחוֹתוֹ, וְכִּי כָּל מִלְאָךְ מִשְׁתַּנָּה שְׁמוֹ כְּפִי שְׁלִיחוֹתוֹ. זֶהוּ שְׂכָתוּב לָמָּה זֶה תִשְׁאַל לְשָׁמִי וְהוּא פִּלְאִי, וְכְּפִי הֵנִם שְׁעוֹשִׂים - כִּי הַשֵּׁם שְׁלָהֶם.

וְלְכָל שְׁלִיחוֹת וּשְׁלִיחוֹת שְׁלָהֶם יֵשׁ רַנֵּע וְשָׁעָה יְדוּעָה, וּמְזִל יְדוּע וְיוֹם יְדוּע וְכוּכָב יְדוּע וְשֵׁם מִשְׁתַּנָּה, הַמִּלְאָךְ הַזֶּה נִקְרָא בְּשֵׁשׁ רַבּוּא שְׁמוֹת שֶׁל מִלְאָכִים, הוּא נִקְרָא חַסְדִּיא"ל בְּזִמְן שְׁעוֹשֶׂה חֶסֶד עִם הָעוֹלָם, גְּבֻרִיא"ל בְּזִמְן שְׁעוֹשֶׂה גְבוּרָה בְּעוֹלָם, סַתוּרִיא"ל בְּזִמְן שְׁמִסְתִּיר אֶת פְּנֵי

העולם בכנפיו ממלאכי החבלה הללו, זהו שכתוב
 ותחת כנפיו תחסה צנה, ונקרא חתמ"א"ל בזמן
 שחותם זכיות וחובות על בני העולם, כתב"א"ל
 בזמן שפותב חובות וזכיות.

ולכל מלאך כפי שמו יש פסוק בתורה.
 כתב"א"ל על שם והמכתב מכתב
 אלהים הוא ונזמר, זכרי"א"ל על שם זכר ברית
 אבות, ויש לו כתוב זכרנו לחיים, ונכנע בזכור,
 שמרי"א"ל בשמור, חסדי"א"ל בחסד, גברי"א"ל
 בגבורה, צדקי"א"ל בצדק, רפי"א"ל (ברפואה, יתוא"ל)
 בתפארת, מלכי"א"ל במלכות. אין מלאך שאין לו
 עקר ויסוד בפפירות, ולכל ספירה יש שם ידוע
 והוי"ה ידועה, ולכל השמות שם יש להם עקר
 ויסוד.

והכלל הוה נקט בידך, שכל הממנים שלעיל,
 שמותם תלויים בפפירות, ולשמותיהם
 יש לכל אחד פסוק על שמו.

וְכָל הַמְּלָאכִים שֶׁסּוֹסִיָּהֶם סוֹסֵי אֵשׁ, וּמִרְכָּבוֹתֵיהֶם
 אֵשׁ, וְקִשְׁתּוֹתֵיהֶם אֵשׁ, וְרַמְחֵיהֶם אֵשׁ, וְכָל
 כְּלֵי הַקָּרֵב שֶׁלָּהֶם אֵשׁ - יְסוּדָם בְּגִבּוֹרָה, וּמְלָאכֵי
 הַחֲכָלָה שָׁהֶם אֵשׁ - יְסוּדָם בְּגִיבּוֹרָתָם, וַיֵּשׁ מִלְּאָכִים
 שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם עוֹשֶׂה מְלָאכָיו רוּחוֹת - יְסוּדָם
 בְּעֵמּוּד הָאֲמָצִיעִי, וַיֵּשׁ מִלְּאָכִים שָׁהֶם מִתְּמִים שֶׁל
 תְּרַקִּיעַ, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְתִמִּים אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם,
 מֵצֵד הַיָּמִין - כָּלֶם עֲקָרָם לְמַעַלָּה, וְאִין מִלְּאָךְ שֶׁלֹּא
 נִמְצָא בּוֹ שֵׁם יְהו"ה, שֶׁנִּמְצָא בְּכָל מְקוֹם, כְּמוֹ
 שֶׁהַנְּשָׂמָה שֶׁנִּמְצָאת בְּכָל אֵיבָר וְאֵיבָר, וּמִשּׁוֹם זֶה
 יֵשׁ לְאָדָם לְהַמְלִיךְ אֶת יְהו"ה בְּכָל הַסְּפִירוֹת וּבְכָל
 הַכֶּסֶּאֹת וּבְכָל הַמְּלָאכִים וּבְכָל אֵיבָר וְאֵיבָר שֶׁל
 הָאָדָם, שֶׁאִין מְקוֹם פְּנוּי מִמֶּנּוּ, לֹא בְּעֲלִיּוֹנִים וְלֹא
 בַּתְּחִתּוֹנִים, יְהו"ה לֹא נִקְרָא בְּיַחְדוֹ שֶׁל אַרְבַּע
 הָאוֹתִיּוֹת, אֲלָא בְּעֲלֵת הָעֲלֹת שְׁמִיחָד אוֹתָם,
 וּמִשּׁוֹם שֶׁהוּא מִיַּחַד ^(דף צב ע"א) אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, נִקְרָא
 בּוֹ יְהו"ה בְּיַחְדוֹ אֶחָד יְהו"ה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד,
 וּמִשּׁוֹם זֶה שָׁם אֶת אֱמוּנַת יִשְׂרָאֵל בְּאַרְבַּע
 הָאוֹתִיּוֹת הַלְלוֹ, וְאֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁם כְּפוּיִים לְשֵׁם

הוה, אין שם עד אין סוף ועד אין תכלית גדול
 ושליט מזה, למעלה עד אין סוף, ולמטה עד אין
 תכלית, כל החילות והמחנות ממנו פוחדים
 ומודעועים.

תקון שמונה וחמשים

בראשית ברא אלהים, (היא) את, בת יחידה היא
 בת מלך פנימה, (היא) את האמה שלה,
 ועליה נאמר ויפל יהוה אלהים תרדמה על
 האדם וישן וכו', מה זה ויסגר? פתח רבי שמעון
 ואמר: ויריחו סגרת ומסגרת, מה זה ויריחו? זהו
 הירח שהוא הגוף שלה, האמה מבת המלך, שהיא
 הנקדה שלה, סגרת ומסגרת מבפנים כמו זה: כ.

ובשביקה נאמר לעמת המסגרת התהיין הטבעת
 וגומר, מה זה הטבעת? אלו שני
 האזנים של הלב, שהם עגלים בטבעות, והלב הוא
 לשמאל, כך השלחן צריך לשמאל, שלחן בצפון.
 לבתים לבדים, מה זה לבתים? אלו שני בתי הלב.
 מה זה לבדים? אלו שתי הכליות, שניהם בחוץ,

עליהם נאמר והיו תואמם מלמטה, שני כנפי
 ראה, ויחדו יהיו תמים על ראשו, ומשום ששמיעה
 תלויה בלב, פרושה בעלי המשנה הלב שומע.

בא וראה, נאמר בצלע הזו ויקח, ואחר כך ויבן
 יהו"ה אלהי"ם את הצלע. מה זה ויבן? אלא
 בנה בניתי בית זבל לך וגומר, והבית בהפנותו
 אכן שלמה מסע נבנה. שני פתי הלב, הם שני
 בנינים של הכתוב הזה, והו שכתוב והבית
 בהפנותו - זה בית ראשון, אכן שלמה מסע נבנה
 - זה בית שני, וכנגדם אמר בנה בניתי - שני
 בנינים, אחד נקרא הבנין של האם העליונה,
 והשני הבנין של האם התחתונה.

ועוד ויבן, לשון ואבנה גם אנכי ממנה, הבנין של
 יבום, וכמו שהנקדה הזו היא סגורה
 ומסגרת, כך צריכה חפת, שהיא בתולה, להיות
 סגורה ומסגרת בבית אביה, בתולה ואיש לא
 ידעה. ותרד העינה, זו פת העין, סוגרת ומסגרת
 בעין, ושלשה גונים סוככים אותה, ועליהם נאמר

הן כל אלה יפעל א"ל בפעמים שלוש עם נבחר, וכשהוריד להם משה תורה לישראל ממנה, אמר, היו נבנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה, שלשת ימים כנגד שלשת הגונים של העין, והיא ממירה ונסתרת בהם, ואיש לא ידעה בהם, עד שחתפשטה מהם.

ובאותו זמן שחתפשטה מהלבושים הללו, מתיחדת עם בעלה בקרוב בשר. זהו שכתוב עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת, על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד. שכוך תדוך לתתיחד וזכר ונקבה, בקרוב בשר, וזה תדבוק (תקרה) של תיחוד שלמעלה, שלא יהיה דבר חוצץ, ומשום זה פרשוהו בעלי המשנה, שכשאדם מתפלל ומיחד את תקדוש פרוך הוא עם שכינתו שלא יהיה דבר חוצץ בינו לבין הקיר, שכינתו, (קרוי של הקיר, קירות הלב), שלא יעשה פרוך וקצוץ בין תקדוש פרוך הוא ושכינתו, וסוד תדבך - ויהיו שניהם ערופים האדם ואשתו, ערמים בקרוב בשר

בְּלִי לְבוּשׁ כְּלָל, וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן שֶׁהִקְדוּשׁ כָּרוּךְ הוּא
וְשִׁכְיַנְתּוֹ כְּאַחַד בְּלִי לְבוּשׁ כְּלָל, נֹאמֵר בּוֹ וְלֹא
יִכְנַף עוֹד מוֹרִיךְ וְהָיוּ עֵינֶיךָ רוֹאוֹת אֶת מוֹרִיךְ.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: אֲבָא, מַהוּ סִיּוּם הַכֶּתוּב וְלֹא
יִתְבַשְׁשׁוּ? אָמַר לוֹ: בְּנִי, בְּמָקוֹם שֵׁשׁ

(דף צב ע"ב)

עֲרוּהָ יֵשׁ בַּשֶּׁת, וְזוֹהוּ יֵרָא בַשֶּׁת, וּמִי שֵׁאִין לוֹ בַשֶּׁת,
כְּוֹדָאֵי לֹא עֲמָדוֹ רְגְלֵי אֲבוֹתָיו עַל הַר סִינִי, וְהַבַּשֶּׁת
הוּא בְּשִׁלְשָׁה גְּזוּנִים, לְכֹן אָדָם וִירֵק בַּפְּנִים, שֶׁנֹּאמֵר
בָּהֶם וְלֹא עֲתָה יְבוּשׁ יַעֲקֹב, בְּגִזּוֹן אָדָם וִירֵק, וְלֹא
עֲתָה פָּנָיו יִחְוָרוּ, בְּגִזּוֹן לְכֹן, וְשִׁלְשֵׁת הַגְּזוּנִים הִלְלוּ
שֵׁשׁ בָּהֶם בַּשֶּׁת, אֵלּוּ הֵם שִׁלְשֵׁת הַגְּזוּנִים שֶׁל שְׁלֹשׁ
קְלָפוֹת הָאֵנוֹז, שֶׁהֵם עֲרִיּוֹת, שֶׁבָּהֶם מֵתֵלְבַשֶׁת
הַקִּשָּׁת וְנִרְאִית בָּהֶם.

וּמִשּׁוֹם שֶׁאוֹתָן עֲרִיּוֹת - שְׁלֹשׁ קְלָפוֹת, נֹאמֵר בָּהֶם
אֵין דּוֹרְשִׁים בְּעֲרִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה, וְאִסּוּר
לְהִסְתַּכֵּל בָּהֶן, וּמִשּׁוֹם זֶה אִסּוּר לָעֵם הַקְּדוּשׁ
לְהִסְתַּכֵּל בְּגוּזֵי הַקִּשָּׁת, וְזוֹה סוּד הָעֲרָלָה שֵׁשׁ לָהּ
שְׁלֹשׁ קְלָפוֹת שֶׁצָּרִיךְ לְהַעֲבִירָם מֵאוֹת כְּרִית

הקדש, ומיד וראיתיה לזכר ברית עולם, ועל
 שלשת הקלפות הללו נאמר של נעליך מעל
 רגליך, ומיד וראיתיה, ובזמן שמשה היה מתלבש
 בהם, מה פתוב בו? אל תקרב הלום, מיד
 שחתפשט מהם, התקרב לשם.

וזה סוד הקרבן, שהיתה יורדת אש להדליק את
 שלש הקלפות הללו, והו שכתוב זאת תורת
 העולה היא העלה על מוקדה וגומר, הרי שלשה
 גוונים של אש, שהיו יורדים בשלש תפלות
 להדליק ולשרף את הקלפות הללו, וכאותו הזמן
 היה הקדוש ברוך הוא מתקרב לשכינתו, והיו
 מתקרבים אותיותיו ' עם ה' ו' עם ה', ובזמן שהיו
 מתלבשים בקלפות הללו, נאמר בהם לא תקרבו
 לגלות ערוה, ולא צריך לקרב אותיות ' עם ה',
 ו' עם ה'.

ולכן תקנו שלש תפלות בכל יום, להעביר את
 שלש הקלפות הללו של ערלה מאות
 הברית, שהיא השכינה, וכנה שורה בשלשה גוונים

מְאִירִים, שְׁהֵם כְּהַנִּים לְוַיִּם וַיִּשְׂרָאֵל, שְׁעֲלִיָּהֶם
 נֹאמֵר מַה יָּפוּ פְּעֻמֵּיךְ בְּנִעָלִים בַּת נְדִיב, וְהֵם
 נִעִילַת חַנּוּם וְזִמְנִים וּמוֹעֲדִים, שְׁעֲלִיָּהֶם נֹאמֵר שְׁלֹש
 רִנָּלִים תִּחַג לִי בַשָּׁנָה, שְׁלֹשׁ הַקְּלָפוֹת, עֲלִיָּהֶן נֹאמֵר
 וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהֵי"ם לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוֹת עוֹד
 וַיְלַבֵּי־שָׁם, בְּרֵאשׁוֹנָה כְּתָנוֹת אֹר, וְאַחַר שְׁחַטָּאוֹ -
 כְּתָנוֹת עוֹר, מֵעוֹר שֶׁהוּא עוֹר הַנְּחָשׁ, וּלְשִׁבְעִים
 שָׁנִים מִתְּפִשֵּׁט אוֹתוֹ (הַנְּחָשׁ) (הָעוֹר) מִפְּנֵיו.

שְׁשֵׁלֶשָׁה גִּוְנִים שָׁל לְבוּשִׁים שָׁל הַשְּׂכִינָה הֵם,
 שְׁשֵׁלֶשׁ וַי"ם שָׁל וַיִּסַּע וַיָּבֵא וַיֵּט, בְּזִמְנֵן
 שְׁמַעְעָבְרִים כְּתָנוֹת עוֹר הַנְּחָשׁ, מְאִירִים שְׁשֵׁלֶשָׁה
 גִּוְנִים שָׁל אֹר הַשְּׂכִינָה, וּמִיָּד וּרְאִיתִיָּה לְזִכֵּר בְּרִית
 עוֹלָם, וְאוֹתָם שְׁשֵׁלֶשׁ וַי"ם הֵם שְׁשֵׁלֶשָׁה גִּוְנֹת שָׁל
 הָאוֹת ב, אֶחָד לְשָׁמַיִם, אֶחָד לְאָרֶץ וְאֶחָד לַיָּם.
 וּמִהַב' הַזֶּה תְּלוּוִיִּים שְׁשֵׁבְעִים גִּוְנִים, וְהֵם שְׁשֵׁבְעִים
 וּשְׁנַיִם, שְׁעֲלִיָּהֶם נֹאמֵר הִנֵּה יְהוָה רוֹכֵב עַל עֵב
 קַל וּבָא מִצָּרִים, עַל ע"ב, בְּשִׁבְעִים וּשְׁנַיִם גִּוְנִים
 מְאִירִים, וּמִיָּד וַנְּעוּ אֱלִילֵי מִצָּרִים מִפְּנֵיו.

וְאוֹתָם שְׁלֹשָׁה גִּזְוִים רְמוּזִים בָּהֶן, ה', שְׁלֹשָׁה גִּזְוִים
 שְׁלֹשָׁה הֵם מִלְבוּשִׁים מְאִירִים שֶׁל בֵּית
 הַמֶּלֶךְ, שֶׁהֵיא י' בֵּית עֵינַי, וְהֵיא חֲמִשָּׁת אֲלֵפֵי שָׁנִים
 שֶׁל בְּרִיאַת הָעוֹלָם, וְהֵיא ה' קַמְנָה שֶׁל אֲבֹרָתָם
 שְׁדַרְגָּתוֹ חֶסֶד, שְׁעוֹלָה לְשִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם, ה' י' מִן
 אֱלֹהִים, ה"י מִן יו"ד ה"א וּא"ו ה"א. (יו"ד ה"י וּא"ו ה"י).
 ה' לְבוּשׁ שְׁמֹכֶסֶה עַל י'.

תקון התשעה וְחֲמִשִּׁים

בְּרִיאַשִׁית, כִּי בָאֵשׁ יְהו"ה נִשְׁפָּט, שָׁהֵם כְּתָנוֹת
 עוֹר שְׁצָרִיד בָּהֶם הִבְדִּילָה, כְּשֶׁאֹמְרִים
 יִשְׂרָאֵל בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ, וְאוֹמְרִים הַמְּבַדִּיל בֵּין
 אֹר לְחֹשֶׁךְ. (דף צג ע"א) חֹשֶׁךְ שָׁחַר, כְּתָנוֹת הָעוֹר שֶׁלֹּ
 שְׁחֹרִים, שְׁנֵאֵמַר בָּהֶם שְׁחֹרֹת כְּעוֹרֵב, וְהַנְּחָשׁ
 הָיָה עָרֹם מֵהֶם, שְׁלֵכָל חָיָה כְּרָא מִלְבוּשִׁים וְלִכְל
 הַבְּרִיּוֹת שְׁנִבְרָאוּ בְּשִׁשָּׁת יָמֵי בְּרִיאַשִׁית, וְנִשְׁאָרוּ
 הַנוֹפִים שֶׁל הַמְּוִיָּקִים לַעֲשׂוֹת וְלֹא עָשָׂה אוֹתָם,
 מִשׁוּם שֶׁחָיָה עָרֵב שֶׁבֵּת, וְזָהוּ אֲשֶׁר כְּרָא אֱלֹהִים
 לַעֲשׂוֹת, וּמִשׁוּם זֶה וְהַנְּחָשׁ הָיָה עָרוֹם מִכָּל חַיָּת

הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' אֱלֹהֵינוּ, שְׁלֵכֶם עֲשֵׂה
 לְבוּשִׁים, וְלוֹ לֹא עָשָׂה, מִשּׁוּם שֶׁהָיוּ הַמְּזִיקִים שֶׁל
 הָעוֹלָם.

וְלָמָּה לֹא עָשָׂה אוֹתָם? מִשּׁוּם שֶׁהָיָה לוֹ לְבָרָא
 אָדָם בְּעָרֵב שַׁבָּת, וּבְגָלְלוֹ לֹא בָרָא אוֹתָם,
 וּמִשּׁוּם זֶה נִכְנָסָה קִנְיָאָה לְלִבּוֹ שֶׁל הַנְּחָשׁ עִם אָדָם,
 מִשּׁוּם שֶׁנִּשְׁאַר עָרֵם בְּגָלְלוֹ לִלְאֵי מְלֻבוּשִׁים, וְהוּא
 גָּרַם אַחֲרַי כִּי שֶׁהִתְפַּשֵּׁט אָדָם מְלֻבוּשָׁיו, וַיִּרְשׁ
 אוֹתָם נִמְרוֹד וְעֵשָׂו, שֶׁעֲשׂוּ הָיָה דְמוּת הַנְּחָשׁ,
 וּמִשּׁוּם זֶה וְהַנְּחָשׁ הָיָה עָרוֹם, עָרוֹם לְרַע, שֶׁגָּרַם
 בְּעֵרְמָתוֹ לְנִקְבָּה רָעָה, סָם הַמְּוֹת, מִיָּתָה לְאָדָם
 וּלְאִשְׁתּוֹ, וְעֵרְמָתוֹ הָיְתָה שֶׁפָּתְחָה אֶת חוּתָהּ, מִשּׁוּם
 שֶׁדַּעַתָּן שֶׁל נָשִׁים קִלְיָה, וּמָה אָמַר לָהּ? וַיֹּאמֶר
 הַנְּחָשׁ אֶל הָאִשָּׁה אַף כִּי אָמַר אֱלֹהֵינוּ לֹא תֹאכְלוּ
 מִכָּל עֵץ הַגֶּן, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא אָמַר, אֲלֵא
 מִכָּל עֵץ הַגֶּן אֲכַל תֹּאכְלוּ, שֶׁהוּא לֹא צִוָּה אוֹתוֹ
 שֶׁלֹּא לֵאכֹל, אֲלֵא מִעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, שֶׁהוּא
 עֵרְבוּבִיָּה שֶׁל טוֹב וְרַע, אֵילָן הַשָּׁקֵר, אַחַד בְּפֶה

וְאַחַד בְּלֵב, לְבוּ מְלֵא שִׁקָּר, וּפְתַח בְּפִיו בְּדַבְרֵי
אֱמֶת.

וְהַנְּחֵשׁ הָרַע פֶּאֵן עֵבֶר עַל לֹא תַעֲנֶה בְּרַעְיָךְ עַד
שִׁקָּר, וְעַל לֹא תִרְצֶחַ, וְעַל לֹא תִנְאַף,
וְעַל לֹא תִגְנֹב, וְלֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהו"ה אֱלֹהֶיךָ
לְשׂוֹא, עַל לֹא תַעֲנֶה בְּרַעְיָךְ, שֶׁהַעֵיד שִׁקָּר שֶׁאָמַר
(אף כי אָמַר אֱלֹהִים לֹא תִאֲכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגֶּן, וְעַל לֹא תִגְנֹב, שֶׁגִּבַּר דַּעַת חַוָּה,
כְּמוֹ זֶה שֶׁאָמַר אֵף כִּי אָמַר אֱלֹהִים וְגוֹמֵר), כִּי יוֹדַע אֱלֹהִים כִּי
בַּיּוֹם אֲכַלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקַחוּ עֵינֵיכֶם וְהִיִּיתֶם
כְּאֱלֹהִים יוֹדְעֵי טוֹב וָרָע, כִּדְרֵי שְׁלֹא תִהְיוּ בְּדַמּוֹתַי,
וְעֵבֶר עַל לֹא תִנְאַף שֶׁהַטִּיל זְהֻמָּה בְּחַוָּה, וְעֵבֶר עַל
לֹא תִרְצַח שֶׁחָרַג אֶת אָדָם וְאֶת חַוָּה, שֶׁכָּף דָּרְכוֹ
שֶׁל הַיֵּצֶר הָרַע - מִפְּתַח בְּנֵי אָדָם, וְאַחַר כֵּן עוֹלָה
וּמְלִשִׁין עָלָיו, וְנוֹטֵל רְשׁוֹת וַיִּזְרַד וְנוֹטֵל הַנְּשָׁמָה.

תקון לששים

בְּרֵאשִׁית זֶה בְּרִי"ת, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ עֵץ הַחַיִּים, וְהָרִי
בְּרֵאשִׁית, וּבְהַפּוּךְ תְּבִי"ר, שֶׁנֶּגְרַם שִׁבְר
לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְזֶה עֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע, טוֹב הוּא

הָאֵילָן, אֹתוֹ שָׁכַתוּב וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ
 לְמֵאֲכָל וְכִי תֵאָוֶה הוּא לְעֵינַיִם, וּפְרִיּוֹ רָע, כְּפִי
 הַמְרָאָה שָׁלָה כֶּף הָיָה (הוּא) נִרְאָה לָהּ מִבְּחוּץ, כְּמוֹ
 שְׂבֻפָּה, מְלִים יְפוֹת מִבְּחוּץ וְלֵב מְלֵא בְטַנוּפִים
 מִבְּפָנִים, וְזוֹ לֹא תֵיָתֵה יוֹדַעַת שְׂפָם הַמְּוֹת תֵּיָה
 בְּפָנִים הַפְּרִי. זֶהוּ שְׁכַתוּב וַתִּקַּח מִ"פְּרִיּוֹ ו"תֹאכַל
 וַתֵּתֵן גַּם לְאִשָּׁה וְגוֹמֵר, תְּרִי פְרִי הָאֵילָן, שְׂשָׁם
 מוֹ"ת (מִבְּפָנִים, גָּרַם לָהּ שְׂאֲבָלָה).

וַיֵּשׁ קְלָפוֹת שֶׁל הַפְּרִי שֶׁהֵן תַּחֲוֹ וְנַחֲוֹ וְחֲשׂוֹ
 וַתַּחֲוֹם, שֶׁתְּקַלְפוֹת הַלְלוּ הֵן רָע, הַמַּחַ
 מִבְּפָנִים טוֹב, עֵץ תְּחִיִּים, קְלָפוֹתָיו יְפוֹת וְחַמַּח
 שְׁלוֹ יָפָה, וְזֶהוּ עֲנַפּוֹ נָאָה וּפְרִיּוֹ רַב, וַיֵּשׁ אֵילָן
 שְׁכָלוֹ רָע, הַמַּח וְחַקְלָפָה כֶּלָם מָרִים, וְתַמִּים שְׁלָהֶם
 מָרִים, זֶהוּ שְׁכַתוּב וַיִּבְאֹו מְרָתָה וְלֹא יִכְלוּ לְשִׁתּוֹת
 מִים מִמְּרָה כִּי מָרִים הֵם וְגוֹמֵר, וַיִּזְרְחוּ יְהו"ה עֵץ
 וְגוֹמֵר, וְכוּ וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם, עֵץ מְתוֹק שְׂמַמְנוּ
 יוֹצְאִים עֲנָפִים וְשָׂרְשִׁים, שְׂנַאֲמַר כָּהֶם וּמְתוֹקִים
 מְדַבֵּשׁ וְנִפְתַּח (דף צג ע"ב) צוּפִים, וּמַשּׁוּם זֶה יֵשׁ עֵץ
 שְׂעֲנָפָיו מְתוֹקִים וְעֵץ שְׂעֲנָפָיו מָרִים, וַיֵּשׁ מִים

מתוקים ומים מרים, שזה לעמת זה עשה הקדוש ברוך הוא, ויש שהוא חציו מתוק וחציו מר, וזה עין הדעת טוב ורע, כמו שהכסף המערב בעפרת, ויש עין שקלפותיו רעים מבחויז והמת מתוק מבפנים. כך תמצא אדם רע בדברי פיו (ובפיו מוציא רע מבחויז) וטוב בלבו מבפנים, ויש מפיו טוב ולבו רע, והו עין הדעת טוב ורע, כאן מקינז נחש רמאי.

כך הוא אדם שתמצא אותו גופו יפה, וסימניו בלם יפים במדה, ונשמתו נפש רשע מבפנים, ותמצא אדם גופו רע בכל סימניו ונשמתו מבפנים יפה, והו צדיק ורע לו, אבל מי שהוא טוב מבחויז ורע מבפנים, הוא רשע וטוב לו, כרי שלא יהיה לו חלק בעולם הבא, טוב מבחויז ומבפנים - צדיק וטוב לו, רע מבחויז ומבפנים - רשע ורע לו, והרי פרשוה.

טוב מבפנים ולבושו רע, והו עני ורוכב על חמור, רע מבפנים ולבושו יפה מבחויז, על זה נאמר ראיתי עבדים על סוסים, והכל נודע

בְּמַעֲשֵׂי הָאָדָם מִי שֶׁהוּא מִבְּחוּץ, וְלֹא לְחִנּוּם בְּאֵרוֹ
הָרֵאשׁוֹנִים לֹא הַמְדָרְשׁ עֵקֶר אֶלָּא הַמַּעֲשֵׂה הוּא
הָעֵקֶר, שֶׁהַשׁוֹטִים מִסְתַּכְּלִים בְּגוֹף שֶׁהוּא הַלְבוּשׁ,
וְהוּ שֶׁכָּתוּב עוֹד וּבְשָׂר תִּלְבִּישְׁנִי, וְהַצְדִּיקִים
בְּמַעֲשֵׂים טוֹבִים.

וְעוֹד וַיִּזְרְחוּ יְהו"ה עֵץ, וְהָ הַמַּטָּה שֶׁל מֹשֶׁה,
שֶׁהָיָה מִתְהַפֵּךְ מִמַּטָּה לְנֹחֵשׁ וּמִנֹּחֵשׁ לְמַטָּה,
כְּמוֹ לְהֵט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת, וְזֶה מִטְטְרוֹ"ן, שֶׁכֵּן
הָיָה מִשְׁתַּמֵּשׁ מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, כְּמוֹ שֶׁהַעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי
שֶׁהוּא מִשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ וְהָיָה מְנַהֵיג בּוֹ אֶת הַתְּחִתּוֹנִים,
אִף כִּי מֹשֶׁה, שֶׁהָיָה כְּמוֹהוּ, הָיָה מִשְׁתַּמֵּשׁ בַּמַּטָּה.
וְלָמָּה נִקְרָא מִטְטְרוֹ"ן מַטָּה? שֶׁלְפָעַמַּיִם מַטָּה כְּלַפֵּי
זְכוּת לְצַדִּיקִים, וְלְפָעַמַּיִם מַטָּה חוֹבָה לְרָשָׁעִים,
וְלִכֵּן הִתְהַפֵּךְ מִמַּטָּה לְנֹחֵשׁ, לְרָשָׁעִים לְהִלְקוֹתָם
בּוֹ, וּמִנֹּחֵשׁ לְמַטָּה לְצַדִּיקִים, לְתֵת לָהֶם בּוֹ שֶׁכֶר.

שֶׁכֶר הוּא תְקוּדָשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמְּלֶאכֶה תְּהִיָּה,
כְּמוֹ שֶׁתְּנַשְׁמָה שְׂרוּכְכֶת עַל הַגּוֹף, וְצַדִּיק,
בְּמָקוֹם תְּהִיָּה נֶאֱמַר בּוֹ צַדִּיק מוֹשֵׁל יִרְאֵת אֱלֹהִים,

משום שהוא מהפך דין לרחמים, ובמקום הזה צריך שנוי מעשה כדי שיתהפך מדין לרחמים, ושנוי השם ושנוי מקום, והקדוש ברוך הוא שהוא מבפנים, נאמר בו אני יהו"ה לא שניתני, שהוא רחום וחנון, אין בו דין כלל ולא שנויים.

וכשאדם שולט על יצרו, נהפך הנחש למטה, ואם יצרו שולט עליו, נהפך ממטה לנחש, ומיד וינם משה מפניו. מה זה וינם? אלא כאן רומז שנוי מקום, שפירח במקומו ומלפניו, וזהו סוד ותפקחנה עיני שניהם, ובמה נפקחו? לדעת טוב ורע, שהוא המטה הכלול משניהם. כשהתהפך מנחש למטה, נאמר בו צדיק וטוב לו, וכשהתהפך ממטה לנחש, נאמר בו רשע וטוב לו.

תקון אחר וששים

בראשית - זו מחשבת, אלהי"ם - זו האם העליונה, מעשה, ששניהם יראה ואהבה, את השמים - זה הקול, ואת הארץ - זה הדבור, ובכל חטאו אדם וחוה, הפרידו בין האב

וְהָאֵם, שֶׁהֵן מַחְשָׁבָה וּמַעֲשֵׂה, וּבֵין הַקּוֹל וְהַדְּבוּר
שָׁהֵם הַבֵּן וְהַבֵּת, וּמַשׁוּם זֶה וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוֹל יְהוָה
אֱלֹהֵי"ם מִתְּהַלֵּךְ בְּגֹן לְרוּחַ הַיּוֹם. אִ"ת קו"ל - זֶה
הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי וְהַשְׂכִּינָה עִמּוֹ, יְהוָה
אֱלֹהֵי"ם - הָאָב וְהָאֵם, וְהֵם אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת יְהוָה,
י' אָב, ה' אֵם, ו' בֵּן, ה' בֵּת, שָׁהֵם מַחְשָׁבָה וּמַעֲשֵׂה,
קוֹל וְדְבוּר, (וְסוּד הַדְּבָר - מַחְשָׁבָה מְצַמְרַפֵּת לְמַעֲשֵׂה, וְזֶה הַסּוּד שֶׁל יו"ה,
שֶׁהִיא י', וְקוֹל וְדְבוּר שֶׁהוּא שְׁמַיִם וָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם), הַקּוֹל שֶׁהִיא הוֹלֵךְ
בְּגֹן זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, שָׁמַע קוֹלוֹ שֶׁהִיא הוֹלֵךְ
בְּגֹן בְּעֵנְפֵי הָעֵץ, מֵאוֹתוֹ עֵץ שֶׁחָטָא בּוֹ אָדָם
הָרֵאשׁוֹן, שֶׁהִיא אוֹמֵר הָאֵילָן לְסַמָּא"ל הָרָשָׁע,
הַנְּחָשׁ הַקְּדֻמוֹנִי: רָשָׁע, אֵל תִּנְעַב בִּי. וּבְאִיזָה מְקוֹם
הִיא הוֹלֵךְ הַקּוֹל? בְּגֹן, שֶׁהוּא אֲדֻנִּי דִּינִי"א, לְצַד
הַשְּׂמָאל, שֶׁנֶּאמַר בּוֹ וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּבְאֹו בְּנֵי הָאֱלֹהִי"ם
לְהַתִּיצַב עַל יְהוָה, וְזֶהוּ לְרוּחַ הַיּוֹם, וּמָה הָיוּ
אוֹמְרִים בְּנֵי הָאֱלֹהִי"ם? אֵלָּא בָּאוּ לְהַתִּיצַב עַל
מֵאֵמֶר יְהוָה, שֶׁכְּשֶׁאָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נַעֲשֵׂה
אָדָם בְּצִלְמֵנוּ בְּדְמוּתֵנוּ, אָמְרוּ הֵם, מָה אָדָם
וַתְּדַעְהוּ. (אָמְרוּ הֵם, מָה אָנוּשׁ בִּי תוֹפְרֵנוּ וְגוֹמֵר).

וְעוֹד, וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי"ם, אוֹתוֹ
הַקּוֹל הָיָה בְּגוֹן, שֶׁהָיָא הַשְּׂכִינָה, שִׁשָּׁם עֵץ
הַחַיִּים נְטוּעַ, חוּה גְרָמָה שֶׁנֶּעְקַר הָאֵילָן מִן הַגֵּן,
וְאָדָם גָּרַם בְּמַחְשַׁבְתּוֹ שֶׁהִסְתַּלְּקָה נְבִיעַת הָאֵילָן,
שֶׁהֵיטָה יוֹרְדַת לְגוֹן, וְנִשְׁאַרָה יִבְשָׁה. יְהוָה זֶה
הָאֵילָן, ה"ה עֲנַפְיוֹ וְשָׂרְשׁוֹ, ו' גּוֹף הָאֵילָן, י' פְּרִיּוֹ,
מֵעֵינֹו, וְהַנְּקֻדָּה שָׁלוֹ בְּמוֹ זֶה: יְהוָה, שֶׁהוּא אֶחָד
וְשִׁמוֹ אֶחָד. וּמִנֵּין לָנוּ שֶׁנְּקֻרָאת הַנְּבִיעָה אַחַת?
בְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר יָקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם
אֶחָד וְתֵרָאָה הַיִּבְשָׁה, אַדְנִי.

וּמִשׁוֹם זֶה וַיִּתְחַבֵּא אָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵי"ם. וְכִי יָכוֹל אָדָם לְהִתְכַּפּוֹת
מִפְּנֵי, וְחָרִי כְּתוּב אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמַסְתָּרִים וְאֲנִי
לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם יְהוָה? אֵלָּא כָּסוּ פְּנֵי חַרְלִי"ם,
הַתְּכַסּוּ פְּנֵי מַבְשָׁת, שֶׁנֶּנְפְּקָחוּ עֵינֵיהֶם וְרָאוּ מַה
שֶׁעָשׂוּ לְמַעַלָּה, שֶׁנֶּגְרָמוּ לְעַקֵּר אֶת הָאֵילָן מִמְּקוֹמוֹ
וְהִמְעִין לִסְלַק מִשָּׁם, וְזֶהוּ וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְגוֹמֵר,
שֶׁם הַתְּכַסּוּ פְּנֵי מַבְשָׁת, שִׁשָּׁם חֲטָאוֹ, בְּמַה שֶׁהָיָה
בְּתוֹךְ עֵץ הַגֵּן, שֶׁם הַתְּכַסּוּ פְּנֵיּוֹ. יֵשׁ מִי שֶׁאֹמֵר,

בְּתוֹךְ עֵץ - זֶה צַדִּיק, וּבְמָקוֹם זֶה וַיִּסְתֵּר מִלִּפְנֵי
פָּנָיו, שֶׁנֶּזְכָּר מֵה שְׂאֵרֵע לֹא בְּרֵאשׁוֹנָה, הַזְכִּיר חֶטְאוֹ
וְהַתְּכַסֶּה מִבִּשְׂתָּה, וּמִשׁוֹם זֶה זָכָה לְוַתְּמוּנַת יְהוָה
יְבִיט, וְזֶה י' שֶׁהוּא הַחֲכָמָה הַתְּחִתּוֹנָה, וְהוּא פְּרִי
הָאֵילָן, שֶׁהִנֵּה בְּרֵאשׁ צַדִּיק, ו' - גּוֹף הַבְּרִית, ה"ה
זֶה מְקוֹם הָעֶרְלָה וּפְרִיעָה, אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת הָיוּ עַל
צַדִּיק שֶׁהוּא עֵץ פְּרִי, הוּא גֵרָם שֶׁהִסְתַּלְקוּ מִמֶּנּוּ,
וְהוּא נִיעָקַר מִן הַגֵּז, כִּד עֵקַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
אֶת הָאָדָם מְגוּפּוֹ וְגִרְשׁוֹ מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּגְרֶשׁ
אֶת הָאָדָם.

תיקון שששים ושנים

בְּרֵאשִׁית, שָׁם ב"ת, שָׁם א"ש (שָׁם אֲשֶׁר). בְּאוֹתוֹ זְמַן
הִסְתַּלַּק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁכִּינָתוֹ
וּנְשָׂאָרָה בַּת יְחִידָה, וְהוּ שְׁכָתוֹב אֵיכָה יִשְׁבֶּה בְּדָד,
וְסוּד תְּדַבֵּר - וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהֵי"ם אֶל הָאָדָם
וַיֹּאמֶר לוֹ אֵיכָה, אֵיכָה ב"ה? אָמַר לוֹ, אֵיךְ עַל גֵּב
שְׁגֵרְמָת לְכָל זֶה וְעֲשִׂיתָ פְרוּד בְּאוֹתִיּוֹת שֶׁהִסְתַּלַּק
י' מֵה', ו' מֵה', וּנְשָׂאָרָה הַשְּׁכִינָה לְמַעְלָה יְחִידָה,

והשכינה למטה יחידה, משום כך ויאמר לו איכה,
אי"ה כ"ה, ויאמר את קולך שמעתי בנזן, בגלל זה
ואירא פי עירם אנכי ואחבא. ועוד ואחבא, סוד
הדבר - ערום ראה רעה ונסתר, מה הסתירה של
האדם? אלא בא תראה, בזמן שיש רשות
למשחית להשחית, ^(דף צד ע"ב) נאמר בו כי תצא אש
ומצאה קוצים וכו', ובאותו זמן והיה בצדיק
כרשע, ומשום זה יש לאדם באותו הזמן להסתתר
ולחתכסות, שלא ימצא ביניהם, שבאותו הזמן יש
נספה בלא משפט, ומשום זה ואירא פי עירם
אנכי ואחבא, ובמה נסתר אדם מאלו הדינים
והקטרונים שלא ישלטו עליו? בתשובה. זהו
שפתוב ישב בסתר עליון, זו האם שהיא סתר,
עליון ממנה זו חכמה שלא נודעת אלא בה! בצל
שד"י יתלונן, זו האם התחתונה (העליונה), הצל של
שד"י שהוא אוח ברית קדש, שנאמר בו אך בצלם
יתהלך איש, וזו השכינה התחתונה, שהיא צלמו
של הקדוש ברוך הוא, ועליה נאמר ויברא
אלהים את האדם בצלמו, בצלמו ממש, זו

שְׂכִינָה, צִלְמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בַּמִּדָּה שְׁלוֹ, בַּשְּׂעוֹר שְׁלוֹ, שְׁלֹא הוֹסִיף וְלֹא גָרַע. מַה זֶה הָאָדָם?

זוֹ שְׂכִינָה. (זה העמוד האמצעי)

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: וַחֲרִי בַשְּׂכִינָה לֹא כָתוּב בָּהּ בְּרִיאָה אֶלָּא אֲצִילוֹת, וְעוֹד, שֶׁהִי לֹא לֹאמַר וַיִּבְרָא יְהו"ה אֶת הָאָדָם, מַה זֶה אֱלֹהִים? אֶלָּא שְׂכִינָה נִקְרְאת אֱלֹהִים, וְעַל אוֹתָהּ נִשְׁמָה שְׂנִתְנָה בָּאָדָם, נֹאמַר וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ, בְּדַמוֹת הַשְּׂכִינָה, וְעַל אוֹתָהּ נִשְׁמָה נֹאמַר אֵךְ בְּצִלְמִי יִתְחַלֵּךְ אִישׁ, שֶׁחֲרִי בְּזִמְנֵי שְׂמִסְתְּלָקָתָהּ הַנִּשְׁמָה מִן הָאָדָם, אֵינִי יָכוֹל לְהַתְנַעֲנַע. אָמַר לֹא: בְּרוּךְ בְּנֵי לְעֵתִיק תִּימִים, וּבְנֵי, כָּל מִי שְׂפּוּגִים בְּדַמוֹת הַזֶּה בְּאֵלוֹ מְמַעַט אֶת הַדַּמוֹת, וְהַשְּׂכִינָה לֹא שׁוֹרָה שָׁם. וּבְאוֹתוֹ הַזִּמְנֵי שׁוֹלְטִים עָלָיו כָּל הַמְּקַטְרָגִים מֵהַצַּד שֶׁל אוֹתוֹ הַפְּגָם, וְסוֹד הַדָּבָר - עַל כֵּי אֵין אֱלֹהִים בְּקִרְבִּי מְצַאוּנִי הַרְעוֹת הָאֵלֹהִים, הַרְעוֹת מְצַאוּנִי מִשׁוּם שֶׁהִסְתְּלָקָה הַשְּׂכִינָה מִמֶּנִּי שֶׁהִיא אֱלֹהִים.

תקון ששים ושלשה

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, מַה זֶה אֱלֹהִים? מִי אֱלֹהִים, וְעַל זֶה מִי נֹאמֵר, מִי הַגִּיד לָךְ כִּי עִירָם אָתָּה וְנֹאמֵר, אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ. אוֹתָהּ שֶׁנֹּאמַר בָּהּ אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֵינוּ, וְאוֹתָהּ שֶׁנֹּאמַר בָּהּ אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים, שֶׁהוּא רְשׁוֹת הַרְבִּים, אִשְׁתּוֹ וְנוֹנִים. מַה זֶה רְשָׁעִים? זֶה סַמָּא"ל וְנֶחֱשׁ, אוֹתָהּ שֶׁנֹּאמַר עָלֶיךָ פִּרְעָה מִי יְהו"ה אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע בְּקוֹלוֹ, אֲשֶׁר שֶׁנֹּאמַר בּוֹ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, מִ"י וּדְאִי, שֶׁהוּא תְּשׁוּבָה, תְּרַפּוּתָהּ לְכָל הַחֲלָאִים וְהַמַּכּוֹת. זֶהוּ שֶׁכֶּתוּב מִ"י יִרְפָּא לָךְ, וְעָלֶיךָ נֹאמַר וְשָׁב וּרְפָא לוֹ, רַפְאוֹת תְּהִי לְשָׁרְךָ. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שֶׁשָׁב לְבַעֲלָהּ שָׁלָה, הִיא סוֹד הַתְּשׁוּבָה, שְׁיִחְזִיר וְיָשִׁיב אוֹתָהּ וְדַרְגָּה שֶׁתִּרְחִיק אוֹתָהּ מִמְּקוֹמָהּ, שְׁיִחְזִיר אוֹתָהּ לְמְקוֹמָהּ וְיִקְרַב אוֹתָהּ לְשֵׁם. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁשָׁכְנָה מְרַחֶקֶת מִבְּעֻלָּהּ, נֹאמַר בְּאָדָם וְהָיוּ חֲטִיף תְּלוּאִים לָךְ מִנְּגֵד, חֲטִיף נִקְרָאת, זֶהוּ שֶׁכֶּתוּב וַיִּפַּח בְּאַפּוֹ נְשִׁמַת חַיִּים, אֲשֶׁרִי הוּא מִי שֶׁמְקַרֵּב אוֹתָהּ לְבַעֲלָהּ. מַה זֶה (וּמִיד)

קרוב יהו"ה לכל קוראיו וכו'? שמי שקורא לו
בשקר, רחוק הוא ממנו.

**אמת, א' בראש האלף בית, מ' באמצע, ת'
בסוף.** (ד' אותיות) העשור שלו יו"ד ה"א
וא"ו ה"א אמת, שהיא עשור של ארבע מאות
וארבעים ואחד, הרי הסוד של חמשה וארבעים
מ"ה. בזמן שישראל משקרים בתורת אמת
בשנועה של שקר, נאמר בו ותשלה אמת ארצה.
מה זה ארצה? זו השכינה, ובזמן שישראל
מקימים תורת אמת בשנועת אמת, נאמר בו
אמת מארץ תצמת, ובגלות נאמר (דף צה ע"א) ותהי
האמת נעדרת, והשקר שולט בעולם, (ובזמן שמתקן
האמת ומתעלה למקומו, נמחה השקר מן העולם. והו שכתוב שפת אמת תבון
לעד, כוננת לא כתוב, אלא תבון לעד (אמת), ועד ארניעה לשון שקר, מה זה
אמת? העמוד האמצעי, שכינתו - תורת אמת היתה בפיהו), ומי השקר?
זה סמא"ל, בזמן ששולט האמת, עובר השקר מן
העולם.

אמת הוא בסופי התבות של ברא אלהים
לעשות, ברא אלהים את, בו ברא את
העולם, ועליו נקרא ועומד כל העולם, וכל מי
שנשבע בשקר, כאלו ותשלוך אמת ארצה, והשקר
שולט בכיכול במקום (ג'ש במקום) שלו, שהוא
ירושלים, וזה גרם שנחרב הבית וחזר העולם
לתהו ובהו. שכוך פרשוהו, חרב בית ראשון -
והארץ היתה תהו, חרב בית שני - וחשך על פני
תהום, שאמת נושאת עליונים ותחתונים, ובזמן
שנעשה שקר יתהרם הבנין. באותו זמן נאמר
בשכינה, נפלה לא תוסיף קום, זהו שכתוב איך
נפלת משמים הילל בן שחר, נפלה עטרת ראשנו,
שהם ה' עליונה וה' תחתונה, ו' העמוד האמצעי
נושא את שניהם, היסוד של הכל י', זו תברית,
כל מי שמשקר ועובר בה, כאלו עקר הכל והפיל
אותו, והי' תזו, היא אבן השתייה שממנה השתת
העולם, ועליה נאמר אבן מאסו הבונים וכו', והיא
היסוד של הכל, ועליה נבנה. אוי למי שחוטא
באות שבת, ובאות תפלין, ובאות ימים טובים,

וּבָאוֹת בְּרִית מִלָּה, כְּאֵלוֹ עֶקֶר אוֹתוֹ מִמְקוֹמוֹ
וְהִחְזִיר אֶת הָעוֹלָם לְתֵהוּ וְכֵהוּ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אֲפֹא, וַהֲרִי י' הִיא לְמַעְלָה,
לְמָה כָּאֵן הִיא לְמַטָּה? אָמַר לוֹ: כְּנִי, זֶה
סוּד עֲלִיּוֹן, מֵאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת תְּלוּיּוֹת אַרְבָּעָה שְׁמוֹת.
מִן י' יְהו"ה, מִן ה' הו"י"ה, וּמִן ו' וְהי"ה, מִן ה'
הוה"י (וְהי"ה הוה"י), עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר וַדַּאי וְדַאֲיָת אֶת
אַחֲרֵי (וְכִי לֹא יֵדְאוּ), וּמֵצֵד שֶׁל אַחֲרֵימִים הִי' הִיא
לְמַטָּה, וּמֵצֵד שֶׁל הַפְּנִיִּים - לְמַעְלָה, וְזֶהוּ הַסּוּד
שְׁמַת־הַפֶּדָּה הַשֵּׁם מְדִיִן לְרַחֲמִים וּמְרַחֲמִים לְדִין.
כְּשִׁמַת־הַפֶּדָּה לְדִין, הוּא הוה"י, י' לְמַטָּה, שְׁנֵאֱמַר כָּה
אָבֵן מָאָסוּ הַבּוֹנִים, מָאָסוּ אֶת הַיִּסּוּרִים שְׁלָה, וְאֵלוֹ
שְׁחַבִּיבִים הַיִּסּוּרִים, מִתְּהַפֵּד לָהֶם מְדִיִן לְרַחֲמִים
יְהו"ה, וּבָאוֹתוֹ זְמַן אָבֵן מָאָסוּ וְכוּ', מַה שְׁתִּיתָה י'
לְמַטָּה, חֲזָרָה לְמַעְלָה, וּמֵהַצֵּד שֶׁל וְהי"ה הִי' הִיא
כְּאֵמֶצֶע. כְּאוֹתוֹ תְּזַמֵּן הַשְּׁתַּפֵּחַ אֶצְלוֹ וְאָמַר: אֲשֶׁרִי
חֲלָקוֹ שְׁזָכִיתִי לָזֶה, שְׁזֵה עֶקֶר וַיִּסּוּד הַכּוֹל.

תקון ששים וארבעה

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, שָׁם אֵי"ש, שָׁם אִשָּׁה
 עִם ה' שֶׁל אֱלֹהִים, וְעֲלֵיהֶם נֹאמַר
 סְמוּכֹנֵי בְּאִשִּׁישׁוֹת, בְּאִישׁ וְאִשָּׁה, וּמִי גָרַם אֶת זֶה?
 מִשׁוּם שֶׁהִתְפַּשְׁטוּ מִכְּתָנֹת אֹר אָדָם וְחֹה, וּמִשׁוּם
 זֶה, סְמוּכֹנֵי בְּאִשִּׁישׁוֹת - בְּכְתָנֹת עוֹר, שֶׁהֵם כְּנָגֵד
 וְעֵרַת אֵילָם מְאֻדָּמִים וְכו'.

וְכִי אָדָם גָּרַם? וְהִרִי כְּתוּב וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה
 אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי וְגוֹמַר, וּמִשׁוּם זֶה אָמַר
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לָאִשָּׁה מָה עָשִׂית? כִּמּוֹ שֶׁנֹּאמַר
 וַיֹּאמֶר יְהו"ה אֱלֹהִים אֵל הָאִשָּׁה מָה זֹאת עָשִׂית?
 כָּל חֲטָא שֶׁעָשִׂית לִשְׂכִינָה, שֶׁהִיא זֹאת, עָשִׂית,
 וּמִשׁוּם זֶה מָה זֹאת עָשִׂית, שֶׁהִיא מָה שָׁמוֹ, מָה
 זֹאת וַדַּאי, מָה יְהו"ה אֱלֹהִים שָׁאֵל מֵעִמָּד כִּי אִם
 לִירְאָה, וְאֵל תִּקְרִי אִם אֵלָא אִם, (וְהוּ שֶׁכְּתוּב אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו
 תִּירְאוּ, שֶׁהוּא י"ה, הָאֵב וְהָאִם הַעֲלִיזָה), וְאֵת לֹא כְּתוּב מִן הָאִם
 הַעֲלִיזָה, לְזֹאת עָשִׂית כָּל זֶה וַדַּאי, שֶׁנֹּאמַר כָּהֵן
 זֹאת אֹת הַבְּרִית.

שְׂאֵרָם (דף צה ע"ב) וְאִשְׁתּוֹ נִבְרְאוּ בְדִיּוּקָנוּ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא וְשָׂכֵינְתּוֹ, וּמִשׁוֹם זֶה חֲטָא
 הָאָדָם הָיָה תְלוּי בְּעַמּוּד הָאֲמֻצְעִי, וְהַחֲטָא שֶׁל חוּה
 בְּשָׂכֵינָה, וּמִשׁוֹם זֶה מָה זֹאת עָשִׂיתִי, לְזֹאת עָשִׂיתִי
 וְדָאִי, וְהַחֲטָא חוּה גַרְם שְׁיַרְדָּה הַשְּׂכִינָה לְגַלּוּת,
 שְׁחָיו יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים מַעֲשֵׂה אֲבוֹתֵיהֶם, וּמִשׁוֹם זֶה
 אָמַר וְאָף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲנִיָּהֶם לֹא
 מְאִסְתִּים וְלֹא גְעֻלָּתִים וְכוּ', וְכֵן אָמַר דָּוִד אִם
 תַּחֲנֶנָּה עָלַי מִחֲנָה לֹא יִירָא לְבִי וְגוֹמֵר, בְּ"זֹאת" אֲנִי
 בּוֹטֵחַ וְגוֹמֵר, זֶה נֶאֱמַר בְּמִלְחָמַת גּוֹג וּמִגּוֹג, וְכִי
 גַרְם שְׁחָוָא יְהִיָּה שְׁמוֹר בָּהּ? מִשׁוֹם שְׁעָלְיוֹ נֶאֱמַר
 אִם אֵתֵן שְׁנַת לְעֵינַי לְעַפְעַפִּי תִּנּוּמָה עַד אֲמַצָּא
 מְקוֹם לִיהו"ה וְגוֹמֵר.

וְזוֹהִי חֲכָמַת שְׁלֹמָה, וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר וְחֲכָמַת הַמַּסְכֵּן
 בְּזוּיָהּ, וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר כִּי מִכְּבָדִי אֲכַבֵּד וּבְזוּי
 יִקְלוּ. בְּשִׁירְד שְׁלֹמָה מִמְּלָכוּתוֹ, הָיְתָה חֲכָמַתוֹ
 בְּזוּיָהּ בְּעֵינַי הַשּׁוֹטִים, וּכְשֶׁהִתְעַלָּה בְּמִלְכוּתוֹ נֶאֱמַר
 בּוֹ וַתֵּרֶב חֲכָמַת שְׁלֹמָה, שְׁהִתְגַּדְּלָה עַד שְׁהִגִּיעָה
 לְמְקוֹם חוּה שְׁנִטְלָה מִשָּׁם, לְמְקוֹם הַחֲכָמָה

הַעֲלִינָהּ, שֶׁהִיא חֲכָמָה בְּרֵאשׁ, וְהִיא חֲכָמָה בְּסוֹף,
וְהִיא תוֹרָה בְּאִמְצַע, בְּעֵמּוּד הָאִמְצָעִי, תוֹרַת אֱמֶת,
לְמַעַלָּה תוֹרַת חָכְם, לְמַטָּה חֲכַמַת שְׁלֵמָה, וּמִשׁוּם
זֶה מֵהֵצֵד שָׁל שְׁלֵמָה נֵאמַר וְחֲכַמַת הַמִּסְכֵּן בְּזוּיָהּ,
שְׂיִרְדָּה בּוֹ וְעֲלָתָה בּוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֵּאמַר בּוֹ וַתֵּרַב
חֲכַמַת שְׁלֵמָה מִחֲכַמַת כָּל בְּנֵי קִדְם.

אֲכַל בְּרִשְׁעִים מַה כְּתוּב בָּהֶם? נִתְנַנֵּי יְהו"ה בְּיַדִּי
לֹא אוֹכֵל קוֹם, נִפְלָה וְלֹא תוֹסִיף קוֹם, וְאִף
עַל פִּי שְׂאִיִן לָהּ רִשׁוֹת לְעַמֵּד מִעֲצָמָה, הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא יָקִים אוֹתָהּ, כְּמוֹ שֶׁנֵּאמַר בַּיּוֹם הַהוּא
אֲקִים אֶת סִבַּת דָּוִד הַנִּפְלֵת, וּמִי גֵרָם שְׂיִרְדָּה לָהּ
מִמְקוֹמָהּ? זֶה הַנְּחֹשׁ, כְּמוֹ שֶׁנֵּאמַר וַיֹּאמֶר יְהו"ה
אֱלֹהִים אֵל הַנְּחֹשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹאת, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה,
שֶׁנִּרְמָה שֶׁנִּמְצְאָת יִבְשָׁה וְנִפְלָה מִמְקוֹמָהּ, אֲרוּר
אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה וְגוֹמֵר, קָלִל אוֹתוֹ שְׁלֵא יִהְיֶה
לוֹ מְלָכִים וְשְׁלִיטִים עַל מַה שֶׁסוֹמֵךְ, שֶׁהֵם רַגְלָיו
וַיִּדְּיוּ שֶׁקִּצֵּץ אוֹתָם, כְּמוֹ שֶׁהוּא גֵרָם קִצוּץ וּפְרוּד
לְמַעַלָּה, וּמִשׁוּם זֶה עַל גַּחְנִךְ תִּלְךְ וְעַפְרָתָא כָּל

ימי תייד, וזהו שאמר יצחק לעשו משמני הארץ
יתה מושבך.

עֵשָׂר קָלֹזֹת קָלֹל אֶת הַנְּחָשׁ, מִשּׁוֹם שְׁגָרָם
שְׁנַפְרָדָה הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא עֲשִׁירִית מִבְּעָלָה,
וְעֵשָׂר לְאָדָם, וְעֵשָׂר לְחַוָּה, וְתִשְׁעַ לְאָרֶץ, שְׁחַטָּאָה
לְצַדִּיק שֶׁהוּא הַתְּשִׁיעִי. כֵּלָם חָטְאוּ לְעֲשִׁירִית,
וְהָאָרֶץ לְצַדִּיק, וּמָמָה (וּלְמָה) חָטְאָה לְצַדִּיק? שְׁחַרְי
בְּעֵבוֹרָךְ אָמַר לְאָדָם, וְעוֹד, בְּגִלְלַת הָאָדָם קָלֹל אֶת
הָאָרֶץ שֶׁנִּטְלָה מִמֶּנָּה, וְהוּ שְׁפָתוֹב וַיִּיצֵר יְהו"ה
אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֶפְר מִן הָאָדָמָה, אִם כֵּן, מָה
חָטְאָה לְצַדִּיק שֶׁהוּא הַתְּשִׁיעִי?

אֵלֶּא מִשּׁוֹם שְׁנַפְרָדָה בָּהּ וַיִּצְמַח יְהו"ה אֱלֹהִים מִן
הָאָדָמָה כֹּל עֵץ נֶחְמַד לְמִרְאָה וְטוֹב לְמֵאֲכָל
וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֶּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְהָיָה
לוֹ רִשּׁוֹת לְמַחֹת בִּיַּדֵי אָדָם שְׁלֵא יֵאֱכָל מִעֵץ הַמָּוֹת
וְלֹא מִחַתָּה, בְּגִלְלַת זֶה אָמַר בְּעֵבוֹרָךְ. אָמַר לוֹ רַבִּי
אֶלְעָזָר: וְכִי יֵשׁ דַּעַת בְּאָרֶץ לְכָל זֶה? אָמַר לוֹ: כֵּן,
וְהוּ שְׁפָתוֹב יְהו"ה בְּחַכְמָה יָסַד אָרֶץ. אָמַר לוֹ:

וְהָרִי בְּחֻמָּה עֲלִיּוֹנָה וּבְאֶרֶץ שֶׁל הַקְּדוּשָׁה כָּרוּךְ הוּא
 נֹאמֵר הַכֶּתוּב הֵזֶה. אָמַר לוֹ: בְּנִי, זֶה כְּנֶגֶד זֶה עֲשֵׂה
 הַקְּדוּשָׁה כָּרוּךְ הוּא, יֵשׁ חֻמָּה וַיֵּשׁ חֻמָּה, יֵשׁ אֶרֶץ
 וַיֵּשׁ אֶרֶץ.

אָמַר לוֹ: אִם כֵּן, מָה חֻמָּתָה הָאֶרֶץ לְצַדִּיק
 שֶׁלְקָתָה תִשְׁעָה? אָמַר לוֹ: מִשּׁוֹם שְׁעֵץ
 הַדַּעַת טוֹב וְרַע הוּא כְּמוֹ הַכְּבִירִית, אוֹת הַכְּבִירִית
 מִכְּפָנִים טוֹב, וְעָרְלָה רַע, זֶה מִכְּפָנִים וְזֶה מִכְּחוּץ,
 וּמִשּׁוֹם שֶׁחֻמָּתָה שֶׁל עֵץ הַדַּעַת נָרַם פָּרוּד בֵּין
 הַצַּדִּיק לְשֹׂכְנֵיהָ, בְּגִלְגַּל זֶה לְקָתָה הָאֶרֶץ תִּשְׁעָה,
 וְאוֹתָם שֶׁחֻמָּתָם בְּשֹׂכְנֵיהָ, שֶׁהֵיא עֲשִׂירִית לְקוֹ עֵשֶׂר
 עֵשֶׂר. וּבֵא וּרְאֵה, שֶׁבַע אֲרָצוֹת הֵן: אֶרֶץ, אֲדָמָה,

אֶרֶץ, גֵּיא, נְשִׂיָה, צִיָּה, תִּבְל, וְאָדָם חֻמָּה (דף צו ע"א)
 כְּבֵת שֶׁבַע, וְנֹאמֵר בּוֹ כִּי שֶׁבַע יִפְלֹ צַדִּיק, הִרְחֵר
 תְּשׁוּבָה וְנֹאמֵר בּוֹ וְקָם, וְהָיָה עוֹלָה, וּבְשִׁירְד לְשֵׁם
 הָיָה עוֹשֶׂה מַעֲשִׂים וְתוֹלְדוֹת בְּכָל אֶרֶץ וְאֶרֶץ, מֵהֶם
 הָיוּ צוֹמְחִים וּמֵהֶם לֹא הָיוּ צוֹמְחִים, וַיֵּשׁ שָׁם
 בְּרִיּוֹת, מֵהֶן בְּשָׁנֵי רָאשִׁים, וַיֵּשׁ מֵהֶם בְּשִׁלְשָׁה עַד
 שֶׁבַע, וַיֵּשׁ שָׁם מְקוֹם שֶׁחֻמָּתָם מְאִירָה וְהַלְבָּנָה

והכוכבים והמזלות, ויש מקום שאין בו אור כלל,
אלא חשכה וערפל.

כך הם אלו שיורדים לשבעה מיני עניות, יש
מהם שאין להם אור כלל, שכל ימיהם הם
בעניות, ויש מהם שיש להם אור כל ימיהם והם
בעשר, ויש מהם שלפעמים יש להם אור ולפעמים
חשכה. אלו אותם שנולדו באמצע הלבנה,
בינוניים, לפעמים יש להם עשר ועולים, ולפעמים
עניות ויורדים, ויש אחרים שעושים תולדות
ומצליחים, ויש מהם שלא מצליחים, ויש מהם
שמצליחים (צומחים) עד מחצית ימיהם ומתים
בקצור ימים. אלו שנולדו במלוי הלבנה, הם
צומחים ותיים ומשלימים את כל ימיהם, ואלו
שנולדו בתסרון הלבנה לא צומחים ומתים מיד,
ואלו שנולדו באמצע הלבנה מתקצרים במחצית
ימיהם.

ויש ארצות שנאמר בהן והבור רק אין בו מים,
מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, אף

בְּךָ יֵשׁ בְּרִיּוֹת שֶׁהֵם עֲמֵי הָאָרֶץ, שְׁפָתֵיהֶם מְלֵאִים
 מִלְּאֵכֵי חֲבָלָה, שֶׁהֵם נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים, וְנוֹשְׁכִים
 אוֹתָם בְּכַמָּה נְשִׁיכוֹת שֶׁל יִסּוּרִים, שֶׁהֵם נִרְמוּ לְפָנַי
 שְׂיִבְאוּ לְעוֹלָם, (בְּדֵי שְׂיִבְאוּ) בְּגִלְגּוֹל בַּגּוֹפִים הִלְלוּ
 וּבְבָתִּים הִלְלוּ, וּבְשָׁנוֹשְׁכִים אוֹתָם אוֹתָם הִנְחָשִׁים
 וְהַעֲקָרָבִים בְּכַמָּה יִסּוּרִים, הֵם צוֹנְחִים וַיֵּי, וַיֵּי
 לְכֻלָּם קִטְטָה בְּבֵית, וְצוֹנְחִים עִם אֱלוֹ בַּעֲלֵי הַגִּיהֶנֶם
 שְׁנֵדוֹנִים בּוֹ, וַיֵּשׁ אַחֲרֵים שָׁכַל יְמֵיהֶם בְּחִדּוּה
 וּבְשִׁלּוּה בְּלֵי עֶצֶב כָּלֵל מִכָּל מַה שְׁמַתְגִּדֵּל בְּשִׁבְע
 אֲרָצוֹת, וְנִדּוֹנוּ בְּשִׁבְעָה מְדוּרֵי גֵיהֶנֶם, וַיֵּשׁ בְּבִנֵי
 אָדָם כְּמוֹ זֶה, וְחֲכַמֵי הָרְזִים הִלְלוּ, לָהֶם נִמְסָר
 לְדַעַת.

תקון ששים וְחַמְשָׁה

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים (ראשי תבות וסופי תבות א"ב ו"א"ם
 שָׁם, שָׁהֵם י"ה), שָׁם אֵם, וְסוּד הַדְּבָר -
 וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ תוֹה כִּי הִיא הִיָּתָה אֵם
 כָּל חַי, כְּמוֹ שְׁאוֹתָה שְׁנַאֲמַר כָּה כִּי אֵם לְבִינָה
 תִּקְרָא, הָאֵם כָּל חַי הוּזוּ אִינָה כְּאִשָּׁה תְּרַאשׁוּנָה,

שָׁנָאֵמַר בָּהּ הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי, שְׁנַרְמָה מִיָּתָהּ
 לְכָל הָעוֹלָם, שְׁחֵרִי כָּתוּב בָּהּ אִם כָּל חַי, שְׁנָאֵמַר
 בָּהּ רֵאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֵּתָ.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: וְכִי שְׁתֵּי נָשִׁים הָיוּ לוֹ? אָמַר
 לוֹ: בֵּן, אֶחָד יֵצֵר הַטּוֹב וְאֶחָד יֵצֵר הָרָע,
 אֶחָד מַצַּד הָעֵצִים הַקָּשָׁה, הַדִּין הַקָּשָׁה, וְאֶחָד מַצַּד
 הַבְּשָׂר, מִשָּׁם הֵם רַבִּי הַלֵּב, וְאֵלּוּ שְׁמַצַּד הָעֵצִים הֵם
 קָשִׁי עֲרָף, וְעַל הָאִשָּׁה שְׁנִטְלָה מִהָעֵצִים אָמַר בֶּן
 סִירָא, עֵצִים שְׁנִפְּל בְּחִלְקָהּ, טוֹב אִזְ רָע, גֵּרַד אֹתוֹ.
 וְעַל הָאִשָּׁה שְׁמַצַּד הָעֵצִים, אָמַר אָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
 נָתַתְּ עִמָּדִי. לֹא קָרָא לָהּ אִשְׁתּוֹ, כְּמוֹ שְׁחִוָּה
 שְׁנָאֵמַר בָּהּ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה,
 שְׁהֵאֲחֵרַת הָיְתָה שְׂפָתָהּ שְׁמַצַּד עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע,
 אֶחָד רָע וְאֶחָד טוֹב, וּמַצַּד שֶׁל עֵץ הַחַיִּים שְׁנִיָּהֶם
 חַיִּים.

וּבְסִטְרֵי תוֹרָה חַוָּה ח' ו"ה, ח' חֲכָמָה, כ"ח מ"ה,
 הַכָּלָל שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, ח' הִיא כְּמוֹ
 הָאֵם הָעֲלִיזָה שֶׁהִיא הַשְּׂמִינִית לְעֵשֶׂר הַסְּפִירוֹת

מִמַּטָּה לְמַעְלָה, וְהַחֲכֵמָה נוֹדַעַת בָּהּ, וְעָלֶיָּהּ נֶאֱמַר
 עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וּמִתְצַד שְׁלָהּ וַיִּפַּח
 בְּאַפּוֹ נְשֵׁמַת חַיִּים, וְעָלֶיָּהּ נֶאֱמַר לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה
 כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת, וְלֹא הִיאֲחֶרֶת שֶׁנִּטְלָה מִן
 הָעֵצִים, שֶׁנִּרְמָה לוֹ מוֹת, שְׁחֵרֵי הַשְּׂפָתָה גִרְמָה,
 וַיִּדְעוּ כִּי עִירָמָם הֵם, וּמִשּׁוֹם זֶה וַיַּעַשׂ יְהו"ה
 אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתַנּוֹת עוֹר וַיִּלְבְּשֵׂם. (דף צו)

(ע"ב)

אֶמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: לָמָּה אָמַר בְּשִׁבְלָהּ כִּי
 מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת? הֲיָה לוֹ לוֹמַר כִּי
 מֵאָדָם, לָמָּה מֵאִישׁ? אֵלָּא מֵאִישׁ, שָׁם א"ם וְשָׁם
 י"ש. שָׁם י"ש, וְהוּוֹ שְׂפָתוֹב לְהַנְחִיל אֶתְכִי יִשׁ. שָׁם
 אֵם, כִּי אֵם לְבִינָה תִקְרָא, וְהֵם אָב וְאֵם, חֲכֵמָה
 וּבִינָה, שְׂמִשָּׁם נִטְלָה, וּמִשּׁוֹם זֶה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ
 זֹאת.

וַיִּשׁ לוֹ אַחֲרֵת שֶׁנִּקְרָאת בֵּת זִוּגוֹ, וְהוּוֹ שְׂפָתוֹב זָכָר
 וַיִּנְקְבָה בְּרֵאֵם וַיִּבְרַךְ אֶתְכֵם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם
 אָדָם. בֵּא וּרְאֵה, אָדָם תְּרֵאשׁוֹן בְּדַמוֹתוֹ שֶׁל יְהו"ה

הוא נִבְרָא, וּבְדָמוֹת שֶׁל עֵשָׂר סְפִירוֹת שֶׁהֵן יו"ד
 ה"א וא"ו ה"א מִהֲצַד שֶׁל יְהו"ה, מִצַּד שֶׁל י' נִקְרָא
 אִישׁ, וּמִצַּד שֶׁל ה' הֶעֱלִיזָנָה אִשְׁתּוֹ נִקְרָאת אִשָּׁה,
 אִם כָּל חָי, וּמִהֲצַד שֶׁל ו"ה חָוָה אִשְׁתּוֹ, וּמִהֲצַד
 שֶׁל יו"ד ה"א וא"ו ה"א חָוָה נִקְרָאת אָדָם, וּבְכָל
 מָה שֶׁחָיָה בְדָמוֹתָיו - לָקָח.

הַתְּקוּן שְׁשִׁים וְשָׁשָׁה

בְּרֵאשִׁית, בְּרֵאשִׁית, זֶה אָדָם שֶׁכּוֹלֵל שֵׁשׁ, וְהֵם
 שְׁתֵּי שְׂפָחוֹת מִהֲצַד שֶׁל הָעֵץ שֶׁל טוֹב
 וְרָע, עֵצִים וּבָשָׂר, אִישׁ וְאִשָּׁה, שֶׁנֶּאֱמַר כֹּה כִּי
 מֵאִישׁ לָקָחָה זֹאת, הֲרֵי אַרְבַּע, אָדָם זָכָר וּנְקֵבָה,
 זֶהוּ שְׂפָחוֹת זָכָר וּנְקֵבָה בְּרֵאשִׁית וְגוֹמֵר, הֲרֵי שֵׁשׁ,
 וּמִשּׁוּם זֶה וַיֹּאמֶר יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם הֵן הָאָדָם תְּהִי
 כְּאַחַד מִמֶּנּוּ לְדַעַת טוֹב וְרָע וְגוֹמֵר, וּפְרָשׁוֹהוּ
 הֲרֵאשׁוֹנִים, כְּאַחַד מִמְּלֹאכֵי הַשָּׁרֵת.

בֵּין כֹּךְ כֹּךְ פֶּא אֵלְיָהוּ וְהַזְדִּמָּן אֵלָיו, וְאָמַר: רַבִּי,
 כְּאַחַד מֵהֶם תְּהִי לוֹ לֹמֵר, אִם עַל מְלֹאכֵי
 הַשָּׁרֵת תְּהִי אֹמֵר, מָה זֶה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ? וְעוֹד, תְּהִי

לו לומר הן אדם, מה זה האדם בתוספת ה'? אלא
 ה' של האדם הנה כאחד ממנו, לא כתוב יהא
 (הוא), אלא הנה, אחת מארבע אותיות שהן יהו"ה,
 כאחת מארבע אותיות שהיא ו'.

ועתה פן ישלח ידו, זו י', אם זכה ולקח גם מעין
 החיים, זו ו' (ה), ואכל וחי לעולם זה ו', חי
 ודאי, בפשה היתה יחידה ממנו, נכנסה בין טוב
 לרע, והו שכתוב וייצר יהו"ה אלהים את האדם,
 שתי יצירות, טוב ורע, לדעת (ונאמר בהם ויפח באפיו נשמת
 חיים, וזו ה' לדעת טוב ורע, לדעת) מה שהיו גורמים לעשות,
 ומשום זה נכנסה ביניהם.

אחר שחטא האדם של היצירה, נפרדה ה'
 העליונה והסתלקה ממנו, ומשום שלא
 חזרה אליו אמר, אם זכה ולקח גם מעין החיים,
 ואכל וחי לעולם, ועין החיים הנה הנה נמוע בעין
 הנון, ומשום שלא זכה לאכל ממנו, מה כתוב בו?
 וישלחו יהו"ה אלהים מן עדן לעבד את
 האדמה אשר לקח משם, אותו שנאמר בו וייצר

יהו"ה אלהי"ם את האדם עפר מן האדמה, שלא
 היה כדאי להיות בגן התורה, כיון שלא שמר בה
 את עץ הדעת טוב ורע באסור וזהיר, ועבר על
 מאמר רבנו, שאם היה שומר שלא יעבר על
 מאמר רבנו, ולקח גם מעץ החיים, שנאמר בו
 תורת חכם מקור חיים לסור ממקשי מות, עץ
 חיים הוא למחזיקים בה, וזהו ולקח גם מעץ
 החיים ואכל וחי לעלם, גם - לרבות הנקבה, פרי
 האילן, פרי צדיק.

ועוד, הן האדם היה באחד ממנו, אמרו
 המלאכים הקדושים, פרי שיהיה הוא
 באחד ממנו, כמו שאמר הנחש והייתם באלהי"ם
 ידעי טוב ורע, וזהו לדעת טוב ורע, זה גרם לו
 את המות, שאם זכה לאכל מעץ החיים, שהוא
 עץ חיים היא למחזיקים בה, מה פתוב בו? ולקח
 גם מעץ החיים וגומר.

אמר רבי שמעון: אוי להם לאותם שמניחים
 מלעסק בתורה, שנאמר בה ולקח גם מעץ

החיים, ובמצוותיה שהן פרי האילן, שנאמר בו
 ואכל וחי לעלם, והולכים אחר אלו שמפתיים
 אותם מצד הנחש הקדמוני, שאומרים להם,
 השתדלו במלאכים שממנים על הכוכבים והשמש
 והלבנה, ועל אלו שממנים על רוחות ושרים,
 להיות כאלהי"ם ידעי טוב ורע, ועליהם (דף צו ע"א)

נאמר כה אמר יהו"ה למובחים ולמקשרים
 לכוכבים ולמזלות ולשמש ולירח ולכל צבא
 השמים אשר לא צויתי, וזהו שצוה הקדוש ברוך
 הוא את האדם, ומעין הדעת טוב ורע לא תאכל
 מפניו וגומר, ובלעם הרשע היה מתעסק עם זה,
 ודור אנוש ודור המבול ודור הפלגה, והקדוש
 ברוך הוא עקר אותם מהעולם הזה ומהעולם
 הבא, וזהו כי ביום אכלך מפניו מות תמות, מות
 - בעולם הזה, ותמות - בעולם הבא, והחטא הזה
 גרם את חרבן בית המקדש וגלות ישראל בין
 אמות העולם ונהרגו מהם.

שכל אחד היה מובח ומקשר, והיו יורדים
 החילות שלמעלה, וכשתיה הנביא מיסר

אותם, מה פתוב פָּהֶם? וְלֹא שָׁמְעוּ לְקוֹל נְבִיא
 וְחֹזֶה, וּבִמָּה הָיָה מְיֻסָּר אֹתָם הַנְּבִיא? הָיָה אֹמֵר
 לָהֶם שִׁיחֲזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, וְאִם לֹא - וְעָצַר אֶת
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת
 יְבוּלָהּ, וְהֵם הָיוּ מְזֻלְזָלִים בּוֹ, וְהָיוּ אֹמְרִים, אָנּוּ
 הַשִּׁבְעָנוּ אֶת אֱלֹהֵי שָׁמַיִם עַל הַמָּטָר וְכַפִּינוּ אֹתָם
 לְהוֹרִיד מָטָר, וְהַקְּדוֹשׁ פְּרוּךְ הוּא הַחֲלִיף לָהֶם אֶת
 הַמְּמַנִּים בְּשִׁלְיֹתָם בְּשִׁבְלָם, וְהָרַג אֹתָם, וְהַחֲרִיב
 אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּשִׁבְלָם, וְנָלוּ יִשְׂרָאֵל לְבֵין
 אֲמוֹת הָעוֹלָם, וְזֶהוּ הַחֲטָא שֶׁל אָדָם שֶׁנֶּרַם לוֹ
 הַנְּחָשׁ מִיָּתֶה לוֹ וּלְאִשְׁתּוֹ, שֶׁפָּתָה אֹתָם בְּאוֹתוֹ
 הָעֵץ. זֶהוּ שֶׁפְּתוּב כִּי יוֹדַע אֱלֹהֵי"ם וְכוּ', וּמַשּׁוּם זֶה
 צָוָה הַקְּדוֹשׁ פְּרוּךְ הוּא לְאָדָם. בְּמָה שֶׁהֲרִישִׁתָּ
 הַתְּבוּנָה, אִין לָךְ עֶסֶק בְּנִסְתָּרוֹת.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: בְּמָה הָיוּ יוֹרְדִים הַחֲתָלוֹת
 הִלְלוּ? אָמַר לוֹ: בְּנִי, מָה אַתָּה חוֹשֵׁב,
 שֶׁהָיוּ יוֹרְדִים? וַדַּאי זֶהוּ סוּד הָעֵץ שֶׁל עֵץ הַדַּעַת
 טוֹב וְרַע, שֶׁלֹּא עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ פְּרוּךְ הוּא לְגַלוֹתוֹ
 מִפְּרֶסֶם לְעוֹלָם, אֶלָּא בֵּין הַחֲבָרִים, עַד שֶׁיִּבְנֶא תְּדוּר

שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. אָמַר לוֹ: כִּי־זֶה הַתְּנַלְחָה בֵּין
הַחֲבֵרִים מַה הוּא? אָמַר לוֹ: בְּנִי, מִמַּרְאֵה מִתְּנִי
וּלְמַעַלָּה הָיָה טוֹב, מִמַּרְאֵה מִתְּנִי וּלְמַטָּה הָיָה רַע,
נְבוֹכַדְנֶצַּר הָיָה מִכִּיר בּוֹ, וְכִּי עָשָׂה אֶת הַצֶּלֶם
שָׁלוֹ, וְבוֹ נִדְעָה הָעֵץ שֶׁל טוֹב וְרַע, זֶהוּ שְׂפָתוֹב
רֵאשִׁי הָרֵאשִׁי שֶׁל זָהָב טוֹב, תִּזְהוּ וְזִרְעוּתִי שֶׁל
כֶּסֶף. עַד כָּאן מֵצֵד הַטוֹב, וּמִשׁוֹם זֶה אָמַר שֶׁל זָהָב
טוֹב, מִמַּרְאֵה מִתְּנִי וּלְמַטָּה רַע, זֶהוּ שְׂפָתוֹב מִעִי
וְיִרְכּוּתִי שֶׁל נְחֹשֶׁת, מֵצֵד שֶׁל הַנְּחָשׁ הַקְּדָמוֹנִי.

וּמִהָאֵילָן הָיָה יוֹרְדוֹת נְשָׁמוֹת הָעָרֶב רַב, שֶׁהֵם
עַרְבוּכָיָה שֶׁל טוֹב וְרַע, וְכִפָּה נִימִים
תְּלוּיֹת מִהָעֵץ הָיָה, שֶׁהֵם צְבָא הַשָּׁמַיִם, שְׂמֵמָנִים
עַל הַכּוֹכָבִים וְהַמְּזֹלוֹת, וְכֻלָּם מְעַרְבִים טוֹב וְרַע,
וְהָיוּ הָעֲנָפִים תְּלוּיִים מִהַצֵּד הָיָה וּמִהַצֵּד הָיָה, אֵלֹ
מְמִיתִים וְאֵלֹ מְחַיִּים, אֵלֹ שְׂדִים מֵצֵד הַשָּׁמַיִם,
וְאֵלֹ מְלָאכִים מֵצֵד הַיָּמִין, וְהָיוּ יוֹדְעִים כָּל הַגְּנוּנִים
שֶׁל עֲנָפֵי הָאֵילָן שֶׁהֵם מְזֹלוֹת וְכּוֹכָבִים, וְהָיוּ
לוֹקְטִים עֲשָׂבִים כְּמוֹ שֶׁל הַגְּנוּנִים הַלָּלוּ, וְהָיוּ עוֹשִׂים
דְּמִיּוֹת כְּפִי אֹתוֹ הַמְּזֹל שֶׁהָיוּ רוֹצִים לְהוֹרִיד אֹתוֹ,

כְּמוֹ טָלָה אִו שׁוֹר אִו בְּתוֹלָה אִו תְּאוּמִים, שֶׁהוּא
 צוֹרֵת אָדָם דּוּ פְּרָצוּפִים, שֶׁהִיא דְמוּת שֶׁל נִקְבָּה,
 אִו סְרָטָן אִו אֲרִיָּה אִו מֵאוּזִיָּם אִו עֶקְרָב אִו קִשְׁת
 אִו גְּדִי אִו דְּלִי אִו דָּגִים, וְהָיוּ מְקַטְרִים לָהֶם
 בְּעֵשְׂבִים הִלְלוּ בְּכָל צוּרָה, לְכָל אֶחָד בְּפִי הַצּוּרָה
 שֶׁלוֹ לְמַעְלָה, וְכֵן הָיוּ דְמוּת שֶׁל צוּרֵת חֲמָה
 וּלְבָנָה וְשִׁבְעָה בּוֹכְבֵי לָבֵת, וְהָיוּ מְקַטְרִים לְכָל
 צוּרָה שֶׁהָיוּ רוֹצִים לְהוֹרִיד לְעוֹלָם, וּמִשׁוּם זֶה
 נֹאמֵר עֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה לְמַקְטְרִים וְלַמּוֹבְחִים
 לְכַכְּבִים וְלַמּוֹלֹת וְלַשֶּׁמֶשׁ אִו לַיָּרֵחַ אִו לְכָל צְבָא
 הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא צְוִיתִי.

אָמַר לוֹ: מַה זֶה לְמוֹבְחִים? אָמַר לוֹ: לְכָל דְמוּת
 הָיוּ עוֹשִׂים, שֶׁנּוֹטְלִים בְּחַמּוֹת אִו עוֹפוֹת בְּפִי
 אוֹתוֹ הַמּוֹלֵ וְהָיוּ זוֹבְחִים עֲלֵיהֶם, וְזֶה לְמוֹבְחִים,
 וְהָיוּ מוֹרִידִים אוֹתָם וּמְדַבְּרִים עִמָּהֶם, וְהָיוּ עוֹשִׂים
 רְצוֹנָם, וְהָיוּ מִשְׁתַּחֲוִים לָהֶם וּמֵאֲמִינִים בָּהֶם. אָמַר
 לוֹ: בְּמַה הָיוּ מוֹרִידִים אוֹתָם? אָמַר לוֹ: בְּנִי, הָיוּ
 יוֹדְעִים אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַשָּׁמַיִם הַמְּפָרֵשׁ וְהָיוּ
 מִשְׁבִּיעִים אוֹתָם, וְאַחַר כֵּן מְכַנְּיָם אֶת הַשָּׁמַיִם

הַמְּפָרֵשׁ ^(דף צו ע"ב) בְּפִיָּהֶם שֶׁל הַדְּמִיּוֹת הַלָּלוּ וְהָיוּ
 מְדַבְּרִים, וְזֶהוּ סוּד הַכְּתוּב וְהוֹצֵאתִי אֶת בְּלִעוֹ
 מִפִּיו. נֶפֶל הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ, וּמִיָּד נֶפֶל הַצֵּלָם עַל
 פָּנָיו. אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: וְכִי אֵיךְ הָיָה שֵׁם
 הַקְּדוֹשׁ פְּרוּךְ הוּא מְדַבֵּר בָּהֶם? אָמַר לוֹ: בְּנִי, עַל
 זֶה נֶאֱמַר לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא
 כִּי לֹא יִנָּקֶה וְכוּ'. אָמַר לוֹ: וְכִי יָכוֹל אָדָם לְלַמֵּד
 אֶת שֵׁם הַקְּדוֹשׁ פְּרוּךְ הוּא לְחַנּוּם? אָמַר לוֹ בֶּן.

וּבְגוֹן זֶה מִי שֶׁמוֹצִיא מִדְּשׁוֹת הַיְחִיד וּמִכְּנִים
 בְּדְשׁוֹת הַרְבִּים, אוֹ שֶׁמוֹצִיא זֶרַע מִפְּנֵי
 מֵאוֹת בְּרִית קִדְשׁ וּמִכְּנִים לְדְשׁוֹת נְכַרְיָה, כְּאֵלוֹ זֶה
 נִטְעַת הָאֵילָן שֶׁל טוֹב זֶרַע, וּמִשׁוֹם זֶה בֵּן שֶׁנִּטְעַת
 בְּזוֹנָה אוֹ שֶׁפָּחָה אוֹ גוֹיָה אוֹ גֵּדָה, נֶאֱמַר לֹא תַעֲשֶׂה
 לָךְ פֶּסֶל, וְעַל בֵּית שֶׁנִּעְשְׂתָה בְּגוֹן זֶה נִקְרָאת
 מִסִּכָּה, וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
 פֶּסֶל וּמִסִּכָּה וְגוֹמֵר, וְשֵׁם בִּסְתֵר. מַה זֶה בִּסְתֵר?
 בִּסְתֵרוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּמִשׁוֹם זֶה אָמַר הַקְּדוֹשׁ פְּרוּךְ
 הוּא לֹא תַעֲשׂוּן אֶתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וְאֱלֹהֵי זָהָב, וְכֹךְ
 פִּרְשׂוּהוּ הַחֲבָרִים, לֹא תַעֲשׂוּן אֶתִּי בְּדְמוֹת שִׁמְשֵׁי

נְשַׁמְשְׁמֵשִׁים אוֹתִי (לְפָנַי) בְּמָרוֹם לְצִיֵּר בְּסֶתֶר שְׁלִי
 שׁוֹם צִיּוֹר אוֹ דְמִיּוֹן, שְׁכַל מִי שְׁצִיֵּר לְמַעְלָה אֶת
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּסֶתֶר (שֶׁהוּא שְׂכִינְתּוֹ הַכְּלוּלָה מֵעֶשֶׂר סְפִירוֹת)
 שׁוֹם צִיּוֹר וְצֹלָם וְדַמוֹת כְּמוֹ שְׁמַצִּיָּרִים בַּשְּׁמַשִּׁים
 שְׁלוֹ, נִשְׁמָתוֹ מִתְּלַבֶּשֶׁת בְּאוֹתוֹ צֹלָם כְּשִׁיּוּצֵאֵת מִן
 הָעוֹלָם הַזֶּה, וְקוֹל יוֹצֵא אֵלָיָהּ: אֶת הַצֹּלָם הַזֶּה
 תִּשְׂרְפוּ בְּאֵשׁ, וּמִשׁוֹם זֶה אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 וְאֵל מִי תְדַמְיֹנֵי וְאֲשׁוּהָ יֹאמַר קְדוֹשׁ, וְאֵל מִי
 תְדַמְיֹן א"ל וּמֵה דַמוֹת תַּעֲרְבוּ לוֹ.

וּבְנֵי, וְדַאי כָּל מִי שְׁמוּצִיא מִרְשׁוֹת תְּרַבִּים
 וּמִכְנֵים לְרְשׁוֹת תִּיחִיד אוֹ מִרְשׁוֹת תִּיחִיד
 וּמִכְנֵים לְרְשׁוֹת תְּרַבִּים, כְּאֵלוֹ עֲרַב אֶת שֵׁם הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בְּעַבְדוּדָה זָרָה וְעֲשֶׂה עֵץ שֶׁל טוֹב וְרָע,
 וְזֶהוּ תַסְּוֹד שֶׁל הָיָה מוּצִיא בְּלָעוֹ מִפִּיּוֹ, שְׂבוּ הָיָה
 אוֹמֵר צֹלָמוֹ שֶׁל נְבוּכַדְנֶצַּר אֲנֹכִי יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ,
 וּבִשְׂבִיל זֶה לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ
 לְשׂוֹא, וְעַתִּיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲקֹר אֶת הָעֵץ
 הַזֶּה מִן הָעוֹלָם וְלִשְׂרֹף אוֹתוֹ בְּגִיהֶנָם. זֶהוּ שְׂפָתוֹב
 וְהָיָה תְּחִסֵּן לְנִעְרָת וְגוֹמֵר.

אמר לו רבי אלעזר: אם בן, אסור לעם
 להשתמש בשום מלאך ולא בשם בעולם
 אחר שיש ערבוביה. אמר לו: בני, לא כן, שהרי
 אמר הקדוש ברוך הוא לאדם, מכל עץ הגן אכול
 תאכל, מעץ הדעת טוב ורע לא תאכל. אמר רבי
 אלעזר: זה היה קדם שחטא, אחר שחטא וירד
 ממקומו והתערב בעץ של טוב ורע. אמר לו:
 ודאי כן הוא, ובזמן שישראל הם בגלות, כאלו
 הם מערבים באילן של טוב ורע, ומשום זה
 פרשוהו הקדמונים, ישראל בגלות עובדים עבודה
 זרה, בטתרה הם.

אבל אלו שיודעים את האילן של הקדוש ברוך
 הוא. שהוא עץ החיים הנטוע בגן של
 שהיא שכינתו, שנאמר בזה לא יגדף רע, יכולים
 להוריד פח משם לשכינתו בלי ערבוביה כלל בכל
 מצוה ומצוה, הוא עץ פרי עשה פרי למינו, נטוע
 בגן בלי ערבוביה כלל, ומשום זה אמר למינו,
 אבל עץ הדעת טוב ורע לא נאמר בו למינו, אבל

מֵעֶרֶב מִיַּן בְּשָׂאֵינוּ מִיָּנוּ, וּבְשָׂבִילוֹ נֹאמַר שְׂרָף לֹא
תִזְרַע בְּלֵאָיִם וְכוּ', שֶׁעָטְנוּ לֹא יַעֲלֶה עָלֵינוּ.

אֲשֶׁרִי הוּא שֶׁמֵעֲלֶה אֶת הָאֲמוּנָה שֶׁל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהִיא שְׂכִינְתּוֹ הַכְּלוּלָה מֵעֶשֶׂר
אֲמִירוֹת, בְּמַחְשָׁבָה אַחַת, בְּרָצוֹן אֶחָד בְּלִי
עֲרֻבוּבָיָה כָּלֵל, שֶׁכָּל סְפִירָה וְסְפִירָה נְטוּעָה בּוֹ,
וְהִיא הִנֵּן שֶׁכָּל הַסְּפִירוֹת בָּהּ, הֵן אֶחָד, וְכָל אֶחָד
עוֹשֶׂה בָּהּ פְּרִי לְמִינוֹ, הִיא מִיַּן שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד
לֹא מוֹצִיא מִמֶּנָּה זְרָעִים חֲחוּצָה, כִּי צָרִיךְ אָדָם
שֶׁלֹּא יוֹצִיא זְרָע מִחוּץ לְבֵית זִוּגוֹ, שֶׁהִיא הַמִּין שֶׁלּוֹ
וְהַיְחוד שֶׁלּוֹ, וּבְאֹתוֹ זְמַן שֶׁצָּרִיךְ אָדָם לְיַחַד אֶת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם שְׂכִינְתּוֹ, צָרִיךְ לְהַפְשִׁיט
מִמֶּנּוּ כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת שֶׁהֵן קַלְפוֹת, שֶׁנֹּאמַר בְּהֵן
רַבּוֹת מַחְשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ, וּלְהַעֲלוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה
בְּמַחְשָׁבָה אַחַת. זֶהוּ שְׂפָתוֹב וְעֵצַת יְהו"ה הִיא
תְּקוּם, כְּמוֹ שֶׁאָדָם שֶׁמְתַיַּחַד עִם בֵּית זִוּגוֹ וּמִתְפַּשֵּׁט
מִלְּבוּשָׁיו לְהִיּוֹת עֲמָה אֶחָד, זֶהוּ שְׂפָתוֹב וְהִיוּ
לְבָשָׂר אֶחָד, כִּי צָרִיךְ לְהַפְשִׁיט מִמֶּנּוּ כָּל
הַמַּחְשָׁבוֹת הָאַחֲרוֹת בְּזְמַן שֶׁמַּיַּחַד אֶת הַקְּדוֹשׁ

ברוך הוא בכל יום פעמים שמע ישראל יהו"ה
אלהינו יהו"ה אחד. (דף צח ע"א)

תקון ששים ושבעה

בראשית ברא אלהים, זה מטרו"ן, שפרא
אותו הקדוש ברוך הוא בדמון
וראשית לכל צבא השמים שלמטה, וזהו אדם
הקטן, שהקדוש ברוך הוא עשה אותו בדמות
וציור של מעלה בלי ערבוביה, ועליו נאמר תוצא
הארץ נפש תיה למינה, והוא עין פרי עשה פרי
למינו, כמו שלמעלה. אוי למי שעושה ערבוביה
למעלה ולמטה, שזהו אילן של ערבוביה, ערבוביה
מעין המות, בגלל זה נקרא מטה, שמתהפך לנחש
להלקות בו את הרשעים, ומיהו שהופך אותו?
הקדוש ברוך הוא ששולט עליו, וברי פרשוק.

אמר לו רבי אלעזר: אבא, בין שהקדוש ברוך
הוא היה יודע שהאילן הזה היה עתיד
לגרום מיתה לאדם (ולכל הפריות שעתידות להיות אחריו), למה
ברא את האדם שעתיד לחטא לפניו? אמר לו:

בְּנֵי הַדְּמוּת שְׁלֹמֶעֱלָה לֹא הָיְתָה שְׁלֵמָה עַד שֶׁבָרָא
 אֶת הָאָדָם, שֶׁכָּךְ הָיָה הָאָדָם שְׁלֹמֶעֱלָה (כְּלִפֵּי הָאָדָם
 שְׁלֵמָה), כִּמּוֹ שֶׁהִנְשָׂמָה כְּלִפֵּי הַגּוֹף. וְכִמּוֹ שֶׁאֵין
 מַעֲשֵׂה לְנִשְׂמָה לְלֹא הַגּוֹף, כִּךְ הָיָה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת
 דְּמוּת לְמַטָּה לְהוֹצִיא בּוֹ מַעֲשֵׂה, וְהַכֵּל כִּמּוֹ (כְּמַעֲשֵׂה)
 שְׁלֹמֶעֱלָה, אֲדָם הוּא לְחֻשְׁבוֹן קָטָן שֶׁל חֲנוּ"ךְ תִּשְׁעַ
 נְקֻדּוֹת, הַפְּעֻלָּה שְׁלוֹ, הַשְּׂכִינָה כְּלוּלָה בְּכֹל (כְּכֹל)
 אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה, וְהַכֵּל כִּמּוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה.

הָאָדָם שְׁלֹמֶעֱלָה לֹא הָיָה שָׁלֵם כְּלִי נְקֻבָּה, זֶהוּ
 שְׁכָתוּב זָכָר וְנְקֻבָּה בְּרֵאשִׁית וַיִּקְרָא אֶת
 שְׁמֵם אָדָם, אָדָם זָכָר וְאָדָם נְקֻבָּה, וְכִשְׁנִבְרָא
 הָאָדָם שְׁלֹמֶעֱלָה שֶׁהוּא נְקֻבָּה, זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיִּבְרָא
 אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ, הַשְּׁתֵּלִים הַדְּמוּת
 שְׁלֹמֶעֱלָה, וְזֶהוּ סוּד כִּי לֹא הִמְטִיר יְהו"ה אֱלֹהִים
 וְכו', וְלָמָּה? מִשּׁוּם שֶׁאָדָם אֵין, וּמִשּׁוּם זֶה מְכַרַח
 הָיָה אָדָם לְבָרָא אוֹתוֹ, לְהַשְׁלִים בּוֹ אֶת הַדְּמוּת
 שְׁלֹמֶעֱלָה, וְהַנְקֻבָּה בְּאָדָם הָיְתָה הֵיחָד אַחַת. זֶהוּ
 שְׁכָתוּב כִּי אַחַד קָרָאתִיו וְגוֹמֵר, וְזֶה סוּד הַנְּשָׂמָה.

אַחַר כֵּן אָמַר לֹא טוֹב הֵיזְתָּ הָאָדָם לְבַדּוֹ אֲעִשֶׂה
 לוֹ עֶזְרָא כְּנַגְדּוֹ, זֶה חַנוּף, שֶׁהוּא עֶבֶד שֶׁפָּחַח
 כָּלֹל מִטוֹב וְרָע, כִּי שִׁתְּיָה לוֹ שֶׁכָּר וְעִנְשׁ,
 וּבְשִׁבִילוֹ אָמַר רְאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת הַחַיִּים
 וְאֶת הַטּוֹב אֶת הַמָּוֶת וְאֶת הָרָע, וְאָמַר לוֹ וּבַחֲרֹת
 בַּחַיִּים, שְׂאֵם לֹא נִתְּנָה בִידּוֹ, לֹא הָיָה לוֹ שֶׁכָּר
 וְעִנְשׁ וְהָיָה כְּבַהֲמָה, וְעַם כָּל זֶה הִרְאָה לוֹ הַקְדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא כָּל מַה שֶׁאֲרָע לוֹ, אִם הָיָה מִטָּה כְּלַפֵּי
 חֶסֶד, שֶׁהוּא כְּלַפֵּי זְכוּת, אוֹ אִם הָיָה מִטָּה בַּה
 כְּלַפֵּי חוּבָה, שְׂאֵם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רָצָה
 בְּמִיתָתוֹ, לֹא הָיָה מִרְאָה לוֹ שְׁנֵי הַדְּרָכִים שְׁלוֹ,
 שֶׁהֵם מָוֶת וְחַיִּים בְּיַד לְשׁוֹן.

וְהִרְאָה לוֹ שֶׁלֹא הָיָה מְעַרְב טוֹב בְּרָע, שֶׁהַפְּרִידָם
 הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּבְדֵּל
 אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, וְסוּד הַדְּבָר -
 וְהַבְּדִילָה תְּפָרְכֶת לָכֶם, וְכֵן עֲשֵׂה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא בְּגוּף הָאָדָם שְׂרַעְפֶת, שֶׁהַפְּרִיד בֵּין הַדְּרָגוֹת
 שֶׁל הָעֵץ הַטּוֹב וּבֵין הַדְּרָגוֹת שֶׁל הָעֵץ הָרָע, וְצִוָּה
 אוֹתוֹ שֶׁלֹא לְעַרְב טוֹב עִם רָע, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּמְעַן

הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא צָוָה אֹתוֹ לְהַשְׁמֵר מִמֶּנּוּ, וְאַחַר כֵּן אָמַר
 הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי וְגוֹמֵר.

בֵּינֵתַיִם הֵינָה זְקֵן אַחַר הַזְּדִמָּן לוֹ, וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי,
 תְּרִי רְאִיתִי פָּסוּק שְׂאוֹמֵר בַּתּוֹרָה אָדָם
 בִּי יָמוּת בְּאַהֲלִי, וְתְרִי הַתּוֹרָה הִיְתָה קָדָם שְׂנֵבְרָא
 הָעוֹלָם, וְרְאִיתִי שְׂהָעוֹלָם קָדָם לְאָדָם, שְׂכָל הָעוֹלָם
 וְצָרְכֵיו נִבְרָאוּ קָדָם שְׂנֵבְרָא אָדָם, אִם כֵּן, מָה
 הַתְּקֵנָה שְׂיֵישׁ פֶּאֵן? אָמַר לוֹ: זְקֵן, וְתְרִי כַּתּוּב
 שְׂנִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים נִבְרָאוּ קָדָם שְׂנֵבְרָא הָעוֹלָם,
 כְּמוֹ שְׂנֵבְרָא מֵרְאִשִּׁית בְּרָא אֱלֹהִים, וְאִין רְאִשִּׁית
 אֱלֹהִים נִשְׁמָה, שְׂנֵבְרָא בְּהַ נֵר יְהוָה נִשְׁמָת אָדָם,
 הִיא הַנִּשְׁמָה שֶׁל הָאָדָם שְׂלִמְעָלָה. אֱלֹהִים יֵישׁ אָדָם
 וְיֵישׁ אָדָם, יֵישׁ אָדָם שְׂהוּא אָדָם שֶׁל הַנִּשְׁמָה, וְיֵישׁ
 אָדָם שֶׁל הַגּוּף, שְׂנֵבְרָא בּוֹ אָדָם לְהַכֵּל דְּמָה, וְעֲלִיו
 נֵבְרָא אָדָם בִּי יָמוּת בְּאַהֲלִי, וְעֲלִיו נֵבְרָא אֲרוּר
 הַגֵּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח (דף צח ע"ב) בְּאָדָם וְשֵׁם בְּשָׂר זְרוּעוֹ,
 וְזֶה סְמָא"ל, אָדָם בְּלִיעַל אִישׁ אֶן, וְיֵישׁ לוֹ שְׂתִי
 נִקְבוֹת רְעוּת, וְעֲלִיָּהֵן נֵבְרָא וְעַל כָּל נִפְשׁוֹת מֵת

לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא, ואין אביו אלא
 הקדוש ברוך הוא, ואין אמו אלא השכינה, וכי
 לא נאמר בקדוש ברוך הוא ושכינתו הלא כה
 דברי פאש נאם יהו"ה, מה אש אינו מקבל
 טמאה, כך הוא לא מקבל טמאה. אמר לו: ודרי
 כתוב את מקדש יהו"ה טמא, וזו שכינתו? אמר
 לו: ודאי שחקדוש ברוך הוא ושכינתו לא
 מקבלים טמאה, אבל כל מה שטמא את המקום
 שהיא שורה בו, נחשב לו כאלו עשה אותו,
 ומשום זה לאביו ולאמו לא יטמא, ואין אביו אלא
 הקדוש ברוך הוא ואין אמו אלא שכינה, וזה סוד
 מי שמכנים מרשות הרבים לרשות היחיד, ומשום
 זה אמר ולא תחלו את שם קדשי, וזה אדני,
 שהוא רשות היחיד, שהוא יהו"ה יחידו של עולם,
 וזהו אדם.

(ומשום זה לאביו ולאמו לא יטמא, וזהו סוד מי שמכנים מרשות הרבים לרשות
 היחיד, ומשום זה אמר) אדם פי ימות באהל, זה
 אדם בליעל, ומצד זה אדם רשע קרוי מת
 מעקרו, לפני שנברא העולם, אבל לא נאמר על

אָדָם שֶׁהוּא מֵצֵד הַקְּדוּשָׁה, וְכִמָּה טַפְשִׁים הֵם
 בְּעוֹלָם שְׂאוֹמְרִים, הֲרֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גָזַר עַל
 אָדָם שְׂיִמּוֹת, זֶהוּ שְׂכַתוֹב אָדָם כִּי יָמוֹת, וְאִיךָ
 אוֹמְרִים שְׂלֵא תִהְיֶה מִיתָה מִפְּנֵינוּ? אֹי לָהֶם, טוֹב
 שְׂלֵא נִבְרְאוּ בְּעוֹלָם, שְׂאֵלוּ הֵם שְׂמִשּׁוּיִם אוֹתָם,
 מִשּׁוּיִם אֶת הָאָדָם שְׂנִקְרָא יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאָדָם
 בְּלִיעֵל, וְאוֹמְרִים בְּאָדָם טוֹב כַּחוּטָא, כְּלָם שְׂוִיִם,
 יִהְיוּ כְּמוֹץ לְפָנֵי רוּחַ אֱלוֹ הַרְשָׁעִים שְׂאוֹמְרִים כְּךָ,
 וּמִלְאָךְ יִהוּ"ה דוֹחָה מֵהֶם.

שְׂיִישׁ אָדָם שֶׁהוּא יִשְׂרָאֵל, וְיִישׁ אָדָם שֶׁהוּא מִלְאָךְ,
 וְזֶה מִטְטְרוּ"ן, וְיִישׁ אָדָם בְּדַמּוֹת הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא אֲצִילוּתוֹ, וְזֶה יו"ד ה"א וּא"ו
 ה"א, וְאֵין לוֹ בְּרִיָּאָה וְיִצִּירָה וְעֲשִׂיָּה, אֵלָא אֲצִילוּת,
 וּבְמִקּוּם תְּזַה אֵין חֲטָא וְלֵא מָוֹת. זֶהוּ שְׂכַתוֹב לֵא
 יִגְרַד רָע, וְעַל הָאָדָם הַבְּלִיעֵל תְּזַה צְנוּת הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שְׂלֵא לְאֵכֹל מִפְּנֵינוּ וְשְׂלֵא לְעָרֵב אוֹתוֹ עִם
 טוֹב, שְׂזֶהוּ כְּמִי שְׂמְעָרֵב כְּסָף עִם עֲפָרָת, וְזֶה גוֹרֵם
 בְּלִבּוֹל בְּפִמְלִיָּא שְׂל מַעְלָה, וּמְעָרֵב חֲשִׁכָה עִם

אור, מה שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַפְּרִיד, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ.

וְלֹא עוֹד, אֲלָא מִי שֶׁמְכַנִּים אֶת זְרַעוֹ בְּנִדָּה אוֹ
שֶׁפָּחָה אוֹ גוֹיָה אוֹ זוֹנָה, כְּאֵלוֹ מְעַרְבֵי מַה
שֶׁהַפְּרִיד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁכָּתוּב וַיְהִי מִבְּדִיל
בֵּין מַיִם לְמַיִם, שֶׁהֵם מִי נִדָּה לְמִי טְהוֹרָה, שְׁוֵה
אִסוּר וְזֶה מְתָר, וְזֶה כְּשֶׁר וְזֶה פְּסוּל, זֶה טְמֵאָה וְזֶה
טְהוֹרָה, אֵלּוּ הֵם שְׁשֵׁת הַסְּדָרִים שֶׁנִּתְּנָה (בְּהֵם מִשְׁנָה)
(לְמִשְׁנָה) לְהַפְּרִיד בֵּין טוֹב לְרָע, שֶׁעַרְבֵי אוֹתָם אָדָם
וְהַדּוֹרוֹת שֶׁבָּאוּ אַחֲרָיו.

תְּקוּן שְׁמוֹנָה וְעֶשְׂרִים

בְּרֵאשִׁית בְּרָ"א אֱלֹהִים, מַה זֶה אֱלֹהִים? לְהַט
תְּחַרְבַּ הַמִּתְהַפְּכֵת לְשֹׁמֵר אֶת דְּרֹךְ
הַחַיִּים, מִטַּה הָאֱלֹהִים וְדַא, וְזֶה מִטְטְרוֹן, וְהָרִי
בְּאֶרְצוֹ שְׁמֵת־הַפֶּד מוֹדִין לְרַחֲמִים, וּבֹ הַשְׁתַּנּוּ (נִמְצָאוּ)
כָּל הַדְּמִיּוֹת שֶׁלֹּא דָמוּ זוֹ לְזוֹ. כְּשֶׁמִּתְהַפֵּד מִיָּמִין
לְשִׁמְאֵל, הוּא מֵרָאָה פְּרָצוּף שֶׁל שׁוֹר. וְכְשֶׁמִּתְהַפֵּד
מִשִּׁמְאֵל לְיָמִין, מֵרָאָה פְּרָצוּף שֶׁל אֲרִיָּה.

וּכְשֶׁמֵת הַפֶּדָּה מִשְׁנֵיהֶם לְמַעַרְב, מִחֲזִיר פָּנָיו
 וּמֵת הַפֶּדָּה לְנֶשֶׁר (לְאָדָם). וּכְשֶׁמֵת הַפֶּדָּה מִשְׁנֵיהֶם
 לְמִזְרָח, שֶׁהוּא בְּאִמְצַע, מֵת הַפֶּדָּה לְאָדָם (לְנֶשֶׁר),
 מִלְמַטָּה לְנֶשֶׁר, אִין דְּמוֹת בְּעוֹלָם שְׂלֵא נֹדַעַת בּוֹ.

שְׁנַיִם עֶשֶׂר מְזוֹלוֹת נִרְאִים בּוֹ, וְכָל הַדְּמִיּוֹת שֶׁל
 הַמְּלֹאכִים, וְהַדְּמִיּוֹת שֶׁל הַנְּשָׁמוֹת,
 וְהַדְּמִיּוֹת שֶׁל כָּל מַה שֶׁנִּבְרָא בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, (אֵינוֹ
 דְּמוֹת שֶׁל אָדָם שָׁלֵם כְּכֹל הַתְּקוּנִים, אֲלָא אִם הוּא) (כְּלֵא תִּיהָ) כְּלוּל
 בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וְשָׁמַשׁ וְיָרֵחַ וְכוּכָבִים וּמְזוֹלוֹת
 וְהַכֶּסֶף וְהַמְּלֹאכִים וְנֵן עֶרֶן וְגִיהֶנָם, מֵהַצֵּד שֶׁל
 שְׁנֵיהֶם נִתֵּן תֵּינֶצֶר הַטּוֹב וְתֵינֶצֶר הָרָע. נֵן עֶרֶן - מְצֵא
 אִשָּׁה מְצֵא טוֹב, גִּיהֶנָם - וּמוֹצֵא אֲנִי מֵרַמְּמוֹת
 אֵת הָאִשָּׁה, וְשְׁנֵיהֶם כְּלֵב, לֵב חָכָם לִימִינוֹ וְלֵב
 כְּסִיל לְשִׁמְאֵלוֹ. (דף צט ע"א)

תְּקוּן שְׁנַיִם וְתֵשֶׁעַ

בְּרֵאשִׁית, ב' שְׁנַיִם, חֲכָמָה וְתְבוּנָה (וּבִינָה),
 תְּשֻׁלִישִׁית, יְרֵאת יְהו"ה רֵאשִׁית
 דַּעַת, וּבְדַעַת הוּוּ נֶאֱמַר וְהָאָדָם יָדַע אֵת תְּוֹה

אֲשֶׁתוֹ, שְׂאִין וְזוּג אֶלָּא בְּרַעַת, שְׁהוּא הָעֲמוּד
הָאֲמָצְעִי, הַיְחוד שֶׁל הָאָב וְהָאִם, כִּדְ הוּא לְמִטָּה
הַצְּדִיק הַיְחוד שֶׁל הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי עִם הַשְּׂכִינָה
שְׁלִמָּה, וְעַל הַנוֹף וְהַפְּרִיִת נֹאמֵר כִּי אֵ"ל יַדְעוֹת
יְהו"ה וְנוֹמֵר, וְשִׁנְיָהֶם עֲדוֹת, שְׂאִין עֲדוֹת פְּחוֹת
מִשְׁנַיִם.

וְהַבֵּן הַזֶּה הוּא הַיְחוד שֶׁל הָאָב וְהָאִם, הוּא
הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי שְׁנוּשָׂא הַכֹּל, כְּמוֹ
שְׁשִׁמִּים וְאֶרֶץ נֹאמֵר בָּהֶם שְׁהַעוֹלָם עוֹמֵד עַל עֲמוּד
אֶחָד, כְּמוֹ שֶׁנֹּאמֵר וְצְדִיק יִסֹּד עוֹלָם, כִּדְ הָאָב
וְהָאִם סְמוּכִים עַל הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, וְהוּא הַיְחוד
בֵּין אִם וּבֵת כְּמוֹ זֶה: הו"ה וְבוֹ נַעֲשׂוּ ה"ה אֶחָד
אֶחָד, שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה כָּאֵן וְשְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה כָּאֵן, וְהו"ה
הוּא יְחוד שֶׁל שְׁתֵּי אֲחִיוֹת, כְּמוֹ זֶה: וַיִּצְרַח יְהו"ה,
זֶה תִסֹּד שֶׁל א' - י' לְמַעְלָה, י' לְמִטָּה, ו' כְּאֲמָצְעִי.

הַיְחוד שֶׁל שְׁנֵיהֶם פְּלָה וְחֲמוּתָהּ, (ה' מִן אֱלֹהִים ו') (ה"ה)
מִן אֱלֹהִים ו' מְלֵא, הַכֹּלֵל שֶׁל שְׁנֵיהֶם ה"ה, אִם
וּבֵת, ו' בֵּין שְׁתֵּיהֶן, לְמַעְלָה אִין עֲרוֹת, וּבְמִקוֹם

הַיְהִי אָמֵר לֹא תִדְמָה לְיוֹצְרָהּ, לְמִטָּה חוּץ לְמִקְוָמוֹ
 אָמֵר לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת, וַחֲרִי בְּאַרְנוֹ לְעֵיל. וְעוֹד
 מְצֵאֵנוּ סוּד עֲלִיוֹן, עֲרוֹ"ה ע"ר ו"ה, בְּשׁוֹ' בֵּין עַר,
 שְׁהוּא רַע, נַעֲשֶׂה עוֹר, זְהוּ שְׁכַתוֹב וַיַּעַשׂ יְהו"ה
 אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוֹת עוֹר וַיִּלְבָּשֵׂם,
 וַעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן מִכְּשׁוֹל, שְׁחַרֵּי
 רַע מִן עוֹר, הוּא עֲרוֹה שְׁמִפְרִידָה בֵּין ו"ה שְׁהֵם
 אָח וְאָחוֹת, בְּשִׁמְתֵּלֶבֶשׂ עֵץ הַחַיִּים בְּעֵץ שֶׁל טוֹב
 וְרַע, זְהוּ שְׁכַתוֹב וַעֲזַב הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֶּן וַעֲזַב הַדַּעַת
 טוֹב וְרַע, בְּזִמְן שְׁהוּא (שְׁוִה) עַר, בֵּין הַגֶּן וְהַכֶּתֶל לֹא
 תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֲרוֹה, לֹא תִקְרְבוּ ו' לְה', שְׁלֹא
 יִתְגַּלֶּה רַע בֵּינֵיהֶם, שְׁהוּא אַחַר, שְׁעֲלִיוֹ נֶאֱמַר וְסוּד
 אַחַר אֵל תִּגַּל, עֲרוֹ"ה תַעֲזוֹר בְּשִׁתְּהָ, עַר יְהִי, רַע
 בְּזִמְן שְׁהוּא בֵּין י"ה, אוֹתוֹ הָרַע לֹא תִקְרַב י' עִם
 ה'.

וְזוֹהִי קְלִפָּה שֶׁל עֲרָלָה, ע"ר מִן עֲרָלָה רַע, אָדָם
 חָטָא בְּזֶה, כְּמוֹ שְׁבִאֲרוּהָ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה,
 אָדָם הָרֵאשׁוֹן מוֹשֵׁךְ בְּעֲרָלָתוֹ הָיָה, וְזֶה גֶרֶם עֲרִיּוֹת
 בְּעוֹלָם, וּבְמִשְׁוֹם זֶה עֲרִיָּה תַעֲזוֹר בְּשִׁתְּהָ, תַעֲזוֹר הוּא

עָרוֹת בְּהַפּוֹךְ אוֹתִיּוֹת, בְּאִיזָה מְקוֹם? קִשְׁתָּךְ,
 שֶׁהוּא קִשֵּׁת הַבְּרִית, שֶׁעַלֶיךָ נֶאֱמַר וַתֵּלֶד רַחֵל
 וַתִּקְשֵׁ בְלִדְתָהּ, תִּקְ"שׁ הוּא קִשְׁ"ת, (וסוד הַדָּבָר - בְּעֶצֶב
 תֵּלְדֵי בָנִים), וּמִשָּׁם אָמְרָה תָּנָה אִשָּׁה קִשְׁ"ת רוּחַ אָנֹכִי.

וְזֶה סוּד אֶת קִשְׁתִּי נִתְּתִי בְּעֵינַי, וּפְרָשׁוּהוּ הַחֲבֵרִים,
 דָּבָר שְׁמִקְיֵשׁ לִי כְּתוּב בּוֹ מוֹקֵשׁ, שָׂבוּ הִיָּה
 מוֹקֵשׁ לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוּהוּ אָדָם
 הָרֵאשׁוֹן הִיָּה מוֹשֵׁף בְּעֵרְלָתוֹ, וּמֵה שֶׁשָּׁמַר אוֹתוֹ
 הוּא בְּהִקְשֵׁ בְּשִׁתְּפוֹת עַמִּי, בְּדִיוֹקָן שְׁלִי, עַלֶיךָ
 נֶאֱמַר וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ, מִשׁוֹם
 שְׁמִי שֶׁשׁוֹמֵר אֶת הַבְּרִית זוֹכֶה לְמַלְכוּת, תְּרִי הוּא
 בְּהִקְשֵׁ לִי בְּשִׁתְּפוֹת עַמִּי, וְאִם לֹא שָׁמַר אוֹתוֹ, חוֹזֵר
 בְּ"ש, קִשְׁשָׁ לוֹ, קִשְׁשָׁ לְאוֹת ה', וְעַל הַקֵּשׁ תִּזְוֶה
 נֶאֱמַר וּבֵית עֵשָׂו לְקֵשׁ, וְהוּא לְקַ"שׁ בְּהַפּוֹךְ אוֹתִיּוֹת
 שְׁקַ"ל, וְהוּא שְׁקַל לְצַדִּיקִים שֶׁשׁוֹמְרִים בְּרִית שְׁקַל
 הַקֵּדֶשׁ. אוֹי לוֹ לְמִי שֶׁלֹּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ, וְאֲשַׁרְיוֹ מִי
 שֶׁשׁוֹמֵר אוֹתוֹ. וּמִי שֶׁשׁוֹמֵר אֶת הַבְּרִית חַזוֹ, הוּא
 עַד עַלְיוֹ - ע' מִן שְׁמַע, ד' מִן אֲחֶר. וְאִם לֹא שׁוֹמֵר

את הברית, פורח מִמְנוּ הַקּוֹץ שֶׁל ד' מִן אֶחָד
וְנִשְׁאָר אַחֵר, (עד צ"ב).

וְהָאָדָם יָדַע וְכוּ', קָם זָקֵן פָּתַח וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי,
וְעַד כָּאֵן לֹא הָיָה אָדָם יוֹדֵעַ אֶת אִשְׁתּוֹ?
אֲלֹא בְזִמְן שֶׁחָטְאָה הַסְּתִלְקָה הַשְּׂכִינָה מִמְקוֹמוֹ, וְכִךְ
פָּרְשׁוּהוּ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, שֶׁבְזִמְן שֶׁאִין שְׂכִינָה
בְּמִקוּמָהּ, אָסוּר בְּתַשְׁמִישׁ הַמִּטָּה, מִשּׁוּם שֶׁעֲלֶיהָ
נֶאֱמַר וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל עַל ^(דף צט ע"ב) רֹאשׁ הַמִּטָּה,
וּמֵאִיזָה מְקוֹם הַסְּתִלְקָה? מִיָּמִין וּשְׂמֹאל שֶׁשָּׁם
הָיְתָה, וְזֶהוּ סוּד הָעֵבֹר (ס"א וַיַּעֲבֹר) ע"ב רי"ו, הָסֵד
וְגִבּוֹרָה, וְלֹא לְחִנָּם פָּרְשׁוּהוּ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה הַנּוֹתֵן
מִטָּתוֹ בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם יִהְיוּ לוֹ בָּנִים וְכָרִים, וְהוּא
גַּרְם שֶׁתִּסְתַּלַּק אוֹתָהּ מִטָּה מִשָּׁם, כִּךְ הוּא מְסַתַּלַּק
מִתַּשְׁמִישׁ הַמִּטָּה, וְאַחֵר שֶׁקָּבַל עֲנָשׁוֹ, חוֹזֵרֵת
הַמִּטָּה לְמִקוּמָהּ. בְּאוֹתוֹ זִמְן, וְהָאָדָם יָדַע אֶת חוּהַ
אִשְׁתּוֹ.

וְעוֹד וְהָאָדָם יָדַע אֶת חוּהַ אִשְׁתּוֹ, יֵשׁ יְדִיעָה לְטוֹב
וְיֵשׁ יְדִיעָה לְרַע, כִּמוֹ וַיִּדְעוּ כִּי עִירְבָם הֵם,

וּכְמוֹ וְאֵת עָרוֹם וְעָרְיָה, עָרוֹם מִתּוֹרָה שְׂבֻכְתָּב,
וְעָרְיָה מִתּוֹרָה שְׂבֻעַל פֶּה.

וְעוֹד וְהָאָדָם יָדַע, כְּמוֹ וּמְרֻדְכֵי יָדַע אֵת כָּל אֲשֶׁר
נִעְשָׂה, כִּי אָדָם יָדַע שְׁגָרָם הַפְּרָדָה בֵּין
הַקְּרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשְׂכִינָתוֹ, שְׂאָדָם חָטָא
בְּמַחְשָׁבָה, וְחָוָה חָטָאָה בְּמַעֲשֵׂהָ, בְּאוֹתוֹ מְקוֹם
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשָׁבָה, בְּאוֹתוֹ מְקוֹם
שֶׁנִּטְלָה נְשָׁמָתוֹ בְּדֶרֶךְ אֲצִילוֹת שָׁם חָטָא, וְחָוָה
בְּמַעֲשֵׂה שָׁלוֹ, שֶׁהִיא הִכָּח שָׁלוֹ, כ"ח הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל
מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, וְהִכָּל חֲכָמ"ה, כ"ח מ"ה.

וְעוֹד וְהָאָדָם יָדַע, יָדַע חָטָאוֹ בְּמָה? בְּקִיּוֹ, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר וַתִּהְיֶה וַתִּלְדֵּךְ אֵת קִיּוֹ, מִשּׁוֹם שְׁעָלֶיךָ
נֶאֱמַר כִּי מִשְׁרָשׁ נָחַשׁ יֵצֵא צַפְעֵ, וְזוֹ הַזְּהֻמָּה
שֶׁהִטִּיל הַנָּחַשׁ בְּחָוָה, וְחָיָה יוֹדַע זְהֻמָּתוֹ
שֶׁהִתְפַּשְׂטָה עַד קִנֵּי חוֹתֵן מִשָּׁה, וּכְשָׂרָאָה אֵת
הַגְּלָגוּל וְהִתְשׁוּבָה שָׁלוֹ שָׁם, אָמַר קָנִיתִי אִישׁ אֵת
יְהו"ה, אִזּוֹ יָדַעְתִּי אוֹתוֹ שֶׁקָּנִיתִי אוֹתוֹ בְּקִנֵּי חוֹתֵן
מִשָּׁה, וְהִרְוַחְתִּי אוֹתוֹ שָׁם, וּמִשּׁוֹם זֶה נֶאֱמַר קָנִיתִי

איש את יהו"ה, וזהו סוד של וכן ראיתי רשעים
קברים ובאו וכו'.

אמר לו רבי שמעון: זקן זקן, ולמה טרח הקדוש
ברוך הוא בהם להביא אותם בגלגול? אמר
לו: בשביל כבוד הצדיקים, שייעבר החטא
מבניהם, שעד שקין שב בתשובה, הפגם של אדם
לא השתלם, ולכן לכבודו טרח הקדוש ברוך הוא
בזיו, וכן בכל הרשעים שהם בני צדיקים.

אמר לו: מה הנהמה שהטיל נחש בתוה? אמר
לו: זו לילי"ת טפה סרוחה, היא הנהמה,
והיא שאור שבעסה, שעליו נאמר מי מעכב?
שאור שבעסה, והוא הפרי של סמא"ל, שנאמר
בו ותקח מפריו ותאכל, זה מו"ת, שנאמר עליה
רגליה ירדות מות, והיא טפה רעה, והמה של אל
אחר, סם המות והמה וערלה של עץ המות,
ובגללה פרשוק בעלי המשנה אדם היה מושך
בערלתו.

ותוסף ללדת את אחיו את הכל. פתח ואמר:
 תסף רוחם יגעון ואל עפרם ישובון. כן
 רמוז הגלגול של הצדיקים, והראה לו הקדוש
 ברוך הוא את הגלגול שלו בכל דור ודור, איך
 היה הולך מצדיק לצדיק, עד ששים רבוא, עד
 שהגיע לאותו שנאמר בו בשם הוא בשר, בשם
 זה הכל, ופרשה הראשונים בשם זה משה, ומיד
 שראה שעתידה תורה להתנתן על ידו, הוסיפה
 בגלו בכמה קרבנות לקדוש ברוך הוא ובמה
 תפלות ובקשות, וזהו ותוסף ללדת.

ומשום זה נאמר בו דור הולך ודור בא, ואין דור
 פחות מששים רבוא, ולמעלה דור הולך
 זה ו', שעולה לששים רבוא בשש ספירות, והארץ
 לעולם עמדת, זו שכינה, שהיא עומדת לו, והיא
 השעה שעומדת לו, ובשכינה נאמר אין מול היום
 גורם, אלא מול השעה גורם, ולא לכל אדם
 עומדת השעה, שהרי יש אדם צדיק שאין השעה
 עומדת לו, שלא עומדת השעה אלא לבעלה,
 ומהשעה היו בנים חיים ומזונות לאדם, ומשום זה

פְּרִשׁוּתָּהּ בְּעֵלְי הַמְּשָׁנָה, בְּנִים חַיִּים וּמִזִּנּוֹת לֹא
 בְּזֻכּוֹת הֵם תְּלוּיִים, אֵלָּא בְּמִזְל תְּלוּי הַדָּבָר. מָה
 הַמִּזְל שָׁלָה? בְּעֵלָה, וּלְבַעֲלָה אֵין מִזְל, כְּמוֹ
 שְׂבִאֲרָנוּ אֵין מִזְל לְיִשְׂרָאֵל, וְאַף עַל גַּב שֶׁהַכֹּל תְּלוּי
 בְּמִזְל, אֲפִלוּ סֵפֶר תּוֹרָה שְׂבִיחֵיכֶל, הֵיכֵל - שְׂכִינָה
 הַתְּחִתּוֹנָה, סֵפֶר תּוֹרָה - צְדִיקָה.

וּשְׁנַיִם עֶשֶׂר מִזְלוֹת הֵם, וְהֵם ו"ו, (שְׁנַמְצָא ו') (שְׁנַמְצָאוּ
 מִקְּדוּשָׁתָא, וְזֶה תְּסוּדָה שֶׁל וָא"ו, וָא' שָׁם ו' עֲלִיּוֹנָה שֶׁהוּא תְּמִלָּה הַעֲלִיּוֹנָה
 שְׂעוּלָה בְּמַחְשָׁבָה), (דף ק ע"א) שֶׁהוּא אַ שָׁם, ו' שֶׁל הָאֲמִצָּע שֶׁל
 אוֹת אַ הוּא הַמִּזְל שֶׁל הַכֹּל, שְׂעוּלָה בְּאוֹת י'
 הַעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהִיא בְּרֵאשִׁית הָאוֹת אַ, וּבְשְׂעוּלָה
 בְּמַחְשָׁבָה, נֵאמַר יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשָׁבָה, שֶׁהִיא י'
 שְׂעֵל רֵאשִׁית הָא', וּמִשׁוּם זֶה אֵין מִזְל לְיִשְׂרָאֵל, (שְׁחֲרִי
 בְּמַחְשָׁבָה עוֹלָה, וְכֵן מִזְל הוּא מְמַנֶּה עַל שְׂעָה מְשֻׁנִּים עֶשֶׂר מִזְלוֹת), שֶׁהוּא
 הַמִּזְל שֶׁל הַכֹּל, וְכֵן הַמִּזְלוֹת תְּלוּיִים מִמֶּנּוּ שֶׁהֵם
 ו' ו', שְׂמִמְנִים עַל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שְׂעוֹת, שֶׁהֵם ה"א
 ה"א. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׂעוּמָדָת לוֹ הַשְּׂעָה.

וְשֶׁהוּא גִלְגּוּל שֶׁל כָּל־עָלְמָא, זֶה י' שֶׁהוּא גִלְגּוּל, וְעַם ו'
 נִעְשָׂה גִלְגּוּל, שֶׁהוּא כְּסוּד שֶׁל ס"ו מִן
 יְסוּד, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ כָּל הַנֶּפֶשׁ הַבָּאָה לִיַּעֲקֹב מִצְרַיִמָּה
 שְׂשִׁים וְשֵׁשׁ, לְהַתְעוֹרְרוֹת הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעֵי שְׂשִׁים,
 לְהַתְעוֹרְרוֹת שֶׁל הַצְּדִיק וְשֵׁשׁ, וְהַכֹּל נִרְמָז בְּצְדִיק
 שָׁבוּ גִלְגּוּל. וְעוֹד יְסוּד, שָׁם יו"ד, שְׂמֵת־גִּלְגּוּל בּוֹ וְנַח
 בּוֹ מִכָּל הַגִּלְגּוּלִים שֶׁהִתְגַּלְגַּל, וּמִשּׁוּם זֶה וַיִּכַּל
 אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׂבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וְאוֹת
 ו' שֶׁל גִּלְגּוּל בּוֹ עוֹלָה הַצְּדִיק לְשְׂשִׁים רַבּוּא, בְּצְדִיק
 הֵם שֵׁשׁ, וּבְעֲמוּד הָאֲמֻצְעֵי עוֹלָה לְשְׂשִׁים, וּבְכֶתֶר
 עֲלִיּוֹן שֶׁהוּא אַ עוֹלָה לְשְׂשִׁים רַבּוּא, וְזֶהוּ דוֹר הוֹלֵךְ
 וְדוֹר בָּא.

אָמַר לוֹ רַבִּי שְׂמַעוֹן: וְהָרִי תִּקְוֵן אָמַר שֶׁהִתְגַּלְגּוּל
 הוּא בְּיְסוּד, וְשָׁם י' שְׂמֵת־גִּלְגּוּל בּוֹ וְשׂוֹרָה
 עֲלָיו וְנַח בּוֹ מֵאוֹתָהּ מְרַחֵת הַגִּלְגּוּל שְׂפָרַח בְּשִׁשָּׁה
 יָמִים, שְׁעוֹלִים לְשֵׁשׁ כְּאוֹת ו', וְלְשְׂשִׁים בִּי' שֵׁשׁ
 פְּעָמִים עָשָׂה, וְלְשִׁשָּׁת אֲלָפִים כְּאֶלֶף, וְלְשְׂשִׁים
 רַבּוּא כְּכֶתֶר עֲלִיּוֹן, וְזֶהוּ דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא וְהֶאֱרִיךְ
 לְעוֹלָם עֲמֻדָת.

וּבְכָל זְמַן שָׁבָא וְהוֹלֵךְ, הַשָּׁעָה עוֹמֶדֶת לוֹ, וְהוּ
 שֹׁכֵתוֹב וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עוֹמֶדֶת, שְׁלֹזָה בַּת
 זוּגוֹ עוֹמֶדֶת לוֹ בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל גְּלָגוּל וּבְכָל שָׁעָה,
 אַף עַל גַּב שְׁהוֹלֵךְ וּכְאִי בְּכַמָּה גְּלָגוּלִים, וְהוּ צְדִיק
 וְטוֹב לוֹ, וְלָמִי שִׁשְׁעָתוֹ לֹא עוֹמֶדֶת לוֹ, אֵלֶּא שָׁעָה
 אַחֲרַת שְׁאִינָה בַּת זוּגוֹ עוֹמֶדֶת לוֹ, וְזוּהוּ צְדִיק וְרַע
 לוֹ, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוֹנָה בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה, כָּל מִי שֶׁדוֹחֵק
 אֶת הַשָּׁעָה, הַשָּׁעָה דוֹחֶקְתּוֹ.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: וְתַרִי רַבִּי פְּדַת צְדִיק גָּמוֹר
 תִּיהָ, וְלָמָּה לֹא נִפְּל בַּשָּׁעָה שְׁלוֹ שְׁהִיא בַּת
 זוּגוֹ בֶּן גִּילּוֹ? אָמַר לוֹ: בְּנִי, יֵשׁ גְּלָגוּל שֶׁמְחַיֵּב אוֹתוֹ
 שֶׁנּוֹפֵל בְּמִזְלוֹ שְׁהוּא בֶּן גִּילּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ אָרֶץ אֲשֶׁר
 לֹא בְּמִסְכַּנֵּת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם, שְׁהִיא שָׁעַת הַמְּזוּזָה,
 שָׁעַת הַחַיִּים וְהַבְּנִים, וַיֵּשׁ גְּלָגוּל שֶׁמְחַיֵּב אוֹתוֹ שְׁלֹא
 נוֹפֵל בַּשָּׁעָה שְׁלַ הַמְּזוּזוֹת שְׁהִיא בַּת גִּילּוֹ, אַף עַל
 גַּב שֶׁעָשָׂה בְּמָה זְכוּיֹת בְּעוֹלָם, וּמִשּׁוֹם זֶה פְּרָשׁוּהָ
 בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה, בְּנִים חַיִּים וּמְזוּזוֹת, הַדְּבָר לֹא תָלוּי
 בְּזָכוֹת, אֵלֶּא הַדְּבָר תָּלוּי בְּמִזְלוֹ, שְׁהַגְּלָגוּל גּוֹרֵם לוֹ
 כְּאִלּוֹ שֶׁהַדְּבָר תָּלוּי בְּמִזְלוֹ.

וַיֵּמַר נְאֻמָּה, אִם רָצִיתָ שְׂאֲחָרִיב אֶת הָעוֹלָם אֲחֻזֹּר
 וְאֶבְרָא אוֹתוֹ וְאֶפְשֶׁר שְׁנַפְלֹתָ בְּשַׁעַת הַמְּזוֹנוֹת,
 כִּי שָׁמַעְתִּי, בְּנֵדְאֵי שְׁכָל צַדִּיק וְצַדִּיק יֵשׁ לוֹ עוֹלָם
 בְּפָנַי עֲצָמוֹ, זֶה גּוֹף הָאָדָם שְׁנִקְרָא עוֹלָם קָטָן,
 וּמִשׁוֹם כִּי נְאֻמָּה, אִם רָצִיתָ שְׂאֲחָרִיב אֶת הָעוֹלָם,
 וְאֶבְרָא אוֹתוֹ בְּגִלְגּוֹל אַחֵר, וְאוֹלֵי שְׁנַפְלֹתָ בְּשַׁעַת
 הַמְּזוֹנוֹת.

בֵּינֵתִים הָרִי זְכוֹן הַזְּקֵנִים, עֲתִיק הָעֲתִיקִים, יוֹרֵד
 יֵאלֵיו וְאוֹמֵר, הָעוֹלָם שְׁלֹכַל צַדִּיק זֶה
 הַשְּׂכִינָה, בְּשִׁחְסֹתְלֵק בְּמִנְחָה הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי
 וּנְשִׁאֲרַת חֲרָבָה, וּבְשִׁבִילָה נְאֻמָּה תִרְצָה שְׂאֲחָרִיב
 אֶת הָעוֹלָם? שְׁכָל סְפִירָה וּסְפִירָה נִקְרָאת גִּלְגָּל,
 וְעַם ו' הוּא גִלְגּוֹל, וְשֵׁשׁ סְפִירוֹת בְּאוֹתֵיזוֹת עוֹלָם
 לְשִׁשִּׁים רְבוּא, וְזֶהוּ דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא, וְאֵין דוֹר
 פְּחוֹת מִשִּׁשִּׁים רְבוּא, וְהָאֲרִיז לְעוֹלָם עֲמֻדָת, זֶה
 הַשְּׂכִינָה.

שְׂהִיא נִקְרָאת אוֹלֵי, וְעֲלִיָּה נְאֻמָּה כָּל זֶה וְאוֹלֵי
 שְׂזוּכָה לְשַׁעָה שֶׁל הַמְּזוֹנוֹת, וְעֲלִיָּה נְאֻמָּה

על אוכל אולי, שפכר התחייב קדם שיבא לעולם,
 שהיא השכינה התחתונה, וזה התחייב בפפירה
 שהיא למעלה ממנה. עד שהתפקן לאותו מקום
 שנפלה נשמת האדם, אין לו תקנה בשכינה
 התחתונה, שהיא השעה של כלם, ומשום זה
 השעה לא עומדת לו, ואם תלוי בפול העליון,
 אפלו שיעשה כמה זכיות, לא בזכות הדבר תלוי,
 שהרי הוא מחייב למעלה. אמר רבי שמעון:
 מפאן משמע הגלגול תלוי ^(דף ק ע"ב) בשכינה, שהיא
 במינו, אבל אם אחרת יקח לו, אם אותה רוח
 תבא בגוף אחר, שהרי אינו ממנו, מה פתוב בו?
 עומדת לו שם השעה, והיא פת זוגו. אמר: ודאי
 שהשעה עומדת לו, שהיא פת זוגו שהתגלגלה
 עמו, אם לא עומד בו, שארה פסותה וענתה לא
 יגרע. שארה - זה הגלגול הראשון, שאר פשרו,
 פסותה - פי היא כסותה לבדה היא שמלתו
 לעורו, זה הגלגול השני, וענתה - האדם היחוד
 שלו, שהוא הגלגול השלישי.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: זָקֵן וְזָקוּ, פָּתַח בְּדַבָּרִים יוֹתֵר,
שְׁחָרֵי דְבָרֶיךָ סְתוּמִים. אָמַר לוֹ אוֹתוֹ זָקֵן:
שְׂאֵרָה זֶה הַמְּזוֹן מֵצַד הַיָּמִין, שְׂמֵשׁ כָּל הַמְּזוֹן בָּא,
וְהוּוֹ שְׂפָתוֹב פּוֹתַח אֶת יְדֶיךָ וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן.

בְּסוֹתָהּ מֵצַד הַשְּׂמָאל, שֶׁהִיא כְּסוֹת עֵינַיִם,
שְׂמֵשׁ הָעֲרִיזוֹת לְשְׂמָאל, מִשּׁוּם שֶׁצַּד
הַשְּׂמָאל שֵׁם הַפָּנִים, וְהוּוֹ שְׂפָתוֹב מֵצַפּוֹן תִּפְתַּח
הָרָעָה, וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר בְּיִצְחָק וַיְהִי כִּי זָקֵן יִצְחָק
וַתִּבְהִין עֵינָיו מֵרְאוֹת, וְשֵׁם צָרִיךְ כְּסוּי, וּמִשָּׁה
בְּאוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וַיִּסְתֵּר מִשָּׁה פָּנָיו כִּי יֵרָא
מִהַבֵּיט אֶל הָאֱלֹהִים, וּמִשּׁוּם זֶה צִיצִית וְתַפְלִין
הֵם הַכְּסוּי שְׁלָהּ. וְהוּוֹ שְׂפָתוֹב כִּי הִיא כְּסוֹתָהּ לְבָדָה
הִיא שְׂמָלָתוֹ לְעוֹרוֹ, (וּבְעוֹר שֶׁל תַּפְלִין כְּסוֹתָהּ לְבָדָה הִיא שְׂמָלָתוֹ
לְעוֹרוֹ), בְּעוֹר שֶׁל תַּפְלִין כְּסוֹתָהּ עַל אַרְבַּע כַּנְּפוֹת
כְּסוֹתֶיךָ אֲשֶׁר תִּכְסֶה בָהֶן.

וְעֲנֵתָהּ מֵצִדוֹ שֶׁל הָעַמּוּד הָאֲמֻצְעִי, שֶׁהוּא יִשְׂרָאֵל
שָׁמַע יִשְׂרָאֵל, לְשֵׁם תִּיחּוּד שְׁלָהּ. וְהוּוֹ
שְׂפָתוֹב וְאִם שְׁלֹשׁ אֱלֹהִים לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ וַיִּצְאָה חֲנָם

אִין כָּסָף, שְׁהֵן כָּל אֱלֹה יַפְעַל אִ"ל פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ
עַם נְבָר.

הָאֵב, שֶׁהוּא חֲכָמָה, בְּשִׁלְשֵׁת אֱלֹה יוֹרֵד בְּגִלְגּוּל,
וְחָרִי כְּתוּב בְּאָדָם וְחֹה שְׁעָלוּ לַמַּטֵּה שְׁנַיִם
וַיֵּרְדוּ שְׁבַע. אָמַר, וַדַּאי כִּי הוּא, שֶׁהֵם אָדָם וְחֹה,
כִּיז וְתֵאוּמָתוֹ, הַכֵּל וְשִׁתִּי תֵאוּמוֹתָיו. וְכִיז, מִשׁוּם
שְׁלֵהֲכֵל הָיוּ שִׁתִּי תֵאוּמוֹת וְלוֹ לֹא הִיְתָה אֱלֹא
אַחַת, כִּנְיָ לְהַכֵּל, וְזֶה גֵרָם לוֹ, כִּי שְׁבַע יְפוּל צַדִּיק
וְקָם, שְׁחַטָּא בְּשִׁכְנֵה שֶׁהוּא פֶת שְׁבַע, וּמִשׁוּם זֶה
נִפְל בְּשְׁבַע, שֶׁהָאִשָּׁה גֵרָמָה לוֹ מִיְתָה, וְזוֹ הִיְרִידָה
שְׁלוֹ שִׁיְרִידָה הַשְּׁכִינָה הַתְּחִתוֹנָה מִמְּקוֹמָה.

וְאַחַר שְׁנִשְׁרָשׁ בָּהּ (שֶׁהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהּ) הָאֵילָן, וַיֵּרְדָה לְשָׁם
הַנְּבִיעָה לַעֲשׂוֹת פְּרִי, שֶׁהוּא פְרִיָה וְרִבְיָה,
זֶה גֵרָם אָדָם שְׁנִבְרָא בְדַמּוֹתוֹ, שֶׁהִסְתַּלְקָה הַנְּבִיעָה
מִן הַשְּׁכִינָה הַתְּחִתוֹנָה וּמִשְׁבַּע הַדְּרָגוֹת שְׁלָה.
לְאַחַר שִׁיְרְדוּ לְשָׁם, הַכֵּל עָלָה לְמְקוֹמוֹ, וְזֶהוּ סוּד
וְקָם.

וְמָה הִיְתָה הַנְּבִיעָה שֶׁהִסְתַּלְּקָה מִמֶּנּוּ? הוּ'
 שֶׁהִסְתַּלְּק עַד אֵין סוּף, שֶׁהוּא הַמּוֹל
 הָעֲלִיוֹן, שֶׁיֵּרֵד לוֹ ו' שֶׁהוּא הָאָבָא לְמִקּוּמוֹ, וְלֵאחֶר
 בְּדֵי הָעֵלָה הָאָב כָּל בְּנֵי לְמִקּוּמוֹ. (שְׁהוֹרֵדִים שֶׁהוּא הָאָב לְבָנָו,

וְאחֶר בְּדֵי עֵלָה הָאָב מִבְּנֵי לְמִקּוּמוֹ).

(כֹּל זֶה מִיּוֹתֵר) (שֶׁהִיא הַשָּׁעָה שֶׁעוֹמְדָת לוֹ, אֲשֶׁרִי
 מִי שֶׁעוֹמְדָת לוֹ וְלֹא דְחוּקָה לוֹ הַשָּׁעָה,
 כְּמוֹ שֶׁבְּאַרוּחַ, כָּל הַדּוּחֵק אֶת הַשָּׁעָה, הַשָּׁעָה
 דּוֹחֵקתּוֹ. וְהָרִי רַבִּי פָּדָת שֶׁדְּחָקָה לוֹ הַשָּׁעָה, אָמַר
 לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: הָאִם תִּרְצֶה שְׂאֲחָרִיב אֶת
 הָעוֹלָם, וְאֶפְשֶׁר שֶׁתִּפְּל בְּשָׁעָה שְׁל מְזוֹנוֹת? אָמַר
 לוֹ הַמְּנוּרָה הַקְּדוֹשָׁה: לְמָה כָּל זֶה? אָמַר לוֹ: זֶה
 סוּד גְּדוֹל שְׂמֵעָתִי, שֶׁאָדָם שֶׁבָּא בְּגִלְגּוֹל וְהִתְחַיֵּב
 לְרַבּוֹנוֹ לְפָנָי שֶׁיָּבֵא לְעוֹלָם, אֵף עַל גַּב שִׁיעֵשָׂה
 בְּמָה זְכוּיָת, לֹא בְּזָכוּתוֹ הַדְּבָר תְּלוּי, שֶׁהָרִי מוֹל
 גְּרָם לוֹ, וְמָה שֶׁאָמַר הָאִם תִּרְצֶה שְׂאֲחָרִיב אֶת
 הָעוֹלָם וְאֶפְשֶׁר שֶׁתִּפְּל בְּשָׁעָה שְׁל מְזוֹנוֹת - בּוֹדְאִי
 בְּדֵי שְׂמֵעָתִי, שֶׁלְּכָל צָדִיק וְצָדִיק יֵשׁ עוֹלָם בְּפָנָי
 עֲצָמוֹ, וְזֶה גּוֹף הָאָדָם שֶׁנִּקְרָא עוֹלָם קָטָן, וּמִשּׁוּם

וְהָאָמַר, הָאֵם תִּרְצֶה שְׂאֲחָרִיב אֶת הָעוֹלָם וְאֶבְיֵא
 אוֹתוֹ בְּנוֹף אַחֵר, וְאֶפְשֶׁר שְׂתַפֵּל בְּשַׁעַה שֶׁל
 מְזוֹנוֹת? אָמַר לוֹ: וַתִּירֵי כְּתוּב, אִם אַחֲרַת יִקַּח לוֹ
 שְׂאֲרָה כְּסוּתָהּ וְעוֹנָתָה לֹא יִגְרַע וְהֵן כָּל אֱלֹהִים יִפְעַל
 אִ"ל וְכוּ' וְאִם שְׁלֹשׁ אֱלֹהִים לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ וַיִּצְאָה חֲנָם
 אִין כְּסָף. אָמַר לוֹ: וַדַּאי תִּתְנַלָּה כְּאִן סוּד עֲלִיזוֹן,
 כְּמוֹ שְׂבִיאוֹתָהּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁתּוֹ דּוּמָה לְגוֹפּוֹ,
 וְנִמְצָא שֶׁהִיא חֲחִיִּים שְׁלוֹ. וְהוּ שְׂכָתוּב רָאָה חֲחִיִּים
 עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אָהַבְתָּ, עֵץ חֲחִיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים
 בָּהּ, ^(דף קא ע"א) וְהִיא פִּרְנָסְתּוֹ, וְהוּ שְׂכָתוּב אֶרֶץ אֲשֶׁר
 לֹא בְּמִסְכְּנוֹת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם וְכוּ', וּמְמַנָּה בְּנִים
 חֲחִיִּים וּמְזוֹנוֹת. ע"כ).

וּכְנֶנְדַר הַגְּלוּלִים הָאֵלּוּ, שְׁנוּי מְקוֹם וְשְׁנוּי הַשֵּׁם
 וְשְׁנוּי מַעֲשֶׂה, שְׁנוּי כְּמוֹ שְׂתַקְדוּשׁ פְּרוּד
 הוּא, שְׁבוּ נְאֻמַר תִּנָּה יְהו"ה יוֹצֵא מִמְּקוֹמוֹ,
 וּכְשִׁיוֹצֵא, מִשְׁתַּנָּה מְדִין לְרַחֲמִים וּמִרַחֲמִים לְדִין,
 כְּמוֹ שְׂבִיאוֹתָהּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, לֹא כְּשִׂאֲנִי נִכְתָּב
 אֲנִי נִקְרָא. בְּעוֹלָם הַבָּא, שֶׁהוּא מְקוֹמוֹ, נִכְתָּב
 בִּיהו"ה וְנִקְרָא בִּיהו"ה. בְּעוֹלָם הַזֶּה נִכְתָּב בִּיהו"ה

וּנְקָרָא בְּאֲדֵנִי. זֶה שְׁנוּי מְקוּם מְחוּץ לְמְקוֹמוֹ,
 שֶׁהוּא הָעוֹלָם הַבָּא. בְּעוֹלָם הַבָּא אֵין שְׁנוּי, זֶהוּ
 שְׁפָתוֹב אֲנִי יְהו"ה לֹא שְׁנִיתִי, נִכְתָּב בְּשֵׁם יְהו"ה
 וּנְקָרָא בְּשֵׁם יְהו"ה, יְהו"ה נְקָרָא רַחֲמִים, מְחוּץ
 לְמְקוֹמוֹ מִשְׁתַּנֵּה וּנְקָרָא אֲדֵנִי וּנְקָרָא דִין, וְזֶה סוּד
 עוֹמֵד מִכַּפֵּא רַחֲמִים וְיוֹשֵׁב עַל כַּפֵּא דִין.

שְׁנוּי הַשֵּׁם זֶה מִצַּפ"ן, שֶׁהוּא בְּא"ת ב"ש - יְהו"ה.
 שְׁנוּי מַעֲשֵׂה זֶה שְׁפָת, שְׁצַרִּיף כָּל בְּלֹאֲחֵר יָד,
 כָּל שֶׁהוּא צַדִּיק, אַחֲרֵי יָד שֶׁהוּא הַשְׂכִּינָה, זֶה שְׁנוּי
 מַעֲשֵׂה, וּבִזְמַן שֶׁהוּא בְּלֹאֲחֵר יָד אֵין שֵׁם הַשְׁתַּחֲוּיָה,
 שְׁנֵאמַר בּוּ כָּל הַכּוֹרֵעַ כּוֹרֵעַ בְּכָרוּף. הַשּׁוֹעֵל בְּזִמְנֵוּ,
 הַשְׁתַּחֲוּיָה לוֹ, שְׁבִזְמַן שֶׁהוּא בְּלֹאֲחֵר יָד, נַעֲשֵׂה זָנָב,
 וְעַם כָּל זֶה שְׁנֵאמַר בְּשֶׁהַשּׁוֹעֵל בְּזִמְנֵוּ, הַשְׁתַּחֲוּיָה לוֹ
 בְּמְקוֹמוֹ, אֲבָל מְחוּץ לְמְקוֹמוֹ הָיִי זָנָב לְאַרְיוֹת וְאֵל
 תְּהִי רֹאשׁ לְשׁוֹעֲלִים.

שְׁתַּחֲרֵי צַדִּיק גָּמוֹר, אַף עַל גַּב שְׂיֹרֵד מִדְּרָגָתוֹ
 וְנַעֲשֵׂה זָנָב לְאַרְיוֹת, עָלְיוֹ נֵאמַר לֹא רָאִיתִי
 צַדִּיק נַעֲזֹב, מַה זֶה הַזָּנָב שְׁלוֹ? הַקּוּץ תְּהוּא שְׁלֵ

הַאֲזוֹת ד' מִן אֶחָד, שֶׁהִיא י' קַטְנָה, הַשְּׂכִינָה
הַתַּחְתּוֹנָה, עָלְיוֹ נֵאמַר כִּי שֶׁבַע יְפוֹל צְדִיק וְקָם.

בֵּא וּרְאֵה, בְּגִלְגּוֹל הַאֲזוֹת ו' הוּא שִׁיּוּצֵא בְּשַׁעְתּוֹ,
שֶׁעָלְיוֹ נֵאמַר מִזֶּל שְׁעָה גוֹרָם, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוֹחַ
אֵיזִן מִזֶּל יוֹם גוֹרָם אֲלָא מִזֶּל שְׁעָה גוֹרָם. מַה כְּתוּב
בְּאֲבֵרָהֶם כְּשָׂא בְּגִלְגּוֹל? וַיִּשְׁכֶּם אֲבֵרָהֶם בְּבִקְרָ
אֶל הַמָּקוֹם. וּבְשִׁבִיל לְהַקְדִּים אֶת יִצְחָק, מַה כְּתוּב
בְּגִלְגּוֹל? וַיִּצֵּא יִצְחָק לְשׁוּחַ בְּשָׂדֵה לְפָנֹת עָרְבֵי,
יֵצֵא אֶל הַשָּׂדֵה, מִשּׁוּם שֶׁנֵּאמַר בּוֹ מִי יִתְנַנֵּי בַּמִּדְבָּר
מְלוֹן אֲוֵרָחִים. הָאֶחָד הַקְדִּים לְחַפֵּשׂ בָּהּ בְּבִקְרָ,
וְהַשְּׂנֵי הַקְדִּים לְחַפֵּשׂ בָּהּ בְּעָרְבֵי. מַה כְּתוּב בְּיַעֲקֹב?
וַיִּפְנֶעַ בַּמָּקוֹם, פָּנַע בָּהּ. אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁפּוֹנֵעַ כְּמוֹ
יַעֲקֹב, שֶׁעָלְיוֹ נֵאמַר וַיִּלֶּן שָׁם, וְאֹתָהּ לֵינָה הִיא
לְוִיָּה, מִיָּד שֶׁפָּנַשׁ בָּהּ, וַיִּפְנְעוּ בּוֹ מִלְּאֲכֵי אֱלֹהֵי"ם,
וְעַם כָּל זֶה שֶׁפָּנַע בָּהּ, הִיָּה שׁוֹמֵר אֹתָהּ, וְלֹא
הִתְאַחַד עִמָּה עַד שֶׁבָּא בְּעֵלָהּ, וְזֵהוּ וַיִּלֶּן שָׁם כִּי בָּא
הַשְּׂמֵשׁ, שֶׁבְּשִׁבִילוֹ וַיִּזְרַח לוֹ הַשְּׂמֵשׁ, שֶׁהוּא מִשָּׁה
שָׂבָא בּוֹ בְּגִלְגּוֹל רוּחוֹ שֶׁל מִשָּׁה, וּמִשּׁוּם זֶה יַעֲקֹב
וּמִשָּׁה הָיוּ עוֹמְדִים בְּדַרְגָּה אַחַת בְּעֲמוּד הָאֲמֻצְעֵי,

אבל זה בגורף וזה בנשמה, ומשום זה אין השעה
עומדת לכל אדם, שהיא שכינה בלי בעלה.

ומשום זה בפשדחקה השעה לרבי פדת, ואמר אם
תרצה שאחריב את העולם, ואפשר
שתפל בשעה של מזונות, ואולי שתפל, מה זה
ואולי? אלא ואולי אם רוצה הקדוש ברוך הוא
שתפל בשעה של מזונות, שחרי אשתו עשתה,
ואולי אם רוצה בעלה שתיה עומד מה שהיא
עושה בלי רשות של בעלה.

וכגון זה אין השעה עומדת, שהיא השכינה,
לאותו אדם, אלא אם יבא בגלגול פאותו
האיש של אותה שעה, וסוד הדבר - פואת יבא
אחרן אל הקדוש, ובלי בעלה נאמר ואל יבא בכל
עת אל הקדוש, ויהוד הקרב יומת, ואין מיתה אלא
עניות, ויהוד הנה אינו בוד אחר של מום זר, אלא
זר מבעלה.

אשרי מי שפוגש בשעה שנבראה ממששת ימי
בראשית, שלכל נשמה יש עת וזמן

בגלגול, כמו שאמר קהלת לכל זמן ועת לכל חפץ
תחת השמים, וזו שכינה תחתונה שהיא זמן ועת
לכל ספירה וספירה ולכל גלגול וגלגול, והיא עֲדוֹן
ועדנים וחצי עֲדוֹן, עֲדוֹן של כל העדנים? יפה, אבל
מה זה וחצי עֲדוֹן? אלא כמו פלג המנחה, בשמאל
נחלקת לדין וימיין לרחמים, ונשלמת פעמוד
האמצעי, ובשנחלקת לימין ולשמאל נאמר בה
לאסתר מה בקשתך עד חצי המלכות ותעש,
והוא כ"ח יהו"ה, חצי שְׁלֵה יד ימין, וחצי שְׁלֵה יד
שמאל, ובנגד שניהם הזכיר בה קהלת עשרים
ושמונה פעמים עת. (דף קא ע"ב) והו שפתוב עת ללדת
ועת למות עת לטעת וכו', והן ארבע עשרה
ארבע עשרה, יד ימין רחמים: ללדת, לטעת,
לרפוא, לבנות, לשחוק, לרקוד, פנום אבנים,
לחבוק, לבקש, לשמור, לתפור, לדבר, לאהב
שלום. יד שמאל לדון דין: למות, לעקור, להרוג,
לפרוץ, לבנות, ספור, להשליך אבנים, לרחוק,
לאבד, להשליך, לקרוע, לחשות, לשנא, מלחמה.
יד ימין היא פשוטה לקבל שבים, שפתוב וכני

ישראל יצאים ביד רמה, ימינך יהו"ה נאדרי בכת, יד ימין - רחמים, יד שמאל - דין, שפתוב הנה יד יהו"ה הויה, יד יהו"ה היתה פם להפם.

ומשום זה יש עת רצון, ונאמר פה פואת יבא אהרן אל הקדש, ויש עת של דין שנאמר פה ואל יבא בכל עת אל הקדש, ומשום זה הם עשרים ושמונה ימים של הלכנה, ארבעה עשר ימים היא שלמה, וארבעה עשר חסרה, ומי שנולד בימי השלמות הוא שלם בבנים בחיים ובעשר, במזונות בשמחה בשלוח בבנין, בכל ארבע עשרה עתות - טוב, ומי שנולד בזמן שהיא חסרה בכל ארבעה עשר ימים אלו, הוא חסר בכלם, הוא עני מסכן, בלי מזונות ובלי חיים, ומי שנולד באמצע, יהיה בינוני.

וכל זה מי גורם שנולד פראש או בסוף או באמצע? זה גלגולו שמתיב אותו, (ומי גורם זה שנולד שם? משום שמולו גרם שהתתיב מלמעלה) לפני שבא לעולם, ומשום זה אמר לרבי פדת, שאם תרצה שאחריב

את העולם? (ומי שגולד בתסרוזן הלכנה בכל ארבעה עשר הימים, הוא חסר, שגולד גורם, ולאדם הזה קשים לו מזונותיו בקריעת ים סוף) (אפשר שתפל בשעת מזונות, שלאדם הזה שגולד בי"ד שמאל, קשים מזונותיו בקריעת ים סוף, שמוזן הנשמה - תורה, מוזן הגוף - לחם. בין פנה ובין פנה קשין מזונותיו), משום שהם מצד הדין שנקרא בדין שהוא אדני, ומי שנקרא ברחמים שהוא יהו"ה, אין מזונותיו קשים, ומוזן הנשמה - תורה, מוזן הגוף - לחם מתמשת המינים.

ומי שהוא מצד של אדם שהוא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, נאמר בו וירדו בדגת הים וכו', שולט בכל כמו שנקרא בשמים ובארץ ובים, ועליו נאמר מה שתיה כבר הוא, מה שתיה קדם שיבא לעולם הזה, כמו שנאמר אין כל חדש תחת השמש, כבר הוא מחייב להיות בעולם הזה, כמו שנאמר בפרש אצרך בפטן ידעתיך. ואשר להיות כבר תיה, ואשר הוא להיות בעולם הזה כבר הוא מחייב להיות קדם שיבא לעולם לכאן בגלגול.

וְהָאֱלֹהִים יִבְקֹשׁ אֶת נִרְדָּף, וְהַהֶבֶל שֶׁהוּא נִרְדָּף
 מִכִּיּוֹ, וְקָם בְּיוֹם וְהָרַג אֹתוֹ, וְהוּ
 שָׁפְתוֹב וַיִּקָּם בְּיוֹם אֵל הַהֶבֶל אֶחָיו וַיִּהְרַגְהוּ, וַיִּקָּם
 וַדַּאי, שֶׁהָיָה הַהֶבֶל עָלָיו, וְקָם בְּיוֹם וַיִּהְרַגְהוּ. בְּיוֹם
 נִקְרָא עַל שֵׁם שֶׁקָּנָא לְאֶחָיו, מִשּׁוּם שֶׁרָאָה כְבוֹדוֹ
 וּכְחוֹ לְמַעְלָה, שֶׁקָּרְבָנוּ הִתְעַלָּה לְמָקוֹם שֶׁל עֲתִיק
 הַיָּמִים, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְעֲתִיק הַיָּמִים יוֹשֵׁב וְכוּ',
 וְקָרְבָנוּ הָיָה מִכְבוֹרוֹת צֵאֲנוּ וְהִתְקַבַּל לוֹ בְּרָצוֹן.

אָמַר לוֹ, אִם בֶּן שֶׁקָּרְבָנוּ הִתְקַבַּל, לָמָּה נִתֵּן פֶּחַ
 לְבָיִת לְהִרְגוֹ? (בְּגִלְגַל וְהַיֵּשׁ הַהֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ וְנֹמַר,
 לָמָּה?) אָמַר לוֹ, כָּאֵן וַדַּאי יֵשׁ סוּד עֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא הָיָה
 בְּדִרְגָּה שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע שֶׁחָטָא בּוֹ, וּבְמַה
 שֶׁחָטָא בּוֹ קִבַּל עֲנָשׁוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּבְאֹתוֹ קָרְבָן
 שֶׁהִתְקַבַּל מִמֶּנּוּ, נִצַּל מִעֲנָשׁ שֶׁל אֹתוֹ הָעוֹלָם,
 שֶׁשְׁנֵי עֲנָשִׁים הָיָה מְחַיֵּב, אֶחָד לְמַעְלָה וְאֶחָד
 לְמַטָּה, וְהוּ שָׁפְתוֹב כִּי בְיוֹם אֶכְלֶךָ מִמֶּנּוּ מוֹת
 תָּמוּת. (דף קב ע"א) אָמַר לוֹ, וְהָרַי אָדָם הָיָה שֶׁחָטָא בְּעֵץ
 הַזֶּה? אָמַר לוֹ, מִעֲשֵׂה אָבִיו הָיָה לוֹ וּמָת. אָמַר לוֹ,

כִּי בַיּוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת כְּתוּב. אָמַר לוֹ,
בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם הִצִּיץ וַיִּמַּת.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: בְּשִׁבִיל זֶה כְּתוּב יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר
נִעְשָׂה עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ צַדִּיקִים שְׁמַנִּיעַ
אֵלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הָרָשָׁעִים וְגוֹמֵר, וְכֵן נִרְמָז צַדִּיק
וְרַע לוֹ רָשָׁע וְטוֹב לוֹ. צַדִּיק וְרַע לוֹ כֵּן נִרְמָז, יֵשׁ
צַדִּיקִים שְׁמַנִּיעַ אֵלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הָרָשָׁעִים, וְזֶה
הַסּוּד שֶׁל צַדִּיק שְׁקוּרָה לוֹ כְּמַעֲשֵׂה הָרָשָׁעִים, לֹא
שָׁהוּא רָשָׁע וְלֹא בֶן רָשָׁע, אֲלֵא כְּמַעֲשֵׂה הָרָשָׁעִים,
שְׁחָטָא כְּמַעֲשֵׂה הָרָשָׁעִים, שְׁחָטָא כְּמַעֲשֵׂה הָרָשָׁעִים, וְנִחַשׁ, קָרָה
לוֹ מַעֲשֵׂה שְׁלָחָם, וְזֶהוּ הַסּוּד שֶׁל פֶּקֶד עֶזְרָא אֲבוֹת
עַל בָּנָיִם, מִשּׁוּם שְׁמַעֲשֵׂה אֲבוֹתֵיהֶם בְּיַדֵּיהֶם, זֶה
גַּרְם לְהֶבֶל מִיָּתֵהּ, וַיִּמַּת בְּלִי בֶן, וּמִשּׁוּם זֶה הִלְךְ
בְּגִלְגּוּל. שְׁי"ן שֶׁל מַעֲשֵׂה הוּא שְׁי"ת, מִשּׁוּם הַרְוִיחַ
שְׁי"ן (ש"ת), וְזֶהוּ שְׁכָתוּב כִּי שָׁת לִי אֱלֹהִים וְרַע אַחֵר
תַּחַת הֶבֶל כִּי הִרְגוּ קֶזֶז, תַּחַת הֶבֶל וְדָאִי, שְׁחָטָא
רַבֵּב עֲלָיו, וְנִעְשָׂה שָׁת הַרְכָּבָה לוֹ, וְהִיא הַסִּיּוּם שֶׁל
אֲלָפָא בֵּיתָא, וּמִשּׁוּם זֶה תַּחַת הֶבֶל.

הַבֵּל הַלֵּב, וְעָלְיוֹ נֹאמֵר הַלֵּב רוּאָה, וְהוּא ה'
 מִמַּעֲשֵׂה, וְהַלֵּב הוּא לְשִׁמְאֵל, שֶׁהוּא אֱלֹהֵי"ם,
 הַלֵּב יַמְבִּין, וְהוּא סֵתֵר הַבְּנִין וְנִפְלָה בְּגִלְלוֹ, וּמַשׁוּם
 זֶה וַיִּסְתֵּר מַעֲשֵׂה פָּנָיו כִּי יֵרָא מִהַפִּיט אֶל הָאֱלֹהֵי"ם,
 מַשׁוּם שְׁשָׁם הָיָה שְׁחָטָא בְּאֱלֹהֵי"ם, שֶׁהוּא אֱלֹהֵי"ם
 שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, וְזֶהוּ שְׁחָטָא בְּמַעֲשֵׂה. לְבַת
 אִשׁ, בַּת הַמֶּלֶךְ שְׁחָטָא בָּהּ, וְהַתְּבִישׁ, כִּפְסָה אוֹתוֹ
 בְּשָׁלוֹ (בְּכַח) בְּשֵׁת, וּמָה שְׁהָיָה שֵׁת, הַתְּחִיב עִמּוֹ ב'
 וְנַעֲשֶׂה בְשֵׁת, וְזֶהוּ יִר"א בְּשֵׁת. וְעוֹד שֵׁת בְּא"ת
 ב"ש הֵם אֵב, שֵׁת לְאַחַר שְׁזֻכָּה בְּאוֹת יו"ד, בְּרֵא
 שֵׁת, וְהוּא יו"ד שֶׁנֹּאמֵר בָּהּ יתו"ה קִנְיֵי רֵאשִׁית
 בְּרֵכּוֹ, שֶׁהִיא עֲשָׂרָה דוֹרוֹת, וְהַשִּׁיב אוֹתָהּ לְמִקּוּמָה,
 נִקְרְאת בְּרֵאשִׁית, וּמַשָּׁם זָכָה לְתוֹרָה שְׁנִתְּנָה עַל
 יָדוֹ.

וְהִי תוֹז הִיא מִיַּעֲקֹב וַי' מִיִּשְׂרָאֵל, י' מֵאֲדָנִי י'
 מִיתו"ה, שֵׁי"ן מִמַּעֲשֵׂה הִיא מִשֵׁת, שָׁם הֲרוּיַח
 אוֹתָהּ, וּבְשֵׁתֶלֶךְ לְשֵׁם הֲרוּיַח שָׁם שְׁתֵּי אוֹתֵיזוֹת
 שֵׁ"ם, וּבְשֵׁתֶלֶךְ עֲשָׂרָה דוֹרוֹת עַד אֲבָרְהָם, הֲרוּיַח
 שָׁם ה' שָׁלוֹ, וְנִקְרְאָ מִשֵׁת, וְסוּד הַדְּבָר - מוֹלִיךְ

לַיְמִין מֹשֶׁה זָרַע תְּפֹאֲרָתוֹ בְּזָקַע מִיָּם מִפְּנֵיהֶם
 לַעֲשׂוֹת לוֹ שָׁם עוֹלָם, וְכֹה הוֹצִיא אֶת בְּנָיו מִן
 הַגְּלוּת, וְכֹה הִכָּה אֶת הַמְּצָרִים. וְהוּא שָׁכַתוֹב הִנֵּה
 יָד יְהוָה הַיּוֹיָה, ה' תִּמְשַׁךְ אֲצַבְעוֹתַי, וְכֹה בָּקַע אֶת
 הַיָּם, וְזָהוּ בְּזָקַע מִיָּם מִפְּנֵיהֶם, וְכֹה עֲתִיד לְהִיּוֹת
 בְּזָקַע אֶת יָם הַתּוֹרָה מִיְּמִין. אוֹתוֹ הַיּוֹמָן, מִה שֶׁתִּהְיֶה
 לְשִׂמְאֵל בְּלֵב תִּהְיֶה הַבֵּל, שֶׁהוּא הַלֵּב, הַבֵּל הַתְּעַלָּה
 לַיְמִין, וּמִשָּׁם עָלָה לְמַח שֶׁהוּא חֲכָמָה, שֶׁתִּהְיֶה הַלֵּב
 הוּא הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה, שֶׁעָלֶיהָ נֹאמַר הַלֵּב מִבֵּין,
 וְלֵאחֶר כֶּךָ יָרַד עַל הָאָרֶץ לְהוֹרִיד תּוֹרָה עַל הָאָרֶץ.

וּמִשׁוֹם זֶה יֵשׁ הַבֵּל אֲשֶׁר נִעְשָׂה עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 יֵשׁ צְדִיקִים אֲשֶׁר מְנִיעַ אֱלֹהִים בְּמַעֲשֵׂה
 הַרְשָׁעִים, זֶה אָדָם וְהַבֵּל, שֶׁזֶה חָטָא בְּמַחֲשָׁבָה
 וּבְמַעֲשֵׂה, וְזֶה חָטָא בְּמַחֲשָׁבָה וּבְמַעֲשֵׂה, בְּמַחֲשָׁבָה
 הִיא י', עָלֶיהָ נֹאמַר וַיִּנְסוּ אוֹתִי זֶה עֲשָׂר פְּעָמִים,
 וּמִשׁוֹם זֶה, בְּשָׂפָא אָדָם בְּגִלְגּוּל בְּאַבְרָהָם, הַתְּנִסָּה
 בּוֹ בַּעֲשָׂרָה נְסִיוֹנוֹת, וּמִשׁוֹם שֶׁחָטָא בְּמַעֲשֵׂה
 בְּשֶׁהַתְּגִלְגָּל בְּיִצְחָק, נִתְנִסָּה בְּמַעֲשֵׂה. בְּאַבְרָהָם
 נִתְנִסָּה בְּמַחֲשָׁבָה, וּבְיִצְחָק בְּמַעֲשֵׂה, יַעֲקֹב בּוֹלָל

את שניהם. מהצד של יצחק קרא לו יעקב, ומצד של אברהם, ששם המחשבה, קרא לו ישראל, שהאב התגלגל באברהם שהוא לימין, והאם ביצחק שהוא לשמאל, ויעקב משום שהוא כולל את שניהם, את האב ואת האם, נאמר בו ישראל עלה במחשבה בכתר עליון, שהוא המחשבה הסתומה, וכשנא אדם, הצטרף באברהם, והתפשטו שרשיו בארץ, וסוד הדבר - מצרף לכסף וכור לזהב. מצרף לכסף - זה אברהם, וכור לזהב - (דף קב ע"ב) זה יצחק, ובוחן לבות יהו"ה - זה יעקב, אין ספירה שלא התגלגל אדם עליון, שהוא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, כ"ח מ"ה, חכמה ודאי, כדי לצרף וללבן את האדם שפרא בדמותו למטה והאציל בו את אצילותו, וכל הטרחה שלמעלה לא היתה באדם אלא בגלל האצילות שלמעלה, שזה תלוי בזה.

אמר רבי אלעזר: אם בן, מה זה וישוב לימי עלומיו, (ומשום זה ישראל עלה במחשבה? אמר לו: מנין לנו

שאברהם שם במחשבה? אמר לו: לא לחנם תקנו בעלי המשנה הרוצה להחכים

נדרים, שהיא חכמה והיא מחשבת, באברהם התלבן אדם, וביצחק הצטרף, וסוד
 הדבר - מצרף לפסח וכוור לזבח. מצרף לפסח - זה אברהם, וכוור לזבח - זה יצחק,
 וכוורן לבות יהו"ה - זה יעקב, והן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם נבר. אמר
 לו: אם בן, מה זה וישוב לימי עלומיו?.

**אמר לו: לאילן שהיה קשיש ימים והתיבשו
 ענפיו, קצצו אותו והצמיח בשרשיו,
 שקמו מכנו ענפים חדשים כבראשונה, כמו שהיה
 בעלומיו, וזהו וישוב לימי עלומיו, וזה היה החלום
 שראה נבוכדנצר בחלומו, עץ גדול ותקיף, וכסוף
 חלומו היה אומר גדו האילן וקצצו את ענפיו,
 ואחר אמר, ברם עקר שרשיו בארץ השאירו, ואין
 אילן כאן אלא אדם עליון, שנאמר בו כי האדם
 עץ השדה, ואת העץ הזה נטע הקדוש פרוץ הוא
 בכמה דורות ולא הצליח.**

(עד שננטע אותו בארץ ישראל, והרפיב אותו
 בשלשת האבות והצליח שם, ומשום זה הן
 כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם נבר. מיד
 שהצליח שם ואחז שם, התפשטו שרשיו על

הָאָרֶץ, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה, וְהַתְּעֵלוּ עֲנָפִים בְּכָל
הַרְקִיעִים וּבְכָל הַמְּרַכְבוֹת שֶׁל הַנְּשָׁמוֹת וְהַמְּלֶאכִים
וְחַיּוֹת וְשָׂרָפִים וְאוֹפְנִים, עַד שְׁחֹזר בְּבְרָאשׁוֹנָה (עד
אִין סוּף), וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ שְׁעֵץ הַחַיִּים מִהַלֵּךְ ת"ק שָׁנָה,
גְּדוֹל הָאֵילָן וְתַקִּיף וְרוֹמוֹ מִגִּיעַ לַשָּׁמַיִם, וְחֻזּוֹתוֹ
לְסוּף כָּל הָאָרֶץ, תַּחֲתָיו תַּצְלֵל כָּל חַיַּת הַבֶּרֶךְ,
וּבַעֲנָפָיו יְדוּרוּ צִפְרֵי הַשָּׁמַיִם, שָׁהֵם נְשָׁמוֹת
קְדוֹשׁוֹת, וּמִמֶּנּוּ יִזּוֹן כָּל בְּשָׂר.

וְהַרְכִּיב אוֹתוֹ עַד אֶלֶף דוּר, כְּמוֹ שֶׁהַשְּׂכִינָה
שֶׁהִיא עוֹלָה לְאֶלֶף דוּר בְּעֶשֶׂר סְפִירוֹת,
שָׁבְתָהּ עוֹלָה עֶשֶׂר פְּעָמִים מֵאָה, עַד שֶׁעוֹלָה בָּהֶם
לְאֶלֶף דוּר, וּמִיָּד שֶׁהַצְּלִיחַ הָאֵילָן בְּאָרֶץ, יֵרֵד
הָאֵילָן מִלְּמַעְלָה, שָׂרְשׁוֹ בְּאָרֶץ שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה,
וְהַתְּגַדְּלוֹ שָׁם עֲנָפָיו עַד אִין סוּף, וְהַתְּפַשְׁטוֹ בָּהּ
שָׂרְשׁוֹ עַד אִין תְּכֵלִית. בְּאוֹתוֹ זְמַן הַתְּגַדְּלֵה הָאֵילָן
כְּמוֹ מִקְדָּם, זֶהוּ שֶׁכְּתוּב גְּדוֹל הָאֵילָן וְתַקִּיף, וְרוֹמוֹ
מִגִּיעַ לַשָּׁמַיִם, וְחֻזּוֹתוֹ לְסוּף כָּל הָאָרֶץ, וּמִמֶּנּוּ יִזּוֹן
כָּל בְּשָׂר. כָּל בְּנֵי הָאָדָם שֶׁלְּמַטָּה. בְּאוֹתוֹ זְמַן
הַתְּגַדְּלֵה הָאֵילָן כְּמוֹ מִקְדָּם, זֶהוּ שֶׁכְּתוּב גְּדוֹל הָאֵילָן

וּתְקִיף וְכוּ'. חַיַּת הַבַּר אֵלֹהֵי חַיַּת הַקֹּדֶשׁ, צִפְרֵי
הַשָּׁמַיִם אֵלֹהֵי הַנְּשָׁמוֹת, וּמִמֶּנּוּ יוֹזֵן כָּל בָּשָׂר לְמַטָּה,
שֶׁבְזִמְן שְׁחָטָא אָדָם וְהָיָה מְקַצֵּץ בְּנִטְיָעוֹת, כְּכִיכּוֹל
כְּאֵלֹהֵי עֵקֶר חַיַּת וּמִלְאָכִים וּשְׂרָפִים וְאוֹפְנִים
מִמְּקוֹמָם, וְלֹא תָהִי מִי שֶׁמְקַבֵּל תְּפִלוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר
בָּהֶם כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וּבַעַל כְּנָפָיִם
יַגִּיד דְּבָר. מַה זֶה יַגִּיד דְּבָר? בְּתִפְלוֹת וְהַזְכִּיּוֹת שֶׁל
יִשְׂרָאֵל.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: בְּיַדֵּי שְׁעָלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים
תְּהִי תְלוּיִים בְּאָדָם הָרֹאשׁוֹן, וְלֹא לְחִנָּם
פְּרִשׁוּהָ בַּעֲלֵי הַמְּשֻׁנָּה לְעוֹלָם יִרְאֶה הָאָדָם עַל
עַצְמוֹ כְּאֵלֹהֵי כָּל הָעוֹלָם תְּלוּי עֲלָיו, אֲכַל אָדָם
שֶׁפָּרַח עֲלָיו הַקְּדוֹשׁ פְּרוּךְ הוּא בְּגִלְגּוּל וְלֹא הִצְלִיחַ
בְּמִקּוֹמוֹ, עוֹקֵר אוֹתוֹ מִמְּקוֹמוֹ וְשָׂם אוֹתוֹ בְּמִקּוֹם
אַחַר וּמְשֻׁנָּה לוֹ מְקוֹם, וְסוּד הַדְּבָר - (דף קג ע"א) וְעָפַר
אַחַר יִקַּח וְטַח אֶת הַבֵּית, וְזֶה שְׁנֵי מְקוֹם (בְּאֵן חֶסֶד).
אִם הִצְלִיחַ, מוֹטֵב, וְאִם לֹא הִצְלִיחַ, עוֹקֵר אוֹתוֹ
מִשָּׁם וּמְרַבֵּב אוֹתוֹ בְּמִקּוֹם אַחַר וּמְשֻׁנָּה אֶת שְׁמוֹ,
וְזֶה שְׁנֵי הַשָּׂם. אִם הִצְלִיחַ, מוֹטֵב, וְאִם לֹא

הַצְּלִיחַ, עוֹקֵר אוֹתוֹ מִשָּׁם, וְזוּהוּ וְנִתַּן אֶת הַבַּיִת
 אֶת אֲבָנָיו וְאֵת עֲצָיו, וְנוֹטַע אוֹתוֹ בְּמָקוֹם אֲחֵר,
 וּמִשָּׁנָה מִעֲשָׂיו מִכָּל מַה שֶּׁהָיָה בְּרֵאשׁוֹנָה, וּמִכָּל
 הַצְּיוּרִים שָׁלוֹ מִשָּׁנָה פָּנָיו וַתִּשְׁלַחְהוּ.

הֵן כָּל אֱלֹהֵי יַפְעֵל א"ל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם גְּבֵר,
 הַקְּרָקַע שֶׁנֹּטַע אוֹתוֹ שָׁם וְהַצְּלִיחַ, וּמִתְפַּשֵּׁט
 עֲנָפָיו וְשָׂרְשָׁיו עַד אֶלֶף הוֹר, זוֹ הַשְּׂכִינָה, וְזוּהוּ שְׁנוּי
 מִעֲשָׂה, וְעַד בְּמַה פְּעָמִים? עַד אֶלֶף, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
 דְּבַר צְוָה לְאֶלֶף הוֹר, וְעָלְיוֹ נֶאֱמַר הָאֶלֶף לְךָ
 שְׁלֵמָה, וְהֵם אֶלֶף עוֹלָמוֹת, שֶׁנֹּטַע אוֹתוֹ עַד
 שְׁמִצְלִיחַ וּמְרַכֵּב אוֹתוֹ שָׁם, וְסוּד הַדְּבַר - וְעֲשֵׂה
 חֶסֶד לְאֱלֹפִים, לְמִי? לְאַהֲבָיו, וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתָיו
 לְאֶלֶף הוֹר.

אָמַר לוֹ: וּמַה לְרִשְׁעִים? שֶׁחֲרֵי כְּתוּב וּבִכֵּן רָאִיתִי
 רִשְׁעִים קְבָרִים וּבָאוּ וְכוּ', מַה תֹּאמַר בָּהֶם?
 אָמַר לוֹ: שִׁמְעֵתִי בָהֶם סוּד, יִפּוֹל מִצִּדָּךְ אֶלֶף
 וְגוֹמֵר, כִּי אָמְרוּ לִי בְרָמֹז. אָמַר לוֹ: אִם כֵּן, מַה
 זֶה אֲשֶׁר קָמְטוּ וְלֹא עֵת וְגוֹמֵר? אָמַר לוֹ: אֵלֹהֵי תִשַׁע

מאות ושבעים וארבעה דורות שהתקמטו
 והסתלקו קדם זמנם, וזהו אשר קמטו ולא עת,
 שהסתלקו קדם זמנם וזרק אותם הקדוש ברוך
 הוא על כל דור ודור, וזהו נהר יוצק יסודם, וזהו
 הסוד שאין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות
 שפגוה, ואז עתידים תדשים לבא. בינתיים הסתלק
 תיקון, ואמר רבי שמעון לחברים: חברים, ודאי זהו
 זמן התיקונים, האדם העליון. אשרי הדור שהסוד
 תזה התגלה בו.

(נוסח אחר וזה לשונו והוא מכתב יד)

מעשה היתה, שאדם אחד חגר בלי רגלים מצא
 שני חכמים שלא היו בכל הדור חכמים
 כמותם. פגש בהם אותו חגר, אמר להם: שלום
 עליכם חכמים, (שמעתי עליכם שאתם חכמי הדור), לאן אתם
 הולכים? אמרו לו: למקום פלוני. וערב שבת היתה.
 אמר להם: אף על גב שאתם רוכבים על בהמות
 שרצות הרבה, ואני חגר בלי רגלים, אם אתם
 רוצים, אני אקדים לתיקון לכם את השבת. תמחו.

אָמְרוּ לוֹ: וְהֲלֹא אַתָּה חֲגֵר, וְאֵיךְ אַתָּה יְכוּל לְהַשִּׁיג
 אֶת הַבְּהֵמוֹת שְׂרָצוֹת הַרְבֵּה? אָמַר לָהֶם הַשֵּׁם שֶׁל
 מ"ב אוֹתוֹת וּדְלָג לָהֶם ת"ק פְּרָסָה בְּרִנֵּעַ אַחֵר.

מֵצֵאוּ אֶת עֲצָמָם עַל פִּי מְעָרָה אַחַת, וְשִׁלְחוּ
 לְשִׂמְאֵל עִם כָּל מַעֲדָנֵי הָעוֹלָם עֲלָיו,
 וּמְנוּרָה בְּדָרוֹם עִם שְׂבָעָה נְרוֹת עָלֶיהָ, וּמִטַּת כֶּסֶף
 וְזָהָב וְאַבְנִים יְקָרוֹת בַּמְעָרָב בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם,
 וּכְסֵא בַּמְנוּרָה, וְשִׁלְשׁ מֵאוֹת תִּלְמִידִים עַל אוֹתוֹ
 הַשִּׁלְחוּ. אַחֵר שְׂכָלָם אָכְלוּ, וְאוֹתָם הִחֲכָמִים עִמָּם,
 קָם אוֹתוֹ חָכֵר וּפָשַׁט אֶת עֲצָמוֹ מֵאוֹתוֹ הַגּוֹף בְּלִי
 חַרְגָלִים, וְהִתְלַבֵּשׁ בְּגוֹף שְׁפָנָיו וְזוֹחֲרִים בְּזוֹחֵר
 שְׁנַיִמָּר בּוֹ וְהַמְשַׁבְּלִים יְזוּחְרוּ וְכוּ', וּפְנֵי תִלְמִידֵיו
 מְאִירִים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֵד, וְהָיוּ פּוֹתְחִים סֵפֶר
 קַהֲלָת, וְקוֹרְאִים בּוֹ הַבַּל הַבָּלִים אָמַר קַהֲלָת כּוּ',
 וְהָיוּ חוֹזְרִים כְּפָמָה פְּעָמִים. אָמְרוּ לוֹ אוֹתָם חֲכָמֵי
 הַדּוֹר: וְכִי שְׁלֵמָה לֹא עָשָׂה פָּסוּק אַחֵר בְּקַהֲלָת?
 הַבְּנִים אוֹתָם אוֹתוֹ שֶׁנִּרְאָה חֲגֵר בְּדָרָה, לְשִׂבְעָה
 הֵיבְלוֹת מִכֶּסֶף וְזָהָב וְאַבְנִים יְקָרוֹת, וּבְהֵיבֵל
 שְׂבָעָה כְּסֵאוֹת שֶׁל אַרְבַּע חֵיוֹת, וְשֵׁם יוֹנָה שֶׁל כֶּסֶף

וְעִטְרַת זָהָב עַל רֵאשָׁהּ, וְכִתּוּב בָּהּ כָּל מִי שֶׁלֹּא
מִכִּיר אֶת הַהֶבְלִים הַלָּלוּ, עָלָיו כָּתוּב וְהָזֹר הַקָּרֵב
יוֹמֵת. מִיָּד שָׂרְאוּ בָּךְ אוֹתָם חֲכָמֵי הַדּוֹר אֶת
שְׁכֵתוֹב בְּאוֹתָהּ הָעִטְרָה, תּוֹרוֹ לְאַחֹר. אָמַר לָהֶם
אוֹתוֹ שֶׁנִּרְאָה עֲלֵיהֶם בְּחִנּוּר: וְכִי עֲלֵיכֶם נֶאֱמַר
שְׂאֵתָם חֲכָמֵי הַדּוֹר? אֵינְכֶם אֶלָּא טַפְשֵׁי הַדּוֹר, וְלֹא
רְאִיתֶם בְּכָל לְמוֹדֵיכֶם כִּי בִי חָשַׁק וְאֶפְלַטְהוּ, עַד
אֶרֶךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֵהוּ, לְעוֹלָם שֶׁכָּלוּ אֶרֶךְ, אֵלּוּ
הַהֶבְלִים שֶׁל קִהְלַת הֵם בְּסוֹד שֶׁל שְׁבַעַה שְׁמוֹת,
שְׁבָהֶם אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתֵינּוּ, בְּנֶגֶד שְׁבַעַה יָמֵי
בְּרֵאשִׁית שְׁשִׁישׁ בָּהֶם עֶשֶׂר אֲמִירוֹת וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם
אֱלֹהִי"ם, וְהֵם אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם, וְעֲלֵיהֶם לֵב,
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם אֱלֹהִי"ם הָאֱלֹהִי"ם, וְהֵינּוּ וּגְבוּהֵם
עֲלֵיהֶם, אֵלּוּ שְׁבַע תִּבּוֹת אֲבִגִית"ן, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר
שְׂרָפִים וְגוֹמֵר. וְהַשֵּׁם הַזֶּה הוּא סִגְלָתוֹ לְכִסּוֹת אֶת
הַנְּשָׂמָה, כְּשֶׁעוֹלָה לְמַעְלָה בְּכָל לַיְלָה לְהַעֲרִיד עַל
הַמַּעֲשִׂים הַטּוֹבִים שֶׁל אָדָם, מִמְּלֶאכֵי חֲבַלָּה וּמִכָּל
הַמַּזִּיקִים וְהַרוּחֹת וְלִילִין וְשִׁדְיִן, וּבָהֶם פּוֹרְחַת
לְמַעְלָה, בְּשֵׁתֵי אוֹתֵינּוּ מִכָּל שֵׁם תְּכִסֶּה פָּנֶיהָ

מהם, ובשתי אותיות תכסה רגליה, ובשתי
 אותיות פורחת למעלה, ואף כף לרות, ואף כף
 לנפש, ויש שם פן מ"ב בצורת חותם שעוה נכתב,
 ויש שם מ"ב בצירוף של דמות המלך חקוק על
 החותם, ויש שם מ"ב שהוא דמותו ממש, שם
 מ"ב שהוא דמותו, הוא יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו
 ה"א, יו"ד וא"ו דל"ת, ה"א אל"ף, וא"ו אל"ף
 וא"ו, ה"א אל"ף, שם מ"ב שהוא החותם הוא
 אהי"ה אשר אהי"ה, ציור מ"ב בשעוה זה
 אבנית"ן.

וחרשעים נשמתם של השדים ומהמוינים, ולא
 פועלים בהם אלא בשוף ועובדי
 שדים כמותם, משום שהרשעים כל השמות וכל
 התיו"ת של הקדוש ברוך הוא וכל המלאכים
 שונאים אותם, ומשום כך לא מועיל לא קמיע
 ולא שמות קדושים ולא מלאכים, שלא תופס
 אלא מין במינו, ומשום זה לא תזרע פרמך
 בלאים, שנאמר בהם כי כרם יהו"ה צבאו"ת
 וגומר, צבאו"ת הנקדה שלו יהו"ה, עליו נאמר רק

בְּאִבוֹתֶיךָ חָשׁ"ק, חל"ם שָׁב"א קַמ"ן, וְהֵם זָרַע
 אֲבֹתָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, וְרִנָּתָם חֶסֶד, הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל,
 גְּבוּרָה - לְוִי, יִשְׂרָאֵל - הָעַמּוּד הָאֲמֻצְעִי, מִשׁוּם
 שְׁחֵל"ם פֶּתֶר עַל תְּפִאֲרָתוֹ, קַמ"ן חֲכָמָה עַל חֶסֶד,
 וְכוּ הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, וּבְחֲכָמָה אֲשֶׁרִי
 חֲמֻחָה לְתַחֲנוּת תַּמְתִּים, חֲכָמָה מִחֶכ"ה. קָמוּ כָלֶם
 וְהִשְׁתַּטַּחוּ לְפָנָיו וְכוּ'.

פֶּתַח בְּמַקְדָּם וְאָמַר, יֵשׁ הַכֹּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל
 הָאָרֶץ וְכוּ'. בֹּא וּרְאֵה, שְׁמַעְתִּי שְׁחִיָּה
 מַעֲשֵׂה בְּאִישׁ אֶחָד מֵאוֹתָם בְּעֲלֵי קַבִּים שְׁחִיָּה הוֹלֵךְ
 בְּדֶרֶךְ, פָּנָשׁ בְּשָׁנֵי חֲכָמִים בְּעֲלֵי הַדּוֹר, בְּעֲלֵי חֲכָמַת
 הַתּוֹרָה. אָמַר לָהֶם: שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם חֲכָמִים, שְׁמַעְתִּי
 עֲלֵיכֶם שְׁאַתֶּם חֲכָמֵי הַדּוֹר, לָאֵן אַתֶּם הוֹלְכִים?
 אָמְרוּ לוֹ: לְמָקוֹם פְּלוֹנֵי. וְעָרַב שֶׁבֶת הָיָה. אָמַר
 לָהֶם: אֲנִי הוֹלֵךְ לְשָׁם, (אֵלֶּה) וְאֶסְדֵּר לָכֶם מְקוֹם בֵּית
 מוֹשְׁבֵכֶם, אִם אַתֶּם רוֹצִים. אָמְרוּ לוֹ: וְהָרִי אָנּוּ עִם
 סוּסִים וְאַתָּה בְּלֵי רַגְלִים, וְאֵיךְ יִתְכַּן שְׁיִהְיֶה זֶה?
 אָמַר לָהֶם: אַף עַל גַּב שְׁאַתֶּם רוֹכְבִים עַל בְּהֵמוֹת
 שְׂרָצוֹת תִּרְבֶּה, וְאֲנִי חֲגֵר בְּלֵי רַגְלִים, אִם תִּרְצוּ,

אני אקדים לסדר לכם את השבת. תמהו. בינתיים
 החזירו ראשיהם אליו וראו אותו שהיה ^(דף קג ע"ב) רץ
 כמו כוכב שביט. עשה להם קפיצה, ומצאו את
 עצמם על פי מערה בתרף עין. ואמר להם השם של מ"ב

אותיות, דלג להם חמש מאות פרסות ברגע אחד, מצאו בו.

אמר להם: חכמים, הבננו. נבננו אחריו למערה
 בתוך מערה, עד שנבננו לפרדם אחד,
 והיה שם אותו בעל קנים מתפשט מאותו הגוף,
 והיה מתלבש בגוף אחר שפניו היו מאירים
 בשמש, והיה יושב על פסא של מלכות, ושלוש
 מאות תלמידיו תחת הפסא לרגליו, והיו קוראים
 הבל הבלים אמר קהלת, והיו קוראים פסוק זה
 פעמים בלי חשבון. אמרו להם אותם חכמים
 בעלי הדור: מה זה, וכי אין פסוק אחר בספר
 קהלת? מיד קם אותו בעל הקנים שהיה יושב
 על פסא, ואחז בידיהם, והכניס אותם לשבעה
 היכלות, ובכל היכל והיכל היה כתוב הבל
 הבלים, ובהיכל השביעי היה נשר ועטרה בפיו,
 ודמות יונה באותה עטרה, והיה כתוב בעטרה:

כָּל מִי שֶׁלֹּא מִכִּיר אֶת הַהֶבְלִים הִלְלוּ וּבִסּוּד
שָׁלְחָם, עָלְיוּ נֹאמֵר וְהָזַר הַקָּרֵב יוֹמֵת. מִיַּד הֵם
חֲזְרוּ לְאַחֹר. אָמַר לָהֶם אוֹתוֹ בַּעַל הַקְּפִים: אַתֶּם
חֲכָמִים בַּעֲלֵי הַדּוֹר? שְׁהִלְכֹתִי אַחֲרֵיכֶם עַד בָּעֵת
לְדַעַת אֶת חֲכַמְתְּכֶם, וּבְיַדִּי שְׂאִינְכֶם חֲכָמִים,
שְׂוֹדֵאֵי שְׂבַפְסוּק הָיָה עֲשִׂיתִי כָּל הַבְּנִין הַזֶּה, וּבוֹ
הָיִיתִי טָם אֶת הָעוֹלָם בְּמִיסָה אַחַת, וּפְעַם אַחַת
בְּשִׁתִּים, וּפְעַם בְּשִׁלְשׁ, וּפְעַם בְּאַרְבַּע, וּפְעַם
בְּחֲמִשׁ, וּפְעַם בְּשֵׁשׁ, וּפְעַם בְּשִׁבְעַ, וְאֲנִי בְּאֶרֶץ הַזֶּה
בְּלָנוּ הוֹלְכִים עַל קַבִּים, וְהַפְּסוּק הָיָה יְרֻשְׁתִּי
מֵאַבָּא, וְאָבִי מֵאַבִּיו, עַד כָּל הַדּוֹרוֹת. נָתַן לָהֶם
מָמוֹן רַב וְשֵׁם אוֹתָם בְּמִקוֹמָם בְּתַרְפָּה עֵין.

וּמִשׁוֹם זֶה יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל הָאֶרֶץ. אָמְרוּ
לוֹ הַחֲבֵרִים: רַבִּי, אָמַר לָנוּ שׁוֹם רָמֹז
בְּפְסוּק הַזֶּה, שֶׁלֹּא הִתְפַּסְתָּה הַחֲכָמָה הַזֶּה מִן
הַחֲכָמִים. אָמַר לָהֶם: חֲכָמִים, בְּיַדִּי שְׂפֹד עֲלִיּוֹן
יֵשׁ שֵׁם, אֲבָל אָמַר לָכֶם בְּרָמֹז. שְׂבָעָה הֶבְלִים הֵם,
וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁלֹּא נוֹטֵל אֶת שְׂכָרָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהֵם
שְׂכָלוֹלִים בְּבֵת שְׂבַע, וְהֵם בְּפְסוּק הַזֶּה, הֶבֶל

אָחַד, הַבָּלִים שְׁנַיִם, הַבָּל הַבָּלִים שְׁלֹשָׁה, הָרִי
שְׁשָׁה, הַבָּל הַבָּל - הָרִי שְׁבַעַה, וּכְנָגָדָם שְׁבַעַה
שְׁמוֹת אֲבִיחִית"ץ, יֵאלוּ שְׁבַעַת הַהַבָּלִים הֵם כְּפוּלִים,
כְּנָגָד שְׁבַעַת הַנְּרוֹת שֶׁל הַמְּנוֹרָה, כְּפוּלִים, שְׁנֵאמַר
בָּהֶם שְׁבַעַה שְׁבַעַה מוֹצְקוֹת, (וְהֵם) שְׁבַעַת הַנְּוִי"ת
שְׁנֵאמַר כְּהֵן בְּאִמְרָה יְהִי אוֹר, וְתִהְיֶה מִידָה,
וְהַלְבוּשִׁים שֶׁל אוֹתָם שְׁבַעַת הַנְּוִי"ת הֵם שְׁבַעַה
שְׁמוֹת אֲבִיחִית"ץ וְחִבְרִיּוֹ, הַבָּל הוּא לְהַב, הַבָּלִים
לְהַבִּים, וְעַלֵּיהֶם נֵאמַר קוֹל יְהו"ה חוֹצֵב לַהֲבוֹת
אֵשׁ, וּמִי שְׁמַכִּיר אֶת הַהַבָּלִים הַלָּלוּ, כְּשֶׁמוֹצִיא
אוֹתָם מִפִּיּוֹ וּמִלְבוּ, יוֹדַע לְבִיּוֹן בְּשִׁכְנִיחַ הַעֲלִיזוּנָה,
שְׁכָל הַהַבָּלִים יוֹצְאִים מִמְּנָה וּמִתְּלַבְּשִׁים בְּשִׁכְנִיחַ
הַתְּחַתּוּנָה, שְׁכוּלָלֶת שְׁבַעַה שְׁמוֹת אֲבִיחִית"ץ
וְחִבְרִיּוֹ, שְׁהֵם הָאוֹתִיּוֹת שְׁכָהֵן נִבְרְאוּ שְׁמִים וְאֶרֶץ,
שְׁאֵלוּ תְלוּיִים בְּאִמְרָה וְאֵלוּ בְּעִשְׂיָה, כְּסוֹד שֶׁל
אוֹמַר וְעוֹשָׂה מִידָה, וְשְׁבַעַת הַהַבָּלִים הַלָּלוּ הֵם
כְּפוּלִים, כְּנָגָד שְׁבַעַה נְרוֹת הַמְּנוֹרָה, כְּפוּלִים,
שְׁנֵאמַר בָּהֶם שְׁבַעַה וְשְׁבַעַה מוֹצְקוֹת לְנְרוֹת וְגוֹמַר,

(אלו באמירה ואלו בעשיה, והם י"ה יו"ד ה"א, ו"ה וא"ו ה"א, אלו הם שבועה

ושבועה מוצקות).

(אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁיזְדַּעִים לְהַעֲלוֹת תְּפִלוֹת בְּאִמְרָה
וּבַמַּעֲשֵׂה, וְעָלְיוּ נֹאמֵר וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ
וְכוּ, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ אֶל תִּקְרִי עַמִּי אֵלֶּי עַמִּי,
בְּשִׁתְּפוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֹּאמֵר בּוֹ בְּדִבְרֵי יְהו"ה שָׁמַיִם
נַעֲשׂוּ כוּ, כִּךְ אֶתָּה בְּשִׁתְּפוֹת עַמִּי, שֶׁבְּדַבְּרֶיךָ
נַעֲשׂוּ שָׁמַיִם וְאָרֶץ.

וְעוֹד, הַבַּל ה' לֵב, ה' מִתְחַלֵּק לְד"ו פְּרָעוּפִים,
ד"ו, ד' אֲרַבְּעַת רַגְלֵי הַכֶּסֶּא, ו' שֵׁשׁ מַעֲלוֹת
לְכֶסֶּא. אֲשֶׁר־י הוּא מִי שִׁיזְרַשׁ נִשְׁמָה מְכֶסֶּא הַכְּבוֹד
הַכָּלוּל מִעֲשָׂרָה תִּתְקוּנִים הַלְלוּ, וְעוֹשֶׂה אוֹתָהּ כֶּסֶּא
לְיְהו"ה, שֶׁהַשֵּׁם שֶׁל יְהו"ה שֶׁהוּא בְּדָרְךָ אֲנִילוֹת,
לְתִקּוּן לוֹ הָאָדָם כֶּסֶּא לְנִשְׁמָתוֹ, שֶׁכֶּךָ פִּרְשׁוּהוּ
הַקְּדָמוֹנִים, כָּל הַנִּשְׁמוֹת גְּזוֹרוֹת מְכֶסֶּא הַכְּבוֹד,
וְשֵׁם שׁוֹרָה הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה, וְאִין ה' בְּלִי י',
וּמִשׁוֹם כֶּךָ כִּי יָד עַל כֶּסֶּי י"ה.

ו' שוּרָה בַּמַּטְרוֹן, וְזֶה רֹחַ הַשְּׂכָלִי שֶׁהוּא
 אֲצִילוֹת, ה' שוּרָה בְּאוֹפֵן, וְזוֹ נֶפֶשׁ הַשְּׂכָלִית
 בְּדַרְךְ אֲצִילוֹת, שֵׁשׁ נְשָׁמָה וְרוּחַ וְנֶפֶשׁ שְׂכָלִית וְלֹא
 בְּדַרְךְ אֲצִילוֹת, אֵלָּא נֹאמֵר בְּהֵן גְּזוּרוֹת, וְהֵם כִּסּוּ
 וּמְלֵאךְ וְאוֹפֵן, אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׂמַעְלִים הַהֲבָלִים
 שֶׁל הַתְּפִלוֹת בָּהֶם אֵל הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא וְהַשְּׂכִינָה הָעֲלִיוֹנָה וְהַתְּחִתּוֹנָה, וּמִשּׁוּם זֶה יֵשׁ
 הֶבֶל אֲשֶׁר נֶעֱשָׂה עַל הָאָרֶץ, וַיֵּשׁ הֶבֶל שֶׁל רְשָׁעִים,
 שֶׁהֵם הֲבָלִים שֶׁל שָׂקָר, וְנוֹטְלִים אוֹתָם מִלְּאֲבֵי
 חֲבֵלָה, וְנוֹטְעִים בָּהֶם רְקִיעִים וְאַרְצוֹת שֶׁל שָׂקָר,
 וְעֲלִיָּהֶם נֹאמֵר הֶבֶל הִמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתָעִים. קָמוּ
 בָּלֵם וְהִשְׁתַּטְּחוּ לְפָנָיו, וְאָמְרוּ, אֵלֵינוּ לֹא בָּאֵנוּ
 לְעוֹלָם אֵלָּא לְשִׁמְעַת אֶת זֶה - דִּי.)

לְגִירוֹת אֲשֶׁר עַל רֵאשָׁה, וְהֵן י"ה יו"ד ה"א, ו"ה
 וא"ו ה"א, וְהַשְּׁבַע כְּפּוֹלוֹת בַּג"ד כַּפְר"ת
 הֵם לְבוּשִׁים לָהֶם, וְכֻלָּם עוֹלִים מִהֶלֶב לְפָה,
 שְׂבָעָה הֲבָלִים עוֹלִים, שְׂבָעָה יוֹרְדִים לְהַשְׁקוֹת
 אוֹתָם, וּמִשּׁוּם זֶה שְׂבָעָה וְשְׂבָעָה מוֹצְקוֹת, שְׁלֹשָׁה
 הֵם גְּנוּזִים לְמַעְלָה, שְׁתֵּי לְבוּשִׁים שְׁלָהֶם אָמ"ש, שֶׁהֵם

אֵשׁ מִיַּם רוּחַ, הָרִי הֵם עֲשָׂרָה שְׁעוּלִים מִשְׁלָשִׁים
 וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת, וּכְנָגָדָם הֵם עֶשֶׂר אַמִּירוֹת,
 וּשְׁלָשִׁים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִים שֶׁל בְּרֵאשִׁית - הָרִי
 אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם. מֵהֵלֵב יוֹצֵאת אֵשׁ, מִכַּנְפֵי הָרֵאָה
 - רוּחַ, מִן הַמַּחַ - מִיָּם, וְהָרוּחַ אֲחוּזָה בְּמִים וְאֵשׁ
 וְנִעְשָׂה קוֹל. בְּשֵׂאוּחֹז בְּמִים נֹאמֵר בּוֹ קוֹל יְהוָה
 עַל הַמַּיִם, בְּשֵׂאוּחֹז בְּאֵשׁ נֹאמֵר בּוֹ קוֹל יְהוָה חֹצֵב
 לַהַבּוֹת אֵשׁ, בְּשֵׂאוּחֹז בְּרוּחַ הוּא רוּחַ חֹזֵק מְפָרֵק
 הָרִים וּמְשַׁבֵּר סְלָעִים, וְעֲלִיו נֹאמֵר קוֹל יְהוָה
 שׁוֹבֵר אֲרָזִים.

וּשְׁלָשׁ נְקֻדּוֹת הֵן בְּנִגּוּד אֶמ"ש, וְהֵם חֲשִׁ"ק, וְהוּ
 שְׁכָתוּב רַק בְּאַבְתִּיךְ חֲשֵׁק יְהוָה, וְהוּא
 חֲל"ם שְׁב"א קַמ"ץ, קַמ"ץ לְיָמִין, קוֹל יְהוָה עַל
 הַמַּיִם, וּכְשֵׁרוּחַ אוּחֹז בּוֹ, שֶׁהוּא חֲל"ם, נֹאמֵר בּוֹ
 וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם. הַשְּׁב"א הוּא
 בְּאֵשׁ, וּכְשֵׁאוּחֹת בּוֹ הָרוּחַ, הוּא רוּחַ חֹזֵק מְפָרֵק
 הָרִים וּמְשַׁבֵּר סְלָעִים. מִצַּד הַגְּבוּרָה שֶׁהוּא קִנְשָׁה,
 בְּשֵׁאוּחֹת בּוֹ הָרוּחַ, שֶׁהוּא חֲל"ם בֵּין קַמ"ץ שְׁב"א,
 שֶׁהֵם מִיָּם וְאֵשׁ, שֶׁהֵם שְׁתֵּי זְרוּעוֹת שֵׁשׁ בָּהֶם יָד

ימין יד שמאל, שהם עשרים ושמונה פרקים,
 נאמר בהם קול יהו"ה בכת. בשחרות הזו אותות
 בעמוד של האמצע, נאמר בו קול יהו"ה בחדר.
 בשאותות בשתי שוקים שהם צר"י, נאמר בהם
 קול יהו"ה יחולל אילות, שהם שני עפרי האילה,
 שנים אחים, איש באחיהו ידבקו.

וכאן סוד היבום, שאם יפל אחיו, הרי השני
 שיקים אותו, וסוד הדבר - נתנני שממה
 כל היום דו"ה, וזה הו"ה, שנאמר בו כי נגע בכף
 ירד יעקב, בכף שלו, השכינה היא דוה בגלות,
 משום שפרח ממנה תירד שהוא ו' מן ה', והיא
 נשארה ד' שְׁלָה (דלה). קול יהו"ה יחיל מדבר, זה
 חיר"ק וזה צדיק, בשחרות אותות בו, הוא יחיל
 מדבר, שבעה קולות בנגד שבעה שמות אבגית"ן
 וכו'.

הרות עולה באויר שהוא כתר עליון, אויר
 קדמון, האש עולה אל הה' שהוא האם,
 ונעשית אשה, תמים עולה אל הי' ונעשה ימים,

וְזוֹ חֲכָמָה, וְכִךְ יוֹרְדִים אֶל הַנִּצָּח וְהוֹד יִסוּד,
 הַמְלָכוֹת הֵיא הַכְּלִי שֶׁל כָּלָם, וְהֵיא עֶפְר הַכְּלוּלָה
 מִכָּלָם, וְהֵיא הַכְּלָל שֶׁל כָּל הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵם כְּלִי
 לְנִקְדוּת, וְעַל שְׂבָעֵת הַקּוּלוֹת הִלְלוּ נֹאמֵר וְכָל
 הָעַם רֵאִים אֶת הַקּוּלוֹת, וְעַל שְׁלֹשָׁה גְנוּזִים אָמַר קוּל
 דְּבָרִים אַתֶּם שׁוֹמְעִים, בַּת קוּל שְׁכָלָם שְׂכִינָה
 תַּחְתּוֹנָה.

בֵּיא וּרְאֵה, שְׁלֹשׁ נִקְדוּת הֵן, חִיר"ק חל"ם שׁויר"ק,
 חל"ם, קוּצוֹ שֶׁל י' לְמַעְלָה הוּא חל"ם, הַקּוּץ
 שֶׁל הָאוֹת י' לְמַטָּה הוּא חִיר"ק, בְּתוֹךְ הָאֲמִצֵּעַ
 הוּא שׁויר"ק, בְּשֵׁיהֶם שְׁלֹשׁ בְּאַחַד, הֵן סְגוּלָתָא, וְהֵם
 שְׁלִשְׁלֵת, וְהֵם שׁויר"ק וְהֵם סְגוּ"ל.

כְּתָר עַל חֲכָמָה וּבִינָה הוּא סְגוּלָתָא"א, חל"ם עַל
 צִיר"י, סְגוּ"ל הוּא נִקְדָּה פִּתְחַת צִיר"י, חֶסֶד
 גְּבוּרָה, תְּפִאָרֶת לְמַטָּה, נִצָּח הוֹד, תִּיּוּד בְּאֲמִצֵּעַ
 הוּא שׁויר"ק, וְכִךְ בְּשֵׁתְפִאָרֶת בְּאֲמִצֵּעַ, הוּא
 שְׁלִשְׁלֵת. הַשֶּׁבַע"א הוּא שְׁתֵּי נִקְדוּת, בְּשֵׁתְגְּבָרִים
 מִים עַל אֵשׁ אֵשׁ עַל מִים, אִו בְּשֵׁיהֶם יִסוּד עַל

מלכות, כל ספירה זו על גבי זו בכל מקום הוא
 שב"א, וסוד הדבר - את המאור הגדל ואת
 המאור הקטן, בפניהם שנים הם היו ציר"י, את שני
 המארת הגדלים, וכל הנקודות הן דבור, והאותיות
 הכל הכלים, שתלויים מה"ה, והן אותיות גדולות
 ואותיות קטנות, (הנקודות מ"ו בת קול ודאי, תקולות הם מן ו', והם
 אותיות ונקודות), ותפעמים כלולים בהן, (הנקודות מתלפשות
 בפנים בימין, שנאמר הרוצה להחכים ידרים), האותיות מן ה' ה'
 הנקודות מן י', תפעמים מן ו', הנקודות (דף קה ע"א)
 מתלפשות בפנים בימין, שנאמר בו הרוצה
 להחכים ידרים, האותיות מתלפשות באש
 משמאל, ועליהם נאמר קול יהו"ה חצב להבות
 אש, שיהם הכלים, תפעמים מתלפשים באויר
 באמצע, ותפעמים הם מצד הכתר, ותנקודות מצד
 החכמה, והאותיות מצד הבינה, (שבשכילה)
 ומתלפשים בפנים אש ורוח, שיהם חסד גבורה
 תפארת, וכך מתלפשים בניצח הוד יסוד, המלכות
 הכלי של כלם, כלולה מכלם.

היא הִפָּה שְׁמֵנֵנוּ יוֹצְאִים הַהֲבָלִים וְהַקּוֹלוֹת
וְהַדְּבוּרִים, וְכֵן נִכְלָלִים בָּהּ, וְהִיא הַלֵּב
שֶׁכֵּלָם בּוֹ נִכְלָלִים, וּמִמֶּנָּה יוֹצְאִים הַדּוֹפֵק שֶׁל הָרוּחַ
לְכָל הָעוֹרְקִים שֶׁל הָרוּעַ. כְּשֶׁהָרוּחַ דוֹפֵק בַּמַּיִם
שֶׁהוּא לְיָמִין, נֹאמֵר בּוֹ קוֹל דּוֹדֵי דוֹפֵק בְּתַחֵי לִי
אֲחוֹתִי, לְאוֹתָהּ שֶׁנֹּאמֵר בָּהּ אֲמֹר לְחֻכְמָה אֲחוֹתִי
אָתָּה, וּכְשֶׁדוֹפֵק לְשִׁמְאֵל שֶׁהִיא אִשׁ, נֹאמֵר בָּהּ
רַעֲיָתִי, שֶׁכּוֹ נִשְׂרָף בְּכַמָּה רִשְׁפֵי"ם שֶׁהֵם שְׂרָפֵי"ם,
שֶׁנֹּאמֵר בָּהֶם רִשְׁפֵיהָ רִשְׁפֵי אִשׁ שֶׁלָּהֶבֶת י"ה.

מִצַּד הָעֲמוּד הָאֲמִצְעִי יוֹנְתִי תַמָּתִי, מִשּׁוֹם שֶׁהִיא
הַדְּרָגָה שֶׁל יַעֲקֹב, שֶׁנֹּאמֵר בּוֹ וַיַּעֲקֹב אִישׁ
תָּם, וְהַדּוֹפֵק שֶׁלָּהּ שֵׁם בְּמִשְׁקָל, לֹא עוֹלָה וְלֹא
יֹרֵד, שֶׁכַּמּוֹם יוֹרֵד אֶל הַצַּדִּיק הַמַּעֲיִן אֵלָיו
בְּאֲרִיכוֹת, וְעוֹלָה בּוֹ בְּאֲרִיכוֹת שֶׁל תְּקִיעָה. כִּי אִשׁ
הוּא הַדּוֹפֵק בְּשִׁבְרִים בְּשִׁבְרָה, וּבְעֲמוּד הָאֲמִצְעִי יוֹרֵד
(אויח) בְּשִׁנְיָהֶם שֶׁלְּשָׁל"ת, בִּינּוּנִי, וְזוֹ תְּרוּעָה, קוֹל
דְּמָמָה דְּקָה אֶל הַשְּׂכִינָה הַתְּחִתּוֹנָה. תַמָּתִי, תָּם
אוֹתוֹ הַדּוֹפֵק, מִשּׁוֹם שֶׁהִבִּיאוּ לָהּ בְּחֻשָׁאֵי.

וְכַשֶּׁהַשְּׂכִינָה בְּגִלוֹת, נֹאמֵר בָּהּ אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי
 עַר, כְּשֶׁהִיא יִשְׁנָה אֵין בָּהּ דַּפְּק,
 מִשּׁוֹם שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שָׁחֵוּא הַקּוֹל, הַדַּפְּק
 שָׁלָה, הַתְּרַחֵק מִמֶּנָּה. זֶהוּ שְׂפָתוֹב נֹאֲלַמְתִּי דוּמְיָה
 הַחַיִּיתִי מִטּוֹב, לָמָּה נֹאֲלַמְתִּי? מִי"ה, שָׁחֵוּא דוּמְיָה
 שְׁנֵרְמוּ בְּאֱלֹהֵי"ם, שָׁחֵוּא שְׁלֵשִׁים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִים שֶׁל
 מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, שְׁרוּחַ הַקְּדוֹשׁ הוֹפֵק, שְׁנֵאמֵר בּוֹ
 וְרוּחַ אֱלֹהֵי"ם, מִשּׁוֹם שֶׁהַחַיִּיתִי מִטּוֹב, שָׁחֵוּא קוֹל.
 בְּאוֹתוֹ תִּזְמַן נִשְׁאֶרֶת בַּת יְחִידָה בְּלִי קוֹל, וּמִשּׁוֹם
 זֶה אֵין בַּת קוֹל בְּגִלוֹת, וּמִשּׁוֹם שְׂאֵין בַּת קוֹל
 בְּגִלוֹת, הִבִּיאוּ לָהּ בְּחַשְׂאֵי, וּמִשּׁוֹם זֶה הַתְּפִלָּה הִיא
 בְּחַשְׂאֵי. אֵף עַל גַּב שְׂפֹדוֹת גְּדוּלִים יֵשׁ כְּאֵן,
 שְׂבָעִים פָּנִים יֵשׁ לַתּוֹרָה.

וּבְאוֹתוֹ זְמַן אֵין לָהּ דַּפְּק, שָׁחֵוּא כְּמוֹ שֶׁהַנְּקֻדוֹת
 שְׂמֵנְקָדִים בְּדַפְּק הָאֶצְבָּעוֹת שֶׁהֵן עֶשְׂרָה,
 שְׂבָעֵם מְנַקְדִים בְּדַפְּק הָרוֹת, וְהֵם מְנַקְדִים בְּנִימִים
 שֶׁל כְּנֹר דָּוִד, הַדַּפְּק הוּא כְּמוֹ הַקּוֹל שֶׁעוֹלָה בְּנִגּוּן,
 בְּנִגּוּד עֶשְׂרָה דְּפָקִים שְׂמֵסְתִּכֵּל הָרוּפֵא בְּדַפְּק, עֶשְׂרָה
 דָּוִד עֶשְׂרָה מִינֵי נְגוּנִים בַּתְּהִלִּים. אֲרַבְּעָה הֵם,

אֲחוֹתִי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תַמָּתִי, בְּנֶגֶד יְהו"ה, וְעֲשָׂרָה
 דְּפָקִים בְּנֶגֶד יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, הַדְּפָק יוֹצֵא
 מֵאֵזֶן שְׂמֵאל שֶׁל הַלֵּב, וְזוֹהֵי רוּחַ צְפוֹנִית שְׁתִּיתָה
 מִנְשָׁבֶת בְּכַנּוֹר דָּוִד שְׁתִּיתָ מִנֵּיזָן מֵאֵלֶיךָ, וְכָל
 הָעוֹרְקִים וְהַוִּירִידִים שֶׁל הַגּוֹף שֶׁהֵם דְּפָקִים, הֵם (הַיּוֹ)
 דוֹפָקִים מִן הַלֵּב, וְסוּד הַדְּבָר - אֵל אֲשֶׁר יִתֶּיךָ
 שְׁמָה הַרוּחַ לְלֶכֶת יִלְכוּ.

הַכְּבֵד הוּא סְמֵא"ל, הוּא עֲשׂוֹ, שְׂאִיז בּוֹ רוּחַ
 הַקִּדְשׁ, הָעוֹרְקִים שֶׁלֹּא לֹא דוֹפָקִים,
 וּמִשׁוֹם זֶה אֵיז שְׂכִינָה שׁוֹרָה בְּאֵמוֹת הָעוֹלָם,
 וּבְנִלוֹת שְׁתִּסְתַּלְקָה רוּחַ הַקִּדְשׁ, שְׂנֵאֵמֵר בּוֹ וְנִחָה
 עָלָיו רוּחַ יְהו"ה וְגוֹמֵר, אֵיז דְּפָק בְּלֵב שְׁתִּיָּא
 הַשְּׂכִינָה, וּמִשׁוֹם זֶה נֵאֵמֵר בָּהּ אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר,
 וְאֵיז בֵּת קוֹל בְּפֶה (שְׁתִּיָּה עוֹלָה), (שְׂפָה עוֹלָה) הַקוֹל בְּרוּחַ
 בְּתַקִּיעָה בְּאֶרֶץ, וּבְשִׁבְרִים בְּשִׁבְרָה, וּבְתַרְוִיעָה
 שֶׁלְשָׁל"ת, קוֹל פִּינּוּנִית, לֹא בְּאֵרִיכוֹת וְלֹא בְּקִצְרָה,
 בֵּת קוֹל הוּא קוֹל דְּמָמָה דְּקָה קְטַנָּה, קוֹל נְמוּד
 בְּחִשָּׁאֵי, שְׁתִּירֵי קוֹל בְּאִשָּׁה עֲרוּתָה, וּבְשִׁיבָא הַמְּשִׁיתָ,
 יוֹרְדָת עָלָיו רוּחַ הַקִּדְשׁ, וּמִיָּד הוּא אוֹמֶרֶת קוֹל

דודי דופק, הדפּק עוֹלָה וַיִּזְרַד, עוֹלָה ה' הָעֲלִיזָנָה
 אֵל הַי', וַיִּזְרְדַת ה' הַתְּחַתּוֹנָה אֵל ו', שְׁהוּא (דף קה ע"ב)
 קָרְבָּן לַיהו"ה, קָרְבָּן עוֹלָה וַיִּזְרַד.

וְסוּד הַדָּבָר - יהו"ה בְּחֻכְמָה יָסַד אֶרֶץ פּוֹיֵן שָׁמַיִם
 בְּתַבּוּנָה, בְּאֵפָא שְׁהוּא י' יָסַד הַבַּת, שְׁהוּא
 ה' קַטְנָה, שְׁעָלֶיהָ נֶאֱמַר וְאָבִיו שָׁמַר אֶת הַדָּבָר,
 בְּאֵם שְׁהוּא ה' הָעֲלִיזָנָה פּוֹיֵן שָׁמַיִם, שְׁהוּא ו',
 וְהוּא בֶן י"ה, וּבְשִׁיחֵיו מֵתִקְרָבִים הָאוֹתִיּוֹת אָב עִם
 אֵם, בֶּן עִם בַּת, כָּל אַחַד עִם בַּת זּוּגוּ, ה' הָעֲלִיזָנָה
 (עוֹלָה) לַי', ה' (הַתְּחַתּוֹנָה) יִזְרְדַת לו'. וְהוּ קָרְבָּן עוֹלָה
 וַיִּזְרַד. בְּאוֹתוֹ תּוֹמֵן וְתִקְרָבוּ עֲצָמוֹת עֲצָם אֵל
 עֲצָמוֹ, וְסוּד הַדָּבָר - עֲצָם מֵעֲצָמִי וּבִשָּׂר מִבִּשְׂרִי,
 עֲצָם מֵעֲצָמִי זוּ י' עִם ה', וּבִשָּׂר מִבִּשְׂרִי זוּ ו' עִם
 ה', וְעַל בֶּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְגוֹמֵר.

וּמִשׁוּם זֶה כְּשֶׁעוֹלָה ה' אֵל י', נֶאֱמַר כָּה זֹאת
 תּוֹרַת הָעֲלָה הִיא הָעֲלָה, שְׁהוּא (שְׁהוּתָה)
 עוֹלָה אֵל הָאָב, וּבְשִׁיזְרְדַת לִבֵּן, נֶאֱמַר כָּה וְאִשׁ
 הַמְזוּבָּח תּוֹקֵד בּוֹ, נִשְׂרָפֶת בּוֹ בְּשִׁלְהִבּוֹת שָׁל

אֶהְבֶּה, וְכִךְ בְּשִׁירְדָת ו' אֶל הַח' שְׁלָה, וי' עוֹלָה
 אֶל הַח' שְׁלָה, בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן וְהֵנָּה מִלְּאֲכִי אֱלֹהִים
 עֲלִים וְיִרְדִים בּוֹ. כָּל הַדְּפָקִים הִלְלוּ שָׁל שְׁאָר
 הָעוֹרְקִים, וְכִךְ פִּרְשׁוּהוּ, עוֹלִים שְׁנַיִם וְיִוְרְדִים
 שְׁנַיִם, עוֹלִים שְׁנַיִם י"ה זָה לָזוֹ, וְיִוְרְדִים שְׁנַיִם ו"ה
 זָה לָזוֹ.

וְעוֹר עוֹלִים שְׁנַיִם - רוּחַ וְאֵשׁ, שְׁהֵם קוֹלוֹת,
 וְעוֹלִים בְּדָפֶק, וְיִוְרְדִים שְׁנַיִם - מַיִם וְעָפָר,
 שְׁהֵם כְּבָדִים בְּדָפֶק, וְהֵם מִיכָא"ל גְּבֻרִיא"ל
 גְּבֻרִיא"ל רַפָּא"ל. מִיכָא"ל מַיִם, גְּבֻרִיא"ל אֵשׁ,
 גְּבֻרִיא"ל רוּחַ, רַפָּא"ל עָפָר, י' בְּרֵאשׁ, ה"ה בְּיַדִים,
 ו' בְּגוֹף, ה"ה תְּהַבֵּל עוֹלָה וְתְהַבֵּל יוֹרֵד, הַבֵּל עוֹלָה
 זוֹ ה' עֲלִיוֹנָה שְׁעוֹלָה לִי, שְׁהוּא עֶשֶׂר אֲמִירוֹת,
 וּבַמָּה עוֹלָה? בְּקוֹל שְׁהוּא ו'.

וְתְהַבֵּל יוֹרֵד זוֹ ה' תְּתַחַתּוֹנָה שְׁיִוְרְדָת אֱלִיו
 וְנַעֲשִׂית דְּבוּר, תְּקַרְבָּה שָׁל כָּל תְּהַבֵּלִים
 וְקוֹל וְדְבוּר הוּא פ"ה, שְׁהוּא בְּחֻשְׁבוֹן מִי"ל"ה, כּוֹלֵל
 תְּבֵל, הוּא קְרָבָה שָׁל אֲדנ"י בְּעַמּוּד הָאֲמָצְעִי קְרָבָן

ליהו"ה, וזו השכינה התחתונה, והיא (והוא) ה'יחוד
 של האותיות יהו"ה עם צדיק, שהוא אות הברית,
 ואשרי הוא מי שמקריב את האותיות הללו
 בתפלות, שהוא הקרבן של הקדוש ברוך הוא,
 שכינתו, בפיו, אשרי הוא מי שמיוחד אותם
 בקריאת שמע ובתפלתו, שהקרבה שלהם ודאי
 בעמוד האמצעי, היחוד שלהם בצדיק, ומי הוא
 שמיוחד הכל ומקרב הכל? עלת העלות.

בינתים הנה וקן מודפן לו שהיה מאיר
 העולמות, רבי פנחס בן יאיר שמו,
 ואמר: רבי רבי, ודאי שקרבת ארבעת האותיות
 ויחודם בעמוד האמצעי, והקרבה ותיחוד שלהם,
 כך הוא בצדיק, ובשתי דרגות מיוחדים אותם
 ישראל, בקריאת שמע של ערבית ושחרית,
 ומקרבים אותם בתפלת שחרית וערבית, וזה
 קרבן עולה ויזרה, ה' עולה בעמוד האמצעי, ו'
 יורד בצדיק, אף על גב שהכל אמת, עולה ויורד
 ה' עם אות י', ה' עם אות ו'. מיד שאמר הדברים
 הללו, פרת.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לַחֲבָרִים: אֲשֶׁרִי חֶלְקֵנוּ שְׁעֵלְיוֹנִים
וּתְחַתּוֹנִים הֵם בְּהַסְכָּמָה לְסַיֵּעַ לָנוּ. זֶהוּ
שְׂבִאֲרוּהוּ בְּעֵלֵי הַמַּשְׁנָה, שְׂאָדָם שְׂמִשְׁתַּדֵּל בְּעִבּוּדַת
רַבּוֹנוּ, שְׂכָל הַבְּרִיּוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הֵם בְּסִיוְעוֹ, כְּמוֹ
שְׂבִאֲרוּהָ כָּל הָעוֹלָם כִּלּוֹ לֹא נִבְרָא אֱלֹא לְצִוּוֹת
לָזֶה, וְאִפְלוּ שְׂרָפִים וְחַיּוֹת וְאֹפְנִים לֹא נִבְרָאוּ
אֱלֹא לְסַיֵּעוֹ, וּבְשִׂאָדָם מוֹצִיא הַכְּלִים וְדַבּוּרִים
בְּתַפְלָתוֹ, כְּמָה עוֹפּוֹת פּוֹתְחִים פְּנִיָּהֶם וּפִיָּהֶם
לְקַבֵּל אוֹתָם, זֶהוּ שְׂכַתּוּב כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד
אֶת הַקּוֹל וּבַעַל כְּנָפִים יַגִּיד דְּבָר, וְנוֹטֵל הַקְּדוּשׁ
כְּרוּךְ הוּא הַדְּבָרִים הַלְלוּ וּבּוֹנֵה מִתְּחֵם עוֹלָמוֹת,
שְׁנֵיאָמַר בָּהֶם כִּי בְּאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם תַּחְדָּשִׁים וְהָאָרֶץ
תַּחְדָּשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה, וְסוּד תְּדַבֵּר - וְאֲשִׁים דְּבָרִי
בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדִי כַּסִּיתִיךָ לְנִטְעַ שָׁמַיִם וְלִיסוּד אָרֶץ
וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עַמִּי אֲתָה, ^(דף קו ע"א) אֵל תִּקְרִי עַמִּי אֱלֹא
עַמִּי, בְּשִׂתְפוֹת.

בֵּינֵתִים תְּרִי תִזְקֵן יוֹרֵד, פֶּתַח וְאָמַר: אֲנִי יִשְׁנָה
וְלִפִּי עֵר, אֲנִי יִשְׁנָה מֵאֲהוּבִי שֶׁתִּתְרַחַק
מִמֶּנִּי, וְלִפִּי עֵר כְּשֶׁפָּא אֵלַי. לְבַלָּה שֶׁתִּיָּתֵה נְשׁוּאָה

לַחֲתָן וְהַתְּרַחֵק מִמֶּנָּה, נִפְלָה בְּבֵית חָלְיָהּ,
 וְהַתְּקַבְּצוּ אֵלֶיהָ כָּל הָרוֹפְאִים, וְלֹא הָיוּ יְכוּלִים
 לְדַעַת אֶת הַמַּחֲלָה שָׁלָה. רוֹפֵא הַקְּרִטְנִי הָיָה שָׁם
 שֶׁהָיָה מִכִּיר בְּדַפְּקָא, בַּעֲשָׂרָה מֵינֵי דְּפָקִים שֶׁצָּרִיךְ
 לְהַתְּבוּנָן בָּהֶם רוֹפֵא, כַּנִּגְדָּא עֲשָׂר אַצְבָּעוֹת, וְלֹא הָיוּ
 מִכִּירִים בְּחָלְיָהּ אֵלָּא הוּא, שֶׁכַּמָּה מִשְׁקִים וְרִיחֹת
 מֵזֻבִים מִתְּפוּחִים, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְרִיחַ אֶפְרַיִם
 בְּתִפְחוּחִים, וְכַמָּה מִשְׁקִים מֵעֵסִים רְמוּזִים הָיוּ
 מִשְׁקִים אוֹתָהּ רוֹפְאִים אַחֲרַיִם, וְלֹא הָיוּ מוֹעִילִים
 לָהּ, עַד שֶׁבָּא (שׁוּה) הָרוֹפֵא הַקְּרִטְנִי וְהִסְתַּכַּל בְּדַפְּקָא
 שָׁלָה, וְהוּא נִבְרָח לְרוֹפֵא, וְאִמְרָה קוּל דְּזוּדֵי דוֹפְקָא,
 וְהוּא אָמַר פְּתַחֵי לִי, פְּתַחֵי אֶת הָאוֹת י', שֶׁהוּא
 עֲשָׂרָה מֵינֵי דַפְּקָא, קוּל דְּזוּדֵי דוֹפְקָא זֶה ו', דוֹפְקָא
 בַּשַּׁעַר, בַּשִּׁשִּׁת (הַדְּפָקוּם) הַפְּרָקִים שֶׁל הַזְּרוּעוֹת, וְסוּד
 הַדְּבָר - יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מִמְּלָאִים בְּתַרְשִׁישׁ, בְּתַרְ"י
 שׁ"ש, בַּשִּׁתֵּי זְרוּעוֹת שֶׁשָׂה פְּרָקִים, וְכָלֵם רְמוּזִים
 בְּמַלְּת בְּרֵאשִׁית, שֶׁהוּא בְּרֵ"א שִׁ"ת.

וְעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר פְּתַחֵי לִי בָאוֹת ב', פְּתַחוּ לִי שַׁעֲרֵי
 צֶדֶק, שָׂאוּ שַׁעֲרֵים רְאשֵׁיכֶם וְהִנְשִׂאוּ

פְּתַחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, וּמִשּׁוֹם זֶה פְּתַחֵי
 לִי בָּאוֹת ב', זֶה הַשַּׁעַר לַיהו"ה, וְזוֹ הָאוֹת ב' מִן
 בְּרֵאשִׁית. אַחוֹתֵי - בָּאוֹת א' מִן בְּרֵאשִׁית. רַעֲיָתִי
 - בָּאוֹת ר' מִן בְּרֵאשִׁית. יוֹנְתִי - בָּאוֹת י'
 מִבְּרֵאשִׁית. תַּמְתִּי - בָּאוֹת ת' מִן בְּרֵאשִׁית. שְׂרֵאשִׁי
 - בָּאוֹת ש' מִן בְּרֵאשִׁית. (נִמְלָא מַלְ, סוּד הַדְּבָר - יהו"ה אֶחָד,
 שְׁעוּלָה לְחֻשְׁבּוֹן ט"ל). דְּבָר אַחַר נִמְלָא ט"ל, בְּאַלְהֵי"ם, וְבוֹ
 הִיא מְלֵא"ה, בְּאַיִזָּה מְקוֹם? בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי שֶׁהוּא
 הַשְּׁשִׁי, וְעַל רֵאשׁוֹ י', הָעֶטְרָה הַכְּלוּלָה מֵעֶשְׂרָה, י'
 הִיא טְפָה שְׁנַמְשָׁכֶת מִן הַמַּחֲ אֶל ה' אֲפִיקֵי מַיִם,
 ו' הָרוּחַ שִׁיּוּצֵאת מֵאֵזֶן שְׂמֵאל, רוּחַ צְפוֹנִית
 שֶׁהִיָּתָה יּוּצֵאת מֵאֵזֶן שְׂמֵאל שֶׁל הַלֵּב, וְהִיָּתָה
 מִנְשָׁכֶת בְּכַנּוֹר דָּוִד, וְהִיָּה מִנִּיגַן מֵאֵלֶיּוֹ, וְעַלְיוֹ נֶאֱמַר
 קוֹל דְּוָדִי דוּפֵק, שֶׁבְּרֵאשׁוֹנָה אֶמְרָה ה' קַמְנָה אֲנִי
 יִשְׁנָה מִן י"ה, עַד שֶׁתִּעֲזָרֵר ו' אֵלַי שֶׁהוּא רוּחַ,
 וּמִיָּד קוֹל דְּוָדִי דוּפֵק בְּשֵׁשׁ אוֹתִיּוֹת מִבְּרֵאשִׁית,
 שֶׁהֵם בְּנֶגֶד שֵׁשׁ הַתְּבוֹת שֶׁל הַיְחֹדֵה, וְהֵן בְּנֶגֶד שֵׁשֶׁת
 יְמֵי בְּרֵאשִׁית.

וְעוֹד, פִּתְחֵי לִי בַיּוֹם הַרְאֵשׁוֹן, שֶׁהוּא יָמִין, שֶׁעָלֶיךָ
 נֵאמַר פּוֹתַח אֶת יָדֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי
 רְצוֹן, יָדֶיךָ יוֹדֶיךָ, זֶה י' שֶׁהוּא לְיָמִין, אֲחוֹתֵי בַיּוֹם
 הַשֵּׁנִי, שֶׁשָּׁם ה', יוֹנְתֵי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, שֶׁשָּׁם ו',
 שְׂרָאשֵׁי נִמְלָא מָל בַּיּוֹם הַרְבִּיעִי (הַשְּׁלִישִׁי), שֶׁהוּא
 הַכֶּלֶל שֶׁל יו"ד ה"א וּא"ו, שֶׁהוּא חֹשְׁבֹן ט"ל, וְזֶהוּ
 גּוֹף וּבְרִית שְׁנַחֲשָׁבִים אֶחָד בְּחֹשְׁבֹן, שֶׁהוּא וּא"ו
 שְׁעוֹלָה אַח"ד, ו' הָעֲלִיזָנָה - הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, ו'
 הַתְּחַתּוֹנָה - צַדִּיק, א' מְרֵאָה עַל שְׁנֵיהֶם שֶׁהֵם
 אֶחָד.

קְנוֹצוֹתֶיךָ, אֵלֶיךָ שֶׁשׁ קְצוֹת שָׁחַן ה"א, שֶׁשָּׂא
 פְּרָקִים שְׁכֹלִים בְּשִׁתֵּי שׁוֹקֵם, שֶׁהֵם
 יוֹם חֲמִישִׁי וַיּוֹם שֵׁשִׁי, שֶׁעֲלִיהֶם נֵאמַר שׁוֹקֵי עֲמוּדֵי
 שֶׁשׁ, רְסִיסֵי לִילָה - זֶה הַשְּׁכִינָה הַתְּחַתּוֹנָה הַכֶּלֶלִּית
 מִיּוֹד ה"א וּא"ו ה"א, וְלָמָּה נִקְרְאת לִילָה? שֶׁהוּא
 לִיל שֶׁבֶת לִיל שְׁמוּרִים, שֶׁהוּא וּדְאֵי לִיהו"ה,
 בְּהוֹצִיאוּ אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. וְעוֹד, אֲנִי יִשְׁנָה -
 בְּמִשְׁנָה, וְלִבִּי עַר - בְּתוֹרָה, שֶׁנֵּאמַר כֹּה הִתְאַנָּה
 חֲנֻמָּה פְּנִיָה, שֶׁהֵם תְּלִמִּדֵי חֲכָמִים בְּשִׁלְשִׁים

וְשִׁתִּים נְתִיבוֹת פְּלִיאֹת חֲכָמָה, בְּשָׁלְשִׁים וּשְׁנַיִם
 אֱלֹהִים (דף קו ע"ב) שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, כָּל"ב שֶׁהוּא ב'
 מִן בְּרֵאשִׁית וְל' מְלֻעֵינִי כָּל יִשְׂרָאֵל. וְהַגְּפָנִים סְמַדְר
 נִתְּנוּ רֵיחַ - אֵלּוּ בַּעֲלֵי מִצְוֹת. קוֹמֵי לָךְ רַעֲיָתִי יִפְתִּי
 וְלִכִּי לָךְ - בַּתּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב, יִפְתִּי וְלִכִּי לָךְ - בַּהֲלָכָה
 בַּתּוֹרָה שֶׁבַּעֲלֵי פֶה. וְעוֹד, אֲנִי יִשְׁנָה - בְּשָׁלֹשׁ מֵאוֹת
 וּשְׁשִׁים וְחֲמִשׁ מִצְוֹת שֶׁל לֹא תַעֲשֶׂה בְּחַשְׁבוֹן
 אוֹתֵינוּ יִשְׁנָה, וְלִכִּי עַד - בְּמֵאוֹתָיִם אַרְבָּעִים
 וּשְׁמוֹנֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה בְּחַשְׁבוֹן וְלִכִּי וְר' מֵעַר, רָמֹז
 שֶׁנִּתְּנוּ מִיְמִין וּמִשְׁמָאל. מַה זֶה ע' מִן עַד שֶׁהוּא
 בְּתוֹסֶפֶת? זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ עֵין יַעֲקֹב,
 שֶׁהוּא הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי שֶׁכּוֹלֵל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְלֹא
 תַעֲשֶׂה, שֶׁנִּתְּנוּ מִיְמִין וּמִשְׁמָאל בּוֹ הֵם כְּלוּלִים.

וְעוֹד, קוֹל דְּוָדִי דוֹפֵק, זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי שֶׁהוּא
 תוֹר"ה כּוֹלֵל תְּרִי"א, שֶׁנִּתְּנָן מִשְׁתֵּי זְרוּעוֹת,
 שִׁשָּׁם הָאֵב וְהָאֵם שִׁשָּׁם י"ה, וּבָהֶם הַשְּׁתֵּלִים תּוֹרָה
 שֶׁהוּא ו' כּוֹלֵל תְּרִי"ג, ה' תַּחְתּוֹנָה, תּוֹרָה שֶׁבַּעֲלֵי
 פֶה כְּלוּלָה מִכָּל הָאוֹתֵינוּ, וּבָהּ הַשְּׁתֵּלִים יתו"ה.

וְעוֹד, אֲנִי יִשְׁנָה, שְׁנִיָּה וְדַאי לַחֲכָמָה שֶׁהִיא י',
 בְּשֶׁהִתְרַחַק מִמְּנִי אֲהוּבִי שֶׁהוּא ו', וְסוֹד
 הַדָּבָר - יְהו"ה בְּחֲכָמָה יָסַד אֶרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם
 בְּתַבּוּנָה. בְּחֲכָמָה, שֶׁהוּא אָב י', יָסַד הַפֶּת שֶׁהִיא
 אֶרֶץ, ה' קַטְנָה - הָאֶרֶץ וְדַאי, כּוֹנֵן שָׁמַיִם זֶה ו',
 בְּתַבּוּנָה - זוּ הָאֵם הָעֲלִיזָנָה, שֶׁפִּינָה נִקְרָאת
 לְמַעְלָה בְּשֶׁהִיא עִם בְּעֵלָה, וְתַבּוּנָה נִקְרָאת לְמַטָּה
 בְּשֶׁהִיא עִם ו' שֶׁהוּא בֵּן, ו', וְת' שֶׁהוּא תַפְאֶרֶת,
 נִשְׁאָרֶת הִיא ה' עֲמוֹ, וּבְאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהָאוֹת י' הִיא
 עִם הָאֵם וְהִיא מְרַחֶקֶת מִמְּנָה, נֶאֱמַר כֹּה אֲנִי יִשְׁנָה

(וְהִיא שְׁנִיָּה לָהּ).

וְעוֹד יִשְׁנָה, בְּנִלוֹת, שְׁלֵא דוּפֵק בָּהּ, וּבְאוֹתוֹ זְמַן
 שֶׁיֵּבֵא בְּעֵלָה, קוֹל דְּוִדִי דוּפֵק, שֶׁהוּא ו',
 הָאֲהוּבִי שְׁלָה, רוּחַ צְפוֹנִית יוֹצֵאת אֵלֶיָּה שְׁנוֹשְׁבֶת
 בְּכִנּוּר דָּוִד, וְרוּחַ דְּרוּמִית מִצַּד הַיָּמִין, וְרוּחַ
 אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם, שֶׁהֵם מַיִם מִצַּד
 הַחֹסֶד שִׁשָּׁם חֲכָמָה.

וּבְזִמְנֵי שֶׁתָּבֵא הַנְּאֻלָּה, תִּדְפַק עוֹלָה וַיִּזְרַד כָּמוֹ
 שֶׁתִּקְרָבֵן עוֹלָה וַיִּזְרַד, עוֹלָה ה' הָעֲלִיזוּנָה
 לִי, וַיִּזְרַדַּת ה' פִּתְחוּנָה לִּי, וַיִּמָּה שֶׁתִּהְיֶה יְהו"ו חוֹזֵר
 לְהִיּוֹת יְהו"ה, הָאֵב עִם הָאֵם, תִּפְּנֵן עִם תְּבִת,
 וּמִשׁוּם זֶה אָמַר הַנְּבִיא כֹה אָמַר יְהו"ה אֵל יִתְהַלֵּל
 חֲכָם בְּחֻכְמָתוֹ, שֶׁהוּא לְיָמִין בְּזִמְנֵי שֶׁתִּקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְרַחֵק מִשְׁכִּינְתוֹ, וְאֵל יִתְהַלֵּל הַנְּבִיר
 בְּגִבּוֹרָתוֹ, שֶׁשָּׁם גְּבוּרָה בְּצַפּוֹן וְשָׁם הָעֵשֶׂר, זֶהוּ
 שֶׁתְּתוּב מְצַפּוֹן זֶהב יֵאָתֶה, וּבְשִׁבִיל זֶה אֵל יִתְהַלֵּל
 עֵשֶׂר בְּעֵשֶׂר, (שָׁם לְצַפּוֹן, שֶׁנֶּאֱמַר מְצַפּוֹן זֶהב יֵאָתֶה), בְּזִמְנֵי
 שֶׁתִּהְיֶה ו' מְרַחֵקת מֵה' שְׁלָה, כִּי אִם בּוֹאֵת יִתְהַלֵּל
 הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁבִל וַיִּדוּעַ אוֹתִי כִּי אֲנִי יְהו"ה וְגוֹמֵר,
 בְּשִׁיחֵיהֶם יְהו"ה כְּרֵאוֹי, כָּל אוֹת עִם תְּבִרָתָהּ, זֶהוּ
 שֶׁתְּתוּב עֵצִים מְעַצְמֵי וּבְשָׂר מִבְּשָׂרֵי לְזוֹאת יִקְרָא
 אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחְתָּ וְזֹאת.

עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, זֹו חֻכְמָה,
 אָבִיו, וּבִינָה - תָּאֵם, זֶהוּ שֶׁתְּתוּב כִּי אִם לְבִינָה
 תִּקְרָא, וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ זֶה ו' תִּפְּנֵן, וְאַחַר שֶׁנִּדְבַק
 בְּאִשְׁתּוֹ שֶׁהִיא ה', וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד, וְזֶהוּ קָרְבֵן

עוֹלָה וַיּוֹרֵד, קָרָבָן - קִרְבַּת הָאוֹתִיּוֹת שְׁמֵת־קִרְבּוֹת
 י' עִם ה', ו' עִם ה', וּמִשׁוֹם זֶה קָרָבָן לַיהוָה,
 שְׁמֵת־קִרְבַּת אִשָּׁה לְבַעֲלָהּ. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב אָדָם כִּי
 יִקְרִיב מִכֶּם קָרָבָן לַיהוָה, מַה זֶה אָדָם? זֶה יוֹ"ד
 ה"א וּא"ו ה"א, שֶׁהוּא הַתְּקִרְבוֹת הָאוֹתִיּוֹת, וּמִי
 קָרָב (דף קז ע"א) לָאוֹתִיּוֹת? זֶה עֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת.
 בְּאוֹתוֹ זְמַן הַדֹּפֵק עוֹלָה וַיּוֹרֵד מֵאַרְבַּעַה דְּפָקִים
 לְעֶשְׂרֵה, הַדֹּפֵק שֶׁל אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת עוֹלָה בְּאִשׁ
 וְרוּחַ וַיּוֹרֵד בְּמִים וְעֶפֶר, וְסוּד הַדְּבָר - וְהִנֵּה מִלְּאֲכִי
 אֱלֹהִים עֲלִים וַיִּרְדִּים בּוֹ, עוֹלִים שְׁנַיִם וַיִּוְרְדִים
 שְׁנַיִם, וְהֵם מִים קַמִּין, שְׁבִ"א אִשׁ, חֲל"ם רוּחַ,
 שׁוּר"ק עֶפֶר, תְּכֵלֵי שֶׁל כָּלָם, מִשׁוֹם שְׁקַמִּין שֶׁהוּא
 מִים י', בּוֹ עוֹלָה ה' שֶׁהִיא לְשִׁמְאֵל, שֶׁהִיא שְׁבִ"א
 אִשׁ, וְלָמָּה עוֹלָה ה' בְּקַמִּין? מִשׁוֹם שְׁשָׁם י' שֶׁהִיא
 חֲכָמָה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרוּחוֹ הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים,
 וַיְהִי י"ה בְּיָמֶיךָ. ה' הִיא עִם הָאֵב, וְהִיא אֶרֶץ,
 יוֹרְדַת לְשִׁמְאֵל שְׁשָׁם הַרוּחַ שֶׁהוּא חֲל"ם, שֶׁהוּא
 רוּחַ שְׁנוֹשֵׁב בְּאֶזֶן שְׁמֵאֵל שֶׁל הַלֵּב, וַיְהִי ו"ה

בְּשִׂמְאֵל כְּנָגֵד הַלֵּב. בְּאֹתוֹ זְמַן, אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה
שָׁמָּה הַרוּחַ לְלֶכֶת יִלְכוּ.

כָּל הַנְּבִיאִים מִתְנַהֲגִים אַחֲרָיו, כְּעֹרְקֵי הַלֵּב
שֶׁכֵּלָם מִתְנַהֲגִים אַחַר רוּחַ הַלֵּב, וְמֵה הוּא
שָׁמָּה? זֶה מִצִּי"ה, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ הוֹלֵךְ אֵל דָּרוֹם
וְסוּבֵב אֵל צָפוֹן וְגוֹמֵר. וְאַחַר שְׁעוּלִים שְׂנֵי
וַיִּזְרְדִים שְׂנֵי, עוּלִים (אֲדָבָעָה) וְדַפְקִים לַעֲשָׂרָה, כְּמוֹ
זֶה: יו"ד ה"א וא"ו ה"א. כְּאוֹת י' עוֹלָה ה', וְכְאוֹת
ו', ה' הַשְּׂנֵיָה כְּא' עוֹלָה י', שֶׁהוּא כְּעֵשֶׂר אֲצַבְעוֹת
הַיָּדִים וּבְעֵשֶׂר אֲצַבְעוֹת הַרְגְּלִים, כָּל הָאוֹתִיּוֹת
עוֹלוֹת בְּוַא"ו שֶׁהוּא אַח"ד, כְּחֻשְׁבוֹן אַר"ן, שֶׁהוּא
שְׂבִינָה, עוֹלָה לְנִקְדוּת לְחֻשְׁבוֹן קָטָן שֶׁל חֲנוּךְ, קָמִין
י"ד, פֶּתַח כ', צִרֵי י"ב, שְׂבָא ו', סְגוּל ח"י, חָלָם
ט"ו, חֶרֶק י"א, חִירָק בִּי י"ב, שֶׁרָק ו', שׁוּרָק עִם
ו' י"ב, (מֵהוּ שׁוּרָק? הוּא אֶרֶץ) לְחֻשְׁבוֹן קָטָן שֶׁל חֲנוּךְ, וְזֶהוּ
הַחֻשְׁבוֹן לְכָל הַנִּקְדוּת לְחֻשְׁבוֹן קָטָן.

אָמַר לוֹ: וַתְּרֵי הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל יְהו"ה, שֶׁחֵן קָרְבָן
עוֹלָה וַיִּזְרַד, מִי עוֹלָה בְּרֵאשׁוֹנָה וּמִי יִזְרַד?

ו' יורדת בראשונה אל ה', ואחר כך עולה י' אל ה' העליונה, שכן פרשה בעלי המשנה, לא אבא בירושלים של מעלה וכו', לא יבנים י' בה' העליונה, שהיא ירושלים של מעלה, עד שתבנים ו' בה', שהיא ירושלים של מטה.

בינתים הנה זמן הזקנים יורה, ואמר: רבי רבי, תרי הפלה היא בבית חליה מאהובת, צריך להעיר בודפק שלח יוהר, שחרי קול דודי דופק, קול אהובת דופק אליה בחזק רב לארבעה צדדים, זהו שכתוב בה אמר יהו"ה מארבע רוחות באי תרוח. מצד תאויר תראשון שהוא קדמון על הכל, דפק תרוח הוא לת, מצד תחכמה הוא קר, מצד תאם הוא בחם רב, משום שתאויר תראשון נוסע בעמוד האמצעי ונוסע בצדיק, ותחכמה, שהוא קר, נוסע בתסוד ונצח, והאם, שהוא חמה, נוסעת בגבורה והוד, ומצד השכינה התחתונה היא יבש, שהיא ארץ, שנאמר בה ויקרא אלהי"ם ליבשה ארץ, ותרי הם ארבע ועולים לעשר, כמו

אַרְבַּע הָאֹתִיּוֹת שֶׁהֵן יְהו"ה שְׁעוֹלוֹת לְעֶשֶׂר יו"ד
ה"א וּא"ו ה"א.

וּלְמַטָּה מִיבֵּא"ל גְּבִרִיא"ל נִוְרִיא"ל רְפֵא"ל, הֵם
לְבוֹשִׁים לְאַרְבַּע הָרוּחוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם
רוּחַ יְהו"ה, רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה,
רוּחַ דַּעַת וַיִּרְאֵת יְהו"ה. רוּחַ יְהו"ה - זֶה הָאֲוִיר
הָרֵאשׁוֹן, רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה - שְׁתֵּי סְפִירוֹת אַחֲרָיו,
רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה - יָמִין וּשְׂמָאל, רוּחַ דַּעַת וַיִּרְאֵת
יְהו"ה - זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי וּמַלְכוּת.

וְהִרְיָחוּ בִּירְאֵת יְהו"ה, זֶה רֵיחַ הַנִּיחָח, וּמֵהוּ רֵיחַ
נִיחָח? זֶה צְדִיק שָׁבוּ מְנוּחָה, שֶׁנֶּחַ אִישׁ
צְדִיק. אִשָּׁה לִיהו"ה, זֶה נִצַּח וְהוֹד, עֲלִיהֶם נֶאֱמַר
אֵת קַרְבְּנִי לְאִשִּׁי, אִשִּׁי יְהו"ה נִקְרְאוּ, עֲלִיהֶם
נֶאֱמַר סְמִכּוֹנֵי בְּאִשִּׁישׁוֹת, עַל כֵּן בְּאוֹרִים כִּפְרוּ
יְהו"ה, וַרִיחַ אֶפְדָּ בְּתַפּוּחִים, תַּפּוּחֵי זֶהָב בְּמִשְׁכְּבוֹת
כְּסָף, וְהֵם שְׁנֵי אוֹפְנֵי הַמְּרַכְּבָה, שֶׁשָּׁלַשׁ דְּרָגוֹת הֵן:
שָׂרְפִים וְחַיּוֹת וְאוֹפְנֵי הַקֶּדֶשׁ. הַשָּׂרְפִים - שְׁתֵּי
זְרוּעוֹת יָמִין וּשְׂמָאל, תַּחֲיִוֹת - הַגּוֹף וּבְרִית,

הַאֲפָנִים שְׁתֵּי ^(דף קז ע"ב) שׁוֹקִים, הַמְרַכְּבָה שֶׁל כָּלָם,
 שְׂכִינָה, מִשׁוּם שֶׁהֵם יֵשׁ תִּקּוּנִים מִצַּד הָאוֹת ו',
 שֶׁהוּא רוּחַ קְדֻשָּׁה (שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא), שֶׁדוֹפְקֵת
 וּמְנַשְּׁבֵת בְּכָלָם.

הַמְלָכוֹת, הַמְרַכְּבָה שְׁלֵה כְּלוּלָה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת,
 וְזֶהוּ סוּד דֵּו פְּרָצוּפִים, שֶׁהֵם עֶשֶׂר
 דְּפִיקוֹת, שֶׁהֵם ה' שְׁיֹצֵאת מֵהֵלֵב, שֶׁהוּא הַכֵּל ה'
 ל"ב, ד' אַרְבַּע מַחְנֹת, ד' חֵיוֹת לְכֶסֶף, ו' יֵשׁ
 דְּרָגוֹת, שֶׁהֵם יֵשׁ מֵעֲלוֹת לְכֶסֶף, שְׁמִשָּׁם כָּל
 הַנְּשָׁמוֹת בְּדֶרֶךְ אֲצִילוֹת, וְאִין הַכֶּסֶף תְּהֵא בְּדֶרֶךְ
 בְּרִיאָה, אֲלֵא בְּדֶרֶךְ אֲצִילוֹת, שֶׁהַשְּׂכִינָה תְּעֲלִינָה
 הוּא כֶּסֶף כְּבוֹד מְרוֹם מְרֵאשׁוֹן, שֶׁהוּא מְלָכוֹת.

וּבְהֵם יִתְה"ו הַהי"ו (הַהו"י) מֵתְלַבֵּשׁ בְּשֵׁשׁ סְפִירוֹת,
 שֶׁהֵן יֵשׁ מֵעֲלוֹת לְכֶסֶף, י' הַתְּלַבֵּשׁ
 בְּחֻכְמָה וְעוֹלָה לְעֶשְׂרָה, שֶׁהֵם עֶשְׂרָה גִלְגּוּלִים שֶׁל
 הַכֶּסֶף, א' לְמַעְלָה דְמוֹת בְּמֵרֵאָה אָדָם עָלְיוֹ
 מְלַמְעָלָה, וְזֶה אֲוִיר קְדָמוֹן, ה' קַטְנָה הוּא לְיָמִין,
 וְחֻכְמָה לְיָמִין שׁוֹמֵר אוֹתָהּ, וּבְמָקוֹם תְּהֵא יִתְה"ו

בְּחִכְמָה יָסַד אֶרֶץ, ה' לְשִׁמְאֵל אִישׁ עַל הַלֵּב, ו' הָרוּחַ שָׁנוּשְׁבֶת אֵלֶיהָ, וּמִבְּקֵשׁ רַחֲמִים מִמֶּנּוּ שְׁלֹא תִשְׂרַף הָעוֹלָם, מִשּׁוּם שְׁגוֹרָמִים לָהּ שֶׁהִתְרַחֲקָה מִבַּעֲלָהּ וּמֵאֲרִיף רַגְזָהּ.

וּבְזֶמַן שֶׁתָּבֹא הַנְּאֻלָּה, נֵאמַר אֵל הו' שֶׁהִיא דְרַגַּת מִשָּׁה, מוֹלִיף לְיָמִין מִשָּׁה, לְסִמּוּךְ ה' שְׁלוֹ בְיָמִין, וְזֶהוּ חַי יְהו"ה שֶׁכְּבִי עַד הַבִּקְרָה, הַבִּקְרָה שְׁלֹ אֲבָרְהֵם, י' הוֹלִיף לְשִׁמְאֵל וְזוֹקֵף אֶת ה' שְׁלוֹ, וְזֶהוּ קָרְבַּן עוֹלָה וְיִזְרָה, וְסוּד הַדְּבָר - יַעֲקֹב בַּמָּקוֹם הַזֶּה שֶׁכָּל אֶת יָדָיו, וְלִחְכָם בְּרָמּוֹ.

חֲזוֹר י"ה לְשִׁמְאֵל, שֶׁהֵם שָׁמּוֹר, ו"ה לְיָמִין שֶׁהֵם זְכוּר, וְזֶהוּ זֶה שְׁמִי וְזֶה זְכָרִי, י"ה עִם שְׁמִי - שְׁלֹ מֵאוֹת שְׁשִׁים וַחֲמִשָּׁה לְשִׁמְאֵל, ו"ה עִם זְכָרִי - מֵאוֹתֵים אַרְבָּעִים וְשִׁמוֹנֶה לְיָמִין. בְּפִסְחָ יְהִיו ו"ה לְיָמִין, בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה י"ה לְשִׁמְאֵל, שְׁבוּעוֹת אוֹחִזוּ בְּשִׁנְיָהֶם, וְזֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי. זֶהוּ שְׁפָתוֹב מִלֵּא שְׁבוּעַ זֹאת וְנִתְּנָה לָךְ גַּם אֶת זֹאת, בּוֹ הַשְׁתַּלֵּם יְהו"ה, וְעַם כָּל זֶה לֹא יִהְיֶה שְׁלֵם אֲלֵא

עם בת זוגו, שהיא ארנ"י, ובאיזה מקום? בסופה, שהיא כ"ו ה"ס, שהיא יאהרונה"י, וסוד הדבר - ויבא יעקב שלם ביהו"ה, מיד ויבן לו בית, זו סבה, כמו שנאמר ויעקב נסע סבתה ויבן לו בית.

באותו זמן, מה שהיה אני ישנה בגלות, שהתעלה הדפק שלה, השלמות שלה, באותו זמן נאמר על השכינה ולבי ער, להתעוררות הנאלה, ובאותו זמן נושבת פה רוח הקדש, שבזמן שאין נושבת רוח הקדש, נושבת רוח סערה באזן שמאל של הלב, ויכול להטעות את העולם.

וזהו שנאמר בו והנה רוח סערה באה מן הצפון, שמסעירה את גופו של האדם, שנאמר בו מצפון תפתח הרעה, ובאותו זמן שולטים בעולם כל הרוחות והשדים והמזיקים הרעים שמשחיתים את העולם, שהם מלאכי חבלה, וזה הדפק של המחלה שעולה באש הגיהנם שהיא מרה, ומחמם את גוף האדם, ובו וימרו את תייהם, שהאיברים,

אָהם יִשְׂרָאֵל, בְּעִבּוּדָה קָשָׁה, זֶה הַכֹּבֵד, אֲשֶׁר הוּא
 כְּבֹד עַל הָעוֹרְקִים (שֶׁל מֶרֶד) אֶת הַדָּם, בְּחֹמֶר
 וּבְלִבָּנִים, זֶה לְחַה לְבָנָה, אֲשֶׁר הוּא כְּבֹדָה עַל הָאָדָם,
 וּמִמָּנָה יָבֵאוּ לוֹ כַּמָּה חֲלָאִים רָעִים, אֲשֶׁר מִמֵּי
 תַּיִדוּנִים אֲשֶׁר תִּנְפְּרִים עַל הָאֵיבָרִים שְׁלוֹ.

וּבְכָל עִבּוּדָה בְּשָׂדֶה, זֶה הַדֹּפֵק אֶת הַדָּם, אֲשֶׁר אָמַר
 בּוֹ אִישׁ יוֹדֵעַ צִיד אִישׁ שָׂדֶה, וּמָה הוּא
 הַדֹּפֵק אֶת הַדָּם? רוּחַ הַסְּעָרָה, אֲשֶׁר תִּנְפֵר בּוֹ דָם
 עוֹרְקֵי הַכֹּבֵד, אֲשֶׁר הוּא עֲשׂוֹ הוּא אָדוּם, אֲשֶׁר עוֹרְקֵי -
 כִּי רַגְלֵיהֶם לָרַע יִרְוּצוּ וַיִּמְהָרוּ לְשִׁפּוֹ דָם. אֲשֶׁר
 עָבְדוּ בָּהֶם בְּפָרָה, הוֹפֵק בְּמֶרֶד הַשְּׁחוּרָה, אֲשֶׁר הוּא
 יָבֵשׁ בְּרִיקְנוֹת, וּמִשׁוּם זֶה נֶאֱמַר בּוֹ בְּפָרָה.

וּבְשִׁעוּבְרַת רוּחַ הַסְּעָרָה, כְּמוֹ אֲשֶׁר אָמַר וְאֵת רוּחַ
 הַטְּמֵאָה אֲעֲבִיר מִן הָאָרֶץ, מִתְעוֹרֵר
 הַדֹּפֵק בְּאוֹתוֹ הָרוּחַ, עָלָיו נֶאֱמַר בְּדָבָר יְהוָה
 אֲשֶׁר נִעְשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָּל צָבָאָם. בְּאוֹתוֹ זְמַן
 הַחֲבָלִים אֶת הַתְּפִלוֹת עוֹלָיִם בּוֹ בְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ
 לְמַעַלָּה, וַיִּתְעוֹרְרוּ אֲלֵיהֶם הַחֲבָלִים עֲלִיזִים, אֲשֶׁר אָמַר

בָּהֶם (דף קח ע"א) כִּי לֹא עַל הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם
 וְכוּ', שֶׁהוּא הַכֹּל הַלֵּב שֶׁל הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, לַחֲב
 הַמְּזִבָּה, וּמִיָּד שְׁעוֹלָה בְּהַבְלִים שֶׁל פִּיהֶם שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל בְּתַפְלוֹת, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׂוֹאֵל
 בְּשִׁבְלָהּ, מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר? מִי בּוֹאֵת
 עוֹלָה וְנֵאֵי.

וּמִשּׁוֹם זֶה יֵשׁ הַכֹּל וְיֵשׁ הַכֹּל, יֵשׁ הַכֹּל שֶׁנֶּאֱמַר כּוּ
 וַתּוֹסֶף לָלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת הַכֹּל, וְיֵשׁ
 הַכֹּל שֶׁל תַּפְלוֹת וְעֲבוֹדוֹת טוֹבוֹת, וְיֵשׁ הַכֹּל שֶׁל
 דְּבָרִים בְּטִלִּים, דְּבָרִים רִיקָנִים, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם הַכֹּל
 הַמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים בְּעֵת פְּקֻדָּתָם יֵאבְדוּ. מַה
 זֶה בְּעֵת פְּקֻדָּתָם? אֵלֶּא כּוֹמֵן שֶׁבָּאָה גְּאֻלָּה וּפְקֻדָּה
 לְיִשְׂרָאֵל, יֵאבְדוּ מִן הָעוֹלָם. הַכֹּל תַּעֲתוּעִים,
 שְׂמֵתָעִים אֶת בְּנֵי הָאָדָם, וְרוּחַ הַקְּדוּשׁ שׂוֹלְטָת
 בְּעוֹלָם שֶׁהוּא הַדְּפֵק, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ קוֹל דְּוָדִי דוֹפֵק,
 הַדְּפֵק שְׁעוֹלָה בְּגִלְיָ הַיָּם, שֶׁהַסְּפִינָה שֶׁהִיא הַלֵּב,
 וְעַל כֵּן הַגְּלִים נֶאֱמַר אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה שְׂמָה הַרוּחַ
 לָלֶכֶת יֵלְכוּ, וּבָהֶם תַּחֲיֹת רְצוּא וְשׁוֹב, רְצוּא

שָׁנִים, וְשׁוֹב שָׁנִים, וְהֵם יְהו"ה, שְׁנֵאמַר בָּהֶם כֹּה
אָמַר יְהו"ה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאֵי הָרוּחַ.

עַל הַשְׂכִּינָה נֵאמַר, אֲשֶׁר שָׁמְתִי חוֹל גְּבוּל לַיָּם,
וְהוּא הַתְּחוּם שֶׁל כָּל־כָּל־כָּל, כְּמוֹ שֶׁתְּחוּם שִׁבְתָּ,
וּכְשֶׁרְצִים הַגְּלִים בְּאַרְבַּע רוּחוֹת, מִיַּד שְׂרוּאִים
שְׂכִינָה שֶׁהוּא חוֹל לֵב (לַיָּם), שֶׁהִיא הַחוֹל שֶׁמִּקְיָה
אֶת הַיָּם, נֵאמַר בָּהֶם וְשׁוֹב, חוֹזְרִים לְמְקוֹמָם,
וְאַרְבַּע הָרוּחוֹת הַלָּלוּ, כְּשִׁיּוּצָאוֹת מִן הַלֵּב,
הַתְּנוּעָה שֶׁלָּהֶן הִיא לְאַרְבַּעַת צַדֵּי הַסְּפִינָה, שְׁתֵּים
בְּשֵׁמִי כְּנִפֵי רֶאֶה, וְשְׁתֵּים בְּשֵׁנֵי כְּתֵי הַלֵּב,
וְהַתְּנוּעָה שֶׁל הַדּוֹפֵק שֶׁל הָרוּחַ עוֹשֶׂה תְּנוּעָתוֹ,
וְדוֹפֵק בְּנִקְדָּה אַחַת אוֹ שְׁתֵּים אוֹ שְׁלֹשׁ, וְחוֹזֵר
לְמְקוֹמוֹ, וּבְנִקְדוֹת שְׂדוּפֵק נוֹדַע הַדּוֹפֵק, לְפַעְמִים
דוֹפֵק פַּעַם אַחַת וְחוֹזֵר לְמְקוֹמוֹ, וְהַדּוֹפֵק הַזֶּה נוֹדַע
בְּנִקְדוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה. בָּאוֹתוֹ זְמַן שְׂדוּפֵק בְּנִקְדָּה
אַחַת לְמִשְׁתָּה, הִיא חִיר"ק, וְאִם הִיא לְמַעְלָה הִיא
חִל"ם, כְּשֶׁהִיא בְּאַמְצַע הוּא שׁוּר"ק. אִם הִיא
לְמַעְלָה, מִרְאֵה שְׂמַתְגַּנְפֶּרֶת הָיֵשׁ שֶׁהוּא תָם וְיָבֵשׁ
וְהוּא קַל, שֶׁעָלְיוֹ נֵאמַר זֹאת תּוֹרַת הָעֵלָה, וְאִם

הוא דופק נקדה למטה, הוא תר"ק, ויורד במים
 שהוא קר ולח והוא כבד, ואם דופק הנקדה
 באמצע שר"ק, שנושב (שיורה) פרוח על המים ואוחז
 בשניהם, והוא חם ולח.

וזהו שנקוד פעם אחת למעלה ומתעלה הדפק,
 או דופק פעם אחת למטה ומתעלה הדפק,
 או דופק פעם אחת באמצע ומתעלה הדפק, ואם
 דופק פעמים זה אחר זה ומתעלה הדפק, הרי הם
 צירי ששהדפק שלהם שונים, אבל דופק נקדה אחת
 למעלה ונקדה אחת למטה זו אחר זו, הם שב"א,
 ושתי נקודות הן אש ומים, לפעמים זה עולה וזה
 יורד, כגון את המאור הגדל (לממשלת היום) ואת
 המאור הקטן (לממשלת הלילה), ולפעמים הם שונים,
 והם שמים, אש ומים, ולפעמים דופק שלשה
 דפקים, אחד למעלה, ואחריו שני באמצע, ואחריו
 שלישי למטה, הרי שלשה יסודות יתעוררו בו,
 שהם אש ומים ורוח באמצע, וזה שר"ק, ואם
 דופק שתי דפיקות שוות זו אחר זו ונקדה אחר
 שתיים למטה, הרי הם סגו"ל, שהם מים ואש רוח

למטה, ולפעמים דופק ברחב, באריכות, זה
 פת"ת, ולפעמים דופק באריכות ונקוד נקודה
 אחריו, זה קמ"ץ, באריכות מראה רחמים.

אם זכו, הדפק דופק בתשע הנקודות הללו,
 השכינה בלי לכלם, עשירית להם, משום
 שפה כלולות כל האותיות, והאותיות הן לנקודות
 כגוף אל הרוח, ובין כל דפק ודפק (י' שעורו, שהוא שעור
 קומה), ו' שעורו, שהוא שעור קומה. (דף קח ע"ב)
 וכשהנקודות דופקות בו, הם כלם דופקים דפיקות
 בנחת ברחמים, וכשאין שם ו', דופקים במהירות,
 ואותם דינים דפיקות של דחק אחר דחק, והם עת
 צרה היא ליעקב וממנה יושע.

והכלי של הנקודות הוא הנפש, הנשמה היא כתר
 על כלם, וממנה הכתרים, שהם טעמי
 התנועה של הנקודות והאותיות, והיא תלויה
 במחשבה, והנקודות תלויות באמירה, האותיות
 בעשיה, וזהו אומר ועושה, מצד תימין אמירה,
 ומצד השמאל עשיה, העמוד האמצעי כולל את

שְׁנֵיהֶם, אֹמֵר וְעוֹשֶׂה, וּבִמָּה אֹמֵר וְעוֹשֶׂה?
 בְּהוֹנֵ"ה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ יְהִי אֹר, וַיְהִי אֹר. יְהִי אֹר,
 יְהִי י' בְּאֹר, וְנַעֲשֶׂה אֹר, שְׂאוֹחַז בְּשֵׁנֵיהֶם בְּעֵמוֹד
 הַאֲמָצִי.

וַיֵּשׁ הַפֶּק שֶׁל עֵין הַדַּעַת טוֹב וְרַע, שְׂמֵה־מְקוֹם הַזֶּה
 יֵצֵר טוֹב וַיֵּצֵר רַע, וְהוּא הַסּוּד שֶׁל לְהַט
 הַחֶרֶב הַמַּתְּהַפֶּכֶת, שְׂמֵת־הַפֶּכֶת מִמַּטָּה לְנַחֵשׁ
 וּמִנַּחֵשׁ לְמַטָּה, הַדֶּפֶק שֶׁל יֵצֵר הַטוֹב מֵרֵאָה
 בְּרִיאֹת וּרְפוּאָה שֶׁל כָּל הָאֵיבָרִים, וְהַדֶּפֶק שֶׁל יֵצֵר
 הָרַע מֵרֵאָה מַחֲלָה שֶׁל כָּל אֵיבָרֵי הַגּוּף, וְכָל מִי
 שְׂאֵלִים - גּוֹבֵר. אִם מַתְּנֵבְרוֹת הַזְּכוּיֹת, מַתְּהַפֵּךְ
 מִנַּחֵשׁ לְמַטָּה, וּמֵיֵד מַטָּה כְּלַפֵּי חֶסֶד וְכָל הַגּוּף
 נִרְפָּא, וְאִם מַתְּנֵבְרִים הַחֲטָאִים, מַתְּהַפֵּךְ מִמַּטָּה
 לְנַחֵשׁ, וְנוֹשֵׁף אֶת כָּל הָאֵיבָרִים בְּכַמָּה נְשִׁיכוֹת שֶׁל
 בְּאֵבִים וּמַחֲלוֹת. בְּאוֹתוֹ זְמַן נֶאֱמַר עַל הַדֶּפֶק, אִין
 קוּל עֲנוֹת גְּבוּרָה וְאִין קוּל עֲנוֹת חֲלוּשָׁה קוּל עֲנוֹת
 אָנְכִי שְׂמַע, הַקּוּל שֶׁל הָעֲנוּי, הַקּוּל שֶׁל הַדֶּפֶק
 בְּבֵית הַחֲלִי שֶׁל הַגְּלוּת אָנְכִי שְׂמַע.

וַיֵּשׁ הַפֶּק מִן הָאֵילָן שֶׁהוּא רָע, וַאִין בּוֹ טוֹב כָּלֵל,
שְׁמֵמָנוּ יוֹצֵאת רוּחַ סְעָרָה שְׁמֵסְעִירָה בּוֹ אֶת
גּוֹף הָאָדָם, וְנֹאמַר בּוֹ רוּחַ חֹזֵק מְפָרֵק הָרִים, שֶׁהֵם
עֲצָמוֹת הַגּוֹף, וּמְשַׁבֵּר סְלָעִים, שֶׁהֵם צְלָעוֹת הַגּוֹף,
שֶׁהֵם כְּמוֹ הַסְּלָעִים, וְזֶהוּ שִׁיּוּצָא בְּדוֹן וַאִין לוֹ
מִשְׁקָל וְשִׁעוֹר, וּבּוֹ וְהִתְאַנְיָה, שֶׁהִיא הַגּוֹף, הַחֲשִׁבָה
לְהַשְׁבֵּר, וְזֶה הַדֶּפֶק שֶׁעוֹלָה וַיּוֹרֵד בְּגַלֵּי הַיָּם, שֶׁהֵם
עֲשָׂרָה כְּתָרִים תַּחְתּוֹנִים. כְּמוֹ שֶׁהַמְּלָכוֹת הַקְּדוֹשָׁה
- כֶּךָ הִיא מְלָכוֹת הַרְשָׁעָה, כְּמוֹ שֶׁהַמִּלָּה - כֶּךָ
הָעֶרְלָה, שֶׁשָּׁם סִמָּא"ל עֶרְלָה, וּבֵת זוּגוֹ עֶרְלָה, נֶחֱשׂ
וְאַשְׁתֵּי זְנוּנִים.

כְּנֶגֶד שְׁנֵי יְרֵכֵי הָאֵמֶת מֵצַד הַשְּׂמָאָה תֹּאמִיא"ל
תוּמִיא"ל, וּכְנֶגֶדָם נֹאמַר תְּהִמַּת יְכַסִּימוּ
יָרְדוּ בְּמִצּוֹלֹת כְּמוֹ אָבִן, כְּנֶגֶד הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי
הוּא עוֹנִיא"ל, שֶׁשָּׁם עוֹג מְלֶךְ הַבְּשָׁן, מֵצַד שְׁתֵּי
הַזְּרוּעוֹת הֵם (אֲנִיא"ל) עוֹיא"ל, אֲנִיא"ל מִשָּׁם אֲנִי,
וּבּוֹ כִּי גָאָה גָאָה סוּם וְרָכְבוּ רָמָה בָּיָם. עוֹזִיא"ל
מִשָּׁם עֲזִיאוּל, וּמִשָּׁם עוֹ"א וְעוֹיא"ל, וְהוּא חוֹרִיא"ל,
יְכַרְסְמָנָה חוֹזֵר מִיַּעַר, וְעֵלְיוֹ נֹאמַר וְעַל חֶרְבְּךָ

תְּחִיָּה, וְהוּא שְׁעַר־יִצְחָק, שְׁמֵשׁ רוּחַ סְעָרָה, וְהוּא
 עָשׂוּ אִישׁ שְׁעִיר, וּמִשָּׁם שֶׁעַר בְּאִשָּׁה עָרוּהָ, וְעָלוּ
 הַתַּנְגֵּד אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ עֲוֵי וְזָמַרְתָּ יְיָ וַיְהִי לִי
 לִישׁוּעָה, יְהו"ה אִישׁ מְלַחֶמֶה יְהו"ה שְׁמוֹ וְגוֹמֵר.

בְּנֶגֶד בִּינָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ אֵלֶּיךָ בִּינָה - אֵלֶּה אֱלוֹפֵי
 עָשׂוּ, בְּנֶגֶד חֲכָמָה - אָדָם בְּלִיעֵל אִישׁ אָוֶן,
 לְמַעַלְהָ כְּתוּבָא"ל (בְּרַת־א"ל) בְּנֶגֶד פֶּתֶר עֲלִיוֹן, וּמִשָּׁם
 פֶּתֶר לְכָל אֱלוֹ שְׁעוֹזְבֵּרִים עַל הַתּוֹרָה, וְאוֹתָם
 פֶּתֶרִים הַתַּחְתּוֹנִים הֵם קְלָפוֹת לְעֵשָׂר הַסְּפִירוֹת,
 וְעֵשָׂר סְפִירוֹת בְּתוֹכָן הַמַּחַת, וְאֵלֶּיךָ הַקְּלָפוֹת הֵן
 מִחֲצָה בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמִים. בְּקְלָפוֹת
 הַלְלוּ מֵתִלְבַּשׁ הַקְּדוּשָׁה פְּרוּדָה הוּא וְשִׁבְיָנָתוֹ, לְקַיֵּם
 בְּשִׁבְיָנָתוֹ וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וּלְקַיֵּם בּוֹ כִּי מִלְךְ
 עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהֵי"ם, אֲבָל לְמַעַלְהָ בְּמִקוֹמוֹ
 נֶאֱמַר לֹא יִגְדֹף רָע, אֵלֶּיךָ הַקְּלָפוֹת שָׁלוֹ לְמַעַלְהָ הֵן
 לְבוּשִׁים מִכְּמַה גּוֹנִים יָפִים שֶׁל אֹר, שְׂמֵחֶם
 הַתַּפְּשִׁט הַקְּדוּשָׁה פְּרוּדָה הוּא בְּנִלוֹת, וְהַתְּלַבֵּשׁ
 בְּאַחֲרֵים תִּלְלוּ בְּדֵי לְשִׁמּוֹר אֶת יִשְׂרָאֵל, שְׂחֵם
 מֵתִלְבַּשִׁים בְּקְלָפוֹת הַלְלוּ, וְזֶהוּ בְּכָל צָרְתָם לוֹ צָר

וכו'. בַּהֲתַחֲלָה נָתַן אֹתָם בְּיַד הַשְּׁלִיחַ שֶׁהוּא (דף קט ע"א)
 נְבִיאֵי אֱלֹהִים, וְלֹא הָיָה מִזֶּזֶן לְסַמְא"ל וְלַמַּחֲנֹת שֶׁלֹּא
 אָלֶּה עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, בְּגִלְלַת הַחֲטָאִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל הוּא
 הַתְּלַבֵּשׁ בָּהֶם, וְכַבֵּיכּוֹל בָּא לוֹ עַל יְדֵי הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה אִם יִשְׂרָאֵל הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ הַיְשָׁרָה
 וּמְקַיְמִים אֶת הַתּוֹרָה וְאֶת מִצְוֹתָיו, וְאִם חָס
 וְשָׁלוֹם לֹא מְקַיְמִים אֶת הַתּוֹרָה וְאֶת מִצְוֹתָיו, נוֹתֵן
 עֲשָׂרָה כְּתָרִים בְּיַד סַמְא"ל, וְלֹא צָרִיךְ מִזֶּזֶן לֹא
 מִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּל שֶׁכֵּן מִשְׁלוּחוֹ, וְזֶה
 לְפָרְעָה שֶׁאָמַר לִי יְאֹרִי וְאֲנִי עֲשִׂיתָנִי, מִשּׁוֹם
 שֶׁרָאָה כְּתָרִים נְבָרִים בְּיַד סַמְא"ל, שֶׁבַּתְּחִלָּה,
 בְּשָׁחִיו הַכְּתָרִים הַתְּחִתּוֹנִים בְּיַד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, מַה כָּתוּב בְּיִשְׂרָאֵל? וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי
 שֵׁם יְהו"ה נִקְרָא עֲלֵיהֶם, וּבְזִמְנֵן שֶׁאֹתָם כְּתָרִים
 נְבָרִים בְּיַד סַמְא"ל, לֹא פוֹחֲדִים אִמּוֹת הָעוֹלָם
 מִיִּשְׂרָאֵל וְעוֹשִׂים בָּהֶם כְּרָצוֹנָם, עַד שֶׁעָת הַגְּלוּת
 שִׁיתְקַיֵּם בָּהֶם וְאֶת רוּחַ הַטְּמֵאָה אֲעֵבִיר וְכו',
 שֶׁאֵלּוֹ הַקְּלָפוֹת גּוֹרְמוֹת לְהַפְרָדָה בֵּין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא וּבֵין יִשְׂרָאֵל, וְזֶהוּ הַסּוּד שֶׁל כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם

היו מְבַדְּלִים בֵּינְכֶם וּבֵין אֱלֹהֵיכֶם, וְעַתִּיד הַקָּדוֹשׁ
 בָּרוּךְ הוּא לְהַעֲבִיר אֶת הַקְּלָפוֹת הַלָּלוּ וּלְהַרְאוֹת
 לְיִשְׂרָאֵל בַּמַּחַשְׁבֹּת שֶׁמִּבְּפָנָיִם, וְהוּא שֶׁכָּתוּב וְלֹא יִכְנַף
 עוֹד מוֹרֶיךָ וְהָיוּ עֵינֶיךָ רוֹאוֹת אֶת מוֹרֶיךָ, וְלֹא
 תִּהְיֶה מִחֲצָה בֵּין הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְשְׂכִינָתוֹ וּבֵין
 יִשְׂרָאֵל.

וּבְזֶמֶן שֶׁעָשָׂר הַסְּפִירוֹת מִתְּלַבְּשׁוֹת בַּקְּלָפוֹת
 הַלָּלוּ, אֵלּוּ שֶׁמִּכִּירִים אֶת הַקְּלָפוֹת עוֹשִׂים
 שְׂבוּעָה בַשְּׂמוֹת וּבְהַנְיֹו"ת שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
 לְקְלָפוֹת הַלָּלוּ וּמִבְּטָלִים אֶת הַגְּזֵרָה, וְעַל הַקְּלָפוֹת
 הַלָּלוּ אָמְרוּ שֶׁצָּרִיךְ הַבְּדִלָּה, שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
 הִתְלַבֵּשׁ בָּהֶם בַּיָּמוֹת הַחֹל, וּבְשִׁבְתָּ מִתְּפַשֵּׁט מֵהֶם
 וּמִתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשֵׁי הַקִּדְּשׁ, וְעֲשֶׂרָה לְבוּשִׁים הֵם שֶׁל
 קִדְּשׁ, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם יְהו"ה בָּרָד יִגְחֲנוּ וְאִין עֲמוֹ אֵל
 יִכָּר. בָּרָד עֲשֶׂר, בְּחֻשְׁבוֹן עֲשֶׂר קְלָפוֹת הַחֹל,
 בְּשִׁבְתָּ לְבִשׁ בָּהֶם, נֶאֱמַר בָּרָד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
 מוֹשְׁבוֹ, בְּאוֹתָהּ קְלָפָה שְׁגוּרָם אָדָם לְהִתְלַבֵּשׁ בָּהּ
 שֵׁם ה', בּוֹ נוֹטֵל נִקְמָה, וּבְשִׁבִיל זֶה לֹא תִשָּׂא אֶת
 שֵׁם יְהו"ה אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא, וּבְשִׁבִיל זֶה תִּקְנֶנוּ

בַּהֲבִדְלָה הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֵל וּבֵין אֹר לְחַשְׁדָּה,
שֶׁלֹּא יִחַבֵּר קְלָפוֹת תְּחִלָּה אֶל קְלָפוֹת הַקֹּדֶשׁ, וְלֹא
יַעֲשֶׂה לָהֶם תַּעֲרֹבֶת.

וְזֶהוּ שְׂדֵדָה לֹא תִזְרַע בְּלֵאִים, וּבְגֵד בְּלֵאִים שֶׁעֲטִינוּ,
וְכָל מִי שֶׁמְעַרֵב אוֹתָם, נֶאֱמַר בּוֹ אֵת מִקְדָּשׁ
יְהו"ה טַמֵּא וְגוֹמֵר, שֶׁכְּשֶׁבֶת שְׂמֵת־פְּשִׁט הַקֹּדֶשׁ
בְּרוּךְ הוּא מֵאֵלֹה הַלְבוּשִׁים וּמֵת־לִבָּשׁ בְּלְבוּשֵׁי קֹדֶשׁ,
לֹא צָרִיךְ לְקַרֵּב לְפָנָיו (לְפָנֵיהֶם) לְבוּשֵׁי חֵל, שֶׁהַמַּח
לֹא מְקַבֵּל טַמְאָה. זֶהוּ שֶׁכִּתּוּב הֲלֹא כֹה דִבַּרְתִּי כֹּאֲשֶׁר
נֶאֱמַר יְהו"ה, שָׂבוּ לֹא יִכּוֹל לְהִתְעַרֵּב שׁוּם עֲרוֹב,
אֲלֵא בְּלְבוּשִׁים שְׂמֵת־לִבָּשׁ בְּשֶׁבֶת וַיּוֹם טוֹב יִכּוֹל
לְהִתְעַרֵּב, וּבְשִׁבְלָם צִוָּה לַעֲשׂוֹת הַבְּדִלָּה, שֶׁלְמַטָּה
יֵשׁ עֵץ מְעַרֵב טוֹב וְרַע בְּלֵאִים, וְעָלְיוֹ נֶאֱמַר וּמַעַץ
הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, מִשׁוּם שְׂאוֹתוֹ
הַמַּח שָׁלוֹ בַּבְּרִיאָה יִכּוֹלָה לְהִתְעַרֵּב עִמּוֹ קְלָפָה,
אֲבָל הַמַּח שֶׁהוּא אֹר בְּדָרְךְ אֲצִילוֹת, לֹא יִכּוֹלָה
לְהִתְעַרֵּב עִמּוֹ (ב) שׁוּם תַּעֲרֹבֶת.

וַיֵּשׁ אֵילָן שָׁל טוֹב וְרַע שָׁל הַקְּלָפוֹת, שְׂאוֹתֶם
 גִּרְעִינִים הֵם מִבְּפְנֵי רַע, וְהַמַּח דַּק מִבְּחוּץ
 טוֹב, וַיֵּשׁ שְׂמַח דַּק מִבְּחוּץ טוֹב, וּמַח גְּדוֹל רַע
 מִבְּפְנֵי, כְּמוֹ זֶהב וְכֶסֶף מְעַט מְצַפֵּה מִבְּחוּץ
 וְעֵפְרַת סִינַיִם מִבְּפְנֵי, זֶה מוֹנִיטִין שָׁל שְׂקָר, פִּיּו
 טוֹב וְלְבוֹ רַע, וַיֵּשׁ שְׂהוּא קְלָפָה מִבְּחוּץ וּמַח
 מִבְּפְנֵי, וְעַלֵּיהֶם נֵאמַר גּוֹלֵל אֹזֶר מִפְּנֵי חֲשָׁד וְחֲשָׁד
 מִפְּנֵי אֹזֶר.

וַיֵּשׁ עֵץ לְמַטָּה שָׁל עֲבוּדָה זָרָה שְׂאִין לוֹ מַח, אֵלֶּה
 קְלָפָה מִבְּפְנֵי וּמִבְּחוּץ, וְעַלְיוֹ נֵאמַר לֹא בֵּן
 הָרָשָׁעִים כִּי אִם כְּמוֹן אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ, וְהִיא
 הָאֲשֶׁרָה שְׁנוּטָעִים אֲמוֹת הָעוֹלָם לְפָנֵי עֲבוּדָה זָרָה,
 שְׂפָרְיָה מוֹץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ. בְּזִמְן שְׂיִבֵּא מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ, ^(דף קט ע"ב) עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲבִיר
 אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת הַלְלוֹ לְמַעְלָה וּבְאִמְצַע וּלְמַטָּה,
 וְלֹא תִהְיֶה עֲרְבוּבָה בְּפַמְלִיָּה שָׁל מַעְלָה, בְּאוֹתוֹ
 זִמְן יְהו"ה בְּרַד יִנְחֵנוּ, לְיִשְׂרָאֵל, וַאֲיִן עֲמוֹ אֵל גִּבּוֹר,
 בְּאוֹתוֹ זִמְן וְתוֹסֵף לְלֶדֶת, נוֹסֶפֶת רוּחַ שָׁל קִדְשׁ עַל

יִשְׂרָאֵל. וְהוּא שְׂכֵתוֹב וְנִתְּתִי לָכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ
חֲדָשָׁה אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם.

(אמר המגיד זה הלשון מצאתי בס"א)

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ, הַיְיָדִימָן
רַבִּי אֶלְעָאִי עִמָּהֶם. אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי
אֶלְעָזָר, שְׁמַעְתָּ בַּפֶּסוּק הַזֶּה לָמָּה נִאָּמַר בּוֹ אֵת
אֵת פְּעָמִים, אַחֵר שֶׁאָמַר וַתּוֹסֶף לְלֶדֶת אֵת אַחִיו,
מַה זֶה אֵת הַכֵּל? וַתְּרִי שְׁלֹשָׁה רַבּוּיִים יֵשׁ כָּאֵן:
שְׁנֵי אֶתִים - רַבּוּיִים, וַתּוֹסֶף לְלֶדֶת - רַבּוּי, הֲרִי
שְׁלֹשָׁה רַבּוּיִים? אָמַר לוֹ, שְׁמַעְתִּי שְׁשֹׁלֶשָׁה רַבּוּיִים
אֵלּוּ הֵם שְׁלֹשׁ טַפּוֹת שֶׁנִּזְרְקוּ מֵאָדָם הֲרֵאֲשׁוֹן (הֲרֵאֲשׁוֹן
שֶׁנִּאָּמַר בָּהֶן אֱלֹהִים). אָמַר לוֹ, וַתְּרִי אֲנִי שְׁמַעְתִּי, אֱלֹהִים
תְּוֹלְדוֹת ה'שָׁמַיִם וְהָאָרֶץ - שָׁם תַּה"ו. אָמַר לוֹ,
וַדַּאי כִּי הוּא, שְׁמַשָּׁם הָיָה קִיּוֹן יְסוּדוֹ וְעִקְרוֹ לְפָנַי
שָׁבָא לְעוֹלָם. אָמַר, וַדַּאי סוּד עֲלִיּוֹן הַתַּנְּלָה שְׁלֹא
שְׁמַעְנוּ עַד עַתָּה.

אָמַר לוֹ, אִם כֵּן, הַטַּפּוֹת הַלָּלוּ שֶׁנִּזְרְקוּ כָּאֵן מַה
הֵן? אָמַר, וַדַּאי עַל שְׁלֹשׁ הַטַּפּוֹת הַלָּלוּ

שורות שלש חכמות, אחת היא חכמת המחשבה,
 והשנייה חכמת הדבור, והשלישית חכמת
 המעשה, והן שלשה עולמות נסתרים, שלש טפוחות
 שתלויות מן המח העליון שקוראים לו סגו"ל. ויש
 שלש עליונות מעליהם שתלויות מהמח הסתום
 של עתיק העתיקים, והן סגולת"א, שלש
 העליונות נרמזו בי' העליונה שיש לה קוץ למעלה
 וקוץ למטה וגוף באמצע, ושלוש טפוחות שניזות שהן
 סגו"ל מי' התחתונה, וסוד הדבר בראשית, שלש
 מאדם הראשון, ושלוש מאדם התחתון, ובשלוש
 הנקודות הללו נאמר אני ראשון ואני אחרון
 ומבלעדי אין אלהים, ואלו הם שלשת הגלגולים
 של אדם הראשון, ששלוש טפוחות שנוזקו בשלשת
 האבות, שבהם.

יברכה יהו"ה, יאר יהו"ה, ישא יהו"ה, ושלושה
 שניים בברית ושני עמודי האמת, שנח
 שם ויפת היו משם, שנאמר בו נח איש צדיק,
 מצד של צדיק חי העולמים, שם ויפת מהצד של
 שני עמודי האמת, וסוד הדבר פאן - מה שמו

וּמָה שֵׁם בְּנוֹ כִּי תִדְעַ. מַה שְּׁמוֹ, בָּאֵם הָעֲלִיזָה
 שֵׁשׁם חֲכָמָה, וּמָה שֵׁם בְּנוֹ, בָּאֵם הַתְּחִתּוֹנָה, הוּא
 נִדְרַע, אֲבָל שְׁלֹשָׁה גְּלָגוּלִים בְּשִׁלְשָׁה אָבוֹת, וּשְׁלֹשָׁה
 בְּשִׁלְשֵׁת הָעֲמוּדִים שְׁלִמְטָה, וְאֵלֹו הַשְּׁשָׁה הָיוּ
 עֲתִידִים לְהִיּוֹת שְׁלֹשָׁה בְּשֵׁת וּשְׁלֹשָׁה בְּהֶבֶל, אֵלֶּא
 שְׁפָרְחָה מִשָּׁם י' מִשֵּׁת שְׁחִיא נִקְדָּה כו'.

תקון ששים ותשעה

וְעוֹד וַתּוֹסֵף לְלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת הֶבֶל, רַבִּי יוֹסִי
 וְרִי אֵלְעָזַי הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. הַזְּדִמָּן רַבִּי
 אֵלְעָזַר עֲמָהֶם. אָמְרוּ: וַדַּאי עָלֶיךָ נֶאֱמַר וַיִּפְגַּע
 בְּמָקוֹם, שְׁפָגְשָׁנוּ בְּשִׁכְנִינָה. אָמַר לָהֶם: עֲלֵיכֶם
 נֶאֱמַר וַיִּפְגַּעוּ בּוֹ מִלְּאֲכִי אֱלֹהִים. מַה זֶה מִלְּאֲכִי
 אֱלֹהִים? אֵלֹו שְׁנֶאֱמַר בָּהֶם עוֹשֶׂה מִלְּאֲכִיו רֹחוֹת,
 שְׁרוֹחוֹתֵיכֶם מִרוֹחוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (שֶׁל
 הַקְּדוּשָׁה). שְׁמַחוּ בְּכֶם בְּדֶרֶךְ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי
 אֵלְעָזַר: מַה זֶה וַתּוֹסֵף לְלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת הֶבֶל?
 וְעוֹד, מַה בָּא לְרַבּוֹת וַתּוֹסֵף, וּשְׁתֵּי אֶתִים - אֶת
 אָחִיו אֶת הֶבֶל?

אמר לו: ודאי ותוסף זו תוספת של רוח הקדש,
שהוא העמוד האמצעי, משם נוספה לו רוח
הקדש, שני אתים לרבות בו נשמה ונפש מצד של
השכינה העליונה והתחתונה, ומה היתה תוספת
על הרוח? זו החכמה מאדם הראשון.

אמר רבי יוסי: שמעתי ששלשת הרבויים הללו
הם שלש הטפות שנוזקו מהמח הנסתר
של כל הנסתרים, ואלו הם שלשה גלגולים, ואלו
שלש הטפות, שמעתי שהן כנגד שלש נשים
שנאמר בהן חכמות נשים כנתה ביתה, שאחת
אופה, ואחת עורכת, ואחת מקטפת, אל אותה
שנאמר בה ראשית עריסתיכם חלה, וזו חלה של
פסח שהיא סגולת"א, היא טפה ראשונה, וממנה
נוזקו שלש טפות, והם שלשה יודין י' י' י' שהם
סגולת"א ודאי, והם י' יברכה, י' יאר, י' ישא,
ובאיזה מקום נוזקו? בשלשת האבות, שלשם ירד
אדם בשלשה גלגולים, ומאיזה מקום נוזקו?
מאותו שירד בהם (זה יח"ו) מצד החכמה העליונה.

וּבְנֶגֶד שְׁלֹשׁ הַטְּפוֹת הַלָּלוּ תִקְנוּ שְׁלֹשׁ מִצְוֹת
 בְּכַפְסֵת, אַחַת ^(דף קי ע"א) הַמִּצְוָה שְׁלֹמֵעָלָה לְבָרֵךְ
 בָּהּ הַמוֹצֵיא, הַשְּׁנֵיָה לָחֶם מִשְׁנָה, הַשְּׁלִישִׁית לָחֶם
 עֲנִי בְּלִי מַלְחָה, שְׁחֲרֵי נְאֻמָּר עַל קֶרְבֶּנְךָ תִקְרִיב
 מַלְחָה, מִשּׁוּם שֶׁהִיא מִצְוָה פְּרוּסָה, כְּמוֹ שְׁפוֹרֶם
 פְּרִיסָת מַלְכוּתְךָ, עַד שֶׁתִּהְיֶה שְׁלֵמָה לֹא צָרִיךְ
 לְהִקְרִיב עָלֶיהָ מַלְחָה, שֶׁהוּא חַל"ם, וְמָה הוּא
 חַל"ם? שֶׁהוּא אֶמְצָעִי (שָׁל כָּל הַשְּׁלֹשׁ). שְׁלֹשׁ הַטְּפוֹת
 הָעֲלִיּוֹנוֹת הֵן סְגוּלַת "א, שֶׁתְּלוּיּוֹת מִהַמַּחַ הַנְּסָפָר
 הַעֲתִיק שֶׁל הַעֲתִיקִים.

שְׁלֹשׁ טְפוֹת נִזְרְקוּ בְּנִלְגָלוֹת מִן הַמַּחַ הַשְּׁנִי, וְהֵן
 סְגוּ"ל, אֵיפֹה נִזְרְקוּ? בְּשָׁנֵי עֲמוּדֵי אֶמֶת
 וּבְרִית, שֶׁהֵם בְּנֶגֶד נַח שֵׁם וְיִפְתָּ. נַח נִזְרַק בְּצַדִּיק,
 וְהוּ שְׁפָתוֹב נַח אִישׁ צַדִּיק, שֵׁם וְיִפְתָּ בְּשָׁנֵי עֲמוּדֵי
 אֶמֶת, וְעֲלִיָּהֶם נְאֻמָּר בְּרָא שֵׁית. שְׁלֹשׁ טְפוֹת
 עֲלִיּוֹנוֹת שֶׁהֵן סְגוּלַת "א, שֶׁנִּזְרְקוּ מִהַמַּחַ הַנְּסָפָר, הֵן
 הַקּוּץ שֶׁל הָאוֹת י' לְמַעְלָה, וְהַקּוּץ שֶׁלָּהּ לְמַטָּה,
 וְהֵן בְּאֶמְצָעֵיתָהּ, הַמַּחַ שֶׁנִּזְרְקוּ שְׁלֹשׁ הַטְּפוֹת הַלָּלוּ
 מִמֶּנּוּ, הוּא י', וְזוֹ י' שֶׁהִיא מַעַל לָאוֹת א, י' לְמַטָּה

מן א - המה השני, ושלא הטפות שנוקו ממנה
 הן סגו"ל, שלא הטפות של אדם הראשון שהם
 שלאשה גלגולים, ושלא של האדם השני שלאשה
 גלגולים.

מי האדם העליון והאדם השני? אלא מה שמו
 ומה שם בנו. מה שמו? אדם עליון, מה שם
 בנו? אדם תחתון, ושניהם נרמזו באותו פסוק
 שאמר משה, ואמרו לי מה שמו מה אמר? שלא
 טפות, אחת אופה במה שהוא כנגד ימין, שהוא
 האופה, שהוא שר האופים, ואחת עורכת זה
 המה, שהוא מצד השמאל, שנמר בה אף ערכה
 שלחנה, וברי פרשוהו שלחן בצפון כנגד הלב,
 ואחת מקשפת כנגד המה, שהוא לאחור בלפי
 הכתף, וכנגד שלא הטפות הללו הם שלא יודים,
 שהם ביו"ד ה"י וא"ו ה"י, שמעידין על עלת כל
 העלות, שעליו נאמר אני ראשון ואני אחרון
 ומבלעדיו אין אלהים, שהוא ראשון ואחרון
 ומבלעדיו אין אלהים.

וּמַשִּׁישֵׁת הַתְּקוּנִים הֶלְלוּ רָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְבָרָא אֶת אֶת שֵׁת, שִׁיְהִיָּה שְׁמוֹ שֵׁת, שִׁיְהִי־וּ
 בּוֹ שְׁלֹשָׁה גְּלוּגוּלִים שֶׁל אָדָם וְשְׁלֹשָׁה שֶׁל הַבֵּל,
 אֲלֵא שֶׁפָּרְחָה י' מִשֵּׁת, שֶׁהִיא נִקְדָּה, אֲכֹן שְׁתִּיָּה,
 שְׁמִשָּׁם הַשְּׁתֵּת הָעוֹלָם.

וּבִי' הִזוּ חָטָא יוֹסֵף, זְהוּ שְׁכָתוּב וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן
 קִשְׁתּוֹ וַיִּפְּזוּ זְרוּעֵי יָדָיו. מַה זֶה וַיִּפְּזוּ?
 שֶׁנִּזְרְקָה הַטְּפָה שֶׁהִיא י' בֵּין עֶשֶׂר אֲצַבְעוֹת וְנִחְלָקָה
 לְעֶשְׂרָה נִיצוּצוֹת שֶׁנִּזְרְקוּ מִתְּקִישָׁת, שֶׁהִיא הַבְּרִית,
 וּבְאִיזָה מְקוֹם נִזְרְקוּ? בְּעֶשְׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת. אָמַר
 לוֹ, וַתִּרֵי שְׁמַעְתִּי שֶׁעֶשְׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת הָיוּ בְּנֵי
 יַעֲקֹב? אָמַר לוֹ: חַם וְשָׁלוֹם, אֲלֵא בְּדַמוֹתָם הָיוּ.

אָמַר לוֹ, וּמִי גָרַם שֶׁנִּזְרְקוּ לְשָׁם? אָמַר לוֹ, דַּמּוֹת
 אֲבִיו שֶׁהוֹדְמָנָה אֵלָיו, שֶׁהִיָּתָה בְּדַמוֹתָו שֶׁל
 אָדָם הָרֵאשׁוֹן, זֶה גָרַם שֶׁנִּזְרְקוּ לָהֶן, וְנַעַץ צַפְרָנְיוֹ
 בַּפְּרָקַע וְהַבְּרִית אֶת עֲצָמוֹ, וְלֹא נִזְרְקוּ (בְּאוֹתָהּ הַיּוֹנָה,
 שָׁאִם לֹא שֶׁנִּזְרְקָתָה לוֹ דַּמּוֹת אֲבִיו, לֹא הָיוּ נִזְרְקוֹת בָּהּ, וְדַמּוֹת אֲבִיו נִרְמָה שְׁאוֹתָהּ
 הַטְּפָה וַיִּנָּס וַיֵּצֵא חַוּצָה, וְלֹא בַעֲבֵרָה, וּבְשֹׁכֵר וַיִּנָּס) (בַּיּוֹנָה הַזֵּה. שָׁאִם הִיָּה זוֹרֵק

אוֹתָן בּוֹזֵה הוּז, הָיוּ יִשְׂרָאֵל מוֹדְעִים בָּיָם. וְלֹא לְחַנּוּם בְּאֵרוֹהָ הַקְּדֻמוֹנִים, בְּשֹׁכֵר וַיִּנָּם) -
 (דף קי ע"ב) הַיָּם רָאָה וַיִּנָּם, וְאִם לֹא, לֹא הָיוּ יוֹצְאִים
 יִשְׂרָאֵל מִן הַיָּם, וְהוּא קִבֵּל עֲנָשׁוֹ בְּאֵלוֹ עֲשָׂרָה
 הַרוּגֵי הַמַּלְכוּת, שֶׁהָיוּ עֲתִידִים לָצֵאת מִמֶּנּוּ עֲשָׂרָה
 שְׂבָטִים, וּמִשׁוֹם זֶה הָיוּ עֲשָׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת כְּמוֹ
 שֶׁעֲשָׂרַת הַשְּׂבָטִים שֶׁהָיוּ עֲתִידִים לָצֵאת מִמֶּנּוּ, וְהָיוּ
 חוֹשְׁבִים הַחֲבָרִים שֶׁעֲשָׂרָה בְּנֵי יַעֲקֹב הָיוּ.

אָמַר לוֹ, אִם כֵּן, מִי נָתַן סוּד זֶה בְּשֵׁת? (אָמַר לוֹ,
 נְשָׁמוֹת הַצְּדִיקִים נִבְרְאוּ קִדְם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוֹהָ הַרְּאִשׁוֹנִים)
 (כמ"ש בְּרֵאשִׁית, אֵין רֵאשִׁית אֶלָּא נְשָׁמָה, וְכו') עַיִן לְקַמְן קִיב ע"א). אָמַר לוֹ,
 בְּגִלְלָל זֶה אָמַר הַכֶּתוּב מִנִּיד מִרֵּאשִׁית אַחֲרִית,
 וּמִשׁוֹם זֶה שֵׁ"ת הוּא סִיּוּם הָאוֹתִיּוֹת, וּמִהֶם נוֹדְעִים
 רֵאשׁ הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהוּא א"ב בָּא"ת ב"ש, וְעוֹד שֵׁת,
 הִש' שְׁלוֹ הֵם שְׁלֹשֶׁת עֲנָפֵי הָאֵילָן לְמַעְלָה, וְהוּא
 הַשְּׂרֵשׁ לְמַטָּה, וְהִרְאָה בָּהֶם שְׁלֹשָׁה גִלְגּוּלִים
 לְמַעְלָה וּשְׁלֹשָׁה לְמַטָּה.

ת' תְּפִאָרַת (ש') שְׁלוֹם, כּוֹלֵל שְׁשָׁה צְדָדִים, וְזוֹ
 דְרָגַת מוֹשֶׁה, כּוֹלֵל שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, וּשְׁלֹשׁ דְרָגוֹת

תַּחֲתִיָּהוּ, וְהִם הַגְּלָגוּל שֶׁל אָדָם, שֶׁת אֲנוּשׁ הַכֵּל נִחַ
 יָשֵׁם יָפֶת, וּמִשֵּׁת וְאֲנוּשׁ הַתִּיַחֲסוּ כָּל הַדּוֹרוֹת, זֶהוּ
 שְׁכַתּוֹב אִז הוֹחֵל לְקַרֵּא בְּשֵׁם יְהו"ה, אִז, אֹתוֹ
 שְׁנֵאמַר בּוּ (כִּי מִן הַמַּיִם מְשִׁיתָהוּ), אִז הוֹחֵל לְבֹא בְּגְלָגוּל
 אֹתוֹ שְׁנֵאמַר בּוּ אִז יִשִּׁיר מִשָּׁה.

וּמִשֵּׁם זֶה שֵׁת, מִשֵּׁם הַשֵּׁת הָעוֹלָם, וּמִשֵּׁם זֶה
 כִּי שֵׁת לִי אֱלֹהִים זָרַע אַחֵר תַּחַת הַכֵּל,
 שְׁנֵאמַר בּוּ בְּשֵׁם זֶה הַכֵּל, וְאִיֹּב אָמַר עָלָיו מִי שֵׁת
 בְּטוֹחוֹת חֲכָמָה. חֲכָמָה - מִי"ם עֲלִיוֹנִים, מִשֵּׁם
 נְמִשָּׁה, וּמִשֵּׁם זֶה כִּי מִן הַמַּיִם מְשִׁיתָהוּ, שֶׁ שְׁלֵשֶׁת
 הָאֲבוֹת, וְזֶה מ"ש מִן מִשָּׁה, ה' שְׁכִינָה הַתַּחֲתוֹנָה,
 הַכֵּל ה' ל"ב.

וּכְפֹל שָׁמוּ פְּעָמִים מִשָּׁה מִשָּׁה, לְאַחַז בְּשָׁנֵי יְהו"ן,
 תַּח' הָעֲלִיוֹנָה וְתַח' הַתַּחֲתוֹנָה, וְלְאַחַז
 בְּשֵׁלֶשֶׁת עֲנָפִים וּבְשֵׁלֶשֶׁת שָׂרָשִׁים שָׁהֵם שֵׁשׁ,
 פְּעָמִים מ"ה מִמִּשָּׁה, הוּא מֵרָאֵה תְּסוּד מַה שָׁמוּ
 מַה שָּׁם בְּנוּ, שְׁבִשְׁלֵשֶׁת הָאֲבוֹת הַתְּלַבֵּשׁ מ"ה
 שְׁלֵמְעֵלָה, וּמִשְׁלֵשׁ הַדְּרָגוֹת שְׁלֵמְטָה מ"ה שְׁלֵמְטָה,

ומָשָׁה כּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם, הוּא מְרַכֵּב שְׁלֵמָה
 עֲלֵיוֹנָה וְתַתְּיוֹנָה, כְּמוֹ זֶה שׁ מִן מִשָּׁה, שְׁלֵשֶׁת
 הָאֲבוֹת, שְׁנֵאמַר בָּהּ וּפְנֵי אַרְיָה אֶל הַיָּמִין וּפְנֵי שׁוֹר
 וּפְנֵי נֶשֶׁר כּו', מ"ה שֶׁל מִשָּׁה וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי
 אֲד"ם, וּמִשׁוּם שֶׁהוּא מְרַכֵּב לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, אָמַר
 וְאָמְרוּ לִי מָה שְׁמוֹ מָה אָמַר אֲלֵיהֶם. בֵּינֵתִים הָרִי
 רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יוֹדָאי וְרַבִּי יְהוּדָה וְשָׂאֵר הַחֲבֵרִים
 בָּאוּ. אָמַר לָהֶם רַבִּי שְׁמַעוֹן: בְּמָה עִסְקָתֶם? אָמְרוּ
 לוֹ: שְׁמַעְנוּ עֲלֵיךָ וּבָאֵנוּ אֵלֶיךָ, שִׁשְׁאֲלָנוּ עֲלֵיךָ אֶת
 כָּל הַחֲבֵרִים וְלֹא מֵצָאנוּ מִי שְׁמוֹדִיעַ לָנוּ עֲלֵיךָ, עַד
 שֶׁפָּגַשְׁנוּ אֶת רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי אֶלְעָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר
 שֶׁהָיוּ מֵתַעֲסָקִים בְּסוּד שֶׁל הַכָּל בְּכָל גְּלִגּוּלָיו.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: וְדָאי שְׁמַעְשָׁה הַצְּדִיקִים תָּלוּי
 לְמַעְלָה, וְשֵׁם הַכָּל נוֹדָע, וְהַתְּעוֹרְרוֹת
 שְׁלֵמָה גּוֹרֶמֶת לְהַתְּעוֹרְרוֹת שְׁלֵמָה לָהּ, בְּיָדָי
 שְׁסוּד הַגְּלִגּוּל הוּא בְּמָקוֹם אַחֵר, וְכָל הַגְּלִגּוּלִים הֵם
 כְּמוֹ הַגְּלִגּוּלִים שְׁעוֹלִים וְיִזְרָדִים, וְגִלְגַּל אַחֵר הוּא
 קְבוּעַ בְּאִמְצַע בֵּינֵיהֶם, וְהוּא לֹא מֵתַנַּעֲנַע לְבָאֵן
 וּלְבָאֵן.

וְסוּד תִּדְבַר תְּרֵי פִּרְשׁוּתָּהּ, הוּר הַלֵּךְ וְדוּר בָּא
וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עֲמֻדָתָּה, שְׁהִיא קְבוּעָה

בֵּינֵיהֶם (כְּמוֹ זֶה, הַנֶּפֶשׁ הִיא בְּקַבְיֵעוֹת שֶׁל הַגּוּף, וְהַרוּחַ עוֹלָה וְיורֶדֶת בְּגוּף

וּמִתְפַּשְׁטָת בְּכָל וְרִידֵי הַלֵּב, כְּבָר אָמַרְנוּ שֶׁחַגְלָגוּלִים הֵם כְּמוֹ הַגְּלִים שֶׁעוֹלִים וְיורֶדִים

בְּגַלְגוּל אַחֵר), כְּמוֹ זֶה הַנֶּפֶשׁ הִיא בְּקַבְיֵעוֹת בְּגוּף,

וְהַרוּחַ יורֶדֶת וְעוֹלָה בְּגוּף, וּמִתְפַּשְׁטָת בְּכָל וְרִידֵי

הַלֵּב שֶׁמִּתְנַעֲנְעִים, זֶהוּ שְׁכָתוּב אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה שְׁמָה

הַרוּחַ לְלֶכֶת יִלְכוּ, אֲבָל הַנֶּפֶשׁ קְבוּעָה בַּלֵּב כְּאִשָּׁה

שְׁהִיא קְבוּעָה בַּבַּיִת, זֶהוּ שְׁכָתוּב מוֹשִׁיבֵי עֲקָרֹת

הַבַּיִת, וּבִעֲלָה וַיֵּצֵא וַיֵּצֵא וְשׁוּב, כֵּן הוּר הַלֵּךְ וְדוּר

בָּא, זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, הוּא הוֹלֵךְ וּבָא בְּגַלְגוּל,

אֲבָל הַשְּׂכִינָה לְעוֹלָם עֲמֻדָתָּה, הִיא לֹא הוֹלֶכֶת

בְּגַלְגוּל וְלֹא מִרְפַּכָּת בְּמָקוֹם אַחֵר, וּמִשׁוּם (דף קיא ע"א)

זֶה נֶאֱמַר כֹּה אֲשַׁתְּךָ כְּגִפְנֵי פִרְיָהּ, מִה גִפְנֵי לֹא

מִקְבָּלָת עֲלֶיהָ הַרְפָּכָה מִמִּין אַחֵר מִכָּל עֵץ

שֶׁבְּעוֹלָם, כֵּן הַשְּׂכִינָה לֹא מִקְבָּלָת עֲלֶיהָ הַרְפָּכָה

אַחֲרָת בְּעוֹלָם אֵלָּא מִבְּעֲלָהּ.

כְּמוֹ כָּל הַחֲבָרִים וְהַשְּׂתַטְחוֹ לְפָנָיו וְאָמְרוּ: אֵלֹהֵינוּ

לֹא בָּאֵנוּ לְעוֹלָם אֵלָּא לְשִׁמְעַת אֶת זֶה - דִּי.

פָּתַח וְאָמַר: וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ, וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ
 זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, שֶׁהוּא מֵשֶׁה בְּדַמּוֹתָיו. וְזָרַח,
 זֶהוּ שֶׁכֶּתוּב יְהו"ה מְסִינֵי בָּא וְזָרַח מִשְׁעִיר לָמוֹ.
 וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ, בְּשֶׁהִתְכַנַּס מֵשֶׁה, וְעַם כָּל זֶה,
 שֶׁהִתְכַנַּס אֶל מְקוֹמוֹ, שׂוֹאֵף זוֹרֵחַ הוּא שָׁם, וְזֶה
 יְהוֹשֻׁעַ שֶׁהָיָה כְּמוֹ הַלְּבָנָה, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה.

וְעוֹד, וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ זֶה מֵשֶׁה, כְּשֶׁיָּבֵא בְּגִלְגּוֹל
 בְּצַדִּיק גָּמוּר, וּכְשֶׁהוּא לֹא בְּצַדִּיק גָּמוּר -
 וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ, מִתְכַּנֵּס מִפְּנֵי וְהוֹלֵךְ וּבָא בְּגִלְגּוֹל, עַד
 שֶׁמוֹצֵא אֶת מְקוֹמוֹ, וּמֵשׁוּם זֶה אֶל מְקוֹמוֹ שׂוֹאֵף
 זוֹרֵחַ הוּא שָׁם.

וְעוֹד, וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ זֶה הַקְּדוֹשׁ כְּרוּךְ הוּא, בְּאִיזָה
 מְקוֹם? בְּאֵדָם שֶׁהַשְּׂכִינָה עָמוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
 בְּכָל מְקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי וְגוֹמַר, וְתִרְגַּם
 אוֹנְקְלוֹס, בְּמְקוֹם שֶׁתְּשַׁרְחַה שְׂכִינָתוֹ שָׁם, וְאִם אֵין
 שָׁם שְׂכִינָה - וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ, מִתְכַּנֵּס מִפְּנֵי הַקְּדוֹשׁ
 כְּרוּךְ הוּא וְנִשְׁאָר בְּחֻשְׁכָּה, וְשׂוֹלְטִים עָלָיו כַּמָּה
 מִתְּחִלָּה וּכְמָה יְסוּרִים רְעִים שְׂאִינָם יְסוּרִים שֶׁל

אַהֲבָה. זֶהוּ שְׂכָתוֹב עַל כִּי אֵין אֱלֹהִי בְּקִרְבִּי
 מִצְאוֹנֵי הָרְעוֹת הָאֵלֶּה, שְׁהָרְעוֹת הִלְלוּ מִמְּנוֹת עַל
 כָּל הָעֲתִים וְהִרְנָעִים, שְׁעֲלִיהֶם נֹאמֵר וַתִּפְקְדֵנוּ
 לְבִקְרִים לְרִנָּעִים תִּבְחָנֵנוּ, וְזֶהוּ שְׁאֵמֵר דָּוִד בְּיָדָךְ
 עֲתוֹתַי וְגוֹמֵר, וּמִי גוֹרֵם שְׁלֹא שׁוֹרָה עָלָיו שְׂכִינָה
 וְלֹא מֵאִיר עָלָיו הַשֶּׁמֶשׁ? בְּגִלְלַת הַהֶבֶל שֶׁל שְׂקָר
 וְדִבְרֵי שְׂקָר שְׂיוֹצְאִים מִפִּיו, וּמִשׁוֹם זֶה - יֵשׁ הֶבֶל
 אֲשֶׁר נִעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ. יֵשׁ הֶבֶל וְיֵשׁ הֶבֶל. יֵשׁ הֶבֶל
 מִבְּעַלֵּי הַשְּׂקָר שֶׁנֹּאמֵר בָּהֶם הֶבֶל הִמָּה מִעֲשֵׂה
 תַעֲתוּעִים, שֶׁהֵם תוֹעִים בְּמִעֲשֵׂה שֶׁל שְׂקָר.

וְיֵשׁ הֶבֶל שֶׁנֹּאמֵר בּוֹ כִּי עַל כָּל מוֹצֵא כִּי יְהו"ה
 יִחְיֶה הָאָדָם, וְזֶה הַהֶבֶל שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁהוּא
 חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תּוֹרָה, מִן ב' שֶׁל בְּרֵאשִׁית עַד ל' שֶׁל
 לְעֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל, וְזֶהוּ הֶבֶל"ל, וְחֲרִי שֵׁשׁ הֵם עִם זֶה
 סֶפֶר? אֵלֶּה זֶה ו' שֶׁהוּא הַקּוֹל, שְׁעוֹלָה בְּהֶבֶל
 שֶׁהוּא ה'. אֲשֶׁרֵי הוּא מִי שְׁמַתְכֵר אוֹתָם כְּאֶחָד
 וּמוֹצֵיא אוֹתָם מִפִּיו בְּאַהֲבָה וְיִרְאָה שֶׁל י"ה,
 וּמִשׁוֹם זֶה יֵשׁ הֶבֶל וְכוּ', אֲשֶׁר יֵשׁ צְדִיקִים שְׂמֹנֵעַ
 אֲלֵיהֶם בְּמִעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים.

אמרו לו החברים: רבי רבי אם כך שהם צדיקים,
 למה מגיע אליהם כמעשה הרשעים? אמר
 להם: הגלגול גרם להם שיבא להם כמעשה
 הרשעים, כאלו היו רשעים, כך יבאו להם יסורים
 ודחק, ואלו הם שנשמותיהם מהצד של אדם
 והכל, שזה חטא במחשבה ומעשה, ומשום זה
 אמר עליהם הכתוב בשנים, זה הכל, גם - לרבות
 אדם.

אמרו לו: ידענו שמחשבה היא אדם קדמון, מ"ה
 שלמעלה, מ"ה שמו, מעשה כ"ח שלו,
 עשרים ושמונה אותיות של מעשה של בראשית
 ברא וכו', והכל חכמה, כח מה, אם כן במה היו
 יכולים לחטא פאן? אמר להם: פודאי כל מי
 שחטא בגופו ששם המעשה, ובנשמתו ששם
 המחשבה, כאלו חטא באותו שהוא נברא
 בדמותו. זהו שכתוב ויברא אלהים את האדם
 בצלמו וכו'.

וַיֵּשׁ רְשָׁעִים שְׂמֹנֵיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַצְּדִיקִים,
שֵׁישׁ לָהֶם עֵשֶׂר וְשָׁלוֹם וְאַרְיֵכוֹת יָמִים בְּעוֹלָם
הַזֶּה. אָמְרוּ לוֹ: מֵאַחַר שֶׁהֵם רְשָׁעִים, לָמָּה יֵשׁ לָהֶם
אֵת כָּל הַכְּבוֹד הַזֶּה? אָמַר לָהֶם: הַטּוֹבָה הַזֹּאת
שֶׁלָּהֶם הִיא הַכָּל וְרַעוּת רוּחַ, שֶׁהַגְּלוּל שֶׁלָּהֶם גָּרַם
לָהֶם שִׁיחֻיו רְשָׁעִים גְּמוּרִים, וְעָשׂוּ (זְכוּיֹת בְּמַה מְהֵם,
וְהַתְקַצְרוּ בְּקֶצֶר שָׁנִים וְלֹא הִשְׁתַּלֵּם לָהֶם) כְּמַה מִיְּנֵי טוֹבוֹת, הַבֵּיא
אוֹתָם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגִלְגּוּל לְהַשְׁלִים לָהֶם
שְׂכָרָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהוּא שֶׁכַּתּוּב וּמִשְׁלֵם לְשִׁנְאוֹ
אֶל פָּנָיו כּוֹ', וְעֲלֵיהֶם נֹאמַר וּבִכֵּן רָאִיתִי רְשָׁעִים
קְבָרִים וּבָאוּ כּוֹ'. (דף קיא ע"ב) בֵּינְתִים הִנֵּה רַבֵּי פְּנָחָם
שִׁיּוֹרֵד מִהִשִּׁיבָה הָעֲלִיּוֹנָה, וְנִרְאָה תַּחַת צֵלוֹ שֶׁל
רַבֵּי שְׂמַעוֹן, וְאָמַר לוֹ: מַה זֶה הַכָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל
הָאָרֶץ, וְכִי עַל הָאָרֶץ נַעֲשָׂה הַכָּל? אֵלֶּא כְּמוֹ
שֶׁנֹּאמַר וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ, שֵׁישׁ הַכָּל אֲשֶׁר
נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ, הַהַכָּל שֶׁל תְּפִלוֹת וְהַהַכָּל שֶׁל
הַתּוֹרָה נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁהִיא שְׂכִינְתּוֹ, שֶׁנֹּאמַר בָּהּ וְהָאָרֶץ חֵדָם רַגְלֵי,
וּמֵהוּ הַהַכָּל שֶׁנַּעֲשָׂה עֲלֶיהָ? אֵלֶּא הַפֶּךָ הַכָּל

וּתְמַצָּא הַלֵּב, וּמִמֶּנּוּ יוֹצֵא הַכֵּל, וְזוֹ הַנְּפֶשׁ, וְכֵן
 עוֹלָה הַדְּבֹר, הָרוּחַ יוֹצֵאת מֵאֵזֶן שְׂמֵאל שֶׁל הַלֵּב,
 וּמִמֶּנּוּ יוֹצֵא הַקּוֹל, וְהַקּוֹל הוּא הָאֵילָן, שֶׁנֶּחְלָק
 לְכַמָּה קוֹלוֹת שֶׁהֵם עֲנָפֵי הָאֵילָן, וְהַפְּרִי שֶׁלוֹ הוּא
 הַדְּבֹר, וְשְׁנֵיהֶם עֵץ פְּרִי, וְהֵם גּוֹף וּבְרִית, הָעֵץ זֶה
 וְ, וְהַפְּרִי זֶה י', אֹת הַפְּרִית.

ה' הַתְּחִתּוֹנָה שְׂרֵשׁ הָאֵילָן, שְׂיֵשׁ בּוֹ שְׁלֹשָׁה וָו"ם
 בְּנֵי שְׁלֹשָׁה הָעֲנָפִים שֶׁל ש', ה' הָעֲלִיּוֹנָה
 שְׁלֹשָׁה עֲנָפִים, וְהֵם שְׁלֹשֶׁת הַוָּו"ם מִן וַיִּסַּע וַיִּבֵּא
 וַיִּט, וְהוּ עֵץ הַחַיִּים שְׁעַקֵּר עֲנָפָיו, שְׁקַצֵּץ בְּנִטְיָעוֹת
 וְהַסְתַּלֵּק הַפְּרִי, וַיִּנְאֶמֶר בְּאֵילָן גִּדּוֹ הָאֵילָן וּקְצֹצוּ
 עֲנָפָיו וְכו'. בְּרַם, עַקֵּר שְׂרֵשׁוֹ בְּאֶרֶץ הַשְּׂאִירוֹ,
 שְׁהִיא ה' הַתְּחִתּוֹנָה, הַסְתַּלֵּק הו"י וַנְּשַׂאֲרָה ה',
 וּמִשׁוּם זֶה שְׁלֹשׁ מִשְׁמְרוֹת הו"י הַלְּיָלָה, וּבְכֹל
 מִשְׁמֵר וּמִשְׁמֵר יוֹשֵׁב הַקְּדוּשׁ פְּרוּךְ הוּא וְשׂוֹאֵג
 בְּאֵרֵי וְכו', ה' שֶׁל הַלְּיָלָה עֲלֶיהָ שׂוֹאֵג הַקְּדוּשׁ פְּרוּךְ
 הוּא בְּשִׁלֵּשׁ מִשְׁמְרוֹת שְׁשָׁם הו"י, שָׁם הו"י הוּא
 וַיֵּאָי.

וּמַנִּין לָנוּ שְׁעַקְר אָדָם אֶת הָאֵילָן וְהַפְּרִי וְהָעֲנָפִים
 שָׁלוּ, וְלֹא נִשְׁאַר שָׁם אֵלָּא הַשָּׂרֵשׁ שֶׁהִיא ה'
 הַתְּחִתּוֹנָה? זֶהוּ שְׁכַתּוּב וַיֹּאמֶר לוֹ אֵיכָּה, כָּמוֹ
 שְׂאִיכָה שֶׁנֶּאמַר בָּהּ אֵיכָה יֵשְׁבָה בְּדָד, אֵיךְ ה'
 יֵשְׁבָה בְּדָד? בְּגִלְלָל זֶה הַתְּנַלְגָּל אָדָם בְּשִׁלְשֵׁת
 הָאֲבוֹת, שֶׁהֵם עֲנֵפֵי הָאֵילָן וְהַגּוֹף וְהַפְּרִי שֶׁל הָאֵילָן,
 וְהַתְּתִקוֹן מֵהַ שְׁעַקְר, יָרַד בְּאֲבָרָם וְנִטַּע בּוֹ ה',
 שֶׁהִיא עֲנֵפֵי הָאֵילָן, יָרַד בְּיִצְחָק וְעָשָׂה פְּרִי שֶׁהוּא
 י' מִן יִצְחָק, יָרַד בְּיַעֲקֹב וְנִטַּע בּוֹ ו' שֶׁהוּא הָאֵילָן,
 שֶׁנֶּאמַר בּוֹ וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב.

אַחֲרַי כִּי בָּא מֹשֶׁה שֶׁנֶּאמַר בּוֹ בְּשֵׁנָם הוּא בְּשָׂר,
 שֵׁנָם זֶה הַבָּל, וְהוֹרִיד תְּמוּשָׁה חֲמִשִּׁי תוֹרָה,
 שֶׁהִיא שָׂרֵשׁ הָאֵילָן, וְהַשְּׁלִים אֶת הָאֵילָן בְּשֵׁם שֶׁל
 יְהו"ה, וּמִשּׁוֹם זֶה הַשְּׁתַלֵּם בּוֹ שֵׁם יְהו"ה, כָּמוֹ
 שֶׁנֶּאמַר וְאָמְרוּ לִי מַה שָּׁמוֹ מָה אָמַר אֱלֹהֵיהֶם, כִּי
 יֹאמְרוּ לֹא נִרְאָה אֱלֹיךָ יְהו"ה, שְׁלֹאֲבוֹת לֹא הַתְּנַלְגָּה
 לָהֶם, מִשּׁוֹם שֶׁהַשֵּׁם לֹא הָיָה שָׁלֵם, בְּאֲבוֹת לֹא
 הַתְּנַלְגָּה לָהֶם, זֶהוּ שְׁכַתּוּב וּשְׁמֵי יְהו"ה לֹא נוֹדַעְתִּי
 לָהֶם, בְּמַה שֶׁחָטְא אָדָם הַתְּתִקוֹן, וּבְמַה שֶׁחָטְא

הַכֹּל הַתִּתְקֵן, וְחֹזֵר הַכֹּל בְּתִקּוּנֵנוּ בְּעֲנַפָּיו, בְּשָׂרָשָׁיו,
 בְּגוּפּוֹ, בְּכַרְיוֹ, וְהַכֹּל הַשְּׁתַלֵּם בְּב"ר שֶׁהוּא מַעֲשֵׂה,
 ב"ר מִן בְּרֵאשִׁית, מֵה שֶׁהָיָה זֶשֶׁת יְרֵדָה לְשֵׁם י'
 וְנַעֲשֶׂה שִׁי"ת, וּמִתְחִיל בְּב' שֶׁהִיא בְּרָכָה לְהוֹצִיא
 אֶת הָאָרֶץ מִקְלָלָתָהּ, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ אַרְוֶה הָאָדָמָה
 בְּעִבּוּרָהּ, וְאַחַר יְרֵדָה ר' עֲלֶיהָ, שֶׁהִיא רֵאשִׁית
 חֲכָמָה, וּבְשֶׁקֶרֶב לְחַר סִינִי, יְרֵדָה א' מִן בְּרֵאשִׁית,
 שֶׁהִיא אָנָּכִי, וְיֵרֵד עֲלֶיהָ הַכֶּתֶר, שֶׁהֵן הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל
 עֶשֶׂר אֱמִירוֹת, וְהַשְּׁתַלֵּם הָאֵילָן בְּכֹל הַתִּקּוּנִים
 שָׁלוֹ.

אָמְרוּ לוֹ: רַבִּי רַבִּי, חֲרֵי הָאֵילָן שָׁלֵם בִּיהו"ה,
 לָמָּה יְרֵדָה א' מִן בְּרֵאשִׁית? אֵלָּא מִשּׁוּם
 שֶׁהוּא מַעֲיִן לְהַשְׁקוֹת אֶת הָאֵילָן, שֶׁמִּשָּׁם אֱלֹהִים
 מְלִיאָה מְכֹל תִּשְׁעֵי הַסְּפִירוֹת, שֶׁהֵם בְּבֵרֵאשִׁית,
 יֵשׁ הֵן יֵשׁ הַסְּפִירוֹת, בָּרָא, שֶׁלֹּשׁ סְפִירוֹת
 הָעֲלִיּוֹנוֹת, אֱלֹהִים הִיא הָעֲשִׂירִית מְלִיאָה מְכֹל
 הַתִּשְׁעֵי הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל כָּלֵם, וּמִשּׁוּם זֶה בְּרֵאשִׁית
 בָּרָא אֱלֹהִים, בְּרֵאשִׁית בָּרָא עִם אֱלֹהִים, אֶת

הַשָּׁמַיִם וְיַאת הָאָרֶץ. בָּאוּ לְנִשְׁק אֹתוֹ וּפְרַח
לְמַעַלָּה.

אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן: חֲבָרִים, בְּנֵי אֵי שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא הַסְּבִים עִמָּנוּ, שְׁעָלְיוֹנִים וְתַחַתּוֹנִים
לְהִיּוֹת עִמָּנוּ בַּחֲבוּר הַזֶּה, אֲשֶׁרִי חֲדוּר שְׁוֹת הַתְּנַלָּה
בוֹ, שְׁעָתִיד כָּל זֶה לְהַתְּחַדֵּשׁ עַל יְדֵי מֹשֶׁה בְּסוּף
הַיָּמִים בְּחֲדוּר הָאֲחֵרוֹן, לְקַיֵּם אֶת הַכְּתוּב מ"ה
שְׁ"הִיָּה ה"וּא שְׁיִהְיֶה, וּבוֹ ^(דף קיב ע"א) מ'מְכוֹן שְׁבָתוֹ
ה'שְׁנִית, אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁכַבְ"ה לוֹ בְּגִימְטְרִיא מֹשֶׁה, ה'
אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁיִהוּ"ה אֱלֹהֵי"ו, שְׁעָלְיוֹ נֶאֱמַר דוּר הַלֵּךְ
וְדוּר בָּא, וְאִין דוּר פְּחוֹת מִשְׁשִׁים רַבּוּא, וְעָלְיוֹ
נֶאֱמַר דְּבַר צְוֹה לְאֶלְפֵי דוּר, וְהַתְּפַשְׁטוֹתוֹ הִיא בְּכָל
דוּר וְדוּר וּבְכָל צְדִיק וְחָכָם שְׁמַתְעִםק בַּתוֹרָה, עַד
שְׁשִׁים רַבּוּא, לְהַשְׁלִים אֶת כָּלֵם מִהַפָּנִם שְׁלָהֵם,
וְסוּד הַדְּבַר - וְהוּא מְחַלֵּל מִפְּשָׁעֵינוּ, שֶׁהוּא שְׁקוּל
לְכָלֵם, כְּמוֹ שְׁבַאֲרוֹתוֹ בְּעָלֵי הַמִּשְׁנָה, אִשָּׁה אַחַת
יִלְדָה שְׁשִׁים רַבּוּא, וּמִיָּהוּ? מֹשֶׁה שְׁשִׁים שְׁקוּל כְּשִׁשִׁים
רַבּוּא, וּמִשּׁוֹם זֶה נֶאֱמַר עָלְיוֹ דוּר הַלֵּךְ (וְדוּר בָּא),
לְאֹתוֹ הָעוֹלָם, וְדוּר בָּא הוּא יָבֵא כְּמוֹ מְקַדָּם.

וְעוֹד, כִּי שָׁת לִי אֱלֹהִים זָרַע אַחֵר, הִתְפַּשְׁטוּתוֹ
 שֶׁל שֵׁת הִיָּתָה עַד יַעֲקֹב, שֶׁפָּרַח בּוֹ י' מִן
 שֵׁית וְנִשְׂאָר שֵׁת, וְנִשְׂאָר יַעֲקֹב עַקֵּב, שֶׁיַּעֲקֹב הָיָה
 דְיוֹקְנוֹ שֶׁל אָדָם הָרֵאשׁוֹן, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוָה, יָפִיז שֶׁל
 יַעֲקֹב בְּעֵין יָפִיז שֶׁל אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וּבְשָׂבִיל הִי' הוּזוּ
 נֹאמַר אָבֵן מֵאִסוֹ הַבּוֹנִים, שֶׁהֵם אֲבָרָהֶם וַיִּצְחָק,
 שֶׁנֹּאמַר בָּהּ לְאָדָם, הוּא יִשׁוּפֵךְ רֹאשׁ וְאַתָּה
 תִּשׁוּפְנוּ עַקֵּב, שֶׁהָיוּ יוֹדְעִים שֶׁהָיָה עֵתִיד לְלָקוֹת
 מִתְּנַחֵשׁ, וּמִשׁוֹם זֶה נֹאמַר בָּהּ אָבֵן מֵאִסוֹ הַבּוֹנִים.

אָמְרוּ לוֹ הַחֲבֵרִים: וַתִּרֵי אָמַר רַבִּי פִּנְחָס שְׂאוֹת
 י' הִיא בְּיִצְחָק? אָמַר: וַדַּאי י' עֲלִיוֹנָה הִיא
 מִן חֲכָמָה, וְזוֹ הִיא י' קַטְנָה, וּמִשׁוֹם זֶה נֹאמַר בָּהּ
 עַקֵּב, זֶהוּ שֶׁפָּתוּב וְאַתָּה תִּשׁוּפְנוּ עַקֵּב, וְזוֹ כַּף יִרְדֵּךְ
 יַעֲקֹב שֶׁנֹּאמַר בָּהּ וַיִּנַּע בְּכַף יִרְכּוּ, וְנֹאמַר בּוֹ וַיִּנַּע
 בְּכַף יִרְכּוּ, וְנֹאמַר בּוֹ וְהוּא צִלַּע עַל יִרְכּוּ, וְזֶה י'
 מִן אֲדֻנִי, וְהוּא י' מִן חוּה"י, שֶׁבָּהּ וַיִּסְתַּר מִשָּׁה
 פָּנָיו כִּי יָרָא מִתְּבִיט לַמָּקוֹם שֶׁחָטָא בְּרֵאשׁוֹנָה,
 לְפָנָי שֶׁיֵּבֵא בְּגִלְגּוֹל. כִּיּוֹן שֶׁבָּא יַעֲקֹב לְשֵׁם, מִיָּד -
 וַיַּעֲקֹב נָסַע סִבְתָּהּ וַיָּבֵן לוֹ בַּיִת, בַּת י', מִיָּד

הַשְׁתַּלְמָה י' עִם עֵקֶב וְנַעֲשֶׂה יַעֲקֹב, וְזֶהוּ שְׂאֵמֶר
הַכֶּתוּב וַיָּבֵא יַעֲקֹב שָׁלֹם, וְאַחַר כֵּן בָּא מַעֲשֵׂה וְהַפֶּךְ:
הוּח"י מְדִינ לְרַחֲמִים, וְחִזֵּר יְהו"ה, וְזֶהוּ חֲסוּד שֶׁל
אַבְן מַאֲסוֹ הַכּוֹנֵנִים. פְּאוֹתוֹ זְמַן כָּלָם אָמְרוּ מֵאֵת
יְהו"ה תִּיָּתֵה זֹאת כּו'.

(אמר המגיה: זה הלשון מצאתי בספר אחר)

בְּרֵאשִׁית, אֵינן רֵאשִׁית אֵלָּא נְשָׁמָה. אָמַר לוֹ,
מִכָּאן נִודַע שֶׁפְּאוֹת כְּרִית הַמִּילָה הוּוּ
חָטֵא אָדָם וְכָל הַדּוֹרוֹת שֶׁבָּאוּ אַחֲרָיו, וְזֶהוּ שְׂאֵמֶר
הַכֶּתוּב פֶּקֶד עֵזֶן אֲבוֹת עַל בְּנִים, מִשּׁוֹם שֶׁמַּעֲשֵׂה
אֲבוֹתֵיהֶם בִּידֵיהֶם. אָמַר לוֹ, נִמְצָא שְׁשֵׁת גְּלָגוּל שֶׁל
אָדָם וְהַכֵּל, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ כְּשֵׁנָם הוּא כְּשֵׁר, כְּשֵׁנָם זֶה
הַכֵּל, וְסוּד הַדְּבָר - אִזּוּ הוּחַל לְקָרָא בְּשֵׁם יְהו"ה,
וְאִדְעָךְ בְּשֵׁם, אִזּוּ, אִזּוּ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ אִזּוּ יִשִּׁיר מַעֲשֵׂה,
כְּשֵׁם יְהו"ה וְאִדְעָךְ בְּשֵׁם, כְּשֵׁנֵי שְׁמוֹת, מֵה שְׁמוֹ
וּמֵה שֵׁם בְּנוֹ, וְנֶאֱמַר בּוֹ הוּחַל, שֶׁמִּשְׁשֵׁם הַשְׁתַּת
הָעוֹלָם.

בִּינְתִים הִנֵּה רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְרַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יוֹדָאי
 וְרַבִּי יְהוּדָה וְשָׂאֵר הַחֲבֵרִים פָּגְשׁוּ אֶת
 רַבִּי אֶלְעָזָר וַחֲבֵרָיו שְׁחִיו עִמּוֹ. אָמַר לָהֶם, בַּמָּה
 עִמְּקֹתֶם? אָמְרוּ לוֹ, בְּסוּד הַגְּלָגוּל שֶׁל אָדָם וְהַכֵּל.
 אָמַר, וְדָאי בְּסוּד הָעֲלִיזוֹן שְׁחִינּוּ מִתְּעַפְּקִים אַתֶּם
 הֵייתֶם מִתְּעַפְּקִים.

פָּתַח כְּמוֹ מִקְדָּם וְאָמַר, יֵשׁ הַכֵּל אֲשֶׁר נִעְשָׂה עַל
 הָאָרֶץ וְכו', זֶה אָדָם וְהַכֵּל, בְּמַחְשָׁבָה
 וּבְמַעֲשֵׂה חֲטָאוֹ, כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ לְמַעְלָה, וּמֵהֶם
 מַחְשָׁבָה וּמַעֲשֵׂה? הָאֵב וְהָאֵם, חֲכָמָה וּבִינָה,
 שְׁעֲלִיָּהֶם נֹאמַר כָּלֶם בְּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ, הֲרִי עֲשִׂיָּה,
 מִשּׁוֹם שְׁשֵׁם כַּח מָה, זוֹ הַחֲכָמָה שֶׁתְּחַלְּקָה לְשָׁנֵי
 צְדָדִים, מ"ה הוּא אָדָם, מִחְשָׁבָה - חָשַׁב מ"ה, מ"ה
 - אָדָם, תִּמְצָא שֶׁאָדָם הוּא מַחְשָׁבָה, בִּינָה שֵׁם י"ה,
 הָאֵב וְהָאֵם, וְהִבֵּן בְּתוֹכָם הָעֲמוּד שְׁסוּמָד אוֹתָם,
 אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כּוּ בְּשֵׁם הוּא בְּשָׂר, בְּשֵׁם זֶה הַכֵּל,
 שֶׁהוּא מִשָּׂה, מִשָּׁם הָיָה, וְכֵן פִּרְשׁוּהוּ הַרְאִשׁוֹנִים
 בְּשֵׁם זֶה מִשָּׂה, הַכֵּל נִקְרָא עַל שֵׁם ב' מִן
 בְּרִאשִׁית, ל' לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, ה' חֲמִשָּׁה חֲמִשִּׁי

תורה שעתידה להנתן על ידו, וזהו הַב"ל, שְׁנַאֲמַר
בו כי על כל מוצא פי יהו"ה יחיה האדם.

ויש הַב"ל של הצד האחר שְׁנַאֲמַר בו הַב"ל הַמָּה
מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים, וזהו הַב"ל של נבלות הַמָּה
וּדְבָרִים בְּטִלִּים, שאין בהם תועלת כָּלֵל, ומשום
זה יש הַב"ל כּו' שְׁמַנִּיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים
וְיֵשׁ הַב"ל אֲשֶׁר מַנִּיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַצְּדִיקִים. מי
זה הַרְשָׁעִים? זה סמא"ל וְנַחֲשׁ, ש של מִשָּׁה הִיא
שְׁלֵשָׁה עֲנָפִים שֶׁל שָׂרֵשׁ הָאֵילָן, וזו ש מן שַׁת, מ"ה
מן מִשָּׁה זֶה אָדָם, שְׁהוּא בְּדַמּוֹת הָאָדָם שְׁלִמְעָלָה,
וְזֶהוּ מַה שָּׁמוֹ וְכֵה שָׁם בְּנוֹ, וְזֶה הַמ"ה, (ה) תּוֹרַת
יְהו"ה תְּמִימָה, ה' תְּמִימָה חֲמִשִּׁי תּוֹרָה, שְׁנִתְּנוּ לוֹ
בְּאַרְבָּעִים יָמִים וְאַרְבָּעִים לַיְלֹת שְׁלָחַם לֹא אָכַל
וּמִים לֹא שָׁתָה.

ומשום שְׁעַקֵּר שׁ, שְׁהִיא שָׂרֵשׁ הָאֵילָן, מִמְּקוֹמָה,
וְנִעְשְׂתָה שְׁלֵשָׁה עֲנָפִים שְׁהֶם שְׁלֵשָׁה זִינִים
כְּמוֹ זֶה: שׁ, שֶׁל זָרַע שְׁהוּא יוֹרָה בַּחֵץ, נִעְשָׂה ז',
שְׁשֵׁלֶשׁ מַפּוֹת הַתְּפִשָּׁמוֹ וְנִעְשׂוּ שְׂרָבִיטִים, וּמִשׁוֹם

שְׁעָקָר אֹתָם מִמְקוֹמָם, וְיִמָּה שְׁתִּיהַ שְׁרָשׁ אַחַד,
 עָקָר אַחַד, הִתְחַלְקוּ לְשִׁלְשָׁה, כִּי הוּא נִזְרָק
 בְּשִׁלְשָׁה גִלְגּוּלִים, אַחַד בְּנֵת, וְשְׁנַיִם בְּשֵׁם וַיְפֹת,
 וּמִשׁוֹם שְׁכִשְׁפָא נֵחַ, לֹא בִקֵּשׁ רַחֲמִים עַל אֲנָשִׁי
 הַמִּבּוּל, הִתְבַּיֵּשׁ אַחַר כֵּן וְאָמַר, וְאִם אֵין מִחֲנִי נָא
 מִסְפָּרָךְ אֲשֶׁר כְּתִבָּת, וְשֵׁם, לֹא לְחַנּוּם תִּהְיֶה קוֹבֵעַ
 מִדְּרָשׁוֹת, וּבְיַפֶּת נֶאֱמַר יַפֶּת אֱלֹהִים לְיַפֶּת וַיִּשְׁכַּן
 בְּאֶהֱלֵי שֵׁם, בְּשִׁלְשֵׁת אֵלֶּה תִּהְיֶה צְרוּךְ לְהַשְׁתַּדֵּשׁ
 בְּשָׂרְשָׁיו. רָאָה שְׁלֹא הִצְלִיתָ, עָקָר אֹתוֹ מִשֵּׁם וְנִטַּע
 אֹתוֹ אַחַר כֵּן יְחִידִי.

אַבְל אָדָם נִטַּע בְּשִׁלְשֵׁת הָאֲבוֹת, וְהַצְטַרַּף
 וְהִתְלַבֵּן בָּהֶם וְהַשְׁתַּדֵּשׁ בְּשָׂרְשָׁיו וְהִצְלִיתָ,
 מִיָּד כִּי מִשָּׁה שֶׁהוּא בְּנוֹ שֶׁל אָדָם, וְנִתֵּן תְּקוּדָתוֹ
 בְּרוּךְ הוּא תוֹרָה עַל יְדוֹ לְהַשְׁקוֹת אֶת הָאֵילָן
 לְהִתְנַדֵּל בְּשָׂרְשָׁיו וְעֲנָפָיו. בְּאֹתוֹ זְמַן הִתְתַּקֵּן
 הָאֵילָן שְׁעָקָר, הִחֲטָא שְׁחֲטָא בְּעֵץ כָּאֵן תִּקֵּן הַכֹּל,
 אַחַר שֶׁהִתְכַּנַּס מִשָּׁה מִן הָעוֹלָם נֶאֱמַר כּוּ וְזָרַח
 הַשֶּׁמֶשׁ וּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ, וְנֶאֱמַר כּוּ הוֹלֵךְ אֶל דָּרוֹם
 וְסוּבֵב אֶל צָפוֹן סוּבֵב סוּבֵב הוֹלֵךְ תְּרוּתָה, שְׁלֹשׁ

פְּעָמִים סוֹבֵב בְּנֶגֶד שְׁלֹשָׁה גְּלוּלִים שְׂרוּחוֹ סוֹבֵבָה
שָׁם. מִיָּד בְּשִׁמְצָא שָׁם לְשָׂרוֹת, מַה כָּתוּב? וְעַל
סְבִיבוֹתָיו שָׁב הָרוּחַ.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: פֶּאן נוֹדַע סוּד עֲלִיזוֹן מְרוּחַ
הַקֹּדֶשׁ שְׁלִמְעָלָה, שֶׁהוּא בֶּן י"ה, שֶׁסוֹבֵב
לְיָמִין וּשְׂמָאל וְהָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, וְאַחַר כֵּן לְשִׁלְשֵׁת
הַתַּחְתּוֹנִים, שֶׁהֵם צְדִיק וּשְׁנֵי עַמּוּדֵי הָאֲמֵת, וְכֵן
אָדָם הָעֲלִיזוֹן אַף כֵּן בְּשִׁשָּׁה צְדָדִים, וְזֶה הַסּוּד שֶׁל
בְּרֵאשִׁית בְּרֵאשִׁית לְמַעְלָה, בְּרֵאשִׁית שֵׁית לְמַטָּה, י'
שְׁפָרְחָה.

מִן שֵׁית הוּא י' שֶׁל יַעֲקֹב, שְׁפָרְחָה י' מִמֶּנּוּ וְנִשְׁאָר
עָקֵב, וְזֶהוּ הַסּוּד שֶׁל הוּא יִשׁוּפֵךְ רֹאשׁ וְאַתָּה
תִּשׁוּפְנוּ עָקֵב, וּבְשׁוּם זֶה בְּשְׁפָרְחָה י' מִן שֵׁית, מַה
כָּתוּב בּוֹ? כִּי שֵׁית לִי אֱלֹהִים זָרַע אַחֵר, אַחֵר גָּרַם
שֶׁנִּשְׁאָבְדָה י', שֶׁהִיא זָרַע מִן שֵׁית, וְהַסּוּד שֶׁל שֵׁית -
כָּל שֵׁתָה תַּחַת רְגְלָיו, כָּל וּדְאִי, שֶׁהוּא זָרַע אוֹת
בְּרִית קֹדֶשׁ. בְּאוֹתוֹ זְמַן בָּא מִשָּׁה עִם שְׁנֵי לוֹחֹת
שֵׁתָן ב' מִבְּרֵאשִׁית, וְכִסָּה עַל שֵׁית וְנִעְשָׂה בְּשֵׁית,

וּבְאִיזָה מְקוֹם כָּפָה ב' עַל אֵת? בְּזִמְנֵי שְׂאֵמֶר וַיִּסְתַּר
 מִפְּנֵי, וְאוֹת י' הִיא תְּמוּנַת יְהו"ה, בְּשֹׁכֵר
 וַיִּסְתַּר מִפְּנֵי כִי יֵרָא מִחִבִּיט - וְתְּמוּנַת יְהו"ה
 יִבִּיט, וְהַשְׁתַּלֵּם אֵת.

וְהִינּוּ בְּרֵאשִׁית כָּרָא, הַשְׁתַּלֵּם בְּשִׁית, אֵת הוּא
 סִיּוּם שֶׁל אֵלְפָא בִּיתָא, אָב הָרֵאשִׁי שֶׁל
 אֵלְפָא בִּיתָא, וְזֵהוּ הַסּוּד שֶׁל א"ת ב"ש, כָּאֵן
 הַתְּתִקֵּן הָאֵב עִם הַבֵּן, שְׁנִיחָם זֶה עַל גַּב זֶה, בְּכָל
 מְקוֹם שֶׁהֲלָכוּ לֹא נִפְרְדּוּ זֶה מִזֶּה. בְּרֵאשִׁית, שָׁם
 א"ת ב"ש, א"ב ש"ת, נִשְׁאָרוּ ר' י' מִן בְּרֵאשִׁית,
 עָלְיוּ נִשְׁאָמֵר וַיֵּרָא רֵאשִׁית לוֹ, שֶׁהוּא רֵאשִׁית חֲכָמָה
 יֵרָאֵת יְהו"ה, כְּמוֹ זֶה בֵּן בְּתוֹךְ הָאֵב, וַיֵּרָא רֵאשִׁית
 לוֹ, מִשָּׁם הוֹרִישׁ לוֹ נִשְׁמָה וְנִקְרָא רֵאשִׁית לוֹ
 בְּשֵׁמוֹ, וְנִקְרָא אָדָם בְּשֵׁמוֹ בְּשִׁלְשֵׁת הָאֲבוֹת שֶׁהֵם
 ש, כָּאֵ אָדָם בְּמִשְׁחָה, וּבְמִשְׁחָה כּוֹלֵל הַכֹּל, וּמִשּׁוּם
 זֶה שׁ מִן מִשְׁחָה שְׁקוּל שׁ לְשִׁלְשֵׁת הָאֲבוֹת, מ"ה שָׁלוֹ
 כְּמוֹ שֶׁל אָדָם הָרֵאשִׁי, מִרְכָּבָה שְׁלֵמָה הִיְתָה
 בְּמִשְׁחָה לְבָדוֹ, כְּמוֹ שֶׁהִיְתָה בְּשִׁלְשֵׁת הָאֲבוֹת, וְאָדָם
 הָעֲלִיּוֹן הָיָה בְּמִשְׁחָה. שְׁלֵשֶׁת הָעֲנָפִים שֶׁל ש - אֲרִיָּה

שׁוֹר נָשָׂר, מ"ה וְדַמוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם, וְנֹאמַר בּוֹ
 מִשָּׁה מִשָּׁה פְּעַמִּים, לְקַיֵּם בּוֹ מַה שֶּׁהָיָה הוּא שֶׁהָיָה
 וְאֲשֶׁר לְהִיּוֹת כְּכֹר הָיָה, זֶה אָדָם הָרֵאשׁוֹן.
 הַשְּׁתַּמְחוּ בְּכֶם לְפָנָיו וְאָמְרוּ: אֲשֶׁרֵי חִלְקֵנוּ שֶׁפָּנֵשְׁנוּ
 בְּךָ לְדַעַת סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים מְמִירִים שֶׁל עֲתִיק
 הַיָּמִים.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: נוֹדַע מְכָאן, שֶׁמִּשָּׁה מֵאוֹתֵינוּתָיו
 מִשְׁמָע שֶׁהוּא הֶבֶל וְהוּא שֵׁת וְהוּא מִשָּׁה,
 וְהַתְּפִשְׁמוֹתָיו שֶׁל מִשָּׁה בְּכָל דּוֹר וְדוֹר וּבְכָל צַדִּיק
 וְצַדִּיק, וְהוּא הוֹלֵךְ בְּשֵׁלֶשׁ שֵׁלֶשׁ, וּבְכָל שָׁלֹשׁ שֶׁהוּא
 רוֹכֵב נֹאמַר בָּהֶם לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיָּךְ וּמִפִּי זֶרַעְךָ וּמִפִּי
 זֶרַע זֶרַעְךָ. מְכָאן נוֹדַע שֶׁהוּא לֹא נִמְצָא אֵלָּא
 בְּמָקוֹם שֵׁישׁ בּוֹ תוֹרָה, וּמִשׁוּם זֶה זָכְרוּ תוֹרַת מִשָּׁה
 עֲבָדֵי.

אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוּדָה: הַתְּפִשְׁמוֹתָיו בְּבִנֵי אָדָם יֵשׁ
 לָהּ שְׁעוֹר? אָמַר לוֹ: כֵּן, עַד שֶׁשִּׁים רַבּוּא,
 וְסוּד הַדְּבָר - דּוֹר הַלֵּךְ וְדוֹר בָּא, וּפְרִשׁוּהָ
 תְּקַדְמוֹנִים, אִינן דּוֹר פְּחוֹת מִשְׁשִׁים רַבּוּא, וּמִשׁוּם

זה נאמר בו אשה אחת ילדה במצרים ששים רבוא פכרם אחד, ומיהו? זה משה שהוא שקול בששים רבוא מישראל. אמר לו רבי שמעון: ברוך בני לעתיק הימים.

ויהי מקץ ימים ויבא קיץ מפרי האדמה מנחה ליהו"ה, מיזה מקום הביא אותה? מק"ץ ימי"ם, מהשירים שלו, כמו אדם שנסוף ימיו חוזר בתשובה כשאין לו כח לעשות טוב ורע, ובעלומו, כשהוא פכחו, לא שב, כמו שבארוהו מפני שיבה תקום, ומשום זה ואל קיץ ואל מנחתו לא שעה, אבל הכל מבכורות צאנו הביא לו קרבן, מהיפה שלו, ומשום זה וישע יהו"ה אל הכל. ועוד, אל קיץ ואל מנחתו לא שעה, משום שקרבנו היה מאותו מקום שנקרא ערוה, ומה היה? בשמים, שנאמר בו ועשה להם מכנסים בד לבסות בשר ערוה.

אמר לו רבי אלעזר: שהתכסה בו בשר ערוה - טוב הוא. אמר לו: בני, לא כל

הַעֲרִיּוֹת שְׁוִים, זֶה לֹא הַקָּרִיב קָרְבַּן זֶה אֵלֶּא לְקָרֵב
 אֶת עֲרֻתּוֹ לֵה, שְׁנֵאמַר בּוֹ אִישׁ אִישׁ אֵל כָּל שְׂאֵר
 בְּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֲרֻת אֲנִי יְהוָה, וּמָה
 עֲרֻתּוֹ? הַזְהֵמָה, הָעֲרָלָה הָרַעָה, הַנִּזְקָכָה שֶׁל עֲרָלָה,
 אוֹתָהּ שְׁנֵאמַר בָּהּ אָדָם הִרְאִישׁוֹן הִיָּה מוֹשֵׁף
 בְּעֲרָלָתוֹ, וּמָה הִיא הָאֵם שֶׁל הָעֲרֻבּוּבִיָּה הָרַעָה?
 הַפְּרִי שֶׁל הָעֵץ שֶׁל טוֹב וְרַע, שְׁנֵאמַר בָּהּ וַתִּקַּח
 מִפְּרִי וַתִּתֵּן גַּם לְאִשְׁתָּהּ עִמָּהּ, וּמִי הִיא? לִילִי"ת,
 שְׁמֹנֶשׁם בָּאִים עָרֵב רַב שֶׁהֵם מְעַרְבִים עִם יִשְׂרָאֵל,
 שְׁנֵאמַר בָּהֶם הוּי גּוֹי חוֹטֵא, שֶׁהֵם זָרַע מְרַעִים בְּנִים
 מִשְׁחִיתִים וְכוּ', וְאָמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵי"ךָ יִשְׂרָאֵל לְעֶגְלָה,
 וּמִשׁוֹם זֶה וְאֵל קִיִּן וְאֶת מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה.

וַחֲרִי נִתְבָּאָר בְּהַקְדוּשׁ פְּרוּךְ הוּא עֲלֵיהֶם וְרַחֲמָיו
 עַל כָּל מַעֲשָׂיו, וְנֵאמַר בּוֹ כִּי לֹא אֶחָפִיץ
 בְּמוֹת הַמָּוֶת, וְקִבַּל אוֹתָם, כָּל שֶׁבֵן אֶת קָרְבַּן קִיִּן?
 אֵלֶּא שֶׁהִיָּה רְצוֹנוֹ לְרַע כְּמוֹ שְׁנֵאמַר, אֲבָל הַכֹּל
 הִיָּה רְצוֹנוֹ בְּקָרְבָּנוֹ לְקָרֵב הַשְּׂכִינָה, לְאוֹתוֹ שְׁנֵאמַר
 בּוֹ וְעַתִּיק הַיָּמִים יוֹשֵׁב לְבוֹשׁוֹ כְּשֶׁלֶּג לָבֵן וְשִׁעָר
 רֵאשׁוֹ כְּצֶמֶר נָקִי. בְּמָה? בְּאוֹתוֹ שֶׁהַקָּרִיב מִכְבוֹרוֹת

צאנו ומחלבהן, ומשום זה וישע יהו"ה אל הכל,
וְחָרִי נִתְבָּאֵר.

ומיד שלא התקבל קרבנו של קיז, ויחר לקיז
מאד, ויאמר יהו"ה לקיז למה חרה לך
שלא מתקבל קרבנד? אם תיטיב מעשיך בנגול
- שאת לך בעולם ותתקבל בתשובה, ואם לא -
לפתח חטאת רבין. אמר רבי אלעזר: פאן לא
צריך לכסות את הסוד מה זה שא"ת, ולא באנו
לדרש בפסוק הזה, אלא ששאת זה הוא משא,
ובהפוך אותיות שא"ת הוא אש"ת. פאן רמו
שעבר על ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך כו',
שפא על תאומתו של הכל, וזהו ויקם קיז אל
הכל, קם על תאומתו, ואחר כך חרג את בעלה,
כמו המצרי, וסוד הדבר - ויפן פה וכה, ואמרו
הראשונים מה זה ויפן פה וכה? אלא ראה מה
עשה בבית (דף קיג ע"א) ומה עשה בשדה, ואין שדה
אלא אשה, כמו שנאמר כי בשדה מצאה, זהו
שפתוב ויהי בהיותם בשדה. ויפן פה וכה,
הסתכל אם תיה בו מצד הטוב, שלפעמים נפרד

טוב מרע, ומשם הם הגרים, ומשום זה הסתכל
 מכל צד עד ששנים רבוא ולא ראה שם גר שיוצא
 ממנו, ויך את המצרי.

אחר כך מה פתוב? ואם לא תיטיב, אל תקרי
 ואם אלא ואם, שהיא יתר שאית ויתר עז.
 לפתח חטאת רבין, מה זה רבין? אלא כי תראה
 חמור שנאף רבין וכו', שהיא לא יכול לשאת על
 פתפו חמרת התורה, לא יכול לשאת על המלכות
 בגלות, וחדלת מעזב לו, פאן הראה לקיז
 שעתידיים ישראל להיות ברחק בגלות, עני ורכב
 על חמור, שיהיו בחמור, שמשאו על פתפו מעל
 המם בגלות ומכבד המלאכה, וזהו רבין תחת
 משאו - בגלות, ובני קיז שהיו עשירים וחזקים
 במלכים בחזק רב, ומשום זה אמר אם תיטיב
 שאית, הלא אם תיטיב להיות שאית לעניי ישראל,
 שהם כבדים במשא כבד (וכברו ממני), אני אסכל את
 בניך בעולם ומאריך עליהם, ואם לא - לפתח
 חטאת רבין, לשער הגיהנם נפתחת, לטל נקמה
 ממך ומבניך.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: בְּרוּךְ בְּנֵי לְעֵתִיךְ תִּימִים, שְׁהָרִי
רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הַתְּעוֹרְרָה אֵלֶיךָ לְגִלּוֹת בְּאֵן
חַדוּשִׁים שְׁלֹא נוֹדְעוּ עַד עֵתָהּ. אָמַר: וַדַּאי זָהוּ קוֹל
דְּמֵי אַחִיךָ צִעְקִים אֵלַי, אוֹתָם דְּמִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
שְׁעֵתִידִים לְגִזּוֹל אוֹתָם בְּנֵי קִוֵּן, עָרַב רַב, תַּחֲיִיבִים
הַרְשָׁעִים בְּגִלּוֹתַי, וְזָהוּ כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ חֲמָם
מִפְּנֵיהֶם, וְזָהוּ הַהֲרֵג שֶׁל קִוֵּן אֵל הַכֵּל, שְׁעֵנִי חָשׁוּב
בְּמַת.

וַיְהִי (דף קיג ע"ב) מִקֵּץ יָמִים וְגו', פָּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן
וְאָמַר: מַה זֶה מִקֵּץ יָמִים? אֵלֶּה מַאֲוֹתוֹ
מְקוֹם שְׁעֵתִיד לֹאֵר בּוֹ קִיץ כָּל בְּשָׂר בָּא לְפָנָי, קִיץ
שֵׁם לַחֲשָׁף, וְתִרְגָּם יוֹנְתָן בֶּן עֲזִיָּאֵל, קִיץ כָּל בְּשָׂר
- הַמְּחַבֵּל שֶׁל כָּל בְּשָׂר, מְלֹאָכֵי חֲבָלָה. רָאָה
שְׁעֵתִידִים לְצֵאת מִמֶּנּוּ מְחַבְּלִים בְּרָמִים, שֶׁהֵם
יִשְׂרָאֵל, שְׁנֵאֲמַר בָּהֶם כִּי כָּרַם יְהו"ה צָבָאוֹ"ת בֵּית
יִשְׂרָאֵל, בְּגִלְל כָּךְ וְאֵל קִוֵּן וְאֵל מְנַחְתּוֹ לֹא שָׁעָה,
וְרָאָה שְׁעֵתִידִים לְצֵאת מִהַכֵּל כְּפֹה צְדִיקִים, בְּגִלְל
זֶה וַיִּשַׁע יְהו"ה אֵל הַכֵּל וְאֵל מְנַחְתּוֹ.

וְהָרִי בַשָּׁעָה שְׁנוּלָד קִיז, נְאֻמֵּר בּוֹ קִנִּיתִי אִישׁ אֶת
 יְהו"ה, וְלֹא הָיָה כִּי, מִשּׁוֹם שְׁלֹא הִתְבַּשְּׂמָה,
 וְהִנָּחַשׁ הַקָּשָׁה הַטִּיל בָּהּ זִהְמָה שֶׁל הַדִּין הַקָּשָׁה,
 וּמִשּׁוֹם זֶה לֹא הִתְבַּשְּׂמָה, וּכְשֶׁקִּינַן מִצַּד הַנְּקֻבָּה יֵצֵא
 תְּקִיף קָשָׁה בְּדִינוֹ, כִּיזוֹן שְׁוֵה יֵצֵא, הִיא נִחְלָשָׁה
 וְנִתְבַּשְּׂמָה אַחֲרֵי זֶה, וְהוֹצִיָּאה אַחֵר יוֹתֵר מִבְּשָׁם,
 וְעָלָה הָרֵאשׁוֹן שְׁתֵּיהֶם תְּקִיף קָשָׁה עַל הָאֶחֶר, שְׁתֵּרֵי
 כָּל הַדִּינִים הִתְעוֹרְרוּ עִמּוֹ.

בֵּא וּרְאֵה מַה כָּתוּב? וַיְהִי בְּהֵיוֹתָם בַּשָּׂדֶה, בַּשָּׂדֶה
 שְׁנוּדָע לְמַעְלָה, שֶׁנִּקְרָא שָׂדֶה שֶׁל תְּפוּחִים,
 וְנִצַּח הַדִּין הָיָה אֶת אֲחִיו, מִשּׁוֹם שְׁתֵּיהֶם קָשָׁה מִמֶּנּוּ,
 וְהַכְּבִיעַ אוֹתוֹ וְהִטְמִין אוֹתוֹ תַּחְתָּיו, עַד שֶׁהִתְעוֹרַר
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהִעֲבִירוּ מִלְּפָנָיו, וְשָׁקַע אוֹתוֹ
 בְּנֻקַּב תְּחוּם רַבָּה, וְכָלֵל אֶת אֲחִיו בַּשְּׂקוּעַ שֶׁל הַיָּם
 הַגָּדוֹל שְׂמִבְשָׁם אֶת הַדְּמָעוֹת הָעֲלִיזוֹת.

וּמֵהֶם יוֹרְדוֹת הַנְּשָׁמוֹת לְעוֹלָם, אִישׁ כְּפִי דְרָכּוֹ,
 וְאֵף עַל גַּב שְׁהֵם טְמִירִים, מִתְבַּשְּׂמִים זֶה
 עִם זֶה וְנִעְשִׂים גּוֹף אֶחָד, וּמִהֲנוּף הָיָה יוֹרְדוֹת

נְשָׁמוֹת שֶׁל הַרְשָׁעִים עֲזִי הָרוּחַ, הָאֵם עוֹלָה בְּדַעְתָּךְ
 מִשְׁנִיָּהֶם יַחַד? לֹא, אֲלֵא אֶחָד לְצַדּוֹ וְאֶחָד לְצַדּוֹ.
 אֲשָׁרֵי הֵם הַצְּדִיקִים שֶׁשׁוֹלְפִים נְשָׁמוֹתֵיהֶם מִהַגּוֹף
 הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא אָדָם, שְׁכוּלֵל הַכּל, הַמָּקוֹם
 שֶׁהַכְּתָרִים וְהַעֲטָרוֹת הַקָּדוֹשׁוֹת ^(דף קיד ע"א) מִתְחַבְּרִים
 שָׁם בְּצִרּוֹר הָאֲשָׁכוֹל.

(נ"א) וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא בְּיוֹ, מַה זֶה מִקֵּץ יָמִים?
 אֲלֵא מֵאוֹתוֹ שֶׁעָתִיד לְהֵאמֹר בּוֹ קֵץ כָּל בָּשָׂר
 בָּא לְפָנַי, וּמִשׁוֹם זֶה וְאֵל בְּיוֹ וְאֵל מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה.
 וְעוֹד מִקֵּץ יָמִים, וְלֹא אָמַר מֵרֵאשִׁית יָמִים, אֲלֵא
 מִהַשִּׁירִים שָׁלוֹ וְלֹא מִן הַיְּפֵה, כְּאָדָם שֶׁבָּא עֲנִי
 לְשַׁעַר שָׁלוֹ וּבְזִמְנֵי שֶׁהוּא תֵּאבֵל לְאֵכֵל, כִּדִּי שֶׁלֹּא
 לָתֵת לוֹ מִהַיְּפֵה שֶׁבַמְּאֵכֵלִים, לֹא רוּצָה לָתֵת לוֹ
 דָּבָר אַחֵר שֶׁאֵכֵל אֶת הַיְּפֵה מִהַכּל, כִּינֵם אֶת אוֹתוֹ
 שֶׁהוּא בְּסוֹף וְנָתַן לְעֲנִי הַזֶּה שֶׁהִתְיַאֵשׁ מִמֶּנּוּ. אָמַר
 לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְכֹלֵב תִּזְרְקוּ אוֹתוֹ, וּמִשׁוֹם
 זֶה וְאֵל בְּיוֹ וְאֵל מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה, אֲכָל הַכּל לֹא
 הַקָּרִיב אֲלֵא מִהַיְּפֵה שֶׁל הַכּל, זֶהוּ שֶׁפְּתוּב וְהַכּל
 תֵּבִיא גַם הוּא מִכְּבוֹרֹת צִאָנוּ.

וּמַחְלִיבֶהָ, לֹא הִקְרִיב אֶלָּא שִׁירִים, וּמִשּׁוּם זֶה
 וַיִּשַׁע יְהו"ה אֶל הַכֵּל וְאֶל מִנְחָתוֹ וְאֶל
 קִינֵן וְאֶל מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה, וַיֹּאמֶר יְהו"ה לְקִינֵן לָמָּה
 חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ, הֲלוֹא אִם תִּיטִיב שְׂאֵת.
 אָמַר לוֹ, אִם אַתָּה תִּיטִיב מִעֲשִׂיךָ - שְׂאֵת, יִתְעַלֶּה
 קַרְבְּנֶךָ, וְאִם לֹא תִיטִיב מִעֲשִׂיךָ - לִפְתַּח חֲטָאֵת
 רַבִּין, שִׁיפְרַע מִמֶּךָ. נֵאמַר כָּאֵן רַבִּין, וּבְמָקוֹם אַחֵר
 כְּתוּב כִּי תִרְאֶה חֲמוֹר שֶׁנֶּאֱדָר רַבִּין תַּחַת מִשְׁאוֹ כּוֹ'
 לֹא תִרְאֶה אֶת חֲמוֹר אַחִיד, זֶה קִינֵן שֶׁהוּא רוֹבֵץ
 מִכַּבֵּד עֲוֹנוֹ, וְאִם לֹא רוֹצֵה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה,
 וְחִדְלָתָ מֵעֲזוֹב לוֹ, שְׁלֹא עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה אַחִיד, וְאִם
 חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, עֲזוֹב תֵּעֲזוֹב עִמוֹ. מָה עֹשֶׂה הַכֵּל?
 קָם עָלָיו וְהִפִּילוֹ לְאָרֶץ, וְאַחֵר כָּדָּ קָם קִינֵן וְהִרְגֹה,
 שֶׁכֵּן כְּתוּב וַיָּקָם קִינֵן אֶל הַכֵּל אַחִיו וַיִּתְרַגְּמוּ,
 וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר בֶּן סִירָא, טוֹב לָרַע אֶל תַּעֲשֶׂה,
 וְלֹא יִגִּיעַ אֵלֶיךָ רָע.

וַיֹּאמֶר יְהו"ה לְקִינֵן אִי הַכֵּל אַחִיד כּוֹ', אָמַר רַבִּי
 שְׂמַעוֹן: וְכִי לֹא הָיָה יוֹדֵעַ תְּקַדּוּשׁ כְּרוּךְ
 הוּא אֵיפֹה הָיָה הַכֵּל שֶׁשׂוֹאֵל אוֹתוֹ, וְהִרִי אֵין

מִכֶּסֶה מִפְּנֵי דָבָר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אִם יִסְתֵּר אִישׁ
 בְּמִסְתָּרִים כו'? אֵלֶּא אֹי לִבְנֵי אָדָם הַטְּפָשִׁים,
 אֲטוּמֵי הַלֵּב, סְתוּמֵי הָעֵינַיִם, שֶׁעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר עֵינַיִם
 לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ, פֶּאֶזֶר שֶׁל הַתּוֹרָה, אֵלּוֹ אוֹתָם
 בְּהַמּוֹת שֶׁלֹּא מִסְתַּכְּלִים וְלֹא יוֹדְעִים אֵלֶּא בַּתְּבִין
 שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא קְלִפָּה מִבַּחוּץ וְתַמּוּץ שֶׁלֹּה,
 שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם מוּץ וְתִבֵּן פְּטוּרִין מִן הַמַּעֲשֵׂה,
 שֶׁתִּתְכַּמֵּים שֶׁל הַתּוֹרָה, בְּעֲלֵי הַסּוּדוֹת, זוּרְקִים
 הַתְּבִין וְתַמּוּץ תְּחִיצוּנִים, וְאוֹכְלִים אֶת הַחֲטָה שֶׁל
 הַתּוֹרָה שֶׁהִיא מִבְּפָנִים, עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם הָאוֹתִיּוֹת
 שֶׁל הַתּוֹרָה שֶׁעוֹלוֹת לְחֶשְׁבוֹן הַטָּ"ה.

בֹּא וּרְאֵה, אֵלּוֹ הַבְּהַמּוֹת חוֹשְׁבִים שֶׁשָּׂאֵל אוֹתוֹ
 הַקָּדוֹשׁ פָּרוּךְ הוּא אֵ"י הֶבֶל אַחִיד, כְּמִי שֶׁלֹּא
 יָדַע אֵיפֹה הוּא, אֵלֶּא אֵ"י, הוּא שֶׁתִּסְתַּלֵּק מִן
 אֲדֵנִי, שֶׁהוּא א' אֵהי"ה הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה אָנְכִי, י'
 יְהו"ה שֶׁעוֹלָה עִמָּה לְדוֹן אֶת קִוּוֹ. בְּגִלְלֵל זֶה
 בְּשֶׁתִּסְתַּלֵּקָה אֵ"י מִן אֲדֵנִי, נִשְׁאַר ד"ן, בְּגִלְלֵל זֶה
 אֵ"י הֶבֶל אַחִיד, וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הַשְּׂמֵר אַחֵי
 אָנְכִי?! לֹא יָדַעְתִּי שֶׁשְׂכִּינָה, שֶׁהִיא אָנְכִי, עִמּוֹ שָׂם,

א"י שְׁהִתְעַלָּה הָאֵם וְהִבֵּן אֶל הַחֲכָמָה לְפָל מִמֶּנּוּ
נִקְמָה, וְלָמָּה אֶל הַחֲכָמָה? מִשּׁוּם שֶׁהָאָדָם הָעֲלִיּוֹן
הוּא שֶׁנִּבְרָא אָדָם תַּחְתּוֹן בְּדַמוֹתָיו.

וַיֹּאמֶר קוֹל דְּמֵי אַחִיךָ צִעֲקִים אֵלַי, מַה זֶה דְּמֵי?
דָּם הָיָה צָרִיךְ לְהֵיוֹת! אֵלֶּיךָ מַה זֶה דְּמֵי?
ד"ן בְּחֻשְׁבוֹן דְּמֵי, וְזֶהוּ דָן אֲנִכִי וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ
בְּרַכּוּשׁ גָּדוֹל. וְעוֹד, מַה זֶה קוֹל דְּמֵי? קוֹל דָּם הָיָה
צָרִיךְ לְהֵיוֹת! אֵלֶּיךָ תִּרְגַּם אֲוִנְקָלוֹם, קוֹל זְרַעֲיוֹתָיו
שְׁעֵתִידִים לָצֵאת מֵאַחִיךָ, אוֹתָם שְׂשִׁים רַבּוּא
שְׁעֵתִידִים לָצֵאת מִהֶבֶל, בְּאוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כּוּן בְּשֵׁנֶם
זֶה הֶבֶל, בְּלֶם צוֹעֲקִים מִן הָאָדָמָה. כָּאֵן רָמַז עֲנוֹי
תְּדִין וְעוֹנוֹת ^(דף קיד ע"ב) תְּדִין וְחָמֶם וְשׁוֹד וְשֶׁבֶר שְׁעֵתִידִים
בְּנֵי קִיּוֹן לַעֲשׂוֹת בְּבִנֵי הַקְּדוֹשׁ פְּרוּךְ הוּא, וְזֶהוּ קוֹל
דְּמֵי אַחִיךָ, אַחִיךָ נִקְרָא מֵצַד אוֹתָם שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם
הֲרַגוּ אִישׁ אֶת אֲחִיו.

(נ"א) וַיֹּאמֶר יְהו"ה אֶל קִיּוֹן אֵי הֶבֶל אַחִיךָ, אָמַר רַבִּי
שְׂמַעוֹן, וְכִי לֹא הָיָה יוֹדֵעַ הַקְּדוֹשׁ פְּרוּךְ הוּא
אִיפֹה הֶבֶל שְׁתֵּיחַ שׂוֹאֵל אֵיחָה הֶבֶל אַחִיךָ? וְכִי הוּא

לא תיה יודע שֶהקדוש פָּרוֹךְ הוּא אֵין דְּבַר מְכַסֶּה
 מִפָּנָיו, אִפְלוּ מִחֲשַׁבַת הַלֵּב, כָּל שֶׁכֵּן דְּבַר שֶׁל
 הָעוֹלָם, שֶׁאָמַר לֹא יִדְעֵתִי הַשֹּׁמֵר אֶחָי אָנֹכִי? אֵלֶּי,
 אֵין לְטַפְּשִׁים אֲטוּמֵי הַלֵּב, וְעֵינַיִם לָהֶם וְלֹא
 מִסִּתְּפָלִים אֵלֶּיךָ בַּתְּנֵן לְאֹכֵל מִפָּנָיו בְּפִהֶמוֹת,
 שֶׁחֲכָמִים שֶׁמְפִירִים בַּחֲטָה שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא
 עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת בְּחֶשְׁבֹן תַּפְ"ה, אֵלוּ
 זוֹרְקִים הַתְּנֵן מִן הַתּוֹרָה, וְאוֹכְלִים אֶת הַחֲטָה שֶׁל
 הַתּוֹרָה מִבְּפָנָיו. עוֹד אֵרְאֶה לָכֶם סוּדוֹת מְפִירִים
 בְּפִסּוּק זֶה, בְּזִמְנֵן שֶׁחָרַג קִיֵּן אֶת הַבֵּל, עֲלָה א"י מִן
 אֲדֵנִי וְנִשְׁאַר ד"ן, א' הוּא אָנֹכִי, הָאֵם הָעֲלִיזְנָה,
 י' יְהו"ה שֶׁל יוֹדֵי"ן אֲפֹא, שֶׁעָלוּ לְתַבְעֵ דִין עַל בְּנֵם
 שֶׁהוּא הַבֵּל, וּמִשּׁוֹם זֶה אָמַר הַקְּדוֹשׁ פָּרוֹךְ הוּא אֵין
 הַבֵּל אֶחָיֵךְ.

בְּאוֹתוֹ הַזִּמְנֵן הוּא אָמַר לֹא יִדְעֵתִי הַשֹּׁמֵר אֶחָי
 אָנֹכִי. רְאֵה הַקְּדוֹשׁ פָּרוֹךְ הוּא שֶׁלֹּא
 הוֹפִיר י', אֵלֶּיךָ א' שֶׁהוּא אָנֹכִי, אָמַר לוֹ קוֹל דְּמִי
 אֶחָיֵךְ צִעֲקִים אֵלַי, דִּם אֶחָיֵךְ תְּיָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת, מַה
 זֶה דְּמִי? אֵלֶּיךָ זֶה דִּם י'. וְעוֹד דְּמִי הוּא ד"ן בְּחֶשְׁבֹן

שְׁנֵי שָׂאָר מִן אֲדֻנִי, וְהַכֹּל אִמָּת, שְׁשֻׁלְשָׁה שְׁמוֹת
 בְּלוּלִים בְּאוֹתוֹ שֵׁם, הָאֵב הָאֵם וְהַבֵּת, שֶׁהֵם יְהו"ה
 אֱהי"ה אֲדֻנִי, מִשּׁוֹם שֶׁהַכֹּל הָיָה דְמוּת שֶׁל אָדָם
 שְׁלִמְעֵלָה שֶׁהוּא הָעֶמּוּד הָאֲמֻצְעִי, וְהוּא הַקּוֹל
 שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ קוֹל דְּמִי אֲחִידָּ. וַיֵּשׁ סוּד אַחֵר, קוֹל
 דְּמִי? קוֹל דָּם הָיָה צְרִיף לְהִיזוֹת, אֵלָּא תִרְגַּם
 אוּנְקָלוּס, קוֹל דָּם זִרְעִיזוֹת שְׁעֵתִידִים לְצֵאת
 מֵאֲחִידָּ, וְהֵם שְׁשִׁים רַבּוּא.

בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁרָאָה שֶׁתִּחַמָּא הָיָה הָיָה תְלוּי בְּמָקוֹם
 עֲלִיזוֹן, תְּרַחַר בְּתִשׁוּבָה, וְאָמַר גְּדוּל עוֹנֵי
 מִנְשׂוּא, הֵן גִּרְשָׁת אֶתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
 וּמִפְּנִיךָ אֶפְתֵּר וְהִיִּיתִי נֶעַ וְנָד בְּאֶרֶץ וְכו'. כָּאֵן גִּרְמוֹ
 גִּלְגּוּל הַרְשָׁעִים שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וּבְכֵן רָאִיתִי רְשָׁעִים
 קְבָרִים וּבָאוּ וְכו'. וְזֶהוּ הֵן גִּרְשָׁת אֶתִי הַיּוֹם - זֶה
 גִּלְגּוּל רֵאשׁוֹן, וְהִיִּיתִי נֶעַ - זֶה גִּלְגּוּל שְׁנִי, וְנָד - זֶה
 גִּלְגּוּל שְׁלִישִׁי, וְזֶהוּ סוּד עַל שְׁשֻׁלְשָׁה פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל,
 אֵם שָׁב בְּתִשׁוּבָה בְּשֻׁלְשָׁה גִלְגּוּלִים - יָפָה, וְאֵם לֹא
 - בְּתוֹב בּוֹ וְעַל אֲרַבְעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ, לֹא מִחֲזוֹר
 אוֹתוֹ בְּנוֹף אַחֵר, אֵלָּא יָד לְיָד לֹא יִנְקָה רָע, וְכָדָּ

הוֹלֵךְ נֶעַ וְנָדַד עַד שְׁשִׁים רְבּוּא, וְלִכְלֹ אֶחָד כְּפִי כַחוּ,
שָׁל אוֹתוֹ שְׁהוֹרֵג כְּהוּ, הַקְדוּשׁ כְּרוּף הוּא נוֹטֵל מִמֶּנּוּ
בְּקָמָה. (ע"ב כ בספר אחר).

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אִם בֵּן, כְּשֶׁנּוֹדַע שָׂכַל הַצָּרוֹת
הִלְלוּ יְהוָה בְּגִלּוֹת הָאֲחֵרוֹנָה, לָמָּה נֶאֱמַר
קִנִּיתִי אִישׁ אֶת יְהוָה? אִם תֹּאמַר בְּשָׂכִיל קִנִּיתִי
שְׂפִי צָא מִמֶּנּוּ וְרַע מִעֲלָה, אַחֵר שְׁהוּא יִתְכַבֵּם,
יִתְעוֹרְרוּ בְּנֵי בָּנוֹ לְהַחֲרִיב אֶת הָעוֹלָם, וּמֵהֶם קוֹל
דְּמֵי אַחִיךָ צוֹעֲקִים, וְהוּ שְׂכָתוֹב מִשׁוֹר עֲנִיִּים
מֵאַנְקַת אֲבִיוֹנִים כּו'.

אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן: בְּנֵי, בָּנוֹ הָיָה מִצַּד הָעֵיץ שָׁל
טוֹב וְרַע, וְהַתְּפִשְׁטוֹת הַטּוֹב הָיְתָה בְּגִלְגּוֹל
עַד קִנִּיתִי חוֹתֵן מִשָּׁה, מִשָּׁם וְאֵילָף הַתְּפִשְׁטוֹת הָרַע,
וּמִשׁוֹם שְׁהִרְאָה לוֹ הַקְדוּשׁ כְּרוּף הוּא מַה
שְׁעַתִּידִים לַעֲשׂוֹת בְּנֵינוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וְדוֹר,
שְׁהַכֵּל הוּא הִרְאָה לוֹ, הוּא אָמַר גְּדוֹל עוֹנֵי מִנְשׂוּא,
וּמִנֵּין לָנוּ שְׁהִרְאָה לוֹ אֶת גְּלִגּוֹלוֹ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר?
וְהוּ שְׂכָתוֹב הֵן גִּרְשָׁת אוֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה

וּמִפְּנֵי אֶסְתֵּר וְהֵייתִי נָע וְנָד בְּאֶרֶץ, נָע וְנָד וְדָא, כָּאֵן רֹמֹז אֶת גְּלִגּוּלוֹ וְשָׁל כְּנִיּוֹ. זֶהוּ שְׁכַתּוּב וּבְכֵן רָאִיתִי רְשָׁעִים קְבָרִים וְכָאוּ, וַחֲרִי בְּאֶרְנֹו אֹתָם וּמִשְׁלָם לְשִׁנְאָיו וְכוּ'. הֵן גִּרְשָׁתִי אֹתִי - זֶה גְּלִגּוּל רֵאשׁוֹן, הַיּוֹם - כְּמוֹ אֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ הַיּוֹם אִם בְּקִלּוֹ תִשְׁמָעוּ, וְהֵייתִי נָע וְנָד - שְׁנֵי גְּלִגּוּלִים אַחֲרָיִם, אֶסְתֵּר - כָּאֵן רֹמֹז וַיֹּאמֶר אֶסְתֵּרָה כְּנִי מִהֶם כּוּ', וְהֵן כָּל אֵלֶּה יִפְעַל א"ל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עַם גָּבַר, וְעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר עַל שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל אַרְבַּעָה לֹא אֲשִׁיבֵנּוּ, שְׁלֹשׁ מִחֲזִיר אֹתָם לְגוֹף רְבִיעִי וְלֹא בְּנֵאֱלֹה רְבִיעִית, אֵלֶּה נֶאֱמַר בְּיִשְׂרָאֵל יְהו"ה בְּדָר יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוֹ אֵל גָּבַר, בְּגִלְלֵ זֶה פְּרִשׁוּתָהּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה אִין מְקַבְּלִים גָּרִים לַיּוֹמֹת הַמִּשְׁנִית.

וְעוֹד (דף קטו ע"א) אִי הֶבֶל אַחִידָה, כֹּא וְרָאֵה, שְׁתִּי הָאוֹתִיּוֹת תִּלְלוּ שְׁמַעְתִּי שְׁלִמְקוֹם עֲלִיּוֹן הָיוּ עוֹלוֹת, א"י א' אֶמוֹן מִפְּלֹא וּמִכֶּסֶת, י' מִחֲשָׁבָה, שְׁכַתּוּב מִקוֹם הַיּוֹם חָטְאוּ אָדָם וְהֶבֶל, וְנֶאֱמַר שְׁהֵם א' כֶּתֶר עֲלִיּוֹן, י' מִחֲשָׁבָה, לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה תִתְעַלָּה

החטא הוה. אמר לו רבי אלעזר: אבא, וְהָרִי כַּמָּה
 מִחֲשָׁבוֹת הֵן; הַשְּׂכִינָה נִקְרְאת מִחֲשָׁבָה, וְהִיא י' מִן
 אַדְנִי וְחֻכְמָה מִחֲשָׁבָה, וְכֵתֵר שְׁהִיא א' מִן אַדְנִי
 מִחֲשָׁבָה, וְכַמָּה מִחֲשָׁבוֹת הֵן זו לְמַעַלָּה מִזֹּו וְזו עַל
 גַּב זו, וְהוּ שְׂפָתוֹב כִּי גִבְתָּהּ יַמְעַל גִּבְתָּהּ שְׁמֵר וּגְבָהִים
 עֲלֵיהֶם, וְלְמַעַלָּה מִכָּלָן הַמִּחֲשָׁבָה הַנִּסְתָּרֵת שֶׁל כָּל
 הַנִּסְתָּרִים, עֲלִיוֹנָה עַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים, שְׂאִין מִחֲשָׁבָה
 אַחֲרֵת לְמַעַלָּה מִמֶּנָּה, וְכַמָּה מִחֲשָׁבוֹת הֵן לְבוֹשִׁים
 זו לְזו, וְהוּא נֹדֵעַ שְׁלֵא חָטָא אֱלֵא בְּמִחֲשָׁבָה שְׁהִיא
 לְבוֹשׁ, וְהוּ שְׂפָתוֹב וְאִירָא כִּי עִירוֹם אֲנִכִּי וְאַחֲבֵא.
 נֵאמֵר בְּאָדָם וְאַחֲבֵא, וְנֵאמֵר בְּמִשָּׁה וַיִּסְתֵּר מִשָּׁה
 פְּנֵיו.

אמר רבי שמעון: פני, פודאי בכל חטא אדם,
 במחשבה שהיא לבוש, ובמחשבה שהיא
 מבפנים, ומשום זה אמר למשה בזמן שאמר
 הֲרֵאֵנִי נָא אֶת כְּבוֹדְךָ, אָמַר, כִּי לֹא יֵרְאֵנִי הָאָדָם
 וְחִי, שְׂאֵם זָכָה שְׁיֵרְאֵנִי, וְחִי לְעוֹלָם, וּמִשׁוּם זֶה
 אָמַר לוֹ לֹא תוּכַל לְרֹאוֹת אֶת פְּנֵי, וְאִינָם הַפְּנִים
 בָּאֵן, אֱלֵא הַפְּנִים שְׁלֵא נִרְאִים, בְּמָקוֹם שְׁנֹדֵעַ

עַלֵּת הָעֲלוֹת וּבַמָּקוֹם שֶׁהִתְנַלְּתָה, וְחָטְאוּ שָׁל אָדָם
 נָרַם שָׁלֹא יִכַּל מִשָּׂה לְהִסְתַּכֵּל בּוֹ, כָּל שָׂכֵן אַחֵר,
 שֶׁעַלֵּת הָעֲלוֹת הִסְתַּלַּק מִהִמְחִשְׁבָה שֶׁחָטָא בָּהּ
 אָדָם, וּמִשׁוֹם זֶה עֵינַי לֹא תִשׁוּרְהוּ, וּמִחֲשָׁבָה לֹא
 תִּכְיָלְהוּ, וְלֹא יִכּוֹלָה לְהַשִּׁיג אוֹתוֹ, שֶׁהוּא חַי
 חַיִּים, וּבַמָּקוֹם שֶׁהוּא שׁוֹרָה אֵינִי שָׁם מִיָּתֵהּ,
 וְהִמְחִשְׁבָה שֶׁהִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה בְּיָדַי הִיא חֲכָמָה.
 הַלְבוּשׁ לְחֲכָמָה הִסְתוּמָה, בְּיָדַי בָּהּ חָטָא אָדָם,
 וּמִשׁוֹם זֶה נֶאֱמַר בּוֹ כִּי עִירוֹם אֲנִכִּי וְאַחֲבָא.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: וְהָרִי מִכָּאֵן מִשְׁמַע שָׁלֹא חָטָא
 בְּמִחְשָׁבָה הָעֲלִיזָתָה, אֶלֶּא בְּאוֹתָהּ שֶׁהִיא
 לְבוּשׁ מִמֶּנָּה, וְהוּא נִשְׂאָר בְּאוֹתָהּ (דף קטז ע"ב) שֶׁהִיא
 מִבְּפָנִים, בְּמַחַ בְּלִי קַרְקַפָּת, וּמִשׁוֹם זֶה וְאִירָא,
 שֶׁהַזְּדִעוּעַ מֵאוֹתָהּ שְׁלִפְנִים מִהִמְחִשְׁבָה הִסְתוּמָה
 שֶׁהִיא עַלֵּת הָעֲלוֹת. אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן: בְּנִי,
 בְּמִחְשָׁבָה שֶׁהִיא הַמַּח אַף כֶּךָ חָטָא, שְׁזָרַע יָצָא
 מִשָּׁם, שֶׁהוּא הַמַּעֲיִן שֶׁל עֵץ חַיִּים, שֶׁהוּא אוֹר
 קְדָמוֹן וְאוֹר צַח וְאוֹר מְצַחֲצַח, שְׁלֹשׁ טַפּוֹת שְׁנַרְמֹזוּ
 בִּי הָעֲלִיזָתָה, הַקּוּץ שְׁלִמְעֵלָה וְהַקּוּץ שְׁלִמְטָה,

וְעַצֶּם הִי' בְּאִמְצַע, וְעָרַב שָׁם חֲשָׁד שְׁהַפְסִיק בֵּין
 עֲלֵת הָעֲלוֹת לַמַּח הַנְּסֻתָּה, וּמִשׁוּם זֶה כִּי לֹא יֵרְאֵנִי
 הָאָדָם וְחִי, עַד שְׁאוֹתוֹ הַחֲשָׁד יַעֲבֹר מִשָּׁם, וְזֶהוּ
 הַסּוּד כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הָיוּ מִכֻּדָּלִים בֵּינֵיכֶם וּבֵין
 אֱלֹהֵיכֶם, וּמִשׁוּם אוֹתוֹ חֲשָׁד, אִין הַמַּחֲשָׁבָה יִכּוּלָּה
 לְחַשֵּׁיג שָׁם, כָּל שְׂפֵן הָעֵינִן, עַד שְׁעוֹבֵר מִשָּׁם אוֹתוֹ
 הַחֲשָׁד, וּבְמוֹתוֹ לְמַטָּה יֵשׁ עֲנַן חֲשֻׁבָה, שֶׁנֶּאֱמַר כֹּה
 סִבְתָּה בְּעֲנַן לְךָ כו'.

הוֹדְעֵנִי רַבִּי אֶלְעָזָר וְכָל הַחֲבֵרִים, וְהוֹדְעֵנִי
 הַזְּקֵנִים בְּעָלֵי הַיְשִׁיבָה. אָמַר רַבִּי
 אֶלְעָזָר: עַד עַכְשָׁיו לֹא יָדַעְתִּי שְׁחַמְאוֹ שֶׁל אָדָם כִּי
 הָיָה עֲלִיזוֹן, שְׁחַנִּיעַ לְמָקוֹם הָעֲלִיזוֹן שֶׁל כָּל
 הָעֲלִיזוֹנִים. אָמַר: אָבָא, יֵתֵן לִי רְשׁוֹת לְשֶׁאֵל אֵף עַל
 גַּב שֶׁלֹּא נִתְּנָה רְשׁוֹת לְכָל אָדָם לְשֶׁאֵל, כָּל שְׂפֵן
 לְדַעַת. אָמַר לוֹ: אָמַר בְּנִי, שְׁחַרֵי רְצוֹן נִמְצָא,
 וְהַרְשׁוֹת נִתְּנָה לְגִלּוֹת כָּל מַה שְׁיִכְלְנוּ לְדַעַת. אָמַר
 לוֹ: אָבָא, נוֹדַע בְּשִׁבִיל אוֹתוֹ הַחֲשָׁד שְׁהַפְסִיק בֵּין
 עֲלֵת הָעֲלוֹת לְבֵין הַמַּחֲשָׁבָה הַנְּסֻתָּה, שְׁעֲלֵת עַל
 כָּל הָעֲלוֹת לֹא הִשְׁתַּתֵּף בְּשׁוּם מַחֲשָׁבָה נְסֻתָּה,

כָּל שֶׁכֵּן גְלוּיָהּ, וְלֹא בְשׁוּם אֹר גְּנוּז וְנִטְמֵיר וְקִדְמוֹן
 וְצַח וּמְצַחְצָח. אָמַר: וַדַּאי כִּךָּ הוּא, שְׂאֵם הָאֹרֹת
 הִלְלוּ וְהַמְחַשְׁבוֹת הָיוּ מִמֶּנּוּ, לֹא הָיָה יָכוֹל הַחֲשֵׁךְ
 לְהַפְרֵד, אֲבָל עֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת הוּא עַל כָּל
 הָאֹרֹת הַגְּנוּזִים וְהַנְּסֻתִים כַּנְּשָׂמָה בְּגוֹף, וְהָאֹר
 הַקִּדְמוֹן, אֵף עַל גַּב שֶׁהוּא נִסְתָּר וְגְנוּז וְהוּא קִדְמוֹן
 לְכָל הַסְּפִירוֹת וְלְכָל הָאוֹתִיּוֹת וְהַנְּקֻדּוֹת וְהַטְּעָמִים,
 כִּךָּ הוּא לְגַבֵּי עֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת כְּמוֹ גּוֹף
 לְנִשְׂמָה, שֶׁבְּעֲלֵת הָעֲלוֹת אֵין בּוֹ גְנוּז וְלֹא צוּרָה וְלֹא
 דְמוּת וְלֹא שְׂתַפּוֹת, וּבְמָקוֹם שֶׁהָעֵין לֹא שׁוֹלְטָת,
 מִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת דְּמִיּוֹן?

אַחַר שֶׁהִרְחֵר תְּשׁוּבָה אָדָם לְמַטָּה, תּוֹר הַלְּבוּשׁ
 לְמַת, שֶׁהוּא הָאֵב, הַקַּרְקָפֶת שֶׁל הַתְּפִלִּין,
 וְהַתְּחִיר הַמַּת, שֶׁהוּא הַחֲכָמָה, כָּאֵם, מִיָּד וַיַּעֲשׂ
 יְהו"ה אֱלֹהִים לְאָדָם וְלֹאֲשֵׁתוֹ כְּתַנּוֹת עוֹר
 וַיְלַבְּשֵׁם, וְהֵם הַתְּפִלִּין שֶׁהֵם מֵעוֹר. כְּאוֹתוֹ זְמַן
 עֲמֻדָה תְּשׁוּבָה, שֶׁהוּא הָאֵם, כַּרְקָפֶת הַתְּפִלִּין, עִם
 אָדָם לְהִגֵּן וּלְבַסּוֹת עָלָיו, שֶׁהָיָה עָרֵם, כְּמוֹ שֶׁהוּא
 כֶּסֶה עַל הַמַּת הָעֲלִיּוֹן. וּבְנֵי, כָּל מִי שֶׁמְנִיחַ תְּפִלִּין

באלו כסה על המח העליון, ומשום זה השכינה
העליונה לא זזה ממנו, וסוד הדבר - אם עונות
תשמר יה אדנ"י מי יעמד, מ"י יעמד ודאי, שהיא
האם העליונה, התשובה, הרי עמדה עם האדם
העליון, והשכינה שהיא תפלה של יד עם האדם
התחתון, השכינה העליונה ירדה עם אדם,
והשכינה התחתונה עם הכל, ועם כל (יה) בעלי
הטהרה שבאים מהם, ומשום זה ותלכנה שתיחן.

מִיָּד שְׁחַטְאוּ יִשְׂרָאֵל בְּחַטָּא הָעֵגֶל מַה פָּתוּב?
וּבְפִשְׁעֵיכֶם שִׁלַּחַת אַמְכֶם, שְׁנֹאמַר בַּהּ כִּי
אִם לְבִינָה תִקְרָא, הַשְׁתַּלַּחַת (וְהַשְׁתַּלְּקַת) מֵהֶם, וְתָרַם
מֵעַל הָאָרֶץ, שְׁלֹא יוֹרֶדֶת עֲלֵיהֶם אֱלֹא
בְשִׁבְתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים, וְנִשְׁאַרְתַּ הַשְּׂכִינָה
הַתַּחְתּוֹנָה יְחִידָה לְמִשָּׁה, וְהַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה יְחִידָה
לְמַעְלָה, וְתָרִי פִרְשׁוּהָ אִיכָה יִשְׁבָּה בָרָד,
שְׁבַהתְחַלָּה לֹא הִיְתָה הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה זָוָה מֵהֶם,
כִּמוֹ שֶׁהַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה. אֲשֶׁרִי הֵם בְּעַלִּי
הַתְּשׁוּבָה שְׁמוֹרִידִים אוֹתָהּ עֲלֵיהֶם בְּכָל יוֹם וְשָׁעָה
וְרַנֵּעַ, וְלֹא זָוָה מֵהֶם בְּכָל מְקוֹם, שְׁעֲלֵיהֶם נֹאמַר

בְּהַתְּהַלְכְּךָ תִּנְחָה אוֹתְךָ כּוֹ, וְאִין לָהּ עֲלֵיהֶם יוֹם
 יְדוּעַ כְּמוֹ שְׂאֵחָרִים, שְׁלֵא יוֹרְדַת עֲלֵיהֶם אֶלָּא
 בְּשַׁבָּתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים, אֲבָל בְּעֲלֵי תְּשׁוּבָה לֹא זָזָה
 מֵהֶם לְעוֹלָם.

וּמִשׁוּם זֶה, בְּנִי, אִ"י הֶבֶל אַחִידָה, אִם יִכְלְנוּ לֹאמַר
 א' י' מִן אַחִי"ה הָאִם הָעֲלִיזוּנָה, וְנִשְׂאָרוֹ
 ה' ה', וְנִאֲמַר עֲלֵיהֶן וַתִּלְכְּנָה שְׁתֵּייהֶן, כָּאִן חָטְא
 הֶבֶל, אָדָם חָטְא בִּי"ו מִן יְהו"ה וְהִסְתַּלַּק י"ו
 וְנִעֲשָׂה ו' י'. אֲמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: וַחֲרִי י' ו' הֵם י'
 לְמַעַלָּה ו' לְמַטָּה, מַה זֶה ו' י'? אָמַר: בְּנִי, כִּדְּזֶה
 וַדְּאִי, שְׁחֲטָא הָזֶה הוּא לְמַעַלָּה כְּאוֹת א'
 שְׁחֲתַעְלָתָה בְּמַחְשָׁבָה, שְׁחִיא י' הָעֲלִיזוּנָה, שְׁשָׂם
 עַלֹת הָעֲלוֹת, וְנִשְׂאָרָה ו' י' כְּמוֹ זֶה: , וְעַל חִי'
 הָעֲלִיזוּנָה נִאֲמַר כִּי יָדַע שְׁמִי, שֵׁם י', יִקְרָאֲנִי
 וְאֶעֱנֶהוּ. אֲשָׁרִי הוּא מִי שְׁמוֹרִיד אוֹתוֹ כְּמַחְשָׁבָתוֹ
 לְמַקוֹמוֹ, שְׁעַל תְּמַחְשָׁבָה חִזוּ נִאֲמַר זֹאת תִּתּוֹרָה
 לְעֵלָּה לְמִנְחָה וְלַחֲטָאת וְלֶאֱשָׁם וְלַמְּלוּאִים וְלַזְּבַח
 הַשְּׁלָמִים.

וְלָמָּה נֵאמַר בָּאוֹת י' כִּי יֵדַע שְׁמִי? אֵלֶּיךָ, כִּמּוֹ
שְׂאִינ בָּאוֹת י' שִׁתְּפוֹת שֶׁל אוֹת אַחֶרֶת, כִּדְ
אֵינן כּוֹ שִׁתְּפוֹת, שֶׁהוּא אֶחָד וְאֵינן שְׁנֵי לוֹ, אֶחָד בְּלִי
הַשְּׁבוּן, הוּא בָּרָא אֶת הַכֹּל וְאֵינן בּוֹרֵא עֲלָיו, וְכִי
יֵשׁ מִי שְׂיִכּוֹל לְבָרָא אֶפְלוֹ יִתּוּשׁ קָטָן, אֵלֶּיךָ הוּא?
אֵלֶּיךָ לְמִים יֵשׁ פֶּתַח לְבָרָא אֵילָנוֹת וְעֵשְׂבִים, וְהֵם
נִבְרָאוּ, אֲבָל בּוֹרֵא הָעוֹלָמִים בָּרָא, וְאֵינן עֲלָיו מִי
שֶׁבָּרָא אוֹתוֹ וְדִי לְחֶכֶם בְּרָמוֹ, שֶׁבְּמָקוֹם הַזֶּה אֵינן
לְגִלּוֹת יוֹתֵר.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: מִכָּאן מִשְׁמַע שֶׁיֵּשׁ בּוֹרֵא
בְּשִׁתְּפוֹת שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת, כִּמּוֹ ב' מִן
בְּרֵאשִׁית, שֶׁהִיא הָאֵם, ר' מִן רֵאשִׁית שֶׁהִיא חֲכָמָה,
ו' מִן בּוֹרֵא שֶׁהוּא הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, א' מִן בְּרֵאשִׁית
שֶׁהוּא כֶּתֶר, שִׁי"ת, שֵׁשׁ סְפִירוֹת, תְּרֵי בְּלֵן עֶשֶׂר,
אִם אֶחָד חָסֵר לֹא הַשְּׁתַלְמָה הַבְּרִיאָה, אֲבָל עֲלֵת
עַל כָּל הָעֲלוֹת הוּא בָּרָא הַכֹּל, בְּלִי שִׁתְּפוֹת כָּלֵל.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: וְכִמּוֹ זֶה שֶׁמֵּעֲנֵנו שֶׁבְּעֶשֶׂר
סְפִירוֹת לֹא נֵאמַר שֶׁם אֵלֶּיךָ אֲצִילוֹת וְלֹא

בְּרִיאָה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: וּמִי אָמַר שְׁיֵשׁ בָּהֶם
 בְּרִיאָה? אֵלֶּא כֹּל הָעֶשֶׂר בְּשִׁתּוֹת זֶה עִם זֶה עוֹשׂוֹת
 בְּרִיאָה בְּעוֹלָם, וְאֲנִי אֹמֵר, שְׂאֵם הָיָה חָסֵר אֶחָד
 מִן הַמִּינִין, לֹא הִשְׁתַּלְּמָה אוֹתָהּ בְּרִיאָה, אֲבָל עַל־תּוֹ
 עַל כָּל הָעֲלוֹת הוּא בּוֹרָא בְּלִי שְׁתּוֹת אֶחָדָת,
 שֶׁהוּא אֶחָד בְּלִי שְׁתּוֹת כָּלֵל, לֹא לְמַעַלָּה וְלֹא לְמַטָּה
 וְלֹא בְּאִמְצַע וְלֹא מִכָּל צֶדֶד כָּלֵל. אָמַר, וּדְאִי בְּעֵת
 הַתְּנַלְתָּה מַה שְׂלֹא נִמְסָר לְגִלּוֹת אֲפִלּוּ מִהַלֵּב לְפָה,
 וְסוּד זֶה צָרִיךְ לְכַסּוֹת מִכָּל אָדָם, שְׂאִין כָּל מִחַ
 יְכוּל לְסַבֵּל אֶת זֶה, אֵלֶּא אֵלּוּ שְׂיִזְדְּעִים בְּסוּדוֹת
 אֵלּוּ שְׂחֻכְמָתָם עוֹלָה עַל כָּל הַנְּבִיאִים וְהַחֻכְמִים.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אֲבָא, חֲרִי הַתְּנַלְתָּה א' בְּסוּד
 עֲלִיזוֹן בְּשִׁחְסִתְלֵק עַל־תּוֹ הָעֲלוֹת בָּאוֹת י'
 וְנִשְׁאָר וי, אֵלֶּא מַה זֶה אוֹי? אָמַר לוֹ: (א' הָעֲלִיזוֹנָה) (יש)
 « לְמַעַלָּה מִן א', שְׂיֵשׁ א' מִהֶאֱוִיתִיזוֹת הַגְּדוֹלוֹת,
 וְיֵשׁ א' מִן הָאוֹתִיזוֹת הַקְּטַנּוֹת, וְיֵשׁ א' מִן הָאוֹתִיזוֹת
 הַבִּינּוֹנִיזוֹת, הֵם אָדָם שֶׁל בְּרִיאָה, אָדָם שֶׁל יְצִירָה,
 אָדָם שֶׁל עֲשִׂיָה, וְעַל־יָהֶם נִאָּמַר כִּי גִבּוֹת מֵעַל גִּבּוֹת

שמר, ויש שלשה עליונים עליהם בדרך אצילות,
ועליהם נאמר ונבהים עליהם.

ואותם של בריאה הם לבושים לאותם של
אצילות, וזהו אור לבוש עליון, ואותם
עשרה מתלבשים בעשר, ואלו של אצילות אמרו
לאותם של בריאה שמתלבשים בהם, נעשה אדם
בצלמנו בדמותנו, כל ספירה נתנה בו חלקו
מבפנים ומבחוץ, ואם חסרה אחת מעשר ספירות
שלא היתה נותנת בו חלקה, לא היתה משתלם
בנינו של אדם, ובזמן שתטא אדם, כל ספירה
וספירה נטלה חלקה ממנו, ונשארו אין, וסוד
הדבר - ומותר האדם מן הבהמה אין, ומשום זה
אמרו בעלי המשנה, ואדם ביקר כל ילין נמשל
בבהמות נדמו. אדם שהיה לן בכבוד שלמעלה
ולא שמר אותו, נמשל בבהמות הדמות שלו, שהן
חיות הקדש, אבל עלת העלות כשפרא אותו,
כמו שנאמר (והו שפתיב) ויבא אלהים את האדם
בצלמו, הוא נטל ממנו הכל, ונתן בו פלי שתפות
של אחר, שהאב והאם עשו אותו בציוריהם

בְּשָׁנֵי צִיּוּרִים. וְהוּא שְׁפָתוֹב וַיִּצָּר יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם,
 וַיִּצָּר בְּשָׁנֵי צִיּוּרִים, הַצִּיּוֹר שֶׁל הָאָב שֶׁהוּא יְהו"ה,
 וְהַצִּיּוֹר שֶׁל אֱלֹהֵי"ם שֶׁהוּא הָאֵם, וְזֶהוּ וַיִּצָּר יְהו"ה
 אֱלֹהֵי"ם, וְאַחַר כֵּן עָשָׂה אוֹתוֹ כְּלִי, וְהוּא שְׁפָתוֹב
 עֶפְר מִן הָאֲדָמָה, לֹא כְּתוֹב מִן הָאֲדָמָה, אֲלָא עֶפְר
 מִן הָאֲדָמָה, וְזוֹ הַשְּׂכִינָה הַתְּחִתּוֹנָה, שֶׁנֶּאֱמַר כֹּה
 וְאָדָם עַל עֶפְר יָשׁוּב, שֶׁהוּא הַגְּלָגוּל שְׁלוֹ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אֲבָא, אַחַר שֶׁנִּמְצְא רָצוֹן, צָרִיךְ
 לְפַתַּח בְּדַבָּרִים בְּגִלּוּי, מָה הָאָדָם שֶׁפָּרָא
 עַל־תְּ הָעֲלוֹת בְּדַמוֹתָו, שֶׁחֲרִי כְּתוֹב שְׂאִין בּוֹ
 דְּמוֹת? אָמַר לוֹ: בְּנִי, כָּאֵן לֹא אָמַר בְּצִלְמֵנוּ, שְׂיִישׁ
 בּוֹ דְּמוֹת, אֲלָא בְּצִלְמוֹ, רוּצָה לוֹמַר, כְּמוֹ שֶׁהוּא
 רוּצָה וְאֵינוֹ נִרְאֶה, שֶׁהוּא יִתְּיָה כֵּן, וְכֵמוֹ שְׂאִין בּוֹ
 דְּמוֹת, שֶׁהוּא יִתְּיָה כֵּן, וְכֵמוֹ שְׂאִין קְדָמוֹן עֲלוֹי,
 שֶׁהוּא יִתְּיָה כֵּן, וְכֵמוֹ שֶׁהוּא עַל־תְּ הָעֲלוֹת אַחַד כְּלִי
 שֶׁתְּפוֹת וְכְלִי חֶשְׁבוֹן, שֶׁהוּא יִתְּיָה כֵּן, תְּכַל כְּמוֹתוֹ.

וַיֵּשׁ אָדָם שֶׁל בְּרִיאָה וַיִּצְרָה וַעֲשִׂיהָ בְּגִזָּן אַחַר
 בְּלָבוֹשׁ וְגוֹף (שֶׁל בְּחַיִּים) (כְּלָבֵד), שֶׁכְּבִיאֲצִילוֹת חֲרִי

נֹאמַר שְׂאִין בּוּ בְרִיאָה וַיִּצְרָה וַעֲשִׂיהָ כָּלָל. יֵשׁ
 בְּרִיאָה שֶׁהוּא בָּרָא לְמַטָּה בְּדַמוֹתוֹ, אֲבָל לֹא שֶׁהוּא
 נִבְרָא.

וּבֹא וּרְאֵה, אֵף עַל גַּב שֶׁנֹּאמַר בְּסִפְרוֹת בְּרִיאָה,
 הוּא בְּלִבוֹשׁ מִבְּחוּץ, וְלֹא מִבְּפְנִים, וּמִשּׁוּם זֶה
 פָּתוּב וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ, כָּאֵן סוּד
 אַחַר פְּנוּף, יֵשׁ סִפְרוֹת שֶׁל בְּרִיאָה, וַיֵּשׁ סִפְרוֹת
 שֶׁל אֲצִילוֹת, וּמִשּׁוּם זֶה וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם,
 זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, שֶׁנֹּאמַר בּוּ כְּתוּבָת אָדָם
 לְשֶׁבֶת בֵּית. בְּצִלְמוֹ - שְׂכִינָה תַּחְתּוֹנָה, בְּצִלְמֵ
 אֱלֹהִים - שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה, וַיִּיצֶר יְהו"ה אֱלֹהִים
 אֶת הָאָדָם - זֶה צַדִּיק חַי הָעוֹלָמִים, יִצְרוּ בִּיצִרָה
 עֲלִיוֹנָה וּבִיצִרָה תַּחְתּוֹנָה שְׁהֵם י' מִן א, ו' מִן
 וַיִּיצֶר הוּא הו' שְׂפָאֲמֻצָּע, שֶׁהוּא בְּשְׁנֵי יוֹדֵי"ן כְּאוֹת
 א, וְעַל שְׁנֵי יוֹדֵי"ם נֹאמַר חֲכָמוֹת נָשִׁים כְּנִתָּה
 בֵּיתָה, וְהֵם חֲכָמָה קְרוּמָה וְחֲכָמָה תַּחְתּוֹנָה.

וְאָדָם מֵצַד שֶׁל אוֹת הַבְּרִית י' נוֹלַד מְהוּל, זֶהוּ
 שְׂכֵתוֹב וְהִבְרָא אוֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא, אָמְרוּ

צדיק כי טוב, ששם אין קלפה של ערלה כלל,
 וזה שנאמר אדם הראשון מושך בערלתו היתה, זה
 אדם של עשייה, ומה הוא? זו הקלפה שהתלבשה
 בו (בה) לשלט על הכל, זה שכתוב ומלכותו בכל
 משלה, ומשום זה נאמר בה נעשה אדם בצלמנו
 בדמותנו, להתלבש בכל הדיוקנאות והקלפות.

ועוד נאמר בשכינה התחתונה נעשה אדם
 בצלמנו בדמותנו, שהיתה כלולה מכל
 הספירות, שכל עשר הספירות כל אחת נתנה בו
 חלקה, ומה חלקה? אלא כל ספירה נתנה בו
 עשור שלה, שכל ספירה עולה לעשרה, ונתנו לו
 כל אחת ואחת העשור שלה, נשארו הן תשע
 תשע, וכל אחת ואחת השתלם בה לעשרה,
 ומשום כך מעשרים אחד מעשרה, ומשום שהיא
 כלולה מכלם, נאמר בה אהבת כלולותיה, כלולה
 מן הכל, ואחר שנבללה מן העליונים נאמר בה
 ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל
 הארץ, נבללה בתחתונים, ואפלו בכל הקלפות
 של הצד האחר התלבשה, לקיים בה ומלכותו בכל

מְשָׁלָה, וּבְכָל מָה שֶׁתִּלְבַּשׂה נְבִלְלָה (נְקֻדָּה) בְּשֵׁמוֹ,
הָרִי בְּאֵן אָדָם שֶׁל עֲשִׂיָה וַיִּצִירָה.

הָאָדָם שֶׁל בְּרִיאָה פִּרְשׁוּהוּ עַל תְּפֹאֶרֶת. מַה זֶה
בְּצִלְמוֹ? בְּצֵלָם, שְׁתֵּי דְמִיּוֹת שָׁלוֹ לְמַעְלָה,
אֵלָּא (אֵלֹהִים) הֵן וְאֵ"ו, שְׁתֵּי וְוִ"ן, הֵם שְׁתֵּי דְמִיּוֹת שֶׁל
א שֶׁהוּא אָדָם שֶׁל הָאֲמֻצֵּעַ, שֶׁשְׂכִּינָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא
דְמוֹת אָדָם עֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא חֲכָמָה עֲלִיּוֹנָה, וְשְׂכִינָה
הַתְּחִתּוֹנָה - דְמוֹת אָדָם, שֶׁהוּא הָעֲמוּד הָאֲמֻצֵּעִי.

וְעוֹד, הָעֲמוּד הָאֲמֻצֵּעִי בְּדְמוֹת הַכְּתָר, וְזֶה אָדָם
שֶׁל בְּרִיאָה, וְאָדָם שֶׁל יִצִּירָה - צַדִּיק
בְּדְמוֹת שֶׁל חֲכָמָה, וּמִשּׁוֹם זֶה וַיְהוּ"ה נָתַן חֲכָמָה
לְשִׁלְמָה, שֶׁהוּא צַדִּיק בְּרִית שְׁלוֹם שָׁלֵם ה',
וְשְׂכִינָה תְּחִתּוֹנָה - אָדָם שֶׁל עֲשִׂיָה, הַדְמוֹת שֶׁל
הַשְׂכִּינָה הָעֲלִיּוֹנָה, וְהַכֹּל אִמְתָּ, (וְהַשְׂכִּינָה וְדַאי נְבִלְלָת בְּכָל),
וּמִשּׁוֹם זֶה לְפַעְעִים נִקְרָאת נֶשֶׁר לְפַעְעִים חֲיָה.
לְפַעְעִים יוֹנָה, לְפַעְעִים צְפוּרָה, בְּכָל מָה
שֶׁשׁוּלְמָת נִקְרָאת בְּשִׁמָּה, וּבְעֲשָׂבִים נִקְרָאת
שׁוֹשְׁנָה, עֵץ פְּרִי עֲשֶׂה פְּרִי, וּבְשִׁשׁוּלְמָת עַל הָאָרֶץ

נקראת ארץ, וכששולטת על הים נקראת ים על
 שמו, וכששולטת על ההרים נקראת סלע, אין
 בריה בעולם ששולטת עליה שלא נקראת בשמה,
 אבל עם כל זה ששולטת על הכל, עושה הפרדה
 בין הדרגות שהן מ"ח ופרי, לבין הקלפות של הצד
 האחר שהן בקלפות האגוז שמכסות על המ"ח,
 וסוד הדבר - ויבדל אלהי"ם בין האור ובין החשך.
 אוי למי שמערב את קלפות הצד האחר עם
 הדרגות של צד הפתרה.

(כאן חסר) (אמר המגיה עוד מצאתי בס"א זה הלשון)

והאדם ידע את חוה אשתו וכו', וכי לא ידע
 אותה עד אותו הזמן? אלא מיום
 שנחרב בית המקדש, הקדוש ברוך הוא לא
 התיחד עם שכנינתו בימות החל, ולא היו ישראל
 מכירים את כחו בימות החל, משום שממשלת
 העבד והשפחה בהם, אחר שיעברו מן העולם,
 מיד וידע אדם עוד את אשתו, ובאותו הזמן, כי
 מלאה הארץ דעה את יהו"ה, ובאותו זמן יתקיים

הַכְּתוּב כִּי כֻלָּם יָדְעוּ אֹתִי לְמִקְטָנָם וְעַד גְּדוּלָּם,
וּבַיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהו"ה אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד.

דְּבַר אַחֵר, וְהָאָדָם יָדַע אֶת חוּה אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר
וַתֵּלֶד אֶת קִיִּן, יָדַע וַדָּאִי, כְּמוֹ וּמְרַדְכֵי יָדַע.
יֵשׁ יְדִיעָה לְטוֹב וְיֵשׁ יְדִיעָה לְרָע. בְּזִמְנֵי שְׁהוּלִידָה
אֶת קִיִּן, יָדַע אֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה, אֹתָהּ וְהִמָּה,
וְעַד אֹתוֹ מְקוֹם שְׁמִנְיָעָה וּמִתְפַּשְׁטָת אֹתָהּ וְהִמָּה
בְּכָל הַדּוֹרוֹת. וְשָׁלְשָׁה גְלוּגוּלִים, עָלֵיהֶם נֶאֱמַר הֵן
כָּל אֱלֹהִים יִפְעַל אֱל"ל פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ עִם גְּבַר, אַחֵר
שְׁיִתְגַּבֵּר בְּיִצְרוֹ, שְׁלֹא עוֹשֶׂה חֵטְא, וְהַיְדִיעָה הַזֹּאת
שֶׁל קִיִּן הִיא שְׁהִתְנַלְתָּה לוֹ עַד אֹתוֹ מְקוֹם
שְׁהִתְפַּשְׁטָה, שְׁעָלָיו נֶאֱמַר כִּי מִשְׁרָשׁ נָחַשׁ יֵצֵא
צָפַע, מִשּׁוֹם שֶׁהוּא מִשְׁרָשׁ נָחַשׁ שְׁהִטִּיל וְהִמָּה
בְּחִוָּה, מִלְּאֵךְ הַמָּוֶת שְׁנָרַם מִיָּתָהּ לְאָדָם וּלְכָל
הַדּוֹרוֹת שְׁלוֹ, כִּךְ זֶה דְרָכּוֹ לְהַרְגֵּנִי, וּמִשּׁוֹם זֶה הַרְגֵּנִי
אֶת הַכָּל.

וְהַיְהִימָה הַזֹּאת שְׁנִפְטָלָה מִפְּנֵי הִיא לִילִי"ת, אֲמַם שֶׁל
הָעָרֶב רַב, עָלֶיהָ נֶאֱמַר רַגְלֶיהָ יִרְדּוּת

מִן וְכוּ', שְׁהִיא סַם הַמּוֹת שֶׁל אֵל אַחַר שֶׁהוּא
 סַמָּא"ל, וְהִיא הַפְּרִי שֶׁלּוֹ, גַּם - לְרַבּוֹת אֵל אַחַר,
 הַנְּחָשׁ, בְּגִלְגָּלָה נֶאֱמַר וַתִּקַּח מִפְּרִיו וַתֹּאכַל. כָּאֵן
 הַסּוּד שֶׁל חוּת, וַתִּתֵּן גַּם לְאִישָׁה עִמָּה וַיֹּאכַל, גַּם
 - לְרַבּוֹת, וְאַחַר כֵּן רָאָה אוֹתוֹ שֶׁהִתְחַרַּט, כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר גְּדוֹל עֲוֹנֵי מִנְשׂוּא, וּבְשִׁבִיל זֶה קִנִּיתִי אִישׁ
 אֶת יְהו"ה. כָּאֵן רָמַז קִינֵי חוּתֵן מִשָּׁה שֶׁעֲתִיד לַחֲזוֹר
 בְּתִשׁוּבָה וּלְקַבֵּל אוֹת הַפְּרִית. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב וַיִּשָּׂם
 יְהו"ה לְקִינֵי אוֹת, אוֹת פְּרִית מִיֵּלֶה לְהִגֵּן עָלָיו.

וּמִשׁוּם זֶה וַתּוֹסֶף לְלָדַת אֶת אָחִיו אֶת הֶבֶל, מֵה
 זֶה וַתּוֹסֶף? אֵלֶּא סוּד הַדְּבָר - וְלֹא יוֹסֵף
 עוֹד לְדַעְתָּהּ, בְּגִלְגָּל אוֹתָהּ וַחֲמָה שִׁינְצָאָה מִמֶּנּוּ,
 וְרָאָה הַתַּפְּשֻׁטוֹתוֹ בְּכָל דוֹר. כִּיּוֹן שֶׁרָאָה אֶת הֶבֶל,
 שֶׁהִתַּפְּשֻׁטוֹתוֹ בְּכָל דוֹר לְטוֹב, אָמַר וַתּוֹסֶף לְלָדַת,
 הִיא הוֹסִיפָה כְּמָה קְרִיבָנוֹת וְכְמָה תַּחֲנוּנִים וְכְמָה
 בְּכִיּוֹת בְּשִׁבִילוֹ, כִּיּוֹן שֶׁהוּא הָיָה עֲתִיד לְטַהֵר אֶת
 הַזִּהְמָה שֶׁלּוֹ מִן הָעוֹלָם, וַחֲרֵי קַהֲלָת אָמַר יֵשׁ הֶבֶל
 אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ צַדִּיקִים אֲשֶׁר מִנִּיעַ
 אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים. כָּאֵן הַתְּנַלָּה צַדִּיק וְרַע

לו רשע וטוב לו, יש הבל ויש הבל, ועליהם נאמר
 לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו, בשנים זה
 הבל, ויהי פְּרִשׁוּהוּ בְּשָׁנָם זֶה מִשָּׁה, מִשָּׁה זֶה שֵׁת,
 והוא שם, והוא הבל, והן כל אלה יפעל א"ל
 פעמים שלוש עם נבר.

וסוד הדבר - איה השם בקרבנו, שהוא מה שמו,
 וזה האדם שהוא רביעי, ובשבילו נאמר ועל
 ארבעה לא אשיבנו, לא אשיבנו יותר בגלגול. כיון
 שנת בו אביו שהוא אדם, באותו זמן נודע מה
 שמו ומה שם בנו כי תדע, וזהו הסוד של מה שמו
 מה אמר אליהם, וזוהי מרכבה שלמה, ש שלש
 חיות שרוכב עליהם מ"ה, ועליהם נאמר הן כל
 אלה יפעל א"ל (דף קיז ע"ב) פעמים שלוש עם נבר.

קם רבי שמעון ואמר: ותוסף ללדת את אחיו את
 הבל, אוי לעולם שיש להם עינים ולא רואים,
 אזנים ולא שומעים את סודות התורה, והולכים
 אחר הכצע של העולם הזה. בא וראה, קין הוא
 יצר הרע, הבל יצר הטוב, הבל הוא הלב, והם

שְׁנֵי בְּתֵי הַלֵּב, וְהוּא שְׁפָתוֹב לֵב חָכָם לְיָמֵינוּ לֵב
 בְּסִיל לְשִׁמְאֵלוֹ, לֵב חָכָם לְיָמֵינוּ זֶה הַכֵּל, שְׁנֵאמַר
 בּוֹ וַתּוֹסֵף לְלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת הַכֵּל, הוּא תּוֹסֵפֶת
 רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, קִיּוֹן הוּא רוּחַ הַשְּׁמַאָה, שְׁהוּא גּוֹרֵעַ
 וְלֹא מוֹסִיף, קִיּוֹן הַגּוֹף, קִיּוֹן לְשֵׁנֵיהֶם, וּבְשִׁילָה נֵאמַר
 אֵל תִּסְתַּכֵּן בְּקִנְיָן אֶלָּא בְּמָה שְׁיֵשׁ בּוֹ. וְדַאי קִיּוֹן
 הוּא הַלֵּב, שְׁהוּא קְלִפַּת הָאֲנוּחַ, לֹא אוֹתוֹ שְׁלִמְעָלָה
 שְׁהוּא פְּרִי עֵץ הַחַיִּים, וּמִשּׁוֹם שְׁתַּקִּיּוֹן הָיָה יֵשׁ בּוֹ
 מִזֵּב וְרַע, נֵאמַר בּוֹ וַיִּמְעַץ הַדַּעַת מִזֵּב וְרַע לֹא
 תֹאכַל מִמֶּנּוּ, עַד שְׁעוֹבְרַת אוֹתָהּ תִּקְלָפָה מִהָאֲנוּחַ,
 הַפְּרִי שְׁנִקְרָא מִיִּתָּהּ וְחַיִּים, אֹרֶךְ וְחַשְׁדָּה, הַכֵּל מִזֵּב
 וְהַכֵּל רַע, תִּהְיֶה שֶׁל הַתּוֹרָה שְׁהוּא לְהַב, עָלְיוֹ
 נֵאמַר קוֹל יְהוָה חִצְב לְהַבּוֹת אֵשׁ, וְזוֹ ה' שֶׁל
 מִשְׁה, מ' מִשְׁה, ש' שֶׁת, שְׁנֵאמַר בּוֹ כִּי מִן הַמַּיִם
 מְשִׁיתָהוּ, ש' שֶׁם, וְלֹא לְחִנָּם הָיָה שֶׁם קוֹבֵעַ
 מְדַרְשׁוֹת בַּתּוֹרָה, וְהָיָה שֶׁת, הַסִּיּוֹם שֶׁל אֶלְפָּא
 בִּיתָא, שֶׁת בְּגִלְל כֹּל שְׁתָּה תַּחַת רִגְלָיו.

וְהַכֵּל מְצַד הַיְמִין הוּא כּוֹלֵל שְׁבַעַה הַכְּלִים, וְהֵם
 אֲבִגִית"ץ וְכוּ', שֵׁשׁ עוֹלָיִם, שְׁהֵם לְהַבִּים

בַּשָּׁשֶׁת מַבְעוֹת הַקֶּנֶה, וְהַכֵּל שֶׁל הַפֶּה שְׁבִיעִי,
 וּכְנִנְגָדָם אָמַר דָּוִד שְׁבַעָה קוֹלוֹת שֶׁל הָבוּ לַיהוָה
 בְּנֵי אֱלֹהִים, וְעַל שְׁבַע הַלָּלוּ נֶאֱמַר כִּי לֹא עַל הַלְּחָם
 לִבְדוּ יִתְיַהֵא הָאָדָם כִּי עַל כָּל מוֹצֵא כִּי יִהוּ"ה יִתְיַהֵא
 הָאָדָם, וְשְׁבַעָה הַקוֹלוֹת הַלָּלוּ עוֹלָיִם בְּשְׁבַעָה
 רְקִיעִים, וַיֵּשׁ שְׁבַע שֶׁל הַשָּׁמַיִם שְׁיִוְרָדִים בְּשְׁבַע
 אֲרָצוֹת, וְעַלֵיָהֶם אָמַר קַהֲלֵת כִּי מִי יוֹדַע רוּחַ בְּנֵי
 הָאָדָם הָעוֹלָה הִיא לְמַעְלָה וְכו'.

שְׁבַעָה הַבָּלִים מוֹכִיִם אֵלָיו, הֵם שְׁבַע שָׁנוֹת הַשְּׁבַע,
 וּכְנִנְגָדָם אַחֲרָיִם כְּנִנְגָד שְׁבַע שְׁנֵי הָרָעָב, אֵלָיו
 הַבָּלִים שֶׁל חַיִּים, וְאֵלָיו הַבָּלִים שֶׁל מִיתָה, וּמִשׁוֹם
 זֶה יֵשׁ הַכֵּל וַיֵּשׁ הַבָּלִים, ה' לֵב, ד' אַרְבַּע חַיּוֹת
 הַכֶּסֶף, ו' שֵׁשׁ הַמְּדַרְגּוֹת שֶׁל הַכֶּסֶף, וְעַלֵיָהֶם
 שׁוֹרִים עֶשְׂרֵת אֲמִירוֹת שְׁתֵּן י', ו' שְׁיִוְצֵא מִהַכֵּל הוּא
 קוֹל שֶׁהוּא פוֹרַח בְּאִוִיר, שֶׁהוּא אוֹר, חֲמִשָּׁה אוֹר
 וְדַאי הֵם ה' הָעֲלִיּוֹנָה, י' דְּבוּר וְאֲמִירָה, וְאוֹתָם
 הַבָּלִים, הַכֵּל עוֹלָה בַּה' הָעֲלִיּוֹנָה, וְהַכֵּל יוֹרֵד בַּה'
 תַּחְתּוֹנָה, הַדְּבוּר יוֹרֵד, וּבַהַבָּלִים הַלָּלוּ עוֹלָה
 בְּאֶחָד, הַקוֹל עוֹלָה, וּבְזוֹת יוֹרֵד, בַּה' תַּחְתּוֹנָה

עוֹלָה הַקּוֹל שֶׁהוּא ו', בַּה' הָעֲלִיזָנָה יוֹרֵד הַדְּבַר
שֶׁהוּא י'.

וְהַהֲבָלִים עוֹלִים וַיּוֹרְדִים בְּלֵב, וְהִנֵּה מִלְּאֲכִי
אֱלֹהִים עֲלִים וַיּוֹרְדִים שָׁם וְהֵם י"ו, ה'
הַחֲתוּנָה מֵצֵב אֶרֶץ, וְרֵאשׁוּ מִגִּיעַ הַשְּׂמִימָה - זו
ה' עֲלִיזָנָה שֶׁנִּקְרְאת הַשְּׂמִימָה, וְאִם לֹא עוֹלִים
בְּמַחְשָׁבָה שֶׁהִיא יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, לֹא
מִסְתַּכְּלִים בַּתְּפִלוֹת, אֵלּוּ הַהֲבָלִים שֶׁאֵינָם מֵצֵד שֶׁל
הַיְחוּד, וְהַהֲבָלִים הָאֲחֵרִים הֵם בְּפִרוּד, וְעוֹלִים
בְּמַחְשָׁבָה רָעָה, וּמִשׁוּם שֵׁישׁ שָׁם פִּרוּד, נֹאמֵר
בְּמַחְשָׁבָה שֶׁלָּהֶם מִתְּשָׁבֵה רָעָה מֵצַטְרַפֶּת לְמַעֲשֵׂה,
(וְהַהֲבָלִים שֶׁאֵין בָּהֶם פִּרוּד, הַמְּחַשְּׁבֵה שֶׁלָּהֶם מֵצַטְרַפֶּת לְמַעֲשֵׂה).

וְהַעֲקָר שֶׁל אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת וְעֶשֶׂר הָאוֹתִיּוֹת הִיא
הַמְּלָכוּת, שֶׁהִיא כְּלוּלָה מִכָּל עֶשֶׂר
הַסְּפִירוֹת, וּבָהּ צָרִיף הַכָּל לְהַכְּלִיל, שֶׁכָּל מִי
שֶׁנוֹטֵל מִלְּכוּת בְּלִי תִשַׁע סְפִירוֹת, הוּא מְקַצֵּץ
בְּנִטְיָעוֹת, וְכָל מִי שֶׁנוֹטֵל תִּשַׁע סְפִירוֹת בְּלִי
מִלְּכוּת, הוּא כּוֹפֵר בְּעֶקֶר.

תְּהִבְלִים שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר, עֲלִיָּהֶם נֹאמַר הַכֵּל
 הַמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים, שְׂאוֹתָם הַכֵּלִים
 עוֹלִים בְּנִבְלוֹת הַפֶּה וּבְשִׁקְרוּת, וּבְכֶלֶם עוֹלִים לַמַּת,
 יֵשׁ חֲמָה וּלְבָנָה וּבּוֹכָבִים וּמְזוֹלוֹת בְּרִקְוִיעִים שְׁהֵם
 קְלָפוֹת, שְׁעֲלִיָּהֶם נֹאמַר הוּי מוֹשְׁבֵי הָעוֹן בְּתַכְלֵי
 הַשְּׂוֹא, וְעֲלִיָּהֶם נֹאמַר כִּי שָׁמַיִם כְּעֶשֶׂן נִמְלָחוּ,
 וְחִפְרָה הַלְבָנָה וּבוֹשָׁה חֲחֲמָה וְכו', וּכְמָה הַכֵּלִים
 יֵשׁ לָהֶם שְׂכָלֶם מְלֵאִים שְׁקָר וְשְׂוֹא, וְכֹל מִי
 שְׂמוֹצִיא דְבָרֵי שְׁקָר, כְּמָה מְלֵאכֵי חֲפָלָה פּוֹתְחִים
 בְּנִפְיָהֶם בְּנִגְדָם. זֶהוּ שְׂכָתוּב כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ
 אֶת הַקּוֹל וְכו', וְהַדְּבוּרִים תִּלְּוּ הֵם בּוֹנִים כְּמָה

בְּנִינִים. (דף קיח ע"א)

וְתוֹסֵף לְלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת הַכֵּל. בֵּא וּרְאֵה, הַכֵּל
 הוּא הַלֵּב, וַיֵּשׁ שְׁנֵי פִתִּים בְּלֵב, לֵב חָכֶם
 לְיַמִּינוֹ הַכֵּל, לֵב כָּסִיל לְשִׂמְאָלוֹ זֶה הַכֵּל, קִוֵּן הוּא
 יוֹנֵק מִשְׁנֵיהֶם, וְהוּא עֵץ מִזֵּב וְרַע, וְקִוֵּן הוּא הַזְּהֵמָה
 שְׁהַנְּחָשׁ הַטִּיל בְּחִוָּת, וְעֲלָיו נֹאמַר כִּי מִשְׁרָשׁ נְחָשׁ
 יֵצֵא צַפֵּעַ. מַה דִּרְבּוֹ שֶׁל הַנְּחָשׁ לְהַרְגוֹ, כִּדּוּ זֶה הָרַג
 וְאַחֵר כִּדּוּ הַתְּחַרְט, וּמִשּׁוֹם זֶה וַיִּשָּׂם יְהו"ה לְקִוֵּן

אות, אות ברית מילה, ומשום זה אמר קניתי איש את יהו"ה, ואף על פי שקני"ן הוא זמנה, יכול לעשות נק"י, כמו יתרו שנאמר בו ובני קיני חתן משה.

וסוד הדבר - הכל הכלים אמר קהלת, ואמרו הראשונים, יש הכל ויש הכל, יש צדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים וכו', אמרתי שגם זה הכל, הכל של הימין, ה' הכסא, ו' יש מעלות לכסא, ד' ארבע חיות, אלו הכלים הם לבוש לתפארת ומלכות שהן ו"ה, י"ה כלולים, י' באויר, ה' תחתונה דבור שעולה בהכל, והכל נכלל בשם של האדם שמתפלל תפלה או שעוסק בתורה, אבל הכלים אחרים שנעשים בארץ, עולים באויר של העולם הזה בקול ודבור של חל, וישראל מתפללים בהם המבדיל בין קדש לחל, ויש אחרים שנאמר בהם הכל המה מעשה תעוועים, ואותם הכלים וקול ודבור של נבלות הפה, הם מצד של אלהים אחרים, הממנים של שאר העמים שהם סמא"ל ונחש, עליהם נאמר בהבדלה ובין

יִשְׂרָאֵל לַגּוֹיִם, כָּל אֶחָד כָּפִי מֵעֲשָׂיו כִּךְ בּוֹנֵה בְנֵינוּ,
שְׁוֵה לַעֲמַת זֶה עֲשָׂה הָאֱלֹהִים.

וּבֹא וּרְאֵה, מִי שֶׁבְּנֵינוּ לְמַעַלָּה בְּצַד הַטְּהָרָה, עִם
כָּל הַחֲבָלִים הַלְלוּ שֵׁל הַתּוֹרָה וְהַפְּלָה, עָלֶיךָ
אָמַר הַכְּתוּב וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וְכוּ', וְלֹא אָמַר לְצִיּוֹן
עַמִּי אֶתְּהָ, וַחֲרֵי פִרְשׁוּהוּ אֵל תִּקְרֵי עַמִּי אֲלֵא עַמִּי,
מָה אֲנִי בַדְּבֹר שְׁלִי עֲשִׂיתִי שָׁמַיִם וְאָרֶץ, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר בְּדָבָר יְהו"ה שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ, כִּךְ אֶתְּהָ
בְּשִׁתְּפוֹת עַמִּי תִנְעָשָׂה בַדְּבֹר, אֲכַל אֲחֵרִים
שֶׁמוֹצִיאִים מִפִּיהֶם הַבָּלִים שֶׁל שְׁבוּעָה, עֲלֵיהֶם
נֶאֱמַר כִּי רַבִּים חֲלָלִים הַפִּילָה, וְאֵלֶּה נִקְרְאוּ
חֲלָלִים, שֶׁמְחַלְלִים שֵׁם יְהו"ה וּמוֹצִיאִים הַבָּלִים
מִפִּיהֶם, וְקוֹל וְדְבֹר לְשָׁקֶר וּשְׁבוּעָה לְשָׁקֶר,
וּמוֹכִירִים שְׁמוֹ לְחֹנֶם וּלְשָׁקֶר. בְּאוֹתוֹ שֵׁם
שֶׁמוֹצִיאִים לְבַטְלָה וּלְשָׁקֶר, בּוֹנִים לָהֶם בְּנֵינִים
שֶׁמְבַטְלִים אוֹתָם מִן הָעוֹלָם, זֶהוּ שֶׁכְּתוּב לְשׂוֹא
הַפִּיתִי אֶת בְּנֵיכֶם. אוֹי לָהֶם לְבָנֵי אָדָם שֶׁמוֹצִיאִים
מִפִּיהֶם דְּבוּרִים וּשְׁבוּעוֹת שָׁקֶר, טוֹב לָהֶם שְׁלֵא

יבאו לְעוֹלָם. קָמוּ כָּל הַחֲבָרִים וְאָמְרוּ, תִּרְחֹמֶן
יִצְיָלְנוּ, תִּרְחֹמֶן יִצְיָלְנוּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: חֲכָמִים, כָּל הַבְּנֵינִים תִּלְלוּ
תְּלוּיִים בַּמַּחֲשָׁבָה, כְּמוֹ שְׁמַצָּאֵנוּ בְּקִינָה
וְהֶבֶל, קִינָה הָיָה עוֹבֵד אֲדָמָה וְהֵבִיא קֶרֶבַן פְּשָׁתִים,
מֵאוֹתוֹ הֵצִד שֶׁל עֲרוֹתָ, הִיָּתָה מִחֲשָׁבָה לְהִקְרִיב
לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲרוֹתָ, וּמִנֵּינִ שְׁפָשֶׁתִים הוּא
מֵצִד הָעֲרוֹתָ? שְׁנֵאמַר וַעֲשֵׂה לָהֶם מִכְּנָסִי בַד
לְבָסוֹת בְּשַׂר עֲרוֹתָ, הֶבֶל הָיָה רוֹעֵה צֹאן, הִקְרִיב
קֶרֶבַן מִמְּבוֹרוֹת צֹאֲנוֹ, וְהוּא שְׁכָתוֹב וְהֶבֶל הֵבִיא גַם
הוּא מִמְּבוֹרוֹת צֹאֲנוֹ, ^(דף קיח ע"ב) מִחֲשָׁבָתוֹ הִיָּתָה בְּאוֹתוֹ
מְקוֹם שְׁנֵאמַר בּוֹ וְעַתִּיק הַיָּמִים יוֹשֵׁב, לְבוֹשׁוֹ
בְּשָׂלֶג לְבָנָה, וְשַׁעַר רֵאשׁוֹ בְּצֶמֶר נָקִי, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְצַרֵּף מִחֲשָׁבָה טוֹבָה לְמַעֲשֵׂהָ, וּמַשׁוּם זֶה קִבֵּל
אוֹתוֹ, וּמִחֲשָׁבָה רָעָה אֵינּוּ מְצַרֵּפָה לְמַעֲשֵׂהָ, וְזֶהוּ
קֶרֶבְנֵנוּ שֶׁל קִינָה, וּמַשׁוּם זֶה חָרָה לוֹ. מִיָּד וַיֹּאמֶר
יְהו"ה לְקִינָה לָמָּה חָרָה לָךְ וְכוּ', הֲלוֹא אִם תִּיטִיב
שְׂאֵתָ, אִם תִּיטִיב מַעֲשִׂיךָ - שְׂאֵתָ, אֲנִי מִחֲפָה לָךְ
וְאֶטֶל מִשְׂאֵךְ עָלַי, וּמִנֵּינִ לָנוּ שְׂשֵׂאתָ הוּא מִשְׂאֵ

הַעֲוֹנוֹת? שְׂכָתוֹב נְלֵאתִי נְשׂוּא, וְאִם לֹא תִיטִיב
 מֵעֲשִׂיךָ - לְפִתַּח חֲטָאת רַבִּין, וְזֶה פֶתַח הַגִּיהֶנֶם,
 שְׁשֵׁם הַחֲטָאִים שְׁלָךְ שׁוֹלְטִים עָלֶיךָ, וְאִם תִּיטִיב
 מֵעֲשִׂיךָ, אַתָּה תִמְשַׁל בּוֹ.

הַרְשָׁעִים לֹא שׁוֹלְט בָּהֶם מוֹסֵר אֱלֹא שׁוֹמְרִים
 שְׁנֵאָה, כְּמוֹ שְׁעֵשׂו - וַיִּשְׁטַם עֲשׂו אֶת
 יַעֲקֹב, יַעֲקֹב כְּמוֹ שְׁהַכֵּל, וְעֲשׂו כְּמוֹ שְׁקִינִן. וַיֹּאמֶר
 מָה עֲשִׂיתָ וְכוּ', הַחֲטָא הַזֶּה שְׁהַרְגַת אֶת אַחִיךָ לֹא
 עֲשִׂיתָ אוֹתוֹ אֱלֹא לְשֵׁם שְׁנִקְרָא מ"ה, מ"ה אֲעִידֶךָ
 וְאֲעִיד עָלֶיךָ, וְהִיא תוֹבַעַת אוֹתְךָ, וְלֹא עוֹד, אֱלֹא
 מ"ה שְׁהוּא אָדָם שְׁעֲשֶׂה אוֹתְךָ, גְּרָם אֶת זֶה
 שְׁמִלְאֵךְ הַמְּנוֹת הוֹצִיא אוֹתְךָ לְעוֹלָם, וְזֶהוּ פִקְדַן עוֹן
 אֲבוֹת עַל בָּנִים, וְהָרִי נִתְפָּאֵר אִם אוֹחֲזִים מֵעֲשֶׂה
 אֲבוֹתֵיהֶם בִּידֵיהֶם, אֱלֹא כֹךָ הָיָה, מֵעֲשִׂי אָבִיו הָיָה
 בְּיָדוֹ, וְעַל סִפָּה שֶׁל אִשָּׁה זֶה הָיָה, כְּמוֹ שְׁנֵאָמַר
 וַיְהִי בַּהֲיוֹתָם בַּשָּׂדֶה, וְאִין שָׂדֶה אֱלֹא אִשָּׁה, הָאִשָּׁה
 גְּרָמָה מִיתָה לְאָדָם וְגִרְמָה מִיתָה לְהַכֵּל, כְּמוֹ
 שְׁנֵאָמַר בְּיַעֲקֹב עִם הַמְּמַנָּה שֶׁל עֲשׂו וַיֹּאבֵק אִישׁ
 עִמּוֹ, כְּמוֹ זֶה הָיָה קִינִן וְהַכֵּל, וְנִצַּח הַכֵּל אֶת קִינִן,

והוא מצד הרחמים, שחם עליו ולא רצה להרגו,
 וקם הוא והרגו, והאשה גרמה את זה, עליה נאמר
 רגליה ירדות מות, ובקנאתו הרג אותו.

ויאמר קול דמי אחיד צעקים אלי מן האדמה,
 אתה הוא בנו של הנחש שגרם מיתה
 לאדם, שנאמר בו ארור אתה מכל הבהמה, כך
 יש לך לירש ממנו, שמעשהו בידך, בגלל זה ארור
 אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה, זו היתה
 הארץ שקלל אותה הקדוש ברוך הוא תשע
 קללות, וקלל את קוץ אחת להשלים לעשרה,
 ומשום זה אמר ארור אתה מן האדמה וכו', כי
 תעבד את האדמה וכו', שפכה יהיה תשוש אליך,
 ולא יצאו ממך מלכים ושליטים.

נע ונד תהיה בארץ, שאני אמרתי לאדם וירדו
 בדנת הים ובעוף השמים ובבהמה, שהם בני
 אדם שתלויים במזלות, שדומים לחיות ובהמות
 ועופות, כלם הולכים אליך לחרג אותך, ואתה
 תלך נע ונד מהראשונים, נ"ע ונ"ד עו"ן ד"ן. ועוד

נע ונד, משום שאַתָּה עו"ן שָׁל נד"ה, וּבְנֵדָה
 נְעִישִׁית, שְׁהִיא הַזְהָמָה שְׁהַטִּיל הַנְּחָשׁ בְּתוֹה, בְּגִלְל
 זָה נע ונד תְּהִיָּה. וְעוֹד נע, מִשׁוּם שְׁאֲתָה מֵהַצַּד
 שָׁל סמא"ל, נָד מִשׁוּם שְׁאֲתָה מֵצַד הַנְּחָשׁ, נע
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, נָד בְּעוֹלָם הַבָּא, שְׁהֵם שְׂכִינָה עֲלִיוְנָה
 וְשְׂכִינָה תַּחְתּוֹנָה, שְׁיִקְחוּ שְׁתֵּי־הֵן מִמָּד נְקָמוֹת.

וּמִשׁוּם זָה, בְּשִׁשְׁמֵעַ שְׂבִמְקוֹם הָעֲלִיּוֹן הַזֶּה הָיָה
 תְּלוּי הַבֵּל, מִיָּד וַיֹּאמֶר קִיֵּן אֵל יְהו"ה
 נְדוּל עוֹנֵי מִנְשׂוּא, כָּאֵן שָׂב בְּתִשׁוּבָה וְהַתְּחַרַּט,
 בְּגִלְל זָה וַיִּשָּׂם יְהו"ה לְקִיֵּן אֹת, כָּאֵן רָמַז אֹת
 בְּרִית מִלָּה שְׂקִבֵּל יְתָרוֹ, שְׁנֵאמַר בּוֹ וּבְנֵי קִיֵּנֵי חוֹתֵן
 מִשָּׁה, שְׁנֵבְרַד מְקִיֵּן, (וְחַדְרַס מְקִיֵּנֵי נִבְרַד מְקִיֵּן), וּבִיתָרוֹ
 הַתְּתִקֵּן קִיֵּן מִתְּטָאוֹ, וְעוֹד בְּאוֹתוֹ זְמַן קִבֵּל אֹתוֹ,
 מִשׁוּם שְׁתִּרְאָה לוֹ בְּנֵי קִיֵּנֵי חוֹתֵן מִשָּׁה שְׁהִיוּ
 עֲתִידִים לְהִיּוֹת בְּלִשְׁבַת הַנְּזוּת, אָמַר, וְכִי אֶת
 הָרְשָׁעִים קִבֵּל תִּקְדוּשׁ פְּרוּךְ הוּא בְּתִשׁוּבָה, עַל
 אַחַת בְּמָה וּבְמָה אֶת הַצַּדִּיקִים, מִיָּד וַיֵּצֵא קִיֵּן
 מִלְּפָנֵי יְהו"ה, בְּזָה יֵצֵא מִן הַדִּין וְקִבֵּל עֲלָיו כָּל מָה
 שְׁנֵבְנִיר בּוֹ, שְׂבַתוֹב וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ גּוֹד. מָה שְׁאֵמַר לוֹ

נָדָה, שָׁם עָלָיו ו' וְנַעֲשֶׂה נֹדָה, וְזֶהוּ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וַיִּשָּׂם
 יְהו"ה לְקִיּוֹן אֹתָהּ לְבִלְתִּי הַכּוֹת אֹתוֹ, שָׁאֵם הָיָה
 נָדָה, נֶאֱמַר בּוֹ וְהָיָה כָּל מוֹצְאֵי יַהֲרִיגֵנִי, וּמִשׁוֹם שֶׁשָּׂב
 בְּתִשׁוּבָה וְקִבֵּל עָלָיו אֹתָהּ בְּרִית, שָׁם עָלָיו הָאֹת
 ו' לְהַצִּילוֹ, וְלֹא עוֹד, אֲלָא שֶׁשָּׂם אֹתוֹ קְדָמַת עֲדוֹן,
 שֶׁבִּגְלָלוֹ וְכִּי לִגְן עֲדוֹן.

וַיִּדַע (דף קיט ע"א) קִיּוֹן אֶת אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת חֲנוּךְ. כָּל
 יָאֵלוּ הַתּוֹלְדוֹת מוֹנְעִים אֹתוֹ לְהַתְרַצוֹת
 בָּהֶם, וְהֵם חֲנוּךְ וְעִירָד וּמַחֲוִיָּאל וּמִתּוֹשָׁאֵל וְלִמְךָ,
 וְלִמְךָ נִטְלָה שְׁתֵּי נָשִׁים, עֲדָה וְצִלָּה, עֲדָה - חֲנוּךְ
 לְטוֹב, חֲנוּךְ לְנַעַר עַל פִּי דָרְכוֹ, צִלָּה - חֲנוּךְ שֶׁל
 רַע, וְזֶה מִלְּאֲדָה הַמְּנוּת שֶׁמִּחֲנִיךְ אֶת הָאָדָם בְּחַנוּכָיו
 דְּעִים, עִירָד לְאַחַר מִיּוֹן הַכְּנִים רְעֵדָה בְּאָדָם
 בְּאֵיבָרָיו, וְאַחַר שֶׁמִּפִּיל אֶת הָאָדָם לְחַטָּאִים,
 מִלְּשִׁין עָלָיו וּמִרְאָה לְא"ל כָּל מַה שֶׁעָשָׂה, וְזֶהוּ
 מַחֲוִיָּאל - מִרְאָה א"ל, וְאַחַר כֵּן יוֹרֵד וּמִתִּישׁ כַּחוֹ
 וְהוֹרֵג אֹתוֹ, וְזֶהוּ מִתּוֹשָׁאֵל, שֶׁשָּׂם מְנוּת שָׂאֵל, וְאִין
 מְנוּת אֲלָא עֲנִיּוֹת, וְאַחַר מוֹלְךְ עָלָיו, וְזֶהוּ לִמְךָ,
 שֶׁמִּתְהַפֵּךְ עָלָיו לְמִלְכָה, וּשְׁתֵּי נְשׂוֹתָיו, אַחַת עֲדָה,

שְׁמַעִיד עַל חַטָּאי הָאָדָם, וְהַשְׁנִיחַ צְלָה, שְׁחֹלֵךְ
עָלָיו כְּצֵל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כִּי צֵל יְמִינוֹ עָלֵי אֶרֶץ,
וְכַתּוּב יָמֵינוֹ כְּצֵל עוֹבֵר.

וְתִלְדַּךְ עֲדָה אֶת יָבֵל, אַחֲרֵי שֶׁהוֹרֵג אוֹתוֹ בְּעֲנִיּוֹת
וְשׁוֹלְטִים עָלָיו עֲדָה וְצְלָה, יָבֵל, כְּמוֹ שָׁמַיִם
וְאֶרֶץ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם כִּי שָׁמַיִם כְּעֵשֶׁן נִמְלָחוּ וְהָאֶרֶץ
כְּבַנְדָּה תִּבְלָה, וְיָבֵל הוּא אָבִי יֵשֵׁב אֶהֱל וּמִקְנָה,
שְׁכֵנִים מְמוֹן, וְאַחֲרֵי כֵן נֶאֱמַר בּוֹ לֹא יוֹעִיל הוֹן,
וְהָרִי נִתְפָּאֵר שֶׁשׁוֹלְטָת עָלָיו עֲנִיּוֹת שֶׁהוּא מְוֹת,
וְאִין עֲנִיּוֹת לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲנִיּוֹת שֶׁל
הַתּוֹרָה, וְאִין מְוֹת כְּמוֹ אוֹתָם שֶׁעוֹבְרִים עַל דְּבָרֵי
הַתּוֹרָה, שֶׁנֶּקְרְאוּ מֵתִים, וּמִשׁוּם זֶה אָמַר הַכֹּתוּב
שׁוּבוּ וְחִיו, וְאַחֲרֵי יָבֵל הָיָה אָבִי כָּל תַּפְּשׁ בְּנוֹר
וְעוֹגֵב, שֶׁמְנַגְנְנִים בּוֹ בְּכָל מִינֵי נְגוּנִים, וְהָאָדָם
שֶׁשָּׂמַח בָּהֶם וּמִתְעַסֵּק בְּהַבְלֵי הָעוֹלָם, עָלָיו אָמַר
קַהֲלֵת שְׂמַח בְּחֹר בְּיִלְדוּתָךְ וְכוּ', וְאַחֲרֵי כֵן מָה
אוֹמֵר לוֹ? וְדַע כִּי עַל כָּל אֵלֶּה יִבְיָאךְ הָאֱלֹהִים
בְּמִשְׁפָּט, שֶׁעָלִיהֶם אָמְרוּ בְּעָלֵי הַמִּשְׁנָה, וְמַר בְּבֵית
- תָּרַב בְּבֵית, אֵלֶּה וּשְׂמַחְתֶּם לְפָנַי יְהו"ה

אֱלֹהֵיכֶם, כְּמוֹ (שְׁדוּד) שֵׁנְאָמַר (ב) וְהָיָה כְּנִגְזַן הַכְּנִגְזַן
וְהָיָה עֲלֵיו יַד יְהוָה.

וְצִלָּה גַם הִיא יִלְדָה אֶת תּוֹבֵל קִיִּן לִטֵּשׁ כָּל חֵרֶשׁ
נְחֹשֶׁת וּבְרֹזֶל, זֶה יֵצֵר הָרַע, שֵׁנְאָמַר בּוֹ אִם
יֵצֵרְךָ מִתְנַבֵּר עֲלֶיךָ מְשַׁכְּחוּ לְבֵית הַמְדָרֶשׁ וְכוּ'.
וְאַחֲזֵת תּוֹבֵל קִיִּן נִעְמָה, זֶה אִם הַשְּׂדִים, וְלִמָּה,
בְּשָׁעָה שֶׁשׁוֹלֵט עַל הָאָדָם וּמְחַזֵּיק בּוֹ כְּאִבְנֵי וּכְבְּרֹזֶל
וְלֹא עוֹסֵק בַּתּוֹרָה, שׁוֹלֵט עֲלָיו וְהוֹרֵג אוֹתוֹ, וְעוֹשֶׂה
בּוֹ פְּצַע וְחַבּוּרָה, כְּמוֹ שֵׁנְאָמַר כִּי אִישׁ חֲרָגְתִּי
לְפַצְעֵי וַיֵּלֶד לְחַבְרָתִי. בְּאוֹתוֹ זְמַן עֲתִיד לְהִלָּל
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁנֵּינֵהֶם נְקָמָה, זֶהוּ שְׂפָתוֹב כִּי
שְׂבַעְתִּים יוֹקֵם קִיִּן וְלִמָּה שְׂבַעִים וְשִׁבְעָה, זֶהוּ
שְׂפָתוֹב בְּלַע הַמּוֹת לְנִצָּח.

וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת
שְׁמוֹ שֵׁ"ת, הַסִּיּוֹם שֶׁל אֱלֹפָא בֵּיתָא, וְעֲלָיו
אָמַר אֵיזֹב מִי שֶׁתַּת בְּשִׁחוֹת חֲכָמָה, מָה תְּחַכְּמָה? זֶה
שְׂחָסֵר מִמְּנָה י', שְׂבַח תְּהִי שֵׁית, שֶׁהוּא בְּרָא שֵׁית
וְהוּא רֵאשִׁית, וְהָיָה נְאָמַר בּוֹ מִגִּיד מֵרֵאשִׁית

אֲחֵרִית, הָיָה מְשַׁמֵּשׂ אֶת בְּמִקּוֹם הַכֵּל, וּמִשׁוֹם
אֲחֵסֶר מִמֶּנּוּ י' נִקְרָא אַחֵר, מִשׁוֹם שְׂכַאֲשֶׁר חָטָא
אָדָם פָּרַחַח מִמֶּנּוּ י', וְעָשָׂה אֶת אֶת בְּלֵי י', אֲשֶׁר הוּא
חֲכָמָה, וּמִשׁוֹם זֶה הִרְאֵשִׁית הִיָּתָה מִן ח', אֲשֶׁר
שָׁמוּנָה יָמִים שָׁל בְּרִית מִלָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אִז
הוֹחֵל לְקָרָא בְּשֵׁם יְהו"ה, וּמִשָּׁם עָבְרוּ בְּרִית מִלָּה,
וְהַעֲבִירוּ מִמֶּנּוּ עֲרָלָה וּפְרִיעָה לְמַעְלָה בְּד' וְלֹא בַח',
אֲשֶׁר הִרְאֵשִׁית שָׁל ח' הִיא בִּינָה, לְמַנְצֵחַ עַל הַשְּׂמִינִית,
וְעֲלֶיהָ נֶאֱמַר אִז הוֹחֵל. וְעוֹד, אִז הוֹחֵל לְשׁוֹן
הַפְּלָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אִז תִּקְרָא וַיְהו"ה יַעֲנֶה, זֹהִי
שְׂמִירָה טוֹבָה, שְׂאֵף עַל גַּב שְׂהַכֵּל הֲרָגוּ בָּזוּ,
שֶׁמִּמֶּנּוּ הָיָה יוֹצֵא מִי שִׁינְקוֹם בְּשִׁבְלֹו, זֶהוּ שְׂכַתוֹב
אִז יִשִּׁיר מִשָּׁה, רוֹעָה יִנְקוֹם לְרוֹעָה, וְאַחֵר כֶּךָ אִז
אֶהֱפֹךְ אֶל עַמִּים שְׂפָה בְּרוּרָה לְקָרָא כֵּלָם בְּשֵׁם
יְהו"ה, אֲבָל בְּשַׁעֲמֶלֶק, אֲשֶׁר הֵם ^(דף קיט ע"ב) בְּכוּרֵי מִצְרַיִם,
עָרַב רַב הַמְּעַרְבִים עִם יִשְׂרָאֵל, עֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר
תִּמְחָה אֶת זְכַר עַמְּלֶק, שְׂלֹא יִשָּׂאֵר מֵהֶם שְׂרִיד,
אֲשֶׁר הֵם עַרְבוּכִיהַ מִכָּל הָאֲמוֹת וְאֶפְלוּ מִבֵּין,
וּמִיָּד בְּשִׁמְחָתוֹ מִן הָעוֹלָם, אִז הוֹחֵל לְקָרָא בְּשֵׁם ח'.

תקון שבועים

בְּרֵאשִׁית, בְּרֵאשִׁית, וְזֶה מִטְטְרוֹנָן, אֹת בְּצָבָא
שְׁלוֹ, וּבְשִׁבְלִי נְאֻמְר וַיֵּשֶׁם יְהו"ה לְבִן
אֹת, לְהִגֵּן עָלָיו, וּמָה שְׁתָּיָה הוֹלֵךְ נָע וְנָד בְּגִלְגּוֹל,
נִעְשָׂה נוֹה, מִיָּד וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ נוֹד קְדָמַת עֲדָן, וְזֶה
אֹת בְּרִית מִיָּלָה שְׁקִנְיָא עָלָיו בְּאֶחָיו מִשּׁוּם שְׁנוּלָד
מָהוּל, וּבְאִיזָה מְקוֹם זָכָה לוֹ? בְּקִינָי, מִשּׁוּם שְׁחֹזר
שָׁם בְּתִשׁוּבָה, וַיֵּצְאוּ מִמֶּנּוּ בְּנָיו שְׁנִכְנָסוּ לְגִן עֲדָן,
וּמִשּׁוּם זֶה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ נוֹד קְדָמַת עֲדָן.

אַחֲר כֹּךְ עָשָׂה תוֹלְדוֹת מִצַּד הָרַע, וְהַתְּפִשְׁטוּ
בְּגִלְגּוֹלִים בְּעוֹלָם, וְעֲלִיָּהֶם נְאֻמְר וַיִּדַע בִּין
אֶת אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֵד אֶת חֲנוּךְ, חֲנוּךְ מִצַּד בִּין,
וְזֶה יֵצֵר הָרַע, הַחֲנוּךְ לָרַע, וַיֵּשׁ חֲנוּךְ מִצַּד שְׁל
אֲנוּשׁ, שֶׁהוּא יֵצֵר הַטּוֹב, הַחֲנוּךְ לְטוֹב, וְנְאֻמְר בּו
וַיִּתְּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים וַאֲיַנְנוּ כִּי לָקַח אֹתוֹ
אֱלֹהִים, וְזֶה חֲנוּךְ שְׁתֵּתֵהֶךָ בְּשָׂרוֹ לְלִפִּיד אֵשׁ.

וַיִּשְׁלַחֵהָ הֵם, אָדָם שֵׁת אֲנוּשׁ. אֲנוּשׁ, שְׁמִשָּׁם
הַתִּיחָסוּ כָּל הַדּוֹרוֹת, זֶהוּ שְׁפָתוֹב אִז

הוחל לקרא בשם יהו"ה, משם התפשטו כל
 גלגולי הצדיקים. חנוך שיצא מאנוש הוא
 מטטרו"ן שנהפך בשרו ללפיד אש, והוא נוריא"ל,
 ועל שניהם נאמר ותחיות רצוא ושוב, רצוא זה
 נוריא"ל, ושוב זה מטטרו"ן, כך עולים בהשבון
 במרא"ה תבוק, אלא הוא במראה תקשתי אשר
 יהיה בענו, שנאמר בו והיה בעני ענן על הארץ
 ונראתה תקשתי בענו, ובשבילו נאמר ולא יהיה
 מבול לשחת כל בשר, משום שהתהפך בשרו
 ללפיד אש, וכל המלאכים הממנים על נשמות
 הגלגולים, משם היו.

ועוד במראה תקשתי, עליו נאמר למשה וראה
 ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בחר,
 במראה אשר הראה יהו"ה את משה בן עשה את
 המנורה, וזה מטטרו"ן, מ' מנורה שלו, נוריא"ל
 הנו"ר שלו, והוא ט"ט, והיו לטטפ"ת בין עיניו,
 והכל התפשט מאנוש, ומשום זה אז הוחל לקרא
 בשם יהו"ה.

בְּרֵאשִׁית, בְּרֵאשִׁית, וְהֵם שָׁשָׁה הַיְכָלוֹת, הָאֵם
הַעֲלִיזָנָה הַשְּׂבִיעִית, וּבְאֵלוֹ הַשְּׁשָׁה
וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת
שְׁמוֹ שֵׁת וְכוּ', שֵׁת סִיּוֹם הָאוֹתִיּוֹת, תַּחַת הַכָּל, זֶהוּ
שְׂפָתוֹב כָּל שְׁפָתָה תַּחַת רַגְלָיו. הַסְּתַלְקָה י' מִן שֵׁת
וַיֵּרְדָה בּוֹ ה' מִן הַכָּל, וַנַּעֲשֶׂה שְׁפָתָה, כָּל שְׁפָתָה תַּחַת
רַגְלָיו.

וְעוֹד שֵׁת, עַל שֵׁם כִּי מִן הַמִּים מְשִׁיתָהוּ, וְעוֹד
שֵׁת, עָלָיו אָמַר אֵיזֹב מִי שֵׁת בַּמַּחֹת חֲכָמָה,
וְזוֹ י' שְׂבָה הָיָה שֵׁת, אִו מִי נָתַן לְשִׁכּוּי בִּינָה, זֶה
ה' מִן הַכָּל, וְשֵׁת הוּא הַגְּלָגוּל הַרְאִשׁוֹן שֶׁל הַכָּל,
לְאוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּוֹ בְּשֵׁם זֶה הַכָּל, בְּשֵׁם זֶה מְשָׁה,
וַחֲרִי בְּאֲרָנּוֹ אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּוֹ אִו יִשִּׁיר מְשָׁה,
וּמְשׁוֹם זֶה אִו הוֹחֵל לְקָרָא בְּשֵׁם יְהו"ה. הוֹחֵל, שָׁם
תַּחַת־חֵלָה שֶׁל הַגְּלָגוּל הַרְאִשׁוֹן.

וְחַת־פְּשִׁטוֹתָהּ שֶׁל הָאוֹת י' לְמַעְלָה מְשִׁתָּה (מְשִׁית),
הַתְּפִשְׁטָה עַד הַסְּפִירָה הַשְּׁשִׁית,
בְּרָגְתּוֹ שֶׁל יַעֲקֹב, וְזוֹ אֶבֶן הַשְּׁתִּיָּה שְׁמִשָּׁם הַשְּׁפָתָה

העולם, שנאמר בזה משם רעה אכן ישראל,
ואחריו אז, וזהו משה שמזכירים אחר יעקב,
ומשום זה הוחל לקרא בשם יהו"ה. משם ואילך,
אז תקרא ויהו"ה יענה, ומשום זה שפתה, אחר שת
ה', והם י"ה, י' מן שית ה' מן הכל, והם אב ואם,
שית ו' תבן באמצע, ושלא אותיות נכללו ביעקב.
בשבא משה אחר יעקב, השתלמה בו ה' אחרונה
ושורה ^(דף קב ע"א) עליו יה"ו, ונשתלם בו יהו"ה, ומשום
זה ושמי יהו"ה לא נודעתי להם, אבל למשה
ואמרו ל"י מ"ה שמו"ו מ"ה אמר אליהם, משום
שהשתלם יהו"ה במשה, אמר אז הוחל לקרא
בשם יהו"ה, שבראשונה, ושמי יהו"ה לא נודעתי
להם, ואחר שהשתלם במשה יהו"ה, שרה עליו
יו"ד ה"א וא"ו ה"א ונקרא מ"ה. באותו זמן, מה
שהסתלק בראשונה החזירו למקומו, והכל
התתקן.

ולא עוד, אלא פעמים נאמר בפסוק הנה מה, זהו
שפתוב ואמרו לי מה שמו מה אמר אליהם,
שהכל חזר למקומו, מה שלמעלה ומה שלמטה,

שָׁהֵם מִה שָׁמוּ וּמִה שָׁם בָּנוּ, וְחֹזֵר הַכֹּל עַל תְּקוּנֹנוּ,
 וְעֲלֵת הָעֲלוֹת יָרַד עַל הַכֹּל. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁחֲזָרָה
 אֲמוּנָה (בְּמִנְהָ) לְמִקּוֹמָהּ, אָמַר מֹשֶׁה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה אֶחָד, שְׁתְּרֵי הַכֹּל בְּיַחְוֹד
 אֶחָד, אֵין שָׁם קְצוּץ וּפְרוּד, וְאִם חָטָא אָבִיו וְאֲנִי
 וְעֲשִׂיתִי תִפְרָדָה, תְּרֵי קַבְלָתִי עֲנֵשׁ, וְתַחֲזֹרְתִי הַכֹּל
 לְמִקּוּמוֹ בְּיַחְוֹד שְׁלָם בְּלִי קְצוּץ וּפְרוּד.

וְעוֹד בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהֵי"ם, בְּרָא שֵׁית, שֵׁשָׁה
 הֵיכְלוֹת, הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה הַהֵיכָל הַשְּׁבִיעִי.
 בֹּא וּרְאֵה, שְׁבַעַה הֵיכְלוֹת הֵם שְׁבַעֲנִים בְּשַׁבְעָה
 שְׁמוֹת אֲבֹנֵי"ץ וְכו'.

תְּהֵיכָל הָרֵאשׁוֹן מְרַקֵּם בְּכֹל מִה שֵׁישׁ בַּיּוֹם
 הָרֵאשׁוֹן שֶׁל בְּרֵאשִׁית, א' מִן אֲבֹנֵי"ץ
 הוּא פֶתֶר אֲמוֹן מִפְּלֵא וּמִכְפָּה, הָאוֹת ב' הִיא שְׁנֵי
 אֲלָפִים (י"ם) שֶׁהֵיטָה תוֹרָה טְמוּנָה בְּחִיקוֹ, שֶׁעֲשׂוּעִים
 יוֹם יוֹם, ג' גּוֹמְלֵת וּמְגַדְלֵת, וְהִיא הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה,
 גּוֹמְלֵת חֶסֶד עִם הַסְּפִירָה הַרְבִּיעִית שֶׁהִיא ד', ית"ץ

י' חכמה, ה' תפארת, צ' צדיק, ומי הוא חכמה י'
כאן? זו חכמת שלמה.

א' אמון מפלא, רקם וציר ציור פהיכל של אדם
הראשון של כל הקדומים, שיש אדם ויש
אדם, יש אדם שאין ספירה שלא נקראת אדם,
אבל אדם הראשון, העליון של כלם, פתר עליון,
סתום ונגזו, נסתר כל הנסתרים, עלת העלות,
קדמון לכל קדומים, בשביל האדם הקדמון הוה
נאמר בעלת העלות ואהיה אצלו אמון, ולאותו
קדמון אמר נעשה אדם בצלמנו בדמותנו, אפה
נתת את כל הצפורים וכל הדמיות וכל התקונים
הנסתרים וכל איברי כל המינים, ואפה (ואני) נתת
בו פת שידענו (שידע) בו, שאם לא נותן לו שכל,
הרי אינו יכול לדעת את אמונתו, וכזה יהיה
שולט על כל צבא השמים והארץ והים, והו
שפתוב וירדו בדנת הים וגומר.

ומה הוא האדם הוה שאמר עליו נעשה אדם? זו
חכמה העליונה שהיא בדמות הפתר. ועוד

נְעֻשָׁה אָדָם - זֶה הָעֵמוּד הָאֲמֻצָּעִי, בְּצִלְמֵנוּ - זו
 חֲכָמָה, בְּדַמוּתֵנוּ - זוּ הָאֵם הָעֲלִיזָנָה, שְׂכָמוֹ שְׂאֲדָם
 שָׁל בְּרִיאָה, אָדָם שָׁל יִצְרָה, אָדָם שָׁל עֲשִׂיָה,
 בְּדַמוּת שָׁל כְּתָר עֲלִיזוֹן חֲכָמָה וּבִינָה, כָּף הוּא
 בְּדַמוּת הָעֵמוּד הָאֲמֻצָּעִי וְצַדִּיק וְשֹׁכֵינָה תַּחַת־זָנָה,
 שְׂפָסְפִירוֹת הַכֹּל הוּא אֲצִילוֹת.

וְעוֹד נְעֻשָׁה אָדָם, לְמִי אָמַר אֵת זֶה עֲלֵת הָעֲלוֹת?
 אֵלָּא עֲלֵת הָעֲלוֹת אָמַר לְיוֹ"ד ה"א וּא"ו
 ה"א שֶׁהוּא לְפָנִים מֵעֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת, וְכֵּן הוּא עֶשֶׂר
 הַסְּפִירוֹת? אֵל"ף ה"א יו"ד ה"א, וְאוֹתוֹ שְׂאֲמַר
 נְעֻשָׁה אָדָם הוּא יו"ד ה"י וּא"ו ה"י, אֲנִי רֵאשׁוֹן
 וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלָעָדֵי אֵין אֱלֹהֵי"ם. שְׁלֹשׁ יוֹדֵי"ם
 מְעִידוֹת עָלָיו שְׂאֵין לְמַעְלָה מִמֶּנּוּ וְאֵין לְמַטָּה מִמֶּנּוּ
 וְאֵין בְּאֲמֻצֵּעַ. אֵין אֱלוֹהִים בְּכֹל צַד פָּרַט לוֹ, בְּשֵׁם
 הַזֶּה הוּא נוֹדֵעַ בְּלִי חֲשָׁבוֹן.

וְצִיּוֹר תְּהִיכֹל תְּזַה הֵן עֶשֶׂר סְפִירוֹת שְׂמֵת־לְבָשׁוֹת
 בְּעֶשְׂרָה דְבָרִים שְׂנִבְרָאוּ בַּיּוֹם הַרֵאשׁוֹן,
 וְהֵם שָׁמַיִם וְאָרֶץ, אוֹר וְחֹשֶׁךְ, תְּהוֹ וְכֹהוֹ, רוּחַ

ומים, מִדַּת יוֹם וּמִדַּת לַיְלָה. שָׁמַיִם יֵשׁ לְמַעְלָה
 מִשָּׁמַיִם, שֶׁהוּא שָׁמַי הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיּוֹנִים, וַיֵּשׂ אֹר
 לְמַעְלָה לְמַעְלָה שֶׁנִּקְרָא אֹר הַגָּנוּז לְצַדִּיקִים
 לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁעִיז לֹא שׁוֹלֵטת עֲלָיו, וַיֵּשׂ חֲשׂוֹךְ
 נִסְתָּר שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ יֵשֶׁת חֲשׂוֹךְ סִתְרוֹ, וַיֵּשׂ תַּהוֹ וּבַהוֹ
 לְמַעְלָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם קוֹ תַּהוֹ וְאֲבָנֵי בַּהוֹ. (דף קב ע"ב)
 וַיֵּשׂ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ רוּחוֹ הַקָּדוֹשׁ הַמְּרַחֵף
 עַל פְּנֵי מַי הַתּוֹרָה, מִדַּת יוֹם וּמִדַּת לַיְלָה, מִדַּת
 יוֹם - הַשְּׂבִינָה הָעֲלִיּוֹנָה, מַה זֶה יוֹם? הָעֵמוּד
 הָאֲמֻצֵּי שֶׁמִּמֶּנּוּ יָמִים אֲרָכִים, זֶהוּ שְׂפָתוֹב אֲרָךְ
 יָמִים בְּיַמֵּינָהּ, זֶהוּ שְׂפָתוֹב יוֹמָם יֵצֵא יְהו"ה חֲסֵדוֹ,
 יָמִים קַטְנִים מֵצַד שֶׁל זְעִיר אֲנַפִּין צַדִּיק, מִדַּת
 לַיְלָה - הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה. עַד בָּאן א' מִן אב"ג.

מַה זֶה ב' (בִּינָה)? בָּהּ נוֹדְעִים דּוֹ הַפְּרָצוּפִים שֶׁל
 הָאָדָם הָעֲלִיּוֹן, ג' שֶׁלֹּשׁ דְּמִיּוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָדָם
 שֶׁל בְּרִיאָה וְאָדָם שֶׁל יִצְרָה וְאָדָם שֶׁל עֲשִׂיָה, ג'
 יֵשׁ לָהּ רֹאשׁ וְגוֹף וְזָנָב, הָרֹאשׁ זֶה י', הַגּוֹף
 הַפְּרָצוּף, הַקּוֹץ שֶׁלְמַטָּה וְזָנָב, וּמִשׁוֹם זֶה אָמְרוּ
 בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, אָדָם הָרֹאשׁוֹן עֲשִׂה לוֹ פְּרָצוּף

וּלְבִסּוֹף זָנַב. עַל הַזָּנַב נֶאֱמַר וַיִּגְדֵּל הַיֶּלֶד וַיִּזְמַל, עַד
שִׁיעָשָׂה פְּרָצוֹת.

וְעוֹד אֲבִגִית"ן, א' מוֹרָה עַל א"ל מִסְתִּיר מֵעֵינַי
כָּל חַי וְנִפְעָלִים מִכָּל הַיְצוּרִים כָּלָם, עַל
אֲדִירִירו"ן נֶאֱמַר קוֹמָה אֲדִיר יְרוֹן, וַיֵּשׁ מִמֶּנָּה תַּחַת
יָדוֹ שֶׁנִּקְרָא אֲדִי"ר אֲדִירִים, וְתַחַת מְמַשְׁלָתוֹ
אֲתֵנִי"ה, וְהוּא יוֹצֵא מִחֶפְסוֹק תְּהֵה, אֵית"ן מוֹשְׁבֵךְ
וְשִׁים בַּפֶּלַע קִנְ"ךְ, שָׁם אֵית"ן וְהוּא תִנְי"א. ק' קִנְיָה,
קִנְיָה חֲכָמָה קִנְיָה בִּינָה, יְהו"ה קִנְיָה רֵאשִׁית יְדֻכּוֹ
לְמַעַלָּה מִחֶפֶל, קָדָם מִפְעֻלּוֹ מֵאֵז, מֵעוֹלָם נִסְכָּתִי
מֵרֵאשׁ מִקְדָּמִי אֶרֶץ. מַה זֶה מֵרֵאשׁ? אֵלֶּא כֶּךָ
אֶמְרָה תוֹרָה שְׁתִּיא רֵאשִׁית, אֲנִי תִקְדַּמְתִּי לְהִיּוֹת
רֵאשׁ לְעוֹלָם.

ב' בִּיהֲרִירו"ן (בִּיהֲרִירו"ן), כִּי כִי"ה יְהו"ה צוֹר עוֹלָמִים,
וְהוּא ב' בְּרוּךְ, וְסִימָן בְּרוּ"ךְ רֵאשִׁי אוֹתִיּוֹת -
ר' רֵאשׁ, ו' וּמְקוֹר, ד' כָּל, ב' בְּרָכוֹת, שְׁזֵהוּ רֵאשׁ
וּמְקוֹר לְכָל תְּבָרְכוֹת, וּמִשּׁוֹם זֶה ב' הוּא תְּכָמָה,

ומורה על הכתר שהוא ראש ומעין לכל הכרכות,
ומשום זה ב' שנים לחשבון.

ג' גיהרירו"ן, והוא שלישי, וזו השכינה הספירה
השלישית, (ומשום זה ב' היא חכמה, ומורה על הכתר שהוא ראש
של מעין כל הכרכות), ועליה נאמר כל גיא ינשא, והוא
גימטריאות פּרפראות לחכמה.

ועוד, ברוך ב' מראה שנים, שכינה עליונה
ותחתונה, ר' ראשית חכמה, ו' מראה
יש ספירות, ד' מראה על כתר עליון, וזהו סוד
כל הכורע כורע בברוך ממעלה למטה, לברע בו
לאותו (לדעת בו באותו) שכל המעינות והמקורות של
הכרכות בידו, שהוא עלת העלות, וכל הזקוף
זקוף בשם, צריך לזקוף אותו ביו"ד ה"א וא"ו ה"א
שהוא מבפנים של עשר הספירות, שהוא עליון
וזקוף על הכל ואין אלו"ה למעלה ממנו, ומשום
זה ב' מראה על הכריעה, שכל הכורע כורע
בברוך, שנאמר בו וברוך אל עליון. ג' מראה על
הזקיפה, שהוא גאה גאה על הכל, ואין מי

שִׁיתְנַאֲהָ עָלָיו, וּבְמָה הוּא מִתְנַאֲהָ עַל הַכֹּל? כָּאוֹת
 י' מִן אֲבִיחַת"ן, וְזֶה יִגְבִּי"ה. וְעוֹד מְצָאנוּ בְּגִזְוֹן אַחַר
 יִגְבִּיחַ"ה (יִגְבִּיחַ"ה), וְאוֹתֵינוּתֵינוּ גְבִי חָהּ (גְבוּחַ חָהּ), עָלִיוֹן
 שֶׁל כָּל הָעָלִיוֹנִים.

ת' תלמי"ה, ת' תל שֶׁהַכֹּל פּוֹנִים בּוֹ, שֶׁשָּׁם הוּא
 אוֹתוֹ שֶׁכָּל הָעֵינַיִם וְהַמַּחְשְׁבוֹת עוֹלִים אֵלָיו,
 בְּגִלְלָל זֶה ת' תּוֹרָה קְדוּמָה שֶׁל כָּל הַקְּדוּמִים, תּוֹרַת
 חָכָם מְקוֹר חַיִּים, תּוֹרַת יְהו"ה תְּמִימָה. וְעוֹד
 תלמי"ה, תְּלֻמִּיָּה רַוָּה גִּחַת גְּדוּדִיָּה וְגוֹמֵר, בַּשָּׁם
 הַזֶּה נַעֲשֶׂה הַיּוֹם תְּלֻמִּים תְּלֻמִּים. וְעוֹד תְּלֻמִּיָּה, זוֹ
 הַתּוֹרָה, שֶׁתְּלוּוִיִּים מְמַנָּה בְּמָה תְּלִי תְּלִים שֶׁל
 הַלְכוּת פְּסוּקוֹת שֶׁאֵין לָהֶן חֲשֻׁבוֹן.

צ' צַתְנִי"ה זֶה צַדִּיק, הָעֵמוּד שֶׁנוֹשֵׂא הַכֹּל, וּבוֹ
 נוֹדַע מִי שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מִן הַכֹּל, מַשׁוּם שֶׁצַּדִּיק
 כּוֹלֵל אֶת כָּל הַסְּפִירוֹת, וּבוֹ מְתִיחֵדִים כָּל
 וְנַעֲשִׂים אֲנָדָה אַחַת, הוּא הַלוּלָב שֶׁאוֹגֵד אֶת כָּל
 הַסְּפִירוֹת, וּכְאוֹת צ' מְצַדִּיקִים כָּל הַצִּדִּיקִים שֶׁל
 הַהִיכָלוֹת שֶׁמְקִיפִים אֶת גִּזְוֹן הָעֵדוֹן שֶׁלְמַעַלָּה, בְּכַמָּה

ציוורים של כל מעשה בראשית שיוֹרשים אותם
הצדיקים, ובו ^(דף קבא ע"א) נקודים כל הנקודים של
התורה, שהם נקודים בהיכל שהוא השכינה
התחתונה, וכלם מאירים על הציוורים כמו אנני
מרנליות שמאירים על ראש הפתח, וכמו
שהפוכבים שמאירים ברקיע, ומשום שכל
הנקודים של הפוכבים בו, נאמר ויתן אתם
אלהי"ם ברקיע השמים להאיר על הארץ, זו
השכינה התחתונה. (זה נשמות הצדיקים שעוסקים בתורה להוציא
לאור כל תעלומה. זהו שכתוב והמשכלים וזהו פותר הרקיע וגומר).

ההיכל השני מרקם מפמה ציוורים קפואים
במים, אנני המרנליות כלם מלאים
מים, והם אנני שיש טהור, שההיכל השני בתוכו,
הוא בנוי מהם, בשם הוה: קר"ע שט"ז, והוא רקיע
קרע, שבו קרע את הים, והפריד משם את השטן,
שהוא מים טמאים, ומשום זה יהי רקיע בתוך
המים ויהי מבדיל בין מים למים, והו השם שעקר
השטן מים התורה, והפרידו משם, משום שהוא
עקר האמונה של ישראל העליונה של כל

הַעֲלִיּוֹנִים. (סמוך של ישראל, וכיום השני אין שם טוב, משום שבו נקרא
גיהנם).

דָּבָר אַחֵר, זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם, אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן: זֶה סֵפֶר - צְדִיק חַי הָעוֹלָמִים שֶׁהוּא
מוֹצִיא תּוֹלְדוֹת, זֶה סֵפֶר וְדָאֵי, וְלֹא אַחֵר, וְהֵם
תּוֹלְדוֹת אָדָם, אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ כְּתוּבָאֵת אָדָם
לְשֶׁכֶת בַּיִת. מִי הַבַּיִת שָׁלוֹ? זוֹ הַשְּׂכִינָה, וְרוּעָה
הַנֶּאֱמָן אֶתָּה הוּא כְדָמוֹתוֹ, וְלֶךְ כַּח לְהַסְתַּכֵּל
בְּדִיוֹקְנֵי פְנֵי אָדָם, בְּצִיּוּרִים שֶׁל אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ
בְדָמוֹת אֱלֹהִים בָּרָא אוֹתוֹ, שֶׁכֵּל הַצִּיּוּרִים שֶׁל פְּנֵי
אָדָם רְשׁוּמִים בַּכֶּסֶף, וּמִשׁוּם שֶׁכֵּל כֶּסֶף וּמְרַכְּבָה
שְׂאֵתָה וְקוּבָה, אֶתָּה יֵשׁ לֶךְ כַּח לְהַסְתַּכֵּל, בְּגִלְל כֶּדֶ
וְאֶתָּה תַחֲזֶה מְכָל הָעָם וְגוֹמֵר.

וַיְחִי ^(דף קלח ע"ב) אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאָת שָׁנָה וַיּוֹלֵד
בְּדָמוֹתוֹ כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת, שֶׁ
שֶׁלֹשׁ חַיּוֹת שֶׁל הַמְרַכְּבָה, ת הוּא נִר יחו"ה נְשֻׁמַּת
אָדָם, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וּדְמוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם, וְזֶהוּ
וַיּוֹלֵד בְּדָמוֹתוֹ כְּצִלְמוֹ. וַיְחִיו כָּל יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר חַי

תִּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמַת. מַה זֶה וַיָּמַת? אֵלֶּא כָּל הַיָּמִים שֶׁהָיָה חַי הָיָה תִּשַׁע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שָׁנִים, וּשְׁאָר הַשָּׁנִים בְּתוֹסֶפֶת הָיָה מֵת, וְהַשְּׂבָעִים שֶׁחָסְרוּ מֵאַלְפָּה, נָתַן לְדָוִד מִשְׁנוֹתָיו, מִשּׁוֹם שֶׁהָיָה עֲתִיד לְהִשָּׁלִים אוֹתָם בּוֹ, וְכֵּן סוּד הַנְּאֻלָּה.

עֲשָׂרָה דוֹרוֹת הָיוּ מֵאָדָם וְעַד נֹחַ, וַיְחִי לְמֹד שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעַשֵׁינוּ וּמִעֲצָבוֹן יְדִינוּ, וְלָמָּה? שֶׁבִּהְתְּחַלָּה הָיוּ טוֹרְחִים בְּגִלְגּוּלִים, עַד שֶׁבָּא נֹחַ, שֶׁהוּא שֶׁבַת, וְבוֹ נָחוּ כָּלֶם, וְבוֹ הִתְיַשְּׁבוּ וְהוֹצִיא אוֹתָם לְעוֹלָם.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: לָמָּה הָיוּ הָרֵאשׁוֹנִים חַיִּים יָמִים רַבִּים כְּמוֹ אָדָם, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וַיְחִי אָדָם תִּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה, וְנֹחַ תִּשַׁע מֵאוֹת וַחֲמֵשִׁים שָׁנָה, וְכֵּן כָּל הַדּוֹרוֹת עַד נֹחַ הָיוּ חַיִּים שָׁנִים רַבּוֹת, וּמֵאַבְרָהָם (וּמִנֹּחַ) וְאַיִלָּךְ הָיוּ מִתְמַעֲטִים בְּשָׁנִים? אָמַר לוֹ: בְּנִי, רַבּוּי שָׁנִים וְאַרְךְּ יָמִים הֵם

מֵאַרְיָהּ אֲנִפִּין, וּמְעוֹט שֶׁל יָמִים וְשָׁנִים מְזַעֵיר
 אֲנִפִּין, וּמִשּׁוֹם זֶה נֹאמֵר בְּאַבְרָהָם אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת
 הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְרָאָה בְּה' זַעֲרָה. בְּרוּךְ יְהו"ה
 לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. (דף קלט ע"א)

תקון שני

זֶהוּ תְקוּן כ"ב וְכ"ג

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, בְּרֵאשִׁית בְּרָא תי"ש,
 זֶה אֵילוּ שֶׁל יִצְחָק. בְּרֵאשִׁית שֵׁם א"ש
 לְעוֹלָה שֶׁל יִצְחָק, וְסוּד הַדָּבָר - (וְעַל אֵלוּ שְׁלֹשֶׁת הַגְּלוּלִים
 נֹאמֵר מִה יָפוּ פְעֻמּוֹת בְּנִצְעָלִים בַּת גְּרִיב, וְזֹאת לְפָנִים - זוֹ הָאֵם הַעֲלִיזָה, הָעוֹלָם
 הַבָּא. דָּבָר אַחֵר, אֶעֱלוּ צָרִיף חֲלִיצָה, וְזֶהוּ שְׂכֵתוֹב שֶׁל נֶעְלִיף וְגוֹמַר, וְאֵם לֹא, אֵין
 לוֹ רְשׁוּת לְחַרְוִיחַ הַשְּׁלֵכָה (לְרוּחַ הַמֵּת) לְעֵלוֹת לְעוֹלָם הַבָּא, וּמִשּׁוֹם שֶׁהֵיא יוֹם
 הַכְּפוּרִים, אִסוּר בְּנִעִילַת הַפְּגָדָל) הִנֵּה הָאֵשׁ וְהַעֲצִים וְאֵיהָ הַשָּׂה
 לְעֵלָה. יִצָּא קוֹל וְאָמַר, מִשְׁשֶׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית נִבְרָא
 לְעֵקֶדֶת יִצְחָק.

מִשּׁוֹם שֶׁאֵין קָרְבַּן שְׂמֵיכָהּ מִגִּפָּה בְּעֵקֶדֶת יִצְחָק,
 שֶׁנֹּאמַר בּוֹ וַיַּעֲקֹד אֶת יִצְחָק בְּנֹו, נִקְשְׂרָה

בַּמִּדַּת הַדִּין (מִלְאֵד הַמּוֹת) וְנִעְקָד לְמַעַלָּה, וְלֹא הָיָה לוֹ
 רְשׁוּת לְקַרֵּב לְבֵית דִּין הַגָּדוֹל, שֶׁהוּא גְבוּרָה, לְתַבְּעַ
 דִּין, וְהַעֲקָדָה שָׁל כָּאֵן מוֹעִילָה לְגָלוּת, שֶׁהִיא עֲתִיד
 לְהַתְּרֵג מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף, וְקוֹל יֵצֵא מֵאוֹתוֹ זְמַן אֵל
 תַּעֲשֶׂה לוֹ מְאוּמָה, מְשׁוּם שֶׁהַתְּנַבְּרוּ רַחֲמִים עַל דִּין,
 וְסוּד הַדָּבָר - הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוּ, וְאַחַר כֵּן זְרוּעַ
 קִדְשׁוֹ, שֶׁנִּבְרָה הַיָּמִין עַל הַשְּׂמָאל.

בְּשִׂמְתַּנְּבֻרָת הַטָּפָה שֶׁל הַזָּכָר עַל הַטָּפָה שֶׁל
 הַנְּקֵבָה, הוּא בֵּן, הוּא וְדָאֵי
 רַחֲמִים, אֲבָל בְּשִׂמְתַּנְּבֻרָת טַפַּת הַנְּקֵבָה עַל הַזָּכָר,
 הִיא בַת וְהִיא דִּין, וְסוּד הַדָּבָר - זָכָר שֶׁשׁוֹלֵט עַל
 נְקֵבָה גּוֹרֵם שֶׁשׁוֹלֵט הַיָּמִין עַל הַשְּׂמָאל, וַיֵּצְאוּ
 יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים וְלֹא בְּדִין, וְזֶהוּ כִּי גָבַר עָלֵינוּ
 חֲסִדוֹ, וְסוּד הַדָּבָר - בְּטָרְם יָבֵא חֶבֶל לָהּ וְהִמְלִיטָהּ
 זָכָר.

וּבְשֵׁם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, יְהו"ה רַחֲמִים,
 אַדְנ"י דִּין, וּבְשֶׁשׁוֹלֵט יְהו"ה עַל אַדְנ"י
 יֵאָהֲדוּנָה"י, הוּא רַחֲמִים, וּבְשֶׁשׁוֹלֵט אַדְנ"י עַל

יהו"ה אידהנוי"ה, הוא דין, וסוד הדבר - אדנ"י
 אלהי"ם בחוק יבא, בתקף הדין, ובזה עקרת יצחק
 שנעקד לפני אביו ומסר עצמו למיתה כדי שינצל
 משיח וישראל שלא ימותו, ולא עוד, אלא שאפלו
 אם ישראל יהיו עובדים בגלות על שפיכות דמים
 וגלוי עריות ועבודה זרה, זכות אבות תגן עליהם
 משרפה הרג וחנק, משום שאברהם נתנפה באש
 ויצחק בסכין ויעקב בגלות, זכות אבות תהיה
 מגנה עליהם.

ועוד, הנסיון של שלשת האבות מעידים, שלא
 עבר אדם שהוא ישראל על שלשת
 המצוות הללו שצוה אותם (אותו) הקדוש ברוך
 הוא, זהו שפתוב ויצו יהו"ה אלהי"ם על האדם,
 ויצו - זו עבודה זרה, לאמר - זה גלוי עריות, על
 האדם - זו שפיכות דמים, שנשמטו של האדם
 נכנסה בגלגול של אברהם, ואם הוא עבד עבודה
 זרה, כשנכנס לאש היה נשרף, זהו שפתוב פסילי
 אלהיהם תשרפון באש.

שְׁלֹאֵשׁ יֵשׁ שְׁלֹשָׁה גְּוָנִים, לָבֵן יָרֵק וְשָׁחֵר, וְהַרְבִּיעִי
 תְּכֵלֶת, וְהֵם דְּבָקִים בְּגִחְלַת שְׁהִיא אֲדָמָה,
 הָרִי חֲמֻשָּׁה, בְּחֻשְׁבוֹן ה' (חמש), שְׁהִיא אֲמוֹנַת
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהוּא ו', שְׁהִתְלַבֵּשׁ בַּחֲמֻשָּׁה
 גְּוָנִים וּמְאִיר בָּהֶם, וּבֹו עוֹלָיִם הַגְּוָנִים שְׁהֵם כָּלוּלִים
 בָּה, וְהִיא עוֹלָה בָּהֶם לְו'. וְהוּ שְׁכַתוּב הִיא הָעֶלְה,
 וּבְשְׁעוֹלָיִם שְׁנַיִם שְׁהֵם ו' ה' בְּקַרְבָּן, יוֹרְדִים שְׁנַיִם
 מִלְּמַעְלָה שְׁהֵם י"ה, (דף קלט ע"ב) וּמִתְקַרְבוֹת הָאוֹתִיּוֹת
 וּמִתְיַחֲדוֹת וְנִקְשָׁרוֹת זו עִם זו, וְזֶהוּ סוּד הַקְּרָבָן.

וְסוּד הַדָּבָר - וְהִנֵּה מִלְּאֲכִי אֱלֹהִים עֲלִים וְיֹרְדִים
 בּו, עוֹלָיִם שְׁנַיִם בְּאֵשׁ, וְיֹרְדִים שְׁנַיִם, וְנִצֵּל
 אֲבָרְהָם בְּשֵׁם שְׁל יְהו"ה, שְׁאֵף עַל גַּב שְׁיֵשׁ אֲרִבְעָה
 מִלְּאֲכִים שְׁהֵם הַמְּמַנִּים שְׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, לֹא
 רוֹצֵה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהִתְעַסֵּק בְּאֲבָרְהָם
 לְהַצִּילוֹ אֶלָּא הוּא מִמָּשׁ, מִשּׁוּם שְׁקִנְיָא עַל שְׁמוֹ,
 וּבֹו הִתְלַבֵּן אָדָם הָרֵאשׁוֹן שְׁהוּא יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא עָבַר
 עַל וַיֵּצֵא, שְׁהוּא עֲבוּדָה זָרָה, אַחַר כֵּן הִתְלַבֵּשׁ
 בְּיִצְחָק וְנִצְרָף וְאָמַר אֵל תַּעֲשׂ לֹו מְאוּמָה, שְׁאוֹתוֹ
 שְׁנִצְרָף בּו לֹא עָשָׂה דָבָר, שְׁלֹא עָבַר עַל שְׁפִיכוֹת

דמים, וכן יעקב התגלגל בו כשירד לגלות מצרים
 (של חוץ לארץ), שפחד שלא היה עולה. באותו זמן
 אמר לו הקדוש ברוך הוא אל תירא מרדה
 מצרימה וגומר, אנכי אירד עמך מצרימה ואנכי
 אעלך גם עלה.

תיקון שלישי

בראשית שם אר"י של הקרבן, שהיה יורד על
 הקרבן בדמות ארי אוכל הקרבנות,
 וזהו ראשון לחיות שהיו אוכלים קרבנות. אמר לו
 רבי אלעזר: ולמה היו יורדות חיות לאכל
 קרבנות? אמר לו: בני, ארבע חיות הן בכסא,
 אריה שור נשר אדם, ובגוף האדם ארבעה יסודות
 שממנים עליהם ארבע חיות, שהנפש כלולה בהם,
 ומשום זה פרנסת הנפש מארבעה הללו. כשחטא
 אדם בארבעה היסודות שלו, באלו חטא בנפש,
 זהו שבתוב מאשר חטא על הנפש, ובאותו זמן
 נפרדו מים מאש ורוח מעפר.

שְׁמַעְפָּר יוֹצֵאִים זְרָעִים, שְׁהֵם פְּרִנָּסָה שֶׁל אָדָם,
 וּמֵהַמַּיִם הַחַיּוֹת, שֶׁהֵן פְּרִנָּסָה שֶׁל אֲרֵי,
 וּמֵאֵשׁ בְּהֵמוֹת, שְׁהֵם פְּרִנָּסָה שֶׁל שׁוֹר, וּמֵהָרוּחַ
 עוֹפוֹת, שְׁהֵם פְּרִנָּסָה שֶׁל נֶשֶׁר, וּבְשִׁחְטָא בָּהֶם,
 נִפְרְדוּ הַיְסוּדוֹת, וַיֵּשׁ בָּהֶם מִחֻלְקַת שְׁחִיא פְרוּד,
 וְעוֹלָה שֵׁם יְהו"ה מֵהֶם, וְנִכְנַס יֵצֵר הָרַע שֶׁהוּא
 סַמָּא"ל שְׁטָן, שְׁיְהו"ה לֹא שׁוֹרָה בְּפְרוּד, וְסוּד
 הַדָּבָר - חֵלֶק לָבָם עֲתָה יֵאָשְׁמוּ, וּמִשׁוּם זֶה צָרִיךְ
 קִרְבָּן מֵהַמֵּינִים הַלָּלוּ שִׁחְטָא בָּהֶם לְקַרֵב בָּהֶם,
 אוֹתָם אֲרַבְּעָה יְסוּדוֹת שְׁיֵשׁ בָּהֶם פְרוּד, וּבְאוֹתוֹ
 זְמַן שְׁמַתְקַרְבִּים הַיְסוּדוֹת זֶה לָזֶה, מִיַּד יוֹרֵד
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵיהֶם וּבוֹרֵחַ הַשְׁטָן, וְאִם לֹא
 בּוֹרֵחַ, תְּרֵי אֵשׁ הַקִּרְבָּן שׁוֹרְפֵת אוֹתוֹ. זֶהוּ שְׁפָתוֹב
 וְהָאֵשׁ עַל הַמְזִבַּח תִּוְקַד בּוֹ.

וְסוּד הַקִּרְבָּנוֹת, עוֹד וּבְשָׂר תִּלְבִּישְׁנִי וּבְעֶצְמוֹת
 וְגִידִים תְּסוּכְכֵנִי. הָעוֹר הוּא לְבוּשׁ הָאָדָם,
 זֶהוּ שְׁפָתוֹב וַיַּעַשׂ יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ
 בְּתַנּוֹת עוֹר וַיִּלְבָּשֵׁם, אִם זָכָה - בְּתַנּוֹת אוֹר
 מְרַקְמִים מִמְּצוֹת עֲשֵׂה, שְׁשִׁבְרָם לְעוֹלָם הַבָּא,

וְהוּא הָאֹר הַגָּנוּז לְצַדִּיקִים, וְאִם לֹא זָכָה - עוֹר
 הַנְּחָשׁ שְׂכוּלָל אֲרַבְעָה יְסוּדוֹת, שְׁשָׁם רְשׁוּמוֹת
 מְצוּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה שְׂאָדָם עֶבֶר עֲלֵיהֶן, וּמַשׁוּם זֶה
 בְּאָרוּ בַּעֲלֵי הַמַּשְׁנָה, עוֹנְוֹתָיו שֶׁל אָדָם חֲקוּקִים לוֹ
 עַל עֲצָמוֹתָיו, וְקָרוֹב הָעוֹר שֶׁל הָאָדָם מְצוּוֹת עֲשֵׂה,
 שֵׁיהֶם קָרוֹב שֶׁל אוֹתִיּוֹת שְׁמוֹ שֶׁל חֲקוּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא.

וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קִרְבָּן, מִכֶּם
 וּדְאִי, לְהוֹצִיא עוֹר הַנְּחָשׁ שָׂבוּ מִרְקָמִים
 מְצוּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, וְאָדָם שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר בּוֹ
 אָדָם לְהַכֵּל דָּמָה יָמִיו כְּצֵל עוֹבֵר, אָדָם כִּי יָמוּת
 בְּאֶהֱל, כִּי יָמוּת וּדְאִי, וְזוּהִי חֲקִרְבַת חֲקִרְבָּן שֶׁל
 עֲשׂוֹ, יֵצֵר חָרַע, שְׁנֶאֱמַר בּוֹ יָקָם אָבִי וַיֹּאכַל מִצִּיד
 בְּנוֹ. הַפֶּשֶׁר הוּא שֶׁבֶר מִן שְׂבָרִים, וְהוּא אָדָם, מְצַד
 שֶׁל תַּחֲיָה שֶׁהוּא שׁוֹר, כְּפֶשֶׁר חֵי, כְּפֶשֶׁר מְתוֹר, וַיֵּשׁ
 אַחַר שֶׁל כְּפֶשֶׁר כְּפֶשֶׁר מְרַפָּה, שְׁשׁוֹרָה בּוֹ רוּחַ (דף קמ ע"א)
 הַטְּמֵאָה, מִלְּאָךְ שְׂרוֹכֵב עַל קַרְנֵי שׁוֹר מוֹעֵד, כְּפֶשֶׁר
 טְמֵא.

עֵצֶם, יֵשׁ עֵצֶם טָמֵא וְיֵשׁ עֵצֶם טָהוֹר, וּבִשְׂרָשׁוֹל
 טָהָרָה וְעֵצֶם שֶׁל טָהָרָה, עֲלֵיהֶם נֹאמַר עֵצֶם
 מִעֲצָמֵי וּבִשְׂרָשׁוֹל מִבְּשָׂרֵי, וְעֵצֶם הוּא אֲרִיָּה, גִּידִים הוּא
 נֶשֶׁר. נֶשֶׁר, נֶשֶׁר שֶׁל טָהָרָה וְנֶשֶׁר שֶׁל טָמֵאָה. עֵצֶם
 וּבִשְׂרָשׁוֹל וְגִידִים, עֲלֵיהֶם שׁוֹרָה בְּרָכָה וְקִדְשָׁה וְיִחּוּד,
 שֵׁיהֶם כִּהְיוּ לְיוֹי וְיִשְׂרָאֵל. כְּשֶׁבָעֵצֶם שׁוֹרָה בְּרָכָה,
 מִיָּד וּתְקַרְבוּ עֲצָמוֹת עֵצֶם אֶל עֲצָמוֹ, מִתְקַרְבִּים
 וְנִקְשָׁרִים זֶה עִם זֶה בְּקִרְבָּן, וּמִיָּד יוֹרֵד עֲלֵיהֶם שְׁמֹן
 וְשׁוֹרָה עֲלֵיהֶם בְּרָכָה, עַל הַבִּשְׂרָשׁוֹל שׁוֹרָה קִדְשָׁה
 שֶׁהִיא מִצַּד הַלְוִיִּם. זֶהוּ שְׂפָתוֹב וְקִדְשָׁתָא אֶת הַלְוִיִּם.
 מִיָּד מִתְקַרְבִּים עוֹרְקֵי הַדָּם אֶל הַלֵּב, שֶׁהַפְּרָכּוֹת הֵן
 מִהַפְּהַנִּים, זֶהוּ שְׂפָתוֹב דְּבַר אֶל אֲהֶרֶן וְאֶל בְּנָיו
 לֵאמֹר כֹּה תִּבְרְכוּ. הַגִּידִים מִיִּשְׂרָאֵל, וְהֵם הַיְחוּד
 וְהַקִּדְשָׁה וְקִשְׁרָה שֶׁל הָעֲצָמוֹת וְהַבִּשְׂרָשׁוֹל, וּבְשִׁנְקִשְׁרִים
 בְּשִׁנְיָהֶם נִקְרָאִים יְחוּד, וְהַיְחוּד הוּא בְּיִשְׂרָאֵל. זֶהוּ
 שְׂפָתוֹב שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה אֶחָד.

הָעוֹר הוּא דְמוּת אָדָם מְלָכוּת, כָּל הַדִּיּוֹקְנָאוֹת
 נִרְאִים בּוֹ, וְהִיא כְּלוּלָה מִבְּשָׂר וְגִידִים
 וְעֲצָמוֹת, וְהִיא תְמוֹנֵת כָּל, וְהִיא בְּרָכָה וְקִדְשָׁה

ויחוד, בְּהַנִּים וְלוֹיִם וְיִשְׂרָאֵלִים, שָׁהֵם קְשׁוּרִים
 בְּשִׁלְשֵׁת הָאֲבוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם הָאֲבוֹת הֵן הֵן
 הַמְרַכְּבָה. בְּכַשֶּׁר בְּשִׁמְתִּקְדָּשׁ, יוֹרֵד עָלָיו דָּם מֵהוֹר,
 וּכְשֶׁהַגִּידִים מְתִיחִדִּים, יוֹרְדֵת עֲלֵיהֶם רוּחַ קְדֻשָּׁה,
 עַל הַעֲצָמוֹת יוֹרְדִים מִי מְתַרְהָ, וְהוּ סוֹד הַקְרָפְנוֹת.
 שְׂמַח רַבִּי אֶלְעָזָר, וְשִׂמְחוּ הַחֲבָרִים וְאָמְרוּ: אֵלֹהֵינוּ לֹא
 בָּאֵנוּ לְעוֹלָם הַזֶּה אֶלָּא לְשִׁמְעַת אֶת זֶה - דִּי.

אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן: בְּנִי, וְעוֹד בְּסוֹד הַקְרָפְנוֹת, הַלֵּב
 הוּא מְזַבַּח שְׂכָוֵי דָם הַקְרָפְנוֹת, וְעַל זֶה נֶאֱמַר
 וּזְבַחַת עָלָיו, אִם זָכוּ - הָאֲרִיָּה הִיא יוֹרֵד לְאֹכַל אֶת
 הַקְרָפָן, וְאִם לֹא - יוֹרֵד בְּלֵב, וּבְאִיזָה מְקוֹם?
 בְּכַבֵּד, שִׁשָּׁם מְרָה גִיְהֵנָם, שְׁתִּיא עֲלוּקָה שְׁיִישׁ לָהּ
 שְׁתִּי בְנוֹת הַבְּהַב, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר לְעֲלוּקָה וְכוּ',
 וְהַכֵּלֵב צוֹנַח בָּהֶם הַבְּהַב, וְהַמְרָה הִיא גִיְהֵנָם,
 חֲרָבוֹ שֶׁל מְלֶאכֶד הַמְּנוֹת שְׁיִישׁ לָהּ שְׁתִּי פִיּוֹת, כְּמוֹ
 שֶׁהַגִּיְהֵנָם שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ לְעֲלוּקָה שְׁתִּי בְנוֹת הַבְּהַב,
 כְּמוֹ זֶה נֶאֱמַר בְּחָרֵב וְאַחֲרֵיתָהּ מְרָה כַּלְעָנָה חֲדָה
 בְּחָרֵב פִּיּוֹת.

וְכִבְדֵּהּ הוּא סמא"ל, הַמָּרָה סם הַמָּוֶת שְׁלוֹ.
 כְּשֵׁשׁוּלְטַת הַמָּרָה עַל הָעוֹרְקִים שְׁלָה
 וּמִתְנַפֶּרֶת בַּחֲטָאִים, נֶאֱמַר בַּפָּרְקִים שְׁלֵ הַכְּבֵד
 וְהַמָּרָה, וַיִּבְאֹו מָרְתָה וְלֹא יִכְלוּ לְשִׁתּוֹת מִיָּם
 מִמָּרָה כִּי מָרִים הֵם. בְּאוֹתוֹ זְמַן אוֹתָם עוֹרְקֵי הַלֵּב
 הֵם בְּדַחֵק וְנִטְמָנִים בְּלֵב, כְּמוֹ שֶׁנֶּחַ וְאַשְׁתּוֹ וּבְנֵיו
 וְחַחִיזוֹת וְחִבְהֵמוֹת וְהַעוֹפּוֹת שֶׁנִּטְמָנוּ בַּתְּבָה, וְחֵלֵב
 הוּא דְחוּק בָּהֶם, שְׂאֵם הַמָּרָה מְנִיעָה לְלֵב, מִיָּד
 יָמוֹת הָאָדָם, וּמָרָה לֹא מִתְנַפֶּרֶת עַל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם
 הַלֵּב, אֲלֵא בַּחֲטָאִים. אִם חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, שֶׁהוּא
 נִשְׁמַת חַיִּים, הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיזָנָה, הָרִי רְפוּאָה תִּתְּיָה
 לְלֵב וְלָעוֹרְקִים שְׁלוֹ, וְנֶאֱמַר בָּהֶם וַיִּמְתְּקוּ הַפְּיָם,
 וְנִרְפְּאוּ הָעוֹרְקִים, (הַגּוֹף) וְהַאִיבָרִים שְׁלוֹ.

מַחֲזוּל זוּ לִילִי"ת, הָאֲמָא שְׁלֵ הָעַרְב רַב, שְׁחֹזֵק
 הַכְּסִיל, מִי זֶה כְּסִיל? זֶה אֵל אַחַר סמא"ל,
 וְעַרְב רַב הֵם בְּנֵיהָ, שֶׁהֵם מְעַרְבִים עִם יִשְׂרָאֵל,
 רָשָׁעִים גְּמוּרִים, וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר אִם רָאִיתָ רָשָׁע
 שֶׁהִשְׁעָה מִשְׁחָקָת לוֹ, אֵל תִּתְּנָרָה בּוֹ, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר
 לָמָּה תִּבְיַט בּוֹנְדִים תִּחְרִישׁ כְּבִלְעַ רָשָׁע צְדִיק

מִמֶּנּוּ. רָשָׁע זֶה הַכֶּסֶל, עָרַב רַב בְּגִלוֹת הֵם רָשָׁע,
בְּבִלְע צְדִיק מִמֶּנּוּ זֶה יִשְׂרָאֵל, וּמִי גֹרֵם שְׂבוּלֵע
אוֹתָם? מִשּׁוֹם שְׂאִינָם צְדִיקִים גְּמוּרִים, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר צְדִיק מִמֶּנּוּ בּוֹלֵעַ, אֲבָל צְדִיק גְּמוּר אֵינוֹ
בוֹלֵעַ.

וּטְחוּל הוּא לִילִי"ת, מְאֵרֵת ה' בְּבֵית רָשָׁע, וְהוּא
אֲסַכְרָה לְתִינוּקוֹת שָׁהֵם רָשָׁעִים, צוֹחֶקֶת
בָּהֶם בְּעֵשֶׂר בְּעוֹלָם תְּהֵא, (דף קמ ע"ב) וְאַחַר כֵּן הוֹרְגֵת
אוֹתָם, וְלָמָּה נִקְרְאוּ תִינוּקוֹת? מִשּׁוֹם שְׂאִין בָּהֶם
דַּעַת לְהִנְצֵל מִמֶּנָּה, אֲבָל לֵב מִבֵּין נִצּוֹל מִמֶּנָּה,
שְׂשָׁם צְדִיק, וְסוּד תְּדַבֵּר - טוֹב לְפָנַי הָאֱלֹהִים
יִמְלֵט מִמֶּנָּה, וְחוּטָא יִלְכֹד בָּהּ.

הַכְּלִיֹּת הֵן יוֹעֲצוֹת, אִם זָכוּ - נִכְנָסֵת בָּהֶם
נְבוּאָה, שְׁהִיא גַר יְהו"ה נִשְׁמַת אָדָם,
וְנִעְשִׂים נְבִיאִים, וְהֵם יוֹעֲצִים לְטוֹב, וַיֵּשׁ בָּהֶם עֲצָה
וְתוֹשִׁיָה.

בְּנִפְי הִרְאָה, אִם זָכוּ - שׁוֹרָה בָּהֶם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ,
וְנֶאֱמַר בָּהֶם וְנָחָה עֲלֵיו רוּחַ יְהו"ה, רוּחַ

חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ עֲצָה וּנְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת וַיִּרְאֵת
 יְהו"ה, וַעֲלִיָּהֶם נֹאמַר וְהָיוּ הַכְּרָבִים פְּרִשֵׁי כְּנָפִים.
 הַכְּרוּבִים כָּמוֹ צוּרַת אָדָם, פּוֹרְשֵׁי כְּנָפִים כְּנָגְד
 שְׁלֹשׁ הַחַיּוֹת שְׁפּוֹרְשׁוֹת כְּנָפִים כְּנָגְד הָאָדָם, וְהֵם
 שֵׁשׁ כְּנָפִים, שְׁתֵּים לְכָל תְּיָה. מִצַּד שֶׁל הַשְּׂכִינָה
 כְּנָפֵי הַחַיּוֹת מְרַבְּעוֹת, שֵׁשׁ כְּנָפִים כְּנָגְד שֵׁשׁ
 מַעְלוֹת לַכֶּסֶא, אַרְבַּע כְּנָפִים כְּנָגְד כֶּסֶא מְרַבְּעֵ,
 פְּרִשֵׁי כְּנָפִים לְמַעְלָה סְבָכִים בְּכְנִפֵיהֶם עַל
 הַכַּפְרֵת, זוֹ כַּפְרֵת הַלֵּב, קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים, וְזֶה הַלֵּב.

נֶפֶשׁ רוּחַ נְשָׁמָה, כִּהֵן לְוֵי וַיִּשְׂרָאֵל. הַכִּהֵן הוּא
 הַנְּשָׁמָה, אִם זָכָה - גֵּר יְהו"ה, גֵּר תְּיָה מֵאִיר
 בּוֹ מֵהַלֵּב בְּשִׁמְשׁ זוֹרְחָת, וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ הִיָּתָה יוֹצֵאת
 מִבֵּין כְּנָפֵי הַכְּרוּבִים שֶׁהֵן כְּנָפֵי רֵאָה, וְהִיָּתָה
 מְדַבְּרַת עִמּוֹ, וְאִם לֹא - אֵשׁ, וְזוֹ הַנְּפֶשׁ, הִיָּתָה
 דוֹלְקָת, וַיּוֹצֵאת אֵשׁ מֵהַלֵּב וְשׂוֹרְפַת אוֹתוֹ.
 תִּקְרָקְבוּ וְהַקְבָּה, כַּאֲשֶׁר יִשָּׁן נִקְרָא קִבָּה יִשָּׁן.

וַיֵּשׁ שְׁנָה לְטוֹב וַיֵּשׁ שְׁנָה לְרָע. לְטוֹב, כָּמוֹ חֵלוֹם
 שֶׁהוּא תְּסֻלָּם (כָּמוֹ חֵלוֹם) שֶׁרֵאָה יַעֲקֹב, וְכוּ דְבוּק

קָנָה, וְיֵשׁ טַבְעוֹת הַקָּנָה הֵם יֵשׁ דְּרָגוֹת הַנְּבוּאָה,
 וְעוֹלָיִם לְשֵׁשִׁים נְשִׁימוֹת שֶׁתִּיהָ יֵשׁ בָּהֶם דָּוָד, שְׁכָךְ
 פְּרִשׁוּתָהּ, דָּוָד הָיָה מִתְנַמְנֵם כְּסוּם, וְסוּם לֹא יֵשׁ
 אֲלֵא שֵׁשִׁים נְשִׁימוֹת, וְיֵשׁ שְׁנָה לְרַע, חֲלוּם רַע,
 שְׁנֵימָר בּוֹ אֲצֵל אֲכַרְהֶם, וְתִרְדְּמָה נִפְלָה עַל אֲכַרְם
 וְהִנֵּה אֵימָה חֲשֻׁכָה גְדֹלָה נִפְלֵת עֲלָיו, וְהִרִי פְּרִשׁוּתָהּ
 בְּאַרְבַּע נְגִילוֹת, וּמִשׁוּם שְׁחֲלוּם יָבֵא בְּשִׁתֵּי דְרָגוֹת,
 פְּרִשׁוּתָהּ הַקְּדֻמוֹנִים, כְּמוֹ שְׂאֵי אֲפֹשֶׁר לְכַר בְּלֹא
 תְּבוּןָה, כִּךְ אֵי אֲפֹשֶׁר לְחֲלוּם בְּלֵי דְבָרִים כְּטִלִּים, כִּדִּי
 שְׂיִבֵּא חֲחֲלוּם כָּאֵן עַל יְדֵי מְלֶאכֶה, כָּאֵן עַל יְדֵי שֵׁד,
 מִשׁוּם שֶׁחֲחֲלוּם הוּא מִצַּד שֶׁל הָעֵץ שֶׁל מוֹב וְרַע,
 אֲבָל מִצַּד שֶׁל עֵץ הַחַיִּים לֹא בָּא (עֲלָיו אֲלֵא שֶׁל קֶבֶה)
 אֲלֵא עַל יְדֵי קֶבֶה שֶׁל הַקְּדוּשׁ פְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא
 שְׂכִינְתּוֹ, וְאֵין שָׁם קֶבֶה רַע, שֶׁהוּא שֵׁד.

הַקְּרִקְבָן טוֹחֵן, אִם אָדָם צָדִיק, הוּא טוֹחֶנֶת מִן
 לְצָדִיקִים, שֶׁהֵם אֵיבָרִים קְדוּשִׁים
 בְּמִצְוֹת עֲשֵׂה, וְאִם לֹא הוֹלְכִים בְּמִצְוֹת טוֹבוֹת,
 מִתְּפָרְנְסִים בְּלֶחֶם הַקְּלוּקָל, מְזוּזַן הַקְּלוּקָל, קַל
 בְּקָלוֹן. וְשֵׁט - שֵׁטוֹ הָעֵם וְלְקָמוֹ. שְׂטִימִים, (הַשְׂטִימִים),

לוקטים בשטות. וטחנו ברחים - ברחק, אלו הן
הטוחנות בפה, או דכו במדכה - זה החך, ובשלו
בפרור - זו האיציטומכה.

בני, סוד עליון פאן, אם זכו ישראל, היתה יורדת
להם תורה משמים בלי דחק, ולא היו
צריכים ללמד אחד את חברו, והו שפתוב הנני
ממטיר לכם לחם מן השמים, שאין לחם אלא
תורה, לא זכו - בגלל הערב רב שהם שוטים,
נאמר בהם שטו העם ולקטו, שימרחו ללמד זה
לזה, לפרנסה כל אחד ברחק, לחכמים פרמו.
אבל לעתיד לבא ימחו הערב רב מן העולם,
ונאמר בהם ולא ילמדו עוד איש את אחיו וגומר,
ומשום זה תושט הוא לרע והוא לטוב, לכן ואדם,
דין ורחמים.

ובני, בודאי אותם שלוחי הצפור, צריכים
בשקוראים ספר תורה, שיחתכו את
המלים ולא יאמרו אותם בהלעטה, כמו שהערב
רב שנאמר בהם הפשר עודנו בין שניהם, והיו

אוכלים בהלעטה, וכמו שעשו, שנאמר בו
הלעיטני נא, ולא היו טוחנים לו, נאמר בהם ואף
יהו"ה חרה בעם.

המעיי הגם זהו נחש פרייה, נחש עקלתון,
שעתידים הצדיקים (דף קמא ע"א) לאכל אותו,
ויש חלב טמא שהוא נחש, שהוא אסור למאכל
העם הקדוש, משום שעליו נאמר ארור אתה מכל
הבהמה.

תיקון רביעי

זהו תיקון כ"ה

בראשית, שם י"ש, להנחיל אהבי יש ואצרתיהם
אמלא, ומשום ששם אוצר, שהיא
יראת יהו"ה, מִמֶּנּוּ מִתְמַלֵּא לַצְּדִיקִים, ואותם יראי
הקדוש פרוץ הוא יורשים היש הזה, וערב רב הרע
לא היו פוחדים מהקדוש פרוץ הוא אלא בשביל
העֶשֶׂר, והיו מנפים אותו, כמו זה: היש יהו"ה
בקרִבֵּנו אם אין, וכל אותם שִׁמְנִים את הקדוש

פְּרוּך הוּא וּפּוֹחֲדִים מִמֶּנּוּ בְּעֵשֶׁר, וְלֹא יֵרְאִים מִמֶּנּוּ
 בְּעֵנִיּוֹת כְּמוֹ בְּעֵשֶׁר, אֵינָם אֵלָּא עֲרֹבֹב רַע, שְׂיֵישׁ
 יֵרְאֶה וְיֵישׁ יֵרְאֶה, יֵישׁ אֶהְבֶּה וְיֵישׁ אֶהְבֶּה, יֵישׁ מִי
 שְׂיֵירָא מִתְקַדוּשׁ פְּרוּך הוּא כְּדִי שְׂיַחֲזֹן אֶת פְּנֵיו, אוֹ
 שְׂלֹא יֵירֵד לְעֵנִיּוֹת, אוֹ שְׂאוּהֵב אוֹתוֹ כְּדִי שְׂיִתֵּן לוֹ
 עֵשֶׁר, וּמִנְסָה אוֹתוֹ כְּמוֹ: נַעֲשֶׂה אֶת הַמְצֹוּה הַזֶּה
 כְּךָ, וְנִרְאֶה תֵישׁ יְהו"ה בְּקַרְבָּנוּ וְנוֹתֵן לָנוּ שְׂכָר
 בְּעֵבוֹרָה אִם אֵינִי, שְׂאִם לֹא יִתֵּן לוֹ שְׂכָר בְּשִׁבִיל
 זֶה, אֵינּוּ אוֹהֵב אוֹתוֹ, וְלֹא נוֹתֵן לוֹ צְדָקָה וְלֹא
 יַעֲשֶׂה מְצֹוּה, וּמִנְסָה אֶת תְּקַדוּשׁ פְּרוּך הוּא בְּכָל
 מְצֹוּה וּמַעֲשֶׂה, וְדַאי זֶהוּ מֵאוֹתָם עֲרֹב רַב שְׂנֵאמֵר
 בָּהֶם תֵישׁ יְהו"ה בְּקַרְבָּנוּ אִם אֵינִי.

אֵלָּא אֶהְבֶּה וְיֵרְאֶה שְׂל תְּקַדוּשׁ פְּרוּך הוּא, שְׂלֵם
 בְּכָל מְצֹוּה וּמְצֹוּה שְׂעוֹשֶׂה, בֵּין שְׂיִתֵּן לוֹ
 שְׂכָר בְּטוֹב, בֵּין שְׂלֹא נוֹתֵן לוֹ, וּמִשׁוּם זֶה צְוָה
 בַּתּוֹרָה וְאֶתְהַבְּתָ אֶת יְהו"ה אֵלֶּהי"ךָ בְּכָל לְבָבְךָ
 וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ, וּפְרָשׁוּהוּ תְּקַדְמוֹנִים אִם
 חֲבִיב עֲלֶיךָ נַפְשְׁךָ מִמְּמוֹנְךָ, לְכָךְ נֵאמֵר בְּכָל נַפְשְׁךָ,
 וְאִם חֲבִיב עֲלֶיךָ מְמוֹנְךָ מִנַּפְשְׁךָ, לְכָךְ נֵאמֵר בְּכָל

מֵאֲדָרָה, שֵׁישׁ אָדָם שְׁמֵת פִּלְל וְהוֹלֵךְ בְּכָל הַמְצִוֹת
 שְׁלֹא נוֹתֵן עֲלֵיהֶם שְׂכָר, וְאִם הָיָה נוֹתֵן שְׂכָר
 עֲלֵיהֶם, לֹא הָיָה עוֹשֶׂה אוֹתָם, שְׂוֵדֵי רַבִּים הֵם בְּנֵי
 הָאָדָם שְׁעֲשִׂירִים בְּעֶשֶׂר רַב, וְהֵם מִתְחַבְּבִים אֶת
 עֶשְׂרָם יוֹתֵר מִנְשֻׁמָּתָם, שְׁעֲשִׂרָה שֶׁל הַנֶּפֶשׁ הִיא
 מְצִוֹת טוֹבוֹת בְּעוֹלָם הַבָּא, וְעֶשֶׂר שֶׁל הַגּוֹף -
 מִמּוֹן וְעֵדוֹן בְּעוֹלָם הַזֶּה.

וְאוֹתָם שְׁמִתְחַבְּבִים מִמּוֹן מִתְחַנְּפֵשׁ, אִם הָיוּ נוֹתְנִים
 לוֹ כָּל הַתּוֹרָה בְּמֵאָה זוּזִים, לֹא הָיוּ
 נוֹתְנִים אוֹתָם בְּשִׁבְלָה, מִשּׁוּם שֶׁהַמּוֹן חָבִיב
 עֲלֵיהֶם מִתְחַנְּפֵשׁ, וּמָה שְׂוֵדֵי וְאוֹהֵב אוֹתוֹ, אֵינּוּ
 אֵלָּא בְּשִׁבְלֵי הַמּוֹן. זֶה שְׁשָׂם אֶת הַמּוֹן עֶקֶר,
 וְהַתּוֹרָה שְׂאוֹהֵב הַקְּדוּשׁ פְּרוּךְ הוּא טַיִל, הָאֲהָבָה
 וְהִירָאָה הִזוּ לֹא מִתְשִׁיב הַקְּדוּשׁ פְּרוּךְ הוּא, אֵלָּא
 הָעֶקֶר שֶׁל הָאֲהָבָה וְהִירָאָה שֶׁל הַקְּדוּשׁ פְּרוּךְ הוּא,
 שְׂאֵף עַל גַּב שֶׁהוּא אוֹהֵב מִמּוֹנוֹ מִנְּפִשׁוֹ, שְׂיֵאֵהֵב
 אוֹתוֹ בְּמִמּוֹנוֹ, בְּמָה שֶׁהוּא חָשׁוּב עֲלָיו, וְלֹא בְּטַיִל
 שְׁלוֹ, לְכַד נֶאֱמַר בְּכָל מֵאֲדָרָה. וְכֵאֵן מִי שְׁמִתְשִׁיב
 נֶפֶשׁוֹ מִמּוֹנוֹ, וְהָיָה נוֹתֵן כָּל הַמּוֹן שֶׁבְּעוֹלָם וְלֹא

הָיָה נֶזֶק אֶפְלוּ בְּאִיבָר קָטָן שְׂיֵשׁ בּוֹ, לְכֹךְ נֶאֱמַר
בְּכָל נִפְשָׁךְ, בְּמַה שְּׂאוֹהֵב אוֹתוֹ.

תקון חמישי

וְהוּוּ תְקוּן כ"ו

בְּרֵאשִׁית, כִּי בָאשׁ יְהו"ה נִשְׁפָּט, אֱלֹהִים - בְּעֲלֵי
תְדִינִי, וְעָלְיוֹ נֶאֱמַר אֱלֹהִים לֹא תִקְלָל,
בְּוֹדָאֵי כְמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר לְמַעַלָּה כִּי אֱלֹהִים שִׁפְטָה זֶה
יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים, כֹּךְ צָרִיךְ לְהִיּוֹת תְּדִינִי לְמַטָּה, אֶת
זֶה יִשְׁפִּיל בְּדִינִי וְאֶת זֶה יָרִים, כְּפִי ^(דף קמא ע"ב) מְעֻשָׂיו,
לְזֶה מַטָּה כְּלָפִי חֶסֶד, לְזֶה כְּלָפִי גְבוּרָה, הָאֶמֶת
בְּאֶמְצֵעַ, וּמִשׁוּם זֶה נִקְרָא דִינִי אֶמֶת. אֱלֹהִים -
הַכֹּפִים אֵל בְּחֻשְׁבוֹן, שְׁשָׁם י"ה שְׁהִיא חֲכָמָה וּבִינָה,
זֶה שְׁמִי עִם י"ה - שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁשִׁים וְחֲמִשׁ מֵאוֹת
הַשְּׂמַאל, וְזֶה י"ה מִן אֱלֹהִים, ה' עַל י' נִקְבָּה.

וְכֹךְ תְּדִינִי דִין, צָרִיךְ שֶׁהוּוּא יִהְיֶה יוֹשֵׁב וּבְעֲלֵי תְדִינִי
עוֹמְדִים, כְּמוֹ שֶׁלְּמַעַלָּה, שֶׁנֶּאֱמַר בְּקִדּוּשׁ
כְּרוּךְ הוּוּא וַיִּבְּאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים לְהִתְנַצֵּב עַל יְהו"ה,

הוא יושב, והם עומדים לתבע דין, ומשום ששטן
 נכנס ביניהם לתבע את חטאי בני ישראל, הם
 במשא עליו עד שהיה דן אותם, וזהו להתיצב על
 יהו"ה. ועוד להתיצב על יהו"ה, לשאל ולתבע דין
 אצל (לפני) הקדוש ברוך הוא בפשנתיג העולם
 ברחמים, ומקטרגים ותובעים דין, וזהו להתיצב
 על יהו"ה. ועוד להתיצב על יהו"ה, יהו"ה העמוד
 האמצעי, ששואלים ותובעים דין מגבורה, בית
 הדין הגדול שעומד על העמוד האמצעי, וזהו על
 יהו"ה, על שמקריבים הדינים לפני גבורה נאמר
 בהם להתיצב על יהו"ה, שאף על גב שפניו הם
 ישראל, אין לו רשות להעביר על הדין, שהתורה
 נתנה בדין, ונשבע עליה שלא יעבר עליה, ולגבי
 הדין, הגבורה היא באמצע וחסד מימין, והעמוד
 האמצעי משמאל, וכל הדינים תלויים מן המקום
 הזה, וכל הספירות בלן נקראו דינים גבורה,
 ואפלו יהו"ה.

דין ראשון, האחד נקרא דין לדון בתנן, ונאמר
 לא תלין נבלתו על העין. אמר לו: אלעזר

בְּנֵי, כָּאן צָרִיךְ לְחַדֵּשׁ דְּבָרִים, יֵשׁ עַיִן וַיֵּשׁ עַיִן, זֶהוּ
שְׂכָתוּב כִּי הָאָדָם עַיִן הַשְּׂדֵה, וַיֵּשׁ אָדָם שֶׁהוּא עַיִן
הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְחֲטָאוֹ שֶׁל אָדָם הִיא נִבְלָתוֹ שֶׁל
אָדָם הָרֵאשׁוֹן שֶׁהִיא עַיִן הַחַיִּים, לֹא צָרִיךְ לְתַלּוֹת
בּוֹ חֲטָא זֶה. זֶהוּ שְׂכָתוּב לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעַיִן,
שְׂמִי שְׂאֵכֵל מִהָעַיִן שְׁלוֹ, שֶׁהוּא עַיִן הַחַיִּים, נֵאמַר
בּוֹ וְאָכַל וְחִי לְעָלָם.

וְעוֹד לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעַיִן - הָעַיִן שֶׁל כָּאן
זֶה תִּלְמִיד חָכָם שְׂמַתְעִיב בַּתּוֹרָה שֶׁהִיא עַיִן
חַיִּים, זֶהוּ שְׂכָתוּב עַיִן חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, לֹא
תִלִּין בּוֹ נִבְלָתוֹ, שֶׁהוּא הַחֲטָא שֶׁחֲטָא בַּיּוֹם, לֹא
תִלִּין עִמּוֹ בַּלִּילָה, שְׂמִיד יָשׁוּב בַּתְּשׁוּבָה, כְּמוֹ
שְׂבָאָרוֹ בְּעַלֵּי הַמְּשֻׁנָה, אִם רָאִיתָ תִּלְמִיד חָכָם
שֶׁחֲטָא בַּיּוֹם, אַל תִּתְּרַחַר אַחֲרָיו בַּלִּילָה, שְׂוֹדֵאֵי
עֲשֵׂה תְּשׁוּבָה. (שְׂמָא עֲשֵׂה תְּשׁוּבָה, שְׂמָא יַעֲלֶה בְּדַעְתְּךָ?! אֵלָּא תֵּאמַר

וְדֵאֵי עֲשֵׂה תְּשׁוּבָה)•

וְעוֹד לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעַיִן - זֶה תִּלְמִיד חָכָם,
נִבְלָתוֹ - זוֹ בַּת עַם הָאָרֶץ שֶׁהִיא רַמְשׁ, שְׂאֵם

אַתָּה תּוֹלֵה אוֹתָהּ בּוֹ - אוֹ קוֹבְרָהּ אוֹ קוֹבְרֶתָּהּ,
וְזֶהוּ כִּי קְבוֹר תִּקְבְּרֶנּוּ, כִּי קְבוֹר - הוּא אוֹתָהּ, אוֹ
תִּקְבְּרֶנּוּ - הִיא אוֹתוֹ, וְאַשָּׁה זֶה לֹא נִקְרְאתָ תְּזוּנָה
וְהִיחֹדֵר שְׁלוֹ, אֵלֶּא הִיא כְּמִשְׁאֵל תְּלוּי עֲלִיּוֹ, כְּנִחְשׁ
קְשׁוֹר עַל צְנֹאָרוֹ, וּמִשׁוּם כֶּף כִּי קָלְלָת אֱלֹהִים
תְּלוּי, שֶׁהִיא קָלְלָה שְׁחֹרְרָת אוֹתוֹ אוֹ מְבִיאָה אוֹתוֹ
לִידֵי עֲנִיּוֹת.

דָּבָר אַחֵר לֹא תִלֵּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ - זֶה שֶׁבֵּת,
שְׂיֹרֵשׁ כֹּה אָדָם נִשְׁמָה יִתְרָה, לֹא צְרִיף
לְהִרְאוֹת לְפָנֶיהָ הַנֶּפֶשׁ שֶׁשׁוֹלֶטֶת בְּאָדָם בִּימֹת
הַחַל בְּמִלְאָכָה שְׂאִסּוּרָה בְּשֶׁבֶת, אֵלֶּא קְבוֹר
תִּקְבְּרֶנּוּ בַּיּוֹם הַהוּא, שְׁלֹא תִרְאֶה לְפָנֶי זְכוֹר
וְשָׁמֹר שֶׁל שֶׁבֶת, וּבְשִׁבְלָה נֶאֱמַר שֶׁל נֶעְלִיף מֵעַל
רִגְלֵיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עֲלָיו אֲדַמָּת
קִדְשׁ הוּא, וְלֹא תִטְמָא אֶת אֲדַמְתְּךָ, שֶׁנִּשְׁמָה יִתְרָה
הִיא אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁלְמַעְלָה, אֲדַמָּת קִדְשׁ, שֶׁנֶּאֱמַר
כֹּה קִדְשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהוָה.

וְעוֹד לֹא תִּלֵּין נִבְּלָתוֹ עַל הָעֵץ - זֶה אָדָם שֶׁהוּא
 נִבְּל, עָלָיו נֵאמַר כָּל הַמַּעֲמִיד תִּלְמִיד שְׂאִינִי
 הַגּוֹן כְּאֵלוֹ מַעֲמִיד אֲשֶׁרָה, וּמִשׁוֹם זֶה לֹא תִּלֵּין
 נִבְּלָתוֹ עַל הָעֵץ, שֶׁהוּא עֵץ הַחַיִּים. דָּבָר אַחֵר לֹא
 תִּלֵּין וְגוֹמֵר, הָעֵץ - אֵלוֹ יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֵּאמַר
 (דף קמב ע"א)
 בָּהֶם כִּימֵי הָעֵץ יָמֵי עַמִּי, תַּחֲטָא שְׁעֵשׂו עִם נִבְּל,
 אֵל תִּתְּלֶה אוֹתוֹ בְּיִשְׂרָאֵל, שְׂכַשְׁעֵשׂו אֶת הָעֶגְל,
 חָשַׁב מֹשֶׁה שֶׁיִּשְׂרָאֵל עֲשׂו אוֹתוֹ, וְאָמַר לָמָּה יְהוּ"ה
 יִיחָרֶה אַפָּי בְּעַמִּי. אָמַר לוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לָךְ
 רַד כִּי שָׁחַת עַמִּי. מִיָּד יָרַד וַרְאָה עֶגְל, דִּיּוֹקֵן שֶׁל
 שׁוֹר וַחֲמוֹר, שָׂאֵל אוֹתוֹ, מִי עָשָׂה אוֹתְךָ? אָמַר
 הַחֲמוֹר, הָעֶרֶב רַב אֲשֶׁר בָּשָׂר חֲמוֹרִים כְּשָׂרִם. גַּם
 הַשׁוֹר אָמַר כֵּן. הַטַּבַּעַת שְׁעָלֶיהָ מִזֵּל שׁוֹר, כְּזֶמֶן
 שֶׁנֵּאמַר בְּעֶרֶב רַב וַיִּתְּפָרְקוּ כָּל הָעַם אֶת נַזְמֵי
 הַזֹּהָב, הַזְדַּמֵּן לְשָׁם, וְזָרַק הַכֹּל אַחֲרָיו לְאֵשׁ, וַיֵּצֵא
 עֶגְל, דִּיּוֹקֵן שֶׁל שׁוֹר וַחֲמוֹר. כְּאוֹתוֹ זְמַן צְנוּחַת רוּחַ
 הַקֹּדֶשׁ וְאָמְרָה, יָדַע שׁוֹר קוֹנֵהוּ וַחֲמוֹר אֲבוּם
 בְּעָלָיו, יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עַמִּי לֹא הִתְבּוֹנֵן.

וּמָה רָאוּ הַרְשָׁעִים לַעֲשׂוֹת עֵגֶל? אֵלֶּא וּדְאֵי הֵם
 הָיוּ הַמְכַשְּׁפִים שֶׁל פְּרַעָה, יוֹנֵו"ם וַיִּמְכְּרוּ"ם
 בְּנֵי בְלָעָם, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וַיַּעֲשׂוּ בֵּן הַחֲרָטְמִים
 בְּלָטִיָּהֶם, וְרָאוּ שֶׁלֹּא הָיָה בָּהֶם מַמְשׁוּת, וְחִזְרוּ עִם
 מִשֶּׁה וְקִבְּלוּ בְּרִית מִילָה, וְהִקְדוּשׁ פְּרוּךְ הוּא
 שִׁיּוּדַע גְּלוּיּוֹת וְנִסְתָּרוֹת, שֶׁהָיָה יוֹדַע בָּהֶם שֶׁהֵם
 מְגֻזְעֵ רַע, כְּשֶׁהָיְתָה יוֹרֶדֶת שְׂכִינָה, נֶאֱמַר כָּה וַיִּסַּע
 מִלֶּאֶךְ הָאֱלֹהִי"ם הַהַלֵּךְ לִפְנֵי מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלֹא
 אָמַר לִפְנֵי הָעָם, וּמִשׁוּם זֶה נִטְּלוּ קִנְיָנָה בְּלִבָּם,
 וְאָמְרוּ קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ,
 כְּמוֹ שֶׁהָיָה הוֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם, וּמִשׁוּם זֶה עָשׂוּ אֶת
 הָעֵגֶל כְּכַשְׁפֵיהֶם, וְזֶהוּ יָדַע שׁוֹר קוֹנְהוּ וְכוּ', יִשְׂרָאֵל
 לֹא יָדַע כְּשָׁפִים, עַמִּי - אַחֲרָן וּמִשֶּׁה בְּנֵי עַמְרָם -
 לֹא הִתְבּוֹנְנוּ. וְזֶהוּ לֹא תִלִּין נִבְּלָתוֹ עַל הָעֵץ, הַחֲטָא
 הַזֶּה שֶׁל עִם נִבְּל, לֹא תִלִּין נִבְּלָתוֹ עַל הָעֵץ, שֶׁהֵם
 יִשְׂרָאֵל. דְּבָר אַחֵר לֹא תִלִּין וְכוּ', זֶה גַּר שֶׁלֹּא
 הִתְגַּיֵּר לְשֵׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ פְּרוּךְ הוּא, לֹא לְתִלּוֹתוֹ
 בְּיִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם עֵץ, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרוּהוּ כִּימֵי הָעֵץ יָמֵי

עמי.

ועוד, לא תלין נבִלְתוֹ - זו נבִלְוֹת הַפֶּה, עַל הָעַיִן
 - זֶה לְשׁוֹן הָרֶעַ, שְׁחֵטָא זֶה גוֹרֵם שְׂיִמוֹת
 קָדָם זְמַנּוּ, וְזֶהוּ כִּי קָבוֹר תִּקְבְּרֶנּוּ. דְּבַר אַחַר לֹא
 תָּלִין נְבִלְתוֹ - זֶה יִצַּר הָרֶעַ, עַל הָעַיִן - זֶה נְשִׁמַּת
 חַיִּים, שְׁמִי שְׁחָלַל אוֹתָהּ, נֹאמֵר בּוּ כִּי קָבוֹר
 תִּקְבְּרֶנּוּ, וְיָמוֹת פְּעוּלָם הָיָה וּבְעוּלָם הַבֵּא, זֶה דִּינּוּ
 בְּחֵןק מִי שְׁעוֹבֵר עַל זֶה.

דְּבַר אַחַר, לֹא תָּלִין נְבִלְתוֹ עַל הָעַיִן - זֶה נֶפֶשׁ שָׁל
 חַל שְׁלֹא תִרְאֶה לְפָנַי הַנֶּפֶשׁ הַיְתֵרָה,
 וּבְשִׁבִילָהּ אָמַר לְמַשָּׁה שָׁל נְעֻלְיָךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ.

חַיִּשְׁנֵי - הָרֵג, הָרֵג לְגַנְבֵי, וְלַגְזוּלֵן עֵנֶשׁ, וּמַשׁוּם זֶה
 הַמְּמַשְׁכֵּן לַחֲבֵרוֹ צָרִיךְ לְהַחְזוֹר לוֹ מִשְׁכּוֹנּוֹ
 בְּזִמַּן שְׁצָרִיךְ אוֹתוֹ, בִּיּוֹן שְׂאִין לוֹ אַחַר, זֶהוּ שְׁכַתוֹב
 הָשֵׁב תָּשִׁיב לוֹ אֶת הָעֲבוֹט, וְנֹאמֵר בְּפִסּוּק אַחַר
 אִם חָבַל תִּחְבַּל שְׁלֵמַת רַעְךָ עַד בֵּא הַשְּׁמֵשׁ תִּשְׁיַכְנוּ
 לוֹ, זֶה בְּנִשְׁמַתוֹ שָׁל אָדָם מְדַבֵּר, אִם חָבַל תִּחְבַּל
 - נֶפֶשׁ וְרוּחַ, שְׁלֵמַת רַעְךָ - זֶה הַנִּשְׁמָה.

וְאִם חָבַל תִּחְבַּל - תִּפְלִין שָׁל יָד וְתִפְלִין שָׁל
רֵאשׁ, שְׁלֵמַת רֵעֵךְ - בְּסוּי שָׁל מִצְוָה, עַד בֹּא
הַשָּׁמַשׁ - שְׁנֵאמַר בּוּ כִי שָׁמַשׁ וּמִגֵּן יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם,
תְּשִׁיבֵנוּ לוֹ - קִדְּם שְׂיִתְכַנְּסִם מִמֶּנּוּ, שְׁעֲלִיו נֵאמַר
וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאִי שָׁמַי שָׁמַשׁ צְדָקָה וּמִרְפֵּא
בְּכַנְפֶיהָ. מַה זֶה צְדָקָה? תִּפְלָה, וּמִרְפֵּא בְּכַנְפֶיהָ -
בְּנִפְי מִצְוָה שְׁחֵם תִּפְלִין, בְּנִפְי יוֹנָה, וּבְנִפְי מִצְוֹת
צִיצִית, הִיא שְׁמֵלְתוֹ לְעוֹרוֹ - עוֹר הַתִּפְלִין, וְאִם
אָתָּה לֹא תִחְזֹר אֶת הַכְּסוּיִים הַלְלוּ קִדְּם שְׂיִתְכַנְּסִם
מִמֶּנּוּ הַשָּׁמַשׁ, שֶׁהוּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֵאמַר
בּוּ כִי שָׁמַשׁ וּמִגֵּן יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם, כֶּךָ תִּתְכַנְּסִם מִמֶּךָ
נִשְׁמָתְךָ, שְׁנֵאמַר כֹּה כִסְאוֹ כְּשָׁמַשׁ נִגְדִי, מִדָּה כְּנִגְדִי
מִדָּה, וּמִשׁוּם זֶה עַד בֹּא הַשָּׁמַשׁ תְּשִׁיבֵנוּ לוֹ, לוֹ -
לְעֲנִי, שֶׁהוּא צְדִיק, וְלִשְׂכִינָה שֶׁהִיא עֲנִיָּה בְּגִלוֹת,
כְּשִׁיבֵא הַלִּילָה שֶׁהוּא גָלוֹת, בַּמָּחַ תִּשְׁכַּב
הַשְּׂכִינָה? שְׁוֹדַאי הַשָּׁמַשׁ, שֶׁהוּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, לֹא מֵאִיר לָהּ בְּגִלוֹת, שֶׁהִיא הַלִּילָה, וְנִשְׁאָרָת
בַּחֲשֵׁכָה, וּמִשׁוּם זֶה צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְהֵאִיר לָהּ
בְּגִלוֹת בְּאוֹר וְגַר, שֶׁהוּא תוֹרָה וּמִצְוָה, אוֹר

הַנְּשָׁמָה, ג"ר - נֶפֶשׁ רוּחַ, שָׁהֵם סִימָן ג"ר, כְּפִי
הַתְּפִלִּין שֶׁתִּשְׁכַּב בָּהֶם הַשְּׂכִינָה בַּגְּלוּת, וְכִסּוּי שֶׁל
צִיצִית לְהַתְעַטֵּף בָּהּ בְּמִשְׁכָּבָהּ.

וּמִשּׁוּם כֵּן, אִם אָדָם אֵינוֹ מַנִּיחַ תְּפִלִּין וְצִיצִית,
בְּמָה הִיא תִשְׁכַּב בַּגְּלוּת? עָלָיו נֶאֱמַר
אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל כִּיּוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יְהו"ה,
וּבְזִכּוֹת הַמַּצּוֹת הִלְלוּ יוֹרְשִׁים כְּנִי אָדָם שְׁלֹשָׁה
קְשָׁרִים, שָׁהֵם נְשָׁמָה וְרוּחַ וְנֶפֶשׁ, וּבָהֶם צָרִיךְ
לְקַרֵּא אֶת יִשְׂרָאֵל הָעֲלִיּוֹן שְׂיִרְד לְהֵאִיר לַשְּׂכִינָה
בְּאוֹר הַגְּאֻלָּה, שֶׁהִיא שְׁמֵשׁ צְדָקָה, וּמְרַפֵּא
בְּכַנְפֶיהָ, לְיִשְׂרָאֵל שָׁהֵם בְּבֵית הַחֲלִי בַּגְּלוּת,
שֶׁצְדָקָה הִיא הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה, עָלֶיהָ נֶאֱמַר מִי
יִרְפֵּא לָהּ, וְהִיא עֲשָׂרִים וְחֲמִשׁ עֲשָׂרִים וְחֲמִשׁ
אוֹתִיּוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע עַרְבִית וְשַׁחֲרִית, וְכוּ
יִרְד לְיִשְׂרָאֵל לְגֹאֵל אֶת הַשְּׂכִינָה, אֲבָל בְּיָמֵינוּ
מְקִיִּם אוֹתָהּ וּמְרַחֵם עָלֶיהָ. זֶהוּ שְׂפָתוֹב וּבְחֻסְדֵּךְ
עוֹלָם רַחֲמֶתֶיךָ, וּמִשּׁוּם זֶה, נְשָׁמָה וְרוּחַ וְנֶפֶשׁ הֵם
הַמִּשְׁכָּב (מִשְׁכּוֹן) שֶׁל הַשְּׂכִינָה בַּגְּלוּת, וְעַל זֶה נֶאֱמַר

וְשָׁב בְּשִׁלְמָתוֹ וּבִרְכָּהּ, וּמִשׁוֹם הַמְצִוֹת הַלָּלוּ
שׁוֹרָה שְׂכִינָה עַל אָדָם.

וְעַל הַנְּשָׁמָה נֵאמַר מִשְׁכַּבְתָּ חִיקָךְ שָׁמַר פֶּתְחֵי
פִּיהָ, שְׁלֵא תִדַּר אִם לֹא תִשְׁלֵם, זֶהוּ שְׁכַתוֹב
אִם אֵין לָךְ לְשֵׁלִם לָמָּה יִקַּח מִשְׁכָּבְךָ מִתְּחִתֶּיךָ,
וְנִשְׁאַרוּ הָרוּחַ וְהַנְּפֶשׁ יְתוּמִים, וְאִם הַנְּשָׁמָה עוֹבְרָת
עַל מְצִוֹת הַתּוֹרָה וְיִוְרְדִים חֲטָאִים לְגוֹף, דִּין הוּא
לְפָרַע מִנְכֶסֶי יְתוּמִים, בְּמְצִוֹת עֲשֵׂה שְׁנִשְׁאַר לָהֶם
מִהַנְּשָׁמָה, שְׁבַגְלָל הַחֲטָאִים נוֹטְלִים מִהַרְשָׁעִים אֶת
הַמְּשִׁכּוֹן, שֶׁהוּא הַנְּשָׁמָה, וְזֶהוּ אִם חָבַל תִּתְּבַל
שְׁלֵמַת רֵעֶךָ.

וְאִם יֵשׁ לוֹ חֲטָאִים וַיֵּשׁ לוֹ זְכוּיֹת, נִפְרָעִים
הַחֲטָאִים בְּזְכוּיֹת, וְנֵאמַר יֵצֵא שְׁכָרוֹ
בְּהַפְסְדוֹ, מִיַּד מִתְּזִירִים אוֹתוֹ לְגוֹף לְפָנָי שְׁיָבֵא
הַשְּׂמֵשׁ, וְזֶהוּ עַד פֵּא הַשְּׂמֵשׁ תִּשְׁיָבֵנוּ לוֹ, שְׁכַבְּאֲשֶׁר
הָאָדָם יֵשֵׁן, עוֹלָה מִפְּנֵי הַנְּשָׁמָה, וְאֵין יוֹרְדָת לְגוֹף
עַד שְׁפוֹרְעַת אֶת כָּל הַחֲטָאִים שְׁעֲשֵׂה הָאָדָם
בְּאוֹתוֹ יוֹם, וּמִשׁוֹם זֶה מִמְּשַׁכֵּן אוֹתָהּ אוֹתוֹ בֵּית

דין שְׁלֹמֶעֱלָה, מִשּׁוֹם שֶׁהִמְקַטְרַג עוֹלָה אַחֲרֶיהָ
 לְתַבְעַ מִמֶּנָּה דִּין בְּאַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין - שְׁנַיִם
 שֶׁנֶּאֱמָרוּ לְמַעַלָּה, וְשְׁנַיִם שֶׁשׂוֹרִים עַל אוֹתָם
 שֶׁמִּגְּלִים אֶת הָעֲרִיּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה. אֲשֶׁרִי הוּא מִי
 שֶׁשׂוֹמֵר אוֹתָהּ בְּכָל יוֹם.

וּבְזִמְן שֶׁהִתְטָאִים גְּדוֹלִים, וּמְלוֹחַ אָדָם הִטָּאִים עַל
 הַמִּשְׁכּוֹן, אָבֵר הַמִּשְׁכּוֹן, שֶׁהוּא הַנְּשָׁמָה,
 וְלֹא חוֹנֶרֶת אֱלֹוִי, וְהַכֹּל הוּא בְּדִין שֶׁדָּנָה אוֹתָהּ
 הַגְּבוּרָה, שֶׁהוּא בֵּית הַדִּין הַגְּדוֹל, בְּכָל לַיְלָה
 בְּשָׂתַיִם עֲשָׂרָה שָׁעוֹת וּבְשִׁבְעִים וְשְׁנַיִם רְנָעִים
 בְּחֻשְׁבּוֹן חֶסֶד, שֶׁנֶּאֱמָר בּוֹ וְהוֹכֵן בַּחֶסֶד כִּפְסָא,
 וְסוּד הַדְּבָר - וְתַפְקֶדְנּוּ לְבִקְרִים, לְרְנָעִים תַּבְּחֶנְנּוּ.

וַיֵּשׁ הִטָּאִים שֶׁהֵם בְּסִתְרָה, וְלֹא יְכוּלִים לְהַעֲרִיד בָּהֶם
 הַמַּלְאָכִים שֶׁהוֹלְכִים עִם הַנְּשָׁמָה, שֶׁנֶּאֱמָר בָּהּ
 כִּי מִלְאָכָיו יֵצְאוּ לָךְ, חֲרֵי הַשְּׂכִינָה מְעִידָה עֲלֵיהֶם,
 וְהוּ שֶׁכֶּתוּב אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמַסְתְּרִים, מִשּׁוֹם
 שֶׁשְׂכִינָה עַל רֵאשׁוֹ, שֶׁנֶּאֱמָר בָּהּ דַּע מַה לְמַעַלָּה
 מִמֶּךָ, עֵינֵי רֹאֵה וְאַזְנוֹ שׁוֹמַעַת וְכָל מַעֲשֵׂיךָ בְּסִפְרָה

נְכַתְּבִים. (לפְעָמִים הַנְּשָׁמָה לֹא הָיְתָה מוֹדָה בַּחֲטָאִים שְׁתוּבָעַ עָלָיו הַיָּצָר הָרָע, וְחוֹשֵׁד יָצָר הָרָע בְּזוֹה) (וְלִפְעָמִים הַנְּשָׁמָה לֹא חֲמָתָה, וְחוֹשֵׁד הַיָּצָר הָרָע בְּזוֹה), וְהוֹלְכִים אֶל בֵּית הַדִּין, וְדָן עֲלֵיהֶם דִּין הַנְּשָׁפָעִים, נִשְׁפָּעַת הַנְּשָׁמָה עֲלֵיהֶם וְנִפְטָרָת, וְאִם לֹא - פּוֹרְעַת.

וַיֵּשׁ חֲטָאִים שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וּבִיד כָּל אָדָם יַחְתּוּם, וּמֵרְאִים לָהּ חֲתִימַת יְדִיהָ, וַיֵּשׁ חֲטָאִים שֶׁהֵם עַל תְּנַאי שֶׁמִּתְנָה עָלָיו לְפָרַע אוֹתָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהַחֲטָאִים שָׁלוּ בְּמִקוּמוֹ, שֶׁלֹּא יִגְבַּה אוֹתָם הַתּוֹבֵעַ אֲלֵא בְּמִקוּמוֹ, וְאֵלּוּ הֵם חֲטָאִים שֶׁל עֲשָׂרִים שָׁנִים, וַיֵּשׁ חֲטָאִים לְמַטָּה, שֶׁבָּאָרוּ הַקְּדָמוֹנִים שֶׁעַד עֲשָׂרִים שָׁנִים (דף קמג ע"א) מֵעַנְיָשִׁים לְמַטָּה וְלֹא לְמַעְלָה, וַיֵּשׁ חֲטָאִים שֶׁמֵּעַנְיָשִׁים לְמַעְלָה, וְתוֹבָעִים אוֹתָם לְמַעְלָה בֵּית הַדִּין הַגָּדוֹל, וּבִשְׁבִילָם מְמַשְׁכְּנִים אֶת הַנְּשָׁמָה לְמַעְלָה, וְלֹא מְנִיחִים לָהּ לָרֶדֶת לְמַטָּה, אֲבָל בַּחֲטָאִים שֶׁמֵּעַנְיָשִׁים עֲלֵיהֶם לְמַטָּה, לֹא מֵעַנְיָשִׁים אוֹתָהּ לְמַעְלָה וְלֹא מְעַכְּבִים אוֹתוֹ שָׁם, וַיֵּשׁ חֲטָאִים שֶׁל הַנְּשָׁמָה שְׁנוֹזְבִים מֵהֶם בְּכָל מְקוֹם, בְּמוֹ וּבְמִקְלָל אָבִיו וְאִמּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ מוֹת יוֹמָת,

מבית הדין שלמעלה ומבית הדין שלמטה,
 שגדונית בשני דינים, ומשום החטא הזה, בכל
 מקום שמוצאים אותה למעלה, גוברים ממנה,
 ובכל מקום שמוצאים אותה למטה, גוברים ממנה
 ואין מצוה שאין לה רשות להגן עליה. שיש
 חטאים שדינים בדינים חמורים את הנשמה, ותבא
 מצוה שהיא גבירה כמו מצות תפלין, ומגנה עליו
 ופורשת בנפיה עליו, ואין רשות למקטרג
 להתקרב לשם, ויש חטאים שאין רשות לגבירה
 להגן עליהם, והו שכתוב מעם מזבחי תקחנו
 למות.

אבל יש מצוות שהן שפחות, מאלו המצוות שהן
 על מנת לקבל פרס, אף על גב שייבאו להגן
 עליה, נוטלים אותם המקטרגים תחת רשותם,
 (מוציאים אותה המקטרגים מרשותם) ויש חטאים אחרים
 שנקראים חלוקי הדינים, על חטאים שחולקים
 בהם, מהם מטה כלפי חסד, ודינים את הנשמה
 במזון, שהוא דיני ממונות, ויש אחרים שחולקים
 עליהם והם נוטים כלפי חובה, לדון אותה בדיני

נִפְשׁוֹת. אִם הַזְּכִיּוֹת מִתְנַבְּרוֹת עַל הַחֹבוֹת, דְּנִים
 אוֹתָהּ בְּדִינִי מְמוֹנֹת, וְגוֹבִים מִהַזְּכִיּוֹת, שֶׁהֵם
 נְמִילוֹת חֲסָדִים שָׁלוֹ, וְאִם הַחֹבוֹת מִתְנַבְּרִים, אִז
 דְּנִים אוֹתָהּ בְּדִינִי נִפְשׁוֹת מֵצַד הַנְּבוֹרָה, וְגוֹבִים פֶּה
 נִפְשׁ וְרוּחַ.

וְלִמְעֻלָּה אֵין מִשׁוּא פָּנִים, בֵּין לְצַדִּיק בֵּין לְרָשָׁע,
 וְכֵן צָרִיךְ לְהַשְׁוֹת לְמִטָּה גַּבִּי דִין
 הַצַּדִּיק עִם הָרָשָׁע, מֵצַד שֶׁל אֵמֶת הָעֲמוּד
 הָאֲמֻצָּעִי, וְלֹא יִהְיֶה דִין רֵשָׁאִי לַעֲשׂוֹת מִשׁוּא פָּנִים
 לְאֶחָד מֵהֶם בְּדִין, שֶׁבְּדִין שְׁלִמְעֻלָּה נֶאֱמָר כּוֹ לֹא
 יִשָּׂא פָּנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁתֵר. אוֹי לוֹ לַדִּין לְמִטָּה
 שְׁמוֹשֶׁתָּנָה מִתְּדִין שְׁלִמְעֻלָּה, שְׁמִכְחֵישׁ מַעֲשֵׂה
 בְּרֵאשִׁית, וְלֹא יֵאמַר זֶה נֶאֱמַן מְוָה, שֶׁכִּמוֹ שֶׁהוּא
 לְמִטָּה, שֶׁפְּטִים וְשׁוֹטְרִים תִּתֵּן לָךְ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ, לְדוֹן
 גּוֹפִים, כִּךְ יִשׁ לְמַעְלָה שׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים לְדוֹן אֶת
 הַנְּשָׁמָה, וְלֹא יִכְבֵּד אֶת זֶה יוֹתֵר מְוָה, אֲלֹא שְׁנִיָּהֶם
 בְּהַשְׁוֹאָה בְּדִין, וְהֵם צָרִיךְ לְהִשְׁמִיעַ לְפָנֵי הַדִּין, וְלֹא
 יִדְּבְרוּ עַד שֶׁשׁוֹאֵל אוֹתָם הַדִּין וְנוֹתֵן לָהֶם רֵשׁוֹת
 לְדַבֵּר, וַיְהִיו לְפָנָיו בְּיִרְאָה, מִשׁוּם שֶׁשְׂכִינָה שׁוֹרָה

עליהם, ומי שתובע אמת באלו מקנים על העולם
דין אמת (דין אמת), וכל שכן מי שדן דין אמת, באלו
מקנים אמת מארץ תצמח. אוי לו למי שמקנים
שקר ומפיל אמת, שגורם ותשלוך אמת ארצה, ומי
גורם את זה? תדין שלא דן דין אמת, ובדאי שדין
שדן דין אמת, באלו הוא מוציא את השכינה ואת
ישראל מן הגלות ומקים אותם מן הארץ.

קם רבי שמעון על רגליו, והרים ידיו למעלה
ושבח את רבון העולם, ואמר: רבון העולם,
עשה למען השכינה שהיא בגלות, ואם היא
בשבועה, הרי אבא ואמא, שהם חכמה ובנינה,
יכולים לעשות התרה. זהו שכתוב יהו"ה צבאו"ת
יעז ומי יפר, אם התלמיד נשבע, הרב יכול
לעשות התרה.

ואם נדר או נשבע חבן שהוא ו', שלא יפדה
אותה, אלא שתהיה בגלות עד זמן ידוע,
ונדר או שבועה הם בי"ה שהם חכמה ובנינה, והוא
התחרט, הרי שלשה בני אדם יכולים לפטר אותו,

וְהֵם שְׁלֹשֶׁת הָאָבוֹת לְמַעַלָּה בְּנִגְדָם, וְאִם לֹא
 תִּתְחַרַּט, אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, וּמִכָּל אוֹתָם שְׁבִישִׁיבָה
 שְׁלִמְעָלָה וּלְמַטָּה, שְׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן רוּעָה הַנְּאֻמָּן
 שְׁלֹא זֶה מִהַשְׁכִּינָה בְּכָל מְקוֹם, וְהוּא הַכְּנִים שְׁלוֹם
 בִּינְךָ וּבִינָה פְּעָמִים (דף קמג ע"ב) רַבּוֹת, וּמִסֵּר עֲצָמוֹ
 לְמִיתָה עֲבוּרָה וְעֲבוּר בְּנִיָּה. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְאִם אִין
 מְחַנֵּי נָא מִסְפָּרְךָ אֲשֶׁר כְּתִבָּת.

וְאִם נִדְרָה הוּא מַצֵּד הָאֵבָא וְהָאֵמָא, וְלֹא רוּעָה,
 אֲנִי עוֹלָה לְאוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּוּ כִי יִפְלֵא מִמֶּךָ
 דְּבַר, שְׁנַאֲמַר בּוּ בְּמִפְּלֵא מִמֶּךָ אֵל תִּדְרַשׁ, שְׁיִפְטַר
 אֶת הַנְּדָרָה, וְאִף עַל גַּב שְׁחַשְׁכִּינָה בְּנִלוֹת אֵל בַּעֲלָה
 בְּנִגְדָה, שְׁחֵיא תְבַדִּיל בֵּין דָּם לְדָם, וְנִפְתַּח מְקוּרָה,
 לְטַהַר אוֹתָהּ בְּמֵי הַתּוֹרָה, תַּמִּים תַּחֲיִים שְׁלֹא
 פּוֹסְקִים, וְהַפְּרִיד מִמֶּנָּה דָם נְדָה שְׁחֵיא לִילִי"ת
 שְׁלֹא תִקְרַב אֵלֶיהָ, שְׁחֵיא חֲטָא הַנְּשָׁמָה שְׁטַמְמָה
 אוֹתָהּ, וְאִין לָהּ רְשׁוּת לְהַעֲלוֹת הַנְּשָׁמָה לְבַעֲלָה,
 לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁמִשָּׁם נִתְּנָה, וְנִדְוִינִית בֵּין דִּין לְדִין,
 בֵּין דִּינֵי נַפְשׁוֹת לְדִינֵי מְמוֹנוֹת, שְׁיִישׁ מִיִּשְׁהוּ
 שְׁפוּרַע בְּמְמוֹנוֹ, וְיִישׁ מִי שְׁפוּרַע בְּנַפְשׁוֹ, וּבֵין נִנְע

לְנַע, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוֹהוּ אֵיכָה יֵשְׁבָה בְּדָר, שְׁחֲשׂוּבָה
הַשְּׂכִינָה בְּנִלוֹת כְּמוֹ מִצְרַע, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ בְּדָר יֵשֵׁב
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה, מִחוּץ וַדָּא, זֶה הַנִּלוֹת, שֶׁהִיא מִחוּץ
לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא הַמוֹשָׁב שֶׁל הָאוֹת ה'.

וְאִם הַמְּקוֹר לֹא יָכוֹל לְהִפָּתַח עַד שִׁיִּפְתַּח אֹתוֹ,
אֹתוֹ שֶׁסָּנַר אֹתוֹ, אֲנִי מִפִּיִם אֹתוֹ עֲבוֹר
יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שֶׁהוּא תִּיחֻד (שִׁיחֻדוֹ שָׁם), וּמִשׁוֹם
הַלְבוּשִׁים שֶׁהִתְלַבֵּשׁ, מִיַּד נִפְתַּח מְקוֹרָהּ וְנִמְתְּקָהּ
הַשְּׂכִינָה, וְסוּד הַדְּבָר - מְקוֹה יִשְׂרָאֵל יְהו"ה
מוֹשִׁיעוֹ בְּעֵת צָרָה, מוֹשִׁיעוֹ וַדָּא, אֹתוֹ שֶׁהַמְּקוֹר
שֶׁל הַמְּקוֹה בְּדוּ.

תקון ששי

וְהוֹ תְּקוּן כ"ז

בְּרֵאשִׁית, שָׁם תִּרְ"י א"ש, וְאֵלוֹ הֵם שְׁנֵי הָאֲשִׁים
שֶׁהֵם בּוֹרָא מְאוּרֵי הָאֵשׁ, וְעֲלֵיהֶם
נֶאֱמַר סְמִכוֹנֵי בְּאֲשֵׁישׁוֹת, בְּשִׁתֵּי אֲשׁוֹת, וְלָמָּה
אָמַר לָהֶם סְמִכוֹנֵי? אֵלָּא בְּלִילֵי שַׁבַּת הַנְּשֻׁמָּה

הִיתְרָה יוֹרְדָת לְתַמּוֹד בְּשִׁכְיָנָה הַתְּחִתּוֹנָה בְּגִלּוֹת,
 שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ נִפְלָה וְלֹא תוֹסִיף קוּם, וּכְשֶׁבֵּא מוֹצְאֵי
 שָׁבֵת, מִסְתַּלְקֵת הַנְּשָׁמָה הִיתְרָה שָׁבֵת וַיִּנְפֹּשׁ.
 וַיִּנְפֹּשׁ, מִיָּד שֶׁהִיא הִסְתַּלְקָה וַי נִפֹּשׁ, שְׂאִין מִי
 שֶׁסּוֹמֵךְ אוֹתָהּ. בָּאוֹתוֹ זְמַן הִיא אוֹמֶרֶת לְיִשְׂרָאֵל
 סְמִכּוֹנֵי בְּאֲשֵׁישׁוֹת, שָׁחַם מְאוּרֵי הָאֵשׁ, וּמָה הֵם?
 שְׁתֵּי תוֹרוֹת, שְׁתֵּן חֲצוּבוֹת מֵאֵשׁ שֶׁהִיא אֱלֹהֵי"ם,
 מִדַּת הַגְּבוּרָה. וּמָה הֵם לְמוּדֵי יְהו"ה? שְׁתֵּי שְׁפָתַיִם
 שֶׁנִּקְרְאוּ לְחִבּוֹת (שְׁנִשְׂרֵפוּ בְּלִחְבוֹת) אֵשׁ, וְהֵם שְׁנֵי
 תְּפוּחִים, שֶׁמֵּהֶם יוֹצֵאת רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, שֶׁנֶּאֱמַר
 בּוֹ וַנְּחָה עָלָיו רוּחַ יְהו"ה.

לְבַת מֶלֶךְ שֶׁהִיְתָה בְּבֵית חֲלִיָּה מֵאֲחֵבֶת בַּעֲלָהּ,
 שֶׁחֲלָהּ בַּעֲלָהּ וְהִיא נִפְלָה לְמִשְׁכָּב, צוֹנַחַת
 וְאוֹמֶרֶת סְמִכּוֹנֵי בְּאֲשֵׁישׁוֹת, חֲרֵי הִיא בְּבֵית חֲלִיָּה,
 הִיא אוֹמֶרֶת רְפָדוֹנֵי, בְּמָה? בְּתְּפוּחִים שֶׁמֵּתְרַבִּים
 בַּעֲצֵי הַיַּעַר, וְאֵלוֹ הֵם עֲצֵי בְּשָׁמַיִם.

קָם זְקוֹן שְׁלִישֵׁי וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, חֲרֵי אָנּוּ מִבְּדִילִים
 בַּעֲצֵי בְּשָׁמַיִם, וְכֵאֵן הִיא אֵינָה אוֹמֶרֶת אֶלָּא

בתפוחים! אלא אנו מברכים על עצי בשמים
 משום שנאמר בהם וריח אפרך בתפוחים, ולא עוד,
 אלא כל מיני בשמים הם טובים לברך עליהם,
 ואנו שעושים בהדרם, משום שיש בו שלשה עלים,
 שנקראו שלשה הדרים, שרומזים לשלשת האבות,
 אבל שני נקבי החטים הם כנגד שני תפוחים, שהם
 שני נביאי אמת, שבהם עתידה לצאת רוח הקודש,
 שהוא הרועה הנאמן שלמעלה, שבו מתישבת
 נפשטה, ומשום זה היא אומרת רפדוני בתפוחים
 כי חולת אהבה אני. (דף קמד ע"א) בליל שבת נאמר
 במתי אני לפתח לדודי, בשבת, וכשיוצאת שבת,
 נאמר ודודי חמק עבר, ובאותו זמן בקשתיהו ולא
 מצאתיהו קראתיו ולא ענני, עד שנשבעתני,
 שבזמן שיבא פעם אחרת, שאחו בידו ולא אעזב
 אותו ללכת, כמו שנאמר אחזתיו ולא ארפנו עד
 שהבאתיו אל בית אמי, זה בית המקדש
 שלמעלה, ואל חדר הורתי, זה בית המקדש
 שלמטה.

וּבְזֶמַן שְׂאֵחֹז בְּיָדוֹ בְּנִאֲלָה הָאֲחֵרוֹנָה, זֶה לֹא יִהְיֶה
 לִי כְמוֹ הַפְּעָמִים הָאֲחֵרוֹת, שֶׁכָּבֵל נִאֲלָה
 וּנִאֲלָה הָיָה בָּא, וְאַחַר כֵּן הָיָה פּוֹרֵחַ מִמֶּנִּי, אֲבָל
 בְּנִאֲלָה הָאֲחֵרוֹנָה אֲנִי אֲחֹז בּוֹ וְאֶקְשֶׁר אוֹתוֹ עִם
 כִּמְהָ קִשְׁרִים שֶׁל אֲהַבָּה שְׁלֹא יִזוּז מִמֶּנִּי לְעוֹלָם
 וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, שֶׁכָּבֵל נְלוֹת וְנְלוֹת הָיָה הוֹלֵךְ
 מִמֶּנִּי, וְהֵייתִי שׁוֹאֵלֶת עָלָיו אֶת כָּל עוֹבֵר וְשׁוֹב. זֶהוּ
 שְׁכַתּוֹב כְּמַעֲט שְׁעֵבְרָתִי מֵהֶם עַד שֶׁמִּצְאָתִי אֶת
 שְׁאֲהַבָּה נִפְשִׁי. וְלַפְּעָמִים לֹא הֵייתִי מוֹצֵאת מִי
 שִׁיאֲמַר לִי מִמֶּנּוּ דָּבָר, וְהֵייתִי מִשְׁפִּיעָה בְּשִׁבְלִי
 אֶת כָּל בְּנֵי הַקְּרִיָּה, זֶהוּ שְׁכַתּוֹב הַשְּׂבִיעָתִי אֶתְכֶם
 בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם תִּמְצְאוּ אֶת דּוּדֵי מַה תִּגִּידוּ לוֹ,
 שְׁחוֹלֵת אֲהַבָּה אֲנִי, וְכִמְהָ פְּעָמִים עַל מִשְׁכְּבִי
 בְּלֵילוֹת, שֶׁהֵן תְּנַלְיֹת, בְּקִשְׁתִּי אֶת שְׁאֲהַבָּה נִפְשִׁי,
 וְלֹא הָיָה מִי שִׁיאֲמַר לִי, עַד שֶׁהוּא הָיָה בָּא, וְכִעֵת
 בְּנִאֲלָה הָאֲחֵרוֹנָה בָּרַח דּוּדֵי כְּבָעַם רַב, וְשִׂאֲלָתִי
 בְּעֵבֹרוֹ, וְלֹא מִצְאָתִי מִי שִׁיאֲמַר לִי דָּבָר, וּמִשּׁוֹם
 זֶה אֲנִי נִשְׂבַּעְתִּי, שֶׁבְזֶמַן שִׁיבֵא וְאֲחֹז בְּיָדוֹ שְׁלֹא
 יִזוּז מִמֶּנִּי, וְאֲנִי אֲחֻזְתִּיו וְלֹא אֲרַפְּנוּ, אֲחֻזְתִּיו -

בְּקֶשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל יָד, וְלֹא אֶרְפְּנוּ - בְּתַפְלִין
שֶׁל רֵאשׁ.

בֹּא וּרְאֵה, בְּשִׁיבֵא דוּדָה אֵלֶיָּהּ, יֹאמֶר לְשִׁנֵּי
הַמְּשִׁיחִים נִשְׁכַּיְמָה לְבָרְמִים, שְׁהֵם יִשְׂרָאֵל,
שְׁבָהֵם נֹאמֶר כִּי כָרַם יְהו"ה צְבָאוֹת בַּיַּת יִשְׂרָאֵל,
נִרְאָה הַפְּרָחָה הַגֶּפֶן, שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה בָּהֶם, הַנִּצְוֵי
הַרְמוֹנִים, אֵלּוּ אוֹתָם שְׁמֵלָאִים מְצוּוֹת כְּרַמּוֹן.

כָּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: זָקוּן זָקוּן, נִשְׁכַּיְמָה לְבָרְמִים,
הֲרִי יֵשׁ בְּרַמִּים שְׁאִינָם יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׁשִׁמּוֹנֵי
נוֹטְרָה אֶת הַבְּרַמִּים בְּרַמִּי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי, וְהֵם
הָעַרְבוּבָיָה שֶׁל הָעַרְב רַב, שְׁהֵם מְעַרְבִים עִם
יִשְׂרָאֵל בְּנִלוֹת, וּמַשׁוּם זֶה, בְּשִׁיבֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֵל הַשְּׂכִינָה, הוּא יֹאמֶר אֵלֶיָּהּ נִשְׁכַּיְמָה
לְבָרְמִים, נִרְאָה אִם פְּרָחָה הַגֶּפֶן בָּהֶם, שְׁנֹאמֶר בָּה
כִּי כָרַם יְהו"ה צְבָאוֹת בַּיַּת יִשְׂרָאֵל, הַנִּצְוֵי
הַרְמוֹנִים, אֵלּוּ וַדַּאי אוֹתָם שְׁמֵלָאִים מְצוּוֹת
כְּרַמּוֹנִים, שָׁם אֶתֵּן אֶת דוּרֵי לָהּ, אֵלּוּ שְׁהֵם
אוֹתְהִבִים שְׁלָהּ, שָׁם נִתְּתִי אוֹתָם לָהּ, כִּי הִנֵּה הַסְּתוֹ

עָבַר - שְׁלֹטוֹנָם שָׁל שְׂאָר הַמְּמַנִּים שָׁל הָעַמִּים,
הַנְּשָׂם חֶלֶף חֶלֶף לֹ - שְׁלֹטוֹן הָעָרֵב רַב.

בְּאוֹתוֹ זְמַן יָבֵא אֵלֶיהָ, שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי הַשְּׁוֹלְמִית,
בְּשָׁנֵי בָתִּים, שְׁהֵם בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנֵי
לְמִטָּה. שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי - בְּבֵית רֵאשׁוֹן וְשְׁנֵי לְמִעֲלָה -
וְנִחְזָה בָּךְ. דְּבָר אַחֵר, שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי אַרְבַּע פְּעָמִים,
בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹתֶיהָ שְׁהֵם אֲדִנִּי, וְנִחְזָה בָּךְ -
בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹתֶיהָ שְׁהֵם יְהוֹ"ה. אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֵל יִשְׂרָאֵל אַרְבַּע פְּעָמִים שׁוֹבֵי עִם הַשְּׁכִינָה
בְּתִשׁוּבָהּ, וְנִחְזָה בָּךְ - בְּאַרְבַּע כּוֹסוֹת שָׁל הַנְּאֻלָּה
שְׁהֵם בְּפִסְחָהּ, שְׁתִּיבִים כּוֹ יִשְׂרָאֵל לְשִׁתּוֹת אַרְבַּע
כּוֹסוֹת, כְּמוֹ אַרְבַּע הַנְּאֻלּוֹת. שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי בְּאַרְבַּעָה
תִּיחֻדִּים (תִּיסּוּדוֹת) שְׁלָךְ, וְנִחְזָה בָּךְ - בְּאַרְבַּע חֵיוֹת,
וְנִחְזָה בָּךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וּמִיָּד יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם
וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוֹ"ה מְלֶךְךָ.

בְּאוֹתוֹ זְמַן תִּנְצְנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ, אֵלּוּ הָאֲבוֹת,
זְכוֹתֵיהֶם תִּתְגַּלּוּ עַל הַשְּׁכִינָה שְׁהִיא אָרֶץ
תְּחִיִּים, וְעַל בְּנֵיהָ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְהָיָה זְרַעְךָ כְּעֵפֶר

הָאָרֶץ, עַת הַזְמִיר הַגִּיעַ, אִז יִשִּׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל, וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצָנוּ, קוֹל צַפִּיד
 נִשְׂאוֹ קוֹל יַחְדּוֹ יִרְגֵנוּ, כִּי עֵינֵי בְּעֵינֵי יִרְאוּ בְּשׁוֹב
 יְהו"ה צִיּוֹן. בְּאוֹתוֹ זְמַן הַקְדוּשׁ פְּרוּךְ הוּא מְשַׁבַּח
 אוֹתָהּ, זְהוּ שְׁפָתוֹב רֵאשִׁיךְ עֲלֶיךָ כַּבְרָמֶל - זְה
 תַּפְלִין (דף קמד ע"ב) שֶׁל רֵאשִׁיךְ, וְהִרְצוּעוֹת תְּלוּיוֹת מִכָּאן
 וּמִכָּאן כְּמוֹ זְמוֹרוֹת, שְׁתֵּן כַּבְרָמֶל שְׁתְּלוּיִים מִן
 הַנֶּפֶס, וְדַלַת רֵאשִׁיךְ כְּאֶרְגָּמָן - זוֹ תַּפְלָה שֶׁל יָד, מֵה
 שְׁתִּיתָה דַלַת בְּנָלוֹת עֲנִיָּה, זְהוּ שְׁפָתוֹב תַּפְלָה לְעֵנִי
 כִּי יַעֲטֹף, תִּהְיֶה לְבוּשָׁה כְּאֶרְגָּמָן, שֶׁהוּא סוּד
 א"וּרִיאֵל ר' פֶּאֶל ג' בְּרִיאֵל מ"יכָאֵל נ"וּרִיאֵל, מְלָךְ
 אֶסוּר בְּרֶהֱטִים - זְה תְּקַדּוּשׁ פְּרוּךְ הוּא יְהו"ה,
 שְׁיִהְיֶה אֶסוּר בְּאֶרְבָּעָה בָּתִּים שְׁלָה שְׁהִם אֲדנ"י,
 אֶרְבָּעָה בְּתֵי הַמֶּת, שְׁיִהְיֶה אֶסוּר בְּרֶהֱטִים כְּזֶה:
 יֵאֱחָדוּנָה"י, כִּי שְׁמֹךְ בָּךְ וּבְךָ שְׁמֹךְ, וְזֶהוּ הַסוּד אֶמֶן
 מִן אֶרְגָּמָן.

דְּבַר אַחַר, רֵאשִׁיךְ עֲלֶיךָ כַּבְרָמֶל - זְה רֵאשִׁיךְ דְּבַרְךָ
 אֶמֶת, דַּלַת רֵאשִׁיךְ כְּאֶרְגָּמָן - זוֹ הַשְּׂכִינָה,
 מְלָךְ - זְה אַבְרָהָם, אֶסוּר - זְה יִצְחָק בְּעֵקְרָהּ,

בְּקֶשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל זְרוּעַ שְׂמַאל, בְּרִהְטִים - זֶה
 יַעֲקֹב, בְּאַרְבָּעָה בְּתֵי הַמַּחַ שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ,
 שֶׁנֶּאֱמַר בְּרִהְטִים בְּשָׂקִיתוֹת הַמַּיִם.

קָם רַבִּי שְׂמַעוֹן וְאָמַר: הִתְכַּנְּסוּ חֲתָלוֹת קְדוֹשִׁים
 עֲלִיּוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים לְרֵאוֹת אֶת קִשְׁוֵי הַכֶּלֶה,
 שְׁתֵּרֵי חֶפֶה מִתְקַנֵּת לָהּ, וְהַחֲתָן נוֹשֵׂא אוֹתָהּ שָׁם.
 פָּתַח וְאָמַר: אֵלֶיהוּ אֵלֶיהוּ, יֵרֵד לְכָאן אִתָּהּ
 וְחִילוֹתֵיהֶם שֶׁל נְשָׁמוֹת הַצַּדִּיקִים שֶׁל הַיְשִׁיבָה
 הָעֲלִיוֹנָה וְהַתַּחֲתוֹנָה לְקַשֵּׁט אֶת הַכֶּלֶה. מִיָּד הִנֵּה
 אֵלֶיהוּ יוֹרֵד עִם כֹּהֵן חֲתָלוֹת שֶׁל מַלְאָכִים וְכֹהֵן
 נְשָׁמוֹת.

פָּתַח וְאָמַר: רֵאשֵׁי עֲלִיָּה בְּכַרְמֶל, כֶּלֶה, כֹּהֵן
 מִתְקַן רֵאשֵׁי בְּתִפְלִין שְׁחוּא (שְׁחָם) פֶּאֶר עַל
 רֵאשֵׁי, שְׁעֵלֵיהֶם נֶאֱמַר פֶּאֶרְךָ חֲבוּשׁ עֲלֶיךָ,
 וְהִרְצוּעוֹת תְּלוּיוֹת מֵצֵד זֶה וּמֵצֵד זֶה, מֵה שְׁחָיו
 הַתְּלִתִּים שְׁחוּרוֹת כְּעוֹרֵב, תְּרֵי הֵם יִרְקִים
 בְּכַרְמֶל, כְּעֵלִים תִּירְקִים שְׁחָם בְּנִפְנֵים בְּכַרְמֶל.
 וּמֵה שְׁחִיתָה דִלֵּת בְּגִלוֹת - תְּפִלָּה לְעֵנִי, וְזוֹ תְּפִלָּה

שֶׁל יָד, שָׁבָה מִתְעַטֵּף הָעֲנִי בַּגְּלוּת (בַּתְּפִלָּה), וְהוּ
 שָׁפְתוֹב תְּפִלָּה לָּעֲנִי כִי יַעֲטֵף, כָּעֵת נֹאמֵר בְּךָ
 וְדַלַּת רֵאשִׁיךָ כְּאַרְנָנָן. מִלֶּךְ אָסוּר בְּרִהָטִים - אֵלּוּ
 אֲרַבְעָה כְּפִי הַמַּחַ, אֲרַבְעַת כְּפִי הַתְּפִלִּין שֶׁהֵם
 אַהֲי"ה, וְכֵן בְּיַד אַהֲי"ה כְּחֻשְׁבוֹן אַחַת וְעֶשְׂרִים
 הָאֲזָכְרוֹת שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל רֵאשִׁי, וְאַחַת וְעֶשְׂרִים
 אֲזָכְרוֹת שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל יָד, וְעוֹלוֹת לְחֻשְׁבוֹן אַהֲי"ה
 אַהֲי"ה, הוּא מִלֶּךְ אָסוּר בְּרִהָטִים, אֲשֶׁר אַהֲי"ה,
 וְהוּא רֵאשִׁי יְהו"ה קוֹרְאִים לוֹ, אָסוּר בְּכָל
 הָאֲזָכְרוֹת.

דְּבַר אַחַר, רֵאשִׁיךָ עָלֶיךָ כְּבִרְמֵל - הָרֵאשִׁי שֶׁלֶּךָ,
 בְּלָה, עוֹלָה עַל כָּל הַחִילוֹת, עַל שְׁשִׁים הַמָּה
 מְלָכוֹת שֶׁהֵם שְׁשִׁים סְדְרֵי מִשְׁנָה, וְעוֹלִים לְשֵׁשׁ
 מֵאוֹת, וְלְשִׁשִׁים רְבוּא, וְשְׁמוֹנִים פְּלִגְשִׁים שֶׁהוּ
 שְׁמוֹנִים סְפָרֵי הָאֲנָדָה, וְעֶלְמוֹת אֵין מִסְפָּר - הֵם
 הַהֲלָכוֹת שֶׁאֵין לָהֶם חֻשְׁבוֹן וּמִסְפָּר, שֶׁלְּאוֹתָם
 הַנִּימִים שֶׁל שְׁעָרוֹת הַבְּלָה אֵין לָהֶם חֻשְׁבוֹן, וְאַתָּ
 הַבְּלָה עוֹלָה עַל כָּלָם. וְהוּ שָׁפְתוֹב רַבּוֹת כְּנוֹת עֲשׂוֹ
 חֵיל וְאַתָּ עֲלִית עַל בְּלָנָה.

דָּבָר אַחַר רֵאשִׁיף עָלֶיךָ כְּכַרְמֶל - כְּמָה מִתְקַן
 הַשְּׁעָר שְׁלֹךְ בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה תְּקוּנִים, שְׁהֵם
 שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה הַמּוֹלֹת וְהַלְבָּנָה - שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵה,
 וְהַנִּימִים שְׁלֹךְ הֵם כּוֹכְבִים וּמּוֹלֹת שְׁאִין לָהֶם
 חֲשָׁבוֹן, וְדַלַּת רֵאשִׁיף, אֶת (הוּא) שְׁתֵּיית הַלְבָּנָה עֲנִיָּה
 תַּחַת כָּל הַכּוֹכְבִים, מְהַדְּקַת בֵּין הַרְגְּלַיִם, וְהוּ
 שְׁכַתוֹב וְהַגֵּל מְרַגְּלוֹתָיו וְתִשְׁכַּב, כְּעַת אֶת הָרֵאשִׁי
 לְכֹלָם, כְּאַרְגָּמָן שֶׁהוּא אֲמֵן יֵאחֲדוּנָה"י, אֶת אֲדֵנִי,
 הַמְּלֹךְ שֶׁהוּא יְהו"ה, אֲסוּר בְּרִהְטִים שְׁלֹךְ. אֲרַגְמָ"ן
 - א"וּרִיאל ר"פֶּאֶל ג"בְּרִיאל מ"יכֶאֶל נ"וּרִיאל,
 חִילוֹת קְדוּשִׁים שְׁמָעוּ.

בְּשֵׁהחֲתָן, שֶׁהוּא הַשְּׁמֶשׁ, יָבֵא לְהַאִיר לְלְבָנָה,
 הִיא מִתְקַשֶּׁטת בְּשֵׁעֲרוֹתֶיהָ מִתְקַנֶּת
 בְּשֵׁלֶשׁה עֶשְׂרֵה (בְּשְׁנַיִם עֶשְׂרֵה) זְקֵנִים, (דְּרָגוֹת, תְּקוּנִים), שְׁהֵם
 שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה מּוֹלֹת, הַשְּׁמֶשׁ (צ"ל וְלְבָנָה) וְהוּא כְּחֲתָן
 יֵצֵא מִחֲפָתוֹ, וְהוּא יְשִׁישׁ כְּגַבּוֹר לָרוּץ דְּרָכִים
 בְּרַקִּיעַ, יְצִיץ אֵלֶיהָ וְדַאי, וְהוּ שְׁכַתוֹב מִשְׁגִּיחַ מִן
 הַחֲלָנוֹת מִצִּיץ מִן הַחֲרָבִים, לְהַסְתַּכֵּל אֵלֶיהָ בְּרַקִּיעַ
 שֶׁהוּא (וְהוּא) יְשִׁישׁ. מַה זֶה כְּגַבּוֹר? אִיזוֹ

גבורה עושה בזה? אלא שנים עשר משקופים יש
 פרקיע, וכל החילות מתגרים בהם שומרי
 השערים, השמש מתעמר באותיות התפלין שהוא
 שם יהו"ה, ומתלבש בגבורה. והו שכתוב יהו"ה
 בגבור יצא, וזהו ישיש בגבור לרוץ ארת, ובוקע
 את חלונות כלם פרקיע, ועושה שנים עשר
 דרכים, כמו שעשה משה על הים, וזהו לרוץ
 ארת, ומשום שנוסע פראשונה מגבורה, השמש
 יוצאת אדמה.

אחר כך מתלבש בחד שהוא לבן, ובו שוכך
 רגזו של השמש, ירק הוא מצד העמוד
 האמצעי, ובשמתלבש (נ"א מתלבן) בחד באור לבן,
 מפניו יהיה מאיר ללבנה. מקצה השמים מוצאו -
 זה העמוד האמצעי, תקצה שלה צדיק, ותקופתו
 על קצותם - שני עמודי אמת, ובהם אין נסתר
 מחמתו - זו השכינה העליונה, שהיא חמה, משם
 יצטבע בצבע ירק, שהוא רחמים. באותו זמן
 מסתכלים השמש ותלבנה יחד, ואין נסתר
 מחמתו, שהיא החמה שלה.

וּבְאוֹתוֹ זְמַן הִיא נוֹטֶלֶת מִשְׁלֶשֶׁה גְּזוּנִים, לְהַתְּפֹאֵר
 לְפָנָיו בְּשִׁלְשֵׁת צְבָעֵי הָעֵינַן, שֶׁהֵם לְבָן
 אָדָם יָרֵק, וּבְאוֹתוֹ זְמַן הוּא יֹאמֵר אֵלֶיהָ, הִסְכֵּי
 עֵינֶיךָ מִנְּגִדֵי שֶׁהֵם הִרְחִיבוּנִי, שׁוֹרְפִים אוֹתִי
 בְּשִׁלְחָבוֹת שֶׁל הָאֲהָבָה שְׁלֹךְ, וְהַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה,
 שְׁתֵּי עֵינַיִם הֵם שְׁנֵי לוֹחֹת יְקָרוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה,
 שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם לְחֹת אֶבֶן כְּתוּבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים
 כְּתוּבִים מִשְׁנֵי עֲבְרִיָּהֶם, וּמִרְקָמִים מִשְׁנֵי עֶשֶׂר
 גְּזוּנִים מִהַצַּד הַזֶּה, וּמִשְׁנֵי עֶשֶׂר גְּזוּנִים מִן הַצַּד
 הַזֶּה, שֶׁהֵם אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים צְדָדִים, וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר
 מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתוּבִים, ז"ה וּז"ה פְּעָמִים - אַרְבָּעָה
 וְעֶשְׂרִים סְפָרִים.

וְהֵם שְׁנַיִם עֶשֶׂר פָּנִים וּשְׁנַיִם עֶשֶׂר הַכְּנָפִים שֶׁל
 הַחַיּוֹת, זֶהוּ שְׂכָתוֹב וּפְנֵי אֲרִיָּה אֵל הַיָּמִין
 לְאַרְבַּעָתָם, הַגְּזוֹן הַלְּבָן שֶׁל הָעֵינַן, וּפְנֵי שׁוֹר
 מִהַשְּׂמָאל לְאַרְבַּעָתָם, הַגְּזוֹן הָאָדָם שֶׁל הָעֵינַן, וּפְנֵי
 נֶשֶׁר לְאַרְבַּעָתָם הֵם הַגְּזוֹן הַיָּרֵק שֶׁל הָעֵינַן, שֶׁנֶּאֱמַר
 וְאַרְבָּעָה פָּנִים לְאַחַד וְגוֹמֵר, וְאַרְבַּע כְּנָפִים וְגוֹמֵר,
 חֲרֵי אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים. הַכְּנָפִים הֵם כְּנָפֵי הָעֵינַן,

וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר מְזִה וּמְזִה יֵהֵם כְּתַבִּים, וּבְחִיּוֹת
 כְּתוּב בָּהֶם וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
 קְדוֹשׁ יְהוָה עֲבָאוֹ"ת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, זֶה
 אֵל זֶה וַדַּאי, כְּמוֹ הַלּוּחֹת שֶׁל הַתּוֹרָה שֶׁנֹּאמַר
 בָּהֶם כְּתוּבִים מִשְׁנֵי עֲבָרֵיהֶם, מְזִה וּמְזִה יֵהֵם
 כְּתוּבִים, לְחֹת אֶבֶן כְּתוּבִים וְגוֹמֵר. לְחֹת אֶבֶן, מַה
 זֶה אֶבֶן? זוֹ אֶבֶן הַשְּׁתִּיָּה, שֶׁמִּמֶּנָּה הִשְׁתַּת הָעוֹלָם,
 וְהִיא בֵּית הָעֵינַי, עַלֵּיהֶם נֹאמַר עַל אֶבֶן אַחַת שְׂבָעָה
 עֵינַיִם, וְהֵם שְׂבָעָה גְּלָדֵי הָעֵינַי, וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר שְׂבַע
 בַּיּוֹם הַלְלֵתֶיךָ, וְזוֹ הַמְּלָכוּת הַקְּדוֹשָׁה שֶׁנֹּאמַר בָּהּ
 אֶבֶן מֵאֶסוּ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה, מִי הַבּוֹנִים?
 אֵלוֹ אוֹתָם בְּעַלֵּי הַמִּשְׁנָה שְׂבּוּנִים אֶת הַבְּנִינִים שֶׁל
 הָעוֹלָם וּפּוֹסְקִים הַלְּכוּת, שֶׁמֵּאֶסוּ בְּנִלוֹת, נֹאמַר
 בָּהּ הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה, מִשּׁוּם שֶׁהִיא הַלְּכָה לְמִשָּׁה
 מִסִּינַי, קִבְּלָה לְמִשָּׁה, וּמֵה שֶׁהִיְתָה בֵּית הָעֵינַי
 שְׁחוֹרָה, מִמֶּנָּה וּבָהּ יְהִיָּה הַקְּדוֹשׁ כְּרוּךְ הוּא מֵאִיר
 לְעוֹלָם, מִשּׁוּם שֶׁהוּא מֵאִיר בָּהּ.

וְהָעֵינַיִם שֶׁמֵּאִירוֹת בְּתוֹרָה, עַלֵּיהֶם נֹאמַר עֵינַי כָּל
 יְאֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכֹלָם

בַּעֲתוֹ, וְצָרִיךְ אָדָם לְהִתְעַסֵּק בָּהֶם תָּמִיד, עָרֵב
 וּבִקָּר וְצִחְרִים תָּמִיד, שְׂיִסְתַּכֵּל בָּהּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא בְּעֵינָיו. וְהוּא שֶׁכָּתוּב תָּמִיד עֵינֵי יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ
 בָּהּ מִרְאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה, וְלִמְדָנוּ
 תָּמִיד מִתָּמִיד, תָּמִיד שֶׁל עָרֵב וּבִקָּר מִתָּמִיד שֶׁל
 תָּמִיד - עֵינֵי יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ בָּהּ, וְחֲרֵי הַתָּמִיד שֶׁל
 עָרֵב וּבִקָּר הוּא שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע, אֲלֵא מִכָּאן
 לְמִדְנֹה, שְׁמִי שְׁקוּרָא קְרִיאַת שְׁמַע עָרֵב וּבִקָּר בְּכָל
 יוֹם תָּמִיד, בְּאֵלוֹ קָנִים וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה
 בַּתּוֹרָה, וְהוּא שֶׁכָּתוּב לֹא יִמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה
 מִפֶּיךָ וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה. וְסֵפֶר תּוֹרָה

(דף קמה ע"ב)

הוּא עֵינֵי, שְׁנֵי בְּנֵי הָעֵינַי - שְׁנֵי לוחוֹת, וְעֲלִיהֶם
 נֵאמַר תָּמִיד עֵינֵי יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ בָּהּ מִרְאשִׁית
 הַשָּׁנָה, וּמָה זֶה בָּהּ? בְּבֵת הָעֵינַי שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה,
 וְעַל בְּנֵי הָעֵינַי נֵאמַר פִּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק. שְׁלֹשָׁה
 גִּזְנִים - כָּלֵל וּפְרָט וּכְלָל, וְהֵם אַחִי"ה אֲשֶׁר אַחִי"ה,
 אֲשֶׁר כָּלֵל כָּלֵל הַתּוֹרָה, אַחִי"ה כָּלֵל, אֲשֶׁר פְּרָט,
 אַחִי"ה כָּלֵל. הַגְּבוּת שֶׁעַל הָעֵינַיִם, נֵאמַר עֲלִיהֶם
 פִּתְתִּילִים שְׁחֹרוֹת בְּעוֹרֵב, וְהֵם תִּלֵּי תִלִּים. עַל

המצח שעל העינים ציץ נזר הקדש, מרקם בגונים
 וציורים של בית המקדש שלמעלה, והציורים
 שלה שרטוטים פרחב ובארץ, מהם קטנים מהם
 גדולים, ועליהם נאמר במקום שאמרו להאריך
 אינו רשאי לקצר, לקצר - אינו רשאי להאריך,
 להאריך מהצד של ו', לקצר מצד של י'.

פני הנבירה, הם ארבעים ותשע פנים טהור,
 מאירים בשושנה, לבן ואדם, נוטלים מימין
 ומשמאל, גון לבן בלבון של ענוה, אדם - בשת
 של יראה, ירא בשת. בשחוזרים לירקם, הרי
 החתן שלה הסתלק לתמה, שהיא האם העליונה.
 ומשלשת הגונים הללו של הפנים תלויים שבעים
 ושתיים פנים כחשבון חס"ר, ובהם מאתים ושש
 עשרה אותיות כחשבון גבור"ה, וזהו הסוד של
 ויעבר יהו"ה, סוד העבור, מאיר בהם לפלה
 בארבע פנים, זהו שכתוב וארבעה פנים לאחת,
 והעמוד האמצעי הוא וא"ו, עבור השנה, שיש בה
 שלשה עשר חדשים, והם בראשי תבות ו"הו א"ני
 ו"הו, ובו הוא אשה (ג"ל איש) והיא אשה עברה, סוד

העבור - יסוד, שהוא יסוד טפה שממנה נעשה
עבור, שהוא וא"ו, שהרי וא"ו בלי טפה אין לה
עבור, וזהו המה, ששם החכמה.

וא"ו הוא החטם מתקן בפנים, עליהם נאמר
וייצר יהו"ה אלהים, ומאירים בלבן ואדם,
והחטם שהולך בדרך ישר הוא חותם אמת, ואם
אינה בדרך אמת, אינה חותם, הטבעת של המלך,
ומשום זה ציור הנבירה הדמות של החטם,
מתקן בפנים ובדרך ישר על הפנים, ושני נקבי
החטם שני נביאי אמת, הפה - פת המלך, ובה
לשון למודים, שהוא צדיק, ועליה (ועליהם) נאמר
בחוט השני שפתותיך ומדברך נאות, פתורה,
הפה - הכלל של הכל, ממנו קול ודבור שהם ו"ה,
ממנה הכל שהיא ה', פה קמן סתום באות י'
מתקן בשמו של יהו"ה, ומשום זה פחוט השני
שפתותיך ומדברך נאות.

צוארך כמגדל השן - זו ירושלים, עליה נאמר
כמגדל דוד צוארה, תבשיטיה - כהנים

לְוִים וַיִּשְׂרְאֵלִים, בְּנוֵי לְתִלְפִיּוֹת, זֶה צַדִּיק שֶׁהוּא
 תֵּל שֶׁהֵכֵל פּוֹנִים אֵלָיו, הַפְּנוֹת שְׁלוֹ - שְׁנֵי נְבִיאֵי
 אֱמֶת, שֶׁהַשְּׂכִינָה וַדַּאי הִיא יְרוּשָׁלַיִם, הַתְּכַשִּׁיטִים
 שְׁלָה שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, הַחֲרוּזִים שְׁלָה - שְׁנֵי עֲמוּדֵי
 אֱמֶת.

דָּבָר אַחֵר, צְוֹאֲרֵךְ - זו הַתּוֹרָה, הַתְּכַשִּׁיטִים שְׁלָה
 - מֵאֲתֵיב אֲרַבְעִים וּשְׂמוֹנֶה מְצוּוֹתֶיהָ,
 הַחֲרוּזִים וְהַקְּמִיעִים שְׁלָה הֵם מְמַנִּים עַל שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת שָׁשִׁים וְחֲמִשׁ לֹא תַעֲשֶׂה, שֶׁשׁוֹמְרִים אוֹתָהּ
 בָּהֶם, וּבְשִׁמְתָעֲלָה הַצְּוֹאֵר בַּתְּכַשִּׁיטִים שְׁלָה אֶל
 הַחֲתָן, בְּמָה רֵיחֹת טוֹבִים עוֹלִים בָּהּ. זֶהוּ שְׁפָתוֹב
 מִי זֹאת עֲלָה מִן הַמְּדַבֵּר, זֶה הַר סִינִי שֶׁהוּא צְוֹאֲרוֹ
 שֶׁל עוֹלָם. מְקַטְרֵת מוֹר - זֶה הַקְּדוּשׁ פְּרוּךְ הוּא,
 שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ אֵלֶיךָ לִי אֵל הַר הַמּוֹר, וּלְבוֹנָה - זֶה
 הַלְּבָנָה הַקְּדוּשָׁה, עֲלֶיהָ נֶאֱמַר וְאֵל גְּבַעַת הַלְּבוֹנָה,
 מִכָּל אֲבָקַת רוּבֵל - זֶה צַדִּיק, שֶׁהוּא כָּל הַפְּלוּל
 בְּכָל.

דְּבַר אַחַר, צוֹאֲרֵךְ - זוֹ תוֹרַה שְׁבַעַל פֶּה, הַלְכָה
 לְמֹשֶׁה מִסִּינַי, מְקַטֶּרֶת מֵר - אָמַר מֵר,
 וּלְבוֹנָה - לְבוֹן הַהֲלָכָה, מִכָּל אַבְקַת רוּכַל - זֶה
 צְדִיק שְׂיֵשׁ בּוֹ מִכָּל הַמִּינִים, וְזֶה מֵאִיר לְתוֹרַה
 שְׁבַעַל פֶּה, וּמִיֵּד (דף קמו ע"א) כִּשְׁהִיא מִתְקַשְׁטֶת בְּכָל
 מִינֵי תְכֵשִׁיטִים, יְרוּשָׁלַיִם שְׁהִיא צוֹאֵר הָעוֹלָם,
 תְּקוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקוּפֵי אוֹתָהּ, זֶהוּ שְׁכַתוֹב וְאֲנִי
 אֶתְיָה לָּהּ נֶאֱמַר יְהו"ה חוֹמַת אֵשׁ סְבִיב, וְהוּא מְתַבַּק
 אוֹתָהּ בְּשִׁתֵּי זְרוּעוֹת, זֶהוּ שְׁכַתוֹב שְׁמֵאלוֹ תַּחַת
 לְרֵאשִׁי וַיְמִינוּ תַּחְבָּקֵנִי.

וַיְדִי הַגְּבִירָה, הַכֶּלֶה תְּקוּדוֹשָׁה, כֶּלֶם רְשׁוּמִים בְּשֵׁם
 שֵׁל יְהו"ה, כְּמוֹ זֶה: (אמר המגיד, הלשון מופעה ונ"ל
שהלשון כד) בְּכַף י', בְּחֵמֶשׁ אֶצְבָּעוֹת ה', בְּזוּרְעַ שְׁלָה
 ו', בְּכַתֵּף שְׁלָה ה', בְּכַתֵּף שְׁלָה מְצִירִים כְּמָה
 שְׁרִטוּטִים כְּמוֹ הָעֲנָפִים שֶׁל עֵץ הַחַיִּים, לְרֵשֶׁם בּוֹ
 שְׁהוּא עֵץ חַיִּים. זֶהוּ שְׁכַתוֹב עֵץ חַיִּים הוּא
 לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתַמְכִּיָּה מְאֹשֶׁר. מִיְמִינוּ נִתְּנָה תוֹרַה
 שְׁבַכְתָּב, מִשְׁמֵאלוֹ תוֹרַה שְׁבַעַל פֶּה, וְאִיפֹה נִתְּנוּ?

בְּשָׁנֵי לוחות, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם שָׁנֵי שְׁדִיךְ בְּשָׁנֵי עֶפְרַיִם
תֵּאֱמִי צְבִיחַ.

וְעוֹד, ו' הִיא תוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב, שֶׁנִּתְּנָה בְּשִׁתֵּי
זְרוּעוֹת, שֶׁהֵם שְׁשָׁה פְּרָקִים, וְאִיפֹה
נִתְּנָה? בְּשָׁנֵי לוחות, שֶׁהֵם שָׁנֵי שְׁדִיךְ, וְהֵם י' י'
(וּבָהֶם צִוְּתָה ו'), וּבָהֶם הוּא צָר, וְהוּ שֶׁכֶּתוּב וַיִּיצֶר, וְהֵם
שְׁתֵּי בְּתוּלוֹתֶיהָ שֶׁל הָעֲלָמָה שֶׁהִיא תוֹרָה שֶׁבְּעַל
פֶּה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וַיִּשְׁבֵּר אֶתֶם תַּחַת הָהָר, הִחֲתִן
שָׁלָה, אוֹתוֹ שֶׁאֵמַר לֹא נִמְצְאוּ בְּתוּלִים לְנִעְרָה
וְעָנְשׁוּ אוֹתוֹ מֵאֵה כֶּסֶף, אֵלּוּ מֵאֵה בְּרָכוֹת, וְלוֹ
תִּהְיֶה לְאִשָּׁה לֹא יוּבַל לְשִׁלְחָה לְגָלוּת כָּל יָמָיו.

שְׁבַחֲךָ שֶׁל הַגּוֹף, וְאֵת קוֹמַתְךָ דְּמַתָּה לְתַמָּר, וּמִי
שֶׁמִּכִּיר שְׁעוֹר הַקּוֹמָה שְׁלָה, יוֹרֵשׁ אֶת
הָעוֹלָם חָבֵא שֶׁהוּא ו', שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ מְקוֹה יִשְׂרָאֵל
יְהו"ה, הַמְּקוֹה שֶׁהוּא הַקּוֹמָה שְׁלָה, הַשְּׁעוֹר שְׁלָה.
שְׁעוֹר הַקּוֹמָה זֶה צְדִיק, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ צְדִיק כִּתְּמָר
יִפְרָת, וְעֲלֶיהָ נֶאֱמַר דְּמַתָּה לְתַמָּר.

וְשָׁנְאֵמַר בָּהּ וַיִּבְאוּ אֵלֶיהָ וְשָׁם שְׁתֵּים עָשָׂרָה
 עֵינַת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים, שְׁנַיִם עָשָׂר
 עֵינַת אֵלוֹ הֵם שְׁנַיִם עָשָׂר פְּרָקִים, שָׁהֵם שְׁשָׁה
 בְּשִׁתֵּי זְרוּעוֹת וְשִׁשָּׁה בְּשִׁתֵּי שׁוֹקִים. זֶהוּ שְׁפָתוֹב
 יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמַלְאִים בְּתַרְשִׁישׁ, מֵהוּ בְּתַרְשִׁישׁ?
 בְּתַרְשִׁישׁ, בְּשִׁתֵּי זְרוּעוֹת שְׁשָׁה פְּרָקִים, וְכֵן שְׁשָׁה
 אַחֲרֵים בְּשִׁתֵּי שׁוֹקִים. שׁוֹקָיו עֲמוּדֵי יֵשׁ - אֵלוֹ הֵם
 שְׁנַיִם עָשָׂר עֵינֹת מַיִם, שִׁבְעִים תְּמָרִים שְׁפָהֵם
 צְדִיק בְּתָמָר יִפְרָח תְּרֵי הֵם חֲמִשׁ אֶצְבָּעוֹת, וּבָהֶן
 שְׁלֹשָׁה עָשָׂר פְּרָקִים - הֵם שְׁמוֹנָה עָשָׂר, וְכֵן שְׁמוֹנָה
 עָשָׂר בְּיַד יָמִין - שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה, וְכֵן שְׁמוֹנָה עָשָׂר
 שְׁמוֹנָה עָשָׂר בְּשִׁתֵּי רַגְלָיִם - תְּרֵי שִׁבְעִים וְשְׁנַיִם,
 שִׁבְעִים שְׁלֹתָם שִׁבְעִים תְּמָרִים, שְׁנַיִם צְדִיקִים בְּתָמָר
 יִפְרָח בָּהֶם.

וּבָהֶם פְּתוֹב מֵה יָפוּ פְּעֻמּוֹךְ בְּנִעְלָיִם בַּת נְדִיב,
 הַנִּעְלָיִם שְׁלָה נִעִילַת הַחֵג וְנִעִילַת הַפֶּסֶח,
 וְלֹא צָרִיךְ לְהִתְרַאֲוֹת לְפָנָיִם נִעְלָיִם שֶׁל חַל, שָׁהֵם
 שְׁאוֹר וְחָמִין, וְעֲלִיָּהֶם אָמַר לְמִשָּׁה שֶׁל נִעְלִיךְ מֵעַל
 רַגְלֶיךָ, שְׁתַּרוּמָה וְחֲלִין כְּמוֹ זֶה, לֹא צָרִיךְ לְעַרְב

תְּרוּמָה עִם קֹדֶשׁ, וְכֵן מְלֹאכָה שֶׁל חַל לֹא צָרִיכָה
 לְהִרְאוֹת לְפָנַי מְלֹאכָה שֶׁל קֹדֶשׁ, שֶׁהִיא מְלֹאכֶת
 הַכֹּהֲנִים, וְכֵן יֵאֵשׁ שֶׁל חַל לֹא צָרִיכָה לְהִרְאוֹת לְפָנַי
 יֵאֵשׁ שֶׁל קֹדֶשׁ, שֶׁכֻּלָּם חַל וְאַחֲרֵים קֹדֶשׁ, וּמִשּׁוֹם זֶה
 צָוָה הַמִּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחַל.

תֵּנָה צִיּוֹן, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה, יוֹצֵאת בְּכָל הַקְּשׁוּטִים
 שָׁלָה, וְכָל הָעוֹלָם מוֹרִים עָלֶיהָ בְּאֶצְבָּע, וְהוּ
 שֶׁכֶּתוּב תִּזְוֶה צִיּוֹן קִרְיַת מוֹעֲדֵנִי, וְהִחֲתֵן יוֹצֵא
 מֵעֶטֶר אֱלֹהֵיהָ, וְכָל הָעוֹלָם אוֹמְרִים צִיּוֹנָה וְרֵאִינָה
 בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּעֶטְרָה שֶׁעֶטְרָה לוֹ אִמּוֹ
 בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לְבוֹ. חֲתֻנָּתוֹ - הַשְּׂכִינָה
 הָעֲלִיּוֹנָה, שִׂמְחַת לְבוֹ - הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה, הַיּוֹם
 שֶׁל שְׂנִיָּהֶם - הָעֵמוּד הָאֲמֻצָּעִי, הַמְּנוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
 תְּרֵי הַכֹּלָה מְקַשְׁטֶת לְבַעֲלָהּ שֶׁהוּא יְהו"ה, בֶּן
 הַמֶּלֶךְ. (דף קמו ע"ב)

תקון שביעי

זהו תקון כ"ז

וְהוּ בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, בְּרֵאשִׁית אֲפֵא וְאֲפֵא,
 יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ, בְּרָא יְהו"ה, בְּנֶם שֶׁל הָאֵב
 וְהָאֵם, אֱלֹהִים הִבֵּת, וְעֲלֵיהֶם נֵאמַר אִישׁ אָמו
 וְאָבִיו תִּירָאוּ, כִּבְד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ, אָבִיךָ זֶה
 הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אָמֵךְ זֶה שְׂכִינְתָה, תִּירָאָה שְׁלָה -
 בְּמִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, הַכְּבוֹד שְׁלָה - בְּמִצְוֹת עֲשֶׂה,
 וְכָל אֵלוֹ שְׂמֻקְיָמִים מִצְוֹת עֲשֶׂה, נֵאמַר עֲלֵיהֶם כִּי
 מְכַבְּרֵי אֲכִבֵּד, וְעַל אוֹתָם שְׁעוֹזְבָרִים עַל לֹא תַעֲשֶׂה,
 עֲלֵיהֶם נֵאמַר וּבְזֵי יִקְלוּ. אָמַר הַמְּאֹד הַקְדוֹשׁ : רַבִּי
 רַבִּי, וּמָהוּ כְבוֹד וּבְזִיוֹן לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִצְוֹת
 עֲשֶׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה? אֵלֶּא וְדַאי כְּשֶׁהַשְׂכִּינָה בְּגִלּוֹת,
 כָּל מִי שְׁעוֹשֶׂה מִצְוָה לְהִקְיָם אוֹתָהּ מִן הַגִּלּוֹת,
 כִּאֵלּוֹ כִּבְד אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

לְמִלְךָ שְׁהִיְתָה לוֹ קִטְמָה עִם הַגְּבִירָה, וְזָרַק אוֹתָהּ
 מִהִיכְלוֹ, וְהִיא הִלְכָה לְשְׂכִינְתָה, וְהִלֵּא כָּל מִי
 שְׂמֻקְבֵּל אוֹתָהּ בְּבֵיתוֹ וּמְכַבֵּד אוֹתָהּ, (וְדַאי שְׂמֻכְבֵּד אֶת

המלך), ומכנים שלום בינה לבין בעלה, הלא כל הכבוד שעושה לה, הוא עושה למלך, שאם המלך פועם עליה פעם אחת או פעמים, יהיה לו שלום עמה ויחזיר אותה לביתו, והוא שואל אותה, מי כבד אותך? או מי זלזלך? או אם גרש אותה למלכות אחרת?

כמו כן הקדוש ברוך הוא גרש את השכינה וזרק אותה מביתו, והו שפתוב וכפשעייכם שלחה אמכם, והלא כל מי שמכבד אותה בגלות, הוא כבד את הקדוש ברוך הוא, או מי שמזלזל בה, הוא מזלזל בקדוש ברוך הוא, ומשום זה פי מכבדי אכבד ובני יקלו, שאף על גב שהקדוש ברוך הוא מבר אותה בחטאי בניה בגלות הרביעית, הוא שומר אותה והוא יגאל אותה, וסוד הדבר - וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים, אלא תצא בת חורין, משום שבגלות הראשונה, שלא היה לה בעלה, שהיא התורה, החרות שלה, לא הוציא אותה בת חורין, ויצאה בחפזון כמו עבד שפורח מאדונו ואין לו

שָׁטַר שְׁחֵרוֹר, אֲבָל בְּנֵאלָהּ הָאֲחֵרוֹנָה, שְׁיֵשׁ לָהּ
 בְּעֵלָהּ שֶׁהוּא בֶן חוֹרִין, לֹא תֵצֵא בְּחִפְזוֹן וְלֹא תֵצֵא
 כְּמוֹ עֲבָדִים, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם עֲבָדִים הָיִינוּ לְפָרְעָה
 בְּמִצְרַיִם, אֲלָא תֵצֵא בֵּת חוֹרִין, וּמִשּׁוֹם זֶה כִּי יִמְכַר
 אִישׁ אֶת בֵּיתוֹ לְאִמָּה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים.

וּמַנֵּיין לָנוּ שְׁתוּדָה הִיא חֵרוֹת? זֶהוּ שְׁכַתוֹב
 וְהַמְכַתֵּב מְכַתֵּב אֱלֹהִים הוּא חֵרוֹת עַל
 הַלְחַת, וְהוּא יִהְיֶה לָהּ בְּנֵאלָהּ הָאֲחֵרוֹנָה חֵרוֹת
 מִמְּלֶאךְ הַמָּוֶת, שְׁלֹא יָמוּת מִשִּׁיחַ בֶּן אֲפָרַיִם, חֵרוֹת
 מִשְׁעַבֹּד מִלְּבִיּוֹת, שְׁלֹא יִשְׁתַּעֲבְדוּ בָהּ וּבְבִנֶיהָ
 לְעוֹלָם, וְתִהְיֶה לָהּ חֵרוֹת וּלְבָנֶיהָ מִכָּל הַחַטָּאִים
 הָרָעִים שֶׁל הָעוֹלָם, שֶׁהֵם עָרֵב רַב, וַיִּשְׂרָאֵל שֶׁהֵם
 מִצַּד אוֹתוֹ הַנֶּעַר אוֹ מִהַכֶּסֶף הַקָּדוֹשׁ, אֵף עַל גַּב
 שֶׁהָיוּ מְחִיבִים בְּכֶמֶה חַטָּאִים, כְּמוֹ שְׂאוּמְרִים אֵינן
 בֶּן דָּוִד בָּא עַד שִׁיְהִיָּה דוֹר שְׁכָלוֹ וַכֵּי אוֹ כֵּלֹו חֵיב,
 נֶאֱמַר בָּהֶם אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר לֹא יַעֲדָה,
 עִם כָּל זֶה וְהַפְּדָה בְּגָלוֹת, וְלֹא יִמְשַׁל לְמַכְרָהּ
 בְּגָלוֹת בְּבִגְדוֹ בָּהּ, מִשּׁוֹם שֶׁבִגְדוֹ בְּעִבּוּדָה זָרָה.

וְעוֹד כִּי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוּלָאָהּ, זוּ הַנְּשֻׁמָּה
הַקְּדוּשָׁה שֶׁמְכַר אֹתָהּ לְגוֹף, שֶׁהוּא הָאָמָה
שְׁלָהּ, וְנֹאמַר וְשִׁפְחָהּ כִּי תִירַשׁ גְּבִירָתָהּ, כְּשֶׁתֵּצֵא
מִן הַגּוֹף, לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים, שֶׁהֵם נִפְשׁוֹת
שֶׁמְשַׁתְּפִים עִם הַגּוֹף הַתְּחִתּוֹן, שֶׁהִנָּאָתָם אֵינָה
לְעוֹלָם הַבָּא, לְהִשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה שֶׁהוּא תְרוּת
מִמְלֶאךְ הַמָּוֶת, אֲלֵא לִירַשׁ אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה,
וּמִשׁוּם הַנְּשֻׁמָּה שֶׁמְשַׁתְּדֵלֶת בְּתוֹרָה, לֹא תֵצֵא
כְּצֵאת הָעֶבְדִּים מִן הַגּוֹף בְּדַחֲקָה, כְּמוֹ נְשֻׁמַּת עִם
הָאָרֶץ שֶׁהִיא עֶבֶד, אֲלֵא תֵצֵא בַת חוֹרֵין מִמְלֶאךְ
הַמָּוֶת.

תקון שמיני

והו תקון כ"ח

בְּרֵאשִׁית, (דף קמו ע"א) זו בְּאֵר (בְּאֵר שִׁית), וְהֵם שְׁתֵּי, (דף קמו ע"א)
אַחַת בְּאֵר חֶפְרוּהָ שָׂרִים פְּרוּהָ גְדִיבֵי
הָעַם, וְאַחַת הִיא הַבְּאֵר שֶׁנֹּאמַר כָּה וַיְרִיבוּ גַם
עֲלֶיהָ, וְהַשְּׁנֵי בְּאֵר אַחֲרָת וְלֹא רָבוּ עֲלֶיהָ. הַבְּאֵר
שֶׁרָבוּ עֲלֶיהָ זו תוֹרָה שֶׁבָּעַל פֶּה, שֶׁנֹּאמַר כָּה וַיְרִיבוּ

רַעִי נָרַר עִם רַעִי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַפָּיִם, אֱלוֹ
 מִקְשִׁים עַל אֱלוֹ, וְאֱלוֹ חוֹלְקִים עַל אֱלוֹ, אֱלוֹ
 מְטַהֲרִים וְאֱלוֹ מְטַמְּאִים, אֱלוֹ פּוֹסְלִים וְאֱלוֹ
 מְכַשְׂרִים, אֱלוֹ אוֹסְרִים וְאֱלוֹ מְתִירִין, בְּשֵׁשׁ
 צַדִּיִּים, וְהֵם בְּרֵאשִׁית בְּרֵאשִׁית שְׁבִית וְכו'.

תיקון תשיעי

והו תקון כ"ט

בְּרֵאשִׁית בְּרֵאשִׁית שֵׁשׁ צַדִּיִּים שֶׁל אִסּוּר וְהַתֵּר כְּמוֹ
 שְׁאִמְרָנוּ, וְעַלֵּיו נֵאמַר וְעַתָּה יִגְדַּל נָא
 בַּח אַדְנִי, וְהִיא עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֶה הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל
 מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, בְּזֶה (שְׁהוּא) עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֶה
 תְּלִמִּידי חֲכָמִים, וַיִּחַפְּרוּ בָּאָר אַחֲרַת וְלֹא רָבוּ
 עֲלֶיהָ, שֶׁהִיא הִלְכָה לְמַעֲשֵׂה מְסִינֵי, קִבְּלָה לְמַעֲשֵׂה
 מְסִינֵי, וּמַעֲשֵׂה בְּגִלְגָּלָה, בְּזִמְנֵי שְׁאִמְרֵי לֹא הִקְדוּשׁ פְּרוּךְ
 הוּא אֵין שְׁלוֹם בְּעִירָה, אָמַר וְעַתָּה יִגְדַּל נָא בַּח
 אַדְנִי, וְהִיא הַתְּלִמּוּד שְׁנַאֲמַר לְמַעֲשֵׂה, מַעֲשֵׂה קִבֵּל
 תּוֹרָה מְסִינֵי, הַמַּשְׁנֶה הַשְּׂפָחָה שְׁלָה, זוֹ נִעְשְׂתָה
 לְהִלְכָה שֶׁהִיא בַּת הַמְּלָךְ הַלְבוּשׁ, וּבַת הַמְּלָךְ הִיא

בת קול מבפנים, והבריתא היא שפחה לה
 מבחוץ, ואלו שני התומכים אותה את בת המלך
 בנלות - משנה ובריתא.

ויש שפחה רעה שנקראת שטנה, והו שכתוב
 ויקרא את שמה שטנה, אישת הנחש שהיא
 השטן, וזוהי מחלקת וקשיה, ועליה נאמר וימררו
 את חיהם בעבדה קשה, שודאי זוהי קשיה, בחמר
 - והו קל וחמר, זה נחש עקלתון. מחלקת, פעם
 הוא קל בשעבוד של ישראל כשהחטאים קלים
 עליהם, ופעם שהוא חמור, כבד, ומהצד שלו
 תכבד העבדה.

והנחש הולך בקשיה ובמחלקת, כמו גלי תים,
 כמו בן כשחושב אדם שהוא בקשיה
 ומחלקת למטה בסוף המשנה, מוצא אותה
 פראש, וכשחושב שהוא פראש, מוצא אותה
 בסוף, ואחר כך חולק באמצע המשנה. ויחפרו
 באר אחרת - זו הפסיקתא, ששם פסקו הלכה,
 והוא תרוץ ולא רבו עליה, ויקרא שמה רחובות,

והפסקים והתרוצים הללו הם לבנים, שהם לבון
ההלכה, וזהו ובלבנים. וככל עבדה בשדה -
בודאי זו בריתא, שעליה נאמר כי בשדה מצאה
וגומר. את כל עבדתם - זו משנה, השפחה השניה
לבריתא, אשר עבדו בהם בפרה, הכל תלוי עד
שיבא אליהו, זו השפחה השלישית שנקראת
עבודה, (עבוד ה'). קם תינוק אחד, פתח ואמר: צעיר
אני לימים ואתם ישישים.

תיקון עשירי

זהו תיקון ל'

ב"ראשית ב"רא א"להים, זו בב"א, והן שלשת
הפכות שנרמזו בשלשה פנים
ברא"שית ב"רא א"להים, ועליה נאמר על כל דבר
פשע על שור על חמור - זו בבא קמא, על שיה
על שלמה - זו בבא מציעא, על כל אבדה אשר
יאמר כי הוא זה - זו בבא בתרא, על השור שבו
מתנבחים בעלי המשנה זה עם (דף קמז ע"ב) זה, ויש שור
ויש שור, שור תם ושור מועד, ויש חמור ויש

חמור, ועל אלו של צד השמאה נאמר בהם לא
תחרש בשור ובחמר יחדו, ויעקב בעבורם אמר
ויחי לי שור וחמור. צאן זה שיה, שנאמר בו על
שה, ועבד ושפחה זהו על כל אבדה.

ושור מועד, עשרים וארבע תולדות של נזיקין
תלויים ממנו, וכלם תלויים מארבע אבות,
שהן קרן ושן וגוף ורגל. הנגיחה בקרן, שז שהיתה
אוכלת בגול רבצה בגוף על הכלים ושברה אותם,
ואין כלים אלא תלמידי חכמים, וכן הזיק פרגליו,
וכלם נאמרו במשנה, חמור הוא חמור בחמרה של
המשנה, ועל התלמיד החכם ששולט עליו נאמר
בו עני ורכב על חמור, ומי הוא ששולט עליו?
חכם מ'פלא ו'רב ר'פנן זה השולט עליו, אבל
האחר הוא מתמר אחריו בחמרה של המשנה, וכן
שור נגח אותם בקשיה ונשך אותם, ורבין עליהם
ושבר אותם, וזוהי מחלקת, וכן פרגל שובר כלים,
ומשום זה בשור ובחמר, שהם הממנים של עשו
וישמעאל, יבואו רכובים עליהם שני משיחים
ושולטים עליהם, ובעלי המשנה שולטים עליהם,

וְעֲלִיָּהֶם אָמַר יַעֲקֹב וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר, שְׁשׁוּלֵט
עֲלֵיהֶם בְּתִלְמוֹד וּבְמִדְרָשִׁים, וּבְקֶשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין
וְצִיצִית שׁוּלֵט עֲלֵיהֶם, שְׁהֵם מוֹעֲדִים לְקִלְקֵל,
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וַיִּמָּרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה
בְּחֹמֶר וּבְלִבְנִים.

מִיָּד יֵצֵא קוֹל וְאָמַר: הַנִּיחוּ לַתִּינוּק וַיַּעֲלֶה
לְמִקְוָמוֹ, שְׁתֵּרֵי שְׁשִׁים הֶלְכוֹת, שְׁהֵם שְׁשִׁים
הַמָּה מְלָכוֹת, תְּלוּזִים בְּאֵוִיר, וְהוּא בָּא לְהַעֲלוֹתָם
לְמִקְוָמָם. מִיָּד פָּרַח וְלֹא רָאוּ דָבָר. אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן: וַדַּאי זֶהוּ תִינוּק יוֹנֵק מִשְׁדֵּי אָמוֹ, וְזֶה הַנַּעַר
שְׁמַנְהִיג אֶת הָאֲנִיּוֹת בָּיָם, שְׁהֵם תְּלִמִידֵי חֲכָמִים
שְׁהוֹלְכִים בָּיָם הַתּוֹרָה בְּאַרְבַּע רוּחוֹת, שְׁבָהֶם
נֶאֱמַר כֹּה אָמַר יְהוָה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאֵי הָרוּחַ,
וַיֵּשׂ אַרְבַּע רוּחוֹת אַחֲרוֹת מִן הַצַּד שֶׁל הַשָּׁטָן
שְׁבָאִים בְּקִשְׁיָה וּמַחֲלָקָת, וְטוֹבְעוֹת הַסְּפִינּוֹת,
שְׁהֵם תְּלִמִידֵי חֲכָמִים, בָּיָם הַתּוֹרָה, וְלֹא יְכוּלִים
לְצֵאת מִשָּׁם, וְהַגְּלִים עוֹלָיִם וַיּוֹרְדִים בָּהֶם.

בִּינְתִים הִנֵּה הַתִּינוּק יוֹרֵד, פָּתַח וְאָמַר: מְנוּחָה
 הִקְדוּשָׁה, פָּתַח פִּיךָ בַּתּוֹרָה, שְׁהִרֵי פִיךָ
 הוּא סִינִי, עַל הַקּוֹלוֹת וְהַהֲבָלִים שִׁוּצָאִים מִפִּיךָ
 נֹאמֵר וְכָל הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת וְאֶת הַלְּפִידִים
 וְגוֹמֵר, וְכֹלָם מִקְּשִׁיבִים לְקוֹלְךָ, עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים,
 שָׁחֵם שְׂשִׁים רַבּוֹא שָׁל הִישִׁיבָה הָעֲלִיוֹנָה וְשְׂשִׁים
 רַבּוֹא שָׁל הִישִׁיבָה הַתַּחְתּוֹנָה, וְאַתָּה הוּא בְּדַמּוֹת
 רַבּוֹנָה, שְׁבֹמֵן שְׁפָתַח בְּאַנְכִי, שׁוֹר לֹא נִגַּח, אֲרִיָּה
 לֹא שָׂאֵג, הָעוֹף שֶׁהוּא נִשָּׁר לֹא פָּרַח, וְכָל הַחַיִּלוֹת
 שֶׁתְּלוּיִים יִמָּחֵם בְּכִסָּא הַכְּבוֹד, וְאָדָם לְשֶׁכֶת עַל
 הַכִּסֵּא שֶׁהוּא הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִקְּשִׁיב
 לְדַבְּרֶיךָ, מִשׁוֹם שֶׁהִנְבִּירָה שְׁלָהּ, שֶׁהִיא הַתּוֹרָה
 הִקְדוּשָׁה, עוֹלָה בְּפִיךָ.

תקון אחד עָשָׂר

וְהוּ תְקוּן ל"א

מִיָּד פָּתַח וְאָמַר: בְּרֵאשִׁית, בְּרֵאשִׁית, וְהֵם שְׂשִׁה
 יָמִים, בְּרֵאשִׁית אֱלֹהִים, מַה זֶה אֱלֹהִים? זֶה הַיָּם
 הַשְּׂבִיעִי, וְסוּד הַדְּבָר - כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל

הַיָּמִים וְהַיָּמִים אֵינָנוּ מְלֵא. עֲלִיזוֹנִים שְׂמֵעוּ, הַדְּגִים
 שָׂרוּחֵשִׁים בָּיָם הַתּוֹרָה, עֲלִיָּהֶם נֹאמֵר שֵׁם רָמַשׁ
 וְאִין מִסְפָּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדוֹלוֹת, וְכָלֶם
 שׂוֹאֲנִים עַל מַרְרָה, וּבִשְׂכִינָה נֹאמֵר כֹּה וַתִּתֵּן מַרְרָה
 לְבֵיתָהּ וְחֶק לְנַעֲרֹתֶיהָ. כָּל הַנְּחָלִים שָׂהוּלְכִים אֶל

הַיָּמִים תְּרֵי הֵם שְׂבָעָה, וְהֵם שְׂבַע הַנְּעֻרוֹת (דף קמח ע"א)
 תְּרֵי אֵיזוֹת לְתֵת לָהּ, לָאֵם הַקְּדוּשָׁה, שְׂהִיא בַת
 שְׂבַע, יָם הָאוּקְיָנוֹס כָּלוּל מִשְׂבָּעָה יָמִים, וְלָמָּה
 נִקְרָא אוּקְיָנוֹס? מִשּׁוּם שֶׁכָּל מֵינֵי מַיִם וְדָגִים
 וְרִמָּשִׁים שְׂאִינָם שְׂלָהּ, וַיָּבֵאוּ לְהַכְנִים כֹּה, הִיא
 מְקִיָּאָה אוֹתָם, וּמִשָּׁם הֵם שָׂבִים לְלֶכֶת, כְּמוֹ תִּבְת
 נַח שְׂלֵא הִיָּתָה מְקַבְּלַת מִמִּין אַחֵר, אֶלָּא מֵאֵלוּ
 שְׂצוּהַ תְּקַדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא, וּמִשּׁוּם זֶה כָּל הַנְּחָלִים,
 שְׂהֵם תְּלִמְדֵי הַחֲכָמִים, כָּלֶם מִתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה,
 הוֹלְכִים אֶל הַיָּם, וְרוֹצִים לְהַכְנִים לִשְׂכִינָה, וְהִיא
 אֵינָה מְקַבְּלַת אוֹתָם לְתוֹכָהּ, אֶלָּא רַק אֶת אוֹתָם
 שְׂצוּהַ תְּקַדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא לְהַכְנִים אֵלֶיהָ (בַּתּוֹכָהּ), שְׂהֵם
 שְׂבָעָה רוֹעִים, וְאֶת הַשְּׂכָטִים שְׂיוֹצְאִים מֵהֶם, וְאֶת
 כָּל הַכָּאִים מִצָּדָם וַיִּתְעַרְבוּ בָּהֶם, הַיָּם מְקַבְּלַת

אוֹתָם וַיִּתְעַרְבוּ בְּתוֹכָהּ, אֲבָל אֶת הָאֲחֵרִים אֵינָהּ
מְקַבֵּלֶת אוֹתָם, וּמִשָּׁם הֵם שָׂבִים לְלֶכֶת.

שְׂוֵדָאֵי ה' הוּא הַיָּם, הַנִּחַל שְׁלָה - ו', כָּל אוֹתָם
שְׂוֵדָאֵים נְשָׂמוֹת מֵהַיָּם וְהַנִּחַל שְׁלָה
בִּירָאָה וְאֶהְבָּה שֶׁל י"ה, הִיא מְקַבֵּלֶת אוֹתָם,
וְאֲחֵרִים שֶׁהֵם אֵינָם חֵלֶק יְהו"ה, הִיא לֹא מְקַבֵּלֶת
אוֹתָם, וְדוֹחָה אוֹתָם מִשָּׁם, וּמִשָּׁם הֵם שָׂבִים לְלֶכֶת.
קָמוּ כָּלָם וּבִרְכוּ אוֹתוֹ, וְאָמְרוּ: הִפָּח שֶׁל הַשְּׂכִינָה,
סִינֵי סִינֵי, אֲשֶׁרֵי הָאֲזֵנִים שֶׁשׁוֹמְעוֹת הַדְּבָרִים הֶלְלוּ
מִפִּיָּךְ.

סֵפֶר

תּוֹרַת

הַזֶּהָר

תְּרַגּוּם

הַזֶּהָר

בְּלָשׁוֹן

הַקִּדְּשׁ

כַּרְדִּי

יתרו

משפטים

432 עמודים

6

סֵפֶר

תּוֹרַת

הַזֶּהָר

תְּרַגּוּם

הַזֶּהָר

בְּלָשׁוֹן

הַקִּדְּשׁ

כַּרְדֵּה

שמות

וארא

בא

בשלה

560 עמודים

5

סֵפֶר

תּוֹרַת

הַזֶּהָר

תְּרַגּוּם

הַזֶּהָר

בְּלָשׁוֹן

הַקִּדְּשׁ

כַּרְדִּד

מקץ

ויגש

ויחי

512 עמודים

4

סֵפֶר

תּוֹרַת

הַזֶּהָר

תְּרַגּוּם

הַזֶּהָר

בְּלָשׁוֹן

הַקִּדְּשׁ

כַּרְדֵּג

חיי שרה

תולדות

ויצא

וישלח

וישב

624 עמודים

3

סֵפֶר

תּוֹרַת

הַזֶּהָר

תְּרַגּוּם

הַזֶּהָר

בְּלָשׁוֹן

הַקִּדְּשׁ

כַּרְדֵּב

נח

לך לך

וירא

544 עמודים

2

סֵפֶר

תּוֹרַת

הַזֶּהָר

תְּרַגּוּם

הַזֶּהָר

בְּלָשׁוֹן

הַקִּדְּשׁ

כַּרְדֵּא

הקדמות

לתורת

הזוהר

הקדמת

הזוהר

בראשית

640 עמודים

1

ספר

תּוֹרַת

הַזֶּהר

תְּרַגּוּם

הַזֶּהר

בְּלִשׁוֹן

הַקִּדְּשׁ

כַּרְדִּי יב

בלק

פנחס

מטות

592 עמודים

12

ספר

תּוֹרַת

הַזֶּהר

תְּרַגּוּם

הַזֶּהר

בְּלִשׁוֹן

הַקִּדְּשׁ

כַּרְדִּי יא

במדבר

נשא

בהעלותך

שלח

קרח

חוקת

בלק

592 עמודים

11

ספר

תּוֹרַת

הַזֶּהר

תְּרַגּוּם

הַזֶּהר

בְּלִשׁוֹן

הַקִּדְּשׁ

כַּרְדִּי י

אחרי

קדושים

אמור

בהר

בחוקותי

528 עמודים

10

ספר

תּוֹרַת

הַזֶּהר

תְּרַגּוּם

הַזֶּהר

בְּלִשׁוֹן

הַקִּדְּשׁ

כַּרְדִּי ט

ויקרא

צו

שמיני

תזריע

מצורע

496 עמודים

9

ספר

תּוֹרַת

הַזֶּהר

תְּרַגּוּם

הַזֶּהר

בְּלִשׁוֹן

הַקִּדְּשׁ

כַּרְדִּי ח

ויקהל

פקודי

640 עמודים

8

ספר

תּוֹרַת

הַזֶּהר

תְּרַגּוּם

הַזֶּהר

בְּלִשׁוֹן

הַקִּדְּשׁ

כַּרְדִּי ז

תרומה

נצוה

כי תשא

560 עמודים

7

ספר

תּוֹרַת

הַזֶּהָר

תְּרַגּוּם

הַזֶּהָר

בְּלִשׁוֹן

הַקִּדְּשׁ

כַּרְדִּי יג

תְּקוּנֵי

הַזֶּהָר

חֶלֶק

ב'

448 עמודים

18

ספר

תּוֹרַת

הַזֶּהָר

תְּרַגּוּם

הַזֶּהָר

בְּלִשׁוֹן

הַקִּדְּשׁ

כַּרְדִּי יז

תְּקוּנֵי

הַזֶּהָר

חֶלֶק

א'

512 עמודים

17

ספר

תּוֹרַת

הַזֶּהָר

תְּרַגּוּם

הַזֶּהָר

בְּלִשׁוֹן

הַקִּדְּשׁ

כַּרְדִּי טז

זֶהָר הַקִּדְּשׁ

שיר
השירים

רות

איכה

תיקוני
זוהר חדש

556 עמודים

16

ספר

תּוֹרַת

הַזֶּהָר

תְּרַגּוּם

הַזֶּהָר

בְּלִשׁוֹן

הַקִּדְּשׁ

כַּרְדִּי טו

זֶהָר הַקִּדְּשׁ

צו
אחרי
בהר
נשא
חוקת
בלק
מטות
כי תצא
כי תבוא

528 עמודים

15

ספר

תּוֹרַת

הַזֶּהָר

תְּרַגּוּם

הַזֶּהָר

בְּלִשׁוֹן

הַקִּדְּשׁ

כַּרְדִּי יד

זֶהָר הַקִּדְּשׁ

בראשית
נח-לך
וירא
תולדות
ויצא
וישב
בשלה
יתרו
תרומה
כי תשא

592 עמודים

14

ספר

תּוֹרַת

הַזֶּהָר

תְּרַגּוּם

הַזֶּהָר

בְּלִשׁוֹן

הַקִּדְּשׁ

כַּרְדִּי יב

ואתחנן
עקב
שופטים
כי תצא
וילך
האזינו

320 עמודים

13

מפתח סדר דרך הלימוד "תיקוני זוהר היומני" ל-354 ימות השנה

סא חשון	א (יום 31)	א א	א תשרי	(יום 1)
סג חשון	ב (יום 32)	ג ג	ב תשרי	(יום 2)
סה חשון	ג (יום 33)	ה ה	ג תשרי	(יום 3)
סז חשון	ד (יום 34)	ז ז	ד תשרי	(יום 4)
סט חשון	ה (יום 35)	ט ט	ה תשרי	(יום 5)
עא חשון	ו (יום 36)	יא יא	ו תשרי	(יום 6)
עג חשון	ז (יום 37)	יג יג	ז תשרי	(יום 7)
עה חשון	ח (יום 38)	טו טו	ח תשרי	(יום 8)
עז חשון	ט (יום 39)	יז יז	ט תשרי	(יום 9)
עט חשון	י (יום 40)	יט יט	י תשרי	(יום 10)
פא חשון	יא (יום 41)	כא כא	יא תשרי	(יום 11)
פג חשון	יב (יום 42)	כג כג	יב תשרי	(יום 12)
פה חשון	יג (יום 43)	כה כה	יג תשרי	(יום 13)
פז חשון	יד (יום 44)	כז כז	יד תשרי	(יום 14)
פט חשון	טו (יום 45)	כט כט	טו תשרי	(יום 15)
צא חשון	טז (יום 46)	לא לא	טז תשרי	(יום 16)
צג חשון	יז (יום 47)	לג לג	יז תשרי	(יום 17)
צה חשון	יח (יום 48)	לה לה	יח תשרי	(יום 18)
צז חשון	יט (יום 49)	לז לז	יט תשרי	(יום 19)
צט חשון	כ (יום 50)	לט לט	כ תשרי	(יום 20)
קא חשון	כא (יום 51)	כזא כזא	כא תשרי	(יום 21)
קג חשון	כב (יום 52)	כזג כזג	כב תשרי	(יום 22)
קה חשון	כג (יום 53)	כזה כזה	כג תשרי	(יום 23)
קז חשון	כד (יום 54)	כזז כזז	כד תשרי	(יום 24)
קה חשון	כה (יום 55)	כזט כזט	כה תשרי	(יום 25)
קט חשון	כו (יום 56)	כזא כזא	כו תשרי	(יום 26)
קיא חשון	כז (יום 57)	כזג כזג	כז תשרי	(יום 27)
קיג חשון	כח (יום 58)	כזה כזה	כח תשרי	(יום 28)
קטו חשון	כט (יום 59)	כזז כזז	כט תשרי	(יום 29)
קיז חשון	א (יום 60) כסלו	כזט כזט	ל תשרי	(יום 30)

מפתח סדר דרך הלימוד לשנה

יום 97) ה טבת..... קצא	יום 61) ב כסלו..... קיט
יום 98) ט טבת..... קצג	יום 62) ג כסלו..... קכא
יום 99) י טבת..... קצה	יום 63) ד כסלו..... קכג
יום 100) יא טבת..... קצז	יום 64) ה כסלו..... קכה
יום 101) יב טבת..... קצט	יום 65) ו כסלו..... קכז
יום 102) יג טבת..... רא	יום 66) ז כסלו..... קכט
יום 103) יד טבת..... רג	יום 67) ח כסלו..... קלא
יום 104) טו טבת..... רה	יום 68) ט כסלו..... קלג
יום 105) טז טבת..... רז	יום 69) י כסלו..... קלה
יום 106) יז טבת..... רט	יום 70) יא כסלו..... קלז
יום 107) יח טבת..... ריא	יום 71) יב כסלו..... קלט
יום 108) יט טבת..... ריג	יום 72) יג כסלו..... קמא
יום 109) כ טבת..... רטו	יום 73) יד כסלו..... קמג
יום 110) כא טבת..... ריז	יום 74) טו כסלו..... קמה
יום 111) כב טבת..... ריט	יום 75) טז כסלו..... קמז
יום 112) כג טבת..... רכא	יום 76) יז כסלו..... קמט
יום 113) כד טבת..... רכג	יום 77) יח כסלו..... קנא
יום 114) כה טבת..... רכה	יום 78) יט כסלו..... קנג
יום 115) כו טבת..... רכז	יום 79) כ כסלו..... קנה
יום 116) כז טבת..... רכט	יום 80) כא כסלו..... קנז
יום 117) כח טבת..... רלא	יום 81) כב כסלו..... קנט
יום 118) כט טבת..... רלג	יום 82) כג כסלו..... קסא
יום 119) א שבט..... רלה	יום 83) כד כסלו..... קסג
יום 120) ב שבט..... רלז	יום 84) כה כסלו..... קסה
יום 121) ג שבט..... רלט	יום 85) כו כסלו..... קסז
יום 122) ד שבט..... רמא	יום 86) כז כסלו..... קסט
יום 123) ה שבט..... רמג	יום 87) כח כסלו..... קעא
יום 124) ו שבט..... רמה	יום 88) כט כסלו..... קעג
יום 125) ז שבט..... רמז	יום 89) ל כסלו..... קעה
יום 126) ח שבט..... רמט	יום 90) א טבת..... קעז
יום 127) ט שבט..... רנא	יום 91) ב טבת..... קעט
יום 128) י שבט..... רנג	יום 92) ג טבת..... קפא
יום 129) יא שבט..... רנה	יום 93) ד טבת..... קפג
יום 130) יב שבט..... רנז	יום 94) ה טבת..... קפה
יום 131) יג שבט..... רנט	יום 95) ו טבת..... קפז
יום 132) יד שבט..... רסא	יום 96) ז טבת..... קפט

מפתח סדר דרך הלימוד לשנה

יום 205) כח ניסן..... תז	יום 241) ה סיון..... תעמ
יום 206) כט ניסן..... תט	יום 242) ו סיון..... תפא
יום 207) ל ניסן..... תיא	יום 243) ז סיון..... תפג
יום 208) א אייר..... תיג	יום 244) ח סיון..... תפה
יום 209) ב אייר..... תטו	יום 245) ט סיון..... תפז
יום 210) ג אייר..... תיז	יום 246) י סיון..... תפט
יום 211) ד אייר..... תיט	יום 247) יא סיון..... תצא
יום 212) ה אייר..... תכא	יום 248) יב סיון..... תצג
יום 213) ו אייר..... תכג	יום 249) יג סיון..... תצה
יום 214) ז אייר..... תכו	יום 250) יד סיון..... תצז
יום 215) ח אייר..... תכז	יום 251) טז סיון..... תצט
יום 216) ט אייר..... תכט	יום 252) טז סיון..... תקא
יום 217) י אייר..... תלא	יום 253) יז סיון..... תקג
יום 218) יא אייר..... תלג	יום 254) יח סיון..... תקה
יום 219) יב אייר..... תלה	יום 255) יט סיון..... תקז
יום 220) יג אייר..... תלז	יום 256) כ סיון..... תקט
יום 221) יד אייר..... תלט	יום 257) כא סיון..... תקיא
יום 222) טז אייר..... תמא	יום 258) כב סיון..... תקיג
יום 223) טז אייר..... תמג	יום 259) כג סיון..... תקטו
יום 224) יז אייר..... תמה	יום 260) כד סיון..... תקיז
יום 225) יח אייר..... תמו	יום 261) כה סיון..... תקיט
יום 226) יט אייר..... תמט	יום 262) כו סיון..... תקכא
יום 227) כ אייר..... תנא	יום 263) כז סיון..... תקכג
יום 228) כא אייר..... תנג	יום 264) כח סיון..... תקכה
יום 229) כב אייר..... תנה	יום 265) כט סיון..... תקכז
יום 230) כג אייר..... תנז	יום 266) ל סיון..... תקכט
יום 231) כד אייר..... תנט	יום 267) א תמוז..... תקלא
יום 232) כה אייר..... תסא	יום 268) ב תמוז..... תקלג
יום 233) כו אייר..... תסג	יום 269) ג תמוז..... תקלה
יום 234) כז אייר..... תסה	יום 270) ד תמוז..... תקלז
יום 235) כח אייר..... תסז	יום 271) ה תמוז..... תקלט
יום 236) כט אייר..... תסט	יום 272) ו תמוז..... תקמא
יום 237) א סיון..... תעא	יום 273) ז תמוז..... תקמג
יום 238) ב סיון..... תעג	יום 274) ח תמוז..... תקמה
יום 239) ג סיון..... תעה	יום 275) ט תמוז..... תקמז
יום 240) ד סיון..... תעז	יום 276) י תמוז..... תקמט

מפתח פדר דרך הלימוד לשנה

יום 277	יא תמוז	תקנא	יום 313	יה אב	תרצא
יום 278	יב תמוז	תקנג	יום 314	יט אב	תרצז
יום 279	יג תמוז	תקנה	יום 315	כ אב	תשג
יום 280	יד תמוז	תקנז	יום 316	כא אב	תשט
יום 281	טו תמוז	תקנט	יום 317	כב אב	תשטו
יום 282	טז תמוז	תקסא	יום 318	כג אב	תשכא
יום 283	יז תמוז	תקסג	יום 319	כד אב	תשכז
יום 284	יח תמוז	תקסה	יום 320	כה אב	תשלג
יום 285	יט תמוז	תקסז	יום 321	כו אב	תשלט
יום 286	כ תמוז	תקסט	יום 322	כז אב	תשמדה
יום 287	כא תמוז	תקעא	יום 323	כח אב	תשנא
יום 288	כב תמוז	תקעג	יום 324	כט אב	תשנז
יום 289	כג תמוז	תקעה	יום 325	ל אב	תשסג
יום 290	כד תמוז	תקעז	יום 326	א אלול	תשסט
יום 291	כה תמוז	תקעט	יום 327	ב אלול	תשעה
יום 292	כו תמוז	תקפא	יום 328	ג אלול	תשפא
יום 293	כז תמוז	תקפג	יום 329	ד אלול	תשפז
יום 294	כח תמוז	תקפה	יום 330	ה אלול	תשצג
יום 295	כט תמוז	תקפז	יום 331	ו אלול	תשצט
יום 296	א אב	תקפט	יום 332	ז אלול	תתה
יום 297	ב אב	תקצה	יום 333	ח אלול	תתיא
יום 298	ג אב	תרא	יום 334	ט אלול	תתיז
יום 299	ד אב	תרו	יום 335	י אלול	תתכג
יום 300	ה אב	תריג	יום 336	יא אלול	תתכט
יום 301	ו אב	תריט	יום 337	יב אלול	תתלה
יום 302	ז אב	תרכה	יום 338	יג אלול	תתמא
יום 303	ח אב	תרלא	יום 339	יד אלול	תתמוז
יום 304	ט אב	תרלז	יום 340	טו אלול	תתנג
יום 305	י אב	תרמוג	יום 341	טז אלול	תתנט
יום 306	יא אב	תרמט	יום 342	יז אלול	תתסה
יום 307	יב אב	תרנה	יום 343	יח אלול	תתעא
יום 308	יג אב	תרסא	יום 344	יט אלול	תתעז
יום 309	יד אב	תרסז	יום 345	כ אלול	תתפג
יום 310	טו אב	תרעג	יום 346	כא אלול	תתפט
יום 311	טז אב	תרעט	יום 347	כב אלול	תתצה
יום 312	יז אב	תרפה	יום 348	כג אלול	תתקא

מפתח סדר דרך הלימוד לשנה

יום 349) כד אלול.....	תתקנז	יום 352) כז אלול.....	תתקכה
יום 350) כה אלול.....	תתקיג	יום 353) כח אלול.....	תתקלא
יום 351) כו אלול.....	תתקיט	יום 354) כט אלול.....	תתקלה

מפתח לספר תיקוני זוהר

מפתח תיקונים |

תקוני הזוהר- הקדמת תקוני הזוהר..... א	תקונא תלתין..... תקכו
נוסחא אחרת..... ג	תקונא תלתין וחד..... תקמוג
הקדמה אחרת לתקוני הזוהר..... קיח	תקונא תלתין ותרין..... תקמט
תקונא קדמאה..... קכ	תקונא תלתין ותלת..... תקנג
ודא תקונא תניינא..... קכג	תקונא תלתין וארבע..... תקנו
[תקונא תליתאה] תקונא תניינא..... קכג	תקונא תלתין וחמשא..... תקנז
ודא תקונא תליתאה כגוונא דא..... קכד	תקונא תלתין ושתא..... תקנה
תקונא רביעאה..... קכה	תקונא שבע ותלתין..... תקסא
תקונא חמישאה..... קכז	תקונא תמניא ותלתין..... תקסה
תקונא שתיתאה..... קכו	תקונא תשע ותלתין..... תקע
תקונא שביעאה..... קכז	תקונא ארבעין..... קעד
תקונא תמינאה..... קכד	תקונא חד וארבעין..... תקפד
תקונא תשיעאה..... קכח	תקונא ארבעין ותרין..... תקפו
תקונא עשיראה..... קכו	תקונא ארבעין ותלת..... תקצ
תקונא חד סר..... קכ	תקונא ארבעין וארבע..... תקצב
תקונא תריסר..... קכב	תקונא ארבעין וחמשא..... תקצג
תקונא תליסר..... קכז	תקונא שית וארבעין..... תקצז
תקונא ארביסר..... רז	תקונא שבע וארבעין..... תרז
תקונא חמיסר..... רי	תקונא תמניא וארבעין..... תרט
תקונא שיתסר..... ריג	תקונא תשע וארבעין..... תריג
תקונא שיבסר..... רטז	תקונא חמשיין..... תריז
תקונא תמני סרי..... רטז	תקונא חד וחמשיין..... תרכ
תקונא תשסרי..... רסג	תקונא תרין וחמשיין..... תרכב
תקונא עשרין, וחד ועשרין..... רצו	תקונא חמשיין ותלת..... תרכה
תקונא עשרין ותרין..... תמד	תקונא חמשיין וארבע..... תרכט
תקונא עשרין ותלת..... תצז	תקונא חמשיין וחמש..... תרכט
תקונא עשרין וארבע..... תצז	תקונא חמשיין ושתא..... תרלט
תקונא עשרין וחמשא..... תקד	תקונא שבע וחמשיין..... תרנד
תקונא עשרין ושית..... תקיב	תקונא תמניא וחמשיין..... תרנה
תקונא עשרין ותמניא..... תקכב	תקונא תשעה וחמשיין..... תרסד
תקונא עשרין ותשע..... תקכד	תקונא שתין..... תרסו

מפתח לספר תיקוני זוהר

תקונא חד ושתין.....	עתר
תקונא שתין ותרין.....	תרעג
תקונא שתין ותלת.....	תרעו
תקונא שתין וארבע.....	תרפ
תקונא שתין וחמש.....	תרפו
תקונא שתין ושתא.....	תרפט
תקונא שתין ושבע.....	תש
תקונא תמניא ושתין.....	תשו
תקונא שתין ותשעה.....	תשז
תקונא שבעין.....	תנז
תקונא תניינא [מהדורה תנינא].....	תתעא
תקונא תליתאה [מהדורה תנינא].....	תתעה

תקונא רביעאה [מהדורה תנינא].....	תתפה
[זהו תיקון כ"ד].....	תתפה
תקונא חמישאה [מהדורה תנינא]....	תתפה
תקונא שתינאה [מהדורה תנינא]....	תתקד
תקונא שביעאה [מהדורה תנינא].....	תתקכה
תקונא תמינאה [מהדורה תנינא].....	תתקכה
תקונא תשיעאה [מהדורה תנינא].....	תתקכט
תקונא עשיראה [מהדורה תנינא].....	תתקלא
[זהו תיקון ל'].....	תתקלא
תקונא אחת עשרה [מהדורה תנינא].....	תתקלד
[זהו תיקון ל"א].....	תתקלד

— — —

מפתח דפי תיקוני זוהר הישנים

דף לג ע"א :	דף מז ע"ב :	דף א ע"א :
דף לד ע"א :	דף זז ע"א :	דף א ע"ב :
דף לד ע"ב :	דף יח ע"א :	דף ב ע"א :
דף לה ע"א :	דף יח ע"ב :	דף ב ע"ב :
דף לה ע"ב :	דף יט ע"א :	דף ג ע"א :
דף לו ע"א :	דף יט ע"ב :	דף ג ע"ב :
דף לו ע"ב :	דף כ ע"א :	דף ד ע"א :
דף לז ע"א :	דף כ ע"ב :	דף ד ע"ב :
דף לז ע"ב :	דף כז ע"א :	דף ה ע"א :
דף לח ע"א :	דף כז ע"ב :	דף ה ע"ב :
דף לח ע"ב :	דף כח ע"א :	דף ו ע"א :
דף לט ע"א :	דף כח ע"ב :	דף ו ע"ב :
דף לט ע"ב :	דף כט ע"א :	דף ז ע"א :
דף מ ע"א :	דף כט ע"ב :	דף ח ע"א :
דף מ ע"ב :	דף כס ע"א :	דף ח ע"ב :
דף מז ע"א :	דף כס ע"ב :	דף ט ע"א :
דף מז ע"ב :	דף כס ע"א :	דף ט ע"ב :
דף מב ע"א :	דף כה ע"א :	דף י ע"א :
דף מב ע"ב :	דף כה ע"ב :	דף י ע"ב :
דף מג ע"א :	דף כז ע"א :	דף יא ע"א :
דף מג ע"ב :	דף כז ע"ב :	דף יא ע"ב :
דף מד ע"א :	דף כח ע"א :	דף יב ע"א :
דף מד ע"ב :	דף כח ע"ב :	דף יב ע"ב :
דף מה ע"א :	דף כט ע"א :	דף יג ע"א :
דף מה ע"ב :	דף ל ע"א :	דף יג ע"ב :
דף מז ע"א :	דף ל ע"ב :	דף יד ע"א :
דף מז ע"ב :	דף לא ע"א :	דף יד ע"ב :
דף מז ע"א :	דף לא ע"ב :	דף מז ע"א :
דף מז ע"ב :	דף לב ע"א :	דף מז ע"ב :
דף מח ע"א :	דף לב ע"ב :	דף מז ע"א :

מפתח דפי תיקוני זוהר הישנים

דף פה ע"ב : תרח	דף סז ע"א : תפ	דף מזח ע"ב : שמכ
דף פו ע"א : תרטז	דף סז ע"ב : תפד	דף מט ע"ב : שנ
דף פז ע"א : תריט	דף סח ע"א : תפח	דף נ ע"א : שנד
דף פז ע"ב : תרכב	דף סח ע"ב : תצב	דף נ ע"ב : שנח
דף פח ע"ב : תרכה	דף סט ע"א : תצה	דף נא ע"א : שסכ
דף פח ע"א : תרכט	דף סט ע"ב : תצט	דף נא ע"ב : שסו
דף פח ע"ב : תרלב	דף ע ע"א : תקג	דף נב ע"א : שע
דף פט ע"א : תרלט	דף ע ע"ב : תקז	דף נב ע"ב : שעד
דף פט ע"ב : תרמו	דף עא ע"א : תקי	דף נג ע"א : שעז
דף צ ע"א : תרמוג	דף עא ע"ב : תקיג	דף נג ע"ב : שפא
דף צ ע"ב : תרמוז	דף עב ע"א : תקיז	דף נד ע"א : שפה
דף צא ע"א : תרנ	דף עב ע"ב : תקכא	דף נד ע"ב : שפח
דף צא ע"ב : תרנג	דף עג ע"א : תקכד	דף נה ע"א : שצא
דף צב ע"א : תרנז	דף עג ע"ב : תקכז	דף נה ע"ב : שצה
דף צב ע"ב : תרסא	דף עד ע"א : תקלא	דף נו ע"א : שצג
דף צג ע"א : תרסד	דף עד ע"ב : תקלה	דף נו ע"ב : תג
דף צג ע"ב : תרסז	דף עה ע"א : תקלה	דף נז ע"א : תו
דף צד ע"א : תרעא	דף עה ע"ב : תקמב	דף נז ע"ב : תי
דף צד ע"ב : תרעד	דף עו ע"א : תקמו	דף נח ע"א : תיג
דף צה ע"א : תרעז	דף עו ע"ב : תקמט	דף נח ע"ב : תיז
דף צה ע"ב : תרפא	דף עז ע"א : תקנג	דף נט ע"א : תכ
דף צו ע"א : תרפד	דף עז ע"ב : תקנו	דף נט ע"ב : תכד
דף צו ע"ב : תרפח	דף עח ע"א : תקנט	דף ס ע"א : תכח
דף צז ע"א : תרצב	דף עח ע"ב : תקסג	דף ס ע"ב : תלב
דף צז ע"ב : תרצז	דף עט ע"א : תקסז	דף סא ע"א : תלה
דף צח ע"א : תש	דף עט ע"ב : קע	דף סא ע"א : תלט
דף צח ע"ב : תשג	דף פ ע"א : תקעד	דף סב ע"א : תמוג
דף צט ע"א : תשז	דף פ ע"ב : תקעז	דף סב ע"ב : תמוז
דף צט ע"ב : תשיא	דף פא ע"א : תקפא	דף סג ע"א : תנ
דף ק ע"א : תשטז	דף פא ע"ב : תקפד	דף סג ע"ב : תנד
דף ק ע"ב : תשיט	דף פב ע"א : תקפח	דף סד ע"א : תנח
דף קא ע"א : תשכג	דף פב ע"ב : תקצא	דף סד ע"ב : תסכ
דף קא ע"ב : תשכז	דף פג ע"א : תקצד	דף סה ע"א : תסה
דף קב ע"א : תשל	דף פג ע"ב : תקצז	דף סה ע"ב : תסט
דף קב ע"ב : תשלד	דף פד ע"א : תרא	דף סז ע"א : תעג
דף קג ע"א : תשלז	דף פד ע"ב : תרה	דף סז ע"ב : תעז

מפתח דפלי תיקוני זוהר הישנים

דף קלט ע"ב : תתעד	דף קיג ע"א : תתיד	דף קג ע"ב : תשדמ
דף קמ ע"א : תתעז	דף קיג ע"ב : תתמז	דף קד ע"א : תשמח
דף קמ ע"ב : תתפא	דף קיד ע"א : תתיח	דף קד ע"ב : תשמח
דף קמא ע"א : תתפה	דף קיד ע"ב : תתכא	דף קה ע"א : תשנב
דף קמא ע"ב : תתפה	דף קטו ע"א : תתכה	דף קה ע"ב : תשנו
דף קמב ע"א : תתצב	דף קטו ע"ב : תתכז	דף קו ע"א : תשנט
דף קמב ע"ב : תתצה	דף קטז ע"א : תתל	דף קו ע"ב : תשסג
דף קמוג ע"א : תתצט	דף קטז ע"ב : תתלד	דף קז ע"א : תשסו
דף קמוג ע"ב : תתקג	דף קיז ע"א : תתלח	דף קז ע"ב : תשע
דף קמד ע"א : תתקו	דף קיז ע"ב : תתמב	דף קח ע"א : תשעד
דף קמד ע"ב : תתקי	דף קיח ע"א : תתמו	דף קח ע"ב : תשעז
דף קמה ע"א : תקיג	דף קיח ע"ב : תתמט	דף קט ע"א : תשפא
דף קמה ע"ב : תקיוז	דף קיט ע"א : תתנג	דף קט ע"ב : תשפד
דף קמו ע"א : תתקכא	דף קיט ע"ב : תתנו	דף קי ע"א : תשפט
דף קמו ע"ב : תתקכד	דף קכ ע"א : תתס	דף קי ע"ב : תשצב
דף קמז ע"א : תתקכח	דף קכ ע"ב : תתסד	דף קיא ע"א : תשצה
דף קמז ע"ב : תתקלא	דף קכא ע"א : תתסח	דף קיא ע"ב : תשצט
דף קמח ע"א : תתקלה	דף קלח ע"ב : תתע	דף קיב ע"א : תתג
— — —	דף קלט ע"א : תתעא	דף קיב ע"ב : תתיב